

صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا کہ جو شخص اپنے
 درویشوں کو دیکھ کر کہے کہ

وَكَاثِبًا مَّا تَنِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا

وہست زن من نازاد پس عطا کن مرا از تو یک خود نواریست و دل
 اور عورت میری با بچہ ہے سو بخش مجکو اسے جس سے ایک کام آئے گا

وَيَرْثِي وَيَرِثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ وَاجْعَلْهُ رَبِّ

کہ میراث گیر د از من و میراث گیر از اولاد یعقوب و کن اور اسکے پروردگار من
 جو میری جگہ بیٹھے اور یعقوب کی اولاد کے اور کرادے کو ایک

رَضِيًّا اِنَّكَ لَكَبِيرٌ كَبِيرٌ

مرد پسندیدہ کہ قسم ای ذکر کر کہ ہر آئندہ بشارتیں تم پر لطف نام آئیں گی
 من مانا ہوں اسے ذکر کر کہ تم مجکو خوشی سناؤں ایک رے کی بیک نام بھی

يَجْعَلْ لَّهِ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا قَالَ رَبِّ اَنِي يَكُونُ

پیدا کر دے پیش ازین حق نامی ذرا گفت ای پروردگار من چگونہ پیاشت
 نہیں کیا ہے پہلے اس نام کا کوئی بولا کہ کہاں سے ہوگا

لِي غَلَمًا وَاَكَانَتْ اُمِّي عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ

تیرہ سن لطفی وہست زن من نازاد و ہر آئندہ سببہ ام از
 مجکو لڑکا اور میری عورت با بچہ ہے اور میں بوڑھا ہو گیا

الْكِبَرِ عِتْيًا قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلِيٌّ هِينٌ

سبب کلاں سالی نہایت گفت چہنیں شد و شدہ پروردگار تو این کار بر من
 بیان کہ کہ اگر گویا کہ ہوں ہی فرمایا بر سر بے وہ مجھے برسان تا

وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ وَكَرَّمْتُكَ شَيْئًا قَالَ

دہر آئندہ آفریدم ترا پیش ازین و بود چہنیں گفت
 اور تجکو بنایا میں سے پہلے سے اور تو نہ تھا چہنیں پسند و بولا

ویرث

جو تم سے ملین فہم ہر

نفس شک
 فل

صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا کہ جو شخص اپنے
 درویشوں کو دیکھ کر کہے کہ

وَكَاثِبًا مَّا تَنِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا

وہست زن من نازاد پس عطا کن مرا از تو یک خود نواریست و دل
 اور عورت میری با بچہ ہے سو بخش مجکو اسے جس سے ایک کام آئے گا

وَيَرْثِي وَيَرِثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ وَاجْعَلْهُ رَبِّ

کہ میراث گیر د از من و میراث گیر از اولاد یعقوب و کن اور اسکے پروردگار من
 جو میری جگہ بیٹھے اور یعقوب کی اولاد کے اور کرادے کو ایک

رَضِيًّا اِنَّكَ لَكَبِيرٌ كَبِيرٌ

مرد پسندیدہ کہ قسم ای ذکر کر کہ ہر آئندہ بشارتیں تم پر لطف نام آئیں گی
 من مانا ہوں اسے ذکر کر کہ تم مجکو خوشی سناؤں ایک رے کی بیک نام بھی

يَجْعَلْ لَّهِ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا قَالَ رَبِّ اَنِي يَكُونُ

پیدا کر دے پیش ازین حق نامی ذرا گفت ای پروردگار من چگونہ پیاشت
 نہیں کیا ہے پہلے اس نام کا کوئی بولا کہ کہاں سے ہوگا

صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا کہ جو شخص اپنے
 درویشوں کو دیکھ کر کہے کہ

وَكَاثِبًا مَّا تَنِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا

وہست زن من نازاد پس عطا کن مرا از تو یک خود نواریست و دل
 اور عورت میری با بچہ ہے سو بخش مجکو اسے جس سے ایک کام آئے گا

وَيَرْثِي وَيَرِثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ وَاجْعَلْهُ رَبِّ

کہ میراث گیر د از من و میراث گیر از اولاد یعقوب و کن اور اسکے پروردگار من
 جو میری جگہ بیٹھے اور یعقوب کی اولاد کے اور کرادے کو ایک

رَبِّ اجْعَلْ آيَةً قَالَ آيَتُكَ الْأَتُّ كَلَّمَ النَّاسَ

ای پروردگار من بین من و این که من خود نشانه تو هستم که آن شود آیت من

ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا فَخَرَّ عَلَى قَوْمِهِ مِنْ أَلْفٍ

سه شب و روز در حالی که هیچ علاج به کس نبود و بر زمین افتاد از هزار

فَأَوْسَىٰ آلِيهِمْ أَنْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ وَكَانَ

و ای پسران من که استجابت کنید مرا و آن روز

خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ وَأَنْتُمْ ثَمَرُهَا أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّكُمْ

گیر این کتاب را با قوت و شما میوه آن را ندانستید که شما

مُرْكَلًا وَزَكَاةٍ وَكَانَ تَقِيًّا وَكَانَ آيَةً

مهر و زکوة و آن را آیت

وَلَمْ يَكُنْ جَبَلًا عَظِيمًا وَكَانَ آيَةً

و آن نبود کوه بزرگ و آن را آیت

وَيَوْمَ يُنْفَخُ الْأَشْجَارُ وَأَنْتُمْ أَسَافِرٌ

و روزی که درختان پاره شوند و شما مسافران

وَيَوْمَ يُنْفَخُ الْأَشْجَارُ وَأَنْتُمْ أَسَافِرٌ

و روزی که درختان پاره شوند و شما مسافران

لَح

و این که من خود نشانه تو هستم که آن شود آیت من

و ای پسران من که استجابت کنید مرا و آن روز

و روزی که درختان پاره شوند و شما مسافران

و روزی که درختان پاره شوند و شما مسافران

و روزی که درختان پاره شوند و شما مسافران

فان لم اقل

بہلا میں ہمارے ہر کسی کی کوئی چیز نہیں ہے
 سب کے گناہوں کوئی نفع نہیں دے سکتا وہ مکان ان
 کو تائب نہ کر سکتا ہے
 کوہ صفا

الکتاب عریمہ اذ انتبذت من اهلها مکانا

کتاب مریم را چون کیو شد از گن خود جائے
 کتاب مریم کا جب کنار یہ ہوئے اپنے لوگوں سے ایک

شرقیان فانخذت مزدقنهم جانا فاکسنا

بسمتہ ان تھا پس گرفت انجان از ان پرودہ پس نہ تادم
 شرقی مکان میں پروردگار اور ان کے پروردگار پرودہ پر ہوتا ہے

الکھار و حنا قمشل لھا بشر اسویا قالن لے

جس کے اور روح خود اس میں صوت گرفت پر اس پر آدمی در الہم گفت آئین
 اس پاس انار شستہ بہرین آیا دیکھے آگے آدمی بواہن بویے جگا

اعن بالرفن منک از کنت یقیان قال

ی بیا ہم بخدا از تو اگر چه پر خیر کار باشت گفت
 رفن کی پناہ بختے اگر تو دتر رہتا ہے بولا

اما انا رسول ربک لاهبک لک ملکا رکیا

بسمتہ نیست کہ من فرستادہ پروردگار تو ام عطا کنم ترا طفیلے پاکیزہ
 میں تو بھیجا ہوں پروردگار کا کہ دے گا توں تکو ایک لڑکا ستہ

قلت ان یکن فی علم و کم یسمی بشر و

گفت چگونہ پیدا شود بر آسمان طفلی و دست نرسانہ بہرین بیک آدمی
 ہو سکتا کہانی شیہ ہوگا بریست لڑکا اور چھوڑا میں تکو آدمی بے او

لک بقیان قال کذا قال ربک هو علی ہین

ہرگز خودم نہ تھا کہ گفت وعدہ چھین ستہ پروردگار تو کہ این آسانست
 میں بہ کار کہی نہ ہتی بولا ہوئی ستہ پروردگار کے وہ مجھ پر آسان ہے

۱۶

۱۷

۱۸

۱۹

۲۰

کی ہفتین و ہفت

لہب

بسمتہ نیست کہ من فرستادہ پروردگار تو ام عطا کنم ترا طفیلے پاکیزہ
 میں تو بھیجا ہوں پروردگار کا کہ دے گا توں تکو ایک لڑکا ستہ

ہین

وَلَمْ يَجْعَلْ آيَةَ الْإِنشَاءِ سِرًّا مِّنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا

۲۱

وَلَمْ يَجْعَلْ آيَةَ الْإِنشَاءِ سِرًّا مِّنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا

وَلَمْ يَجْعَلْ آيَةَ الْإِنشَاءِ سِرًّا مِّنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا

۲۲

فَجَعَلْنَاهُ فَاغْتَبَا بِهٖ مَكَانًا قَصِيْدًا فَجَاءَهَا الْمَخَاضُ

فَجَعَلْنَاهُ فَاغْتَبَا بِهٖ مَكَانًا قَصِيْدًا فَجَاءَهَا الْمَخَاضُ

۲۳

فَجَعَلْنَاهُ فَاغْتَبَا بِهٖ مَكَانًا قَصِيْدًا فَجَاءَهَا الْمَخَاضُ

فَجَعَلْنَاهُ فَاغْتَبَا بِهٖ مَكَانًا قَصِيْدًا فَجَاءَهَا الْمَخَاضُ

۲۴

فَجَعَلْنَاهُ فَاغْتَبَا بِهٖ مَكَانًا قَصِيْدًا فَجَاءَهَا الْمَخَاضُ

فَجَعَلْنَاهُ فَاغْتَبَا بِهٖ مَكَانًا قَصِيْدًا فَجَاءَهَا الْمَخَاضُ

۲۵

فَجَعَلْنَاهُ فَاغْتَبَا بِهٖ مَكَانًا قَصِيْدًا فَجَاءَهَا الْمَخَاضُ

فَجَعَلْنَاهُ فَاغْتَبَا بِهٖ مَكَانًا قَصِيْدًا فَجَاءَهَا الْمَخَاضُ

فَجَعَلْنَاهُ فَاغْتَبَا بِهٖ مَكَانًا قَصِيْدًا فَجَاءَهَا الْمَخَاضُ

فَاغْتَبَا بِهٖ مَكَانًا قَصِيْدًا فَجَاءَهَا الْمَخَاضُ

فَجَعَلْنَاهُ فَاغْتَبَا بِهٖ مَكَانًا قَصِيْدًا فَجَاءَهَا الْمَخَاضُ

فَجَعَلْنَاهُ فَاغْتَبَا بِهٖ مَكَانًا قَصِيْدًا فَجَاءَهَا الْمَخَاضُ

فَجَعَلْنَاهُ فَاغْتَبَا بِهٖ مَكَانًا قَصِيْدًا فَجَاءَهَا الْمَخَاضُ

فَجَعَلْنَاهُ فَاغْتَبَا بِهٖ مَكَانًا قَصِيْدًا فَجَاءَهَا الْمَخَاضُ

فَجَعَلْنَاهُ فَاغْتَبَا بِهٖ مَكَانًا قَصِيْدًا فَجَاءَهَا الْمَخَاضُ

قال المفسر

ہاں اس کی تفسیر کا یہ روزہ ہے
 ہاں اس کی تفسیر کا یہ روزہ ہے

فَلَنُكَلِّمَهُ الْيَوْمَ نِسَاءً فَاتَّقُوا
 روزہ مارا پس سنن توڑا کہتے ام روزہ مارا ہے
 ایک روزہ سو بات نہ کروں گی آج کسی کی سے فک پہ لائی ہو
 قَوْلَ كَاتِلَةَ قَالَتْ لِمَ يَكُونُ لِي يَوْمٌ كَهَذَا
 قوم خود بدوشہ کہتے ہیں کہ مریم ہاں آئینہ اور دیکھتے ہیں کہ
 اپنے لوگوں میں گود میں بولے اسے مریم تو بچے کی بیہوشیہ طوفان
 يَخْتِهُنَّ هُنَّ مَا كَانَ ابْنُ امْرَأَتِي وَسَوْفَ يُؤْتِي
 اسی خواہم ہارون بود پدر تو مرد بود و بود
 اسے ہن ہارون کی یہ تیار باب ہر آدمی اور نہ ہی
 اُنْكِتُ بِنِيَّاتٍ فَاسْأَلْتُ إِلَيْهِ قَالَتْ كَيْفَ تُكَلِّمُنِ
 مادر تو نہ کہتے ہیں مریم اشارت کر دیکھتے خود کہتے ہوں کہ
 بڑی ماہ کا وقت پہر ہاتھ سے بتایا اوس کے کو بولی کہ کو گویا کریں
 كَانَتْ فِي الْمَدِينَةِ نِسَاءً قَالَ لِي عَبْدُ اللَّهِ اُنْكِتُ
 کہ بہت در گوارہ کو دے کہتے ہیں کہتے ہن بندہ خدا ام دادہ بہت ہا
 اس شخص سے کہ وہ گود میں لگا وہ بولا میں بندہ ہوں اللہ کا بھلا اور کہتے ہیں
 اَلْكِتَابُ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا وَجَعَلَنِي مَبْرُكًا
 کتاب دے ساختہ بہت مرا پیغمبر دے ساختہ ہا خداوند برکت ہر جا
 اور بھگوئی کیا اور بنایا بھگو برکت والا ہن بھگو
 مَا كُنْتُ وَأَوْصِيَنِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ
 کہ ہستم و حکم دے بہت ہا نماز و زکوۃ
 میں ہوں اور تاکید کی مجھ نماز کی اور زکوۃ کی مجھ تاکید ہوں

۲۶

۱۷

۲۸

۲۹

۳۰

جست شکیا
 باو غام الی الدنیا
 بکلف ح

اُنْكِتُ بِنِيَّاتٍ
 بکلف ح

ہن دوری کا نام کہتے ہیں کہتے ہیں کہتے ہیں
 و خود کہتے ہیں کہتے ہیں کہتے ہیں کہتے ہیں
 اُوں کہتے ہیں کہتے ہیں کہتے ہیں کہتے ہیں

عجل

۳۱
۳۲

حَيَاةً وَبَرَآءَةً إِلَهُكَ لَعَلَّكَ تَكُونُ مِنَ الشَّاكِرِينَ
 زنده گشتم و شکر را بگو کار جاود خود بگزارده است مرا گردن کشت بدیخت
 بیتا اورسلوک والا این مایه اورشمن بابا بگو زبردست بدیخت
 وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ
 و سلام بر گشتم روزیکه ز تولد شدم روزیکه بایرم در روزیکه
 اور سلام بر بگویم چسبون من بیا اهورا چسبون من اور چسبون
 أَلَيْسَ حَيَاةً ذَٰلِكَ عَلَيَّ أَيْ مَرِيَمُ قَوْلُ الْإِنجِيلِ
 براگفته شوم زنده شده این است عیسی بایرم مرا دیدار من سخن راست را
 که از من بی که بهر سبب عیسی مریم کا بییا سچی است
 الَّذِي فِيهِ يَمَارُونَ مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَخْذُلَ مَنْ
 کرد و بایم را آن استلاف نیکه نیست لاف خادار که کرد و
 پس من جبار شسته من الله ایسا چنین که
 وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ لَازِدَ آفَتِهِمْ أَلَمْ يَأْتِهِمْ رَسُولٌ
 زنده با کی اور آید چون بهر انعام کند کار را چسبون نیست که بگویند
 اولاد ده پاک ذات که جیب شکر اناس بهر بگویم که بگویم او بگو که
 فَيَسْأَلُهُمْ فِيهَا ۖ وَآزِلَهُمْ بِمَا لَمْ يَحْضَرُوا
 پس شود و گفت عیسی بر آینه خدا پر در کار من او پر در کار من
 ده هوتا به اور که بایشک اندر بید بر اور به تبار اسوا او کی بندگی او
 هَٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ۖ فَاخْتَلَفَ الْأَشْرَافُ
 این است راه راست پس کی راه هوسه گشته
 بهر به راه سبیدی

۳۳

۳۴

۳۵

قول
عجل
چشم

عجل
عجل

وكان
عجل
عجل

۳۶۲

وَلَا يُضِرُّكَ الشَّيْطَانُ إِنَّكَ شَيْءٌ مَبْكُورٌ يَا بَتِ اُنُقْ

وہی میں نے دیکھا ہے کہ اسے اپنے آپ سے بچا کر لے گا اور نہ کام آوے گا۔ اے اب پرستگار

جَا رِنِي مَزَالِيكَ يَا بَتِ اُنُقْ فَاَتَبِعُنِي اَهْدَاكَ

آج میں تیرے پیچھے جاؤں گا اور تیرے پیچھے چلوں گا تو تیرے پیچھے چلوں گا تو تیرے پیچھے چلوں گا

۳۶۳

وَلَا تُفْسِدْ لِي شَيْئًا يَا بَتِ اُنُقْ فَاَتَبِعُنِي اَهْدَاكَ

اور نہ تو مجھے کوئی چیز برباد کرے اور نہ تو مجھے کوئی چیز برباد کرے اور نہ تو مجھے کوئی چیز برباد کرے

۳۶۴

كَانَ لِلرَّحْمَنِ عِزًّا يَا بَتِ اُنُقْ فَاَتَبِعُنِي اَهْدَاكَ

وہی ہے کہ اسے اپنے آپ سے بچا کر لے گا اور نہ کام آوے گا اور نہ تو مجھے کوئی چیز برباد کرے

۳۶۵

عَذَابُ مِنَ الرَّحْمَنِ فَتَكُونُ لِلشَّيْطَانِ مَلَكًا

وہی ہے کہ اسے اپنے آپ سے بچا کر لے گا اور نہ کام آوے گا اور نہ تو مجھے کوئی چیز برباد کرے

۳۶۶

قَالَ اَرَا غِبْتُ عَنْ اِلٰهِي يٰ اَبْرٰهِيْمُ كُنْ

وہی ہے کہ اسے اپنے آپ سے بچا کر لے گا اور نہ کام آوے گا اور نہ تو مجھے کوئی چیز برباد کرے

۳۶۷

لَا جُنْدَ لَكَ وَاَنْتَ اِلٰهِي قَالَتْ اِسْلَمْ عَلٰكَ

وہی ہے کہ اسے اپنے آپ سے بچا کر لے گا اور نہ کام آوے گا اور نہ تو مجھے کوئی چیز برباد کرے

یا ابرہام
ایہ تھا کہ

وہی ہے کہ اسے اپنے آپ سے بچا کر لے گا اور نہ کام آوے گا اور نہ تو مجھے کوئی چیز برباد کرے

10/10/10

۱۰ معلوم ہو اگر دین کی آیت سے باب اخرون
 سے پہلے حضرت کا سلام پہنچا
 ہو اور اگر پہلے پہنچا ہو تو یہ برائے
 بات ہے کہ اگر پہلے پہنچا ہو تو یہ
 پہنچا اور اگر پہلے پہنچا ہو تو یہ
 پہنچا اور اگر پہلے پہنچا ہو تو یہ
 پہنچا اور اگر پہلے پہنچا ہو تو یہ

سَا سَتَغْفِرُكَ رَبِّيْ اِنَّهٗ كَانَ بِيْ سَفِيْهًا
 اَنْزِلْ خَوَامِ طَبَقِيْهِ لِيُؤْكَلْ مِنْهُ
 مِنْ لَّدُنْكَ وَخَلِّصْ نَفْسِيْ مِنْ
 وَمَا تَدْعِيْ اَنْ تَدْعِيْ دُوْرَ الْاَلَمِ اَدْعُوْا رَبِّيْ

و از آنکه می ترسیدید مجسمه خدا را
 و از آنکه می ترسیدید مجسمه خدا را
 و از آنکه می ترسیدید مجسمه خدا را

الأشياء كلها في الدنيا

که با هم به سر مشورت برو و کار خود بگویند پس چون کار را گفتند ایشان را که

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

وینجیلا اوون یی. وینجیلا اوون یی. وینجیلا اوون یی.

وہاں سے آکر اپنے گھر پہنچا۔

لا بد من (١) في هذا المقام

و هر یکی را پندامبر ستا چشم و غلام کردیم بالایشان و میرانایان را پندامبر ستا خود

١٠٠

مستقیم برای ایشان ذکر و توبه فرمایند

اور کہا افسوس کیسے دیکھتا ہوں یہاں بول رہا ہے اور نہ کہ

محبت مہاشاہ کان مخاہا و کار

کتاب موسیقی را هر آینه وسیله بود و خالص گردد و شسته و به دستشوده

[illegible]

من بنی اللہ کی راہ میں جہاد
 انہوں نے جو دیکھے اللہ کی راہ میں
 جہاد کیا انہیں اللہ کا نام فرمایا
 ہے انست کو بیان راہ میں
 جہاد میں جہاد

فصل
ادع
ادع

100

مفلح

أُولَئِكَ الَّذِينَ نَسِمُ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الذُّلُومَ

ایمان نہ آئند کہ انعام کروا خدا ابرائیلان از مرہ چنانہ بیان
وہ لوگ ہیں جن پر لعنت وی اللہ ہے

مِنْ ذُرِّيَّتِ آدَمَ وَمِمَّنْ جَلَدًا مَعِ نُوحٍ وَذُرِّيَّةَ

از فرزند ان آدم اور از نسل آناکہ بر دہم با نوح و از زبنت
اور آدم کی اولاد میں اور او میں جنکو لا نوح اپنے نوح کے ساتھ ابرہم کی اولاد

إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَآئِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا

ابراہیم و یعقوب اور اسرئیل کی اور اہل جنکو ہم ہدیہ دی اور پسند کیا
اور اسرئیل کی اور اہل جنکو ہم ہدیہ دی اور پسند کیا

إِذَا اسْتَلَّ عَلَيْكُمْ آيَاتُ الرَّحْمَنِ خُفُوا بِهَا عِبَادَ اللَّهِ

جب آونکو سنائی آتین رحمن کی گوسے میں سجود میں ہونے
جون خواندہ می شد آیت آیت خدا می افتادند سجود کنان کران

فَخَلَفَ مِنْ بَنِي إِسْرَآئِيلَ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَ

پس خاشع شد بندگان ابراہیم کی تا شیعہ چند کہ ترک کردند نماز را و
پہر او کی جگہ آئیے تا خلف گنہا می

اتَّبَعُوا الشُّرُوفَ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ فِيهَا عَذَابًا

پس گردن خواندہ را پس خواندہ یافت حبسہ و گنہا می لیکن
پس چپے مژدن کے سوا آئیے سیدے کی گرای

مِنْ تَابٍ وَأَمِنْ وَجْهِكَ رَحْمَةً فَأُولَئِكَ يَتْلُونَ

ہر کہ توبہ کردہ ایمان آوردہ کہ تالیفہ لعل اور پس ایمانہ ورا آئند
تسبیح توبہ کی اور پس لایا اور کی تکی سجدہ لوگ باد و تکی

ابراہیم
ل و اخلف عنہم

سجاء
سجاء
فتار کن

۵۸

۵۹

یذبحون

ذبح ص اوچ

۶۰ الْجَنَّةُ وَلَا يَنْظُرُونَ سِيمَا الَّذِينَ أُتُوا بِالْحَقِّ
بِهِمْ شَرًّا وَجْهٌ سَمٌّ كَرِهَ النَّاسُ لِيُتَوَكَّلُوا عَلَيْهِمْ
بِهِمْ شَرًّا مِنْ أُولَئِكَ هُمْ فِي عَذَابٍ مُتَسَاوِينَ
۶۱ الرِّحْمَانُ عَسَىٰ أَنْ يَكُنَّ آيَاتُهُ كَانُوعًا
خداوند بندگان خود را نادیده برآید است و عده او البته آینه
و چون بخواهد بندگان را بکشد بکشد او بکشد و عده او
۶۲ وَنُفُوسٌ نَفِيسٌ كَانُوا يَكْفُرُونَ
نفسی که در آن یک سوخته است و او را
و عَشِيَّاتٍ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا
و شام این است آن بهشت که عطا کنیم از بندگان خویش
۶۳ مَنْ كَانَ يُدْرِكُهُ الْوَيْلُ فَلَا تَرْجُوا لَهُ
آنرا که بر سر او ویران شود و هیچگاه که با او نمی آید
و عَشِيَّاتٍ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا
و شام این است آن بهشت که عطا کنیم از بندگان خویش
۶۴ كَانُوعًا
خداوند بندگان خود را نادیده برآید است و عده او البته آینه
و چون بخواهد بندگان را بکشد بکشد او بکشد و عده او

جنت جنة
۱۳

جنت جنة
۱۳

گولت
طول

جنت جنة
۱۳

جنت جنة
۱۳

جنت جنة
۱۳

[illegible]

۲۴

وَقَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَاتٌ مِنْ رَبِّكُمْ
فَإِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ

۷۴
۸۰

الْعَذَابِ مَثَلًا ۚ وَنَزَّلْنَا مَا يَفُوقَ دَرَجَاتٍ

عُقُوبَتِ الْفُرْقَانِ ۚ وَنَزَّلْنَا مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ سُبْحَانَ

۸۱

اِتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لِيَكُونَ لَهُمْ عِزًّا

فَكُلًّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ

۸۲
۸۸

ضَلَالًا ۚ أَلَمْ تَرَ أَنَا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ

فَيَكُونُونَ لَهُمْ سُلُوكًا ۚ وَنَزَّلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ

۸۳

تَقْوَاهُمْ أَرَأَيْتُمْ أَفَلَا تَعْلَمُونَ ۚ وَنَزَّلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ

مِثْقَالَ ذَرَّةٍ ۚ وَنَزَّلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ

۸۴
۸۵

عَلَّمَ يَوْمَ الْفَتْحِ الْقُرْآنَ الْمُتَقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ فَسَلَامًا

وَنَزَّلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ ۚ وَنَزَّلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ

۸۶

وَنَزَّلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ ۚ وَنَزَّلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ

مِثْقَالَ ذَرَّةٍ ۚ وَنَزَّلْنَا مِنَ الْقُرْآنِ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ

يُحْشَرُ الْمُتَّقُونَ

يَسْأَلُ الْمُتَّقُونَ

۱۸
 طریقی سلمان نزد خود
 خواب را سستی گشته ۱۲ صبح
 طریقی سلمان نزد خود
 خواب را سستی گشته ۱۲ صبح

طریقی سلمان نزد خود
 خواب را سستی گشته ۱۲ صبح

طریقی سلمان نزد خود
 خواب را سستی گشته ۱۲ صبح

الشَّفْعَةُ الْأَمِنْ أَخْنَا عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَمَّا أَنْ وَقَالَ
 شفاعت کردن الا کسی که گرفته است نزدیک جدا بعد از آن گفتند
 سفارش کا مگر نبینے بے نیاز من است در این اور بزرگ کنین
 أَخْنَا الرَّحْمَنَ وَلَكَّا لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِذْ لَا تَكُنَا
 بزرگتر گزینست خدا خدا امر خود این امر آینه آوردید بزرگتر گزینست
 رحمن رکنا ب اولاد تم آگے ہو بہاری چہ من و کلما ابی
 السَّمَوَاتِ يَنْقُضُونَ مِنْهُ وَيَنْشِقُّ الْأَرْضُ وَتَخْتَلِفُ
 آسمانها منہ شکافند زمین زمین و آسمان
 آسمان چہ من و کلما ابی اور کریم رحمن اور کریم رحمن
 انْجِبَالِ هَذَا أَنْ دَعَا الرَّحْمَنَ وَلَكَّا وَمَا
 کو با بارہ بارہ شدہ بے نیاز آگے اثبات کردند خدا را اور
 بہار و شہر کہ اسیر کہ بکار کے من رحمن کے نام پر اولاد اور زمین
 الرَّحْمَنَ أَنْ يَنْجِزَ وَلَكَّا إِنَّ كُلَّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ
 خدا آ کر نہ کر نہ کر نیست ہی یک از آگے درستی ممان
 رحمن کو کہ کر کے اولاد کوئی نہیں آسمان و
 وَالْأَرْضِ إِلَّا أَنْ الرَّحْمَنَ عَبْدًا لَقَدْ أَحْصَيْنَا
 زمین اندہ گز آید پیش رحمان بندہ شدہ ہر آئینہ علم در گزشتہ
 و زمین میں جو نہ آویسے رحمن کا بندہ ہو کہ اس پس و کشادہ
 وَعَدْنَاهُمْ عَمَّا وَكَلَّمُوا أَنَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
 و شمار کردہ ان را شمار کوئی و ہر یک از این آئینہ است بین و روز قیامت
 اور گزشتہ ہی سے انکی گنتی اور ہر کوئی اور میں آگے گزشتہ ہی سے گنتی

۸۷

۸۸
 ۸۹

یگانہ
 ۱۱

یَنْقُضُونَ
 عراده ر
 الف ت

۹۰

۹۱

۹۲

۹۳

۹۴

۱۹۲

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين

للتبرع
و...

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله

فَرَدَّ اِنْ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحٰتِ سَيَجْعَلُ
تنباشده برائيه آماكه انمان آرد و كاره كاشيه كردند پداخواه
اكيلا البته جو يقين كاهن اوردكي بن يكيان اوكو ديه گ
لهم الرحمن و دَا اَن فَاَنَّمَا يَسِّرُنَا بِلِسَانِكَ لَنَقْبِرَ
براي ايشان مزار و سترگاه و جز اين نيت كه آسان حشيم فرزند ايشان آرد و
رحمن محبت و سوخته آسان كيا به شدن نري ايشان آرد و
يَهَ الْمُتَّقِينَ وَتُذَيِّبُهُ قُوَّةَ الْفَأَن وَ كَرَاهِيَتِكُمْ
ان متقيا را و بزرگي گروه سيزه نگار و بسند هاك كردم
بزدانو كو اورد و اديك جهك اوكو كو اود سق كياي كيم
قَالَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هَلْ يُخْرِجُهُمْ مِنْ اَسْجَادٍ وَلَسَمِعَ
پيش از ايشان طبقات مردم آياي يني جگس راز ايشان ياي شوي
ان كيه يني سنگين است پايه يني نو ادين كيه با سنا ي
لَهُمْ رُكُوزَا
از ايشان اوردني
از ايشان اوردني

ع

سُودَةً طَهُ تَرَكْتُ بِكَ تَرَكْتُ الْوَقْفَةَ

اياتها ۱۵۵ كلسا نفا ۱۳۴۱ سرفوفا ۵۱۲۲ و كوا نفا

بسم الله الرحمن الرحيم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طه ۱ مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى ۝

فروغستادیم بر تو بدان را تا هیچ کسے لیکن
اسو ایسے نہیں آرا سہیے تجھے پرستد کہ تو سخت میں پرے کر

تَذَكَّرَ ۝ لَنْ يَخْتَنِيَ ۝ تَذَكَّرَ ۝ لَنْ يَخْتَنِيَ ۝

فروغستادیم ہر ایک بندہ کو کہے را کہ ہر بندہ فروغستادہاں از جا کسی نزدیکہ از جا
نفسی سے کہو ایسے جسکو ڈر سہیے اوزار سے اوس شخص کا جسے باقی مراد

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَلَى الْعَرْشِ عِشْرِ ۝

آسمانہا بلند را دوی بسیار چنانکہ آسمان ہر عرش سے در گرفت
آسمان ادسے وہ بڑی مہر دان تو شیکے او پر نام ہوا

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا

اورست ایچہ در آسمانہا است و ایچہ در زمین است و ایچہ در میان ہوا و ایچہ
اوسکا ہے جو کچھ ہے آسمان و زمین بن اوراون دونوں کے بیچ اور

تَحْتَ الثَّرَى ۝ وَإِنْ تَجْهَدُوا الْقَوْلَ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ

زیر خاک ناک ہے و اگر آستکار کنی سخن را پس وہ بیدانہ
ہیچے سبلی زمین کے اور اگر زبان سے کہے بکار کرنا و مگوئیست

السِّرِّ وَأَخْفَى ۝ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ

سخن بہادر و پنهان تر از ہر چیز معبود نیست مگر وہی است نامہا
چہ کی اور کس سے چھپی ہے اللہ ہے سب کے تبارک بندگی ہر کی سبکی اور سب

وہی ہے سب سے بزرگتر و سب سے بزرگوار
وہی ہے سب سے بزرگتر و سب سے بزرگوار

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

۹ الحسنی وھل اشد حدیث موسی واذ انارا

نہ دایا آمدہ است بوجہ موسی پروردگار آتشے
نامے ف اور پنی ہے بھکوات موسی کی جلاوت سے بھکی

فقال لاھلہ املکنا انی انت نار العلی انکم

ہیں گفت اہل تورا در ملک کہہ بر آئینہ میں دیدہ ام آتشے امیدارم کہ بار خیر
نویا اپنے گہر والو کو ہنوز میں دیکھی ہے ایک آگ شایبے آون تم میں

۱۰ ضہا بقیس و اجد علی الشارھد فکانتھا

اور آتش شعلہ یا بیام بر آن آتش راہ نایے ہیں چون یا مذکور
اور میں سے بھکوات با اذن اوس آگ پر راہ کا بناو بہر جب بھکوات

۱۱ فادی موسی فی انارک فاخلع نعلیک انک

ا از راہ مذکور ایو سے بر آئینہ میں اور دگر نوام اہل راہ پرین اہل راہ
آواز می ایسے موسی میں ہوں میں تو ایسا موسی راہی پاوتین تو ہے

۱۲ بالواد المقدسین وانا اخترتک فاستمع لیا

بیدان پاکوں کو نام و میں برگزیدم ترا پس گوش بند سے اپنے
پاک میدان کو ہی میں اور میں سے بھکوات کیا سو تو ستارہ جو

۱۳ یوحی انی انا اللہ لا الہ الا انا فاعبدنی وواق

وحی نبیادہ میں بر آئینہ میں خدا ہم سچ جو دین میں عبادت میں کہن و بیاکن
علم جو میں جو ہوں میں اور ہوں کی جلد کی نہیں سوا میرے سوئی کی کو

۱۴ الصلوة الذکری ان الساعۃ آتیۃ اکر

مازرا ہے یاد کردن بر آئینہ قیامت آتہ ناست میخوام
نہ کھڑی رکھیری یاد کو قیامت مقرر آتی ہے

لاھلہ
املی
الحمد

و اما الشارھد
فکانتھا
فادی موسی فی انارک
فاخلع نعلیک انک
بالواد المقدسین
وانا اخترتک فاستمع لیا
یوحی انی انا اللہ لا الہ الا انا
فاعبدنی وواق
الصلوة الذکری
ان الساعۃ آتیۃ اکر

فکانتھا
فادی موسی فی انارک
فاخلع نعلیک انک
بالواد المقدسین
وانا اخترتک فاستمع لیا
یوحی انی انا اللہ لا الہ الا انا
فاعبدنی وواق
الصلوة الذکری
ان الساعۃ آتیۃ اکر

وَقَالَ الْاِمَامُ
 وَفِي ذَلِكُمْ اٰيَاتٌ لِّاُولِي الْاَلْبَابِ
 وَفِي ذَلِكُمْ اٰيَاتٌ لِّمَن يَرْتَدُّ عَنْ
 دُبُرِهِ يُفَكِّرُ وَلَمْ يَخْلُفْ
 وَفِي ذَلِكُمْ اٰيَاتٌ لِّمَن يَهْتَدِي

۱۵
 اَنْتُمْ هِيَ الَّذِي كَلَّمَ نَفْسٍ لِّهَا تَسْمَعُ فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا
 ۱۶
 مِّنْ اٰيَاتِ مِّنْهَا وَاتَّبِعْ هُوَ فَتَرْضَىٰ ۚ وَمَا تَلَكَ
 ۱۷
 بِمِثْلِكَ يَمْشِي ۚ قَالَ هِيَ عَصَايَ اَتَقَكُّهَا
 ۱۸
 اَلَيْسَ لِي بِهَا عَلِيٌّ غَنِِيٌّ ۚ وَلِيْ فِيْهَا مَارِبٌ خَرِيْ
 ۱۹
 قَالَ اَلْقُهَا يَمْشِي ۚ فَالْقُهَا فَاِذَا هِيَ حِيَّةٌ تَسْعٰ
 ۲۰
 قَالَ خُذْهَا وَلَا تَحْزَنْ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا
 ۲۱
 اَوَّلٰى ۚ وَاضْمُمْ يَدَكَ اِلَىٰ جَنَاحِكَ فَخُذْ بِبَيْضِهَا

وَقَالَ الْاِمَامُ
 وَفِي ذَلِكُمْ اٰيَاتٌ لِّاُولِي الْاَلْبَابِ
 وَفِي ذَلِكُمْ اٰيَاتٌ لِّمَن يَرْتَدُّ عَنْ
 دُبُرِهِ يُفَكِّرُ وَلَمْ يَخْلُفْ
 وَفِي ذَلِكُمْ اٰيَاتٌ لِّمَن يَهْتَدِي

اَهْبِشْ
 وَلِي
 غِيَمٌ

وَقَالَ الْاِمَامُ
 وَفِي ذَلِكُمْ اٰيَاتٌ لِّاُولِي الْاَلْبَابِ
 وَفِي ذَلِكُمْ اٰيَاتٌ لِّمَن يَرْتَدُّ عَنْ
 دُبُرِهِ يُفَكِّرُ وَلَمْ يَخْلُفْ
 وَفِي ذَلِكُمْ اٰيَاتٌ لِّمَن يَهْتَدِي

آیه بصری و شای
چهارم از افسانه
فردوسی

لکھنؤ

نصی
۱۰۲

يُفَرِّطُ

وَقُلْتُ فَمَا فِجْنِيكَ مِنَ النِّسَمِ وَزَيْنًا فَتَرَا

فَلْيَكُنْ لِلرَّحْمَنِ الْوَيْلُ
أَمَّا أَهْلُ الْمَدِينَةِ فَاتَّبَعُوا

[illegible]

اور نہ اس سے بچو خاص آگے واسطے بناو

وَأَحْضِرْ أَيْتِي وَلَا تَتَّبِعْ فِي رِيٍّ أَهْلَكَ

وہر اور تو بات نہا کیسے کہ اس کی کشتی کے دریا کو روانہ کرنے

او سیرایانهای دیگر میری نشانان و دوستی گزینی یارین باد
 الی فیه عن انه مکتوب فیقول له قولا کما کما

کعبہ فرعون پر ایسے ایک اندر کے شیشے کے گولے پڑے ہیں جو تیار ہوا کے سنگی نرم
طرف نشہ فرعون کی ہوا سے نرسا رہا ہے۔ سو کہ وہ اس سنگی تیار ہوا سے

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين
الطاهرين الطاهرين الطاهرين الطاهرين الطاهرين الطاهرين الطاهرين الطاهرين الطاهرين

درخت کرمی یا درخت کرمی که در این کتاب مذکور است و در بعضی از نسخات به نام درخت کرمی نیز خوانده می شود.

ان پیرمرد علی بن ابی طالب را می بیند و فرمود که ای پسر من
 ای پسر من که مرا از دنیا بردی و مرا از دنیا بردی و مرا از دنیا بردی

امام یحییٰ بن ابرہہ

قال لهم قلوا

انني معكم اسمع واري قاتيا فقولوا اننا نسمع
برايه با شما اسم می شنوم و می بینم پس بر و پیش وی پس گوید بر اینده است و می
بیند پس چون نهادند بر او زینت سو جاو اوس پس او را بر او و نوچه بر او
فانزل معنای اسرائیل ولا تعذبهم فقد جئتكم
پس نازل با منی اسرائیل را و عذاب کن ایشان را آینه آوردم من
پس ای اسرائیل و اسرائیل اور نه ستا او کو او کویم آینه بر این
بایه من ربك والسلام على من اتبع الهدى لا تقلدوا
بایه من رب تو سلام است کسی که باشد که بروی راه هدایت کند بر تو و تو
راستی پس بر تو سلام است و او کسی که بر تو راه کی ات کو هم خواهد
الان ان العذاب لي المتركب و لوقی قال انتم
پس ای که عذاب کنی است که در دوزخ سوزد و در دوزخ سوزد و در دوزخ
که عذاب و سوزد و در دوزخ سوزد و در دوزخ سوزد و در دوزخ سوزد
وقی قال ربنا الله اعطی کل شیء خلقه قد هدانا
ای وی گفت که پروردگار ما است که در هر چیز بر صورت خاص او باز راه
ای وی که صاحب چهار و سه می بودی بر هر کس که از کی صورت پر راه و جهای
قال فما بال القرون الاولة قال علمها عند ربی
گفت پس چیست حال قرون نخستین گفت علم آن نزدیک پروردگار است
بولا پروردگار حقیقت است و آن برای سنگین کی که او کی خست بر این
وقی قال لا یضل بیتی ولا یفسد الدار من الله
و گوی که خداوند بیتی و دوزخ را و دوزخ را و دوزخ را و دوزخ را و دوزخ را
الان ان العذاب لي المتركب و لوقی قال انتم

هذا الفصل من كتاب
القرآن الكريم
سورة النور

هذا الفصل من كتاب
القرآن الكريم
سورة النور

هذا الفصل من كتاب
القرآن الكريم
سورة النور

هذا الفصل من كتاب
القرآن الكريم
سورة النور

الارض مهذا جوسلك لکم فیها سبل و انکم من

زمین دانسته و روان کرو بر این شاد و انکار را بپوشید و سبل از

زمین بپوشانید و جلا دین هم کو این را بین و در اوتار

السماء ماء فاحس جنایه از و جاز من نبات

آسمان آب پس برین آوریم آن آب انواع مختلف از نبات

آسمان پانی پر نکالا بچسبند و این بی نبات بی نبات

کلوا و ارعوا انفسکم ان فی ذلک لایکون

گفتیم بخورید و بچسبید چهار بامالند خود را بر آینه در نقد و نشانی خداوندان

الشیء منها خلقناکم و فیها نعیدکم و منہا نکون

خداوندان از زمین از نشیمن شمارا و در زمین باز و از زمین برین شمارا

تارۃ اسی و ولقد ارسلنا نبیا کلما کذب

بار دیگر و هر آینه نمودیم فرعون را نشانی خویش تمام آن پس در فرعون

و ابی قال اجئتنا لیموت من ارضنا لیسیرک

و قبول کرد گفت آیا آمده تا برون کنی ما را از زمین ما بجادوی خود

یموتی فلناتینک لیسیر مثلنا و لیسیرنا و

ایموتی هر آینه بیاوریم تو جادوی ما را از زمین ما بجادوی خود

مهذا

ادح

الارض

فاحس جنایه از و جاز من نبات

نصف القرآن بعد الرکع

۵۳

ع ۱۱

۵۵

۵۴

۵۳

قاتل المظلوم
 کو حق تعالیٰ عذاب کرے گا
 اور یہ بیان کرو کہ ہر ایک کو
 ہر ایک شہر میں ہفت ہزار نو سو
 ساگر کا ۱۲ مو

وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا تُخْلَفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَسْكَانًا

در میان خود وعدہ کہ ظلمات یکسوم از امارت نہ تو
 اے نبی کہ ہم نے یہ تفاوت کرن اور جسے ہم نہ تو ایک میدان

مَوْعِدًا قَالُوا مَوْعِدُكَ يَوْمَ الزَّيْنَةِ وَالْجُنَّةِ

میدان شہر گفت وعدہ گاہ شام روز آراہین است و آمدن کون
 صاف بن کہا وعدہ نہاد ہے جشن کا دن اور یہ کہ جمع کرے

النَّاسِ فَتَقَرَّبُوا فِي يَوْمِ الْفَيْصِ ثُمَّ كُنَّا

حیران رفت پاشت پس بجائے برگشت فرعون پس جمع کر دگر خود را از باب
 کوگو کردن چشم بکھلے ہر اورا ہر فرعون پر یکے کے ساتھ

قَالَ لَهُمْ مَوْعِدُكُمْ لَا تُفَارِقُوا عَالِ الْيَمِّ كُنَّا

گفت موعدی ساحر از ادا کے بر شام آفر اکند بر خدا در فرج را
 کہا اور کو موعدی کے کہ بخنی تمہاری جو شہ نہ بولو اللہ

فَيَسْجُدْ لَكُمْ بَعْدَ الْغَابِ قَدْ خَابَ مِنْ أَقْتَابِ

انگاہ ہلاک ساز شمار بعباب در آئینہ بعباب سرسبز کہ آفر کرد گفتند و لڑا
 پہر کہا و بگو کسی آتش سے اور را کو نہیں پہنچا یہ جو شہ پہر

أَمْ هُمْ بَيْنَهُمْ وَأَسْرَأَ إِلَيْنَا قَالُوا إِنَّ هَٰذَا

مشورت خود در میان ایشان و یہاں گفتند ہمارا گفتند ابنہ ابن و ہوں
 ہے کام ہر پس میں اور یہ کہ کہ مشورت ہوئے وقت یہ دونو

لَسَحَابٌ يَّرِيْدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ لَيْسَ بِهَٰذَا

سحاب آندہ سخا ہند کہ ہوں کنتہ شمار از زمین شما لیسر خور
 جادو گر ہیں جا آئین کہ کال بن کلمہ شمار کہ لک ہے اسے جادو گر ہے

سورة النور

بسم الله الرحمن الرحيم

محمداً رسولاً

یوم

یخسر الناس

فیفسد

میر ع ن د

مذنی مکان

۷۷

۷۸

۷۹

۸۰

۸۱

۸۲

12, 13
14, 15
16, 17
18, 19
20, 21
22, 23
24, 25
26, 27
28, 29
30, 31
32, 33
34, 35
36, 37
38, 39
40, 41
42, 43
44, 45
46, 47
48, 49
50, 51
52, 53
54, 55
56, 57
58, 59
60, 61
62, 63
64, 65
66, 67
68, 69
70, 71
72, 73
74, 75
76, 77
78, 79
80, 81
82, 83
84, 85
86, 87
88, 89
90, 91
92, 93
94, 95
96, 97
98, 99
100, 101
102, 103
104, 105
106, 107
108, 109
110, 111
112, 113
114, 115
116, 117
118, 119
120, 121
122, 123
124, 125
126, 127
128, 129
130, 131
132, 133
134, 135
136, 137
138, 139
140, 141
142, 143
144, 145
146, 147
148, 149
150, 151
152, 153
154, 155
156, 157
158, 159
160, 161
162, 163
164, 165
166, 167
168, 169
170, 171
172, 173
174, 175
176, 177
178, 179
180, 181
182, 183
184, 185
186, 187
188, 189
190, 191
192, 193
194, 195
196, 197
198, 199
200, 201
202, 203
204, 205
206, 207
208, 209
210, 211
212, 213
214, 215
216, 217
218, 219
220, 221
222, 223
224, 225
226, 227
228, 229
230, 231
232, 233
234, 235
236, 237
238, 239
240, 241
242, 243
244, 245
246, 247
248, 249
250, 251
252, 253
254, 255
256, 257
258, 259
260, 261
262, 263
264, 265
266, 267
268, 269
270, 271
272, 273
274, 275
276, 277
278, 279
280, 281
282, 283
284, 285
286, 287
288, 289
290, 291
292, 293
294, 295
296, 297
298, 299
300, 301
302, 303
304, 305
306, 307
308, 309
310, 311
312, 313
314, 315
316, 317
318, 319
320, 321
322, 323
324, 325
326, 327
328, 329
330, 331
332, 333
334, 335
336, 337
338, 339
340, 341
342, 343
344, 345
346, 347
348, 349
350, 351
352, 353
354, 355
356, 357
358, 359
360, 361
362, 363
364, 365
366, 367
368, 369
370, 371
372, 373
374, 375
376, 377
378, 379
380, 381
382, 383
384, 385
386, 387
388, 389
390, 391
392, 393
394, 395
396, 397
398, 399
400, 401
402, 403
404, 405
406, 407
408, 409
410, 411
412, 413
414, 415
416, 417
418, 419
420, 421
422, 423
424, 425
426, 427
428, 429
430, 431
432, 433
434, 435
436, 437
438, 439
440, 441
442, 443
444, 445
446, 447
448, 449
450, 451
452, 453
454, 455
456, 457
458, 459
460, 461
462, 463
464, 465
466, 467
468, 469
470, 471
472, 473
474, 475
476, 477
478, 479
480, 481
482, 483
484, 485
486, 487
488, 489
490, 491
492, 493
494, 495
496, 497
498, 499
500, 501
502, 503
504, 505
506, 507
508, 509
510, 511
512, 513
514, 515
516, 517
518, 519
520, 521
522, 523
524, 525
526, 527
528, 529
530, 531
532, 533
534, 535
536, 537
538, 539
540, 541
542, 543
544, 545
546, 547
548, 549
550, 551
552, 553
554, 555
556, 557
558, 559
560, 561
562, 563
564, 565
566, 567
568, 569
570, 571
572, 573
574, 575
576, 577
578, 579
580, 581
582, 583
584, 585
586, 587
588, 589
590, 591
592, 593
594, 595
596, 597
598, 599
600, 601
602, 603
604, 605
606, 607
608, 609
610, 611
612, 613
614, 615
616, 617
618, 619
620, 621
622, 623
624, 625
626, 627
628, 629
630, 631
632, 633
634, 635
636, 637
638, 639
640, 641
642, 643
644, 645
646, 647
648, 649
650, 651
652, 653
654, 655
656, 657
658, 659
660, 661
662, 663
664, 665
666, 667
668, 669
670, 671
672, 673
674, 675
676, 677
678, 679
680, 681
682, 683
684, 685
686, 687
688, 689
690, 691
692, 693
694, 695
696, 697
698, 699
700, 701
702, 703
704, 705
706, 707
708, 709
710, 711
712, 713
714, 715
716, 717
718, 719
720, 721
722, 723
724, 725
726, 727
728, 729
730, 731
732, 733
734, 735
736, 737
738, 739
740, 741
742, 743
744, 745
746, 747
748, 749
750, 751
752, 753
754, 755
756, 757
758, 759
760, 761
762, 763
764, 765
766, 767
768, 769
770, 771
772, 773
774, 775
776, 777
778, 779
780, 781
782, 783
784, 785
786, 787
788, 789
790, 791
792, 793
794, 795
796, 797
798, 799
800, 801
802, 803
804, 805
806, 807
808, 809
810, 811
812, 813
814, 815
816, 817
818, 819
820, 821
822, 823
824, 825
826, 827
828, 829
830, 831
832, 833
834, 835
836, 837
838, 839
840, 841
842, 843
844, 845
846, 847
84

نعمت خیل
مریٹ

تلف

لا خفاء
بتخفيف الفاعل
والباقرن

قال انما

هذا الفصل من كتاب

الشيخ

44

سبح ولا يفلح الشيطان حتى أتى (١) قال في الشجرة
 جادوى كنده است ورسول الله صلى الله عليه وآله وسلم
 جادوگر کا اور جادوگر نہیں کام یہی تھا جہان اور اور گریب جادوگر
 سبحان قالوا امنا برسب هرمان و موسی قال
 سجدہ کنان گفتند ایمان آوردیم بہ پروردگار ہارون موسی گفت ہارون
 سجدہ میں ہوئے ہم یقین لائے کہ سب پر ہارون اور موسی کے ہولاد ہوں
 امنتم کہ قبل ان اذ نزل کے مرانہ لکے پر کہ
 آیا باورد آئندہ اور پیش از آنکہ رسو کے دم شمار ہر آئندہ دی ہر گو آئندہ
 تم سے اور سکوان یا اہی میں یہ حکم نہ دیا تھا وہی شمار ہر
 الذي علم کے الشجر فلا فو من ایاہ
 کہ ابو حشہ است شمار سوسہ ہر آئندہ ہر مرد و ستہای شمار
 جسے سکھا ہم کہ جادو سواست میں کڑا و شمار ہر آئندہ
 و ارجل کے من خلف لا و صلیکے فی
 و پاشا ہر شمار یکی از جانب راست و دیگر از چپ اور در کسم شمار
 اور در کسم ہر شمار اور سولی دو شمار
 جد و الخ و تعلم اننا اشد عذابا و انقی
 شمار ہر شمار و البتہ خواہید دانست کہ کہ ام یک را سخت تر از او و انقدر
 کہ جو سب کے و ہندہ ہر اور ہر ان لو کہ ہم میں کسی ہر شمار اور ہر شمار
 قالوا ان نؤثرک علی ما جاءنا من البیضاء
 کہ شمار ہر شمار ہر شمار ہر شمار ہر شمار ہر شمار ہر شمار ہر شمار
 ہر شمار ہر شمار ہر شمار ہر شمار ہر شمار ہر شمار ہر شمار ہر شمار

امنتهم
 بالاخارج و طاولا صیہا
 عم و در ما خلف الی انون
 بالاسفہام ففہیل الثانیہ
 من طریق الارزق و ح و دل
 بالخلف و اور و الباقون

الکلی کا شمار
 الکی کا شمار
 الکی کا شمار

ثلث

و رواه و صلیکے الف
 خلاف است و رسم

[illegible]

قال المفسر

مَنْ تَرَكْنِي ۝ وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ

ہر کہ پاک شدہ ہے۔ در پائین وی فرستادیم اسو کو کسی کہ رفت شب پر
اوجو پاک ہوا اور ہے حکم پہنچا موسیٰ کو کہ بے نکل

بِعِبَادِي فَاصْرَبْ لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَلَسَ ۝

ہندگان مرا پس درو پاک ایشان در را کی خشک در دنیا
بر یک بند و کورات یہ ہر دال دیکو کو راہ نمند زمین سو یکے

لَا تَخَفْ دَرَكًا وَلَا تَخَفْ ۝ فَاتَّبَعْنَاهُمْ نَحْنُ وَالْمَلَكُ

تر ہے از در یافتن دشمنی و دوسو اس گئی از غرق و نہاد ایشان (در فرعون
نہ نظرہ بجو اگر کیے گمانہ در ہر پیچھے گنا او کیے فرعون

يَحْمِلُونَ فِي الْفُلِ مِائِينَ الْمَلَأْنَاهُمْ أَثْقَالًا ۝

باشند اگر کوشش میں جو بناد ایشان از دریا کی اچھے پوش بند ایشان اور گراہ
اے نکر ہے کہ پیر گہریا او کو پانی نے جیسا گہریا اور پکایا

فَرَعُونَ قَوْمَهُ وَمَا هَدَىٰ ۝ يٰٰبَنِي إِسْرَٰئِيلَ قَدْ

فرعون قوم خود را و راہ نمود گفستیم ای بنی اسرائیل
نہ عن بنی قوم کو اور نہ سو جہا ایک اولاد بنی اسرائیل

أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ ذُلِّكُمْ وَلَوْ كُنْتُمْ جَانِبِ الْغُلُوْلِ

نجات دادیم شما از دشمنان شما و وعدہ دادیم شما را بجا آید طور
پہنچایا ہے تمکو تہا کے دشمن سے اور وعدہ کیا ہم سے کہ بنی اسرائیل

الْأَيْمَنِ وَزَلَّنا عَلَيْكُمُ الْمَنَ وَالسَّلَٰوِي ۝ كَلَّا

و فرود شدادیم بر شما من و سلوی
اور آوارا رہنے تم بر من و سلوی

كَلَّا ۝

ایں جہا ہر وقت کہ ہوا

از اسد

لا تخف

یلسا

لا تخف

فقتلہم

و وعدناکم

انجیتکم وعدتکم ز قتلہم

تفصیل

طیبت ما روز قتل و لا تغفایه فیحل علیکم
 سندی بزرگ بود و ایام شمارا و از حد گذریه و بایان روزی که بخت تو را
 غصبتی من یحل علیک غصبتی فقل هو فی الغفار لمنان
 چشم من هرگز نشود بر تو چشم من لب لاله شد و بر آینه من از زنده ام کسے را گوید
 بر اعضا و ریس بر اثر امیر اندر ده بگفتا و بر سر من شیش اوس بر جو توید را
 یحل صلیک تم اهدای و ما انجالت عن قومک
 ایمان آورد و کارش بسته کرد باز راه را ایستاد و چو میر نشین آورد ترا داخل مانه قوم
 یقین لایق بود که به کام پیر راه برسد او کون جلدی کی تو سیاهی قوم
 یقین قال هم اولاد علی اثری و جعلت لیک
 ایامی گفت قوم من اشته بر بانی من و شدایم بسوی تو
 ایامی بولا و به من بریست پیچید او برین جلدی آیا تری طرقت
 رب لدری قال فانا قد فتنا قومک من بعدک
 ای پروردگار من خوش و خوش گفت خدا پیر آینه در بلا انگذیم قوم را پس از تو
 ای رب که تو را منی بود فانی پیچید تو چلا دیا تری قوم کو بر سیه پیچید
 و اضلهم السامری فرجع موسی الی قومه
 و گرا ساختن را سارک پس باز گفت موسی بسوی قوم خود
 او را بگایا از کو سامری پیچید پیر او را پیر موسی ای قوم پس
 غضبن اسیفا قال یقوه الی بعدکم ربکم
 خشم گرفته اندوه خورده گفت ای قوم من آیا وعده خدا و ده و شمارا بر تو گذر
 پیچید پیر ایچانا کما ای قوم من کو و عده نه دیا تا تمهار رب

اثری

بسم الله الرحمن الرحيم

۳۳
 دودہ دوزخ دیکھا کہ اس نے
 اسی دم میں جس دن کا وعدہ کر کے
 پھر پھر وہاں چلے گئے
 بنا کر دیکھا کہ اس نے

وَعَدًا حَسَنًا أَفْطَالٍ عَلَيْكُمْ الْعَهْدُ أَمْ
 وعدہ نیک آیا و راز شد بر شما دت تھی نہ عاقبت میں یا
 اچھا وعدہ کیا۔ نہیں ہو گئے تم پر دت
 اُرْدَ تَوَانِ يَحِلُّ عَلَيْكُمْ غَضَبُ مَرْبِّكُمْ
 خود اس بندہ کہ واجب شود بر شما غضبے از پروردگار شما
 چنان کہ تم نے کہ اُس سے تم پر غضب نہایت رب کا
 فَاخْلَفْتُمْ مَوْعِدِي قَالُوا مَا اخْلَفْنَا مَوْعِدًا
 پس خلاف کر دیہ وعدہ ہوا گفتند خلاف کر دیم وعدہ ہوا
 اس سے خلاف کیا تم نے ہم وعدہ ہو سیکے ہم نے خلاف نہیں کیا وعدہ
 مَلِكُنَا وَلَكِنَّا جِئْنَا أَوْزَارًا مِنْ زِينَةِ الْقَوْمِ
 اختیار نہیں لیکن ہمارے ساتھ ہم نے آویں ہمارے زینت قوم کے
 اسے اختیار کیا لیکن ہم کو اپنا مالکہ وہاں میں سے ہوا وہاں میں قوم کا مال
 فَقَدْ قَضَىٰ فَلَكَ التِّي السَّامِرِيُّ فَأَخْرَجَ إِلَيْهِمْ
 پس اُنکے نام آفر تھیں دانین و ہمیں اگلے سامری سے
 پھر ہمیں وہ پیکر لے کر ہمیں نقشہ دلا سامری سے ہم نے ہمارے مال کے
 عَجَلًا جَسَدًا لَهُ خَوَارِقًا قَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ مَو
 گو سالہ را بر آو و کا کہ کہ اور آو و کا گو و پس تم نے انہیں سامری سے ہمارے مال کے
 ایک پیکر ایک دوسرے میں جلا گیا کہ پھر کہنے لگے یہ صاحب ہمارا اور تمہاری
 فَنَسِيَ أَفَلَا يَرَوْنَ أَلَّا يَجْعَلُ إِلَهُهُمُ قَوْلًا لَا يَمْلِكُ
 پس فراموش کر دیہ اسی آفر تھیں ہمیں اگر ان کے مال کے مالہ سامری سے ان سے راویہ ہوا
 سو وہ بھول گیا کہ پہلا یہ نہیں دیکھتے کہ وہ جو اب ہمیں دیکھا کہ سامری کا مال

۸۴

۸۵

۸۸

ملک کے
 ملک کے
 ملک کے
 خلیفہ
 غرادر
 ادب

وہی فرعون و لو کہ عاقبت ملک کر لیا
 اس کے بعد فرعون نے کہا کہ کون سی مخلوق ہے
 فرعون نے فرعون کے پاس سے اس کے

وہی فرعون و لو کہ عاقبت ملک کر لیا
 اس کے بعد فرعون نے کہا کہ کون سی مخلوق ہے
 فرعون نے فرعون کے پاس سے اس کے

لَهُمْ ضُرٌّ وَلَا نَفْعٌ وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ

برای اینان هیچ زیاده و نه سود و هر آینه گفته بود ایشانرا هارون
او کی بر بے کار بنی کا اور کہا تھا او کو ہارون نے

قُلْ يَقَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ

بشر ازین آگے قوم من ہزارین نسبت کہ مبتلا شدہ آید باین گوسالہ و ہر آینه پر گوسالہ
ہے سے آگے قوم اور کچھ نہیں تم کو بکا دیا اس پر اور ہزار رب تم سے

فَاتَّبِعُوا وَأَطِيعُوا أَمْرِي قَالُوا الرَّسُولُ مَرْحُومٌ عَلَيْكَ

بس پرستے من کیند و انقیاد حکم من نمایند گفتند ہمیشہ مجاور خواہیم بود و
سو بری راہ ہو اور انوبات بری ہو بے ہم رہیں گے اس پر

عَلَيْكُمْ خَيْرٌ مِنْ حَيٍّ رَجَعُوا إِلَىٰ مَا هُمْ بِهِ قَالُوا بَشَرٌ مِثْلُ

ناورینکہ باز آید ما سو سی سو سی گفتند ایسے ہارون
گے بیٹے بت کہ ہر آگے ہم اس سو سی کہا سو سی بنے آگے ہارون

مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا أَلا تَتَّبِعُهُمْ

چہ چیز باز داشت ترا چون دیدی کہ گمراہ شدند از انکہ پیرو من گئی انہوں
نچو کیا انکا و نہا جب رکھا تو بے کہ وہ پیچے تو بے پیچے نہ آیا انکا تو نے

أَمْ قَالَ سَيُنْفِقُونِمْ أَفَلَا تَأْخُذُ بِهِمْ لَبِئْسَ أَتْيَٰ

حکم من کر دے گفت ایسے ہارون من گمراہ ہوں تو منی سر مرا ہر آئین
برا حکم وہ بولا آگے بے آگے جیسے نہ بگمیری ذات ہی نہ

خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَكَمْ

ترسیدم از انکہ گوی جد آگے افگند بے در میان فرزندان یعقوب و
من دُرا کہ تو کہے گا بہوت و ان کی تو بنی اسرائیل میں اور

آیت

اللہ تعالیٰ

تَقْبَلُ مِنْهُمْ تَقْبَلُ مِنْهُمْ تَقْبَلُ مِنْهُمْ
تَقْبَلُ مِنْهُمْ تَقْبَلُ مِنْهُمْ تَقْبَلُ مِنْهُمْ
تَقْبَلُ مِنْهُمْ تَقْبَلُ مِنْهُمْ تَقْبَلُ مِنْهُمْ

اَمْ دَح

تَقْبَلُ مِنْهُمْ

تَقْبَلُ مِنْهُمْ

تَقْبَلُ مِنْهُمْ

تَقْبَلُ مِنْهُمْ

تَقْبَلُ مِنْهُمْ

۹۱ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلُّ شَيْءٍ عِلْمًا ۚ كَذَلِكَ نَقُصُّ
۹۲ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ مَسَّبَ وَوَقَدْ آتَيْنَاكَ
۹۳ لَذَائِكَ كَمَا مِنْ أَنْحَرُضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ
۹۴ الْقِيَامَةِ وِزْرًا ۚ سَاطِئَاتُ فِيكَ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ
۹۵ الْقِيَامَةِ حِمْلًا ۚ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ
۹۶ الْجِنَّةَ فِي مِيقَاتِهِمْ ۚ فَانْصَبْ لِصَلَاحٍ ۚ يَوْمَ تَرْفَعُ
۹۷ الْأَشْجَارُ أَغْلًا بَلَا يَذْكُرُونَ ۚ إِذْ يَقُولُ
۹۸

مجلسی در بیان این آیه فرموده است
چون میفرماید و ساء لهم يوم
القيامة حملا یعنی در روز
قیامت بار سنگینی بر دوش
آنها خواهد بود و این بار
سنگین آنست که در دنیا
بر آنها بار نهاده اند و
در روز قیامت آن بار
بر آنها ظاهر خواهد شد
و این بار آنست که در دنیا
بر آنها بار نهاده اند و
در روز قیامت آن بار
بر آنها ظاهر خواهد شد

نست بهر آنکه جسم او فرسوده است بهر آنکه از دود آتش یا محو آتشین فتنه خوانیم
نیکه سوا بندگان نیست یکی سبب چنانکه آتش از او سبب بون ستانند
برق از اخبار آنچه گذشته است و آینه داده ایم ترا از
نگو احوال بپای گزیند او رفته دایر بگو
نزدیک خویش بدی هر که روگرداند از ان پس دیگر دارد روز
پایان به یک پرتو جو کوی موند بهر یک اوس به سوادها و بگا دن
نیاست بار سبب را آتی گمائی جاودان در ان آتشین به یک بدست
نیاست که بپای بهر پرتو رین سبب اوس من او را به یک اوان به
روزی که در لبه شود در سور و بر اگر یک
نیاست من بوجه و بهر که جسم من بهر یک سبب من او را به یک اوان به
گناهکاران را از آن روز که چشم گشته پنهان حرم زنده در میان که در روز قیامت
بگناه کار و نیکو اوسدن غلی آتشین بپای بهر یک سبب من او را به یک اوان به
مگر در شبانه روز ما را نترسیم بحقیقت آنچه میگویند چون گویند
گردن من فلان هم گناهان معلوم به جو کشته من جب بوی گ

عالم

پیشانیہ نام سب سے پہلے
 صلی اللہ علیہ وسلم

اَمْتَلَهُمْ طَرِيقَةً اَزْ لَيْتُمْ اَلَا يَوْمًا وَيَسْأَلُونَكَ
 بہترین انسان در روشنی رنگ کردہ ایہ اگر تک روز وی بر سہارا
 ان بن ابی راہ والا گود پر نہیں گی اگر ایک لیل اور شب کو چھین
 عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا فَيَذَرُهَا
 انکو ہما گویا اگر کہہ کنہ انرا پروردگار سن پر گندہ کرون پس گندہ زمین
 بجا رکھا حال سو نہ کہہ کہ او کو کہہ دیکھا برابر او اگر ہر کہہ ہو گندہ
 قَاعًا صَفْصَفًا لَا تَرَى فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا
 تہا کے ہوا زمین در آن جا بچ گی و نہ بچ نہ بے
 یَوْمَ يَكُونُ الْمِيزَانُ ذُو شِمَالٍ يَوْمَ تَكُونُ الْجِبَالُ
 انرا اسے آواز گندہ روز بچ کی ناستہ آن نایع راویست شود
 اوسدن چہ روزیں گے بجا رہے واسے کے پڑیں نہیں گی اور نہ
 الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ لَهَا هَمْسًا يَوْمَ تُنْفَخُ
 آواز برابر خدا پس نشوے اگر آواز نرم از
 آوازیں رحمن کے در پیہر نہ سنے کہ کہیں کہیں آواز اوسدن
 لَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ إِلَّا مَنْ اِذْنًا لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ
 نفع نہ شفاعت گر ہر کہے کہ دستور دادہ خدا را پسند کردہ
 کلام آویسے گی شفاعت کو جبکہ حکم دیا رحمن نے اور پسند کی
 لَهُ قَوْلًا يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ
 اور از روئے گفتار میدانکہ انچہ پیش روئے آویسان است و انچہ پس از ایشان
 اوسکی بات کہ وہ جانتا ہے جو ان کے آگے اور جو پیچھے

۱۰۳

ع

۱۰۵

۱۰۴

۱۰۶

۱۰۸

۱۰۹

سراپا گندہ آواز
 صلی اللہ علیہ وسلم

عالم یعنی سلطان باشد

صلی اللہ علیہ وسلم

و آریان درگیرند خدا را از رودانش و نایش کنند رو با مردمان بر آئند هرگز
اوربہ قابو من نہیں لایے اس کو دیر پا کر کر اور گرتے ہیں ہوشیار اوش جسے ہوشیار

114

و ہر آئینہ بمقتضیٰ فرسید ہر کہ را داشت ستم ترا و ہر کہ بجای او کار کا کے ایستہ را
اور خستہ را ہوا خستہ ہو چھ او تھا اظلم کا اور جو کوئی کر سیکے بچکھہ بھلا انسان

114

اور وہ یقین رکھتا ہوں کہ اس کو وہ نہیں دے گا اور نہ دے گا اور نہ دے گا

انزلناه قرآنا عربيا وصرنا فيه من العلم

مردود و غیر قابل برگشت - عربی و گویا خون بیان آدم از آن سینه را باورد
از آن سینه بجهت پسران عربی زبانها و در پی هر پسر سینه ای که در کاشاید و

114

یہ سب کچھ دیکھ کر وہ سوچا کہ اگر وہ اس شخص کو بچا لے گا تو اس کی زندگی بچ جائے گی۔

الحق ولا تجعل يا لقمان من قبل ان يعصى اليك ثابت و مستجاب کن۔ بخواندن قرآن پیش از آنکه انجام رایند شود و مستجاب شود

اور تو جلد ہی نکرستان لہنے میں جب تک نہ پورا ہو جائے۔

11M

اور کہ ایک رب مجھ کو ہر شے دے جو بہ فائدہ اور نفع دے دیتا

جنت

تَقْضِ إِلَيْكَ وَحْيَهُ
ع. ك. ف.

فصل اول در بیان فضیلت و کمالات حضرت علی علیه السلام

فلما رأى آدم وحواء أنهما لم ينجيا
 من النار فقاما فزجراهما
 من النار

قال المفسر

لا إله إلا الله محمد بن قيس فتنى وكنهه عنهما

تسوا آدم را بین ازین پس فراموش کرد و بتقسیم او را قصد حکم
 آدم کو اس سے پہلے پہر پہول گیا اور نہ بائی سے اور نہ ہمت او
 اذ قلنا للسلطان اسجدوا لآدم فسجدوا
 یاد کن چون گفتیم شکر نما کہ سجدہ کہند بسوی آدم را پس سجدہ کردند
 جب کہا میں نے تم کو سجدہ کرو آدم کو تو سجدہ کر رہے

الا ابليس الى فقالنا يا آدم ارحنا عدوك
 مگر ابلیس کہہ کر
 پس تقسیم ہے آدم پر آئینہ این دشمن است ترا

ولنفيحك فلا يخرجكما من الجنة فتنى
 وزن ترا پس باید کہ بیرون کنم شما را از بهشت کہ آگاہ رخ کنی
 اور زبری جو رک سو مخلوق و ہم کو بہشت سے بہر تو تکلیف من پر ہوگا

انك لا تبصرون فيها ولا تقرى وانك لا
 ہر آئینہ ترا بہشت اندک کہ نہ نشوید و بہر نہ بنایے واکہ تو
 تجھ کو یہ دکھائے کہ نہ ہوگا ہواؤں میں نہ نکلا اور بہر

تظن فيها ولا تضحى فوسوس اليه الشيطان
 نشہ نشوئی اینجا و گر سے آفتاب بیاید پس وسوسہ انداخت بہر آدم کہ
 کہ نہ بیاں کنی تو اس میں نہ دہو پ پہر تو میں ڈالا اور سبکے شیطان

قال يا آدم همل اذك على شجرة الخلد ومالك
 گفت کہ آدم اباد لات کم ترا بر درخت ہمیشہ بودن و بر باد شای
 کہا ہے آدم میں بتاؤں تجھ کو درخت سدہ جیسے گا اور شای

انك لا تبصرون
 انك لا تقرى
 انك لا تضحى

۱۱۵

۱۱۶

۱۱۷

۱۱۸

۱۱۹

لا يبي. فاكلامنا فبذت لها سوا تقوما

کہ کہنے لگے کہ میں نور و نازان درخت پس ظاہر شد ایشان از شرف و ایشان
جو پیران ہجرت بدو و کہا کہ میں سے ہر کس کیسے اور میں سے ہر کس کیسے
طیقا ایخصفین علیہما من ورق الجنة و عصی
یہاوند کہ میں سپاہی، نور و نازان درخت بہشت و ان کے کہ
کہنے لگے کہ میں سپاہی بہشت ہے اور نازان

اَدْمُ رَبِّهِ فَفَعَلْ ۝ ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ قَتَابًا عَلَيْهِ

پرو دھکا تو ایسے کم کردارہا ابان بزرگین پردو گارو پس برکت کجاست
ایسے رستہ کا پہر راہ سے پہکا پہر نواز اوکو کو اسکے رستہ پہر منوجہ

وہذا قال اہلنا منہا جیسا کہ بعض نے لکھا ہے

اور راہ ہر لایا و نالیا اور ترو بہان ہے دو نو اکتھے رہو ایک دوسرے کے

عَدُوٌّ فَمَا يَأْتِيكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هَذَا

دشمن سہنہ نہیں اگر ہمدایت سے اڑ جائیں یہاں سے پس اگر کہ پرو ہمدایت میں گند
دشمن ہر گھسی پہنچے ٹھکو مری طرف سے راہ کی خبر ہر جو جلا سے تائی راہ

فَلَا يَصِلُ وَلَا يَشْفِي ۝ وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي

گمراه نشود و هیچ نگذرد و هر که روگردان شود از یاد کردن من

وہ کہے گا: تجھ میں بڑے گناہ اور جس نے مومنہ سیرا میری آپ

فازله معیشہ ضحکا و خشیا یوم الصیۃ
بس اورا بود زندگانی تنگ و نا مینا را گزیم اوزا روز قیامت

خدا اسکے مٹی سے ہے گزرا بن نگہ کی اور لا وینے کے ہم او سکھ دین فیاض کے اندر

محمد حسن

مدرای
مهرات

کتابخانه
شرعیہ
مفت

۱
 و اینها را در هر یک از اینها
 و اینها را در هر یک از اینها
 و اینها را در هر یک از اینها
 و اینها را در هر یک از اینها

قال الم

اور یقین نہ لایا اور پھر سب سے بڑی
 اس کے سب سے بڑی اور سب سے بڑی
 یہ کہ اس کے سب سے بڑی اور سب سے بڑی
 اور سب سے بڑی اور سب سے بڑی

حشر تہی

قال رب لی حسرتی اعمی وقد كنت بصیرا
 گوئی کہ اے پروردگار میں نے پشیمانی پیدا کر لی تھی
 وہ کہ جسے گناہوں سے توبہ نہ ہو سکتی اور میں تو توبہ کرتا
 قال کذالك انتک ایتنا فنیستہا وکذالك
 گفتمے ہیں کہ یہ تو کذبات ہیں پس تغافل کر دی ازان دم نہیں
 فہم ما یؤذونہا بہنیں نہیں بلکہ ہماری آیتیں پھر تو کہے اور کونہلا دیا اور اسطرح
 الیوم نکشی وکذالك نجی من اسرف
 امروز میں تغافل کروں تو درجن نو و بچیں سزا میدہم آرزو کہ از حد گذشت
 آج بگنہگاروں سے بگمے و اور سب سے بڑی اور سب سے بڑی اور سب سے بڑی
 وکم یق من یأیت ربہم وکذاب الاخر انشاء
 وایمان نہ آید و آیات پروردگار خوش و بر آید عذاب سخت تر
 اور یقین نہ لایا اس کے سب سے بڑی اور سب سے بڑی اور سب سے بڑی
 وابقی اقلہ یصلہم کما اهلکنا قبلہم
 واپس نہ رہے آری راہ خود را نشانہ اہلک بھلائی ہاک کریم پیش از ان
 اور بہت اور سب سے بڑی اور سب سے بڑی اور سب سے بڑی
 من القرون یحشون فی مسکنہم ان یکم ذلک
 طہقات مردمان را بیرون در منازل آن ہلاک شدگان پر آید و تحقیر
 سنگین بہر پہرے میں اور سب سے بڑی اور سب سے بڑی اور سب سے بڑی
 لا یت لا ولی الشہی وکذالك کلمۃ سبقت من
 نہایت خدا و ان نشانہ خدا و اگر خود سب سے بڑی اور سب سے بڑی اور سب سے بڑی
 خوشی بہت میں تغافل کر دی اور کونہلا دیا اور کونہلا دیا اور کونہلا دیا

۱۲۵

۱۲۶

۱۲۷

۱۲۸

۸۱۹

فہم ما یؤذونہا بہ
 حشر تہی اور دوزخ میں اور
 زیادہ ہوا

فان از سر حد و بخت چنانچه است
بن و کائنات من و من المصنوع

۱۲۹

رَبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَّاجِلٌ مَّسْمِي ۝

پروردگار تو در نزد من واجب و لازم شدیدی
بیشتر از آنکه من در نزد تو واجب باشم

وَأَصْدُرُ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بَكْرًا

پس صبح کن بر آنچه میگویند و تسبیح کو با حمد او پروردگار خویش پیش
سوق و ستاره جو نسیمین اور پرتو ستاره خوبان بچرب کی

طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ وَمِنْ آنَاءِ

از بر آمدن آفتاب و پیش از غروب آن و بعضی ساعتها
سویج انگشتی است اور در وقت بیداری و در وقت خواب

اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ

شب و طهارت در تسبیح گو
رات کے چاروں طرف اور درون کی حدون پر شاید

تَرْضَى ۝ وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعَتْهُمْ

که خوش خویشی و مکن که در چشم خود را بسوی آنچه بهر همت ساختیم
تو را من بگوگا اور نہ پارسا بنی کہکشان اوس چیزیں تو نے دیکھی ہیں

بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْنًا ۝ أَلَمْ يَكُنِ اللَّهُ يَخْلُقُ

آن بجا عتدا از ایشان را از هم آرایش زندگانی دنیا تا بقدر امکان
اون بیانت بیانت تو گون کو رون دنیا کی جیسے اوس کے جانیے کو

فِيهِ وَرِزْقٌ رَّبِّكَ خَيْرًا وَّاَبْقَىٰ ۝ وَامْرَأَتُكَ

دران و رزق پروردگار تو بہتر است و پایندہ سرتا و بھرا کسان پروردگار
اور پر رزق کی دھار و زری بہتر ہے اور در پرستش دالی اور حکم کرانہ پروردگار

۱۳۰

۱۳۱

أَطْرَافِ

مَرْضَىٰ
صدر

شماران کی حدون پروردگار
این ناز و نسیمین و کائنات
اور درون من و کائنات
بہتر از دنیا من و کائنات
بہتر از دنیا من و کائنات

کو اس نے میں وہ غلام بزرگ مبارک
 روزی آپ و ناسیہ ۱۱ ص

بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا تَسْلُكْ رِجْلًا

نماز و شکیبا سے کن بر او آئے آن نئی طبعیم از نور و زینت
 نماز کا اور آپ قائم رہے اور بر ہم نہیں مائے تھے روزی
 کھن نزولت والعقبة للتقوی وقولوا لا

یا تسبیحا یا ایه مزینہ او کہ تا تیرہ سینه مائے
 نئی اردو میں مائے انداز پروردگار خوش آید باریک نشان و واضح
 بہ کیون ہیں کے تمام اس کوئی نشانی آپ سے کیا بیخ نہیں بلکہ نشان

الصَّحِيفِ الْأُولَى وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ

نہا ہوا پیشین سے در راہ لاک میگردیم این نذر ابقوی
 اکل کتابون میں کی فن اور اگر ہم کہا دیتے او کو کسی آفت میں
 قبلہ لقوالو اربنا لولا ارسلت الیکنا سوکافین

پیش از نشان و بنا بر نقشہ ای در راہ لاک میگردیم ای نذر
 اس سے پہلے تو کہتے ایک کیون نہ ہیجا ہم تک کہ کو بنام کے کریم
 ایتک من قبل ان ندک و نحن یقلک مذبذب

آیات تو میگردیم میں از انکہ خوار شوم و رسوا گردیم گو ہر یک منتظر
 ہے کلام بر ذیل اور رسوا ہونے سے پہلے تو کہہ کر کوئی راہ ہوتا
 فتن استعلمون من اصحاب الصراط السوی و است

پیش نشان منتظر باشید و امید داشت کہ تہ اہل راہ راست و کہ راہ بافت
 سو ہم راہ و کہو آگے جان لو کہ کون سے ہیں سید راہ و اہل کون سو

آیت
 بسم اللہ
 سید
 در حال قدر
 ہ

وفا سے اگے کتابون میں کی فن
 سوال خدایان کی ایہی کہ پہلے
 پیشین نشانی کتابت میں ہوتا
 باوجود انکہ خوار شوم و رسوا گردیم
 ایتک من قبل ان ندک و نحن یقلک مذبذب

سورة الانبياء نزلت عليك ثم قلنا فكم

اياتها ۱۱۲ كلماتها ۱۱۶۱ حروفها ۲۸۹۰ حروفها

بسم الله الرحمن الرحيم

اقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ

نزدیک شد بر مردمان حساب ایشان و ایشان در غفلت در گردانند
نزدیک آنگاه که گویند او سبک حساب کاوش آورده نیست خستید و یارین
ما یا ایتم من ذک من ربههم فصل الانبیاء اسم
منی آید ایشان که بندگان از جانب پروردگار ایشان پدید آورده گردانند
کوئی نصیحت نبیند از کوه او سبک رستنی گرا و سبکستین
و هم یلعبون لیهیة قلوبهم و اسر و البجور

بازی کنان غافل شده دل ایشان و جهان را از گفتند
کسیل من لگی کسیل من بزمین ل او کجی او سبکستین کی
الذین ظنوا همل انما الا بشر ضلالتهم
ایشان این ظلال نیست این شخص گرا و سبکستین
سبکستین انما غفلت من به شخص کون یک ایک آوی یک تم ای سا

الجزء السابع

وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَا يَأْكُلُ مِنَ الطَّعَامِ
وہ جسم بنایا نہ کہ جس کا کھانے کا کھانا

وَمَا كُنَّا نُوَخِّدُهُمْ ۖ ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ
اور اسی سے بدن بنایا ہے کہ کھانا نہ کھا دیں
اور نہ ہم نے ان کو جلا دیا تھا پھر ہم نے ان کو وعدہ

فَأَنجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ وَأَهْلُكَ كُنَّا الْأَخِيرِينَ
اور نہ ہم نے وہ رہ جائے اور نہ چاہیں اور نہ ہم نے وعدہ
فَأَنجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ وَأَهْلُكَ كُنَّا الْأَخِيرِينَ

لَقَدْ أَنزَلْنَا إِلَيْكَ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُ
پس ہم نے تم پر انزال فرمایا کہ تم کو یاد دلاؤ کہ تم
پہر بچا دیا اور تم کو یاد دلاؤ کہ تم کو یاد دلاؤ

أَفَلَا تَتَّقُونَ ۚ وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَبْلِكَ
تو کیا تم سے ڈرتے ہو؟ اور کتنے ہم نے تم سے پہلے
تو کیا تم سے ڈرتے ہو؟ اور کتنے ہم نے تم سے پہلے

ظَالِمَةٍ ۚ وَآتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ نُسُوحًا
ظالمہ اور ہم نے ابراہیم کو نوسوح
ظالمہ اور ہم نے ابراہیم کو نوسوح

أَحْسَنُ بَابًا مِّنْ ذَٰلِكَ ۚ وَآتَيْنَا
اچھ سے بہتر باب اس کے لئے اور ہم نے
اچھ سے بہتر باب اس کے لئے اور ہم نے

وَدِدْنَا عَذَابَ الْإِنْسَانِ ۚ إِنَّ الْإِنْسَانَ
اور ہم نے عذاب انسان کو پسند کیا تھا
اور ہم نے عذاب انسان کو پسند کیا تھا

فَأَنجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ وَأَهْلُكَ كُنَّا الْأَخِيرِينَ

ع

۱۱

۱۲

۱۶۰

۴۸
کتاب الفی فی لغت فارسی
از استاد الفی

لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَىٰ مَا أَنْزَلْتُمْ فِيهِ
 گفتند مگر نپزید و باز روید بسوی کسکه ای که آن بودگی داده شد شما را
 و برگردید و باز روید بسوی کسکه ای که آن بودگی داده شد شما را
 وَمَسْكِينِكُمْ كَمَا تَسْأَلُونَ ۝ قَالُوا
 و بسوی کسکه ای که می پرسید و بسوی کسکه ای که می پرسید
 یٰۤاَیُّهَا الَّذِیْنَ كُنَّا ظِلْمَیْنَ ۝ فَمَا زِلْنَا تِلْكَ
 ای وای ما را بر آنکه ما بودیم ستمکار پس چرا همیشه این بود
 دَعَوَانَا ۝ حَتَّىٰ جَعَلْنَاهُمْ حَصْبًا لِّالْعَدَیِّیْنَ ۝
 گفتار اینان را تا دقت کردیم این را مثل زراعت در دودمانه آتش فروخته
 وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا
 و ما فریم آسمان و زمین را و آنچه در میان آنهاست
 لَعِبَیْنَ ۝ لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَكُم مَّا لَا تَحْتَسِبُونَ
 بازیکنان اگر میخواستیم که بازییم بازی یعنی من و فرزند بر این بازی
 مِنْ لَدُنَّا أَنْ تَسْأَلُنَا ۝ بَلْ نَقْضُ الْوَعْدَ لَكُم
 از نزدیک خویش اگر کند که بودیم و بگویی آنکه نمی توانیم
 اِسْمَیْ ۝ اِذَا جَاءَ اَوَّلُ الْآیَاتِ ۝ اَلْأَنْبِیَاءُ هُمْ رُسُلُ رَبِّكَ ۝

۱۸۰
۱۸۱
۱۸۲
۱۸۳
۱۸۴
۱۸۵
۱۸۶
۱۸۷
۱۸۸
۱۸۹
۱۹۰
۱۹۱
۱۹۲
۱۹۳
۱۹۴
۱۹۵
۱۹۶
۱۹۷
۱۹۸
۱۹۹
۲۰۰

۴۹
کتاب الفی فی لغت فارسی
از استاد الفی

۴۹
کتاب الفی فی لغت فارسی
از استاد الفی

عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكِنَّ

بر باطل پس ہر شے شکستہ پس ناگہان باطل نابود شود و زاہق ہوتا ہے

الْوَيْلُ لِمَا تَصِفُونَ ۝ وَلَهُ مُزْنٌ فِي السَّمَوَاتِ ۝

الزائجہ بیان میکنید و اور است ہر کہ در سہا ہوا

الْأَرْضِ وَمِنْ عَشِكُمْ لَا يَسْتَكْبِرُ ۝

زمین است و آنکہ نزدیک او نہ یعنی ملا علی سرگشتی نمیکند از مبادت و

وَلَا يَسْتَحْسِرُ ۝ يَسْجُدُونَ لِلْإِكْلِ وَالنَّهَارِ لَا

و ماندہ نیستند تسبیح بگویند شب و روز

وَقَدَرُونَ ۝ أَمْ آتَاكَ وَالْإِلَهِ مِنَ الْأَرْضِ ۝

سیستہ نمی نمایند آیا زمین خدا یا ان گرفتہ انداز آتش زمین یعنی از زمین گرفتہ

يَقْتَرُونَ ۝ لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا

بعد موت باز بر آید اگر بود کہ در آسمان و زمین خدا یا ان گرفتہ انداز آتش زمین

فَيَسْجُدَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ لَا إِلَهَ إِلَّا

پس سجدہ کند خدا را رب انرا چہ عفت میکنند بر سجدہ و

وہی کہ در سہا ہوا و ہر کہ در سہا ہوا و ہر کہ در سہا ہوا

اصنام "خدا" یعنی یکتا و یکتا

عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسَلُّونَ ۝ لَمَّا أَخَذُوا الْمِيثَاقَ
 از آنچه میکنند و ایشان را پرسیده میشوند آنرا بگویند و این گرفته اند و میگویند
 جوده کریه و این است بگویند بجا و کما یقولون این است بگویند
 اَللّٰهُ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ هَذَا ذِكْرُ مَن مِّنْكُمْ
 بگویند دلیل خود را اینست کتاب آنکه باین است
 او صاحب فرموده این است بگویند بجا و کما یقولون این است بگویند
 وَذِكْرُ مَن قَبْلِهِ ۝ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
 و اینست کتاب آنکه پیش ازین بودند بلکه اکثر ایشان
 او صاحب فرموده این است بگویند بجا و کما یقولون این است بگویند
 اَلْحَقُّ فَمَنْ مَعَرُضُونَ ۝ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ
 حق را این است بگویند بجا و کما یقولون این است بگویند
 مِنْ رَّاسِلٍ إِلَّا رَدَّوهُ أَذِلَّةٌ وَلَقَدْ سَبَّاهُمْ
 سبب است بگویند بجا و کما یقولون این است بگویند
 مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نَجَحِ إِلَيْكَ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا
 هیچ نیافا بگویند بجا و کما یقولون این است بگویند
 فَاعْبُدُونِ ۝ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَانَ
 پس پرستش من کنید و گفتند زنده گرفته است خدا پاک را و راست است
 بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ ۝ لَا يَسْبِقُهَا شَيْءٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ
 بلکه آنکه در حق ایشان این عمل دارند بندگان گرامی اند پیش دست نمیکنند و این است
 تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الَّتِي كُنَّا نَقُولُ لَكَ قُرْآنٌ بَلَدٌ

۲۳

۲۴

۲۵

۲۶

معی

الحق

یوحنا الیه
خروج ن در حیث جاد
کن

فَمَنْ يَسْتَعِزُّ بِهِ
 خدا که بگویند بجا و کما یقولون این است بگویند
 فَمَنْ يَسْتَعِزُّ بِهِ
 خدا که بگویند بجا و کما یقولون این است بگویند
 فَمَنْ يَسْتَعِزُّ بِهِ
 خدا که بگویند بجا و کما یقولون این است بگویند
 فَمَنْ يَسْتَعِزُّ بِهِ
 خدا که بگویند بجا و کما یقولون این است بگویند

۲۷

وَهُمْ يَأْمُرُ بِعَمَلِهِمْ ۝ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ

واینان بفرمان دے کار میکنند بعد اند کہ وہ انکو دیکھتے ہیں وہی ان کو دیکھتا ہے اور وہ اوسکے حکم پر کام کرتے ہیں اور انکو معلوم ہے جو اوس کے آگے اور

خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ ۝ إِلَّا لِمَنْ ارْتَضَىٰ وَهُم مِّنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ ۝ وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ لِمَ شِئْتَ بِهَذَا

پس بابتیاری نہ شفاعت نمیکند الا برائے کسی کہ خدا خوشنودہ است

۲۸

تَسْخَرُ مِنْهُمْ ۝ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ هُمْ يَلْعَبُونَ ۝ إِنَّ عَذَابَ اللَّهِ هُوَ أَلِيمٌ ۝

تس خدا مضطرب نہ و ہر کہ بگوید از ایشان کہ من

اللَّهُ مُزِدُّوْهُ فَنَزَلَ إِلَيْكَ فَجِئَ بِهِ جَحَنَّمُ كَذَلِكَ يَجْزِي

خدا ایم بخشد اللہ پس سزا دیم اور روزخ بچین سزا میدیم

۲۹

الظَّالِمِينَ ۝ أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ

سنگارینا آئندہ کافران کہ آسمان

وَالْأَرْضِ كَانَتْ رَتْقًا فَفُتَّتْ ۝

وزمین بستہ بودند پس واکردیم اینبار

مِنَ الْمَاءِ كُلِّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ۝

از آب ہر چیز زندہ را آیا ایمان نمی آرند

الکعبه
بدون لواء

مشرک گوید
والا کون آسمان نازل کرد
نظرت و در کار زمین و آسمان
گواه از ۱۲ دفعہ

فما موبہ خدایتے ہوئے ہیں
ای زمین سے نہیں اور کائنات
سبزی ہیات بہات کمال آسمان
سکندر ہایک کاکہ عباد اولادی
اور جادو آسمان سے جادو پانی سے
بے لطف نیست ۱۲ دفعہ

۵۲
 کہ این زمین را از زمین دیگر جدا کردیم و زمین را از زمین دیگر جدا کردیم
 این امری است که در این زمین و زمین دیگر انجام دادیم

فِي الْأَرْضِ رَوْسِي أَنْتَبِهْ بِيَوْمٍ وَعَجَلْنَا فِيهَا

در زمین کوه را از زمین جدا کردیم و زمین را از زمین دیگر جدا کردیم
 زمین میں کوه کی زمین کو لکڑی جھک پرشے اور زمین میں
 فَا جَعَلْنَا سَبَاطًا لَّهُمْ يَوْمَئِذٍ وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ

کشی او را با وجود که ایشان راه یابند و زمین را
 کش در زمین مشایخ و راه یابان و زمین را
 سَقَفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ آيَاتِنَا مَعْصُونَ وَهُمْ

سقفی نگه داشته شده و ایشان از نشانه های آسمان درگذاشتند و او است
 چست بجا رکی و در آن کس نویسی و میان زمین و آسمان
 الَّذِي يَخْلُقُ الْيَلَّ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ

آنکه از شب و روز را و آفتاب و ماه را
 زمین را و آسمان را و زمین را
 كُلِّ فِي فَلَاكٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا جَعَلْنَا الْبَشَرِ مِنْ قَبْلُ

هر یکی از شما را در آسمان کشته و در اویم هیچ آدمی را
 سب از یک یک کبریا و زمین و آسمان و زمین را
 الْخَلْقِ أَفَ أَنْزَلْتُمْ فِي هَٰذَا الْخَلْقِ كُلِّ نَفْسٍ ذَا

آفرینش درون آنکه از نو بر سب ایشان بیدار نگذاشتند هر نفسی
 همیشه جیسا که اگر تو مرگیا تو دره جاوینگی و هر یک
 الْمَوْتِ وَنَبْلُوهُمْ كَدًّا لِّلْأَشْرَارِ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً

مرگ است و بگذاریم که در آسودگی و آسودگی
 موت اوریم آنکه با نیت زمین برای و زمین را

۳۱۰

۳۱۲

۳۱۱

۳۱۳

این زمین را از زمین دیگر جدا کردیم
 این امری است که در این زمین و زمین دیگر انجام دادیم

این زمین را از زمین دیگر جدا کردیم
 این امری است که در این زمین و زمین دیگر انجام دادیم

این زمین را از زمین دیگر جدا کردیم
 این امری است که در این زمین و زمین دیگر انجام دادیم

الحمد لله

۳۵

وَالَّذِينَ رَجَعُوا إِلَىٰ ذَٰلِكَ الذِّكْرِ فَمِنْهُمْ

وہ لوگوں کا باز گردانہ ہوئے چونکہ پسند نہ کیا کہ ان

ازِ تَجَنُّبِكَ الْاَهْلُ الْاَمْنِ اَمَّا الَّذِي يَذْكُرُ الذِّكْرَ

میں گزرتا مگر جس شخص کو یہ باتیں خوش یاد ہیں انہیں ایسا ہوتا ہے

وَهُمْ يَذْكُرُ الْاَهْلُ الْاَمْنِ اَمَّا الَّذِي يَذْكُرُ الذِّكْرَ

وہ ایسا ہوتا ہے اور وہ امن کے نام سے مکر میں ہے

الْاِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ سَأَلْتَهُ خَيْرًا فَلَا

آدمی شتابی کا ہے کہتا ہوں تم کو اپنے خیر کے بارے میں

تَسْتَعْجِلُونَ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ

رشتہ طلب گے ہیں وہ کہتے ہیں کب ہو گا یہ وعدہ اگر تم کہتے ہو

صَادِقِينَ لَوْ يَعْلَمُ الَّذِي يَذْكُرُ الْاَهْلُ الْاَمْنِ

اگر وہ جانتا کہ جس شخص کو یہ باتیں خوش یاد ہیں

عَنْ وَجْهِهِ النَّارُ وَلَا عَنْ ظَهْرِ رُءُوسِهِمْ وَلَا يَشْعُرُونَ

انہیں کوئی خوش آتش راہ نہ از پشت چوہن و نہ انہیں

وہ لوگوں کا باز گردانہ ہوئے چونکہ پسند نہ کیا کہ ان

بزیادہ اللہ والہ الرحمہ

وہ لوگوں کا باز گردانہ ہوئے چونکہ پسند نہ کیا کہ ان

يَنْصُرُونَ ۝ بَلَىٰ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَنْصُرُونَ
 نصرت داده شد بغير گفتند بلکه بيايد آن زمان آنان سرچون اگر انداخته
 در دهنه گي کوفتي بين ده آويست گي آن بر خيسته بهر آن سياهن کوفتي
 يَسْتَعْطِفُونَ ۝ كَسَاهَا وَلَا هُمْ يَنْظُرُونَ ۝ وَلَقَدْ
 نتوانند دفع کردن آن و نه ایشان مهلت داده شوند و نه آيد
 به سكين بگي که او سگوي بهر آن که کوفتي بگي
 اسْتَنْزِي ۝ يَرْسِلُ مِنْ فَيْضِ السَّمَاءِ فَمَا يَكَادُ يُغْتَرِبُ
 مستنزه شده است به پيامبران پس آيد پس در گرفت بآنکه
 بگي بهر سگوي بهر آن که کوفتي بگي
 يَسْتَعْطِفُونَ ۝ كَسَاهَا وَلَا هُمْ يَنْظُرُونَ ۝ وَلَقَدْ
 مستنزه کردند از آن که آن مستنزه ميگردد
 استنزه کردند از آن که آن مستنزه ميگردد
 مِنْكُمْ كَسَاهَا وَلَا هُمْ يَنْظُرُونَ ۝ وَلَقَدْ
 نگاهباني ميگردد شما را شب و روز از حقوق خدا
 کون چو کي در تاسيه غمناکي رات بين او دن مين رحمن به
 بَلَىٰ هُمْ يُعْزِزُونَ ۝ كَسَاهَا وَلَا هُمْ يَنْظُرُونَ ۝ وَلَقَدْ
 بلکه ایشان از ياد بردگار خوشتن بود گردان اند
 کوفتي بين ده آويست گي که او سگوي بهر آن که کوفتي بگي
 لَهُمْ أَطْلَعَهُمْ مِنْهُمْ ۝ كَسَاهَا وَلَا هُمْ يَنْظُرُونَ ۝ وَلَقَدْ
 ایشان را عبود اند غير که نگاه بدارند ایشان را از حق نميتوانند
 آن سگ کوفتي بگي که او سگوي بهر آن که کوفتي بگي

۳۹

۴۰

۴۱

۴۲

استنزه
بیار

کتاب

نَصْرًا نَفْسِهِمْ وَلَا هُمْ مِمَّنْ يَصْجُونَ ﴿٢٢٢﴾ بَلْ هُمْ قَتِلُوا
 نصرت دادن خویش را و نه ایشان از عقوبت باجمیع خود محفوظ ماندند بکبر و غرور
 هُوَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ حَتَّىٰ طَالَ عَلَيْهِمُ الْعَمَلُ أَفَلَا
 ایشان را و پدر ایشان را تا آنکه دراز شد برایشان مدت آما
 اکتو اوران کی باب داد و کتوبان تک که بره بر این بر سینا پر کما
 يَوْمَ أَنَّا أَنَا تَنِي الْأَرْضَ نَقْصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا
 می بینند که مادر گرفت بکسیم زمین را از حیط می گاهم انرا از جوانان
 نهین دیکته که هم جلیه می این زمین کو کتیا او بکله کنار دکن
 أَفْهَمُ الْغَالِبُونَ ﴿٢٢٣﴾ قُلْ إِنَّمَا أُنْذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ
 آیات ان نذیر کنند گانند و بگویند ان نیست که می فرسام بهمنون و نوح
 اب کر ایبه جسته و ای بهین وقت تو که بین بوم کو در سنا او بوم
 وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَاءَ إِذَا مَا يَنْدُرُونَ ﴿٢٢٤﴾ وَ
 و نمیشنوند کران آواز خواندن را چون ترسانند می شنوند اگر
 اور سننه نهین هر به بکار کو جب کوئی او کو در سنا او بوم
 مَسْتَهْمُ نَفْثَةٍ مِنْ عَذَابِ رَبِّكَ لِيَقُولَ يَوَيْلَا
 رسد ایشان که اندکی از عقوبت بروردگار تو بر آینه گویند ای وای ما
 بفتح او کو ایک باب بزرگ رب کی آفت کی تو فرستد بکسین افرای
 أَنَا كَيْفَ ظَلَمْتُهُمْ ﴿٢٢٥﴾ وَتَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ
 بر آینه ما بودیم سنگار و در میان هم ترازی عدل را روز
 بیشک هم می گنه کار اور نهین می هم ترازی و انصاف کی

کتاب بنی اسلام
 از جیب است
 و از جیب بنی اسلام
 و از جیب بنی اسلام
 و از جیب بنی اسلام

وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ
 وَ لَا يَسْمَعُ الصُّمُّ

مِثْقَالُ

۱۱

الْقِيَمَةِ فَلَا تَقْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالُ

نفس پر ستم کردہ نشود برنجیس بیج ستمی و اگر باشد عمل سنگ

حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ ۝

و آن سندان حاضر کنیم آنرا و احساب کنندہ بسم

وَلَقَدْ أَتَيْنَا مَوْسَىٰ هَارُونَ الْفَرَقَيْنِ وَضِيَاءَ

و ہر آئینہ دادیم موسیٰ و ہارون را کتاب فضیل کنندہ و روشنی

وَذِكْرًا لِلْمُتَّقِينَ ۝ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ

و تذکرہ بر ہر پرہیزگار از آن کہ بے ترسند از پروردگار خویش را غائبانہ

وَهُمْ مِنَ السَّامِعَةِ مُشْفِقُونَ ۝ وَهَذَا ذِكْرُ

و ایشان از نیابت ترسند گاہند و این است آن بخت

مَبْرُكٍ أَنْزَلْنَاهُ أَفَّا تَلْمِزُهُ مِنْ كُرُونٍ ۝ وَلَقَدْ

مبارک کی جو ستم از وی سو گناہم از ستم نہیں کرتے اور یہ ایک نصیحت ہے

أَتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدًا مِنْ قَبْلِهِ وَكُنَّا إِلَيْهِ

و او ہم ابراہیم را راہ باہی او پیش ازین و بودیم باحوال او دانا

وَلَقَدْ

و آگے دی تھی ابراہیم کو ادنیٰ نیک راہ اور ہم رکھتے ہیں ادنیٰ نیک

۴۷

۴۸

۴۹

۵۰

۵۱

ربیع

اِذْ قَالَ لَاقِيَهُ وَقَوْمِهِ مَا هِيَ التَّمِيلُ الَّتِي اَنْتُمْ

چون گفت پدر خود را و قوم خود را چیست این صورتها که شما

لَمَّا عَكُفُونَ ۝ قَالُوا وَجَدْنَا ابَاءَنَا لَهَا

پس چون محاورت دارند گفتند با بنیم پدران خود را

عَبْدًا ۝ قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ اَنْتُمْ وَاَبَاؤُكُمْ

پرستنده گفت بر آئین بودید و پدران شما در

ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝ قَالُوا اَحَسِبْنَا بِالْحَقِّ اَمْرًا نَسْتَمِينُ

گمراہی میں گمراہی میں گمراہی میں گمراہی میں گمراہی میں

الْعَبِيدِ ۝ قَالَ بَلْ رَّبُّكُمْ رَبُّ السَّمٰوٰتِ

پرستندگان کی گفت بلکہ پروردگار شما خداوند آسمانها

وَالْاَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَاَنَا عَلٰى ذٰلِكُمْ

زمین است آنکہ بیانشہ اینہارا زمین برین سخن

مِنَ الشُّہٰدَةِ ۝ وَتَاٰلِهٖ لَا يَسْتَكْبِرُ عَنْكُمْ

از گرامی نام و چہز کہ ابدہ برنگالی کہم تہاں شما

قَالَ بَلْ اَوْسَمَ اللّٰهُ كَلِمًا عَلٰى كَرْدِ گامہا برنگالی

فصل فی علاج کرنا انہوں نے یہ حکم کیا
 پہلے جب وہ شہر سے باہر گئے اور پھر
 میں نے غم نہ بن جا کر بس کوڑا مارا ہوا

بَعْدَ أَنْ تَوَلَّوْا مَدْيَنَ ۖ فَبِغْلِهِمْ جَزَاءُ إِلَّا

پھر ان کے روگرداں نہایت دودھ پسناخت انہوں نے ریزہ ریزہ کر
 جب تم جا کر بے پستہ پیر کر پھر کر ڈالا اور کوڑا کریت

كَبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ ۚ قَالُوا أَأَمْنٌ فَقِيلَ

بت بزرگ را از ایشان تا بود کہ بسوی او باز گردند گفتند کہ گروہ است
 ایک بڑا اور حکم کہ شاید اس سے پھر آوین و کہنے لگے کہ کیا

هَذَا بِالْهِنَاءِ إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ ۚ قَالُوا سَمِعْنَا

ایہکار بخدا جان ماہر آئندہ ہی آئے گا و انت تمامہ گفتند سنو ہم
 یہ کام ہمارے ہمارے کوئی کیے انصاف ۰ ۰ ۰ ہوسکتا ہے شاید

فَقِيلَ لَهُمْ يٰۤاِبْرٰهِيْمُ قَالُوْا اٰمَنُوْا

اے جو اب کوڑا کر تیرا بی بی کی لقمہ فٹو اور ابراہیم سے کہہ دینا
 ایک جوان کو کوڑا کہتا دوسلوں کا کہتے ہیں ابراہیم وہ بڑے اور کوڑا ہے

بِهِ عَلٰی عِزِّ الشَّامِ ۚ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ۚ قَالُوا اِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِثْلًا

اور اچھو چشم مردمان تا بود کہ ان کو ہی دینا لقمہ آتا تو کہے ابن کار
 کوڑوں کے سامنے شاید وہ کوہین جو کہ کہتے کیا ہے

بِالْهِنَاءِ يٰۤاِبْرٰهِيْمُ قَالِ بَلْ فَعَلَهُ كَبَدُهُمْ هٰذَا ۚ قَالُوْا اِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ

بخدا جان ماہر آئندہ ہی آئے گا و انت تمامہ گفتند سنو ہم
 ہمارے ہمارے کوئی کیے انصاف ۰ ۰ ۰ ہوسکتا ہے شاید

مِثْلًا ۚ قَالُوا اِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِثْلًا ۚ قَالُوا اِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ

ایہکار بخدا جان ماہر آئندہ ہی آئے گا و انت تمامہ گفتند سنو ہم
 ہمارے ہمارے کوئی کیے انصاف ۰ ۰ ۰ ہوسکتا ہے شاید

مِثْلًا ۚ قَالُوا اِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِثْلًا ۚ قَالُوا اِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ

ایہکار بخدا جان ماہر آئندہ ہی آئے گا و انت تمامہ گفتند سنو ہم
 ہمارے ہمارے کوئی کیے انصاف ۰ ۰ ۰ ہوسکتا ہے شاید

جدا اذا جدا
 جدا جدا
 جدا جدا

فصل فی علاج کرنا انہوں نے یہ حکم کیا
 پہلے جب وہ شہر سے باہر گئے اور پھر
 میں نے غم نہ بن جا کر بس کوڑا مارا ہوا

۵۷
۵۸
۵۹
۶۰
۶۱
۶۲
۶۳

إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَعَثْنَا فِيهَا الْمَعْلَمِينَ وَأَوْفَوْا

تسویا زمین سے کہ برکت نادر دہم دوران عالمہ راہی زمین و عمارت

لَهُ اسْحَبُوا وَيُفْقَبُوا نَافِلَةً وَكَأَجْعَلُ

اور اس حاکم و عمارت کو بقیہ کہ نیرہ اہم بود و ہر کی با ستم

صَلِحِينَ وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا

تسویا کہ و بیکو اگر ایدیم ایشان را راہی نمودند بفرمان

وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فَعَلِ الْخَيْرَاتِ أَتَامَ الْهَرَبَاتِ

وہی کہ و بیکو ایشان کہان بفرمان و برادران

وَإِنَّمَا الرِّكْبَةُ وَكَانُوا الْخَائِعِينَ وَلَوْ طَائِفَاتٍ

وہی کہ و بیکو بودند را عبادت کنند گان و لو طائفات

مُحْكَمَاتٍ وَعَلَى وَجْهِهِ مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي بَنَتْ

تکثرت و علم و بر این نام و را از دہی کہ بیکو

تَعْمَلُ الْخَيْرَاتِ أَنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا مُّسْتَقِيمِينَ

تکثرت و علم و بر این نام و را از دہی کہ بیکو

وَجَعَلْنَاهُمْ قَوْمًا مُّسْتَقِيمِينَ

تکثرت و علم و بر این نام و را از دہی کہ بیکو

فصل دوم در بیان زمین و عمارت

فصل دوم در بیان زمین و عمارت

۱۰

۱۱

۱۲

۱۳

10

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

استاد

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

بین نیکو
 کہیں کی کہیں
 بنے ارادہ کی
 دھواں کی

[illegible]

یقلہ

مکتبہ اعلیٰ اسلامیہ دہلی

3. 1911

24

أَذِي كَيْبَهُ أَيْ مَسْنَى الضَّرِّ وَأَنْتَ أَحْمَدُ الْحَمْدِ

نہ اگر دجناب پروردگار خوش باک ہوا رسیدہ آریخ و تو بہترین ترین نساہ ہے
بہارا ہے رب کو کہ بھگو پڑی ہے تخلیف اور تو با سب تم دالون ہے علم والا

فانتبهوا له فكشفنا ما به من ضرر فاتينا

پس قبول کر دیم دعا اور ایسے درسیں اچھے بابو جو انہیں دے دے اور دعا اور دعا
ہر سب سے سن لی اس کی پکار اور اوٹھا دی جو اس سپر ہی تخلیف اور دعا اور دعا

امام و مشايخهم رحمۃ فرزندنا و در کمال
 نیکوئی از ایشان است

اوس کے گھر دے دیے اور ان کے برابر ساتھ دن کے آسپاس کی مہر سے نصیحت

الْمُحْسِنِينَ ۝ وَاسْمِعِيلَ ۖ إِذْ بَرَّاسًا وَذَا الْكَلْبِ

بندگی والوں کو اور اسماعیل کو اور ادریس کو اور زکریا کو

كل من الصديقين ۞ وادخلهم رحمتنا انهم

بہارِ بہار کے ہوائے فنا اور فیاضی کے گلابی ہیر میں

من الصَّالِحِينَ ۝ وَذَ النُّورِ اِذْ هَبَّ مَضِيبًا

نیک شتون میں اور پھٹلی واسی کے کو جٹ جلا گیا غصہ سے لڑکر

فَظَنُّوا أَنَّهُ نَزَلَتْ عَلَيْهِمْ قُرْآنٌ مِّنْ لَّدُنْهِ قَدِ اتَّخَذُوا نِعْمَةً مِّنْ لَّدُنْهِ قُرْآنًا

پس ماں کو دیکھ کر میری ہر دلی خواہش یہ ہو گئی کہ میں اس کو اپنے پاس لے آؤں اور اس کو اپنا بیٹا بنا لوں۔

فصل دوم

[illegible]

ہر کسب و کار میں اللہ کی رضا و رغبت کی تلاش کرنی چاہیے۔
 اگر اللہ کی رضا ہوگی تو کامیابی بھی ملے گی۔
 اللہ کی رضا کے لیے اپنی زندگی میں اللہ کی رضا کی تلاش کرنی چاہیے۔
 اللہ کی رضا کے لیے اپنی زندگی میں اللہ کی رضا کی تلاش کرنی چاہیے۔

لا اله الا انت سبحانك اني كنت من الظالمين
 اے اللہ! تو ہی حاکم ہیں سو تجھے قربت میں نہ کرنا چاہیے۔
 فاستجبنا له ونجينا له من الغم وكذا
 پس قبول کر دیم دعا اور انجات اور ہمیشہ ارحم
 انجات میں ہم مسلمانوں کو رہا کر دیا چونکہ اللہ کی رضا ہوگی
 ہم بچا رہے ہیں ایمان اور نجات اور ہمیشہ ارحم
 تددني فدا وانت خير الودين فاستجبنا
 تمہارا دعا اور تیرا دین سب سے بہتر ہے۔
 له وهبنا له يحيى واصلحنا له زوجه انهم
 اور انہیں ہم اور انہیں سب سے بہتر ہے۔
 اور بچا اور انہیں سب سے بہتر ہے۔
 کانوا يسعون في الخير فبذل عنهم انهم
 وہ سب سے بہتر ہے۔
 فکانوا من الناجحين والی احصیت فرجنا
 اور وہ سب سے بہتر ہے۔
 اور وہ سب سے بہتر ہے۔

۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰

ہر کسب و کار میں اللہ کی رضا و رغبت کی تلاش کرنی چاہیے۔
 اگر اللہ کی رضا ہوگی تو کامیابی بھی ملے گی۔
 اللہ کی رضا کے لیے اپنی زندگی میں اللہ کی رضا کی تلاش کرنی چاہیے۔
 اللہ کی رضا کے لیے اپنی زندگی میں اللہ کی رضا کی تلاش کرنی چاہیے۔

فَفَتَحْنَا فِيهَا مِزْرًا وَجَعَلْنَاهَا آيَةً

پس ہمیں دران روح خود را و شمشیم اورا و پسر اورا نشانہ
پہر ہوئی کہ می بینے اوس عورت میں اپنی روح اور کہا اوس کو اور اوس کے بیٹے کو کہ

لِّلْمَلِكِ ۚ اِنَّ هٰذِهِ اُمَّتُكُمْ اُمَّةً وَاحِدَةً وَاَنَا

برایک عالم ہوں کہنتیم ہر آئینہ امت است ملت ثنائت کہتا
جہان والوں کو یہ لوگ میں تمہارے دین کے سب ایک ہیں پر اور میں ہوں

رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ۚ وَتَقَطُّواْ اَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ

پروردگار شما ام پس عبادت میں کیجئے اور متفرق شدہ امتہا در کار خود رہا توں
رہے تمہارا سو میری بندگی کرو اور کہو کہ یہ امت ایک لوگوں کے ہیں

كُلِّ اَيُّهَا رَاجِعُونَ ۚ فَمَنْ يَعْمَلْ مِزْرًا صَلَاتٍ

ہر ایک تیسویں مار جو جمع کنند گانہ پس ہر کہ کیجئے از جنس کار نیک شایستہ
سب تمہارے پاس پر آویسے سو جو کوئی کسی ایک کام

وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَكْفُرْ لِسَعِيهِ وَاِنَّآ لَكُنَّا

و ادوموں باشند پس نا قبولے بود سہی اورا و ہر آئینہ ہر آدمی کویم
اور وہ یقین رکھتا ہو سو اکارت کرے گئے اوسکی دوز اور ہم اوسکو لکھتے ہیں

وَحَرَمٌ عَلَى قَرْيَةٍ اَهْلُكَهَا اَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ

و حال ہوتا ہر ہر وہیے کہ ہلاک کردہ ایم اورا آئینہ باز گردنہ یعنی بدینا
اور ہر ہر ہوتا ہے ہر بسنی چسکو جسے کہا دیا کہ وہ نہیں ہرے فنا

حَتّٰى اِذَا فُتِحَتْ يَابُجُوجُ وَمَا جُوجُ وَهُمْ مِنْ

تار تیکہ کش اور شود بند یا جوج و ما جوج و ایشان از
جہان تک کہ جب کیرل دیوین یا جوج و ما جوج کو اور وہ

اممہ
نہ
کلی بنی در اصل میں
واحد و ثنائت
در روح و جسم
و احوال

روحانی در اصل میں
روح

حشر
صوفیہ

ہذا سب کے کھنڈے ہیں
یہاں اوصی

فہرست

یا جوج و ما جوج
ما جوج و ما جوج
یہاں

كُلِّ حَذَبٍ يَنْسِلُونَ ۝ وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ

ہر جمعیہ بشتابند و نزدیک برسد و وعدہ راست

فَإِذَا نَفَخَ الْفُخَارُ ۝ أَبْصُرْ أَلَّذِينَ كَفَرُوا

پس اگر گمان مال نیست بلا دوزخ شود چشم کافران گویند و بگرا

قَدْ كُنَّا غَفْلَةً مِنْ هَذَا بَلِّغْ كُنَّا ظِلْمًا

ہر آئند در غفلت بودیم از خیال بکہ بودیم ستمگر

أَلَمْ نَكُنْ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصْبًا

ہم نہ تھیں خدا و انجہی پرستند بکہ خدا ہی تبارک و تعالیٰ

أَنفُطُّهَا وَرَدُّنَا ۝ لَوْ كَانَ هُوَ اللَّهُ

ماورد و ہا و کل فیما خلدن ۝ ہم فیما

ز فیر و ہم فیما لا یسمعون ۝ إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ

نال باشند و ایشان انجا بچ نشوند ہر آئند آنکہ سابقا مفسد

فی سبب انجا بچ نشوند

۱۰۱ لَهْمِنَا الْحَسَنَىٰ وَلَئِكَ عَنْهَا مُبْعَدَانِ ﴿١٠١﴾
 ہر ایک انسان از خدا نیکی آگامہ از دوزخ دور کردہ شوند
 ہماری طرف سے نیکی وہ اس سے دور رہیں گے
 لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَةً ۚ وَهِيَ فِي مَا اسْتَشْتَمُوا
 نہ سنے اور دوزخ راویاں در اندہ خود نفس ایشان
 نہیں سنتے اسکا آہٹ اور وہ اپنے جی کے فزون میں
 ۱۰۲ خِلْدُونَ ﴿١٠٢﴾ لَا يَخْرُجُ مِنْهُمُ الْكَافِرُ وَتَتَكَلَّمُ لَهُمْ
 جاویدانہ اند و گنہگار نہ ایشاں آں ترس بزرگ و پیش آئینہ انرا
 سدا رہیں نہ غم ہوگا او کو اس بڑی گہراست میں اور لئے آں کو
 ۱۰۳ الْمَلَكُ ۚ هَذَا يَوْمُكُمْ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿١٠٣﴾
 فرشتگان گویند ایست آنروز کہ شمار وعدہ داوہی شد
 فرشتے آج دن نہار آجے جسکا تم سے وعدہ تھا
 يُقَامُ نَظْوَى السَّمَاءِ كُطَيِّ السَّجْلِ الْمَكْتَبِ كَمَا بَدَأْنَا
 روزگار در نیم آسمانرا اند چھیدن طوار وقت نوشتن نامہاں آفاغیم
 جس دن ہم لپیٹ لیں اسکو جیسے لپٹے ہیں طوار میں کاغذ سے سرشت
 ۱۰۴ أَوَّلَ خَلْقٍ نَعْيِكُمْ وَعَلَا عَلَيْنَا أَنْكَا فَعَلَيْنَا ﴿١٠٤﴾
 اول آفرینش را دیگر بارہ کنیم وعدہ لازم بر آئینہ کنندہ ایم
 پہلی بار پھر اسکو دہراؤنگے وعدہ ضرور ہوگا جسے ہم بنو کر
 وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ قَبْلُ لِلذَّكَرِ ۚ
 دہر آئینہ نوشتیم در زبور پہلے زبور میں نصیحت کے لیے
 اور ہم نے لکھ دیا تھا زبور میں نصیحت کے لیے

فان لا یخبر بکلمۃ منہم

لا یخبر بکلمۃ

تَطْوَى السَّمَاءُ
السَّجْلِ كُطَيِّ السَّجْلِ
کتاب

زبور
در زبور

سَوَاحِلُ بَرٍّ مَجْمُوعَةٍ ثَلَاثِ يَاتٍ لَمْ يَفْقَهُ

ایاتھا ۱۲۹۱ حرفھا ۱۵ و رکعتھا ۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّ كُنْتُمْ لِرَبِّكُم مِّنْ ذُلٍّ أَعْتَدَ

ای مردمان بترسید از پروردگار خود را که هر آینه زلزلہ در کتب

یَوْمَ تَرْوَىٰ نَارًا لَّهَا فُجُورٌ ۚ لَّهَا أَصْحَابٌ

پسند بزرگ است روزی که پشیدہ انرا غافل شود بر شیر دہندہ لی

عَمَّا رَضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتٍ حَمْلًا عَلَاقًا

از طفلہ کہ شیر میدہن و بندہ ہر زن باردار شکم خود را و بندہ

النَّاسُ سَعْدٌ أَوْ حَزَنٌ ۚ وَمَا هُم بِبَاسِكِلَىٰ ۚ وَلَٰكِنْ

مردانراست شدہ و نیستند ست و لیکن

لَهُمْ فِيهَا مَنَازِلٌ ۚ وَهُنَاكَ مَنَازِلُ الْبَاقِي

سکری بسکر
فدائون

عَذَابُ اللَّهِ شَدِيدٌ ۝ وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ

عذاب خدا سخت است و از مردمان کسی است که گفتگو میکند
آفت الله کی سخت ہے اور بعضا شخص ہے جو جھگڑتا ہے

فِي اللَّهِ يَغْيِرُ عِلْمٌ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ ۝

در شان خدا بغیر دانش و پیروی کند کل شیطان سرور
اللہ کی بات میں بغیر دانش کرتا ہے ہر شیطان بے حکم کہ

كُتِبَ عَلَيْكَ أَنَّهُ مَن تَوَلَّاهُ فَإِنَّهُ يَصْلَحْهُ وَيَهْدِهِ ۝

کہ در تقاضا اہی نوشتہ شدہ است کہ ہر کہ دوستدار او کند پس اگر وہ گمراہ کنش و راہ گمراہ
تو کی نسبت میں لکھا ہے کہ جو کوئی او سے پیروی ہو سودہ او سے ہکا و اور کجاوے

إِلَى الْعَذَابِ لَسَعِيرٍ ۝ يَا أَيُّهَا النَّاسُ ارْجِعُوا

تسوی عذاب آتش ای مردمان اگر اگر تلو
عذاب میں روئخ کے لوگوں اگر تلو

فِي رَبِّكَ مِنَ الْبَعْثِ ۝ فَاِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن نَّارٍ ۝ ثُمَّ

در شک اب از رستخیز پس بر آئید ما آئید ہم شمار از خاک باز
دو ہو کہا ہے جی او ہے میں تو ہے نکلنا با آئیں ہے ہر

مِنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِّنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِّنْ مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ

از نطفہ باز از خون بستہ باز از گوشت بارہ صورت دادہ
نوند ہے ہر ہنگی ہے ہر بول سے نقش ہے

وغير مخلقة لنبيركم وقرآنكم وقرآنكم وقرآنكم

و غیر صورت دادہ میگوئیم تم را خبر سازیم و قرآن تم را در تم
اور بن نقش ہے اسوا سے کہ تم کو کہول سنا دین اور ہر ارہیتم میں تم

ضعیف

إِنَّهُ فَإِنَّهُ

الْبَعْثِ

نفس

مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ يُخَرِّجُكُمْ مِنْكُمْ فَلَا تَعْلَمُونَ

چیز را کہ خواہیم تا یکبارہ بکشیم باز بیرون بی آوریم شمار کردہ کہے شدن
نہ چہ جاہن ایک گھسیٹے ہوئے وعدہ تک پہنچ کر نکالتے ہیں تو کہ بہر
تَبْلُغُوا أَشْدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَكَّلُ وَمِنْكُمْ

مَنْ يَتَكَلَّمُ بِغَيْرِ حَقٍّ يُؤْتِيهِمْ تَوَكُّلًا وَرِزْقًا
جس تک کہ پہنچو اپنی جوانی کے دور کو اور کوئی تم میں نہ رہا اور کوئی تم میں
مَنْ يَتَكَلَّمُ بِغَيْرِ حَقٍّ يُؤْتِيهِمْ تَوَكُّلًا وَرِزْقًا

عَلَيْكُمْ شَيْءٌ مِّنَ الْأَرْضِ هَامِدَةً فَإِذَا أَنزَلْنَاهَا
بے گراںست وہ بے فیض زمین را خشک شدہ پس دقیقہ فرستادیم
کچھ نہ پہنچنے لگے اور تو کہتا ہے زمین دلی بڑی پہر جہاں ہے ابرا

عَلَيْهَا الْمَاءُ أَهْبَتْ وَنَبْتُ أَنْبَتٌ مُّزْكٌ
بر آن آب را جنس کند و با فزاید و برواند از
او اس پر پانی تار بکے ہوئے اور اُنہرے اور اُگائیں ہر

رُوحٌ يُّهَيِّجُ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُخْرِجُ
نہم روغن وار اینہہ سبب است کہ اللہ ہونست ثابت و دائم و زندہ کہ
بہانت بہانت ہون کی چیزیں یہہ اسوا سبط کہ اللہ ہی ہاں تحقیق اورہ جلالت

الْمَوْتُ وَأَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۚ وَأَنَّا السَّائِغُونَ
مردگان را و اللہ دیکہ ہمہ چہ نہ تواناست و اُنک نہ است
مردی اور نہ ہر چیز کر سکتا ہے اور یہہ کہ نہ است

گیلا
با فضل الرحمن

ربات

نکود

اِنَّهُ لَا رَيْبَ فِيْهَا وَاَنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ

اے ہے است نیستند شبہ در آن و آنکہ خدا را بیک آواز
آں ہے او سمن و ہر کا سمن اور کہ اللہ

الْقُبُوْرُ وَهِيَ النَّفْسُ مَرْجِعُهَا اِلٰى فِي اللّٰهِ لَعَلَّ

کہ و گور شدہ و از مردمان کہے است اگر گور کند درستان است
بر زمین برون کو اور نفس شخص ہے جو چھڑتا ہے اللہ کی بات بن

عَلَمٌ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٌ مُّبِيْنٌ اِنَّا نَحْنُ عَظِيْمُو

دانش و غیر ہدایت و نہیہ کتاب روشن نتیجہ
نسبہ اور بن سوچ اور بن کتاب حکمتی

لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ اِنَّ فِي الدِّنْيَا لَمَلَكًا رَّحِيْمًا

تا کہ راہ کند از راہ خدا اور است و دنیا میں ایک رحیم اور
کہ بیکار کہ اللہ کی راہ سے اوکو دنیا میں بھیجا اور

يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَذَابٌ كَثِيْفٌ اِنَّ فِي آيَاتِنَا لَا

روز کی قیامت عذاب سوزن کو ہمیں سبب اور اللہ کی
قیامت کے دن جن کی بار بار آیتیں ہیں

يَذٰكُ وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَمٍ لِّلْعَبَادِ اِنَّ اللّٰهَ

دوست توو کہے کہ خدا نیست ظلم کنندہ ہرگز اور وہ ان
بیکار و مانتہ اور یہ کہ اللہ ظلم نہیں کرتا نہ دن پر اور نہیں شخص

مَنْ يُعْبِدُ اللّٰهَ عَلَىٰ حَرْفٍ فَاِنْ اَصَابَهُ خَيْرٌ مِّنْ غَيْرِهِ

کہے بہت کہ عبادت بیکار خدا را بر گناہ پس اگر پرندہ اور انسانی آرام کرد
کہ بندگی کرتا ہے اللہ کی کتاب پر بہر اگر مل گئی ہو کو بہرانی میں بگڑا

عظیفہ

عظیفہ کی کتاب ۱۲

یضیل

دع

اطمان

بائشیل جہ بطریق

وَأَصَابَتْهُ قَيْدَةُ أَنْقَلَبَ عَلَى وَجْهِهِ

بانی و نگارنده و نویسنده و اورا

اوسپر اور ازل گئی، اوسکو بچا، پھر گیا، وٹا اپنے ہونڈ

خَيْرُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ذَلِكَ هُوَ الْحُسَيْنُ

زبانکارشته وردنی و آخسته این است زبان

گواہی دینا اور آفتاب

مُبِينٌ ۝ يَدْعُو مِنْ تَحْتِ الدَّهْرِ مَا لَا بِصُورَةٍ وَلَا

ظاهر به نیایش می خواند بحسب خود جیسند که زبان سازند و اورا

حضرت بشارت ہے اللہ کے سوا ایک ایسی تیسندہ کو کہ اوکھا برہنہ کی

فقد اذنا

معه ذلك هو أصل البعيد (٥) يدعون

سودمندترین این است که مرا حقیقتی و در این خواند

سید احمد علی صاحبزادہ کے نام سے ہے۔

اقرب بمنفعة ليس اليك وليس الي غيره

نه زان اوند دلب نرسد از نمود او بر آینه بد خداوند و بد باری است

جسکا غم نہ ہو۔ جسے فتنہ نہ ہو۔ بیشک برادر دوست اور بھائی

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي جعل القرآن الكريم

بجاییند خداوند را آفرید که اینان آورده اند و کارهای کشایسته کرده اند

العدد اعلیٰ کہ گناہوں کو جو بھینس لاکھ کہیں بہت تھیں

بسم الله الرحمن الرحيم

بر پستانها که برود زیر آن جویند

راغون من بہتی سسٹھجے او سسٹھجے نیرن اللہ کو تہا ہے

المجلس الأعلى للدراسات والبحوث

[illegible][illegible]

الَّذِينَ يَسْجُدُونَ لِلَّهِ لِيَسْجُدَ لَهُمْ فِي السَّمَوَاتِ وَمِنْ فِي
وَأَيُّهَا كَيْسَرُ كَسْبَهُ لِيَسْجُدَ لَهُمْ فِي السَّمَوَاتِ وَمِنْ فِي
فِي السَّمَوَاتِ وَمِنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمِنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمِنْ فِي
الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنَّجْمُ وَالْجِبَالُ

زمین اند آفتاب و ماه و ستارہ و کوہا
زمین میں آگ اور سورج اور چاند اور تارے اور پہاڑ
وَالشَّجَرُ وَالْأَنْبَاءُ وَكُلِّ شَيْءٍ مِّنَ الْبَارِئِ
اور درختان و چہار بیان و ہر شے کے از مردمان و ہر شے کے

حَقِّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ
کرامت شدہ است بر خدا عذاب و ہر کس کو خوار کند خدا پس نیست اور
مُكَرَّمٍ إِنْ اللَّهُ يُفَعِّلْ مَا يَشَاءُ هَٰذَا

مُكَرَّمٍ إِنْ اللَّهُ يُفَعِّلْ مَا يَشَاءُ هَٰذَا
ایچ گرامی دارند ہر آئینہ خدا میکند آنچه میخواہد این دو نفرین
عَنْ رَبِّهِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ
خَصِمِينَ اخْتَصِمُوا فِي رُءُوسِهِمْ فَالَّذِينَ كَفَرُوا أَفُطِحَتْ
دشمنان کے بگڑانہ خصومت کردند در شان پروردگار خویش پس آنکہ کافرند قطع کردہ

لَهُمْ نَارٌ مِّنْ نَّارٍ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمْ
برہم آتش از آتش زمینہ شور بالا
کے آگ سے دھسائے ہیں

سجده

وَالَّذِينَ يَسْجُدُونَ لِلَّهِ لِيَسْجُدَ لَهُمْ فِي السَّمَوَاتِ وَمِنْ فِي
ایک سجدہ کے لیے کہ وہ اس کے لیے زمین میں و کوئی ایسی چیز
کہ ان کے لیے خدا سے اس کے لیے زمین میں و کوئی ایسی چیز
اور ایک سجدہ کے لیے کہ وہ اس کے لیے زمین میں و کوئی ایسی چیز
اور ایک سجدہ کے لیے کہ وہ اس کے لیے زمین میں و کوئی ایسی چیز

اور خلق کے لیے کہ وہ اس کے لیے زمین میں و کوئی ایسی چیز
اور ایک سجدہ کے لیے کہ وہ اس کے لیے زمین میں و کوئی ایسی چیز

الحمد لله الذي هدانا لهذا الذي كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

وَلَهُمْ مَقْعٌ فِي هَذَا النَّارِ كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا لَعَنَ اللَّهُ مَجْرِمَها بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

دہرے کو فتنہ اینان بہا بہ شدنگر نا دہن ہر گاہ کہ خوانند کہ
اور ادنی کے واسطے موگر بان میں ہوسہجی جس پر جانا کہ
بحر جانہا منزعہم اعیڈ و افیہا و دوقہا

بر آید از دوزخ و خلاص شوند از آلوده باز گردانیده شوند آنجا که غنیمت شود بخشد
نقل برین اوست که گفته که کارهای پروردگار برین انداز است که هر چه
عذاب است که بفرماید **إِنَّ اللَّهَ يَدْعُ إِلَى الدِّينِ ذَاتَ الْحِجَابِ**

عَلَمُ الصَّلَاتِ بِحَقِّهِ جَعَلَ فِي مَرْجِعَتِهَا الْآلِهَةَ

دکار آستانه گزیده در بوستانها به روزگار آن
در کین به نمان باغون نین بهی

پیرایه پوشانیده نموده آنها و ستونهای از جنس چوب پوشانیده شد. در این بنا
کتابخانه داشتند و آئین را آن کتابخانه میخواندند و در میان مردم بسیار

ان بشار کی وصال اور اس کی اولاد کا حال اور اس کی اولاد کا حال

11/11/11

قبل قوله *يا أيها الذين آمنوا*
 انصرفوا الى حساب
 الكلمات وقوله *ولهم*
 مقام من فوقها
 انشائي
 ١٤
 الله

الضم من الاول بحسب
الكلمات وقولهم
مقداسهم

اشفانی
۱۱
۱۲

—

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ
وَالْأَمْرُ لِلَّهِ
وَالْأَمْرُ لِلَّهِ

1

1

1

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم

الحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بَصَّرَ بِهِ نَبِيَّيْنِ فِي بَطْنِ نَجْدٍ وَالْجَلِيلِ

آبِ گرم در خانه گرد زبان هر چه در شکر اینان باشد و دست بخت

وَلَهُمْ مَقْعَمٌ مِنْ حَيْثُ كَلَّمَا أَرَادُوا أَنْ

در هر کوفتن اینان بها باشند گناهان هر گاه که خوانند که

يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أَعِيدُوا أَفِيهَا أَرَادُوا أَنْ

بر آیند از دوزخ خلص شوند از آلوده باز گردانند شوند آگاه بگفتند و بگویند

عَذَابُ الْآلِ الْفَرِيقِ إِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ الَّذِينَ يَزْنُونَ

عذاب سوختن بر آینه عذاب در سینه آورد آینه که آید از

وَعَمَلُوا الصَّالِحَاتِ جَزَاءً جَزَاءً مِنْهُمْ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ

و کار بکش بسته کردند در بوستانها بپرورید آن بخت

يَكُونُ فِيهَا مِنْ أَسْوَدَ مِنْ دُحَى وَلَوْ أَنَّ

پیرایه پوشانده شوند آگاه دستور آینه پوشانده شد و آینه

فِيهَا عَرَبٌ رُحَدٌ وَهَدَى إِلَى الرُّطْبِ بَنِي الْعَرَبِ

آگاه از ششم بود و راه نمود و شد بنی عرب را آگاه از راه

۱۹

۲۱

۲۱

ع

۲۲

بسم الله الرحمن الرحيم

قيل قوله الجليل
الضعف الاول كسب
الكلمات وقوله
متقاع التمر
اشقائي

لغة ارباب
لغة ارباب
لغة ارباب

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي بصر به نبيين في بطن نجد والجليل
آب گرم در خانه گرد زبان هر چه در شکر اینان باشد و دست بخت
و لَهُمْ مَقْعَمٌ مِنْ حَيْثُ كَلَّمَا أَرَادُوا أَنْ
در هر کوفتن اینان بها باشند گناهان هر گاه که خوانند که
يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أَعِيدُوا أَفِيهَا أَرَادُوا أَنْ
بر آیند از دوزخ خلص شوند از آلوده باز گردانند شوند آگاه بگفتند و بگویند
عَذَابُ الْآلِ الْفَرِيقِ إِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ الَّذِينَ يَزْنُونَ
عذاب سوختن بر آینه عذاب در سینه آورد آینه که آید از
وَعَمَلُوا الصَّالِحَاتِ جَزَاءً جَزَاءً مِنْهُمْ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ
و کار بکش بسته کردند در بوستانها بپرورید آن بخت
يَكُونُ فِيهَا مِنْ أَسْوَدَ مِنْ دُحَى وَلَوْ أَنَّ
پیرایه پوشانده شوند آگاه دستور آینه پوشانده شد و آینه
فِيهَا عَرَبٌ رُحَدٌ وَهَدَى إِلَى الرُّطْبِ بَنِي الْعَرَبِ
آگاه از ششم بود و راه نمود و شد بنی عرب را آگاه از راه

رَبِّهِمَا لَا وَ عَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ

پیارے دوستو! ہر پرستار لاغر جیسا کہ میں نے ان لاغر از ہر راہ
 بانو جیتے اور سوار ہو کر دے دیئے اور تون پرستے آیتے راہن
 عقیقہ لکھنا و امنفع لکم و یدک

دور تا حاضر شوند نزدیک فائده نام هر یک که خویش و یاد کنند
دور و این که نهیمین اینست که کنگره بر او برین
اسم الله فی آیات معلومه علی ما از قوه
نام خدا در روز جزا شده است بر او آنچه در این روز می رسد
اسم کا نام کنی دن خود معلوم بین فرج

من بهيمة الانس فكيف ما بها واظن

اقسام چہار یا مان مواسی ہے پس بخورید از ان و بخورائید
چرا یون مواسی کے جو ادس دیتے ہن انکو سوکھاؤ او سینے اور کھلاؤ

البائس الفقير ثم ليضموا نقضهم ولفوا

درمانده در ویش را باز باید که دور کنند هر کس تن خود را و باورند

لَا يَرْجِعُ فِي الْقُلُوبِ لِقَاءُ يَوْمِ الْقِيَامَةِ

نذر ما و خورا و طواف نمایند این خانه قدیم

ایسی باتیں اور ثوابت کریں اس قدر کہ

لا اله الا الله محمد رسول الله وهو خير البرية
ان موتكم وكم منكم اشد ما حزنا انتم اهل البيت وارضوا

ہم نے اس کے لئے ایک اور چیز بھی کرنا چاہی تھی کہ اس کی تصویر لے لی جائے۔

در این کتاب

مکتبہ علمی دار الفکر دہلی

کی دھڑکنے لگی۔

بنیاد اور گائیڈ لائن

لَقَضُوا

جرح
 وليوفوا
 وليوفوا
 وليوفوا

طوبى لمن لا يشكر الله

[illegible]

Figure 1. The effect of the concentration of the *Chlorella* cells on the growth of *Chlorella* cells. The concentration of the cells was 100, 200, 300, 400, 500, 600, 700, 800, 900, and 1000 cells/mL. The growth of the cells was measured by the optical density (OD) at 680 nm. The OD values were 0.1, 0.2, 0.3, 0.4, 0.5, 0.6, 0.7, 0.8, 0.9, and 1.0, respectively. The growth of the cells was measured by the optical density (OD) at 680 nm. The OD values were 0.1, 0.2, 0.3, 0.4, 0.5, 0.6, 0.7, 0.8, 0.9, and 1.0, respectively.

[illegible]

رَبِّهِ وَأَحَلَّتْ لَكُمْ لَا تَقْرَأُوا مَا يَتْلُو عَلَيْكُمْ

پروا کراد و حلال کردہ شدہ برآیتا سو اسے شکر اچھ خواندہ خواہ شدہ برآیتا
پسرت کے پاس اور حلال ہے تم کو جو باب شکر جو تم کو سننے میں

فَاَجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ

پس خزانہ کنید از بیدک تان واقعتہ کنید از سخن
سوچنے رہو جنوں کی گند کی سے اور سننے رہو

الرُّجْسِ ۚ حَتَّىٰ تَخْضَعُوا لِلَّهِ خِشْيَةً كَمَا خِشَيْتُمُ الْمُشْرِكِينَ لَا تَمْلِكُ لَكُمْ

دروغ یعنی گواہی دینے سے خضوع خدا پر خدایہ شکر کنید ہوا و بر سر
جہوں ہا سے ایک اللہ کے طرف کے ہو کر نہ اور سیکے ساتھ ساجی تبار اور جسے شکر

يَا لَلَّهِ فَكَم مَّا خِرْنَا مِنَ السَّمَاءِ فَتُخَفِّفُهُ الطَّيْرُ أَوْ

اخذ اس کو کہ در افتاد از آسمان پس مردند اورا مرغان و او را
اللہ کا سوچے گر بڑا آسمان سے بہر او چکے ہن او سکوا در شے جاوڑا

تَهْوَاهُ الرِّيحُ فَيُوقِئُ مَكَانٍ سَحَابٍ ۚ ذَٰلِكَ وَمَنْ

زود افکند اور بار بار بکائیے دور شدہ اینست حکم و ہر کہ
بے ڈالا او سکوا و بے کسی دور مکان میں و ابہر شے چکے اور جو کوئی

يُعْظِمُ شَعِيرًا لِلَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ ۚ

تقویم کہ شعائر خدا را پس این تقویم از تقویہ دلہاست
اوپر کہے اللہ کی نام لگی خرد کا سودہ دل کی پر ہر نگاہی سے ہے

لَا تُفِيهِمْ نَفْسًا مِّنْهُمُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ يَحْمِلُهَا إِلَىٰ

شمارہ در ان ہوا شے تانہ بہت تا مباد کہ میں باز فرود آئے آن
تم کو جو پائے میں فادہ سے میں ایک ہر کہ دہدہ تک پہرا و کو ہر ہر

بسم اللہ الرحمن الرحیم
الحمد لله رب العالمین
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم اللہ الرحمن الرحیم
الحمد لله رب العالمین
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم اللہ الرحمن الرحیم
الحمد لله رب العالمین
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم اللہ الرحمن الرحیم
الحمد لله رب العالمین
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم اللہ الرحمن الرحیم
الحمد لله رب العالمین
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

الحمد لله رب العالمین
والصلاة والسلام
على من لا نبي بعده

الحمد لله رب العالمین
والصلاة والسلام
على من لا نبي بعده

وَاللَّهُ يَخْتَارُ
مَنْ يَشَاءُ مِنْ بَيْنِ رُسُلِهِ
وَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَّبِعَ
الَّذِينَ يَخْتَارُونَ
مَنْ يَشَاءُ مِنْ بَيْنِ رُسُلِهِ
وَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَّبِعَ
الَّذِينَ يَخْتَارُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَلْكَ اَرْبَاعُ بِلَاقِعٍ
تَلْكَ اَرْبَاعُ بِلَاقِعٍ

اَذِنَ
اَذِنَ
اَذِنَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُ عَلَيْهَا صَوَفَتْ فَإِذَا وَجِبَتْ فَوَافِقُ أَفْكَوَا
خدا بر تو آن چه خواهد پس چون بزمین افتد پستو آن
اللَّهُ كَا فَتْلَ بَذَرٍ بِهَرِّ بَرِّجٍ اَوْ كِي كَرْدِي فَكَا
مِنْهَا وَاَطْمَعُوا الْمُنَانِعَ وَالْمُسْتَكْنَانَ كَلَّا
از آن و بخورانید در زمین نیستی سوال را سوال گفته پس چنین را می گویند
از زمین است و در کتابها و اوس بنیست و او را می گویند که در کتابها و اوس بنیست
لَكُمْ لَهْلَكُ كُتُّكُمْ مَنْ كُنْ بِنَا لَ اللَّهِ
بر آن شما بود که شکر کنید بر سر سد بخدا گوشت قربانها
شاید هم احسان مانوف اند که این پیشانی او یک گوشت
وَلَا دِمَاقُهَا وَلَكِنْ بِنَا لَ اللَّهِ الشُّعُورُ بِمُسْتَكْنَانَ
و نه خون آنها و لیکن بر سر سد بود که هر یک از شما هم چنین
نه بود لیکن او سکو بهنجاست بهنجاست که او را در دست راست
سَكُّهَا لَكُمْ لَتَكُنَّ كُنْ اللَّهُ عَلَى مَا هَدَاكُمْ
را می گویند این را بهنجاست که او را در دست راست
او که پس این را بهنجاست که او را در دست راست
وَلَيْسَ بِالْمُسْتَكْنَانَ اِنْ لَ اللَّهِ يَدْفَعُ عَنْكَ الذِّبْ
و لیست و نه سکو کارانرا بر آینه خدا درخ میکند از سلاطین و
او را در دست راست او را در دست راست او را در دست راست
اِنْ لَ اللَّهِ لَا يَكُونُ كَلَّخَانِ كُنْ اَذِنَ
بر آینه خدا در دست راست او را در دست راست او را در دست راست
او را در دست راست او را در دست راست او را در دست راست

۶۶

وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ فَإِنَّهُ فِي سَرِيرٍ مُّسْتَعِزٍّ
وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ فَإِنَّهُ فِي سَرِيرٍ مُّسْتَعِزٍّ

وَأَمَّا بِالْمَعْرُوفِ فَهُوَ عَزِيزٌ مُّكَدٌّ وَلِلَّهِ

وَأَمَّا بِالْمَعْرُوفِ فَهُوَ عَزِيزٌ مُّكَدٌّ وَلِلَّهِ
وَأَمَّا بِالْمَعْرُوفِ فَهُوَ عَزِيزٌ مُّكَدٌّ وَلِلَّهِ

وَأَمَّا بِالْمَعْرُوفِ فَهُوَ عَزِيزٌ مُّكَدٌّ وَلِلَّهِ
وَأَمَّا بِالْمَعْرُوفِ فَهُوَ عَزِيزٌ مُّكَدٌّ وَلِلَّهِ

وَأَمَّا بِالْمَعْرُوفِ فَهُوَ عَزِيزٌ مُّكَدٌّ وَلِلَّهِ
وَأَمَّا بِالْمَعْرُوفِ فَهُوَ عَزِيزٌ مُّكَدٌّ وَلِلَّهِ

وَأَمَّا بِالْمَعْرُوفِ فَهُوَ عَزِيزٌ مُّكَدٌّ وَلِلَّهِ
وَأَمَّا بِالْمَعْرُوفِ فَهُوَ عَزِيزٌ مُّكَدٌّ وَلِلَّهِ

وَأَمَّا بِالْمَعْرُوفِ فَهُوَ عَزِيزٌ مُّكَدٌّ وَلِلَّهِ
وَأَمَّا بِالْمَعْرُوفِ فَهُوَ عَزِيزٌ مُّكَدٌّ وَلِلَّهِ

وَأَمَّا بِالْمَعْرُوفِ فَهُوَ عَزِيزٌ مُّكَدٌّ وَلِلَّهِ
وَأَمَّا بِالْمَعْرُوفِ فَهُوَ عَزِيزٌ مُّكَدٌّ وَلِلَّهِ

وَأَمَّا بِالْمَعْرُوفِ فَهُوَ عَزِيزٌ مُّكَدٌّ وَلِلَّهِ
وَأَمَّا بِالْمَعْرُوفِ فَهُوَ عَزِيزٌ مُّكَدٌّ وَلِلَّهِ

تَكْرِيرِي فَكَانَ

بِأَنَّهُ أَيْدِيهِمْ وَأَفْئِدَتُهُمْ

أَهْلَكْتُمْ

بِأَنَّهُ أَيْدِيهِمْ وَأَفْئِدَتُهُمْ

أَهْلَكْتُمْ

مَشِيَّةً أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَعْلَمُوا أَنَّهُمْ

خواب شده آیا سیر کرده اند در زمین تا خود ایشان را

قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا وَأُذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا

دهد که بفهم کنند بآن یا گوشها که بشنود بآن

فَأَنَّهُمْ لَا يَعْقِلُونَ الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ

پس آینه حال این است که نابینا میشوند چشمها و لیکن نابینا میشوند دلها

الَّتِي فِي الصُّدُورِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

که در سینه اند و در بیشتر از این عذاب

وَلَا يَخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ وَكَانَ يُوعَدُكُمْ عِنْدَ رَبِّكَ

و هرگز خلاف نخواهد کرد و او را وعده بود که نزد شما را

كَانُوا سِنًا قَدْ وَقَعَتْ عَلَيْهِمُ الْوَعْدُ وَكَانُوا مِنْ قَرَابَةٍ

استند هزار سال است از آنچه می فرموده بود و در

أَمَلْتُمْ مَلَأَ وَهُوَ ظِلٌّ لَكُمْ تَرَى أَخَذَتْهَا وَالْمَلِكُ

که بهشت را فرمود آن سنگ را بود باز گرفتار کردم آن را و پادشاه

کائنات کائنات

کائنات کائنات

کائنات کائنات

کائنات کائنات

کائنات کائنات

کائنات کائنات

کائنات کائنات

کائنات کائنات

بلای ارجح از آن کہ در اول ایشان بیمار گشت و
جاسخ و دکنو سنجیکه دل بن رودگی بین اور

انکه سخت است دل ایشان و بر آینه مستنار آن در مخالفت
سختی دل سخت این را از کمال غار نوین مخالفت بین

در دور از خانه و با آواز وادیه و سبانه ای از پدر که استیضاح

اور جیسا کہ چورنگو نے کہا ہے یمن اور عمان میں کچھ گھبراہٹ اور خوف ہے لیکن گھبراہٹ اور خوف کے ساتھ ساتھ یہاں بھی امن و امان ہے۔

السر جہاں ہے البتہ لایزال و الا کو راہ سب ہی

اور سزا کو ہمیشہ سزا کا اس میں دھوکا مہیا کیا ہے ان پر

تلاوت سے فرمایا: یہ سچی اور کوثر آیت ایک دن کی سیرین راہنہیں خلاصگی

[illegible]

الْمَلِكِ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ لِيُكْرِمَ بَيْنَهُمُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

پادشاه آفرید خدای است حکم کند میان ایشان پس آنکه ایمان آورند و کارهای

الطَّالِبِينَ فِي جَنَّةِ النَّعِيمِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا

طلب کنند در جنت نعمت بخشند و آنکه کافر شدند

وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاولئك هم عذاب مهين

و دروغ میگویند آیات ما را انجمه این نرا باشد قتلوار کنند

وَالَّذِينَ هُمْ أَجْرُهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ

و آنکه همت کردند در راه خدا پس کشته شدند یا

مَاتُوا كَيْفَ تَمَرُّمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا وَأَارَ اللَّهُ لَهُمُ

مردند هر آینه روزی که ایشان را اندازد روزی که در بهشت در آید خدای

خَيْرُ الْبَاقِينَ لِيُدْخِلَهُمْ فِي رِزْقِهِمْ خَيْرًا مِنْ

بهترین روزی که در آید از رزق ایشان خیرتر از آنکه در دنیا

وَأَارَ اللَّهُ لَهُمْ حَلِيمٌ ذَلِكَ وَمَنْ جَاءَ مِنْكُمْ

و هر آینه دانا بردبار است حکم این است و هر که در میان شما

اورا رسد جاتا است تحمل والا بهر سنی که از سنی بد لا و یا جیسا

قَتِلُوا

مَدَنِيَّ

۱۸
 پیر کی راوی بن مسلمان
 کو دیکھ کر کہ اگر جو
 قریب سے دیکھو
 بن ادا حریف
 کی احو

مَا عَاقِبُ بِهِ ثُمَّ كُنِيَ عَلَيْهِ لِيَنْصُرَنِي اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ

آنکه ای داد و شد در ابد از آن تقدیر کرده شد بر وی آینه نصرت خوا داد و در آن
اوس بکینا پیرا و سپهر کوی زیاری کربس نوا بلند او سکی مدور کجا سر میشک

كف عفو ذلك يا الله يوم البكل في

بخشایند و فرنگ است این نصرت بسبب آنست که خدا در پی آرمش باد
در گذر کتابی بخشش فایده اسوا می که اسیر می آید رات که

النَّهَارُ وَيُخْرِجُ النَّهَارُ فِي الْبَيْتِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ

روز و در سبک آرد روز را در سب و لمبیب آنت که نداشت و
دن بن اور دن کورات بن اور اند سنا

بَصِيرَةٍ ذَٰلِكَ يَآتِي اللَّهَ فَمَا تَعْلَمُ وَأَنْ مَا يَعْلَمُ

و یکنواخت ۲) به اسواسطی که اللہ می بیند و از سبب این

مَرْدُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَمَلُ

بجہد کے ہونے کا باطل دل سبب انہماک کہ نہ اہم ہونے کا بلکہ
اوس کے سوا کسی دوسرے غلط اور اللہ دہی سے اویز

الْكَبِيرُ ۝ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِرُ

مرتبہ بزرگ قدر دیا جائے کہ خدا فرستاد آورد از سبستان آب ابرس

لا أرض مختصة إلا الله لطيف خبير

بر این سبب شود بر آینه خدا الطیف کند و آیه است ایضا آنکه

پیشتر جانی سپید سبزه شمع الی بدین جاسا، خبر از اوستی که

[illegible]

السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُ الْغَنِيُّ

آسمان ہاںست و آنچه در زمین است ہر آئینہ خدا ہوںست بنے نیاز
آسمان و زمین میں ہے اور اللہ وہی ہے بنے پروا

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ لَكُمْ مِمَّا فِي الْأَرْضِ

سنودہ کار آباذید ہے کہ خدا سحر کرد برا بکھنا تجھ در زمین است و اور
سب خوبون سرا تو بنے کہہا کہ اللہ بس میں دیا ہوا ہے جو کہہا ہے زمین

الْفُلْكِ جَهَنَّمَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرٍ وَأَنْتَ سَيِّدُ السَّمَاءِ

سبحنا انت کشتی ہاں پرو در دریا بفتن او و کھا ہیدا و آسمان
کشتی جہنم دریا میں او کے حکم سے اور نہام رکھنا آسمان کو

أَنْ تَقُصِّرَ شَلَى الْأَرْضِ الْبَازِنَهُ إِنَّ اللَّهَ بِالْأَشْيَاءِ

از آنکہ بقتد بر زمین مگر بسورک او ہر آئینہ خدا و حق مردمان
ارے کہ کر پڑے زمین پر کراوے کے حکم سے مقرر اللہ لوگوں پر

لَرَوْفٌ رَحِيمٌ وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ

بخت آئینہ مہربانست و دوست آنکہ زندہ کرد شمارا باز مہربان شمارا
مزی کرتا ہے مہربان اور اوسے بے تم کو جلا یا بہر تازا ہے

ثُمَّ يُمِيتُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَكَنُفُودٌ لِكُلِّ أُمَّةٍ

باز زندہ کن شمارا ہر آئینہ آدے ناسباںست ہر ہر گروہ ہے
پہر جلا دے گا بیشک انسان اسٹو ہے فل ہر شے کو

جَعَلْنَا مَثَلًا لِّمَنْ كَفَرَ أَنْ يَرْبِيَهُ فُلًا يَمُوتُ فِي الْوَاوِ

میں کردہ ایم شے یعنی یا کہ ان ان فل کندہ اندر بڑا بدن کہ نزع کندہ با تو میں
ہے ہر اوی ہے ایک ہاں گئی کہ وہ اوس طرح کہ نہ میں گئی ہو جائے مجھے ہر گروہ میں

۴۸
ع ۱۵

وَالْفُلْكِ

وَالْفُلْكِ
وَالْفُلْكِ

فل بنے اوسکا قیاس میں شمار ہو

د اسطی کوں پوچھو کہ میں کیا ہوں
اور احکام برائے من بعد از من
طریقہ اسرار میں کیا ہے

وَادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ إِنَّكَ لَكَلِمٌ مُّسْتَقِيمٌ

۴۷
۴۸
وَارْجِدْ لَوْ كَفُلْ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ

۴۹
۵۰
يُحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

۵۱
۵۲
الْقِسْمُ أَنَّا لَنَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ

۵۳
۵۴
أَن ذَٰلِكَ فِي كِتَابٍ

۵۵
۵۶
وَلَعَلَّكُمْ يَتَّقُونَ

۵۷
۵۸
وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ

۵۹
۶۰
وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ

طریقہ اسرار میں کیا ہے
اسطی کوں پوچھو کہ میں کیا ہوں
اور احکام برائے من بعد از من
طریقہ اسرار میں کیا ہے

وَإِذْ أَتَىٰ عَلَىٰ آلِ هَارُونَ أَنْ يَحْمِلُوا آلَهُمْ خَيْفًا وَرَافَعُوا كَفْرًا فِي رَجْعِهِمْ

و چون خوانده بشود بر ایشان که آفات مادران خود را بر سر خود حمل کنند و در رجوع خود کفر را برافروشند

الَّذِينَ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَكَانُوا كَافِرِينَ

کافران را که خدایه را نپذیرفتند و کفر را کردند

يَا الَّذِينَ يَسْتَلِمُونَ عَلَيْكُمْ أَنِ انْقَرِبُوا لَهُمْ

بر آنکه بایستد بر شما که بر ایشان نزدیک شوید

بَشِيرًا مِّنْ ذِكْرِ الْوَعْدِ ۚ إِنَّهُمْ عَلَىٰ كَافِرِينَ

بشارتی از یادآوری وعده است و آن دو نفر است و وعده داده است خداوند

كُفْرًا وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتٍ ۚ إِنَّهُمْ عَلَىٰ كَافِرِينَ

کفر و برای جلب رضایت است و آن دو نفر است و کفر را کردند

مَثَلُ الْفَاعِلِ ۚ إِنَّ الْفَاعِلَ تَدْعُوهُ

مثال فاعل است و فاعل را میخوانند

اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ ۚ إِنَّ الْفَاعِلَ تَدْعُوهُ

خداوند آنچه خواهد و بخواهد خلق میکند و فاعل را میخوانند

ع ۷۲

باید عود
بالغیب
ج

نہیں

۹۲
فہم چاہتے ہیں کہ اگر وہ اس سے بدتر ہو جائے
ان کی جگہ پر جانی پہنچا کر دے
اور اس کے لئے اس کو کھینچ لے

الذباب شيئا لا يستفيد منه ضعف
گس جڑی خلاص نوا تذکرہ آنرا از گس نالواں شد
الطالب والطوب ما قدر الله حوقا
طالب و مطلوب یعنی طالب و مطلوب
ما قدر الله حوقا
از الله لقوي عن الله يصطفى من الملك
جائزہ خداوندی است خداوندی از پادشاه
رسلا ومن الناس از الله سميهم بعين
راز مردمان ہر آئینہ خداوندی است
يعلم ما بين ايديهم وما خلفهم والى الله
بعد انچه ميں روایت است و انچه پس پشت است
رجع الامور يا ايها الذين امنوا ارعوا
باز گردانیدہ شود کار را ای مسلمانان رکوع کنید
واستجدوا واعبدوا ربكم وافعلوا الخير
و سجود بجا آرید و عبادت نماید پروردگار خود را و نیکو
اور بندہ کرد اور بندگی کرد ای پیغمبر کی اور پیغمبر کی کرد

فہم چاہتے ہیں کہ اگر وہ اس سے بدتر ہو جائے
ان کی جگہ پر جانی پہنچا کر دے
اور اس کے لئے اس کو کھینچ لے

فہم چاہتے ہیں کہ اگر وہ اس سے بدتر ہو جائے
ان کی جگہ پر جانی پہنچا کر دے
اور اس کے لئے اس کو کھینچ لے

سُورَةُ الْمُؤْمِنُونَ نَزِلَتْ بِمَكَّةَ ثُمَّ أَلْتَنَزِيلُ

آيَاتُهَا ١٨ وَكُلُّهَا تَمَامٌ ٨٨ وَحُرُوفُهَا ٢٠٠٢ رُكُوعَاتُهَا ١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَدْ أَشْكِرَ الْمُؤْمِنُونَ ۝ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ

ہر آئینہ شکر کنندہ مسلمانان اٹلا ایشان در نماز نویسن

خاشعون ۝ وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعَصِّمُونَ

نیایش کنندگانند و آنانی که ایشان را از بیهوده روئے گردانند

وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ ۝ وَالَّذِينَ

و آنانی که ایشان زکوٰۃ را ادا کنندگانند و آنانی که

هُمْ لِفَرَجِهِمْ حَافِظُونَ ۝ إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ

ایشان شرنگاہ خود را نگاہدارند مگر بر زنان خویش

اپنی شهوت کی جگہ تھامیستہ ہیں مگر اپنی عورتوں پر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نہی

۴ اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ فَاتَّخِذُوهُمْ عَشِيرَتًا مِّنْ
 آپ کے ہاتھ کے مال پر سوا دن پر نہیں اُلا ہوا
 ۷ فَمِنْ ابْنَتِي وَرَأَىٰ ذٰلِكَ فَاَوَّلٰكَ هُمْ الْعَدُوَّ
 نہیں ہر کہ طلب کند سوا این جماعہ از حد گذرند اگانه
 ۸ وَالَّذِينَ هُمْ يَكْمِنُكُمْ وَعَصَدِمْ رَعُونَ
 و آنکه ایشان اور جو اپنی امانتوں سے اور اپنے رشتہ سے خستہ و این
 ۹ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَواتِهِمْ يُحَافِظُونَ
 و آنکه ایشان بر نماز پاک خود محافظت کنند گانه
 ۱۰ اَوَّلٰكَ هُمْ الْوَدِيعُونَ ۝ الَّذِي يَرْفَعُ الْفِرْدَوْسَ
 این جماعہ ایشانہ انوار ثمان کہ عاقبت کار بدست آرد بہشت را
 ۱۱ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ
 ایشان آنجا جاوید باشند گانه و ہر آیت آفیم آدم آدیے را
 ۱۲ مِنْ سُلٰلَةٍ مَّرْطَبَةٍ ۝ ثُمَّ جَعَلْنٰهُ نَظْفًا
 از خلصہ گل باری بنیاد ہے آدمی
 چن ل می سے پیر کہما او سکو بوند کر کر

۲
 لَا مَنِيَّتِهِمْ
 بالتوحید

۳
 صَلَواتِهِمْ
 بالتوحید

قَوَّامِكَيْنِ ۖ ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا

قرار گاہ استوار باز ساقیم آن نطفہ را خون بستہ باز ساقیم آن
 ایک جیسے پڑاؤ میں پھر بنائی اوس بے پہنگی پھر بنائی

العَلَقَةُ مَضْغَةٌ فَخَلَقْنَا الْمَضْغَةَ عِظْمًا فَكَسَفْنَا

نوں بہت راگوشت پاره پس سٹیم آن گوشت پاره اسٹوٹنہا پس پونیم
اوس ہٹکی سے پونی پھروس پونی سے پانیان پھرنیا

الْعِظْمُ كَمَا تَمَّ أَشْأَنَهُ خَلَقًا أَخْرَجْتَهُ اللَّهُ

بر آن سخاوتها گوشت را باز افزودیم و او را آن شنبه و گوشت بزرگ است خدا
اون بیون چو گوشت پیر او و پیرا که آکا او سوک ایک نی میت من شی کت شکی

احضر الخلقين ثم اناكم بعد ذلك ملكين

[illegible]

اِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ ۝ وَلَقَدْ خَلَقْنَا

بازہر آئینہ شمار روز قیامت برانگیختہ گردید و ہر آئینہ از تہذیب
پہر ہم قیامت کے دن کھڑے کہنے جاوے گے اور سب سے بنامی میں

فَوَقَّعَ سَبْعَ طَرِيقٍ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ ①

بالا اٹھا ہفت آسمان و بنودیم از آفرینش سینے جنبہ
نمایا کے اوجھات را این اور کرم ہنوز ہنوز ہنوز سے نے خبر

وَأَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَقَدْ بَرَكَ فِيهِ فَاسْكُنْهُ فَا

و فرزند داریم از شمعان آب را بنده از پس جوادیم اورا در

اور انہاں نے آسمان کی پانی ماب کر بہرہ اور سکو شہر ادا کیا

۱۸ **الْأَرْضِ قَدْ عَلَى ذَهَابٍ بِهَ أَقْدِيدُ فَنَ فَكُنْ**

زمین دہر آئینہ مابعد دور کردن آن توانایم پس میان زمین
زمین میں اور ہم او کو لیجادیں تو سکتے ہیں پیر او کو بے
لکھ بے جنت میں بچل و آغیب لکھ بے فوایک
ہر کشتیاں آب بوستانہا از درختان خدا و انگوشتاں و آن بوستانہا میوہ
نم کو او کی باغ کھجور اور انگوڑی کے نم کو او کی بیوی ہیں

۱۹ **كَثِيرٍ وَمِنْهَا تَاكُلُونَ وَتَجْعَلُونَ**

بسیار پیدا شود و بعض آنرا می خورید بطریق خود و آفریدیم درختی کہ برین
اور او بنی میں سے کھاتے ہو اور وہ درخت جو کھاتے ہیں

۲۰ **مِنْ طَرْدٍ سَيِّئَةٍ تَنْبِتُ بِالذَّهْنِ وَصَنِيعٌ لِلْأَكْلِ**

از طر سبب تہی درخت نرین میرود بوجہی کہ حاصل شود و عن نرین طعم خوشگوار
سبب تہی سے اگتا ہے تیل اور روئی ڈبونا کھانے والو کو
و از لکھ کے الانم لکھ لکھ لکھ لکھ

دہر آئینہ شمار در چہار بابان
اور نم کو چہار بابان دہر آئینہ شمار در چہار بابان

فِي بَطْنِهَا وَلَكِنْ فِيهَا مَنَعٌ كَثِيرٌ وَمِنْهَا

در شکم ایشان است و دشمارا در آن بہار بابان و منفعت بسیار است و بعضی
او کی پٹ کی بہت ہے اور نم کو ان میں بہت فایده است ان او بعض کو

تَاكُلُونَ وَعَلَيْكُمْ اَوْ عَلَى اُولَئِكَ تَكُلُونَ

بخورید و بر چہار بابان و بر کشتیاں سوار کردہ میشوند
کھاتے ہو اور او کی پر او کشتی پر او کشتی پر

بسیار سبب تہی
بسیار سبب تہی
ا د ح اور

تندلیست
من الا تعالینا
لما علی ح و د

بسیار سبب تہی
بسیار سبب تہی
بسیار سبب تہی

۲۱

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فِيهَا لِقَوْمٍ
 وَهَرِ آتَيْنَا نُسْرَتَهُمْ فَنَجَّىٰ رَاسُودًا مِّنْ قَوْمٍ
 أَوْفَرَ يَمِينِهِمْ قَوْمًا وَكَانَ قَوْمُ بَابِلَ قَوْمًا
 أَعْدُوًّا لِلَّهِ مَا لَكُمْ مِّنْ دِينٍ إِلَّا تَتَّقُونَ

معارف کنیہ حضرت نوح علیہ السلام اور اس کی قوم کی آیتیں
 مذکور ہیں کہ اللہ کی نواہی کا امتثال نہیں اور اس کے سوا کوئی اور معبود نہیں

فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا
 بَشَرًا مِّثْلَكُمَا هَؤُلَاءِ أَوْفَرَ يَمِينِهِمْ قَوْمًا
 تَبِعُوا قَوْمَكَ وَمَا عَلَيْكَ إِلَّا تَقْضِي الشَّيْءَ

مذکور ہے کہ ان کفار نے کہا کہ یہ تو انسان کی طرح ہیں
 ان کی قوم کے پیرو ہیں اور تم پر کوئی چیز نہیں ہے

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنزَلْنَا بِهِ سُلْطَانًا مِّنَ السَّمَاءِ
 وَكَانَ قَوْمُ بَابِلَ قَوْمًا وَكَانَ قَوْمُ بَابِلَ قَوْمًا
 وَكَانَ قَوْمُ بَابِلَ قَوْمًا وَكَانَ قَوْمُ بَابِلَ قَوْمًا

فَوَاللَّهِ الْآخِرِينَ أَزْهَقُوا لَاجِلَ بِهِ بَشَرًا
 وَكَانَ قَوْمُ بَابِلَ قَوْمًا وَكَانَ قَوْمُ بَابِلَ قَوْمًا
 وَكَانَ قَوْمُ بَابِلَ قَوْمًا وَكَانَ قَوْمُ بَابِلَ قَوْمًا

فَوَاللَّهِ الْآخِرِينَ أَزْهَقُوا لَاجِلَ بِهِ بَشَرًا
 وَكَانَ قَوْمُ بَابِلَ قَوْمًا وَكَانَ قَوْمُ بَابِلَ قَوْمًا
 وَكَانَ قَوْمُ بَابِلَ قَوْمًا وَكَانَ قَوْمُ بَابِلَ قَوْمًا

فَوَاللَّهِ الْآخِرِينَ أَزْهَقُوا لَاجِلَ بِهِ بَشَرًا
 وَكَانَ قَوْمُ بَابِلَ قَوْمًا وَكَانَ قَوْمُ بَابِلَ قَوْمًا
 وَكَانَ قَوْمُ بَابِلَ قَوْمًا وَكَانَ قَوْمُ بَابِلَ قَوْمًا

فَوَاللَّهِ الْآخِرِينَ أَزْهَقُوا لَاجِلَ بِهِ بَشَرًا
 وَكَانَ قَوْمُ بَابِلَ قَوْمًا وَكَانَ قَوْمُ بَابِلَ قَوْمًا
 وَكَانَ قَوْمُ بَابِلَ قَوْمًا وَكَانَ قَوْمُ بَابِلَ قَوْمًا

عَيْنٌ غَنِيَّةٌ
 بِالضَّبِّ
 رَحْمَةً

۲۶

كَذَّبْنَاهُ وَبَيْنَا إِلَيْهِ بَابٌ أَنْ يَخْرُجَ مِنْهَا

دروغی شمرده اند بر او پس وحی فرستادیم بسوی کسی که باز گشتی
بجای خود نهادی و هر چه حکم بفرمایند او را بگو که بنا

يَا عَيْنُنَا وَوَحْيُنَا فَأَاجِءْ أَمْرًا وَفَارَاقَ الدُّنْيَا

بجای خود نهادی و وحی ما پس چون آمد فلان ما و خوشتر از تو از دنیا
فرمانی آید که ما می دانیم و هر چه حکم بفرمایند ما را بگو که

فَأَسْلَمَ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَاشِرٍ وَ

پس در آن در گشتی از هر جایی دو عدد از مردان و

تو و ذوال بیهوشی هر چند که جو را و دهر را و

أَمْلَكَ الْأَمْرَ بِسَبْقِ عِلْمِهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ وَلَا

در آن کس خود را الا آنکه از ایشان سبقت گرفته بود و گفته می شد

أَنْ يَخْطُبَنِي فِي الدِّينِ ظَلَمُوا إِلَهُهُمْ مَغْرُورُونَ وَكَأَنَّا

سخن گو باین در آن که سخن کردند بر آینه این سخن کرد گشته پس چون

أَسْتَوَيْتَ أَنتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلِ

راست نشستی تو و هر که با تو باشد بر سر کشتی

فَقِيلَ لَهُ لَوْ كُنْتَ إِذْ دَعَاكَ رَبُّكَ فَاسْمَعْ

پس فرموده شد که اگر تو را دعوت می کردیم پس بشن

فَكَفَىٰ شُكْرًا شُكْرُكَ مَا تَسْبِيحُ رَبِّكَ وَتَقْرَأُ

پس شکر از تو کافیست که تسبیح می کنی پروردگار خود و می

کَل
بیشتر
تبرع

ت
کاف

منزل
ص

وَقُلْ رَبِّ اَنْزِلْنِي مُنْزِلًا مُّبَارَكًا وَاَنْزِلْ خَيْرَ
 دیکو ای پروردگار من نزود آرم در منزل مبارک و تو بهترین
 اور کہہ ایک اور بار مجھ کو برکت کا امانا اور توبہ بہرہ
 الْمُنْزِلِينَ ۝ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ وَّاَنْزَلْنَا
 نزود آند گانی ہر آئینہ درین اجوائش نہایت دہر آئینہ مابودیم
 انزلنے والا اس میں نشان ہیں اور ہم ہیں
 الْمُبْتَلٰی ۝ ثُمَّ اَنْشَاْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَوْمًا اٰخَرًا ۝
 امتحان کنندہ باز بنائیں ہم بعد از ایشان دیکر
 بنانچنے والے پہ اور ہماری جیسے اون کے جیسے ایک شکست اور
 فَارْسَلْنَا فِيْهِمْ رُسُلًا مِنْهُمْ اِزَاعِبَ وَاللّٰه
 پس ہم نے ان میں ان کے اپنے آپ کے از قبیلہ انبیاء کہ عبادت خدا کہند
 پہر پہنچائیں اون میں ایک رسول اون میں کا کہ ہدایت کرو اللہ کی
 مَا لَكُمْ مِّنَ الْغِيَاةِ اَفَلَا تَتَّقُوْنَ ۝ وَقَالَ
 نیست شمارا چہ معبود کے بجز خدا کی آجائی ترسید و گفتند
 کوئی نہیں تمہارا حکم اور جس کے سوا کہ ہر کلام کو درہنیں اور بوسے
 الْمَلٰٓئِكَةُ مِنْ قُوَّةٍ ۝ الَّذِيْ يَكْفُرُوْا وَاَوْكُنُوْا بِالْاٰثٰرِ
 انبیاءان از قوم وی و ان کے کافر ہند و دروغ شمارند و ان کا
 سردار او سکھانے کے جو ستر ہے اور جھوٹے ہے ان کے
 الْاٰخِرَةِ وَاَتَرَفْتُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا مَا مَلَكَ
 ستر کا باز پسینہ را و آسودگی دادہ بودیم ایشان را و زندگانی دنیا میں کس شخص
 او آرام دینا او کو ہننے دنیا سے کہ جیتے اور کہتے ہیں

۲۹۰

۳۰

۳۱

۳۲

ع

غیرہ
بالصوب
و باجر
غیرہ
و باخلف
را ال

الکون

۳۳ **الْأَشْرَارُ** **يَكُلُّ مِمَّا تَأْكُلُ الْمَلَائِكَةُ** **وَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ**
 اگر آدمی مانند شما بخورد از آنچه شما آردان بخورید و می خندد
 ایک آدمی ہے جسے تم کھانا ہے جس قسم ہے تم کہ اسے ہو اور مینا ہے
 ۳۴ **وَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ** **وَيَكُلُّونَ مِنْ ثَمَرِهِمْ** **وَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ** **وَيَكُلُّونَ مِنْ ثَمَرِهِمْ**
 از آنچه شما می خندید و اگر فرمان بردار یک خورد و آید بر مانند خویش بر آید شما نگاه
 جس قسم ہے جسے ہو اور کسی تم چلے کیے پر ایک آدمی کے آید بر آید
 ۳۵ **وَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ** **وَيَكُلُّونَ مِنْ ثَمَرِهِمْ** **وَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ** **وَيَكُلُّونَ مِنْ ثَمَرِهِمْ**
 ز ایک کار شہید آباد عدہ مید بد شمار که شما چون بخیرید و مشوید و خالی
 خراب ہوئے کیا تم کو وعدہ دیتا ہے کہ جیسا تم مر سکتے اور جیسا تم
 ۳۶ **وَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ** **وَيَكُلُّونَ مِنْ ثَمَرِهِمْ** **وَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ** **وَيَكُلُّونَ مِنْ ثَمَرِهِمْ**
 و اسخو اپنے چند بزرگ آوردہ خواہید شد بعدت بعدت اپنے
 اور پیمان کہ تم کو کھانا ہے کہاں ہو کھانا ہے کہاں ہو کھانا ہو
 ۳۷ **وَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ** **وَيَكُلُّونَ مِنْ ثَمَرِهِمْ** **وَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ** **وَيَكُلُّونَ مِنْ ثَمَرِهِمْ**
 وعدہ دادہ میشود شمار نیست زندگانی زندگانی این چنانچه میفرماید و زندگانی
 تم کو وعدہ ملا ہے اور یکجہ نہیں مہی جیسا ہے ہمارا دنیا کا کہ تم بے ایمان اور کفر
 ۳۸ **وَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ** **وَيَكُلُّونَ مِنْ ثَمَرِهِمْ** **وَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ** **وَيَكُلُّونَ مِنْ ثَمَرِهِمْ**
 و ہم انھیں پیروی نہیں **إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ افْتَرَى**
 و ہمیں برا گنیدہ شد جسے بعض بے ایمان و کفر و بدعت است این شخص اگر مردی کہ افرا کردہ
 اور کجگو بہر او دشمنانین اور کہ نہیں بہر ایک مردی اندہ لایا
 ۳۹ **وَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ** **وَيَكُلُّونَ مِنْ ثَمَرِهِمْ** **وَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ** **وَيَكُلُّونَ مِنْ ثَمَرِهِمْ**
 علی اللہ کی بنا و ما انھیں کہ بعض و بعض **وَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ** **وَيَكُلُّونَ مِنْ ثَمَرِهِمْ**
 بر خدا و رنج را و اینستیم اور تصدیق کنندہ گفت اگر
 اللہ پر چھوٹے اور ہم او کو دشمنانین و کفر و بدعت است

یہ بعضی سے کہتا ہے کہ اسے ہو اور مینا ہے
 و اسخو اپنے چند بزرگ آوردہ خواہید شد بعدت بعدت اپنے

ہیئت
 ت

انصرنا بما كذبون قال عما قلنا ليصبر

نفرت وہ مرا بغالب اگر وہ سچے نہ ہوں تو خدا کے لئے صبر کرو
پس یہی مدد کر کہ انہوں نے جھگوڑا کیا فرمایا اب انہوں نے انہیں
ندین فاختہم الصیحة بالکفر فحملہم عنہا
پشیمان خواندند کہ کفر کیا نارا دار رفت بحسب منہا کہیں ایمان نہ آئے گا کہ ہم
بجنا ہے بہرگز او کو چنگھاڑے تحقیق یہ کر رہے ہیں او کو کوڑا

فبعثنا للقوم الظالمین ثم انشانامن بعدہم

پس دور کیا باد گروہ سنگار انرا باز پیدا کر دیم بعد از ان ان
سو دور ہو جا دیں گے گار لوگ وہ بہر از میان تھے ان سے بھی

قرونا آخرین ما تسبق من امة اجلها

قرنہا در گروہ سبقت نمکند ایچ کر دی از میان خود و
سکین اور نہ پہلے جاوے کوئی قوم اسے وندہ سے

ما يستأخرون ثم اسرسلنا رسلا انذارا

نہ باز پس نمکند باز فرستادیم پیغامبر ان کو اور ان سے

کلما جاء امة رسولها کذبت فاقبنا بعضهم

ہر گاہ کہ آئی ہستی پیغامبر او بد روغ نسبت کردند اور پس از یہ دراز ہستی یا
جہاں پہنچا کسی امت پاس او نکار رسول او کو جہاں پہنچا یہ سلائیے تم کو کہ

بعضا وجعلناهم احادیث فبعثنا القوم

عقب بعضے تہی ہلاک و ستیم انہارا ان نہ پس دور کیا باد گروہی را
دوسرے اور کردالا او کو گمانیان سو دور ہو جا دیں جو لوگ نہیں

۳۹

۴۰

۴۱

۴۲

۴۳

فان اس کے بعد
نقص ہے خود کو
سے دوسرے میں
معا

تتأخر بالالف ابتداء
دخار کتب بالالف ابتداء

کل ما قطع الوصل
خلاف ۱۲

۲۴۲ یَوْمَئِذٍ نُّنَادِ الْمُؤْمِنِينَ خَالِفِينَ ۚ وَإِن كَانُوا لَیَسْتَفْهِمُونَ ۚ
 ۲۴۳ یَا أَيُّهَا الْمَلَأَئِمَّةُ الْبِغْیَاءِ ۖ ذُكِّرُوا وَلَیْسَ مِنكُم مَّوْسَىٰ ۚ وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ قَوْمٍ نَبِیًّا ۚ
 ۲۴۴ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِفِينَ ۚ فَتَنَّا لُوطًا
 ۲۴۵ أَنفُسُ مِنْ لَبِثٍ بِمِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا عِدُو ۚ
 ۲۴۶ فَكَذَّبُوا هُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ ۚ وَكَانَ
 ۲۴۷ آتِنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَسْتَدُونَ ۚ
 ۲۴۸ وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَآمَنَةً آيَةً وَأَوْفَوْنَا
 ۲۴۹

کرایمان ہی آئند و باز ستادیم موسیٰ و برادر او کا رد کرنا
 مانے پہر پہنچا ہے موسیٰ اور اس کا بھائی ہارون
 ہاتھ بٹا ہے خوسن و دلیل ظاہر کہو کز عون و جامعہ اد
 اسے نشان دیکر اور سند کھلی سند عون اور اس کے سرداروں
 پس سرکشے کردند و بودند گروهی تکبر کنندہ پس گفتند
 پہر برای کھولنے کے او پہنچے وہ لوگ چڑھے ہوئے سو ہوئے
 آیا ایمان آرمیم بدو آریے مانند خویش و قوم ایشان را از خدمت کشیدگان
 کیا ہم مابین کے ایک دو آدمی کو جو ہماری برابر ہے اور ان کی قوم کرتے ہیں ہماری
 پس دروغی گرفتند ایشان را پس شدند از ہلاک کردگان وہ آئند
 پہر چھوٹا ہوا ہون دو نوگو پہر ہوئے کہنے داون میں اور
 دادیم موسیٰ را کتاب بود کہ ایشان را راہ یابند
 پہنچے دی موسیٰ کو کتاب شاید وہ راہ یابند
 و جعلا ابن مریم و آمنه آیت و اوفونہما
 و جعلا ابن مریم و آمنه آیت و اوفونہما
 اور بنائے مریم کا بیٹا اور اس کی ما ایک نشانی اور اوفونہما آیت

إِلَى رُبُّوهُ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ ۖ يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ

ایک طبیب نے کہاں چہرہ اور ہاں میں نہایت ایسے
 کَلَامًا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صِلَا اِنِّیْ بِمَا تَعْمَلُوْنَ

عَلَيْهِمْ وَأَنْتُمْ أَهْلُهَا

فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

پس ہر شبہ ازین پس مغفرت حاصل شدہ استان کا عہد و راویان قبل میں باہر ہوا
سو مجھے درجے پہ پہر ہو کر کر لیا اپنا کام آپس میں کر کے گئے ہر

حَنْزِبُ بَنِي لَكَيْمٍ فَرِحُونَ ۝ فَلَمْ يَكُنْ فِيهِ

گروہی باجہ نزدیک دوست شادمان است پس بگذراش آرد در
 فتنه جویش کی پاس ہے اوس پر نگہ ہے تن فتن سو بہر کرد او کو

عمر بن حفص بن عمر بن عبد الله بن عبد المطلب بن هاشم بن عبد مناف بن قصي بن كلاب بن مرة بن كعب بن لؤي بن غالب بن فهر بن مالك بن النضر بن كنانة بن خزيمة بن مدركة بن إلياس بن مضر بن نضير بن معد بن عدنان

نفقت انہاں تادے ہے آہامی بندارند کہ اجنہ اداوی کنوشت
۱۔ پونہ ہوشی میں شربت ایک وقت کیا خیال کہتے ہیں کہ یہ عوم اوکاٹنے

به من ماله ودينه نُسرع كقولنا انفسا

اور مال و دولت سے بھرا ہوا ہے۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

61

آن

11

67

Dr

DD

الکونون

کتاب تفسیر تفسیر تفسیر تفسیر
بسم الله الرحمن الرحیم

۵۴ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ أَنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ
بلکہ نہیں سمجھتے کہ ان کے لئے ان کے لئے ان کے لئے
۵۵ مَشْفِقُونَ وَالَّذِينَ هُمْ يَأْتِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
۵۸ مَنَافِقُونَ وَالَّذِينَ هُمْ يَأْتِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
۵۹ مَا أَتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجْهَكَ أَنْتَهُم إِلَىٰ رَبِّهِمْ
۶۰ رَجِعُونَ أُولَٰئِكَ لِيَسِيرَ عَمَلُهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ
۶۱ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

تفسیر تفسیر تفسیر تفسیر
بسم الله الرحمن الرحیم

بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمَرٍ مُّضْتٍ وَكُفْرٍ مَّا يَلِهِنَّ

بلکہ دل ان کو غفلت بہت ازین سخن دانت از غفلت است
کوئی نہیں اور ان کے دل پر کھنکھاہٹ ہے اس طرح اور ان کو کام ہے

ذُو ذَٰلِكَ هُم مَّا عَمِلُوا حَتَّىٰ اِذَا الْخَسَفُ

غیر ان تھی غمراہی ان کے دل پر گھنکھاہٹ تھی اور غفلت خویش مانند تھی کہ ان کو
ان کے سب سے زیادہ کردہ اور کفر سے ہیں یہاں تک کہ جب کون کے

مُتَرَفِعِينَ بِالْعَذَابِ اِذَا هُمْ يَجْعَلُونَ لِقَاءَ رُؤُوسِهِمْ

آسودگان ان کے عذاب تکمیل ان کے فریاد بیکردن کہ ہم فریاد کنند
اوس کے آسودہ لوگو کو آتش میں تھی وہ لگن کے جانے سے چلاؤ

الْيَوْمِ اَنْتُمْ مِّنَ الْآتِثِينَ قَدْ كَانَتْ اِيَّيْ

امروز ہر آئینہ شما از آئینہ تھی ہر آئینہ خواندہ میثاقات
آج کے دن تم سب سے زیادہ تھی آج کے تم کو سنائی جاتیں ہر

تَشْتَلِي عَلَيْكُمْ فَاَنْتُمْ عَلَىٰ اَعْقَابِكُمْ مُّتَلَبِّصُونَ

بر شما پس شما بر پشت شما ہی خود پایے کرتے
میں سے اچھون بر اوس سے ہاتھ دے

مُسْتَكْبِرِينَ يَكْتُمُونَ اَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ

تکبر کنان بران تران ان کے مشغول شدہ کہ میکروید اناہل نکوند درین سخن
اوس کے بڑائی کر کہ اب کہا جیو ایک چوڑے گئے سو کہا بیان نہیں کی بہت

اَمْ جَاءَهُمْ مَّا لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمْ اَوَّلِينَ اَمْ

یا آمدہ است بایشان انچہ نیاہدہ بود بہ پدران نخستین ایشان
یا آہستہ ہوں یا اس جو نہ آہستہ اوس کے پہلے اب دادوں اس یا

۴۳

۴۴

۴۵

۴۶

۴۷

۴۸

نورۃ الابرار
بسم اللہ الرحمن الرحیم
تہجد
من اللہ تعالیٰ علما
۱

کتاب التفسیر
تفسیر القرآن
جلد اول
صفحہ ۱۰۰

فی سبب تفسیر
 تفسیر و تفسیر
 تفسیر و تفسیر

40
 کہ اگر فوار سو اچھ تھو کہ مینا رن آند

نشانند پیغا ہر خود را پس ایشان باو آتش اند
 بجا انہیں انہوں نے اپنا پیغام لایا ہے والا ہوا و کوا و پری
 یقولون بہ عینہ لابل جہا ہم باکین وانکھم

بگویند بویہ دیوانگی است بلکہ آردہ ہست بلکہ ان کہن است را و تفسیر ایشان
 کہنے ہیں او کو سودا کے کوئی نہیں وہ لایا ہے ان کے پاس بھی ہوا اور انہوں نے
 الحق کہوں کہ لیا تبعم الحق اھو اھم کہ تسلیم

سخن راست را خواہند و اگر پر کے کردی خدا کے آرزو ہوا انہوں نے نظام
 بھی بات بڑی گئی ہے اور اگر سجاد بچہ ان کی خوشی پر خوشی اب ہوں
 السموات والارض ومن فیہن بل انہم کہہ

آسمان و زمین و ہر کہ میان ایشان است بلکہ آردیم بیشان بیدار
 آسمان و زمین اور جو کوئی اون کے سچ ہے کوئی نہیں سچائی و کوئی
 فہم عریض کہ ہم معروضون ام تسلیم

پس ان از یہ خوش روی گردانند گاند آبا ہوا کے از ان مردے
 سو وہ اپنی نصیحت کو دہیان نہیں کرتے یا تو اون کے گناہ کے چھل
 فخریک خیر و خیر الریقین و انک

پس خود پروردگار تو بہتر است و او بہترین رویہ دہد گانت و ہر ایک
 سوا ہا ہے رب کا بہتر ہے اور وہ بہتر رویہ دے والا اور تو تو
 لتدھو الی صراط مستقیم و ان الذین لا

سبوزی ایشان را بسویک را راست
 بلا ہے او کو سید ہی را ہر
 اور جو لوگ

بسمو
 فخرج
 فخرج
 فخرج

۱۰۸

حضرت خضر علیہ السلام کے بارے میں

دو گونہ روئے نظر ہے۔ ایک یہ کہ حضرت خضر علیہ السلام کو

شاہید ہوا ہے اور دوسرا یہ کہ ان کا نام بھی

يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ غَرِ الصَّاطِ لَتَكُونُوا وَلَوْ كُنْتُمْ

ایمان ہی آرمہ آہستہ از ان راہ کیسہ شوند گاہند و اگر رحم میکردم از ان
 نہیں مانتے بچھا لگہ راہ سے ٹہرے ہوے این اور اگر ہم انکو رحم کرنا

وَكَيْفَ مَا يَرْجِعُ مِنَ ضَرْبِ الْحِجَابِ طَافِيهِمْ

اور کہول دین جو شہید ہے اب ان پر مقرر کئے جاوے ایسی شہادت میں

وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُ بِالْأُذُنِ فَمَا

۱۲۸۵
 ۱۲۸۶
 ۱۲۸۷
 ۱۲۸۸
 ۱۲۸۹
 ۱۲۹۰
 ۱۲۹۱
 ۱۲۹۲
 ۱۲۹۳
 ۱۲۹۴
 ۱۲۹۵
 ۱۲۹۶
 ۱۲۹۷
 ۱۲۹۸
 ۱۲۹۹
 ۱۳۰۰
 ۱۳۰۱
 ۱۳۰۲
 ۱۳۰۳
 ۱۳۰۴
 ۱۳۰۵
 ۱۳۰۶
 ۱۳۰۷
 ۱۳۰۸
 ۱۳۰۹
 ۱۳۱۰
 ۱۳۱۱
 ۱۳۱۲
 ۱۳۱۳
 ۱۳۱۴
 ۱۳۱۵
 ۱۳۱۶
 ۱۳۱۷
 ۱۳۱۸
 ۱۳۱۹
 ۱۳۲۰
 ۱۳۲۱
 ۱۳۲۲
 ۱۳۲۳
 ۱۳۲۴
 ۱۳۲۵
 ۱۳۲۶
 ۱۳۲۷
 ۱۳۲۸
 ۱۳۲۹
 ۱۳۳۰
 ۱۳۳۱
 ۱۳۳۲
 ۱۳۳۳
 ۱۳۳۴
 ۱۳۳۵
 ۱۳۳۶
 ۱۳۳۷
 ۱۳۳۸
 ۱۳۳۹
 ۱۳۴۰
 ۱۳۴۱
 ۱۳۴۲
 ۱۳۴۳
 ۱۳۴۴
 ۱۳۴۵
 ۱۳۴۶
 ۱۳۴۷
 ۱۳۴۸
 ۱۳۴۹
 ۱۳۵۰
 ۱۳۵۱
 ۱۳۵۲
 ۱۳۵۳
 ۱۳۵۴
 ۱۳۵۵
 ۱۳۵۶
 ۱۳۵۷
 ۱۳۵۸
 ۱۳۵۹
 ۱۳۶۰
 ۱۳۶۱
 ۱۳۶۲
 ۱۳۶۳
 ۱۳۶۴
 ۱۳۶۵
 ۱۳۶۶
 ۱۳۶۷
 ۱۳۶۸
 ۱۳۶۹
 ۱۳۷۰
 ۱۳۷۱
 ۱۳۷۲
 ۱۳۷۳
 ۱۳۷۴
 ۱۳۷۵
 ۱۳۷۶
 ۱۳۷۷
 ۱۳۷۸
 ۱۳۷۹
 ۱۳۸۰
 ۱۳۸۱
 ۱۳۸۲
 ۱۳۸۳
 ۱۳۸۴
 ۱۳۸۵
 ۱۳۸۶
 ۱۳۸۷
 ۱۳۸۸
 ۱۳۸۹
 ۱۳۹۰
 ۱۳۹۱
 ۱۳۹۲
 ۱۳۹۳
 ۱۳۹۴
 ۱۳۹۵
 ۱۳۹۶
 ۱۳۹۷
 ۱۳۹۸
 ۱۳۹۹
 ۱۴۰۰
 ۱۴۰۱
 ۱۴۰۲
 ۱۴۰۳
 ۱۴۰۴
 ۱۴۰۵
 ۱۴۰۶
 ۱۴۰۷
 ۱۴۰۸
 ۱۴۰۹
 ۱۴۱۰
 ۱۴۱۱
 ۱۴۱۲
 ۱۴۱۳
 ۱۴۱۴
 ۱۴۱۵
 ۱۴۱۶
 ۱۴۱۷
 ۱۴۱۸
 ۱۴۱۹
 ۱۴۲۰
 ۱۴۲۱
 ۱۴۲۲
 ۱۴۲۳
 ۱۴۲۴
 ۱۴۲۵
 ۱۴۲۶
 ۱۴۲۷
 ۱۴۲۸
 ۱۴۲۹
 ۱۴۳۰
 ۱۴۳۱
 ۱۴۳۲
 ۱۴۳۳
 ۱۴۳۴
 ۱۴۳۵
 ۱۴۳۶
 ۱۴۳۷
 ۱۴۳۸
 ۱۴۳۹
 ۱۴۴۰
 ۱۴۴۱
 ۱۴۴۲
 ۱۴۴۳
 ۱۴۴۴
 ۱۴۴۵
 ۱۴۴۶
 ۱۴۴۷
 ۱۴۴۸
 ۱۴۴۹
 ۱۴۵۰
 ۱۴۵۱
 ۱۴۵۲
 ۱۴۵۳
 ۱۴۵۴
 ۱۴۵۵
 ۱۴۵۶
 ۱۴۵۷
 ۱۴۵۸
 ۱۴۵۹
 ۱۴۶۰
 ۱۴۶۱
 ۱۴۶۲
 ۱۴۶۳
 ۱۴۶۴
 ۱۴۶۵
 ۱۴۶۶
 ۱۴۶۷
 ۱۴۶۸
 ۱۴۶۹
 ۱۴۷۰
 ۱۴۷۱
 ۱۴۷۲
 ۱۴۷۳
 ۱۴۷۴
 ۱۴۷۵
 ۱۴۷۶
 ۱۴۷۷
 ۱۴۷۸
 ۱۴۷۹
 ۱۴۸۰
 ۱۴۸۱
 ۱۴۸۲
 ۱۴۸۳
 ۱۴۸۴
 ۱۴۸۵
 ۱۴۸۶
 ۱۴۸۷
 ۱۴۸۸
 ۱۴۸۹
 ۱۴۹۰
 ۱۴۹۱
 ۱۴۹۲
 ۱۴۹۳
 ۱۴۹۴
 ۱۴۹۵
 ۱۴۹۶
 ۱۴۹۷
 ۱۴۹۸
 ۱۴۹۹
 ۱۵۰۰
 ۱۵۰۱
 ۱۵۰۲
 ۱۵۰۳
 ۱۵۰۴
 ۱۵۰۵
 ۱۵۰۶
 ۱۵۰۷
 ۱۵۰۸
 ۱۵۰۹
 ۱۵۱۰
 ۱۵۱۱
 ۱۵۱۲
 ۱۵۱۳
 ۱۵۱۴
 ۱۵۱۵
 ۱۵۱۶
 ۱۵۱۷
 ۱۵۱۸
 ۱۵۱۹
 ۱۵۲۰
 ۱۵۲۱
 ۱۵۲۲
 ۱۵۲۳
 ۱۵۲۴
 ۱۵۲۵
 ۱۵۲۶
 ۱۵۲۷
 ۱۵۲۸
 ۱۵۲۹
 ۱۵۳۰
 ۱۵۳۱
 ۱۵۳۲
 ۱۵۳۳
 ۱۵۳۴
 ۱۵۳۵
 ۱۵۳۶
 ۱۵۳۷
 ۱۵۳۸
 ۱۵۳۹
 ۱۵۴۰
 ۱۵۴۱
 ۱۵۴۲
 ۱۵۴۳
 ۱۵۴۴
 ۱۵۴۵
 ۱۵۴۶
 ۱۵۴۷
 ۱۵۴۸
 ۱۵۴۹
 ۱۵۵۰
 ۱۵۵۱
 ۱۵۵۲
 ۱۵۵۳
 ۱۵۵۴
 ۱۵۵۵
 ۱۵۵۶
 ۱۵۵۷
 ۱۵۵۸
 ۱۵۵۹
 ۱۵۶۰
 ۱۵۶۱
 ۱۵۶۲
 ۱۵۶۳
 ۱۵۶۴
 ۱۵۶۵
 ۱۵۶۶
 ۱۵۶۷
 ۱۵۶۸
 ۱۵۶۹
 ۱۵۷۰
 ۱۵۷۱
 ۱۵۷۲
 ۱۵۷۳
 ۱۵۷۴
 ۱۵۷۵
 ۱۵۷۶
 ۱۵۷۷
 ۱۵۷۸
 ۱۵۷۹
 ۱۵۸۰
 ۱۵۸۱
 ۱۵۸۲
 ۱۵۸۳
 ۱۵۸۴
 ۱۵۸۵
 ۱۵۸۶
 ۱۵۸۷
 ۱۵۸۸
 ۱۵۸۹
 ۱۵۹۰
 ۱۵۹۱
 ۱۵۹۲
 ۱۵۹۳
 ۱۵۹۴
 ۱۵۹۵
 ۱۵۹۶
 ۱۵۹۷
 ۱۵۹۸
 ۱۵۹۹

سَتَكُنُوا لِرَبِّهِدِمَائِكُمْ عَوْنًا

نہ دینے سے آپ کے آگے اور نہیں گرا کرتے یہاں تک کہ آپ

عَلَيْهِمْ يَا أَيُّهَا الْعَذَابُ شَدِيدٌ إِذَا هُمْ فِيهِ

و چون بر دروازه ای که سخت آفت کاتب و سحران ایگی

سُورَةٌ وَمَوْلَانِي أَنشَأَكُم السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ

تس ٹوٹے لگی فن اور اوسے نے بنادیت ٹکڑوکان اور آگنیں

لَا تُقَالُ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ وَهُوَ الَّذِي

اور دل تم بہت تھوڑا شکر ماسیتے ہو (اور اس سے)

1. The first part of the document is a header section containing the following information:

- Page Number: 1
- Date: 10/10/2010
- Time: 10:10:10
- Author: [Name]
- Subject: [Subject]

2. The second part of the document is a table with the following columns:

Item	Quantity	Unit	Value
1	1	kg	10.00
2	2	kg	20.00
3	3	kg	30.00
4	4	kg	40.00
5	5	kg	50.00
6	6	kg	60.00
7	7	kg	70.00
8	8	kg	80.00
9	9	kg	90.00
10	10	kg	100.00

3. The third part of the document is a list of items with their respective quantities and units:

- 1. 1 kg of [Item]
- 2. 2 kg of [Item]
- 3. 3 kg of [Item]
- 4. 4 kg of [Item]
- 5. 5 kg of [Item]
- 6. 6 kg of [Item]
- 7. 7 kg of [Item]
- 8. 8 kg of [Item]
- 9. 9 kg of [Item]
- 10. 10 kg of [Item]

4. The fourth part of the document is a summary table with the following columns:

Item	Quantity	Unit	Value
1	1	kg	10.00
2	2	kg	20.00
3	3	kg	30.00
4	4	kg	40.00
5	5	kg	50.00
6	6	kg	60.00
7	7	kg	70.00
8	8	kg	80.00
9	9	kg	90.00
10	10	kg	100.00

5. The fifth part of the document is a list of items with their respective quantities and units:

- 1. 1 kg of [Item]
- 2. 2 kg of [Item]
- 3. 3 kg of [Item]
- 4. 4 kg of [Item]
- 5. 5 kg of [Item]
- 6. 6 kg of [Item]
- 7. 7 kg of [Item]
- 8. 8 kg of [Item]
- 9. 9 kg of [Item]
- 10. 10 kg of [Item]

6. The sixth part of the document is a summary table with the following columns:

Item	Quantity	Unit	Value
1	1	kg	10.00
2	2	kg	20.00
3	3	kg	30.00
4	4	kg	40.00
5	5	kg	50.00
6	6	kg	60.00
7	7	kg	70.00
8	8	kg	80.00
9	9	kg	90.00
10	10	kg	100.00

7. The seventh part of the document is a list of items with their respective quantities and units:

- 1. 1 kg of [Item]
- 2. 2 kg of [Item]
- 3. 3 kg of [Item]
- 4. 4 kg of [Item]
- 5. 5 kg of [Item]
- 6. 6 kg of [Item]
- 7. 7 kg of [Item]
- 8. 8 kg of [Item]
- 9. 9 kg of [Item]
- 10. 10 kg of [Item]

8. The eighth part of the document is a summary table with the following columns:

Item	Quantity	Unit	Value
1	1	kg	10.00
2	2	kg	20.00
3	3	kg	30.00
4	4	kg	40.00
5	5	kg	50.00
6	6	kg	60.00
7	7	kg	70.00
8	8	kg	80.00
9	9	kg	90.00
10	10	kg	100.00

9. The ninth part of the document is a list of items with their respective quantities and units:

- 1. 1 kg of [Item]
- 2. 2 kg of [Item]
- 3. 3 kg of [Item]
- 4. 4 kg of [Item]
- 5. 5 kg of [Item]
- 6. 6 kg of [Item]
- 7. 7 kg of [Item]
- 8. 8 kg of [Item]
- 9. 9 kg of [Item]
- 10. 10 kg of [Item]

10. The tenth part of the document is a summary table with the following columns:

Item	Quantity	Unit	Value
1	1	kg	10.00
2	2	kg	20.00
3	3	kg	30.00
4	4	kg	40.00
5	5	kg	50.00
6	6	kg	60.00
7	7	kg	70.00
8	8	kg	80.00
9	9	kg	90.00
10	10	kg	100.00

11. The eleventh part of the document is a list of items with their respective quantities and units:

- 1. 1 kg of [Item]
- 2. 2 kg of [Item]
- 3. 3 kg of [Item]
- 4. 4 kg of [Item]
- 5. 5 kg of [Item]
- 6. 6 kg of [Item]
- 7. 7 kg of [Item]
- 8. 8 kg of [Item]
- 9. 9 kg of [Item]
- 10. 10 kg of [Item]

12. The twelfth part of the document is a summary table with the following columns:

Item	Quantity	Unit	Value
1	1	kg	10.00
2	2	kg	20.00
3	3	kg	30.00
4	4	kg	40.00
5	5	kg	50.00
6	6	kg	60.00
7	7	kg	70.00
8	8	kg	80.00
9	9	kg	90.00
10	10	kg	100.00

13. The thirteenth part of the document is a list of items with their respective quantities and units:

- 1. 1 kg of [Item]
- 2. 2 kg of [Item]
- 3. 3 kg of [Item]
- 4. 4 kg of [Item]
- 5. 5 kg of [Item]
- 6. 6 kg of [Item]
- 7. 7 kg of [Item]
- 8. 8 kg of [Item]
- 9. 9 kg of [Item]
- 10. 10 kg of [Item]

14. The fourteenth part of the document is a summary table with the following columns:

Item	Quantity	Unit	Value
1	1	kg	10.00
2	2	kg	20.00
3	3	kg	30.00
4	4	kg	40.00
5	5	kg	50.00
6	6	kg	60.00
7	7	kg	70.00
8	8	kg	80.00
9	9	kg	90.00
10	10	kg	100.00

15. The fifteenth part of the document is a list of items with their respective quantities and units:

- 1. 1 kg of [Item]
- 2. 2 kg of [Item]
- 3. 3 kg of [Item]
- 4. 4 kg of [Item]
- 5. 5 kg of [Item]
- 6. 6 kg of [Item]
- 7. 7 kg of [Item]
- 8. 8 kg of [Item]
- 9. 9 kg of [Item]
- 10. 10 kg of [Item]

16. The sixteenth part of the document is a summary table with the following columns:

Item	Quantity	Unit	Value
1	1	kg	10.00
2	2	kg	20.00
3	3	kg	30.00
4	4</		

٤٤

— A

۱۰۰
۱۰۱
۱۰۲
۱۰۳
۱۰۴
۱۰۵
۱۰۶
۱۰۷
۱۰۸
۱۰۹
۱۱۰
۱۱۱
۱۱۲
۱۱۳
۱۱۴
۱۱۵
۱۱۶
۱۱۷
۱۱۸
۱۱۹
۱۲۰
۱۲۱
۱۲۲
۱۲۳
۱۲۴
۱۲۵
۱۲۶
۱۲۷
۱۲۸
۱۲۹
۱۳۰
۱۳۱
۱۳۲
۱۳۳
۱۳۴
۱۳۵
۱۳۶
۱۳۷
۱۳۸
۱۳۹
۱۴۰
۱۴۱
۱۴۲
۱۴۳
۱۴۴
۱۴۵
۱۴۶
۱۴۷
۱۴۸
۱۴۹
۱۵۰
۱۵۱
۱۵۲
۱۵۳
۱۵۴
۱۵۵
۱۵۶
۱۵۷
۱۵۸
۱۵۹
۱۶۰
۱۶۱
۱۶۲
۱۶۳
۱۶۴
۱۶۵
۱۶۶
۱۶۷
۱۶۸
۱۶۹
۱۷۰
۱۷۱
۱۷۲
۱۷۳
۱۷۴
۱۷۵
۱۷۶
۱۷۷
۱۷۸
۱۷۹
۱۸۰
۱۸۱
۱۸۲
۱۸۳
۱۸۴
۱۸۵
۱۸۶
۱۸۷
۱۸۸
۱۸۹
۱۹۰
۱۹۱
۱۹۲
۱۹۳
۱۹۴
۱۹۵
۱۹۶
۱۹۷
۱۹۸
۱۹۹
۲۰۰
۲۰۱
۲۰۲
۲۰۳
۲۰۴
۲۰۵
۲۰۶
۲۰۷
۲۰۸
۲۰۹
۲۱۰
۲۱۱
۲۱۲
۲۱۳
۲۱۴
۲۱۵
۲۱۶
۲۱۷
۲۱۸
۲۱۹
۲۲۰
۲۲۱
۲۲۲
۲۲۳
۲۲۴
۲۲۵
۲۲۶
۲۲۷
۲۲۸
۲۲۹
۲۳۰
۲۳۱
۲۳۲
۲۳۳
۲۳۴
۲۳۵
۲۳۶
۲۳۷
۲۳۸
۲۳۹
۲۴۰
۲۴۱
۲۴۲
۲۴۳
۲۴۴
۲۴۵
۲۴۶
۲۴۷
۲۴۸
۲۴۹
۲۵۰
۲۵۱
۲۵۲
۲۵۳
۲۵۴
۲۵۵
۲۵۶
۲۵۷
۲۵۸
۲۵۹
۲۶۰
۲۶۱
۲۶۲
۲۶۳
۲۶۴
۲۶۵
۲۶۶
۲۶۷
۲۶۸
۲۶۹
۲۷۰
۲۷۱
۲۷۲
۲۷۳
۲۷۴
۲۷۵
۲۷۶
۲۷۷
۲۷۸
۲۷۹
۲۸۰
۲۸۱
۲۸۲
۲۸۳
۲۸۴
۲۸۵
۲۸۶
۲۸۷
۲۸۸
۲۸۹
۲۹۰
۲۹۱
۲۹۲
۲۹۳
۲۹۴
۲۹۵
۲۹۶
۲۹۷
۲۹۸
۲۹۹
۳۰۰
۳۰۱
۳۰۲
۳۰۳
۳۰۴
۳۰۵
۳۰۶
۳۰۷
۳۰۸
۳۰۹
۳۱۰
۳۱۱
۳۱۲
۳۱۳
۳۱۴
۳۱۵
۳۱۶
۳۱۷
۳۱۸
۳۱۹
۳۲۰
۳۲۱
۳۲۲
۳۲۳
۳۲۴
۳۲۵
۳۲۶
۳۲۷
۳۲۸
۳۲۹
۳۳۰
۳۳۱
۳۳۲
۳۳۳
۳۳۴
۳۳۵
۳۳۶
۳۳۷
۳۳۸
۳۳۹
۳۴۰
۳۴۱
۳۴۲
۳۴۳
۳۴۴
۳۴۵
۳۴۶
۳۴۷
۳۴۸
۳۴۹
۳۵۰
۳۵۱
۳۵۲
۳۵۳
۳۵۴
۳۵۵
۳۵۶
۳۵۷
۳۵۸
۳۵۹
۳۶۰
۳۶۱
۳۶۲
۳۶۳
۳۶۴
۳۶۵
۳۶۶
۳۶۷
۳۶۸
۳۶۹
۳۷۰
۳۷۱
۳۷۲
۳۷۳
۳۷۴
۳۷۵
۳۷۶
۳۷۷
۳۷۸
۳۷۹
۳۸۰
۳۸۱
۳۸۲
۳۸۳
۳۸۴
۳۸۵
۳۸۶
۳۸۷
۳۸۸
۳۸۹
۳۹۰
۳۹۱
۳۹۲
۳۹۳
۳۹۴
۳۹۵
۳۹۶
۳۹۷
۳۹۸
۳۹۹
۴۰۰
۴۰۱
۴۰۲
۴۰۳
۴۰۴
۴۰۵
۴۰۶
۴۰۷
۴۰۸
۴۰۹
۴۱۰
۴۱۱
۴۱۲
۴۱۳
۴۱۴
۴۱۵
۴۱۶
۴۱۷
۴۱۸
۴۱۹
۴۲۰
۴۲۱
۴۲۲
۴۲۳
۴۲۴
۴۲۵
۴۲۶
۴۲۷
۴۲۸
۴۲۹
۴۳۰
۴۳۱
۴۳۲
۴۳۳
۴۳۴
۴۳۵
۴۳۶
۴۳۷
۴۳۸
۴۳۹
۴۴۰
۴۴۱
۴۴۲
۴۴۳
۴۴۴
۴۴۵
۴۴۶
۴۴۷
۴۴۸
۴۴۹
۴۵۰
۴۵۱
۴۵۲
۴۵۳
۴۵۴
۴۵۵
۴۵۶
۴۵۷
۴۵۸
۴۵۹
۴۶۰
۴۶۱
۴۶۲
۴۶۳
۴۶۴
۴۶۵
۴۶۶
۴۶۷
۴۶۸
۴۶۹
۴۷۰
۴۷۱
۴۷۲
۴۷۳
۴۷۴
۴۷۵
۴۷۶
۴۷۷
۴۷۸
۴۷۹
۴۸۰
۴۸۱
۴۸۲
۴۸۳
۴۸۴
۴۸۵
۴۸۶
۴۸۷
۴۸۸
۴۸۹
۴۹۰
۴۹۱
۴۹۲
۴۹۳
۴۹۴
۴۹۵
۴۹۶
۴۹۷
۴۹۸
۴۹۹
۵۰۰
۵۰۱
۵۰۲
۵۰۳
۵۰۴
۵۰۵
۵۰۶
۵۰۷
۵۰۸
۵۰۹
۵۱۰
۵۱۱
۵۱۲
۵۱۳
۵۱۴
۵۱۵
۵۱۶
۵۱۷
۵۱۸
۵۱۹
۵۲۰
۵۲۱
۵۲۲
۵۲۳
۵۲۴
۵۲۵
۵۲۶
۵۲۷
۵۲۸
۵۲۹
۵۳۰
۵۳۱
۵۳۲
۵۳۳
۵۳۴
۵۳۵
۵۳۶
۵۳۷
۵۳۸
۵۳۹
۵۴۰
۵۴۱
۵۴۲
۵۴۳
۵۴۴
۵۴۵
۵۴۶
۵۴۷
۵۴۸
۵۴۹
۵۵۰
۵۵۱
۵۵۲
۵۵۳
۵۵۴
۵۵۵
۵۵۶
۵۵۷
۵۵۸
۵۵۹
۵۶۰
۵۶۱
۵۶۲
۵۶۳
۵۶۴
۵۶۵
۵۶۶
۵۶۷
۵۶۸
۵۶۹
۵۷۰
۵۷۱
۵۷۲
۵۷۳
۵۷۴
۵۷۵
۵۷۶
۵۷۷
۵۷۸
۵۷۹
۵۸۰
۵۸۱
۵۸۲
۵۸۳
۵۸۴
۵۸۵
۵۸۶
۵۸۷
۵۸۸
۵۸۹
۵۹۰
۵۹۱
۵۹۲
۵۹۳
۵۹۴
۵۹۵
۵۹۶
۵۹۷
۵۹۸
۵۹۹
۶۰۰
۶۰۱
۶۰۲
۶۰۳
۶۰۴
۶۰۵
۶۰۶
۶۰۷
۶۰۸
۶۰۹
۶۱۰
۶۱۱

ذَرَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

پیدا کرد شمارا در زمین و بسوی او برانگخته خواهید شد

وَهُوَ الَّذِي يَخْلُقُ وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ

و ادست آنکه زند و میگذرد و می پرازد و راست آمدند

الْيَوْمِ وَاللَّيْلِ وَالنَّجَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

شب و روز و رات و درون کا سوگنا آبا بنی شبیه

بَلْ قَالُوا امِثْلُ مَا قَالِ الْأَوَّلُونَ قَالُوا

بلکه گفتند مانند آنچه گفته بودند نخستیان گفتند

عِزًّا امِثْلًا وَكُنَّا نُرِيبُ آبَاءَ عِظْمَاءِ أَنْسَابِ

ایا چون میریم و شویم قباکی و استخوان پند آریا

لِمَبْعُوثِينَ لَقَدْ وَعَدْنَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا

برانگخته خواهیم شد هر آینه وعده داده شد باین سخن ما و پدران ما

هَذَا مِنْ قَبْلُ إِنْ هَذَا إِلَّا

این که پیش ازین نیست این که پیش ازین نیست

اذا امرنا
عاده الينا
ار

اَسْطُرُّوْا لَآوَكَيْنَ ۝ قُلْ لِّمَنِ الْاَرْضُ وَمَنْ فِيْهَا

ان بنار پشیمان گو کر است زمین و آنچه در آن است
نفسین من بدو نمی تو کہہ کر کی ہے زمین اور تو کوئی کیے

اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ۝ سَيَقُولُوْنَ لِلّٰهِ قُلْ اَفَلَا

گو یہ اگر مہد ایند خواهند گفت خدا تر است گو آیا
تاؤ اگر تم جانتے ہو ان کہیں گے اللہ کو تو کہہ

تَذَكَّرُوْنَ ۝ قُلْ مَرْبُّ السَّمٰوٰتِ السَّعٰی

پندیر نمیشوید گو کہیت پروردگار آسمان و ہنگامہ
تم سوچ نہیں کرتے تو کہہ کون ہے مالک سات آسمانوں کا

وَرَبُّ الْمَرْثِ الْعَظِیْمِ ۝ سَيَقُولُوْنَ لِلّٰهِ قُلْ

و پروردگار عرش بزرگ خواهند گفت اینہم خدا تر است گو
او مالک اوس بڑے تخت کا اب تاؤ بنگے اللہ کو تو کہہ

اَفَلَا تَتَّقُوْنَ ۝ قُلْ مَرْبُّکُمْ مَّلَکُوْتُ کُلِّ شَیْءٍ

ایمانی ترسید گو کہیت انکہ ہست اوست اور ہست ہر شے
پر تم و پر نہیں رہتے تو کہہ کیسے ہاتھ ہے حکومت ہر شے کی

وَهُوَ یُحِیْیْہِمْ وَاَیْمَآرُ عَلَیْہِمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ

اور او زندہ کر دے و زہار دادہ نمیشو بڑے او گوئید اگر مہد ایند
اور وہ بجا لیتا ہے اور اوس سے کوئی بجا نہیں سکتا تاؤ اگر تم جانتے ہو

سَيَقُولُوْنَ لِلّٰهِ قُلْ فَاَنْیَ سَحَرُوْنَ ۝ بَلْ اٰتٰیہُمْ

خواہند کہانہ اینہم خدا تر است گو پس از کجاف دادہ نمیشو بلکہ آورہ ہم ان
اب تاؤ بنگے اللہ کو تو کہہ ہر کہان سے تم بجا دہر جانا کوئی نہیں اور کوئی

۸۳

۸۴

۸۵

۸۶

۸۷

۸۸

۸۹

اللہ
ح ۵۷

فی مصحف الانام و مصف
اہل البصرہ سيقولون اللہ
بزیادۃ الالف فی السین
الآخرین ۱۲ طبع

اللہ
ح ۵۷

۴۰ بِالْحَقِّ وَأَنَّهُمْ كَاذِبُونَ ۝ مَا أَخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ
 سخن است او هر آینه ایشان دروغ گویند هیچ فرزندی نکرده است خدا
 هیچ اورده البته بهو شده من اللهی کوئی بیابانین کیا
 وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنَ الْمِلْحِ إِذَا ذَهَبَ كُلُّ الْهَيْمِ
 نیست همراه او هیچ ندای دیگر آنگاه بر روی هر صدای چیزی
 اورده او یکسان است که حکم چله بون ہوتا تو لجا تا ہر حکم والا اپنے
 خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَسْتَحْسِنُ ۝ اللَّهُ عَمَّا
 کہ آفریدہ بود و ہر آئینہ غالب آئی بفضل ایشان بر بعضی بیایکی صفت میکنیم خدا را از آنکہ
 بنیاد کو اور چہ جانایک ہر ایک الله عز وجل ہے انکے
 ۴۱ يَصِفُونَ ۝ عِلْمُ الْغَيْبِ فِي السَّمَوَاتِ فَتَقَالِ عَمَّا
 تفسیر میکنند دانند کہ ہنایان دانستہ است برتر است از انکہ
 بتائے ہے جانیے والا چہ اور کہنے کا وہ بہت اور ہے اس کے
 ۹۰ يَشْرِكُونَ ۝ قُلْ رَبِّ اِمَّا يَرِيْنِي مَا يَدْعُونَ
 شریک ہی آئند گواہی پروردگار میں اگر تم میرا انجہ تر سائندہ ہونہ
 جو یہ شریک بتائے ہیں تو کہہ اسے کہ میں تو کہتا ہوں کہ جو انکو وعدہ کرتا ہے
 ۹۱ رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝ وَإِنَّا عَلٰی
 اسی پروردگار میں پس داخل کن مرا در گروہ کاسکاران ہر آئینہ نابہ
 تو ایک بچو نہ کہو ان گنہگار لوگوں میں و اور ہم کو قدرت ہے
 ۹۲ اَزْ يُرِيْكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَدْ دُونُ ۝ اِذْ فَعَلْنَا لَكَ
 انکہ بنام ترا انجہ وعدہ میدہم ایشان تو انہم و مقابلہ کن ہری را
 کہ بگو دکھا دین جو ان کو وعدہ دیتے ہیں ہری بات کے جواب میں کہ

لعل
بالا لفت
لے الرحم
۱۲

علم
اصف
الن
وط
طائف

فلسفہ دنیا کی آفت میں نازل
نیز در ۱۱۰ صفحہ

۲۴۰
ادریانی پیر
جواب دینا
دین کا سوال جواب میں غصہ نہ ہونے کی بات

هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ لَمْ يَخُنْ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ (٥)

نقصان سے کہ ان نیک است

۱۰ و التامم) انچه میان میکنند

وَقُلْ رَبِّ اعُوْذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ

دگو! مٹھ اسی پر دنگا میں می پناہم بتوازا اندھنبار

اور کہ ایک بینائی پیدا ہوتا ہوں شیطان کی چہرے

واعبوا ربان ينجسرون ۞ حتى اذا جاء

وہی پیام جو اسی پروردگار بن ابراہیم کے پاس پہنچا تھا، وہی ہے جو اب اس کے پاس پہنچا ہے۔

[illegible]

کے لئے ان کے لئے ہوتے ہیں کہ وہ اس سے زیادہ بہتر ہو سکتے ہیں۔

اولین بن بست بود موت سید کاظم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

در سر آیه که گذشتیم در همین آیه بر آیه این سخن است که در آیه گویند ۱۱ است

اور میں جو یہ کہتا ہوں کہ میں بہت اہم ہے کہ وہی کہتا ہے

وَمِنْ زُورِ الْيَمِينِ حَرِّ إِلَى يَوْمِ يُعْتَقَلُونَ وَادِ

و بیست و نه سالگی بمشقه و کمالی باشد تا روزیکه بر آن کلمه استغفر الله یعنی عالم پس چون

اور اولیٰ سے پہلے اس کے لئے ایک اور باب بنادیں۔

في صورة الساب يمين يوميه ٥

میں نے اس کے لئے کئی کئی بار دعا کی تھی کہ وہ جلد سے جلد اپنے وطن کو لوٹ آئے۔

100

لعل
ادع
اور

افشاں بے غم
بلا و غم

Handwritten signature: *محمد علی*

ظلمون قال انفسوا فينا ولا تكلون

سنگار چشم خدا فرماید و سوا منی و در خود پیدا می شود سخن گوید با من

ان الله كان فراق من عبدي يقولون ربنا

برای تو گری می ازبندگان من می گفت ای پروردگار

امنا فاعف لنا وارحمنا وانت خير

ایمان آوردیم پس ما را و بخشائی برادر تو بهترین

الرحمن فانك تعلمهم سيئ باحتي الشوكم

بخشاینده گمان پس مسخره گرفتند این را صاحب که فراموش گشت

ذكرهم وكنتم منهم تفحكون

با دوا ازل شما و شما بر ایشان گزیدید

جزيتهم اليوم بما صبروا اللهم هم الغافلون

خزانه ام این را امروز که بخوابید بر ایشان تا که ایشان را در غفلت

فانك تعلمهم كذا في الآخرة

پس تو می دانی که در آخرت

سلام می دهم به زمین من رسولی گزینی است

۱۰۸

۱۰۸

۱۰۹

۱۱۰

۱۱۱

۱۱۲

و در کتاب
سجده
اف
اکن

انهم
بکسر النون
ف

قل لکم
دف
در

وَلَا يَسْتَوِي السَّابِقُ وَالْمُتَأَخِّرُ
وَلَا يَسْتَوِي السَّابِقُ وَالْمُتَأَخِّرُ
وَلَا يَسْتَوِي السَّابِقُ وَالْمُتَأَخِّرُ
وَلَا يَسْتَوِي السَّابِقُ وَالْمُتَأَخِّرُ

الْعَادِينَ

قُلْ

لَا تَرْجِعُونَ

وَلَا تَرْجِعُونَ
وَلَا تَرْجِعُونَ
وَلَا تَرْجِعُونَ
وَلَا تَرْجِعُونَ

وَقُلْ

113 قَالُوا كَيْفَ نَأْتِيهِمْ يَوْمَ نَفْسُ الْعَادِينَ
114 قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ الْآلِهَةَ فَاتَّبِعُونِي
115 قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ الْآلِهَةَ فَاتَّبِعُونِي
116 قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ الْآلِهَةَ فَاتَّبِعُونِي

ملاحظہ

اعْفُوا وَارْحَمُوا أَنتُمُ الرَّحِيمُونَ

یارزد و بخشائی د تو بہترین بخشندگانے
مافکر اور بہر اور تو بہت بہتر سب بہر و انون سے
سودۃ النور زکرت بالمسکینۃ شمس الحجۃ
۱۲۲

ایاتھا ۶۴ و کلماتھا ۱۳۱ و حرفھا ۵۳۰ و کلماتھا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سودۃ انزل کتبھا و فرضنھا و انزل کتبھا فیہا آیات
این سورہت کہ فردوس بنامیم از او فرست ما شتم از او فرستیم و آن آیات
یک سورہت ہے تباری اور ذمہ پر لازم کی اور تباری اوہین تباری
بیت لعلکم تذکرۃ من الزانیۃ والناس فی
روشن بود کہ شفا بند گبر : رن زانکندہ و مرد زانکندہ

فاجلدوا کل واحد منہم مائۃ جلدۃ ولا تآخروا
ہر بند ہر یکی را از ایشان صد درہہ دہاید کہ در تکرار شمارا
سوار و ایک ایک دونوں میں سو جوت بھی اوتہ آوی تلو

فرضنھا
یع در

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُقِيمُونَ

شَفَقَةً بَرَاءً مِنْ جَعَلُوا مِنْ شَرِّهِمْ إِنْ كُنْتُمْ تُقِيمُونَ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا فِي مَتَاعِكُمْ سَوَاءً

بِخَدَاكُمْ أَمْ لَا تَأْمُرُونَ أَهْلَ بَيْتِكُمْ لِيَعْلَمُوا مَا فِي

الْبَيْتِ إِنَّكُمْ أَعْيُنُكُمْ عَلَى مَا فِي بُيُوتِكُمْ لَا تَأْخُذُكُمْ

بِشْرِكُكُمْ عَلَيْهِمْ تِلْكَ أَعْيُنُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ

فَمَنْ كَانَ مِنَكُمْ عَاهِدًا فَلْيُخْفِ لَهُمْ مَا بِيَدِهِ لِيَفْهَمُوا

وَلَا يَفْهَمُوا لِيَعْلَمُوا بِمَا أُعْهِدَ لَهُمْ لِيَصْلَحُ لِلْغَايَةِ

الَّتِي أُرْسِلُوا فِيهَا فَاسْتَخْرِجُوا لَهُمْ مَا فِي بُيُوتِهِمْ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
وآلِهِ الطيبين الطاهرين
الذين هم خلائفنا بعدنا
في كل شأن من شأنا
الدين والدنيا والآخرة
جمعاً
فمن كان منكم عاهداً
فلْيُخْفِ لَهُمْ مَا بِيَدِهِ
لِيَفْهَمُوا وَلَا يَفْهَمُوا
لِيَعْلَمُوا بِمَا أُعْهِدَ لَهُمْ
لِيَصْلَحُ لِلْغَايَةِ الَّتِي
أُرْسِلُوا فِيهَا فَاسْتَخْرِجُوا
لَهُمْ مَا فِي بُيُوتِهِمْ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

فمن كان منكم عاهداً
فلْيُخْفِ لَهُمْ مَا بِيَدِهِ
لِيَفْهَمُوا وَلَا يَفْهَمُوا
لِيَعْلَمُوا بِمَا أُعْهِدَ لَهُمْ
لِيَصْلَحُ لِلْغَايَةِ الَّتِي
أُرْسِلُوا فِيهَا فَاسْتَخْرِجُوا
لَهُمْ مَا فِي بُيُوتِهِمْ

فہمہ درجہ کی ہے اور فہمہ درجہ کی ہے
 یس میں ایک اور ایسی چیز ہے اور ایک اور ایسی چیز
 غیب کیا ہے بلکہ لاری کو ۱۲ ص

شہداء ابداً واولئک هم الفسقون (۱) الا

بچکھ دین جامع این تہ فاسق گوی گوی کہیں اور وہی لوگ ہیں یہ ہے مگر ف

الذین تابوا من بعد ذلک واصلحوا فان

انما کہ توبہ کرنے بعد ازین و اصلاح آورند تا خود را پس

جنہوں نے توبہ کی اس بجے اور سوا کسی

اللہ غفور رحیم (۲) والذین یرمون انہم

خدا آفرندہ مہربان است و انما کہ دشنام بدہندان خود را

است بخشتہ ہے بہرمان اور جو غیب نگادین اپنی خود کو

و لکن لہم شہداء الا انفسہم فشہداء

و باشد این شہ گواہان مگر نفس خویشین پس انفسہم گواہی

اور شہام نہ ہوں اوسکے پاس سو ہے اپنی جان ایسے کسی کو

احدہم اربع شہادت باللہ انہ لیں الصلح

یکی از این شہت چہار بار کہ بخدا بر آئند وی از راست گویان

کہ چہار گواہی دیوے اللہ کے نام کی تفریق ہر شخص سے ہے

والخلاصۃ ان لعنت اللہ علیہ اذ کان

و گواہی خیم میں صفت کہ لعنت خدا پر و بار اگر

اور یا خون بہہ کہ اللہ کی پہکار ہوا اس شخص پر اگر وہ ہو

من الذین کذبین (۳) ویبدوا عنہا العنا

از دروغ گویان ہند و باز میگرداند از ان زن عقوبت را

جہو ہوا اور عورت کے شکنجے سے مار

اربع
 غیر عتہ
 کن
 ان لعنت
 بالتخفيف ۱ ح
 ورنہ لعنت

11

[illegible]

منه ما كتب من الآتي والذي تولى

اور میں نے یہ پہنچایا ہے جتنا کمایا گیا ہے
اور میں نے یہ پہنچایا ہے کہ حاصل کرو ان کی نصیحت

منه عاب عظيم

از ایشان را در است عذاب بزرگ می جویند که چون شنیدند بر آنرا
از شو بڑی مارت فل کیون نه جب فرشتہ اسکو سنانا

ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ أَنْفُسَهُمْ خَيْرًا

گمان بیکردند مردان مسلمانان و زمان مسلمانان در حق حسین (علیہ السلام) را
خالی گمانو تا ایمان دیکے مردوں نے اور عورتوں نے اپنے لوگوں پر مسلط ہو

وَقَالُوا هَذَا أَفْكٌ مِّمَّنْ ۚ لَوْلَا جَاءُوا بِكِتَابٍ

دی گفتند این افراد ظاهر نیست
از کجاست می باشد صریح طوطا می

اربعه شهلاء فاذا لم اتموا الشهر فاولوا

چهار گواه پس چون نیاروند گواها را بیرون بجای
خاسته اند هر چه در آن است تیره و تار

عند الله هو الكبر

از اینک خدا ایشانند دروغ گوئی و اگر نمی باشد (بفضل خدا)

رحمته في الدنيا والآخرة

در خدمت او در دنیا و آخرت

[illegible]

11

1

1

[illegible]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

63
الحمد لله الذي جعل
العلم نوراً والدين
الهدى والنعيم
الآبدي

فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ اِذْ تَلَقَوْاْ ذَا السِّنَةِ

وآن عذاب بزرگ چون فرمای گرفتید آنرا بزمانهای خویش

وَتَقُولُوْنَ يَا قَوْمِ هَٰؤُلَاءِ نَارُ الْاَشْيَافِ لَا تَجْعَلُوْنَ فِيْهَا

وگوئید ای قوم اینها آتش استخوانهاست مکن در آن

تَحْسِبُوْنَ ذَٰلِكُمْ هَيَاوًا وَّهَوًى عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا

می پنداشتید آنرا آسمان و آوز و بیک خدا بزرگ بود و هر چه را الله

وَلَا تَسْمَعُوْنَ قُلُوبُكُمْ مَا يَكُوْنُ لَكُمْ اَلْاُذُنُ كَلِمَةً

که چون شنیدید آنرا می گفتید و نه صد را که زبان آرم

بِظُلْمٍ اَسْمِعْتُمْ هَٰذَا بِقُوَّةٍ عَظِيْمٍ يَعْزِبُكُمْ

از حق را بیایکی یاد میکنم ترا تا با این سخن از آیه است بزرگ پندیده بخار

اَللّٰهُ اَنْ تَقُوْدُ وَالْمِثْلُ اَبَدًا اَنْ تَقُوْدُ

خدا تا باز بعل نبارید مانند این هرگز اگر سلطان هست

وَيَسِّرُ لِّلَّهِ كَلِمًا وَّالَاٰتِ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ اِنْ

و بیان میکند خدا هر چه شما آیت را و خدا دانای حکمت است بر آینه

اِذْ تَلَقَوْاْ ذَا السِّنَةِ
لا خلاف
فِيْهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ
وآن عذاب بزرگ
وَتَقُولُوْنَ يَا قَوْمِ هَٰؤُلَاءِ نَارُ الْاَشْيَافِ
وگوئید ای قوم اینها آتش استخوانهاست
تَحْسِبُوْنَ ذَٰلِكُمْ هَيَاوًا وَّهَوًى عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا
می پنداشتید آنرا آسمان و آوز و بیک خدا بزرگ بود و هر چه را الله
وَلَا تَسْمَعُوْنَ قُلُوبُكُمْ مَا يَكُوْنُ لَكُمْ اَلْاُذُنُ كَلِمَةً
که چون شنیدید آنرا می گفتید و نه صد را که زبان آرم
بِظُلْمٍ اَسْمِعْتُمْ هَٰذَا بِقُوَّةٍ عَظِيْمٍ
از حق را بیایکی یاد میکنم ترا تا با این سخن از آیه است بزرگ پندیده بخار
اَللّٰهُ اَنْ تَقُوْدُ وَالْمِثْلُ اَبَدًا اَنْ تَقُوْدُ
خدا تا باز بعل نبارید مانند این هرگز اگر سلطان هست
وَيَسِّرُ لِّلَّهِ كَلِمًا وَّالَاٰتِ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ
و بیان میکند خدا هر چه شما آیت را و خدا دانای حکمت است بر آینه
اِنْ
اور که توانایی است الله نهاد و راستی است و الله سبحاننا و عجل

نصف

وَلَا تَسْمَعُوْنَ قُلُوبُكُمْ
که چون شنیدید آنرا می گفتید و نه صد را که زبان آرم
بِظُلْمٍ اَسْمِعْتُمْ هَٰذَا بِقُوَّةٍ عَظِيْمٍ
از حق را بیایکی یاد میکنم ترا تا با این سخن از آیه است بزرگ پندیده بخار
اَللّٰهُ اَنْ تَقُوْدُ وَالْمِثْلُ اَبَدًا اَنْ تَقُوْدُ
خدا تا باز بعل نبارید مانند این هرگز اگر سلطان هست
وَيَسِّرُ لِّلَّهِ كَلِمًا وَّالَاٰتِ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ
و بیان میکند خدا هر چه شما آیت را و خدا دانای حکمت است بر آینه
اِنْ
اور که توانایی است الله نهاد و راستی است و الله سبحاننا و عجل

الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفِثْنَةُ فِي الدِّينِ

انکے دوست میدانند کہ فتنہ پھیلے گا دین میں

أَمْ نُلَبِّسُكَ أَهْلَ الْيَمِينِ بِرِجَالِ الْيَمِينِ

مسلمانان الیمن راست عقوبت پر درونہ در دنیا و آخرت

وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۝ وَكَوَلَا فُضِّلَ

و خدا میداند و شما نمیدانید و اگر خود کفیل

اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ كَرِيمٌ

خدا بر شما در رحمت او انکہ او بخشنده مهربان است

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ

ای مسلمانان از بلی مروید گامهای شیطانرا

وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ

وہ کہ پیروی گامهای شیطان کند پس برآید وی میفرماید بدیاری

وَالْمُنْكَرِ وَلَوْ أَنَّهُ أَفْضَلُ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا

و اگر باندیدہ و اگر خود کفیل خدا بر شما در رحمت او

اور بری بابت اور کہی نہوتا فضل اللہ کا تم پر اور او سکی ہر

زَكَمِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنِ ارْتَدَّ

پاک نشد کسی از شما هیچ کس هرگز و لیکن الله پاک میسازد هر که انوار

وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ وَلَا يَأْتِلُ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ

و الله شنوا و داناست و باید که سوگند نخورند خداوندان بزرگی

وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولِي الْقُرْبَىٰ وَالْمَسْكِينِ

و سعادت از شما بر آنکه چیزی ندهند به یار و ندان را و نیز ایضا و

وَالْمُهْرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا

و اگر کنیز و بکس از آنکه درین ناسی و الونکو و در بختا چون کو او و

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَآلِهِمْ

و آن که ایمان آوردند به الله و آل او

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَآلِهِمْ

و آن که ایمان آوردند به الله و آل او

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَآلِهِمْ

و آن که ایمان آوردند به الله و آل او

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَآلِهِمْ

و آن که ایمان آوردند به الله و آل او

بیت الو
بیت الو
بیت الو

لِيَعْفُوا لِيَصْفَحُوا
بیت الو
بیت الو

بیت الو
بیت الو
بیت الو

بیت الو
بیت الو
بیت الو

بیت الو
بیت الو
بیت الو

شہد
شہاد

یَوْمَ تَشْهَدُ لَهُمْ أَنْهُمْ السُّبْحَةُ أَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ
 يَوْمَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ إِفْكًا ثَقِيلًا
 إِذِ اتَّخَذُوا صَوْتًا أُخْرَجَ مِنْ بَيْنِ أَصْحَابِهِ
 أَنْ يَقُولُوا رَبَّنَا إِنَّا أَتَيْنَاكَ بِخَبَرٍ
 لَوْ كُنَّا نَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ
 وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ يُكَذِّبُونَ
 بَيْنَهُمْ وَهُمْ يَبْعُدُونَ عَنْهُ
 وَهُمْ لَا يُخْلِقُونَ
 وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ يُكَذِّبُونَ
 بَيْنَهُمْ وَهُمْ يَبْعُدُونَ عَنْهُ
 وَهُمْ لَا يُخْلِقُونَ
 وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ يُكَذِّبُونَ
 بَيْنَهُمْ وَهُمْ يَبْعُدُونَ عَنْهُ
 وَهُمْ لَا يُخْلِقُونَ

۲۱۷

۲۱۸

۲۱۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
 خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
 وَجَعَلَ فِيهَا رِجَالًا
 لِيُظَاهِرُوا فِي أَمْرِهِ
 وَجَعَلَ فِيهَا أَنْجَارًا
 تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِ
 لِيُظَاهِرُوا فِي أَمْرِهِ
 وَجَعَلَ فِيهَا أَنْجَارًا
 تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِ

فصل ششم در بیان
 بیان کلمات و معانی
 اول آواز و بیان
 کی را صفا

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّبِعُوْا السَّيِّئَاتِ فَتَكُوْنُوْا كَآلِهَا

اَهْلُهَا ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَذَكَّرُوْنَ

فَاِنْ لَّمْ تَجِدُوْا اِقِيْمًا اَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوْهُمَا حَتّٰى

يُؤْذَنَ لَّكُمْ وَاِنْ قِيلَ لَكُمْ اَرْجِعُوْا

هٰۤؤُلَآءِ اِلٰىكُمْ وَاللّٰهُ يَمَّا تَعْمَلُوْنَ عَلِيْمٌ

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَدْخُلُوْا بَيْتًا غَيْرَ

مَسْكُوْنَةٍ فِيْهَا مَتَاعٌ لَّكُمْ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تَعْمَلُوْنَ

مَسْكُوْنَةٍ فِيْهَا مَتَاعٌ لَّكُمْ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تَعْمَلُوْنَ

فصل ششم در بیان
 بیان کلمات و معانی
 اول آواز و بیان
 کی را صفا

فصل ششم در بیان
 بیان کلمات و معانی
 اول آواز و بیان
 کی را صفا

حیدر علی پورانیہ شکار اور نوبہ گرد و اندک کی کہیں کہیں ملے

خوابی غمراں تیارہ ۱۲/۴
عصمت
بالصبر
کے

ہر کس کی ہر بات اور ہر بات کی ہر بات
 ہر کس کی ہر بات اور ہر بات کی ہر بات
 ہر کس کی ہر بات اور ہر بات کی ہر بات
 ہر کس کی ہر بات اور ہر بات کی ہر بات

آیه المؤمنون لعلکم تفلحون واکمرا

اے مسلمان ہو کہ مسکراؤ اور مسکراؤ
 اے ایمان والو مسکراؤ اور مسکراؤ

الا انی منکم والصلحین من عبادکم واما انکم
 زمان میں ہو ہر را از قوم خویش دشمنان گمان را از بند گمانی نہیں کرنا کہ ان خوش

ان یکنوا فقراء یغنیهم الله من فضله والله
 اگر درویش باشند تو اگر گناہ ایشا خدا از فضل خود

وسیع علیم ولیستغف الذین لا یحیدو
 اگر وہ ہونگے غفلت سے اور کو غنی کرے ایشا فضل سے اور اللہ

نیکاحا حتی یغنیہم الله من فضله والذین
 سبب نیکاح تا کہ تو اگر گناہ ایشا خدا از فضل خویش

یتفون الکتب مما ملکت ایمتکم
 ان طلبند کتابہ را از بند گمانی کہ مالک آن شدہ ہست کہ نہ نہ

فکا تبوہم ان علیکم فیہم حیرا و انوفہم
 پس نکات کہید انہا اگر بہ اندر انان شاہد ہست کہ نہ نہ

و انوفہم ان علیکم فیہم حیرا و انوفہم
 تو ان کو کھائے دو اگر سمجھو ان میں کچھ نیکی اور درواری

و انوفہم ان علیکم فیہم حیرا و انوفہم
 تو ان کو کھائے دو اگر سمجھو ان میں کچھ نیکی اور درواری

و انوفہم ان علیکم فیہم حیرا و انوفہم
 تو ان کو کھائے دو اگر سمجھو ان میں کچھ نیکی اور درواری

و انوفہم ان علیکم فیہم حیرا و انوفہم
 تو ان کو کھائے دو اگر سمجھو ان میں کچھ نیکی اور درواری

و انوفہم ان علیکم فیہم حیرا و انوفہم
 تو ان کو کھائے دو اگر سمجھو ان میں کچھ نیکی اور درواری

و انوفہم ان علیکم فیہم حیرا و انوفہم
 تو ان کو کھائے دو اگر سمجھو ان میں کچھ نیکی اور درواری

۳۱

۳۲

ہر کس کی ہر بات اور ہر بات کی ہر بات
 ہر کس کی ہر بات اور ہر بات کی ہر بات
 ہر کس کی ہر بات اور ہر بات کی ہر بات
 ہر کس کی ہر بات اور ہر بات کی ہر بات

یغنیہم
 اجتناب عن طایف ضم

و انوفہم
 و انوفہم

و انوفہم
 و انوفہم

و انوفہم
 و انوفہم

و انوفہم
 و انوفہم

و انوفہم
 و انوفہم

و انوفہم
 و انوفہم

و انوفہم
 و انوفہم

مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي أَتَىكُمْ وَلَا تَكُنْ هَوَا

از مال خدا کہ بشما آئے و نہ ہوتے تھے کہ تم اس کے مال سے جو تم کو دیا ہے اور نہ زور کر

فَتَكُنْكُمْ عَلَى الْبَيْتِ إِنْ أَرَدْتُمْ تَحْصِنَ لَتَبْتَغُوا

کہنہ گان خود را ہر زمانہ اگر ایشان پر نیز گاریے خواہند تا بہت آید اپنی چھو کر بون پر بیکاری کے واسطے اگر وہ چاہن تہہ یہ بنا کہ کمالیہ عرض الحقیقۃ الدنیا و من دیکر مہر ساقا اللہ

مستاع زندگانے دنیا و ہر کہ جسہ کند این تر ایں ہر آئینہ خدا تعالیٰ اسباب دنیا کی زندگانی کا اور جو کوئی اون پر زور کرے

اِذَا هُمْ يَغْفِرُونَ رَحِيمُونَ وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ

جبر کردن بر ایشان آمرزیدہ ہر بابت و ہر آئینہ فرود آوردیم بسو گشتا نواسہ او کی بنے بسی سچھے کشتیے والا ہر ان یک اور سچھے تارین ہر بابت

آيَاتٍ مُبِينَاتٍ وَمَثَلًا لِّلَّذِينَ خَلَوْا مِن قَبْلِكَ

آیتہا روشن را و فرود آوردیم دستاویز را حال آنا کہ گشتہ پیش از شما آیتیں کہی اور ایک دستور اونکا جو ہو چکی ہیں تم سے آگے

وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ۝ اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ

آئینہ پر نیز گارا نرا خدا نور آسمانہا و زمین است اور نصیحت و ڈروال کوئی ہے اندر روشنی ہے آسمان کی اور زمین کی

مَثَلُ نُورٍ ۝ كَمِثْلِ مِصْبَاحٍ فِي مِصْبَاحٍ ۝ يَأْتِيهِ نُّورٌ مِّمَّا فِي مِصْبَاحٍ ۝

مثال نور کی جیسے ایک عاں اور میں ایک جہاز سے جہاز سے جہاز سے

ک مشکوۃ

و ان لکھا چاہیں سے بسکا عظام و نور
کیے کہ میں اتنی مدت میں اتنا جگمگاؤں
و جی کو آدرا کہ ہر فرار کو بولیں اسکا بے بسکا
میں جو ادھم کی دیکھ کر نہ کہہ سکیں
کہ آدرا ہو کر نہ کہہ سکیں
گا اور وہ نہ کہہ سکیں
مال سے و کہ نہ کہہ سکیں
یہ خواہ اور نہ کہہ سکیں

ع

بیکاری کہ وہ ان مال سے
خواہ وہ خوش ہوں خواہ وہ غمگین ہوں
مافوقی پر اور زیادہ مال سے نہ کہہ سکیں
اور مافوقی میں نہ کہہ سکیں
مافوقی میں نہ کہہ سکیں
مافوقی میں نہ کہہ سکیں
مافوقی میں نہ کہہ سکیں

در خندگی باشد و کجاست آستانه بان کون
سلمان حاصل می شود بر سر کار و از آن
سبب یافت بر طاعت و عبادت و از آن
حاصل می شود بر سر کار و از آن

فی حاجة الزجاجة کانها کوبه در می

در شیشه است یعنی در شیشه گویا ستاره در خند است
ایک شیشه من شیشه جیسے ایک تار ہے
یوقد من شجرة مبركة زينة لا شجرة ولا
افرد خسته شود از روغن درختی بزرگ که عباد از روغن درختی از شیشه است
نیل جلد است و همین ایک خست بزرگ کیست که ده درختون از شیشه است

غریبه یکا در نهایی و کوه قفسه ناروا

بجانب غرب دیده نزدیک است که زینت و کوه شیشه است
در دهن کی طاعت کتاب است و کجاست که شیشه است
علی نور دهدی الله لنور من لیشاء و یضرب الله

الامثال للناس والله یسئل شیء علیهم

وستانها برای مردمان و خدا هر چه میسر و دانست که
کما و بین لوگون کو اورا سبب است جاتا ہے و ان

بیوت اذ الله ان ترفع و یذکر فیها اسماء

خانه است که دستور داده است خدا که بگوید که در خانه او را بزرگ شود و آنجا نام
اون گهر و درین میں کہ اللہ نے حکم دیا کہ ہر کس کے گھر کا اور ان اسماء

یسئلہ فیها بالغدو والاصال رجال لا

بیا کے بادی کنند خدا را تا صبح و شام
اور انچہ میں او کی دمان صبح اور شام وہ مرد کہ

در می در می در می

بکسر اول ح س ر و لغت
و الباقون انفسها و عبادا و غیره
بعد از ح ق ف ر ص ر ل و الباقون

توقد توقد توقد

توقد توقد توقد
توقد توقد توقد
توقد توقد توقد

۳۵
فان یخبر فی شئ من شئ
و انما کان اوکی من شئ من شئ
و انما کان اوکی من شئ من شئ

۳۶
و انما کان اوکی من شئ من شئ
و انما کان اوکی من شئ من شئ
و انما کان اوکی من شئ من شئ

۳۷
و انما کان اوکی من شئ من شئ
و انما کان اوکی من شئ من شئ
و انما کان اوکی من شئ من شئ

۳۸
و انما کان اوکی من شئ من شئ
و انما کان اوکی من شئ من شئ
و انما کان اوکی من شئ من شئ

تکون

تَلْبِيْمٌ حَجْرَةٌ وَلَا يَمِمْ عَزَّ ذِكْرُ اللَّهِ وَأَقَامِ

کہ بارخدا در آیت ترا سوداگر ہے و نہ خیمہ و نہ دست و از یاد کردن او بر آید

الصَّلَاةُ وَإِيتَاءُ الزَّكَاةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَقَلُّبُ

نماز و دادن زکوٰۃ می ترسند از آن روز کہ منقلب شود

فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ لِيَعْلَمَ اللَّهُ

در آن روز دل و دیدہ ہا تا جسد او بدان ترا خدا

أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ

بہترین آنچه کردند و زیادہ دہد ان ترا از فضل خویش و خدا

يَرْزُقُ مِنْ شَيْءٍ بَغَيْرِ حِسَابٍ وَالَّذِينَ

روز بخشد ہم ہرگز از خواہیش شمار بغیر شمار یعنی بسیار

كُفَرُوا أَعْلَاهُمْ كَسْرًا بِبَعْضِهِ يَكْسِبُهُ الظَّالِمُ

کافر شدند اعمال ان کسانند سرکشت بہیدہ انہا ہوا کہ پندار من نشند

مَاءٌ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ سَائِبًا وَوَجَدَ اللَّهَ

آبی نہاد و نہکند بیاہد نزدیکی آن نیابہ شش چہیست و یافت خدا را

يَانِي يَهَانُ نَكَدٌ كَيْسَبِ أَهْمًا أَوْسُ كَيْسَبِ نِيَابًا أَوْسُ كَيْسَبِ نِيَابًا

تقلب
لا باخلف

نقصات

فان ايمان كبركبتون
كوبيك على كابدلا
كاشانست بکاز کو به علی کاسر
آزینک علی خست بای و نیا بارهیم
بہر نام کا ۱۲ ص ۱۱۱

11

اور اللہ کو معلوم ہے جو کہتے ہیں اور اللہ کی حکمت آسمان

2

وزمین و بسوی خداست بازگشت
وزمین میں اور اسی ہی تک پہنچنا ہے

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ابرار! باز جمع می نمایم میان آن بازی ساز و شش تو بر تو پس می بینی
 بادل پیر او کجور است! پیر او کجور کنه است! نه بر ته پیر تو نیست!

12

قطرہ را کہ یہ زمانہ آید از میان آن و فرومی آرد از
مکتبہ ادب کے چچ سے اور آواز مہر سے

یٰۤاَیُّهَا النَّاسُ
مَنْ لَا اَنْفَالَ

باب بالا از گوشت که انجا نیست شاکه را پس میرساند من بهر که
آسمان سے او سین جو بارہن اولوں کے پہرہ ڈالتا ہے جن

ایشاء و صیرفہ عن مریشاء یکاد سنا برفہ
خواہ و انسا ایشاء از کہ خواہ شکر خنکے

جاسے اور بجاوے جس سے جاسے ابھی اور سکی بھی کی کو

یذہب
عن الابرار

اور دین

خَلَقَ كُلَّ
فَد
كَرَنَ

۴۲
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ وَاللَّهُ خَلَقَ

ہر آئینہ در بخندہ چندیست خداوندان چشم را
اس بن دہبان کی جگہ ہے آئینہ دلو کو

كُلِّ ذَاتِ أَلْبَانٍ مِنْهُمْ مَنْ يَمَسُّ عَلَى بَطْنِهِ

ہر جانور بکرا از آب پس از نیاست کہ آئینہ برود بر شکم خود
ہر چہ ہے ذوالا ایک پانی ہے ہر کوئی ہے کہ بتا ہے بچہ

وَمِنْهُمْ مَنْ يَمَسُّ عَلَى رِجْلَيْهِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمَسُّ

ذو نیاست آئینہ برود بر دو پای و از نیاست آئینہ برود
اور کوئی ہے کہ بتا ہے دو پا تو بر اور کوئی ہے کہ بتا ہے

عَلَى رِجْلَيْهِ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ

بر ہر چہ می آفریند خدا ہر چہ بخواند ہر آئینہ خدا ہے
بار بر بتا ہے اللہ جو چاہتا ہے بیشک اللہ

شَيْءٍ قَدِيرٌ لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُبِينَاتٍ وَاللَّهُ

چیز توانست ہر آئینہ فرود آوردیم آیات روشن را و خدا
جیسہ کہ سکتا ہے بنے آید دین آئین کہول بتا ہے والی اور اللہ

يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَيَقُولُوا

دلاست بتکند ہر کرا خواہد بسویک راہ است و بتگویند ساف
لاویجہ سکتا ہے سید ہی راہ پر اور لوگ کہتے ہیں

أَمَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ أَطِيعُوا نَصْرَ يَوْمٍ

ایمان آوردیم بخدا و بر رسول و فرمان بردار کے فرمودیم و بار و سگوار اندازی
بنے مانا اللہ کو اور رسول کو اور حکم بن آئین ہر اجاں ایک فرستادن بن

وَمِنْهُمْ مَنْ يَمَسُّ عَلَى رِجْلَيْهِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمَسُّ

ثلاثة اربع

ليحكم

الى

قول

ليحكم

١٢١
مَرْيَبَةً ذَٰلِكَ وَمَا أَوْلَاكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ۝ وَإِذَا
دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ
مِّنْهُمْ مُّعْرِضُونَ ۝ وَإِنْ يَكُنْ لَّكَ شِرْكٌ يَأْتُوا
إِلَيْكَ مُّذِئِبِينَ ۝ أَلَمْ يَكُنْ لَّكَ شِرْكٌ قَبْلَ
أَمْ يَخَافُونَ أَنْ يَحْجِفَ اللَّهُ إِلَهُكُمْ ۝ وَرَسُولُهُ
أَوْلَىٰ بِغُلَامَيْهِ مِنَ الْوَالِدَيْنِ ۝ أُولَٰئِكَ
هُمُ الظَّالِمُونَ ۝ إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ
إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ
أَنْ قُولُوا مَعَهُمْ سَوِيًّا ۝ أُولَٰئِكَ
هُمُ الْمُتَّقُونَ ۝

دل میں لوگ یہ کہ خدا رسول
کو بلائیں وہی ہیں جو
اس کے پاس ہیں جسے بلائیں
پس اگر باؤ نہیں دیتا تو وہی

يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

گویند شنیدیم و فرمان برداریم و اطاعت این خداوند استگهان
که کین بنی سنا در کمال اورده لوگ او ہی کا بلا ہے
وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيُحْسِ اللَّهُ وَبِيتِهِ
وہر کس نے خدا اور رسول اور دین سے رضا و عذر کرنا چاہے
اور جو کوئی حکم پر طے اللہ کے اور اس کے رسول کے اور اس کے

فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ۝ وَأَقِمُوا لِلَّهِ

پس ایٹھا ایں خدا بردار سنا گان
سو وہی لوگ ہیں مراد کو پہنچے اور تمہیں کہا ہے میں اللہ کی
بشکریہ کیا میں تم کو کین امر تمہرے کین جن فال
جو کہ تمہیں شہادت ہو کہ اگر بغیر اسی ایں خدا الہیہ یوں خدا میں تو ہم
ایں تا کہ کین تمہیں کہ اگر تو حکم کرے تو سب کہیں ہو گئے ہیں کہ
تاکہ معروفہ لاری اللہ خیرین ما لعلون

وہر ان بردار کے پسندیدہ شلوک پر آئینہ خدا خبردار است باجمہ سنیہ
حکم برداری جائے جو دستور الہیہ اللہ کو سب سے جو کہ ہے ہو

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ ۚ فَإِنْ تَوَلَّوْا

لو کہ ان بردار کے کہینہ و زمان بردار کے کیا کہے پس اگر تمہیں
تو یہ حکم ہو گا کہ اور حکم ان خدا سے کہ ہر اگر تمہیں

فَأَنصِرْ إِلَهُكُمْ مَا عَمِلَ وَعَلَيْكُمْ مَا يَنْصُرُكُمْ ۚ وَمَا يُدْرِيكُمْ

برای خدا کہ کیا نصرت انجام دے کہ لازم کہ دینہ در کتا جو چاہا انہم لاری
نہ اوں کا دینہ ہے جو جو چاہا نہ پر کتا اور خدا و سب جو چاہا

۵۱

۵۲

۵۳

قَالَ تَوَلَّوْا

ما فیک

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاطْبَعُوا

در یاد دارد نماز را و بدهید زکوة را و نشانه بر روی کنید
اورنگی را که نماز اور و بسته بود زکات اور حکم من جلوه
الرسول لعلکم ترحمون لا تحسبن
پیامبر را بود که بر شمارم کرده میشود
رسول کے ساتھ تم پر رحم ہو
میں در خیال کر رہا ہوں

الَّذِينَ كَفَرُوا أَمْجَنَ فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ

کافران نماز عابر کنندہ در زمین و جاک اینان
که یہ جو منکرین تکا دین کے ہمارے ملک میں اور اذکار ہیکان
النار و کیس المصیرن یا ایہا الذین آمنوا
آتش است و آن بہار گشت است ای مسلمانان
اگر ہے اور یہی شکستہ است ہر یک کی ایک ایمان و ایمان

لَيْسَ تَأْخِذُكُمْ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ

باید کہ دستوں طلبند از شما آنکہ مالک ایشان شدہ است نہ تائید آنکہ
برو انکی ملک کر آون ہمیں ہے جو تبارک باندہ کمال میں اور جو
لَمْ يَلْعَوْا الْحَمْلَ مِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِنْ قَبْلِ
نہ رسیده اند بعد حملام از شما شدہ ثلث
بیتن پنجہ تم میں عقل کی حد کو تین بار

صَلَاةٍ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهِيرَةِ

نماز فجر و وقتیکہ تم ہی ہنید جا ہمار خود را از نیم روز
مجر کی نماز سے پہلے اور جب اونار کہتے ہیں کپڑے دو پہر میں

محسن
بالغیب
حقیق توح بالکلف
ن

الحکم
بکون الام
ل

کلمہ نماز عابر کنندہ در زمین
کلمہ نماز عابر کنندہ در زمین
صلوة
باللغف فی الرسم
فی الموضعین

وَمِنْ رُجْعِ صَلَوةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَشْرَةَ لَكُمُ
 وپس از نماز عشاء این ستر ساعت خلوت است برائے
 اور عشا کی نماز سے پہلے بہترین وقت کہلنے کے ہیں تمہارے
 لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَ هُنَّ
 نیت برشتا اور ایشان پنج بارہ بعد از انہا
 کچھ گناہ نہیں تم پر نہ اون پر ان کے عجب
 طُوفُونَ عَلَيْكُمْ بِبَعْضِ كَلِمَاتِ
 در آئند گانہ برشتا بعض ارشما بر بعض دیگر ہم چنین
 ہر ای کرتے ہو ایک دوسرے پاس
 يٰۤاَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَءُوا حِكْمَ
 بیان گند خدا برائے شما آیات را و خدا دانند با حکمت است
 ہوتا ہے اللہ تمہارے آگے باتیں اور اللہ سب جانتا ہے حکمت الہی
 وَاِذَا بَلَغَ الْاَطْفَالُ مِنْكُمْ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَاذِنُوا
 وہوں رسد طفلان ارشما بعد احتلام باید کہ دستہ طلبند
 اور جب بچوں کے عزمین عقل کی حد کو تو ویسی پروا ملی نہیں
 كَمَا اسْتَاذِنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَلِكَ
 چنانکہ دستہ کی طلبیدند آنکہ پیش ایشان بودند بچپن
 جسے لینے سے ہیں اون کے اسلئے
 يٰۤاَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَءُوا حِكْمَ
 بیان سیکند خدا برائے شما آیات خود را و خدا داننا با حکمت است
 کہول سنا تا سہی اللہ تمکو اپنی باتیں اور اللہ سب جانتا ہے حکمت الہی

ثلث
بالنصب
بغرض
ادھر

وَمِنْ رُجْعِ صَلَوةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَشْرَةَ لَكُمُ
 وپس از نماز عشاء این ستر ساعت خلوت است برائے
 اور عشا کی نماز سے پہلے بہترین وقت کہلنے کے ہیں تمہارے
 لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَ هُنَّ
 نیت برشتا اور ایشان پنج بارہ بعد از انہا
 کچھ گناہ نہیں تم پر نہ اون پر ان کے عجب
 طُوفُونَ عَلَيْكُمْ بِبَعْضِ كَلِمَاتِ
 در آئند گانہ برشتا بعض ارشما بر بعض دیگر ہم چنین
 ہر ای کرتے ہو ایک دوسرے پاس
 يٰۤاَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَءُوا حِكْمَ
 بیان گند خدا برائے شما آیات را و خدا دانند با حکمت است
 ہوتا ہے اللہ تمہارے آگے باتیں اور اللہ سب جانتا ہے حکمت الہی
 وَاِذَا بَلَغَ الْاَطْفَالُ مِنْكُمْ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَاذِنُوا
 وہوں رسد طفلان ارشما بعد احتلام باید کہ دستہ طلبند
 اور جب بچوں کے عزمین عقل کی حد کو تو ویسی پروا ملی نہیں
 كَمَا اسْتَاذِنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَلِكَ
 چنانکہ دستہ کی طلبیدند آنکہ پیش ایشان بودند بچپن
 جسے لینے سے ہیں اون کے اسلئے
 يٰۤاَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَءُوا حِكْمَ
 بیان سیکند خدا برائے شما آیات خود را و خدا داننا با حکمت است
 کہول سنا تا سہی اللہ تمکو اپنی باتیں اور اللہ سب جانتا ہے حکمت الہی

الحلم
بکون

وَمِنْ رُجْعِ صَلَوةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَشْرَةَ لَكُمُ
 وپس از نماز عشاء این ستر ساعت خلوت است برائے
 اور عشا کی نماز سے پہلے بہترین وقت کہلنے کے ہیں تمہارے
 لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَ هُنَّ
 نیت برشتا اور ایشان پنج بارہ بعد از انہا
 کچھ گناہ نہیں تم پر نہ اون پر ان کے عجب
 طُوفُونَ عَلَيْكُمْ بِبَعْضِ كَلِمَاتِ
 در آئند گانہ برشتا بعض ارشما بر بعض دیگر ہم چنین
 ہر ای کرتے ہو ایک دوسرے پاس
 يٰۤاَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَءُوا حِكْمَ
 بیان گند خدا برائے شما آیات را و خدا دانند با حکمت است
 ہوتا ہے اللہ تمہارے آگے باتیں اور اللہ سب جانتا ہے حکمت الہی
 وَاِذَا بَلَغَ الْاَطْفَالُ مِنْكُمْ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَاذِنُوا
 وہوں رسد طفلان ارشما بعد احتلام باید کہ دستہ طلبند
 اور جب بچوں کے عزمین عقل کی حد کو تو ویسی پروا ملی نہیں
 كَمَا اسْتَاذِنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَلِكَ
 چنانکہ دستہ کی طلبیدند آنکہ پیش ایشان بودند بچپن
 جسے لینے سے ہیں اون کے اسلئے
 يٰۤاَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَءُوا حِكْمَ
 بیان سیکند خدا برائے شما آیات خود را و خدا داننا با حکمت است
 کہول سنا تا سہی اللہ تمکو اپنی باتیں اور اللہ سب جانتا ہے حکمت الہی

وَمِنْ رُجْعِ صَلَوةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَشْرَةَ لَكُمُ
 وپس از نماز عشاء این ستر ساعت خلوت است برائے
 اور عشا کی نماز سے پہلے بہترین وقت کہلنے کے ہیں تمہارے
 لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَ هُنَّ
 نیت برشتا اور ایشان پنج بارہ بعد از انہا
 کچھ گناہ نہیں تم پر نہ اون پر ان کے عجب
 طُوفُونَ عَلَيْكُمْ بِبَعْضِ كَلِمَاتِ
 در آئند گانہ برشتا بعض ارشما بر بعض دیگر ہم چنین
 ہر ای کرتے ہو ایک دوسرے پاس
 يٰۤاَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَءُوا حِكْمَ
 بیان گند خدا برائے شما آیات را و خدا دانند با حکمت است
 ہوتا ہے اللہ تمہارے آگے باتیں اور اللہ سب جانتا ہے حکمت الہی
 وَاِذَا بَلَغَ الْاَطْفَالُ مِنْكُمْ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَاذِنُوا
 وہوں رسد طفلان ارشما بعد احتلام باید کہ دستہ طلبند
 اور جب بچوں کے عزمین عقل کی حد کو تو ویسی پروا ملی نہیں
 كَمَا اسْتَاذِنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَلِكَ
 چنانکہ دستہ کی طلبیدند آنکہ پیش ایشان بودند بچپن
 جسے لینے سے ہیں اون کے اسلئے
 يٰۤاَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَءُوا حِكْمَ
 بیان سیکند خدا برائے شما آیات خود را و خدا داننا با حکمت است
 کہول سنا تا سہی اللہ تمکو اپنی باتیں اور اللہ سب جانتا ہے حکمت الہی

الْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا

کسان سال از زمان آنکه توقع نکاح ندارند
جوشیده بی من تباری عورتوں میں جنکو توقع نہیں
فليس عليهن جناح ان يضعن ثيابهن

ہست برایشان بڑھ در آنکہ نہ دھند جاہلیہ خورا
اون پر گناہ نہیں کہ اونار کہیں اسے کڑی

غير متبرجات برينه وان يستغفرن

نہ ظاہر کنان آرایش را و اگر پر ہیز گاری کہتہ
بہ نہیں کہ دیکھا تی بہرین اپنا سنگار اور اس کے بچہ

جس لهن والله سمیع علیم لیس علی

بہر تائید ایشانرا خدا شنوا و داناست ہست
نویز ہے او کو اور اللہ سب سنا ہے ہائے

الاستحجاب ولا على الاستحجاب ولا على

اینا گناہی نہ برنگ لکڑی بختیاف اور نہ

المريض حجب ولا على النفس كما ارتكبت

نیر گناہی نہ بر ذات شناہی در آنکہ بخورہ

ببار بختیاف اور نہیں بختیاف کہ گون پر کہ گناہ

من يبيعكم او يبيعكم ابائكم او يبيعكم

از خانہ بیعے فروش یا خانہ بی پدران خویش یا ناہائی

ابے گھرانے یا ابے باپ کے گھرانے یا آپس کے گھرانے

۴۰

فليس عليهن جناح ان يضعن ثيابهن
غير متبرجات برينه وان يستغفرن
الاستحجاب ولا على الاستحجاب ولا على
المريض حجب ولا على النفس كما ارتكبت

فليس عليهن جناح ان يضعن ثيابهن
غير متبرجات برينه وان يستغفرن
الاستحجاب ولا على الاستحجاب ولا على
المريض حجب ولا على النفس كما ارتكبت

أَمَّا هَذِهِ أَوْ بَعْدَ هَذِهِ أَوْ بَعْدَ هَذِهِ

مادر ان خویش با خانی که برادر ان خویش
پایست بجای کے کمر بستہ

أَوَيْتُكُمْ إِلَى اللَّهِ أَوَيْتُكُمْ إِلَى اللَّهِ

ایہیے حجاب کے گھرت یا ایسے پردہ ہی سے گزر کر جاتے ہیں۔

حلیہ او ما ملکم

خالد کے خلیفہ! خالد کہ تصرف شہادت (کلید ہے) اور افسانہ اور شہادت خلیفہ
اعلیٰ خالد کے کہ سے باجسکہ کہنے کے لیے اگر

لیکن علیکم جاسم ان تاسم لو اجم

یہی ہے درگاہ مجنوں کا کہ کھڑے ہو کر گناہ

شَاشَاتُهَا إِذَا دَخَلَ مِنْهَا

مستغرق ہیں چون درآید [بجائنا پس سلام گویند بر دم خورشید]
پیدا بہر چہ حاسے لگوں گہر درون نازن ز سدا مکرر گویا گوں

حجة من عند الله مبني على كماله

پاکیزہ و مرفود آئندہ از نزدیکی خدا ہم چنین
 بیک دعا ہے اللہ کے ہاں ہے بزرگست کی

بَيْنَ اللَّهِ وَالْكَافِرِينَ لَا يَكْفُرُ الْكَافِرِينَ ۝

بیان میکند خدا را یک شما آیات را بود که ^{فهمید}
که در آنجا که خدا را یک شما آیات را بود که ^{فهمید}

من کما کنه

Handwritten signature or mark, possibly a name, written diagonally across the page.

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام
على سيدنا محمد
آله وصحبه
وسلم

حاجی آقا شمس الدین

والد اعظم

فصل فی بیانیت سبک غلام

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل القرآن
موسى عليه السلام

منه

اِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ اٰمَنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَاِذَا

جواب نیست که مسلمانان آنانند که ایمان آورده اند بخدا و رسول او و چون ایمان دایه ده بین جوفیق لایک این الله برادر است که برادر است

كَانُوا مَعَهُ عَلٰی اَمْرٍ جَامِعٍ كَمَنْ يَدْعُوهُ اَحٰی قٰیْسًا

باشند او یک بر کار یک که جمع کردن ایشان بطلبند نزد نا ائمه دستور طلبیدن ایشان بر یک بنیاد یک سانه کسی جمع بود یک که هم بین طلبیدن حاجت ایشان بر یک

اِنَّ الَّذِي يَكْتٰدُ نَفْسَكَ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ يُؤْمِنُونَ

بر آینه ائمه دستور بطلبند از ایشان آنانند که ایمان آورده اند جو لوگ بختی بر و انکی بختی بین دمی بین جو مانیت بین

بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ فَاِذَا اسْتٰذَنُوكَ لِبَعْضِ شَاۡئِهِمْ

بخدا و رسول او پس اگر دستور بطلبند از تو برای بعضی کار خود رسول الله کو اور او اسکے رسول کے پر جب برد انکی بگرن بختی ہے کسی بگرم کو

فَاِذْنٌ لِّكَ شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ اللّٰهُ

دستور بگرم کو خواہی از ایشان دل و امرش طلب کن بر ایشان خود برد انکی بگرم او بین تو جاسے او دعائی ائمه ان کے در سطر الله

اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ لَا تَجْعَلُوْا دَعَاۤءَ الرَّسُوْلِ

بر آینه خدا افرزنده مهربانست شمارید طلبیدن بیا بر را الله بختی و الله مهربان مست بر او بلانا رسول کا

بَيْنَكُمْ دَعَاۤءَ بَعْضِكُمْ بِبَعْضٍ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ الَّذِي

در میان خویش مانند طلبیدن بعضی از شما بعضی دیگر بر آینه بیند خدا آنانرا

اِسْمَ الَّذِيْ رَفَعَهُ اَعْلٰی اُولٰٓئِكَ اَلَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ اِلٰی اللّٰهِ

لبعض شائهم
بالادغام
خ

بینکم
باب

يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذٍ فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ

کہ کسی بیرون بیرون از شما پناہ جوایں ہیں باید کہ ہر سب سے ڈرنا کہ

يَخْلَفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ

مخافون حکم پناہ میر سب کنند از انکہ ہر سب بدیشان کہ

يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ ٤١ ۝

برسد بایشان کہ عذاب درد دہندہ اگر ہوا شو بر آئینہ خدا را سخت آسمان

وَالْأَرْضِ قَدْ لَكُمْ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ وَبِئْسَ مَا

وزمین ہست میداند روشنی را کہ شما بر ایند درو کہ بر ایند شہ

إِلَيْهِ فَيَنْبِئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

تسبیح او خبر دہد ایشان را کہ بچہ کردہ اند و خدا بہ ہر چیز داناست

سورة الفرقان نزلت بمكة غير المرتل ركك كيف لا

نزلت بطاوقيل غير الذي لا يلاي عن الله تعالى

نزلت بطاوقيل غير الذي لا يلاي عن الله تعالى

نزلت بطاوقيل غير الذي لا يلاي عن الله تعالى

نزلت بطاوقيل غير الذي لا يلاي عن الله تعالى

وَلَمْ يَخْلَفْ بَلْ كَانَتْ هَذِهِ آيَةً
مَنْ خَلَفَ عَنْ أَمْرِ اللَّهِ
وَلَمْ يَخْلَفْ بَلْ كَانَتْ هَذِهِ آيَةً
مَنْ خَلَفَ عَنْ أَمْرِ اللَّهِ

۴۱

۴۲

ع

ایاتھا ۷۷ کلماتھا ۱۱۲ حروفھا ۳۷۸ رکوعا تھا ۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبْرَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ

بسیار بركت است آنكه فرستاد فرقان را بر بنده خویش تا باشد
پیشی بركت و او بکسی نیست زود از قبیل است بنده بركت که رسی

لِلْعَالَمِينَ يَذِيرُ اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَلَأَ السَّمَوَاتِ

ترسانند عالمها را آنكه اوراست پادشاهى آسمانها
جهان و انوكو دراز و ده بركى است سلطنت آسمان و

الْأَرْضِ وَلَمْ يَخْذَ لَهَا وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي

زمین و فرزند نگرفت و بج شريك نیست اورا و
زمین کی اور نہیں بگڑا و سے بیٹا اور نہیں گوئی اوکسا ہے

الْمَلِكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدْ رُفِعَ تَقْدِيرُ

پادشاه است و یا فرید هر چیست برآ پس اندازده کرد اورا اندازده
راج من اور شای بر پس بر شیک کیا او سکوا بک

وَإِخْذُوا مِنْ دُونِهِ إِلَهًا لَّا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ

وگرفتند کافران بخندند معبود انرا که نی از میند جنبه ی زودان
اور لوگون بے بركت بے من است در بکینے حاکم بجهنم بنای بجهنم جز اور

در سجده
حروف
۳۷۸
کلمات
۱۱۲
۸۹۲

جوانان و سپہ سالاران میں اور زمین میں

جاء
بدر الفتن ابناها
۱۴

۱۲ اصول
اولین آنکه از این امر که در کتاب مذکور است
دشمن مسلمان حضرت عباس را کشته
صلوات بر او باد

فصل فی بیان غنای این شهر و احوال
 بهر انداز احوال

غَفُورٌ رَحِيمٌ وَقَالُوا مَالِ هَذَا الرَّسُولِ

یَا أَكْلَ الطَّعَامِ وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أُنْزِلَ
 که خورد طعام و میزد در بازارها چه استاده است

الْكَهْمَ مَالُكَ فَيَكُونُ مَعَهُ نَذِيرٌ أَوَّلُكُمْ
 که با او می باشد تا باشد همراه وی ترساننده یا چو آزار آسمان بفرستد
 ای کسانی که طرف کوئی نیستند که در تنها ایستند

الْيَوْمَ كَذِبُكُمْ أَتُكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ
 که امروز کذب شماست آیا چو اینست که در باغی که بخواهد از آن
 ای که با او می باشد تا باشد یا چو اینست که بخواهد از آن

قَالَ الظَّالِمُونَ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مُّسَوِّمًا
 گفتند ستمکاران پیروی نمائید مگر مرد جادو زده را
 که می گوید بے انصاف است تا باشد که بگوید به او چه

أَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا
 بین بگویند در ستا نهادند در حق تو پس گمراه شدند
 و بگویند که کسی چنانچه این چنین است که گمراهین او را

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا تَبَارَكَ الَّذِي

پس نمی آیند هیچ راهی را پس گمراه شدند
 اب با اینین می آید راه بزرگ برکت است که می آید

تاکید
 کن

4
 5
 8
 9

۱۰ اِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ جَنَّاتٍ

اگر خواہد بدید ترا بہترین ازین بوستانہا کہ برود
اگر چاہے کردی بجو اس سے بہتر بارخ سے بہتر

مِنْ جَنَّاتٍ الْاُولٰٓئِكَ يَجْعَلُ لَكَ قَصْرًا ۙ بَلْ

زیر آن جو بہار دید بد ترا محلہا بلند سے در دنیا بلکہ
نہرین اور کردی بجو اصل کوئی نہیں قوت

كَذٰبًا يٰۤاِلٰهَ السَّامَةِ وَاعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِاٰيٰتِنَا

دروغ نگرہ اند قیامت را و آمادہ ساختہ ایم ہر کسی کہ کذب قیامت
وہ جو ہلکا ترین قیامت کو اور سینے طیار کی ہے جو کوئی جہو ہلکا و کذب

سَعِيْرًا ۚ اِذَا رَأٰتْهُمْ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيْدٍ

دروغ را چون بہ بینند دروغ ان ترا از مسافت دور
اوس کے واسطے ایک سیلاب وہ دیکھے گی ان کو دور جگہ سے

۱۱ سَمِعُوا اِلٰهًا تَنفِيْذًا وَرَفِيْعًا ۙ وَاِذَا الْقَوَاعِفُ

بشنوئے از وہ آواز خشم خوردن و نژدین و چون انداختہ شود از ان
سہل سے کہ اوسکا ہو بجلا نا اوجھلا نا اور جب دوسے جاوے گا اوس

۱۲ مَكَانًا اَضِيْقًا مَّقْرَبِيْنَ دَعَا هٰذَا لَكَ تَبٰوُ

جگہ ننگ راست و پابستہ بد دعا کند آنجا بر خویش بہلاک
اے ننگ ایک زنجیر سے کہے بند بکار بن گئے اوس جگہ موت کو

۱۳ لَا تَدْعُ اِلٰیہِمْ مَسٰجِدًا ۙ وَادْعُهُمْ تَبٰوُ

وگوئی نہ دعا کہیں در روز یک ہلاک وہ دعا کہیں بہلاک
مست بکار و ان ایک نہ نیکو اور بکار و بہت سے مرے کوف

يَجْعَلُ

دارخ
یو اخرج عی صرا
اع ک ن قدر

ضيقًا

تخفيفًا

دن میں ہزار بار اسے پڑھا
یہ کتاب ۱۲ اسو
خوشی کے ایک درون و پیوستہ باری

۵۶

کثیراً قل ذلک خیراً أم حنة الخلد التي

بسیار بگو آری این بهتر است یا بهشت جاوید آنکه

وعد المتقون کانت لهم جزاء ومصیر

وعدہ داده شدہ است تقیاً از ایشانرا پاداش و جایز گشت

لهم فیہا ما یشاؤن خلدیکان علی ربک

ایشانرا است آنچه میخواهند جاوید آن است بر پروردگار تو

وعدا مسوولاً و یوم یکشترهم وما بعدہا

وعدہ طلبیدہ شدہ و آنروز کہ جمع کند خدا ایشانرا با کدی برستند

من دوز اللہ فیقول انکم اصلکم عباد

بخشنہ خدا پس گوید ای شما گمراہ کردید این بندگان را

هو لاء ام هم ضلوا السبیل فلو اسئکم

یا ایشان خود غلط کرده اند راہ را گوئی یا کسی را

ما کان یلغی لک ان یخلف من ذلک من اولیاء

سزاوار نباشد مارا کہ آج دوست گیرم بخون

هم کوین نہ آتا کہ بگویند بہتر بفرستہ کوئی رہن

یکشتر هم
پرد ع
ارسل

فقیول
ک م

یخلف
ان

وَلَوْ كُنْهُمْ وَاٰبَاءَهُمْ حَتَّى نَسُوءَ الدِّكَرَ

لیکن ہر وہ منہ سیاتھے البتہ اسرا | اوپر ان البتہ سنا تا کہ فیرا موٹن کو فریڈ
لیکن تو نے ان کو برستے دیا اور ان کے پیادوں کو یہاں تک کہ ہوا کی

وَكَا نَعَاتُ مَا بُوْدَا ۝ فَقَدْ كَذَّبَا كُفْرًا

دشمنند گروہ ہلاک شدہ بگویم اسی گروہ کافران پر میں دروغ و کذب کہتا ہوں
اور یہ ہے لوگ کہنے والے یہ سو تو وہ جہنم کے حکم کو

تَقُولُونَ قُلْنَا اسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا نَصْرًا ۚ

میگفتند پس نمیتوانید دفع کردن عذاب و نه یاری دادن
نهاری بات بزرگ اب نم نه بهر ویسے کیجیے ہو نہ مدد کر سکتے ہو

وَمِنْ يَظُنُّ أَنَّكَ عَدَابٌ كَبِيرٌ ۝

و هر که قسم کرده باشد از شما بچشمش عذاب بزرگ
از روی خویشی تمین گشته نگارای او سکونم چکها و این بڑی بار

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا أَهْلَ

اور خدا دیم پس از تو پیغامبران
اور حق تعالیٰ ہے پس تجھے پہلے رسول

يَا كَلْبُونَ الطَّامِعِينَ بِمِثْقَلِ الْأَسْوَاقِ

سین خورد طعام و میخشد در بازار نما و ساخته ام
کباب و میخد کبابا اور پست پی تہ بازار ون من اور پست کبابا

عَصَاكُمْ لِبَعْضِ فِتْنَةٍ أَتَّخِذُوهَا وَكَانَ زَيْدٌ بِصَدْرِهِ

بعض شما را در حق بعضی اجزاء ایضا صبر میکنید و دست پرور کار خود میماند
تم بین ایکه دوسر کسی که جاسیغنه کو دیکشن است و دست پرور او نیز است پس دیکشن

1

۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱
 ۴۷۲
 ۴۷۳
 ۴۷۴
 ۴۷۵
 ۴۷۶
 ۴۷۷
 ۴۷۸
 ۴۷۹
 ۴۸۰
 ۴۸۱
 ۴۸۲

1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 26

1

1

D

1

1

1. *Chlorophyll a* (Chl *a*)

1

بسم الله الرحمن الرحيم

مجلسه ۱۰۰

وقال الذين لا يرجون لقاءنا لولا انزل علينا

الملائكة او نرى بنا لقد استكبروا

انفسهم وعتق عتقا كبيرا

الملائكة لا بشرى يومئذ للمهممين

يقولون حجرا محجورا

فجعلناه هباء منقرا

يومئذ جبر مستقرا

واحسن مقيلا

ويومئذ

۲۱

۲۲

۲۳

۲۴

100-443887-100

10/10/10

کتابخانه آستان قدس
مکتوبه شماره ۱۶
بازیدار

Y a

تَسْقِي السَّمَاءَ بِالنِّمِيمِ وَنَزَلَ الْمَاءُ تَنْزِيلًا

کہ لنگاہ آسمان ہمراہ ہے
بہت جاویں آسمان بدلی ہے اور انار کے فرشتے تارا لگا کر

الملك يومئذ الحق للرحمن وكان يومئذ

پادشاہیہ حقیقتہً آفرین خدا م است
راج اوسدن سچا ہے رحمن کا
و باشد آفرین اور ہے وہ دن

٢٤١

عَلَى الْكَافِرِينَ عَسِيرًا ۝ وَيَوْمَ يُعْضِضُ الظَّالِمُ

روز دوشنبه بر کافین
سکروین بر شکل

عَلَى يَدَيْهِ فَقَالَ لِيَكُنْ اِتَّخَذْتُكَ مَعَ الرَّسُولِ

دوست خود را گوید اسی کاش من گزینے ہمارا پیٹا مبر
اپنے ہاتھ کہے گا کسی طرح میں سے بکری ہو تو رسول کیلئے

Y L

سَبِيلًا ۝ يَوْمَ يَكْفِي لِمَنْ كَفَى لَمْ أَخَذِ الْبَنَاتِ

راہ ہے ای وہاں برسن کاٹھکے دو صوبہ تکریتے قلعہ نرا
راہ ایے خرابی میری کہیں نہ بکڑی ہوتی ہیں بے علائقی

47

خَلِيلًا ۝ لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ

دوستی او سنه بهکاوای مجکو نصیحت سیس بعد

YQ

وكان الشيطان للإنس جنودا

از آنکه آمده بود بمن و هست شیطان آدمی را در محنت تنها گذارد
 مجله یک پنجمی و این شیطان آدمی کو وقت مرد و آدمی و

وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا

دگفت پیغمبر ای پروردگار من برآئند قوم من این
اور کہا رسول بنے ایسے رب پرست بیری قوم کے بھڑایا اس

الْقُرْآنَ مَثَلًا ۚ وَلَكَ جَعَلْنَا الْكَافِرِينَ

فرانزا متروک ساختند و همچنین س خستیم برآئند پیغمبر
فران کو جھک جھک اور اسی طرح رکھتے ہیں پیغمبر کے

عَدُوًّا مِّنَ الْإِبْرَاهِمِيَّةِ ۚ وَكَفَىٰ بِيْرِكَ هَٰذَا دِيَارُ

دشمنان از گناہکاران و بس بہت پروردگار تو راہ نیکو اور
دشمن گناہکاروں میں ہے اور بس ہے تراب راہ دکھانیکو اور

نَصِيرًا ۚ وَقَالَ الَّذِي كَانَ كَفَرًا ۚ كُفِّرُوا كُلُّهُنَّ

انفرت دہندہ دگفتند یہ اسکا نشان جس نے نہ خود آورہ شد
مذکر نیکو اور سب کے گناہوں کو جو نیکو کیوں نہ آئیں

عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جَمْلَةً ۚ وَحَدَّثَكَ كَذَلِكَ

قرآن پر پیغمبر دہندہ وچھن بدعات اور دیم
اس پر قرآن سارا ایک جگہ اس طرح اڑانا تھا

لَنُنْثِيَتْ بِهِ نَفْسًا ۚ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا ۚ

ماستوار سازیم ان دل نرا دخواندیم آئرا ہنگی
نا ثابت کہیں ہم اس سے بڑا دل اور یہ سنایا ہے اسکو ہر کھٹ

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَحَسَنَ

و نہایت کا قرآن پیش تو آج دستانہ گویا ہم میں تو جو کہے راست نیکو تر
اور نہیں لایے تجھ پاس کوئی کہادت کہ ہم نہیں پہنچاے تجھ کو ایک بات اور

قوی
آلح ای

معانقہ
عند التفتیر
وحدة كذلك

وہ سب کا فہم باریں جگہ
جگہ گاہ راہ پر لاد گاہ راہ

وہ سب کا فہم باریں جگہ
جگہ گاہ راہ پر لاد گاہ راہ

تفسیر الدین یحییٰ بن علی وجوہ
در بیان آنکه برانگیزند شوق افغان بر روی تو بن
کون کر جو گو گهریے آویخته اند بر لب نوب
الی جهنم اولئك شر مکانا و اضل سبیلا
تسبیح درخ ایضا به تراند با صبار مکان و غلط کنند اند راه
میلانی کی طوت او بنی کبریا درجه ای در بهت بنی که من راه
و لقد اثبتنا موسیٰ الکتب و جعلنا معه
و بر آینه دایم موسیٰ را کتاب و وزیر بنامیم براد او
اور بنی دی بی موسیٰ کو کتاب اور بر آیه ای که ساه
اخاه هرون وزیرا فقلنا اذهبنا الی القوم
برادر او هرون را پس تقسیم برود بسوی القوم
اور کسانای بازون کام بشنودا پیر کما یمنع من دوننا و ان
الدین کذبا بیتنا و قد مررنا بهم
که در دفع شرفند آیات مارا پس القوم را که
جنون بنی جهنم بنی هاری یمن بر روی دارا بنی او کو اولیا
و قوم نوح کما کذبوا الوسل اعز من
دوم نوح چون در و بنی شرفند بنیان بران را نوح بنام
اور نوح کی قوم کو جبار دیو کما بنی جهنم بنی بنام آیه را کو بنی
و جعلناهم لئلا یس آیه و اعتدنا للظالمین
و گردانیم این تر کما بران نذره بر کرم بر کما بنی
اور کیا اون کو بنی حق بنی نذری اور کما بنی بنی نذری

۱۳۱

۱۳۲

ع

۱۵

قوله

وَقَالَ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد
الطيب الطاهر

عَلَّا بَايَاتُهَا ۝ وَعَادَا وَتَوَدَّ ۝ وَأَصْحَابُ الرَّسِّ

عذاب در دهنه و هلاک در حشمت عاده شود و اهل رس را
و کینه کی مار اور عاده کو اور شود کو اور کوبه و الوکو

وَقَرَوْنَابَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا ۝ وَكَلَّا ضَرْبًا لَهُ

و طقات بسیار را در میان ایشان و در باره بر بی بیان کردیم
اور کتی سنگین اس پنج بین بهت ف اور سب کو کوبه سنا بین

الْأَمْثَالُ ۝ وَكَلا تَبَرُّنَا تَبِيرًا ۝ وَكَلَّا أَتَوْا

و سنا بنا و بر بی را هلاک در حشمت هلاک کردن و در آینه رسیدند
کها دین اور سب کو کوبه و با سب کجا کر اور کوبه سنا بین

عَلَى الْقُرْبَى الَّتِي امْطَرَتْ مَطَرًا سَوِيًّا ۝ أَفَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ

پس بر که بارانند و شد بر باران برین باران آسانی
اور سب سنا بین بر بر سنا بر بر سنا بر بر سنا بر بر سنا

يُرُونَهَا بَلْ كَانُوا لَا يَتَرَفَعُونَ شِفَا ۝

دیدند آنرا بلکه تو رفع نمیداشتند
اور سکو نهین بر امید نهین رکنه جی او نهین

وَإِذَا رَأَوْكَ أَنْ يَنْخَذُوكَ ۝ وَالْأَهْلُ الْأَعْيُنُ

و چون ببینند ترا بگردانند ترا الا مسخره آبا این شخص است که
اور جهان بنگرد و کجا بنگرد که نهین بنگرد که نهین بنگرد

بَعْدَ اللَّهِ ۝ إِنَّكَ أَكْبَرُ مِنْ هَٰؤُلَاءِ ۝

بعد از خداوند بزرگوارش بر آینه نزدیک بود که گمراه اندازد از برین
بچه خداوند بزرگوارم و سنا کر به تو نگاه می تها که بچه که سنا کر

مُصَوِّغًا

غَرَضًا

بِالْجَوَابِ

عَلَى ذَاكَ خُصِّنَ

نَازِحًا

الغفران

لَوْ أَن تَصَدَّقْنَا عَلَيْهَا وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حِينَ يَرَوْنَ

اگر آن بود که شکایت کردیم بر آن و خواهند دانست چون بینند

کسی هم نه ثابت رنجی او بر او است جانین که بسوخت و کشته شد

العذاب من أضل سبيلا أرايت كمر الخ

عذاب را کیست غلط کننده ترا در راه را دیدی آری که خدا خود را

عذاب کردن بهشت بگذاشت راه است بهر آنکه و نیست بر آن

اطمه هو ما أفانست نكوتك و كذا

خواجه شمس از زنده آیت می شود که نگاه آن را و زبانی

ای پادشاه کسین تو سبب کتابی او را که در انشای

از آن که ترهم لیسمون او یعیقون از هم

که بشیرین ایشان می شنوند با می نهند بنشیند ایشان الا

که نیست آن من سست بهشتی من اور سبب نه بر این

گاه انهم بل هم اضل سبيلا الذوق الربك

مانند جهان این بلکه ایشان غلط کننده و زنده را آیت می گوید و گاه

بویاوت سبب گاه و سبب من بهشت راه است و نه بگذاشت

كيف مذل الاطال وان شاء الله

چگونه دراز کرد و سبب را که و اگر نخواستی که از این راه

کسی پس کی بر جانین اورا اگر با خدا او سبب را

تربعتا الشمس سبب دایلا و قبضه

باز بزرگاشتم آفتاب را بر در راه نماند باز اگر سبب را

پهر سبب پهر یا سورج او سبب کار راه بنشیند الا پهر کنی لیا او سبب

۴۲

۴۳

۴۴

۴۵

بگذریم از این مضمون که از این لغات
بگذریم از این مضمون که از این لغات
بگذریم از این مضمون که از این لغات

ملکیت و مالکیت
مستحقان و مستحقین
مستحقان و مستحقین
مستحقان و مستحقین

لَعَنَّا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا ۚ فَلَا تُطِعِ الْأَمْرَ

بہتر نہادیم در ہر دیہ نرساقتہ
ادھائے ہستے من کوئی دیرا سونو کہانے مان سکروٹکا

وَجَهْدُهُمْ فِي جِهَادٍ كَبِيرٍ ۝ وَهُوَ الَّذِي

و جہاد کن بایشان حکم قرآن جہاد بزرگ
اور غلام کر اوکا اس لیے بڑے زور سے ف اور وہی حسین

من حج البيت من هذا عذب فرات وهذا

در آسخت دو دریا این یک شیرین دن تنگی است دآن دیگر شور

۱۱۰۰
 ۱۱۰۱
 ۱۱۰۲
 ۱۱۰۳
 ۱۱۰۴
 ۱۱۰۵
 ۱۱۰۶
 ۱۱۰۷
 ۱۱۰۸
 ۱۱۰۹
 ۱۱۱۰
 ۱۱۱۱
 ۱۱۱۲
 ۱۱۱۳
 ۱۱۱۴
 ۱۱۱۵
 ۱۱۱۶
 ۱۱۱۷
 ۱۱۱۸
 ۱۱۱۹
 ۱۱۲۰
 ۱۱۲۱
 ۱۱۲۲
 ۱۱۲۳
 ۱۱۲۴
 ۱۱۲۵
 ۱۱۲۶
 ۱۱۲۷
 ۱۱۲۸
 ۱۱۲۹
 ۱۱۳۰
 ۱۱۳۱
 ۱۱۳۲
 ۱۱۳۳
 ۱۱۳۴
 ۱۱۳۵
 ۱۱۳۶
 ۱۱۳۷
 ۱۱۳۸
 ۱۱۳۹
 ۱۱۴۰
 ۱۱۴۱
 ۱۱۴۲
 ۱۱۴۳
 ۱۱۴۴
 ۱۱۴۵
 ۱۱۴۶
 ۱۱۴۷
 ۱۱۴۸
 ۱۱۴۹
 ۱۱۵۰
 ۱۱۵۱
 ۱۱۵۲
 ۱۱۵۳
 ۱۱۵۴
 ۱۱۵۵
 ۱۱۵۶
 ۱۱۵۷
 ۱۱۵۸
 ۱۱۵۹
 ۱۱۶۰
 ۱۱۶۱
 ۱۱۶۲
 ۱۱۶۳
 ۱۱۶۴
 ۱۱۶۵
 ۱۱۶۶
 ۱۱۶۷
 ۱۱۶۸
 ۱۱۶۹
 ۱۱۷۰
 ۱۱۷۱
 ۱۱۷۲
 ۱۱۷۳
 ۱۱۷۴
 ۱۱۷۵
 ۱۱۷۶
 ۱۱۷۷
 ۱۱۷۸
 ۱۱۷۹
 ۱۱۸۰
 ۱۱۸۱
 ۱۱۸۲
 ۱۱۸۳
 ۱۱۸۴
 ۱۱۸۵
 ۱۱۸۶
 ۱۱۸۷
 ۱۱۸۸
 ۱۱۸۹
 ۱۱۹۰
 ۱۱۹۱
 ۱۱۹۲
 ۱۱۹۳
 ۱۱۹۴
 ۱۱۹۵
 ۱۱۹۶
 ۱۱۹۷
 ۱۱۹۸
 ۱۱۹۹
 ۱۲۰۰
 ۱۲۰۱
 ۱۲۰۲
 ۱۲۰۳
 ۱۲۰۴
 ۱۲۰۵
 ۱۲۰۶
 ۱۲۰۷
 ۱۲۰۸
 ۱۲۰۹
 ۱۲۱۰
 ۱۲۱۱
 ۱۲۱۲
 ۱۲۱۳
 ۱۲۱۴
 ۱۲۱۵
 ۱۲۱۶
 ۱۲۱۷
 ۱۲۱۸
 ۱۲۱۹
 ۱۲۲۰
 ۱۲۲۱
 ۱۲۲۲
 ۱۲۲۳
 ۱۲۲۴
 ۱۲۲۵
 ۱۲۲۶
 ۱۲۲۷
 ۱۲۲۸
 ۱۲۲۹
 ۱۲۳۰
 ۱۲۳۱
 ۱۲۳۲
 ۱۲۳۳
 ۱۲۳۴
 ۱۲۳۵
 ۱۲۳۶
 ۱۲۳۷
 ۱۲۳۸
 ۱۲۳۹
 ۱۲۴۰
 ۱۲۴۱
 ۱۲۴۲
 ۱۲۴۳
 ۱۲۴۴
 ۱۲۴۵
 ۱۲۴۶
 ۱۲۴۷
 ۱۲۴۸
 ۱۲۴۹
 ۱۲۵۰
 ۱۲۵۱
 ۱۲۵۲
 ۱۲۵۳
 ۱۲۵۴
 ۱۲۵۵
 ۱۲۵۶
 ۱۲۵۷
 ۱۲۵۸
 ۱۲۵۹
 ۱۲۶۰
 ۱۲۶۱
 ۱۲۶۲
 ۱۲۶۳
 ۱۲۶۴
 ۱۲۶۵
 ۱۲۶۶
 ۱۲۶۷
 ۱۲۶۸
 ۱۲۶۹
 ۱۲۷۰
 ۱۲۷۱
 ۱۲۷۲
 ۱۲۷۳
 ۱۲۷۴
 ۱۲۷۵
 ۱۲۷۶
 ۱۲۷۷
 ۱۲۷۸
 ۱۲۷۹
 ۱۲۸۰
 ۱۲۸۱
 ۱۲۸۲
 ۱۲۸۳
 ۱۲۸۴
 ۱۲۸۵
 ۱۲۸۶
 ۱۲۸۷
 ۱۲۸۸
 ۱۲۸۹
 ۱۲۹۰
 ۱۲۹۱
 ۱۲۹۲
 ۱۲۹۳
 ۱۲۹۴
 ۱۲۹۵
 ۱۲۹۶
 ۱۲۹۷
 ۱۲۹۸
 ۱۲۹۹
 ۱۳۰۰
 ۱۳۰۱
 ۱۳۰۲
 ۱۳۰۳
 ۱۳۰۴
 ۱۳۰۵
 ۱۳۰۶
 ۱۳۰۷
 ۱۳۰۸
 ۱۳۰۹
 ۱۳۱۰
 ۱۳۱۱
 ۱۳۱۲
 ۱۳۱۳
 ۱۳۱۴
 ۱۳۱۵
 ۱۳۱۶
 ۱۳۱۷
 ۱۳۱۸
 ۱۳۱۹
 ۱۳۲۰
 ۱۳۲۱
 ۱۳۲۲
 ۱۳۲۳
 ۱۳۲۴
 ۱۳۲۵
 ۱۳۲۶
 ۱۳۲۷
 ۱۳۲۸
 ۱۳۲۹
 ۱۳۳۰
 ۱۳۳۱
 ۱۳۳۲
 ۱۳۳۳
 ۱۳۳۴
 ۱۳۳۵
 ۱۳۳۶
 ۱۳۳۷
 ۱۳۳۸
 ۱۳۳۹
 ۱۳۴۰
 ۱۳۴۱
 ۱۳۴۲
 ۱۳۴۳
 ۱۳۴۴
 ۱۳۴۵
 ۱۳۴۶
 ۱۳۴۷
 ۱۳۴۸
 ۱۳۴۹
 ۱۳۵۰
 ۱۳۵۱
 ۱۳۵۲
 ۱۳۵۳
 ۱۳۵۴
 ۱۳۵۵
 ۱۳۵۶
 ۱۳۵۷
 ۱۳۵۸
 ۱۳۵۹
 ۱۳۶۰
 ۱۳۶۱
 ۱۳۶۲
 ۱۳۶۳
 ۱۳۶۴
 ۱۳۶۵
 ۱۳۶۶
 ۱۳۶۷
 ۱۳۶۸
 ۱۳۶۹
 ۱۳۷۰
 ۱۳۷۱
 ۱۳۷۲
 ۱۳۷۳
 ۱۳۷۴
 ۱۳۷۵
 ۱۳۷۶
 ۱۳۷۷
 ۱۳۷۸
 ۱۳۷۹
 ۱۳۸۰
 ۱۳۸۱
 ۱۳۸۲
 ۱۳۸۳
 ۱۳۸۴
 ۱۳۸۵
 ۱۳۸۶
 ۱۳۸۷
 ۱۳۸۸
 ۱۳۸۹
 ۱۳۹۰
 ۱۳۹۱
 ۱۳۹۲
 ۱۳۹۳
 ۱۳۹۴
 ۱۳۹۵
 ۱۳۹۶
 ۱۳۹۷
 ۱۳۹۸
 ۱۳۹۹
 ۱۴۰۰
 ۱۴۰۱
 ۱۴۰۲
 ۱۴۰۳
 ۱۴۰۴
 ۱۴۰۵
 ۱۴۰۶
 ۱۴۰۷
 ۱۴۰۸
 ۱۴۰۹
 ۱۴۱۰
 ۱۴۱۱
 ۱۴۱۲
 ۱۴۱۳
 ۱۴۱۴

بروزہ راسخت میان پردو خجانی و سیدی مینو ط

کروا اور رکھا اور دلوں کے بیچ پرودہ اور دوست روی

و هو الذي سار في
داوود آتة افرید از آب آد می را پس ساخت آنرا خد او

اور وہی آئینے بن جائی ہے آدمی بہر پیرایا از کا جہ

و صبر و قنوت در امانت پروردگار تو را

اور سسرال اور یہی بزارب بکر سنا فل اور پوسخہ من

من دور الله ما لا ينفعهم ولا يضرهم ولا يضرهم ولا يضرهم
بجمله خدا چیز را که نفع ندهد بدیشان و ضرر نرساند بدیشان و

اور یہی

بسم الله الرحمن الرحيم

11/12/2019

$$x = 1.23456789 \times 10^{-12} \quad y = 1.23456789 \times 10^{-12} \quad z = 1.23456789 \times 10^{-12} \quad w = 1.23456789 \times 10^{-12}$$

الْكَافِرِ عَلَى رَبِّهِ ظَهِيرًا ۚ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا

کافر پر مخالفت پروردگار خود پیشہ دہندہ ، انفسہ دیم ترا کر
مگر اپنے رب کی طرف سے پیدا کیے گئے اور تم کو جسے پہنچا

مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ۚ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۚ

شارت دہندہ و بیم کنندہ ، گوئی بسم از شما بر تبلیغ قرآن حج و راک
چہ ہی خوشی اور ڈر سنائیے کہ تو کہہ میں نہیں مانگا جسے اس پرچہ مزدوری

إِلَّا مِمَّا شَاءَ اللَّهُ ۚ إِنِّي خَشِيتُ لِلَّهِ رَبِّهِ سَبِيلًا ۚ وَتَوَكَّلْ

لیکن یہ کہ خواہم کہ راہ گیر و تسوی پروردگار توین کو بگیرد و تو کو کن
مگر جو کوئی چاہے کہے کہے اسے رب کی طرف راہ اور ہر مساک

عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ ۚ وَسُبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ

بر آن زندہ کہ گرگز میزد و پاک یاد کن ہر اہستہ این او بر سر دے
اوس جیتے پر جو نہیں مرنے اور یاد کر اوسکی خویان اور دہیں ہے

بِذَنُوبِ عِبَادِهِ خَيْرًا ۚ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ

گناہان بندگان خویش آگاہ آنکہ بیافرید آسمانہا
ایسے بندوں کے گناہوں سے خردار جسے نیائے آسمان

وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰ

وزمین و آنچه در میان آہستہ در شش روز بایستقر شد
اور زمین اور جو کچھ اس کے نیچے ہے چہ دن میں ہر نام ہوا

عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمٰنِ فَسُكِّنَ إِلَيْهِ خَيْرًا ۚ وَإِذَا قِيلَ

بر عرش اوست بخشنا بندہ پس پرین ارحال و دانای را چون گفتند
تخت پر وہ بڑی مہر و الاسود چہ اوس سے جو اسکی بزرگوار اور جب

۵۵

۵۴

۵۳

۵۸

۵۹

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمٰوٰتِ
خَيْرًا عَلَى الْعَرْشِ

594

614

25

مستحق
فارس
کرم

بسم الله الرحمن الرحيم

ولساستان بکریه
 یا ایک پرستاروں کا بیٹا ہے جو کہ
 یقیناً صبح کو اس سے ملے گا
 چنانچہ یعنی نوافض برائے ان غالب استغفار
 و شہریت یا تو رہا گیا یا نہ رہا
 یا یہ کہ ایک اور کلمہ لادوں گا
 رہا کہ ان کو کہ ان کا کوئی اور

مجلس اعلیٰ ایوان
وزارت داخلہ

لَهُمَا سُجَّدٌ مِّنَ اللَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ أَنَسْجِدُ لِلَّذِينَ آمَنُوا

وَرَزَاهُمْ نَقْرًا مِمَّنْ كَانُوا يَجْعَلُونَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا

زبانہ کہو کہ اس سخن و خوش شان میں داور گوارست کہ بساخت و آسمان بر جہا
اور رستہ سے اونکا گذر ٹیڑھی کہ کہیں اور کسک حرم سے شاہجی آسمان موز برج

وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا ۝ وَهُوَ الَّذِي

دشت در آن چراغ را تبیین یافت. را خشت ماه روشن را دوست آمدند
اورر کما اوسمین چراغ اور جاندا و حالاً کہ بنو اوس اور دیکھتے

بَعَثَ إِلَيْكَ وَاللَّهُ يَخْلُفُهُ مَنْ أَرَادَ أَنْ يُدِيرَكَ

ساخت متب و روز را جالینین یکدیگر برآید پس که خوانند بید کردن
بنامی رات آوردن بدینے او بیکی واسطی جو چاک و پیمان رکھنا

أَوْ أَرَادَ شُكْرًا وَعِبَادًا الرَّحْمَنِ الَّذِي

یا جوہد شکر کہ ایسی کردن و بندگان خدا را
یا چاہے شکر کرنا و اور بنید رحمن کی وہ ہیں جو

يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَرَامًا وَإِذَا خَاطَبَهُمْ جِبَلٌ فَتُكَلِّمَهُمْ

چلتے ہیں زمین پر اس لئے ہاتھ اور جب بات کرنے لگیں تو سب سے پہلے

قالوا سلاماً والذين يبيتون في الدار والمكة

کھین صاحب مسک مشفق اور درہ جورات کا سیٹھ بن آج بیکہ ایک بکیر بن

نه اولیٰ غزوه

وَلَا يَنْبَغُ أَنْ يَكُونَ
مِنْكُمْ مَنْ يَكُونُ كَالْأَنْفُسِ

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا

عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهُ كَانَ غَرَامًا إِنَّهَا

سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا وَالَّذِينَ إِذَا انْقَضَىٰ

عَذَابُهُمْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَلِئَلَّامُ

يَعْلَمُوا لَمْ يَكُنْ لَهُمْ لِقَاءُ اللَّهِ أَكْثَرَ شَأْنًا

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا يَقْتُلُونَ

النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ

يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا يُضْعَفُ لَهُ الْعَذَابُ

بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ وَالَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ زَكَاةً

وَالَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ زَكَاةً

وَالَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ زَكَاةً

وَالَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ زَكَاةً

وَالَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ زَكَاةً

وَالَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ زَكَاةً

وَالَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ زَكَاةً

وَالَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ زَكَاةً

يَقْتُلُوا
الْأَنْفُسَ
الَّتِي
حَرَّمَ
اللَّهُ

يَضْعَفُ
لَهُ
الْعَذَابُ
بِمَا
كَانُوا
يَعْمَلُونَ

وَالَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ زَكَاةً

۴۹

يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَيَخْلُدُ فِيهِمْ مَهْلًا ۝ الْاٰمَنَ

روز قیامت و جاودہ ماند انجا قرار کرده شده مگر آنکه

دن نیامت کے اور پڑا ہے اور پھر گھر گئے

ثَابِتًا وَاٰمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ

ثابت و ایمان آورد و عمل صالح نمود پس انھان

توبہ کی اور یقین لایا اور کیا کچھ کام نیک

يُبَدِّلُ اللّٰهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ

بدل سازد خدا بد ہمارا اچھا بنیگا و بہت

بدل دے گا اللہ برا یوں کی جگہ بہلا دے گا اور

اللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝ وَمَنْ ثَابِتًا وَعَمِلَ صَالِحًا

اللہ بخشنے والا مہربان ۲ وہ کہ توبہ کند و کار صالح عمل آورد

اسد بخشنے والا مہربان ۲ اور جو کوئی توبہ کرے اور کچھ کام نیک

فَاِنَّهُ يَتُوْبُ اِلَى اللّٰهِ مَتَابًا ۝ وَالَّذِيْنَ لَا يَتُوْبُوْا

پس را توبہ دے گا اللہ متاباً ۳ و انکے گواہی دروغ نہیں

سو دے گا اللہ کی طرف پرت ہے کی جگہ آوردہ جو شامل نہیں ہوتے

الزُّوْرَ ۝ وَاِذَا مَرَّ اَبَا لَلْعَوْرِ ۝ اِكْرَامًا

۴۱ ۴۲ چون گزرتے ہوں پر بہرہ ورہ گزرتے ہوں پر رش برز گاہ میں

جہوئے کام میں اور جب ہونٹیں کھیلے گی با تو پر عمل جاوین بڑی رکھ

وَالَّذِيْنَ كَذَبَ ۝ اُولٰٓئِكَ اَبَا يٰٓتِ بِهٖمْ كَذِبًا

و انکے جو کہ نہ دادرہ بنو دین زامبات پروردگار انھان

اور وہ کہ جب انکو سچھایا ہے اویکے رب کی باتیں نہ ہو پڑیں

يَخْلُدُ

فہم ہشت روز
دعوت والا تو انھیں
اور شہاد

فہم ہشت روز
دعوت والا تو انھیں
اور شہاد

کیا یوں کی جگہ بہلا دے گا
اللہ بخشنے والا مہربان
و انکے گواہی دروغ نہیں

ایمان لایا ہے ذکر کیا کہ یہ ہے اسلام میں گاہ
کسی گاہہ بی جو کہ کسی سے پہلے
ایمان لایا ہے ذکر کیا کہ یہ ہے اسلام میں گاہ
کسی گاہہ بی جو کہ کسی سے پہلے
ایمان لایا ہے ذکر کیا کہ یہ ہے اسلام میں گاہ
کسی گاہہ بی جو کہ کسی سے پہلے

وقال الله

نموده کنند و در این دنیا و آخرت
از این دنیا و آخرت

عَلَيْهَا صَبْرًا وَعُمِيَانًا وَالَّذِينَ يَقُولُونَ

رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَنْزَلِكُمْ عِزًّا وَذُرِّيَّةً نَافِلَةً

أَعْيُنَ وَاجْعَلْنَا لِمَنْتَقِينَ إِمَامًا وَأَوْصِيَانَا

يُحْزِنُونَ الْفَرَقَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيَقُولُونَ

فِيهَا تَحِيَّةٌ وَسَلَامٌ خَلْدٌ فِيهَا حَسَنَاتٌ

مُسْتَقَرًّا وَمَقَامًا قُلْ مَا يَعْزِلُكُمْ عَنْهَا

لَوْلَا دَعَاؤُكُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامَانٍ

اگر باشد عبادت شما پس بر آینه دروغ داشتید پس ای کسانی که ایمان آورده اند

۴۳

۴۴

۴۵

۴۶

در این دنیا و آخرت

بلقون

که اینک بگویند و در این دنیا و آخرت

و انهم انهم

و انهم انهم

ربع

و انهم انهم

سوا الشعر اغز كبتك غير الشعر يتبعهم الرشد بالخلد

اياتها ۲۲۷ و كلماتها ۱۲۹۶ و حروفها ۵۵۴۲ و عراها

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طسّم تَلَكْ اَيُّ الْكِتَابِ لِبُيْرٍ لَعَلَّكَ

این آيات كتاب روشن است شاید
بهر آئين بن كهول شده كتابی شاید

لَهُمْ نَفْسُكَ اَلَا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ اِنْ شَاءَ

اگر گویند خورشید را بسبب آنکه سلمان نمیشوند
كهونت ما را به این جان اسپر کرده بعضی چنین گریه اگر هم جانین

نَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ عَلَيْكُمْ

فرود آوریم بر ایشان از آسمان نشانی پس شود گردن ایشان
نوازین اود بر آسمان یک نشانی بهره بادین یکی گردن

لَا خَاضِعِينَ وَمَا يَنْتَهِیْهِمْ مِنْ

پیش آن نیایش کنند و نمی آید ایشان
اوسکه آنگه نمی اورندین تا بچون اود پس کوشی حرکت

بسم الله الرحمن الرحيم
فان الله
الرحمن الرحيم

نزل

وَقَدْ كَذَّبُوا

الرَّحْمَنُ حَدَّثَ الْكَافِرَ نَوَاحِدَهُ مُعْرِضِينَ

جانب پروردگار ایشان نوید آورده گری باشد از آن روی گرداننده
رحمن بی خبری جس سے موہنے نہیں موڑے

فَقَدْ كَذَّبُوا فِئَاتِهِمْ مِنْ أَنْبَاءِ مَا كَانُوا بِه

پس ثابت شد کہ ایشان دروغ شنوند پس خواب آید ایشان ماصدق کہ بیان
سوچہ بہوٹلا کے اب پہنچے گی ان پر حقیقت اور بات کی جیسے

يَسْتَرْفِئُونَ ۖ أُولَئِكَ يَرْوُونَ إِلَى الْأَرْضِ كَمْ

تستعربکوند ایانندیدہ اند بسویکے زمین چہ قدر
ٹھٹھے کرتے ہیں کیا نہیں دیکھتے زمین کو کہتی

أَلَيْسَ لَنَا بِمَنْزِلٍ كُلِّ رَوْحٍ كَرِيمٍ ۖ أَلَيْسَ

روانیم در اینجا از ہر ہنس لوگمان ہے اوسین ہر بہانہ بہانہ ہر نامی اسمین
ہر آئندہ زمین

ذَلِكَ لَا يَهْدِيهِمْ وَمَا كَانَ أَكْثَرَهُمْ مُؤْمِنِينَ

اجرا نشانہ ہست و نشینہ بیشترین ایشان مسلمان
الہ نشان ہے اور وہ بہت لوگ نہیں مانتے دایے

وَإِنْ رَأَيْتَ أَنَّكَ بِرَحْمَةِ الرَّحِيمِ ۖ وَكَذَلِكَ

وہ آئندہ پروردگار تو ہمان ہست غالب مہربان و نگاہ کار و اواز
اور یہ ارباب و ہی ہیں زیر دست رحم والا ہست اور یہ بکارا

رَبُّكَ مُوَيِّزُ الْأَرْبَابِ لِقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۖ قَوْمٌ

پروردگار تو موسی را کہ بیا پیش گروہ استمکاران بیا پیش قوم
بزرگ بے موسی کو کہ جا اوس قوم گنہ گار بایس قوم

فَلَا يَسْتَنْصِفُ بَيْنَهُمْ
نہیں بچتا درمیان

فِرْعَوْنَ لَا يَتَّقُونَ ۚ قَالَ رَبِّ اِنِّىْ اَخَافُ اَنْ

فرعون اما بر نیزگاری نمیکنند گفت سبب پروردگار من هر آنست که من را
فرعون پاس گدا و کوفه درینین اولاد است و سبب من را تا بهون که جنگو

100

در ریه شترندرا دندان شود، سینه من و چهارم شترندرا

615

زبان سن پسر پسر کی نسبت سے کہتے ہیں مارون و قوم فرعون را من گزائی
میری زبان سے نیلام و حسیہ مار فکو اور انکو مجھ پر سے ایک گزائی

154

پس خبر رسید که کشته مرا گفتند نه چنین باشد پس هر دو مرد
میروند تا دهانی که مشکو را در آن بینند و او را در آنجا

16

پاس پیا پسندیدنیست
شاهزبان بهار می آید سانه تهنات

1

پس گوئید برآینه نازش تاده پروردگار عالمیایم باین سپیایم که لکنر

1

گفت ایچو سی آیا پرستش کریم تر است یا نه

ف ایک فضیلت کا فن ہو انہاں سے
سورہ نعلین اور اس کا ماحول

وَكُنْتُمْ فِيْنَا مِنْ عُمَّلِكَ سَبِيْنٌ ۝ وَفَعَلْتَ

دو رنگ کردی در میان ما از عمر خود سالہا

۱۸ اور رہا تو ہم میں ابھی عمر میں سے کسی برس اور گرگاہ تو
فَعَلْتَ اَتَيْتُكَ اَلَّتِي فَعَلْتَ وَانْتَ مِنْ اَلْكُفْرِ

۱۹ آن کردار خود را کہ آت تو پہل آت تو ازنا سب اس از رنگانی
ایجادہ کام جو کر گیا اور تو ہے ناشکرف

۲۰ قَالُ فَعَلْتُمْ اِذَا وَاَنَا مِنَ الضَّالِّیْنَ ۝ فَقَدْ

گفت کردیم آن کردار را نگاہ من از گمراہان بودیم بس گونہم
کہا کیا تو ہے میں بنے وہ اور میں بنایا جو کہے دالا بہرہا گاہیں

۲۱ مِنْكُمْ لَمَّا خَفَضَكُمْ فَوَهَبَ لِيْ حِكْمًا وَجَعَلَنِيْ مِنْ

آپس تھا چون سجدم از عقوبت شما پس عطا کرد مرا پروردگار من اس ساخت مرا از
تم سے جب نہارا در دیکھا بہر بخشا بگو برے رب سے حکم اور ہم ایا بگو

۲۲ اَلْمُرْسَلِيْنَ ۝ وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنَّهَا عَلٰى اَعْيُنٍ

پناہبران دایا این نبتے است کہ مست کیے نے برتن کہ بندہ گریختے
سجاکو پہنچا بنے دالا اور وہ احسان ہے جو تو مجھ پر کیے کہ غلام کر کیے

۲۳ بَنِيْ اِسْرٰٓئِيْلَ ۝ قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعٰلَمِيْنَ

بنی اسرائیل را ہر گفت فرعون و چیست پروردگار عالمہا
بنی اسرائیل بولا فرعون کہا ہے جہان کا صاحب

۲۴ اَلَا رُبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا اَلَا

نہ نہ رب بروردگار آسمانہا و زمین و آنچه در میان اینہا است اگر
کہا نہ رب آسمان و زمین کا اور جو اس کے بیچ ہے

لَمَّا خَفَضَكُمْ

۱۸-۲۰ بنی بنی گریختن بنی اسرائیل نعت
۲۱-۲۳ بنی بنی گریختن بنی اسرائیل نعت
۲۴-۲۶ بنی بنی گریختن بنی اسرائیل نعت

اَن

۲۴ ۲۵ **كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ۝ قَالَ لِمَنْ حُكْمُهُ ۝ اَلَا سَمِعْتُمْ هٰذَا ۝**

یقین آؤندہ اید گفت فرعون آمازا کہ حواسے کووندہ آمازا شنوید
تر یقین کرد بولا اسے گرد والوں کے تم نہیں سنے ہو

۲۴ **قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْاَوَّلِينَ ۝ قَالَ اَنْتَ**

دگفت مویسے پروردگار شماست و پروردگار پدران پیشین گفت فرعون
کہا صاحب تمہارا اور صاحب تمہارے آگے اب داد کا بولا

۲۵ **رَسُولُكَ الَّذِي اَرْسَلَ اِلَيْكُمْ بِالْحَقِّ ۝ قَالَ رَبِّ**

پیامبر کے کہ فساد شدہ بسوے شما دیوانہ است گفت مویسے پروردگار
تمہارا پیغام دالا جو تمہاری طرف بھیجا ہے سو بولا کہ ہا رب

۲۸ **الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ مَا بَيْنَهُمَا اَنْتَ تَعْلَمُ**

شرق و غرب و آنچه در میان اینہاست اگر در سے با خبر
شرق اور مغرب کا اور جو ان کے بیچ ہے اگر تم کو جہہ رہے ہو

قَالَ لَنْ اَتَّخِذَ الْمَالَا غَيْرِي لِاجْعَلَكَ سِرًّا

گفت اگر خدا کے گریختے غیر مرا البتہ کہیں ترا
بولا اگر تو میرے ٹھہرا کوئی اور حاکم میرے سوا ہے تو اسے دالو گا تجھ کو

۲۹ **اَلَمْبَحُوْثِ ۝ قَالَ اَوْ لَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُّبِينٍ**

زندانیان گفت آما بزنڈان کنی اگر چہ باریم میں تو چہ بڑا روشن
قد میں کہا اور جولا یا ہون تیرے پاس ایک چیز کہ آما بزنڈان

۳۱ **قَالَ فَاَنْتَ بِهٖ اَنْتَ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ ۝**

گفت بیا آما اگر
بولا تیرا چیز آما اگر

فان حضرت موسیٰ الیہ السلام
جانبے سنے اشدان قدس نبی
اور فرعون بنام ابجر دارون کو بولنا
خدا را اؤ یقین اچو کہ در صفا

۱۹
وفا

فَاَلْقَى عَصَاهُ فَاِذَا هِيَ ثَعْلَبَانِ مُبِينَانِ وَفَرَع

پس بلنداشت عصا و خورا پس گمان یک از دو پای استغفار بود و بر آید

يَدَاهُ فَاِذَا هِيَ بَيْضَانِ لِلنَّظَرَيْنِ قَالَ لِلْمَلَأِ

دست خورا پس گمان یک سفید بود و بر آید گمان گفت فرعون کا

حَاكِمًا اَنْ هَذَا لَيْسَ عَلِيْهِمْ يَرِيْدَانِ يَسْجُدُ

که حاکم اب و در آینه این شخص جادوگر است و انا بخواند که بدون کند خورا

مِنْ اَرْضِكُمْ لَيْسَ اَفْهَامُ اَتَا مَرُونِ هِيَ قَالُوا

از زمین شما بسم خورا پس چه بیفت اند مرا گفتند

اَرْجِهْ وَاَخَاهُ وَاَبْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ خَشَرَيْنِ

موقوف دار و او را درین راه بفرست در شهرها

يَا تُفَاكِ بِلَاسِ عِلْمٍ فَمَجْمَعُ السَّمْعِ لَمُبِقَتِ

تا ببارد پیش تو هر جادوگر و ازارا پس جمع کرده شد ساج و ابرام

بِقَوْمٍ مَّعْلُومٍ وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ اَنْتُمْ

روزی پیش و گفته شد برومان آیا شما

۳۲

۳۳

۳۴

۳۵

۳۶

۳۷

۳۸

۱
مهر

۳۴

مَجْتَمِعُونَ ۝ لَعَلَّكَ تَتَّبِعُ السَّحَرَةَ إِن كَانُوا هُمْ

جمع شوند اید بود که با پیروی سحران کنیم اگر ایشان
آنکسے ہو سکتے ہو شاید ہم راہ پکڑن جادو گردانی اگر جادوین ہی

۳۵

الْفَلِیِّینَ ۝ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ

غالب شوند پس چون حاضر شدند سحران گفتند فرعون را
زیر پر جب ہے جادو گر کہنے کے فرعون سے

۳۶

إِنَّا كُنَّا لَكَ جُوعًا ۝ فَاخْرُجْ أَفْلَیِّیْنَ

آیا مارا مزدی بودی اگر ما غالب شویم
بہلا کیجیہ مارا نیک بی ہے اگر ہو جادوین ہم زیر

۳۷

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذًا لَمِنَ الْمَقْرَبِینَ ۝ قَالَ لَهُمُ

گفت آری ہے اور آئندہ شما انکسہ از مقربان شید گفت ایشان
بولا البتہ اور تم اوسوف نزدیک والون میں ہو سکتے کیلئے انکو

۳۸

مُوسَى الْقَوَامَا أَنْتُمْ مَلَقُونَ ۝ فَانْقَضَىٰ حَیَاتُهُمْ

موسیٰ انکسید انچہ شما اکلندہ اید ہر انداختند رسن ہر خود را
موسیٰ نے دیکھو جو تم نے ہو ہر دالین اور ہوں بانی ہر ہا

۳۹

وَعَصِیْهِمْ وَقَالُوا لِفِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ

و عصا ہر خود را و گفتند ہم بزرگی فرعون ہر ایدنا البتہ غالییم
اور لا ہریان اور ہوسکتے فرعون سے کہ اقبال سے ہم ہی زیر سر ہے

۴۰

فَأَنفِیْهِمْ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ

پس انداخت موسیٰ عصا خود را پس ناگهان وہ سب کچھ فرزدی ہر انداخت دھاری ہو گوند
پھر دالا موسیٰ نے عصا ہر ہر ہر وہ سب کچھ لگا ہو را گرا دھون بنایا

عصا ہر سب کچھ لگا ہو را گرا دھون بنایا

عصا ہر سب کچھ لگا ہو را گرا دھون بنایا

عصا ہر سب کچھ لگا ہو را گرا دھون بنایا

والله

فَأَلْقَى السِّحْرَ سِحْرَيْنِ ۖ قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ

پس انداخته شد سحران سحران گفتند ایمان آوردیم به پروردگار عالمها

رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ۖ قَالَ آمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ

پروردگار موسی و هارون گفت فرعون آبا ایمان آوردید موسی و هارون

أَذِنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ

و شما را که شما را آینه وی بهتر شماست آنکه یادداشت شما را جادو

فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ لَا قِطْعَ مِنْ أَيْدِيكُمْ وَأَنْتُمْ مُنكَرُونَ

پس خواهید دانست البته بر من دستها شمار و باها و شمار

مَنْ خَلَفَ مِنْكُمْ خَلْفَةٌ لَا صَلَواتُكُمْ أَجْمَعِينَ ۖ قَالُوا

یکی از جانب راست و دیگر از جانب چپ البته بر او نعمت شمارا جمع می گفتند

لَا ضَرَرَ أُنَّا إِلَى رَبِّنَا نَقُودُ ۖ قَالُوا نَظَرُكُمْ

چ زبان نیست بر آن است و پروردگار خویش بر جمع کنیم هر آینه توقع داریم

يُخْرِجُكُمْ مِنْهَا ۖ قَالُوا نَظَرُكُمْ نَظَرُكُمْ نَظَرُكُمْ

که با بر ز سر شما برود و اگر گمانان با شماست که شما را اول سالان

۷۴
۷۵

امنتم
ع و ط و لا صبا ی عن ج و ع امنتم
تحقیق الثانیة ص فنه مای فان
ول بالخلقة و بتبیلها ب د ج م
والارزق عن ج

آیه بصری

بزیادة الواو بعد الا
نظا و صلکم
بعض المصنف
مفسرین
مفسرین

۷۹

۵۰

۷۵

التغی

ان اسیر
الاسیر

خذون
ادح دل بکلف
ادح

فاتبعواهم
من الاشغال

قراوی
مالا لارود قراوی
فی الاصل منہ
و مال لارود قراوی
فصلہ

وَ اَوْحَيْنَا اِلٰى مُوسٰى اَنْ اَسْرِ بِعِبَادِيْ اَنْتُمْ
دو ہی فرشتہ ایم جسکو موسیٰ کہ وقت شب روانہ گان مرا پر آیت شما
اور حکم بھیجا ہے موسیٰ کو کہ رات کو پہلے نکل کر میرے بندو کو اللہ تعالیٰ
مُتَّبِعُونَ ۝ فَارْسَلْنَا فِرْعَوْنَ فِي الْمَلَاہِمْ خَشْرًا ۝
تغافل کردہ خود پس فرستاد فرعون در شہر ہا نقیان
پہلے گاہی کے پہلے پہلے فرعون نے شہر دین میں نقیب
اِنَّ هٰؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلٌ ۝ وَاِنَّهُمْ لَكَا
کہ ہر آیت بنی اسرائیل گرد ہی اندک وہ آیتہ البشان ارا
بہر اندک جو بن سو ایک جماعت ہیں شہر کیست اور وہ مقبرہ
لَنَّا نَطْوِيْہُمْ ۝ وَاِنَّا جَمِيعٌ حٰذِرُونَ ۝ فَاتَّبَعْنٰہُمْ
بخشم آورہ اند و ہر آیتہ باہم حق ہم مسلح ہوئیں
ہی بنے ہیں اور ہم ساری فطرہ فرستے ہیں پہلے نکال دینے لوند
مِنْ جَنَّتٍ وَعِیُّونَ ۝ وَلَنُفَاِیْہِمْ مَّقَامٌ کَرِیْمٌ ۝
از بوستان ہا و چشمہ ہا و گنجا و منزل تک
باغ جوڑ کر اور چشمے اور چشمے اور گنجا ہا
کَذٰلِكَ وَاَوْرَثْنٰہَا بَنِیْ اِسْرَآئِیْلَ ۝ فَاتَّبَعُوْہُمْ
جین کر دیم ویراث و ایم این شہا بنی اسرائیل پس تغافل کے فر
اس طرح اور ہاتھ لگا لیں بہر خیر بنی اسرائیل کو پہلے پہلے ہا
مُتَّبِعِیْنَ ۝ فَلَمَّا تَرٰہُمُ الْاَحْمَرُ قَالَ اَحْمِبْہُمْ ۝
وقت اشراق درآمد پس چون کہ بگرا دیدند دو گدگد تیز زبان موسیٰ
سویح نکلتے تھے ہر نقال ہر بن دو فوجین کہنے لگے موسیٰ

وہا ایک رات ایک ایک
میں ان کو اس کے
اسی رات میں ان کو
میں ان کو اس کے
اسی رات میں ان کو
میں ان کو اس کے
اسی رات میں ان کو
میں ان کو اس کے

وقال الله

اِنَّا لَمَذْكُورُونَ ۚ قَالَ كَلَّا اِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِي

برآئید باز سینه گفت موسی نه چنین است هر آینه باین پروردگار سست از خود
م تو بگو چه گئی کها کوئی چنین میرسد سینه به برابر جگواراه بارگ
فَاَوْحَيْنَا اِلٰى مُوْسٰى اِنْ اَضْرَبَ بِعَصَاكَ الْخَضِرَ

پس وحی نرسیدیم بسو موسی که بزین عصا خود را در دریا
پیر حکم بهنجایند موسی کو که مارا - بنه عصا سب دریا کو

فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ ۚ وَ

پس درانشکافت پس شد هر پاره مانند کوه بزرگ
بهر پاره گشتا نو سو کوهی بزرگ سب بر ابرار و اور

اَزْلَفْنَا لَهُمُ الْاٰخِرِيْنَ ۚ وَاجْعَلْنَا مُوْسٰى وَمِمَّنْ

نزدیک آوردیم اخیان دیگران را و خلاص ساختیم موسی را از آنرا
باس بهنجایان سب اوس جگواراه و در کو اور بجایان سب موسی کو اور جگواراه

مَعَهُ اٰجِهِيْنَ ۚ ثُمَّ اَغْرَقْنَا الْاٰخِرِيْنَ ۚ اِنَّ فِيْ

که همراه بودند همگی باز غرق ساختیم آن دیگران را هر آینه درین
نهی اوس سب سینه سب بهر دوا دیا اوان دوسر کو این جزین

ذٰلِكَ لَاٰيَةٌ وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ

بجرا نشانه است و بودند بیشتر بر ایمان مسلمانان
آب نشانی سب اوسین دویست لوک ماسینه در سب

وَ اِنْ رَّبُّكَ لَطَوَّ الْعَصٰى ثُمَّ اَلْهَمَّ الرُّسُلَ ۚ وَ اَنَّا عَلَيْكُمْ

و هر آینه پروردگار تهناتست غالب مهران و چون بر ایشان
ان تهنات سب تهنات سب ریم و الا فاما اوس سب او کو

41
42

43

44

45

46

47

48

و اِنْ رَّبُّكَ لَطَوَّ الْعَصٰى ثُمَّ اَلْهَمَّ الرُّسُلَ ۚ وَ اَنَّا عَلَيْكُمْ

و اِنْ رَّبُّكَ لَطَوَّ الْعَصٰى ثُمَّ اَلْهَمَّ الرُّسُلَ ۚ وَ اَنَّا عَلَيْكُمْ

لشعرا

۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

يَا اَيُّهَا الْعَالَمِينَ اِذَا قَالُوا بِكُمْ قَوْلًا فَاعْلَمُوا
 خیر اے عالمین! چون گفتند بدید خود و قوم خود چه چیز ای پرستید
 خیر اے عالمین! جب کہا اسے بائیں اور اسکی قوم کو تم کہا بوسے ہو
 قَالُوا نَعْبُدُ اصْنَامًا فَعْلَمُوا قَالُوا نَعْبُدُ قَالُوا
 گفتند ای پرستیم بتا را پس ای پرستیم بر ایشان مجاورت کنند گفت آما
 وہ بویے ہم بوسے ہیں مورتو کو پرستید کن اور بتاں کیے بیٹے ہیں کہا کہ
 لیس ہوا کہ خدا تدعون او نفعونکم اور نصرونکم قَالُوا
 می شنوند آواز شما چون بخوانند یا سمعوا یا شہادوا یا شہادوا یا شہادوا
 سنے ہیں بتا را جب بکار ہے ہو یا ہلا کر ہے ہیں بتا را یا ہلا کر بوسے ہیں
 بَلْ جَدُّنَا اَبَاءُ نَاكَرُكَ يَفْعَلُونَ قَالُوا اَفَرَأَيْتُمْ مَا
 بلکہ باقیہم پدران خود را کہ چنین میکردند گفت ایادید ایادید
 پرستید بے اسے بائیں اور بے اسے کہا ہلا کر بوسے ہو خیر
 کہتم تعبدوا انتم و اباؤکم الا قد علمنا فاعلموا
 می پرستید شما و پدران پیشین شما پس بر آئینا
 بوسے سنے ہو تم اور بتا را بے بائیں اور بے اسے اسے سودہ ہو
 وَالَّذِي خَلَقَ هُمَا قَالُوا الَّذِي خَلَقَ هُمَا قَالُوا
 وبتاں جن اند لکین دست پدرم بود و گواہا را انکہ بافر پدر ہیں ہمون
 میرے ہیں مگر ہاں کا صاحب جسے بھگونا یا سودہ ہی بھگو چھو گیا
 وَالَّذِي هُوَ يَلْعَنُ وَيَسْقِي قَالُوا وَالَّذِي هُوَ يَلْعَنُ وَيَسْقِي
 و انکہ او طعام بخوراند مرا و می آشامد مرا و چون بیمار شوم
 اور وہ جو بھگو کہلا اسے اور بھگونا اسے اور عیب میں بیمار ہوں

وفاقی

فہو کشفین والذی یستغنی عنی **والذی**
 پس ہوں شفا یہ پہلو آنکہ میرا نہ بارزادہ گردانمرا دانکہ
 تو ہی چکا کرنا ہے اور وہ جو چکو مار چکا پھر بلا وگا اووہو
 اطمع از یقین **خطبتی یوم الدین** رب
 تو حق دارم کہ یا مرد رب من گناہن روز حسنا پروردگار
 چکو تو حق ہے کہ یقین میری تقویٰ و انصاف کے اسے رب
 ہب حکما **والحقنی بالصلین واجعل لی**
 عطا کن مرا حکمت دلائل کن مرا ایشاں گمان دہیہ آبر آبر کن
 و بے چکو حکم اور چکو چگون میں اور کہہ میرا دل
 صدق **الآخرین** واجعل لی من ورثہ
 نیک در پسینان و بکن مرا از دستان
 سچا بچگون میں دل اور کہ چکو وارثوں میں
 جنة النعیم **واغفر لی انہ کان من**
 بہشت انعم ویا مرد پر را ہر آئندہ وی بود از
 نعمت کے باغ کا اور عاف کر دے اس کا کہ وہ تھا
 الضالین **والاخری یوم یسعی**
 گمراہان و مردا کن مرا رب اگر اچھے شوقہ دان ہوں
 راہ ہوں میں اور چکو چگون میں گمراہین جس دن
 لایعذر **مال** لا یغفر **والاخری یوم یسعی**
 کرنا ہر مال و شوقہ دان لیکن صاحب فادہ آن کہ چکو چگون
 نہ رہے آئندہ آنی مال نہ رہے مگر جو کوئی آیا اس میں ہے

خطایات

فہو کشفین والذی یستغنی عنی
 اطمع از یقین خطبتی یوم الدین
 ہب حکما والحقنی بالصلین واجعل لی

۸۹
۹۰

سَلَامٌ ۝ وَارْتَقِ الْوُجُوهَ ۝

سید عیسیٰ را از نزدیک کردہ سوز بہشت بر کے شمعان و ظاہر نمود آید

۹۱
۹۲

وَقِيلَ لَكُمُ آيَاتُ الْقُرْآنِ ۝

دو رخ بر آئی کرمان و گفتہ شود ایشان کجاست انجیل پر بندہ

۹۳

مِنْ دُونِ اللَّهِ ۝ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سَاعَةً مِنْ زَمَانٍ ۝

بجستہ خدا ای قدرت ہمہ ہند شمارا خود انتقام بخشند

۹۴

فَيَكْبِتُ سَوَافٍ ۝

پس بر آید انداختہ شوند در انجا تان و کرمان

۹۵

وَيَجْعَلُ الْيُسْرَىٰ أَيْسَرَ ۝

وَشَدَائِى شَيْطَانٍ ۝

۹۶

تَاللَّهِ إِنَّكُمْ لَفِي ضَلَالٍ ۝

ایک بار کجا رہی گشتند بخدا بر آئید ما بودیم در گمراہی

۹۷

إِنْ تَسْتَوِي ۝

چون برابر می گشتیم شمارا بر در کار عالمیا

۹۸

وَيَكْبِتُ سَوَافٍ ۝

کتبہ ابواب ۱۲۱۴
دعویٰ برادین

أَضَلُّنَا إِلَّا الْيَمِينُ ۚ فَمِنْ أَيْنَ تَتَّبِعُونَ ۚ وَلَا

گر آه کردند ما اگر این بدکاران پس نیست ما را هیچ شفاعت کنند
هم کو راه سے پہلا سوان گنگا و تے بہ کوئی زمین ماری سوائے کہ
صَدِّيقِي ۖ فَلَمَّا زَاكَرَ كَذِبُكَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُهْمِلِينَ ۚ

دوست مہربانے تائیدہ پس کاش مارا یکبار رجوع باشند پس تو ہم اسلامان
یہ کوئی دوست محبت کرے والا سو کسی طرح ہو کہ یہاں ہوں یا وہاں
اِنَّ ذٰلِكَ لَا يَـُٔى وَّمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ۚ

ہرگز نہیں آجائے نہ بہت دہشتہ بیشترین ایشان سلطان
اس بات میں نشانی ہے اور وہ بہت لوگ نہیں مانتے وہ اپنے اور
اِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۚ كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ

ہر آئینہ پروردگار تو نہ تھانت غالب مہربان دروغی کردند قوم نوح
تیرا رب وہی ہے زبردست رحم والا جو پہلایا نوح کی قوم ہے
اَلْمُرْسَلِينَ ۚ اِذْ قَالَ لَهُمْ اٰخُوهُمْ نُوْحٌ اَلَا تَتَّقُوْنَ ۚ

پیغامبران چون گفت ایشان پر اور ایشان نوح ابائی تشریف
پیام لائے اور انکو جب کہا انکو اون کے بھائی نوح کے برائے نہیں
اِنَّكُمْ كَوْمٌ سَـَِٔدُونَ ۚ اَفَاَتَقُواْ اللّٰهَ وَاطِيعُوْاْ اٰتِیَہُمْ ۚ

ہر آئینہ سے بد کہ شما پیغمبر انا تم پس بر سب از خدا و فرمان بردار ہیں
میں تمہارے کہ سب سے پیغام لائے اور انکو سب سے اور بر کہا نا اور نوح
اَسْأَلُكُمْ عَلَیْہِ مِنْ اَجْرٍ ۚ اِنْ سِیْءَ مَا یُعْطٰی الْعٰمِلَیْنَ ۚ

سوال میکنم از شما بر پیغمبر رسالت چہ خدمت نمودن مگر بر پروردگار عالم
ماننا نہیں میں تم سے اس پر کچھ نیک ہر ایک ہے اور ہی جہان کی سب سے

۴۴

۱۰۰

۱۰۱

۱۰۲

۱۰۳

۶۹

۱۰۵

۱۰۶

۱۰۷

۱۰۸

۱۰۹

التقوا

نصف

وَاتَّبَعَكَ

صالحیہ باطنی و ظاہری
سانچہ اول شب سب کو
ادھار صحت قبول ہے اور
کیا غرض کہ او کا پیشہ کیا ہے

۱۱۰ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا قَوْلَ الْإِنْفِ مِنْكُمْ وَ
 پس ترسیدہ از خدا و فرمان بردار من کنید گفتند آیا ایمان آوریم بر تو
 سوژو اللہ کے اور بر کہا مانو بوسے کیا ہم تجھ کو مانیں اور
 ۱۱۱ اتَّبَعَكَ الْإِنْفِ لَوْ قَالَ وَمَا عَلَيَّ بِمَا كَانُوا
 حال کہ پرست تو کردہ اندر غلہ گان گفت نوح بچہ کاست در نشن من بچہ بکود
 بڑے سانچہ ہو رہا ہیں کہنے کہا جھگو کیا جانتا ہے جو کاہہ ۲۰
 ۱۱۲ یَعْمَلُونَ ۚ إِنْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتَلَّاهُمْ مِنْكُمْ
 ۱۱۳ نیست حساب نشان مگر پر در دگار من اگر بداند
 کہ یہ ہیں فل او کا حساب پوچھنا یہ ہے رب ہی کا کام اگر تم نہیں کہتے
 ۱۱۴ وَمَا أَنَا بِظَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ ۚ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ
 بنم من دور کنندہ سلمان بنم من گورنر شانہ ہوں
 اور میں ماننے والا نہیں ایمان داروں کو میں تو ہی ڈرنا ڈروالا ہوں
 ۱۱۵ صِبِينَ ۚ قَالُوا لَنْ نَكْتُمُكَ بِشَيْءٍ نَكْتُمُكَ
 آشکار گفتند اگر باز نہ آئے تو اسے نوح البتہ شوی از
 کہول کہ بوسے اگر تونہ چھوٹے گا اسے نوح تو
 ۱۱۶ مِنَ الْمَرْجُومِينَ ۚ قَالَ رَبِّ انْقُصْ مِنْ
 سنگساران گفت اسے پر در دگار من ہر آئند قوم من
 سنگسار ہوگا کہا اسے رب میری قوم سے جھگو
 ۱۱۷ كَذِبُونَ ۚ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا بَنِي آدَمَ
 در و سبغہ شہزادہ بر فضل کن بیان من و میان ایشان خدایں کردن و خلاص
 ہونہ ہوا لا ہونہ فیصلہ کر یہ ہے اوسے کہ کسی طرح کا فیصلہ اور بچا ہے کہ

وَقَالَ

مَعْنَى
غیر مجرب

وَمِنْ مَعِ الْوُثْنَيْنِ فَانْحَبَاهُ وَمَرْمَعُهُ وَالْقَلْبُ

وَأَنَّهُ كَإِذَا جَاءَهُ مِنْ أَرْضِ سُلَيْمَانَ
اور جو میری مائیں ان دایے
پس ثبات اوم اورا وانا کہ جہاں اورا
بہر جا دیا ہے اور کو اور جو اس کے

ثُمَّ أَعْرَفْنَا بَعْدَ الْبَقِيَّةِ أَنَّ ذَلِكَ لَآيَةٍ وَمَا

پکر دہ مشدہ باز غور ساقم بعد ازین بی ماند کارا
پہر دایا ہے اورا سہ ہون کر البتہ اس بی نشان ہے اور

كَانَ أَكْثَرُ هُمْ مُؤْمِنِينَ وَأَنَّ رَبَّكَ لَهِوَ

بستہ اکثر ان سلمان
دہ بہت لوگ نہیں مائیں دایے اور برابر دہی ہے

الْمَرْيُومَ الرَّحِيمَ كَذَبَتْ عَادُ الْمُرْسَلِينَ

غالب مہربان
ذروئی دشتید قیلہ عاد پیغامبران

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ

چون گفت بایشان برادریشان ہور آئی تریبہ
جب کہا اور کو اس کے بھائی ہو رہے کیا فکر کرتے ہیں

لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

برکت پیغامبران
پس نہ سید از خدا و فرمان و از کس کہ

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا

رسول انیم از شما بر بانی و الت و ج و بے نیست مردن کر
اور نہیں مانا میں تم سے اسبر کہ نگہ بر انگ ہے اسی

اَجْرِي
براج کس

خَلَقَ
غَيْرَ كُنْ ف
كُن

لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ ۝ لَازِلًا فِي الْأَخْلَاقِ

ہاں سے ازبند رہدگان ہنست ابن کر عادت
نہے نصیحت کریں والا اور چہدین عادت ہے

الْأُولَئِينَ ۝ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ ۝ فَكَذَّبُوا

پہنچان دشمن عذاب کردہ شدگان پس درود
اگلے لوگو کی اور ہم کو آفت نہیں ہے والی پھر اسکو چہدین

فَأَهْلَكْنَاهُمْ ۝ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ

پس ہلاک کیا ہم ان کو ہر آیت درین ماجرا ان نہ ہست و بود
نہے آیت کو یاد آرا اسبات میں البتہ انی ہے اور وہ لوگ

أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهَوَ

بیشترین انان مسلمان ہر آیت پروردگار تو ہمان
ہست نہیں ماستے دایے اور برابر ہی ہے

الْغَنِيِّزِ الرَّحِيمِ ۝ كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ

غالب مہربان دروغ بزدلی قبیله ثمود بنی اسرائیل
نزدست رحم والا جہو ٹھلا یا ثمود نے بنیام لایہ لوگو

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَتُتَّقُونَ ۝

چون گفت ایشان برادر ایشان صالح آیا تم ترسید ہر آیت
جب کہا انکو اوسکے بھائی صالح کیام کو درہنیں میں

أَلَمْ يَرْسُولًا أَمِينٌ ۝ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

آگاہ رسولا امین پس ترسید از خدا و فرمان بردارین
تم پا بر بنیام لایہ و الا تو ہنست سو در و لایہ اور میرا کہا مانو

۱۳۷

۱۳۸

۱۳۹

۱۴۰

۱۴۱

۱۴۲

۱۴۳

۱۴۴

۱۴۵

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

رسوال نمکون از ستارہ تبلیغ رسالت حج مزدی نیست مزدی کر
اور میں نہیں مانگا تم سے اس پر بھینک میرا نیک ہے اسی حق

عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ أَنْتُمْ كُنْتُمْ فِي مَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ

بر پروردگار عالمیہ ایا امین کہ شہدہ خواہد شدہ در انجا نیاست
جہان کے صاحب پر کیا چہوڑ دینگے تم کو یہاں کی بیرون میں ہند

فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۝ وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا

در بوستانا چشمہا و گشتہا و خلدہ ستارہ کہ شکر فدان
باغون میں اور چشمون میں اور کہنتون میں اور کہوڑون کا گشتہا

هَضْبَاهُمْ ۝ وَتِجَارٍ مِّنَ الْأَجْنَالِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۝

انزک است دی نراشدہ از کوہا خانہ استا کار شدہ
تلاطم اور نراشدہ ہو بہاڑوں کے گھر کھلتے ہیں

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۝ وَلَا تَطِيعُوا أَمْرًا

پس ترسیدہ از خدا و فرمان برداری کریں گنیدہ و انقیاد نہ مناسبت فرمان
سوڑ و اسے اور میرا کہا مانو اور نہ مانو

الْمُسْرِفِينَ ۝ الَّذِينَ يَفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا

از حد گشت گنارہ انانکہ فاسدینند در زمین
نے ہاں لوگوں کا جو کار کرتے ہیں ملک میں اور

يَصْلِحُونَ ۝ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتُمُ الْمُؤْمِنُونَ

اصلاح سے نہایت گشتہ خرابینہ نیست کہ تو از عباد و زوگا ہستے
سوار نہیں کرتے ہوئے مجھے پر کہتے جادو کیا ہستے

لوط المرسلين ۞ اذ قال لهم اخوه لوط اتقوا

قوم لوط پناہ برازا چون گفت بائن برا اور انان لوط ابائی شہر

لوط کی قوم سے پیغام لایا کہ اہل لوط کو جب کہا اؤ کو اؤن کیہائی لوط کی قوم

ابی لکم رسول امین ۞ فاتقوا الله واطيعوا

ہر آئینہ میں ہر پناہ برا امانت پس ہر سید از خدا فرمان من ہر

مین نگو پیغام کا کہی و الاہون غیر سو ورو اللہ کی اور ہر اکہا مالو

وما استلکم علیہ من اجر ان اجری الاعمال

و سوال نیکنم از شما و تبلیغ رسالت ہر مرد کی نیست مرد من گر

اور لگنا نہیں من غم سے اس پر کچھ نیکنم ہر ایک کی اسی

رب العالمین ۞ اتقوا الذکر ان من

بر پروردگار عالمیا ابا بقصد فساد شہوت میروید بسو کی ہر از

العالمین ۞ وتذرون ما خلق ربکم من

اہل عالم و بگذرید انچہ آئندہ بہ منت ہر پناہ برا و گناہا

از و حکم بل انتم قوم عدون ۞ قالوا لن

زنان شما بلکہ شما گروہی از خدا گشتہ ابہ گفتند اگر

لکم شئہ یلو لستکونن من الخسارین ۞ قال

باز نمائے تو ای لوط ہر ایندہ است از بیرون گردگان گفت

نہ چہوڑی گا تو ای لوط تو تو نکالا جاوگا

اجری
غیر احکام
در

إِنِّي لَعَمَلِكُمْ مِنَ الظَّالِمِينَ إِنِّي أَنَا رَبُّكُمْ وَآهْلِي

ہر آئینہ میں عمل شمار از زمانہ ہم پروردگار نجات دہر اور کسان از ارباب

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ إِنِّي أَنَا رَبُّكُمْ وَآهْلِي

انج نہ کنند پس نجات داورم اور اوسان اورا ہر

إِنِّي أَنَا رَبُّكُمْ وَآهْلِي

ان کاموں سے جو پھر کہتے ہیں پر بخدا یا ہے او کو اور اس کے گھر اور

إِنِّي أَنَا رَبُّكُمْ وَآهْلِي

مگر پر رہے کہ بود از باقی ماندگان باز ہلاک نہ کنیم آن دیگر

وَأَمَّا نَأْتِيهِمْ مِنْ فَتَنِ مَطَرٍ أَوْ فَيْضٍ أَوْ غَمٍّ

وہر آئینہ میں ہر ایشان را با آئینہ پس بدست باران ترسانند

وَأَمَّا نَأْتِيهِمْ مِنْ فَتَنِ مَطَرٍ أَوْ فَيْضٍ أَوْ غَمٍّ

اور ہر باران اور ہر ایک ہر باران سو کہتا ہر باران ہر باران

إِنِّي أَنَا رَبُّكُمْ وَآهْلِي

ہر آئینہ درین ماجرا نشانہ است و ہر آئینہ مستحق ایشان

وَأَمَّا نَأْتِيهِمْ مِنْ فَتَنِ مَطَرٍ أَوْ فَيْضٍ أَوْ غَمٍّ

البتہ اس بات میں نشانی ہے اور وہ نہیں ہوں

مُؤْمِنِينَ وَإِنَّ رَبَّكَ لَخَبِيرٌ بِالْغَيْبِ الرَّحِيمِ

مسلمانان ہر آئینہ پروردگار تو جانست غالب مہربان

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِنَّ رَبَّكَ لَخَبِيرٌ بِالْغَيْبِ الرَّحِيمِ

ہمیں اسنے واسطے اور تیرا رب دہی ہے زبردست رحم والا

کَلَّمَ صَحْبًا لِّكَ الْمُرْسَلِينَ إِذْ قَالَ لَهُمْ

۱۶۸

۱۶۹

۱۷۰

۱۷۱

۱۷۲

۱۷۳

۱۷۴

۱۷۵

۱۷۶

لَئِنْ كُنْتُمْ

إِنِّي أَنَا رَبُّكُمْ وَآهْلِي

بسم الله الرحمن الرحيم

إِنِّي أَنَا رَبُّكُمْ وَآهْلِي

وَأَمَّا نَأْتِيهِمْ مِنْ فَتَنِ مَطَرٍ أَوْ فَيْضٍ أَوْ غَمٍّ

وَأَمَّا نَأْتِيهِمْ مِنْ فَتَنِ مَطَرٍ أَوْ فَيْضٍ أَوْ غَمٍّ

وَأَمَّا نَأْتِيهِمْ مِنْ فَتَنِ مَطَرٍ أَوْ فَيْضٍ أَوْ غَمٍّ

وَأَمَّا نَأْتِيهِمْ مِنْ فَتَنِ مَطَرٍ أَوْ فَيْضٍ أَوْ غَمٍّ

وَأَمَّا نَأْتِيهِمْ مِنْ فَتَنِ مَطَرٍ أَوْ فَيْضٍ أَوْ غَمٍّ

شعيب الاستغفون اني لكم رسول امين

شعيب اپنا پسند برآئید من براپنا پیغمبر امانتم

فأتقوا الله وأطيعوا وأطيعوا وما أسألكم عليه

پس ترسید از خدا و فرمان من برید و سوال نمکنم از شما بربطت

من أجرا إن أجري الأعلى رب العالمين

منج زدی من دوزخ نیست مگر بر پروردگار عالمها

أو فوالكيل ولا تكونوا من الخسرين

و تمام پیمانہ را دہا شد از زبان دہندگان بخند

بالقسطاس المستقيم ولا تجسوا الله

بترادویک راست و ناسره ندید بر دامن

أشياء هم ولا تقفوا في الأرض مفلسين

اشیاء این ترا و بی باک کردید در زمین فداکنان

و اتقوا الذي خلقكم وأجعل لكم الآيات

و ترسید از خدا که آفرید شما را و خلایق شما را

اجری
غیر احکام
نقصت وان بعد
الایات

قسطاس
غیر عفا
کن

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ۖ وَمَا أَنْتَ إِلَّا

گفتند جز این نیست کہ تو از جادو و زادگانے دستے تو مگر

بویے جگنو کسی سینے جادو کا ہے اور تو ہی

لَشَرٍّ مِثْلُنَا ۖ وَإِنْ نَظُنُّكَ مِنَ الْكَذِبِينَ ۖ فَاسْقِطْ

آویسے مانند ما و ہر آئینہ سے بدنام تر از دروغ گو یاں پس افکن

ایک آدمی سے جسے ہم اور ہمارے خیال میں تو جھوٹا سوچتا

عَلَيْكَ كَيْفَ تَكْفُرُ مِنَ السَّمَاءِ ۖ إِنَّكَ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

برا بازہ از آسمان اگر از راست گو یا سنے

ہم پر کوئی پڑ آسمان کا اگر تو سچا ہے

قَالَ كَيْفَ أَعْلَمُهَا تَعْلَمُونَ ۖ فَكَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم

گفت پھر و زادگانے اگر تیرے ہست یا پھر مکیں پس دروغ گو شدہ اور الٹے

کہا میرا رب خوب جانتا ہے تو تم کہتے ہو ہر آدمی کو جھوٹا کہتا ہے

عَذَابُ يَوْمِ الظَّلَاةِ ۖ إِنَّهُ كَانَ عَذَابٌ يَوْمَ عَظِيمٍ

عذاب روز کہ سیاں قت و ہر آئینہ وی بود عذاب روز بزرگ

آہستہ آہستہ سانہاں دیکھی بیشک وہ تھا عذاب بڑے دکھ کا

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ

وہر آئینہ دین مابعد الہی نیست و نہ وہ بیشترین انسان

الہیہ اس بات میں نشانی ہے اور وہ بہت لوگ

مُؤْمِنِينَ ۖ وَإِنْ رَبُّكَ لَهوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

مسلمانان و ہر آئینہ پروردگار تو ہاںست غالب مہربان

نہیں مانتے تو ہے اور تیرا رب وہی ہے زبردست رحم والا

کَیْفَا
یَفْعُ

کَیْفَا
یَفْعُ
نَظُنُّكَ
مِنْ
الْكَذِبِينَ

کَیْفَا
یَفْعُ
نَظُنُّكَ
مِنْ
الْكَذِبِينَ

النشأ

نزل الروح الا

وہ صفا و
شکوہ

فلننبئ من انزل من السماء
انزل من السماء
انزل من السماء

لنكن اية

برو خذ الف
مبتدا

فلننبئ من انزل من السماء
انزل من السماء
انزل من السماء

۱۹۲ **وَإِنَّهُ لَنَزَّلُ رُبِّ الْعَالَمِينَ ۝ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ**
 وہ آیت قرآن فرود آوردہ پروردگار عالمیاست فرود آوردن روح
 اور یہ نشان ہے ازاد جہان کے صاحب کلمے اور آیت
 ۱۹۳ **الْأَمِينِ ۝ عَلَى قَلْبِكَ لَتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ ۝**
 الامین یعنی جبرئیل بر دل تو تا شکی از ترسانندگان
 معتبر تر ہے دل پر کہ تو ہو و ترسانے والا
 ۱۹۵ **بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ۝ وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ ۝**
 ۱۹۶ بران عربی روشن وہ آیت خبر دے صحیفہ ہی پسینیت
 کہی عربی زبان ہے اور یہ کہا ہے ہنوی کی ہون
 ۱۹۷ **وَلَوْ كُنْ لِهَمَايَةِ أَزْوَاجِهِ عَلَوَّانِي سُبْرَانِي ۝**
 آیت برائے ایشان نشانہ آنکہ بداند حقانیت قرآن را عالمان اسلوب
 کیا ان کوئی فی نہیں ہو چکی یہ کہ اسکی خبر کہتے ہیں کوئی نبی اسکی
 ۱۹۸ **وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ۝ فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ**
 و اگر فرود دے آوردیم قرآن را بر بعض عجمیان پس جو اندیش از زبان
 اور اگر ہمارے ہم یہ کتاب کسی اور ہی زبان و کبر آوردہ اسکو پڑھتا
 ۱۹۹ **مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ ۝ لَكَ لَكَ سَكَنَةٌ ۝**
 ہرگز نمیشدند از زبان آوردہ از زندگان بچین در آوردیم انکار را
 و بتنی اسکو یقین لایستے و اسی طرح پیشا بے اسکو
 ۱۰۰ **فِي قُلُوبِ الْكَافِرِينَ ۝ لَا يَوْمِنُوْا بِهِ حَتَّىٰ يَرَوُوهَا**
 در دہا رگنا بگاران ایمان سے آرزو بقرآن تا آنکہ پسیند
 گنہ گار و سیکے دل میں وہ نمانیں گے جب تک نہ دیکھیں گے

فَاتَّبَعُوا
بِالنَّارِ

الْعَذَابِ الْأَلِيمِ ۝ فَيَأْتِيهِمْ لَعْنَةُ وَهْمٍ لَا

عذاب درد دہندہ پس پاید بدیشان امان دایشان

دیکھ کی مار پہر آویسے اون پر اچانک اور اوکو

يَسْتَعْرِضُونَ ۝ فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ ۝

بیخراشند پس گویند آیا ہمت دادہ شویم

خبر نہو پہر مہنے گئیں کچھ بی ہم کو فست ہے

أَفَعِدَّائُنَا يَسْتَعْجِلُونَ ۝ أَفَرَأَيْتَ إِنْ تَسْتَعْجِلُ

آیا عذاب مارا شتاب ہے طلبند آیا دیکھ اگر ہرہ مند سازیم انصار

کیا ہماری مار جلد آئے گی ہن پہلا دیکھ تو اگر برتے رہا ہے تو کو

سِنِينَ ۝ ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ

ساہا باز پاید بدیشان اچھ ترساندہ میشند

کئی برس پہر پہنچا اون پر جسکا اون سے وعدہ تھا

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَمْتَعُونَ ۝ وَمَا

جہ چیز ارفع کند از انرا بدیشان ہرہ مند بودن ایشان

کیا کام آدیکھا اوکے جنا پہننے رہے اور یہ

أَهْلَكْنَا مُزْقُوقةً إِلَّا هَاسِدُونَ ۝ ذِكْرٌ

ہلاک کر دیں مڑوہ را الا اور ایم کنندگان بودند بھتہ دین

کوئی ہستی نہیں کہیا ہے جسکو نے درستی کو اسے یاد دلایا

وَمَا كُنَّا مُنْظَرِينَ ۝ وَمَا تَنْزِيلُ الْكِتَابِ

وہ جو دیں نہ تار دند قراہی شیطانیان

اور ہمارا کام نہیں ظلم کرنا اور اس کو نہیں کہ اور بے شیطانیان

۱۰۱

۱۰۲

۱۰۳

۱۰۴

۱۰۵

۱۰۶

۱۰۷

۱۰۸

۱۰۹

۱۱۰

ساعتی وقت عذاب

منہ رن ذکر

الشمس

وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَلِيمُونَ ﴿٢١٦﴾

وہم اور ان کے لئے اور وہ کر سکتے ہیں اور وہ کر سکتے ہیں اور وہ کر سکتے ہیں

عَنِ السَّمْعِ لَمْعًا وَلَوْنٌ ﴿٢١٧﴾ فَلَا تَدْعُهُمْ اللَّهُ لِيُخْرِجَهُمْ

از سنی کی آواز اور وہ کر سکتے ہیں اور وہ کر سکتے ہیں اور وہ کر سکتے ہیں

اُخْرِجَهُمْ مِنَ الْمَعْدِنِ ﴿٢١٨﴾ وَأَذِلَّةٌ عَلَى

اخر قتلوں میں سے اور وہ کر سکتے ہیں اور وہ کر سکتے ہیں اور وہ کر سکتے ہیں

الْأَقْرَبِينَ ﴿٢١٩﴾ وَخَفِضَ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ

اور وہ کر سکتے ہیں اور وہ کر سکتے ہیں اور وہ کر سکتے ہیں

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٢٠﴾ فَارْجِعْ إِلَى

اور وہ کر سکتے ہیں اور وہ کر سکتے ہیں اور وہ کر سکتے ہیں

الَّذِي يَرِيكَ جِئْنَاكَ بِتَقْوَىٰ ﴿٢٢١﴾ وَتَقَلُّبِكَ فِي

اور وہ کر سکتے ہیں اور وہ کر سکتے ہیں اور وہ کر سکتے ہیں

وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَلِيمُونَ
عَنِ السَّمْعِ لَمْعًا وَلَوْنٌ
اُخْرِجَهُمْ مِنَ الْمَعْدِنِ
الْأَقْرَبِينَ
وَخَفِضَ جَنَاحَكَ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
فَارْجِعْ إِلَى
الَّذِي يَرِيكَ

وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَلِيمُونَ
عَنِ السَّمْعِ لَمْعًا وَلَوْنٌ
اُخْرِجَهُمْ مِنَ الْمَعْدِنِ
الْأَقْرَبِينَ
وَخَفِضَ جَنَاحَكَ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
فَارْجِعْ إِلَى
الَّذِي يَرِيكَ

وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَلِيمُونَ
عَنِ السَّمْعِ لَمْعًا وَلَوْنٌ
اُخْرِجَهُمْ مِنَ الْمَعْدِنِ
الْأَقْرَبِينَ
وَخَفِضَ جَنَاحَكَ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
فَارْجِعْ إِلَى
الَّذِي يَرِيكَ

مَنْ تَزِنَ الْكَلَامَ يُنْزِلْ

414

۲۲.

vri

444

10

11

FFD

14

11

4

1

1

الحمل

مِنْ لَعْنَتِهِ مَا ظَلَمُوا وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا

بعد از آنکه مظلوم شدند و خواهند دانست ظالمان
این بچه که اودن بر ظلم هوا اورا ب معلوم کرنگی ظلم کریندای
ای منقلب بود

که کرامت از خوانند گشت
کس که گشت اوستی این وقت
سورة النمل نزلت بمكة ثم القصص

ایاتھا ۹۲ کلماتھا ۱۱۴۹ و حروفھا ۳۴۹۹ رکعاتھا ۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طس ق ت ل ك ا ي ت الق ر ا ز و ك ن ا م ي ن

اینجا آیات قرآن و کتاب روشن است
بسم الله الرحمن الرحيم
ه ه ل و ك ش ر ا ل م م م ي ن الذين يعجبون
هدایت و شرف است بر مسلمانان آنکه بر یاد دارند
سوجه اور خوشخبری ایمان الونکو جو کثری رسیده ہیں

۶۲۴
۶۱۵
فلانک جو کوئی منکرین اشک کی کجاست
بجای کجاست منکرین اشک کی کجاست
کافر اس کی کجاست منکرین اشک کی کجاست
بسم الله الرحمن الرحيم

سورۃ

الصَّلٰوةَ وَيُقِيْمُوْنَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُوْنَ

نماز را دمیڈ ہند زکوۃ را ادا کرتے ہیں آخرت یقین سے آتند نماز اور دے تے ہیں زکوۃ اور وہ پچھلا گھر یقین جاسکتے ہیں

اِنَّ الَّذِیْنَ لَا یُعْمِلُوْنَ بِالْآخِرَةِ رَبُّنَا لَهُمْ عَمَلُهُمْ

آنانکہ ایمان کے آتند آخرت آراستہ ایم کے نشان کرار کرتے ہیں جو لوگ نہیں مانتے آخرت کے اور کو پہلے دکھاتے ہیں ان کے کام

فہم یعمہون ﴿۱﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِیْنَ لَهُمْ سُوْءُ الْعٰلٰہِ

پہلے ان سرگردان مینوں نے اپنے جماعہ آنا نہ کہ ہر ایک انسان سچا خدا سودہ ہونے پر ہے ہیں وہی ہیں جنکو بڑی طرح کی مار ہے

وَهُمْ فِی الْآخِرَةِ هُمْ الْآخِیْرُونَ ﴿۲﴾ وَاِنَّكَ تَشٰکُوْهُ

وہ اپنے جماعہ در آخرت پریشانہ زانگار تر ہر آئینہ تو درہ شہو اور آخرت میں وہی ہیں خراب اور شکوہ قرآن میں ہے

الْقُرْآنَ مِنْ لَّدُنْ حٰکِمٍ عَلِیْمٍ ﴿۳﴾ اِذْ قَالَ مُوْسٰی لٰہِیْہِ

قرآن از نزد یک خدا استوار کار دانا باد کن نگاہ کہ گفت موسیٰ ہاں خود ایک حکمت دہا ہے خدا ہے جب کہا موسیٰ نے اپنے گروہ کو

اِنِّیْ اَنْسَیْتُ نَارًا سَاَتِیْکُمْ فِیْہَا بِخَبْرٍ اَوْ اَنْتُمْ

ہر آئینہ میں رہا ام آتے خواہم آور دو تجھ خبری میں نے فراموش کیا اب لا نا ہوں تمہارے پاس میں نے پہنچا دیا ہوں

بِشَہَابٍ قَبْلِیْ لَعَلَّکُمْ تَضَلُّوْنَ ﴿۴﴾ فَلَمَّا بَسَّأْتُمْ

شعلہ کہ در پیچیدہ اگر فتنہ باشد کہ شما گریے حاصل کنید پس چون پیشکش انگار اسکا کر شاہد تم تا ہو بہر جب پہنچا اوس میں

شہاب
بقیۃ التورین
اذبح کا اور
ثلثہ از باع

وَقَالَ

۱۲۹۸
 نشان بود چو بیک ۱۲ ص
 نشان بود چو بیک ۱۲ ص

يَسْأَلُ مَنْ غِيْبٍ سَوْفَ فِي تَسْعِ اَيْتَالِي فَرَعُونَ

سپید شده از غریب با این در نشان که داخل اند و بجز این

وَقَوْمُهُ اَنْهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَسِقِينَ فَلَمَّا

و قوم او هر آینه ایشان بودند گروه فاسق پس نگاه
 او را و سبکی قوم کی طرف می کشیدند و سینه درگ بیکم بهر جب

جَاءَتْهُمْ اَيْتَانِ مَبْصُورَةٌ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ

که آمد ایشان نشان که روشن شده گشتند این سحر ظاهر است

وَجَدُوا اَبْنَاهُمْ وَاسْتَبَقْتُمْ اَنْفُسَهُمْ طَلَمًا

و آنهاران کردند از روی ستمکاری و کبر و ابر در آستانه ایشان
 او را و آن ستمگر بودند و او را که پیشان بکشد بی این نشان

وَعَلَوْا قَانَطِرٌ كَيْفَ كَانَتْ عَقِبُهُ الْمَفْسِدَةُ

پس بگردید چگونه بود آفتاب کار مفیدان
 او و دوست سوزیدند کجا بود آفتاب کار مفیدان

وَلَقَدْ اَتَيْنَا دَاوُدَ وَ سُلَيْمَانَ عَلَمًا وَقَالَ اَلْحَمْدُ

و هر آینه دادیم داود و سلیمان را علم و گفتند ستاین
 او را و بیا داود و سلیمان که علم او را بگو

لِلّٰهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلٰى كَثِيْرٍ مِّنْ عِبَادِهِ

آن خدا را که فضل داد ما را بر بسیاری از بندگان
 او را و بگو که چرا ما را این بزرگو

انکسار

فصل در بیان توحید و توحید بنی برادر
پادشاه توحید کی جگہ اور توحید کی جگہ
وہ اس مقام پر ہے اور توحید کی جگہ
وہ اپنے جوہر و توحید بنی برادر

۱۵ المؤمنین و ورثہ سلیمان داود و قال

مومن خویش و وارث شد سلیمان داود را و گفت

ایمان والوں پر اور وارث ہوا سلیمان داود کا اور بولا
یا ایہ الناس علمنا منطلق الطیر و اوتینا من

ایر دمان آموختہ شد مارا بقدر مرغان و در آید شد مارا از

لوگوں ہمکو سکھائی ہے بولی اور سیکھتے جانور ذکی اور ہمارے

۱۶ کل شیء ان هذا هو الفضل المبین و حسرا

ہر شے پر آئینہ اینست فضل ظاہر و ہم آورد شد

ہر چیز میں سے بیشک یہی ہے بڑائی مرجع و اور جمع ہے

۱۷ سلیمان جنودہ من الجین و الانس و الطیر

برہے سلیمان لشکر ہائی آواز جن و آدمیان و مرغان

سیاہان کے اس آواز کے لشکر جن و انسان اور آواز جانور

۱۸ فصحیون و عوف حتی اذا اتوا علی وادی النمل

پہلے بجا بعد بقیع تار سیدہ تار سیدہ کردہ میشد آونیکہ رسیدہ میدان مومن

پہلے آونیکہ رسیدہ میدان مومن پہلے جیوٹوں کے میدان پر

۱۹ قالت عذرا یا ایہ النمل ادخلوا مسکنکم

گفت عورت ایک نور چکان و آئینہ بخانہ ایک خود

کہا ایک جیوٹ نے ایسے جیوٹوں گھس جاو سنے گھر میں

۲۰ لا یحیطنکم سلیمان و جنودہ لا وھم لا یتعرون

نارہم لشکر شمار سلیمان و لشکر ہائی اوزار نہ

نہیں و اسے نہ کو سلیمان اور اسے نہ کو اور اوکو نہ ہو

لا یحیطنکم
ظہر دلائل قرائن

فصل در بیان توحید و توحید بنی برادر
پادشاه توحید کی جگہ اور توحید کی جگہ
وہ اس مقام پر ہے اور توحید کی جگہ
وہ اپنے جوہر و توحید بنی برادر

اکوز غنی
ہر کا د

فَتَسَمَّ ضَا حَكًا مِنْ قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ اَوْزِعْنِي
پس خداوند منم کرد از گفتار مورچه و گفت ای پروردگار من بهای من را
پیرسکار اگر پیش پیرا اور سیکار بات سے اور بولا ایک رب میری شمت
اَنْ شَكَرْتُ لَكَ اَلَّتِي اَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ اٰلِ
که شکر این نعمت تو کنم که انعام کرده بر من و بر پیروان من

وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلَنِي رَحْمَتَكَ

اور اہم کوں مرا کہ بجا ارم کردار عا لستہ کہ تو خوشنود مشہان درم اور خوش
اور ہم کہ کروں کام نیک جو نوبہ مذکر ہے اور لایہ جگہ ای ہے

فِي عِبَادَةِ الصَّالِحِينَ وَتَفَقَّدَ الطَّيْرُ فَقَالَ
 دُرُورٌ مَرْدُودٌ كَانَ شَالِسَةً فَوَيْتَنَ وَأَبْرَجِيَّتَ أَعْوَالَ مَهْمَانَ سَبْعَ

اپنے نیک بندوں میں فنا اور خیر کے اور دیتے جانے والی ہو جائے۔

چسبست من که نمی یافتم چه بود را با هست از غائب شده گان
کیا سیه جوین چنین و گیتیا چه بود که با جوین و ده غائب

لا عذابا شديدا ولا اذبحته اوتينا
بر آينه عقوبت کرم من اورا عقوبت سخت با نزع کرم اورا يابن کرم که باز آيند
اوسکو بار ووشکا نوزور کي با نزع کرو اوبن کما مال و کيريه اس

سُلَاطِنُ مُبِينٍ ۝ فَسَكَّتْ غَيْرُكَ بَعِيدٍ فَقَالَ
سِرُّهُ نَفْثُ كَرْدِ زَنْدِ دُورِ رُگَزَنِ

عجبت ظاہر
کوئی سند صریح
پس توصیف کرد نہ عت دور پس گفت
بہر بہت ویرانی کی کہ آ کر کہا

ملی

عیردن سراسر
دل خلاق و دب با تکلف
لا اوجنه سزاوارده الا

من اكلتاه تبتا عا لرم

سائیت

10/11/19

١٧٧٧

10-11-68

10

1925

10

1000

19

1. *Chlorophyll a* (Chl *a*)

کتاب الفقه منقول
در دو جلد اول
جلد اول

فصل فی جنت و جهنم
ما فی جنت و جهنم
و ما فی جنت و جهنم

أَحْطَتْ بِمَا لَمْ يُحِطُ بِهِ وَ جِئْتُكَ مِنْ سَبِيلٍ نَبِيًّا

در ترجمه پیغمبری که در گذشته بماند و در مردم پیش از نرسیدن سبیل
بن سبیل آید خبر یک چیزی که بخواد کسی خبر نماند و او را با یون بر سبیل پیغمبر

يَقِينٌ ۚ إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ

یقین را هر آینه من یافتم که در آن پادشاهی میکند بر ایشان و داده شده
تختی و من سبیل پای یک عورت او را که بر او را و او را

مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَ لَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ ۚ وَ جِئْتُكَ

از جنس هر شئی و او را تختی است بزرگ و یافتم که او
سب چیز می باشد و او را سکا ایک تخت است بزرگ و یافتم که او

وَقَوْمًا يُسْجِدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَ زِين

و قوم او سجده میکنند آفتاب را بجای خدا و آراستند
او را و سکی قوم سجده میکنند بر سبیل که او را و او را

لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالُهُمْ فَهُمْ فِي سَبِيلٍ

برای ایشان شیطان کردار ایشان را پس باز داشت ایشان را از راه
از شیطان بنی او بنی کام پر رو کا سبیل او را که سبیل

فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ۚ أَلَا يُسْجِدُ لِلَّهِ الَّذِينَ

پس ایشان راه بنی یافتم از راه بنی یافتم که سجده میکنند آن خدا را
سوره راه بنی یافتم که یافتم که سجده میکنند آن خدا را

يُخْرِجُكَ فِي السَّمَاءِ وَيُفَارِقُكَ فِي الْأَرْضِ وَيَعْبُدُكَ

که بیرون می آورد تو را در آسمانها و زمین و عبادت
نکات سبیل چیزی از آسمانها و زمین و عبادت

آیا اسجدوا
در ترجمه اسجدوا
و اسجدوا

فصل فی سبیل
در ترجمه سبیل
و سبیل

اسی قدر ہے کہ اس کا ہر ایک
 ہر ایک کی طرف سے ہر ایک کی طرف سے
 ہر ایک کی طرف سے ہر ایک کی طرف سے

مَا تَخْفُونَ وَمَا تَكْلِفُونَ ۚ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

انجہ بیان میدارے و آشکارا کی گئی ہے
 جو چاہا ہے ہوا اور جو کہہ رہے ہوں اللہ

رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۚ قَالَ سَنَنْظُرُ أَصْدَقُ

پروردگار عرش بزرگست گفت سب سے زیادہ درست
 صاحب تخت بزرگ کا کہنا ہم دیکھیں گے تو نے سچ کہا

أَكُنتَ مِنَ الْكَذِبِينَ ۚ إِذْ هَبْ بَكَّتِي

یا تو جھوٹا ہے یا تو جھوٹا ہے
 بے جا میرا یہ خط

هَذَا فَالْقُلُوبُ لَكُمْ ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُمْ فَانظُرْ مَاذَا

پس میندا آواز ہو کر ان کے بازو سے گردان اڑا لیکن میں بگڑ رہا ہوں
 اور ڈال دے ان کی طرف سے ہر ایک کی طرف سے

يَرْجِعُونَ ۚ قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأَآءِ إِنَّي لَأَقِي

باز نہ بند ہفتیس گنت اسی جامعہ مرعیان ہر آیت انداختہ ہوئی
 جواب دینے میں شک کرنے لگی یہی دربار والو سچے ہیں یا نہیں

كِتَابٍ كَرِيمٍ ۚ إِنَّهُ مِنْ سَيِّدِنَا وَإِنَّهُ لَكَبِيرُ

نامہ بزرگ ہے ہر آیت ابن نامہ از جا سلیمان و ہر آیت نامہ بزرگ
 ایک خط عرش کا وہ خط ہے سلیمان کی طرف سے اور وہ ہے شروع

اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ۚ أَتَقْلُوا عَلَيَّ وَأَتَقَالِي

خدا بخشنیدہ و مہربان است یا تمھیں کہ تمھیں کہ تمھیں کہ
 تمھیں کہ تمھیں کہ تمھیں کہ تمھیں کہ

اسی قدر ہے کہ اس کا ہر ایک
 ہر ایک کی طرف سے ہر ایک کی طرف سے
 ہر ایک کی طرف سے ہر ایک کی طرف سے

يَخْفُونَ يَكْلِفُونَ

غرض عام

سجد

الْقَهْ

یہاں اللہ کی طرف سے
 اللہ کی طرف سے اللہ کی طرف سے
 اللہ کی طرف سے اللہ کی طرف سے
 اللہ کی طرف سے اللہ کی طرف سے

الْمَلَأَآءِ
 یہ ہیں المراءض الثلث
 کتب المراءض الالف

اسی قدر ہے کہ اس کا ہر ایک
 ہر ایک کی طرف سے ہر ایک کی طرف سے
 ہر ایک کی طرف سے ہر ایک کی طرف سے

اسی قدر ہے کہ اس کا ہر ایک
 ہر ایک کی طرف سے ہر ایک کی طرف سے
 ہر ایک کی طرف سے ہر ایک کی طرف سے

وہاں اور کوہین میں کھانا نہ ملتا تھا
نہاں ہوا

۳۳
ع

مُسْلِمِينَ ۞ قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ الْأَقْيَانُ فِي

مسلمان شدہ گفت یہی ہیں چاہتے رہیں جو اباد ہونے والے
حکم بردار ہو کر فتنہ کہنے لگی اسے دربار والو مشورہ دو جو کو

۳۳۲

أَمْرِكُمْ مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّى تَشْهَدُونِ ۞

تدبیر میں نہیں من فیصلہ کرتی ہوں یہی کار را تا وہ تیکہ نہ حاضر ہوئیں
میرے کام کا میں ستر نہیں کرتی کوئی کام جب تک تم حاضر نہ ہو
قَالَ الْحِمْيَرِيُّ أُولَ الْأَقْيَانِ وَأُولَ الْأَنْبِيَاءِ شِدْدَةُ
گفتند مانہ اذن تو انہیں خداوند کارزار بخشیم

۳۳۳

وَالْأَمْرُ إِلَيْكُمْ فَانْظُرُوا مَاذَا تَأْمُرُونَ ۞ قَالَتْ

وہ ہوسے ہم لوگ زور آورہیں اور سخت لڑائی واسے
وہ پر مغضوب توبہ تو بہت ہیں درنگ نہ کیجئے گئے

إِنَّ الْمَلَأُ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا

ہر آئینہ پادشاہان چون در آئند بد سے خراب کنند آرا
بادشاہ جب بیٹھیں کسی بستی میں اوسکو خراب کریں

وَجَعَلُوا أَعْنَاقَهُمْ آيَةً لِلْعَالَمِينَ ۞ وَأَوَّلِي

وسازند غیر ترین اہل آرا سواتر وہم چنین
اور کردارین دہان کے سردار کو بے غوث اور ہی

۳۳۴

يُفْعَلُونَ ۞ وَأَوَّلِي مَسِيلَةَ الْيَمِّ بَعْدَ يَمِّ

بکھٹند وہ آئینہ من فرستند ہم کو انسان
کچھ کرینگے اور میں پہنچی ہوں اونکی طرف کچھ تھو

فہاں یعنی یہاں ہوا
یہی کہن ہوا

در یافتن کرسی سبکی
فلسفه چنانکه درین بادشاه کائنات

خوش صورت آدمی
 یزید بن ابی اسحاق
 از طرفین اهل بیت
 از طرفین اهل بیت

الحمد لله الذي جعلنا من عباده
الذين هم خير من عباده

فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ إِذَا سَأَلَ الْمُسْتَأْذِنُ الْإِذْنَ فَقَالَ أَسْأَلُكُمْ فِي الْمَسْجِدِ فَالْمُصَلِّينَ يَقُولُوا أَسْأَلُكُمْ فِي الْمَسْجِدِ

پس از آنکه همه چیز را به آید و تمام آن را پس چون تمام شد و مسلمانان
بهر دین خود باز آمدند و هر کس که جواب نداد و نخواست که مسلمانان را پس

قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيكُمْ إِنِّي بَرَأَيْتُ لَكُمْ اللَّهَ وَلِلَّهِ حُكْمُكُمْ

دولت کا ہر فرد کو اپنی فرائض سے آگاہ کرنا اور ان کی طرف توجہ دینا۔

اشهد ان لا اله الا الله محمد بن عبد الله
وكان له من الخصال ما لا يحصى في الدنيا والآخرة

فَلَا تَسْتَعِزُّوهُمُ يَوْمَ يُقَالُ لِلْعَرَبِ أَهْلُ عَرَبِيَّةٍ وَالْأَسْوَاقِ

بہن ہر آئینہ باریک نظر ان فکر ہا کہ طاقت نہ باشد ایشان را بجا دانستن و

فِيهَا إِذْ لَهُ وَهُمْ صَغِيرُونَ قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأَ

وہاں سے گئے غنٹا کر کے اور وہ خوار ہو گئے۔

ایکدیگر یا ایسی بے گناہی کہ اس کی تلافی میں کسی کو سزا دینا چاہیے نہ ہو۔

قال عمر بن الخطاب رضي الله عنه: إذا ألتفتت إلى قدامك

گفتند که از این
مولا که در آن

1000

1947

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
الذي كنا لنهتدي لاه
بغير هدايته لولا
الهدى لكانت الهدى
الهدى لكانت الهدى
الهدى لكانت الهدى

در این کتاب فیض و جمال از
پیرایه های این کتاب است

قیالهم

و دغایلام ح
رود

۱۰۰

سہ ماہیہ

فصل اول در بیان کلیات

Handwritten signature: *James M. Smith*

میں نے اپنے دوستوں کو

الک

۱۰۰
۱۰۱
۱۰۲
۱۰۳
۱۰۴
۱۰۵
۱۰۶
۱۰۷
۱۰۸
۱۰۹
۱۱۰
۱۱۱
۱۱۲
۱۱۳
۱۱۴
۱۱۵
۱۱۶
۱۱۷
۱۱۸
۱۱۹
۱۲۰
۱۲۱
۱۲۲
۱۲۳
۱۲۴
۱۲۵
۱۲۶
۱۲۷
۱۲۸
۱۲۹
۱۳۰
۱۳۱
۱۳۲
۱۳۳
۱۳۴
۱۳۵
۱۳۶
۱۳۷
۱۳۸
۱۳۹
۱۴۰
۱۴۱
۱۴۲
۱۴۳
۱۴۴
۱۴۵
۱۴۶
۱۴۷
۱۴۸
۱۴۹
۱۵۰
۱۵۱
۱۵۲
۱۵۳
۱۵۴
۱۵۵
۱۵۶
۱۵۷
۱۵۸
۱۵۹
۱۶۰
۱۶۱
۱۶۲
۱۶۳
۱۶۴
۱۶۵
۱۶۶
۱۶۷
۱۶۸
۱۶۹
۱۷۰
۱۷۱
۱۷۲
۱۷۳
۱۷۴
۱۷۵
۱۷۶
۱۷۷
۱۷۸
۱۷۹
۱۸۰
۱۸۱
۱۸۲
۱۸۳
۱۸۴
۱۸۵
۱۸۶
۱۸۷
۱۸۸
۱۸۹
۱۹۰
۱۹۱
۱۹۲
۱۹۳
۱۹۴
۱۹۵
۱۹۶
۱۹۷
۱۹۸
۱۹۹
۲۰۰

35

بالتسليم في ١٢/١٢/١٩٤١

2012

الفتح العام ١١

فہرست خطیہ

ایضاً

۱۲۸

۱۰۰

...

مجلس شورای ملی

۱۲۱۰

عزیز

باسمہ

11

١٢

6/11/19

1

1

100

اِنَّ ظَلَمْتُمْ نَفْسَكُمْ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

برآیند منستم کرده ام برخویش و اسلام آوردم برآه سلیمان برآه فزاید

ببین بزرگوارا بپای جانها اور حکم برادر است برآه سلیمان برآه فزاید

رَبِّ الْعَالَمِينَ وَلَقَدْ ارْسَلْنَا اِلٰى ثَمُوْدَ

برادر دگر عالمها درآیند برآیند بسوی بنود

جورب سبک جهانها اور سینه بهیجانها نمود کی طرف

اَنَّا هُمْ صٰلِحٌ اَزْ اٰجَمٍ وَاللّٰهُ فَاذْا هُمْ

برادر اینان صالح را که عبادت کینه خدا را پس ناگهان قوم

فریق یختمون قَالَ يَقُوْمُ لِمَ تَسْتَعْجِلُوْنَ

دو گروه شدند با یکدیگر خصومت می نمودند گفت صالح ای قوم من چرا عجل طلب میکنید

وَدَسْتِهِمْ يَوْمَ قَدْ جَاءَكُمْ اَنْتُمْ كَانْتُمْ

در دستهای خود که چه کردید و آنکه ای قوم کیونر شتاب میکنید

بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ لَوْ لَا تَسْتَغْفِرُوْا

سخن را پیش از راحت جلدی طلب آمرزش می کنید

لَعَلَّكُمْ تَرْحَمُوْنَ قَالَوَا طَرَدْنَاكَ

برای سبک بهیجانی است کیونر چنین گناه بخشوای

از خدا بود که رحم کرده شود بر شما گفتند شگون برگرشیم از تو

الله لَعَلَّكُمْ تَرْحَمُوْنَ قَالَوَا طَرَدْنَاكَ

ای خدا بود که رحم کرده شود بر شما گفتند شگون برگرشیم از تو

فصل در بیان شیوهی توبه و استغفار
سلیمان و صهیون هر دو یک جایی هستند
دور است تا با بانی نهاده او است
کوهین بانی بین شیوهی توبه و استغفار
جبار که پیشینینو کا و شمشیر بانی نهان
او سکوای عقل کا قصور او را کی عقل کامل
سلیم او استیج که درین بین طایفه
بین سوره صبح و شام و بانی نهان
او کی استیج که درین بین طایفه
او کی استیج که درین بین طایفه
او کی استیج که درین بین طایفه

فصل در بیان شیوهی توبه و استغفار
سلیمان و صهیون هر دو یک جایی هستند
دور است تا با بانی نهاده او است
کوهین بانی بین شیوهی توبه و استغفار
جبار که پیشینینو کا و شمشیر بانی نهان
او سکوای عقل کا قصور او را کی عقل کامل
سلیم او استیج که درین بین طایفه
بین سوره صبح و شام و بانی نهان
او کی استیج که درین بین طایفه
او کی استیج که درین بین طایفه
او کی استیج که درین بین طایفه

فصل در بیان شیوهی توبه و استغفار
سلیمان و صهیون هر دو یک جایی هستند
دور است تا با بانی نهاده او است
کوهین بانی بین شیوهی توبه و استغفار
جبار که پیشینینو کا و شمشیر بانی نهان
او سکوای عقل کا قصور او را کی عقل کامل
سلیم او استیج که درین بین طایفه
بین سوره صبح و شام و بانی نهان
او کی استیج که درین بین طایفه
او کی استیج که درین بین طایفه
او کی استیج که درین بین طایفه

۲۹۴
 فتیلتی کہ تم کی شہادت سے
 تمہاری سب سے بڑی بات
 یا نہیں اس میں

تَقْوَمُ تَقْتُونَ ۝ وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ نِسْعَةٌ

نوی ہستند کہ امتحان کردہ مشہور و بودند در آن شہر
 لوگ چاہتے تھے ہر طرف اور تھے اس شہر میں
 رَهْطٌ يَفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يَصِلُونَ
 کس کرتا دیکھتے تھے در زمین و اصلاح کی نمودند

شخص خدائی کہتے ملک میں اور سنوار کر کے
 قَالُوا اتَّقُوا اللَّهَ يَا لَلَّهِ لَنُبَيِّنَنَّ وَأَهْلَكَ

گفتند ایک گروہ خدایا خورده کہ آئینہ بخون کسم بر صباغ در آن خطا
 بوسے آپس میں قسم کھاؤ امد کی سقریات کو چیکے ہم اس پر اور چیکے
 ثُمَّ كُنْفُوزًا لَّكُلِّ لِسَةٍ شَهِيدًا مَّا مَلَكَ أَهْلُهُ
 باز آئینہ خواہم گفت وارث اور حاضر نزدیم وقت ہلاک شدن اہل اور
 پھر کہہ دیں گے اسکو و عوا کر بنو لہ کے کہیں آئینہ دیکھا جہت تباہ ہوا تو کاکہ

وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ۝ وَمَكَرُوا مَكْرًا وَمَكَرْنَا

وہا آئینہ مارا تو کو ہم وہ سگالی کردہ بخونی از حیلہ ویرنگالی کردیم
 اور ہم بیشک سچ کہتے ہیں اور انہوں نے چاہا ایک تڑا اور مجھے ہلاک
 مَكَرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝ فَانْظُرْ

ما خبیع از حیلہ واثان بنید انستند پس بگر
 ایک دیکھ اور او کو خبیہ نہوی فان

كَيْفَ كَانَ عَقِبَةُ مَكْرِهِمْ ۝ أَنَا دَرَمَنُكُمْ

چگونہ بود سہ انجام بد سگایے ایشان کہ ہلاک کردیم البشارا
 کہسا ہوا آخرت کے نسب کا کہ اکھاڑ مارا ہے نے او کو

لَتَبَيِّنَنَّ لَتَقُولَنَّ
 فن ممکن

مُتَّك
 غیر

انکا
 اور
 کہ ہلاک ہو گئے
 فتیلتی کہ تم کی شہادت سے
 اسباب بیکر ہوئے
 زیارت کی جگہ تھی
 و یا نہیں اس میں

الحمل

مجلسی بی حال سیدان
ص ۱۲۵

مجلسی رکنی سیدان
ص ۱۲۵

جواب قومه

۵۱ وَ قَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ ۝ قَتَلَ يَوْمَئِذٍ خَاوِيَةً
 قَوْم ايشانرا كهمه يگي پيلين استخائين اي ايشان خالي مانده
 اور اوئي قوم كو سارے سوبه پر طے بن اوئے گھر بیٹے
 ۵۲ بَمَا ظَلَمُوا اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُوْنَ
 سبب اكمستم كرده رايه درين ماجرا ايشان است گوي را كمرانده
 اوئي كه ظلم كرده ايشان ايشان ني سبب اكم كو چو چاه
 ۵۳ وَ اَنجَحْنَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا وَ كَانُوا يَتَّقُوْنَ
 و نجات داريم امانرا كه ايمان آورده و پرهيز گاري ميكرند
 و نجات دايمن او كو جو يقين كايه ايشان اور نجات دايمن
 وَلَوْ كَا اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اَتَاْتُوْنَ الْفَحْشٰهَ
 و نسايدم لو طرايون گفت بقوم خود ايا بعل مي آريد كار بسيار
 او بوطوبه كها اي قوم كو كها تم كراي مي آيد ساي
 ۵۴ وَ اَنلَمْ يَبْصُرُوْنَ ۝ اَمِنْكُمْ مَّكْتٰتُوْنَ
 و نسايدم ببينند آيا شما مي آند
 اور تم رستگي هوف كها تم رستگي هوف
 الرِّجَالُ شَهْوَاهُ مِنْ دُونِ النِّسَاءِ ۝ بَلْ اَنْتُمْ
 مردمان براهه شهوت بجهت زنان بلكه شما
 مردون بر لباكر عورين جهور كراي نهن تم
 ۵۵ قَوْمٌ يَحْكُمُوْنَ ۝ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ
 قوم كه حكم مي كرايد پس بخود جواب قوم
 اوئي كه حكم مي كرايد چه اور جواب نه اوئي كه قوم كا

بسم الله الرحمن الرحيم

مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْزَلَ

نہ بلکہ می سیم کہ بیا فرید آسمانہا

آسمان اور زمین اور ان کے درمیان
 اَللّٰهُمَّ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَانْتَبِذْهُ حُلَاقِ

برای شما از آسمان آسیندی پس روایندیم لیبیا آن بوستانها

مگر آسمان ہے اپنی ہر انگلی پہنچے اوس سے باغ

ذات بھمة ما کان کلم ان سیدو اچھا

تا از گی ممکن نبود شمارا که بر و یا منید که بر و یا بند بر خستهاران

رواق کے تمہارے اکام نہ تھا کہ اہل گائے اور بکریاں

عَالِهِ مَعَ اللَّهِ بَلْ مَقُومٌ يَعْلَمُونَ

گروہ سے اندک کج مزاج

ان کوئی انعام ہے اللہ نے عطا کرنا پسند وہ لوگ راہ سے گم ہو گئے ہیں

أَمْرُ جَمْعِ الْأَرْضِ وَأَوْجَعُ خَلْقًا

نیکو و پرستم که اخلاص من از او آید و او را که بنده این زمین

یہ علامتی پرچم کہ مسلمانانِ عالم اس بارہا دیکھ کر دیرینانِ عرب

انہ کے لئے ایک خاص مقام ہے۔

الحمد لله الذي جعلنا من عباده المخلصين

برای این که در این کتاب در این باب

وہاں سے آکر اپنے گھر پہنچا۔

الحمد لله الذي جعل القرآن الكريم من الآيات العظيمة والبراهين القاطنة

دود و یا بون اوست. این را کوئی حاکم سبب اعدایه که سانه کوئی نهی این بهر

بسم الله الرحمن الرحيم

لَا يَكُونُ أَفْسَنْ يَسِيبُ الْمَضْطَرُ إِذَا دَعَا

نہ بلکہ می پر سیم کہ قبول نہ کیڈ اندر اندہ چون خواہین
بہلا کون پنچل سے پست کی بکار کون و کو گناہ

وَيَكْشِفُ السُّعَى وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ

در دار و سنجے و بسا دشمار جانشین خستیان در زمین

عَالَهُ مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَا تَذْكُرُونَ أَفْسَنْ يَسِيبُ

آیا سبودیک دیگرست با خدا اندکے بند می بند برید نہ بلکہ می پر سیم کہ خواہین
اب کوئی حاکم ہے اللہ کے ساتھ نہ سوچ کم کہ سبے ہو بہلا کون راہ بنانا

فَظَلَمَ الْبِرَّ وَالْإِيمَانَ مِنْ يَرْسِلُ الرَّجُلَ كَثِيرًا

در زار کیا بیایان دریا و کو سنجے باد مارا فرود رنبد
اندرون من جنگل کے اور دریائے اور کون جلا تا کہ باد وین خوشن

بَيْنَ يَدِ رَحْمَتِهِ عَالَهُ مَعَ اللَّهِ تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا

پیش پیش رحمت خود آیا سبودیکست با خدا برترست خدا از انکہ
او کی ہرے آگے اب کوئی حاکم ہے اللہ کے ساتھ نہ سبب دریاں

يُشْرِكُونَ أَفْسَنْ يَسِيبُ

شرک می گرند نہ بلکہ می پر سیم کہ نہ کیڈ انفریشن دیگر از گذش
جو شرک بنائین بہلا کون سبے بنانا سبے ہر او سکود و پرتا

وَمَنْ يَرْزُقْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ عَالَهُ مَعَ

کہ روزی میدہ شمار از آسمان در زمین آیا سبودیکست با
اور کون روزی دشاہ کو آسمان ہے اور زمین ہے اب کوئی حاکم ہے

بسم الله الرحمن الرحيم
بالتشديد لال
حل يار

البر
دفار دکن

نشر انشا
دفار ادح
دفار ادح

۴۲

۴۳

النظر

وہ جس نے عقل و ادراک سے
خود کو غفلت سے بے خبر کیا
وہ جس نے اپنے لیے دنیا کو
جہنم بنا لیا

ادرك أدرك
تلا ركه

ہر ایک نے اپنا نقص گنت کیا
اذا ایتنا اذا ایتنا
اذا ایتنا

بدھرتہ
الباقون دھرتہ صولہم فی السجود

۴۳ اللہ قل ما توراہم منکم ان کنتم صدیقین
 خدا کو یاد رہا کہ تم ان سے کہتے ہو اگر راست گویند

قل لا یعلم من فی السموات والارض الغیب
 کہہ دیجئے کہ نہ آسمان پر نہ زمین پر غیب کا علم ہے

۴۵ الا اللہ وما یشعرون آیاتہ یستنبئون
 مگر اللہ اور انکو خبر نہیں کہ کب آیتیں آئیں گی اور ان سے پوچھتے ہیں

ادرك علمہ فی الاخرۃ قل ہم فی شک
 پوچھو کہ انکی معرفت آخرت میں ہے کہ انکو وہ کاشف
 ۴۶ یقہا بل ہم فیہا عمون وقال الذین
 ان آخرت بل انہ انراختہ لایمانہ وگفتند

۴۷ انہم واعداءہم اذنا براہما وانا ایتنا لیمحسون
 وہ اور ان کے دشمن کہ ہم ان کو اور ان کے دشمنوں کو
 لقتلہم وانا ہذا نخرجہم وانا لہم قاتل ان
 اور ان کو قتل دے گا اور انا ان کو قتل کرنے والا ہوں

هَذَا الْأَسْطُورُ الْأَوَّلُ قُلْ سِيرُوا فِي

این گراف نام پشیمان
در کوه سید کینه

الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ

زمین پس بگردید چگونه بود انجام
کار مجرمان

وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ

و اندوه مخور بر ایشان
و در غم نه باش از مکر ایشان

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

و میگویند کی باشد این وعده
اگر راست گوید

قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ رَدِفٌ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ

گوشت بد نزدیک شده باشد
تو که شایه تندی

وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ مِنْ تَحْتِهِ نَارٌ

و از آسمان آب نازل شد
و از آتش پروردگار

وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَشْكُرُونَ

و لیکن بیشترین ایشان شکر نمیکنند
بر او بنیست شکر بنیست

تفسیر
کبریا
و در آنجا

[illegible]

411

سید اندر انجمن پنهان میکند سینه اش را و انجمن ظاهر می نماید
چنانچه هر چه در راه است در آن بکسی نینویسد و در هر کس که می بیند

و نیست هیچ سقده پوشیده در آسمان و زمین
و که بخزند غلام و آزاد و زمین و آسمان

١٥٨

کتاب روشن بر آینه این فتنه بیان میکند پیشانی
کامل کتاب چون به قرآن سناست

44

اسرائیل بیشترین
اسرائیل کو اکثر چیز جس میں وہ بہت سہیہ ہیں

در آئینه وی پادشاه رحمت است
در آئینه پروردگار

624

او غین فیصلہ کرے اپنی حکومت پر اور وہی سبب کہ یہ

1. $\frac{1}{2} \sqrt{2}$

پس کوس بن برادر ہر ایام کو برپا رہے و سید
سوفیو ہر و ساکار اند پریشک تو ہے صبح کھلی راہ پر

ولا يسمع الصم

تریدای الہی

بہارِ علی

والوقت مبين

انك لاتسبح المولى ولا تسبح الصلوة السلام

هر آینه تو همیگرانی شنوایند مرد نگار و همیخواهی مستغنی از کار او از فرود
روانین سنا سنا مرد نگو از زمین سنا سنا هر زنگو بکار

اِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ﴿١٠﴾ وَمَا أَنْتَ بِمُحْدِي

و بنامد روی نگردانند پشت از راه بسته تو راه نمانده
جسایرین می بیند و سپید کرد ادر پشته تو و گدازد

أَمْسِي عَنْ كُفْرٍ بِتُحْمٍ إِنَّ تَسْمِعَ الْأَمْسِي بَيْتَيْنِ

کوران تباہ آئند از گراہی خوشترانی شنوا اگر کسی را که امانت
از خود تو کو جھاراه سیے بخارین تو تو سنا ہے او کو جو نہیں رکھنا ہو

بِأَيِّتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ۝ وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ

آپنہاں سب سے اس جماعت کو دیکھ کر ہنس رہے تھے۔
ہماری آٹھ سو پندرہ سو روپے کی مالیتیں

عليهم اغفرنا لهم يا ابا من الارض

برالشان (بیرون آرم) کے برائے انسان جانور اور زمین
اور ان کے برائے انسان کے جسم اور ان کے جسم کے

2018/11/16

کہ سخن گوید یا ایشان سبب اینکہ مردان بیانات
 اوں کے نام کہ نگاہ اسواستے کہ لوگ ہماری نشانہ

و یوم الحشر فی کل امة

و آنروز که برانگیزم از خواب میخیزم طاعت نماز را از آنکه در وقت نماز

10

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

الشمس

سبحانك يا ذا الجلال والإكرام

۸۳

يَا أَيُّهَا فَهْمُ يَوْزَعُونَ ۝ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوكَ

آیات مارا پس ایشان بعض را بر بعض بناوہ کردہ مشیہ تا وقتیکہ حاضر آئند گویند
ہماری باین پیرا وکی مثل بینی کی فک بہان تک کہ جب آئینہ فرمایا

اَكْكَلْتُم مَّا بَيْنَ يَدَيْكُمْ فَخِطَبُوا بِمِا عَمَلِكُمْ

آباد و رخ شتر دین آیات مارا و در گزشتہ بودید بآن از روی دانش
تھون تم سببے جھوٹو گویا ہن سری باین اور نہ اچکی تھین ہماری سمجھتھین

۸۴

أَمْ أَذَا كُنْتُمْ تَهْتَكُونَ ۝ وَوَقَعُ الْقَوْلُ

یادہ کار مکر و پے
یا کہو کیا کہ سببے
اور پے حکیمان و برایت

عَلَيْكُمْ بِمَا ظَلَمْتُمْ أَفَهْمُ لَا يَنْظِقُونَ ۝ أَلَمْ

برایت ان کہ سببے ہم کردن ایشان پس انجاء سخن نگویند یا
اسوایطے کہ او تھون سببے شرات کی سودہ کہہ تھین بوسینے کیا

۸۵

يُرَوْ أَنَا جَعَلْنَا الْيَوْمَ لَكُمُ الْمَاءَ نَارًا ۝ وَاللَّهُ

ندیدہ اند کہ مایہ کردہ ایم شب رانا آرام گیرند در آن دیدہ آوہ ام روز
تھین دیکھتے کہ سببے بنای رات کہ او تھین چین پکڑن اور دن بنایا

۸۶

مُبْصِرًا ۝ إِنِّي ذَاكَ لَا يَبْقَىٰ الْقَوْمُ يَوْمَ يَوْمِ

روشن شدہ ہر آئینہ در عقیدہ نشانہاست قوی را کہ باور میدارند
دیکھنے کا آئینہ نشانہاست ہن اون لوگو کو جو یقین کرتے ہن

وَيَوْمَ يَنْفَعُ فِي الصُّورِ وَفِي السَّمَوَاتِ

و یاد کن آنروز کہ دیکھہ شود در صورتیں مضطرب شوند آئانکہ در آسمانہ
اور جسدن بہو کا جادو کیڑ سگا تو کہہ را جادو جو کوئی ہن آسمان

المیرہ
سبحانك يا ذا الجلال والإكرام
عشق بے زاری و دلیلیک ہن ہن
۱۲ ص

چون
اور ہوسنے کا فوٹو سنبھال لوں گا
اور ہوسنے کا فوٹو سنبھال لوں گا
بند جو ہوئے گا فوٹو سنبھال لوں گا
یہ سنیے گا فوٹو سنبھال لوں گا
جس سے غلط تم حد بسنے کا
فوتو سنبھال لوں گا

وَمَنْ فِي الْأَرْضِ الْأَمْشَاءُ اللَّهُ وَكُلُّ

وہاں کہ در زمین اندر مگر کیسے کہ خدا خواستہست و ہر کی

انوار دہشتین و تری الجبال تحسبہا حلالہ

بیا یہ پیش خداوار شدہ وہ بیتی کو ہمارا بندہ کے آزار و ہمارے
 طے آوین اوس کے آگے عاجزی ہے اور نوکیتا ہمارے غم
 وہی ہمیں میرا سبب صنع اللہ ہے

و ان پیر و بزرگواران ابر دست کاویے آن خدا کر
اور وہ چنان گئے جسے جے بدلی کاری گری اس کی جسے
کے شئی انہ سید بہا تعلقوں

استوار ساخت بر نیزه را بر این دیوی خبردار است با کینه نیکیند
سادی است بر نیزه او کو نیک است جو هم راسته هوق
قرجاء بالحسنة فله خير منها وهم من

ہر کہ بیارو بکلی پس اور بہتر باشد از ان و ایشان از
جو کوئی لایا بہلای نژاد و سکر نما ہے اوسے بہتر از او کو
نَعْرِقُ مَيْدًا مُنُونٌ ۝ وَمِنْ جَاءِ بِالْسَّيِّئَةِ

اضطراب آرزو این شد
و هر که بیارد بدست
بر این است اوسون جین
اور جو کوئی لایا برائی
کتاب و جوامع فی السائر هل یکنون

میں نے تم کو دیکھا ہے کہ تم نے اس کے لئے جو کچھ کیا ہے وہ سب تم ہی کی طرف سے ہے۔

افقہ
فیروز خان

مجلس
مجلس
مجلس
مجلس

سورہ یحییٰ

قَرَعَ
 بغير تنوين
 من فاعله
 لَنْ

يَوْمَئِذٍ
 كسبه الميم غير
 ان فاعله
 اَكْبَرُ

النمل

۹۰

مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۚ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ

بر حق آنچه میکردم بگو یا محمد جز این نیست که فرموده شد مرا که عبادت

ربّی را بکنم و آنچه میکنم حکم است که بکنم و آنچه که بکنم

رَبِّ هَذِهِ الْبَلَدِ الَّذِي حَرَّمَ هَؤُلَاءِ كُلَّ

خداوند این شهر را یعنی مکه آنکه محترم ساخت از او و شهر است این

شهر که ملک کی بنیادش را کرد و او را در آنجا بگذارد

شَيْءٍ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۝

چیز و فرموده شد مرا که باشم از مسلمانان

وَأَنْ أَتْلُو الْقُرْآنَ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَمَا يَهْتَدِ

و فرموده شد آنکه بخوانم قرآن را پس هر که راه یافت پس این نیست که راه یابد

أَنْفُسَهُ وَمَنْ ضَلَّ فَلَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ۝

برای نفس خویش و هر که گمراه شود بگو جز این نیست که من از هدایت گانم

وَقُلْ الْحَمْدُ لِلَّهِ سِيرَ إِلَيْكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا

و بگو ستایش خدا را است خواه نمود شمار آيات خود پس بشناسید

وَأَمَّا رَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تَقْمَلُونَ ۝

و نسبت بروردگار توست پس چه خبر از آنچه میکنید

وَأَمَّا رَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تَقْمَلُونَ ۝

و نسبت بروردگار توست پس چه خبر از آنچه میکنید

وَأَمَّا رَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تَقْمَلُونَ ۝

اتلوا
بقره آیه ۱۷۵ بعد النمل
و اما عالم سیم

يَعْلَمُ
بِقُرْآنِهِ
و

سُورَةُ الْقَصَصِ نَزَلَتْ بِمَكَّةَ غَيْرَ أَنَّ الَّذِي

۴۶۸

فَرَضَ الْآيَةَ وَقِيلَ غَيْرَ الَّذِي أَتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ بِمَا فِيهِ الْإِسْلَامُ

آيَاتِهَا ۱۸ وَكَلِمَاتُهَا ۳۴۱ وَحُرُوفُهَا ۱۰۰۰ وَرُكُوعُهَا ۱۸

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طَسْمَةً تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ سَتَلُوا

ابن ابیہار کتاب رسولن است
بہ آیتین من کلمی کتاب کی
ہم سبتہن

عَلَيْكَ مِنْ نَبِيِّ مُوسَىٰ وَفِي عَمَلِكَ بِالْحَقِّ لَقَوْمٌ

برنو بعض خبر موسی و سبتہ عول براسیتہ بر آگروی
تہنکو پچہ پچہ احوال موسیہ اور فرعون کا نتیجہ کی کہ لوگوں کو اس کی اسبتہ

يُنْفِئُ عَنْهُمُ إِنَّ فِي عَمَلِكُمْ عَلَافَةً فِي الْأَرْضِينَ فَاصْبِرْ

کہ باور پیدا رند ہر آیتہ سے کہ ان کی کہ کرد در زمین
جو بفرین کر سیتے ہیں کہ اس سے عول پچہ پچہ ہا ہا ملک میں اور

با دعاء بنون سین فی سیم
الاعند فتن ال حال لک

نہا
نہا
نہا

الفصل

جَعَلَ أَهْلَهَا شَيْعًا يَسْتَضِعُّ طَائِفَةً

ساخت اہل آئرا گروہ گروہ زبون بگرفت جماعہ را
کر کے بنے وہاں کے لوگ کے لئے جسے کرور کر کہا ایک زبے کو
میںم یذبح ابنائہم و یستحي نساءہم انہ
از ایشان می گشت پسران ایشانرا و زندہ میکرد و خزان ایشانرا و زبے
اوین فوج کرتا و بکے مییے اور جنتی کہتا او کی عورتیں وہ

كَانَ مِنَ الْمُسَدِّينَ وَنَزِيلًا نَحْمُ عَلَى

بود از مسندان و نجاتیستم کہ نعت فردان ہم بر
تھا خزانہ داری لے والا ملک اور ہم چاہنے ہیں کہ احسان کریں
الذین استضعفوا فی الارض و جعلہم

آئندہ زبون گرفتہ شدہ در زمین و پیشوا سازیم ایشانرا
اون پر جو کمزور و پست بنے ملک میں اور کر دین او کو
ایمۃ و جعلہم الوارثین و نمکن لہم

دوارث کنیم ایشانرا و دسترس دایم ایشانرا
سردار اور کر دین او کو قائم مقام اور جاوید او کو
فی الارض و نری فرعون و ہممن و جعلہم

در زمین و بنائیم رستہ عون و ہامانرا و لشکر مائی ایشانرا
ملک میں اور دکھاوین فرعون اور ہامانکو اور اسی کے لشکر دیکو
میںم ما کانوا یمنون و اوجینا الی

از ان زبون گرفتگان اپنے مائی تو رہیدند و الہام فرستادیم کہ
اون کے ہاتھ سے جو فرعون کا لشکر رہیدے تھے وہ گم اور ہمایاں ہم

طائفہ بنی اسرائیل
کہ وہ کہیں بنی اسرائیل
کہ وہ کہیں بنی اسرائیل

یری فرعون
لشکر مائی
لشکر مائی

بنی اسرائیل
بنی اسرائیل
بنی اسرائیل

فلان بھائی کے لیے
 ایک اور نسخہ
 دیکھو یہ نسخہ
 دیکھو یہ نسخہ

أَمْرٌ مِّمَّا أَنْ أَرْضَيْتَهُ فَإِذَا اخْتَفَتْ عَلَيْهِ
 مار موسیٰ کہ شہیدہ اورا پس چون ترے بروی
 موسیٰ کی ماگو کہ او سکود وده بلا پر جب بگو دے ہو اسکا
 فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي إِنَّا
 باز از آواز در دیا و ترس و اندوہ مخور ہر اینہا
 فر دال دے او سکوبانی میں اور نہ نظر کر نہ غم کر ہم
 رَأَدُّهُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَاهُ مِنْ الْمُرْسَلِينَ
 باز رسانندہ او ہم بسو نو گردانندہ او ہم از پناہ بران
 پہر پہنچا دنگے او سکون ہی طرف اور کہے او سکون ہی
 فَالْتَقِطْهُ أَلْفِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا
 پس برگرفتند از اہل خانہ فرعون تا آخو کار سازد برک ایشان
 پہر او پٹا لیا او سکون نہ عون کے گھر و احوال کے کہ ہو او کا دشمن
 وَحَزَنًا إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَمُّنَ وَجُنُودَهُمْ أَكَاوُفًا
 و سبب اندوہ دہر اینہ فرعون و یامان و لشکر کے ایشان
 اور گرفتار ہے و لا بیشک فرعون اور یامان اور او کے لشکر
 خَطِئْنَ ۖ وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرْ
 خطا کنندہ بودند و گفت زن فرعون ابن طفل منکری ہے
 جو بے دایے نہ ہے و اور بولی فرعون کی عورت اچھڑی گئی ہے
 عَيْنِي وَلَوْ لَأَقْتُلَنَّكَ عَسَىٰ أَنْ يَفْعَلَنَّا أَوْتَمْرًا
 چشم من برا و مرا کشیدن بود کہ نفع دہ مارا با فرزند گریہ او
 بجگو اور بجگو او سکونہ مار و شاید ہمارے کام او با ہم او سکون کرین

وہ
 حزن
 گما

فلان بھائی کے لیے
 ایک اور نسخہ
 دیکھو یہ نسخہ
 دیکھو یہ نسخہ

الفصل

موسیٰ فرعون کو بتا رہا ہے کہ میں نے تم کو بتایا تھا کہ میں تم کو قتل کروں گا اور تم کو اپنے گھر سے نکال دوں گا۔

وَلَمَّا أَهْمَ لَا يَشْعُرُونَ ۝ وَأَصْبَحَ فُجُورًا أُمًّا

اور انہوں نے غفلت سے نہ سمجھا کہ وہ اپنے گھر سے نکال دیے گئے اور صبح کو فوجیوں کی طرف سے قتل کر دیے گئے۔

أَنْ رَبُّنَا عَلَىٰ قُلُوبِنَا لَتَكُونُ مِنَ الْمُنْذِرِينَ

اور ہمارے رب ہمارے دل پر ایسا ہے کہ وہ تم کو تنبیہ کرنے والا ہے۔

وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝ وَحَرَمْنَا عَلَيْهِ الْمُلْكَ

اور وہ اسے نہیں سمجھتے اور ہم نے اس پر حکومت کی ممانعت کر دی۔

يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَصِيبٌ ۝ فَأَنذَرْتُهُم

اور تم کو اس کی نگہداشت کرنی ہے اور ان کے لیے حصہ ہے۔ اور تم کو ان کی طرف سے تنبیہ کرنی ہے۔

یہاں فرعون کی طرف سے موسیٰ کو قتل کرنے کی کوشش کی گئی تھی۔

۱۰
 خدا سے وعدہ کیا کہ اگر تم میری
 نافرمانی نہ کرو اور میری پابندی
 کرو گے تو میں تم کو اپنا دوست
 اور دوستدار بنا دوں گا

اِلٰی اُمّہ کی تقریریں نہ کرو اور تم کو
 وعدہ کیا کہ اگر تم میری پابندی
 کرو گے تو میں تم کو اپنا دوست
 اور دوستدار بنا دوں گا

وعدہ خدا راست ہے لیکن بشرین
 وعدہ الہی کا شک ہے بہت لوگ نہیں جانتے
 و اما بلغ اشد واشتد ائینہ حکما و علما
 اور چون رسید بہایت جو اپنے خود و درست اندام شدادیم اور در پیش
 اور جب پہنچا اسپہ زور پر اور سپہیلا و پادشاہ او کو حکم اور سمجھ

و کذاک بحری الحسین و دخل المدینۃ
 و بحین ہزاریدیم نیکو کارانہا
 اور اس طرح ہم ہزاریدے بنی والو کو اور ابانہ کے اذر

علی بن ابی طالب و من اهلہ فوجد فیہا رجلا
 در وقت یحزنی اہل آن پس یافت اچا و دشمن
 جس وقت ہجر ہوئے وہاں کے لوگ پہچانے اور میں دور

فاستعانہ
 فاستعانہ
 فاستعانہ

فاستعانہ
 فاستعانہ
 فاستعانہ

14

بیظن
اف

مِنْ الْمُصْلِحِينَ ۝ وَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ

14

1

چکا پہنچا چون موسیٰ اور ابراہیم
 مفضل بن گفت داشت کز غیبی
 برین دریا غم
 عالم پر
 ملک انور را ناچار آمد
 سبب کجی و غیبت
 مظلوم جان کران
 مظلوم کی و دلکش
 مجبور جلا و سبب
 بے تاج اسکی زبان
 تبارک است
 بود در صفا

مجلس شورای اسلامی
وزارت معارف و اوقاف و صنایع مستظرفه
تاریخ ۱۳۰۲/۱۰/۲۵
شماره ۱۰۰/۱۰۰/۱۰۰

الفصل

فخرج منها خائفاً يترقب قال رب بعثني

پس بردن آمد از آن شهر نرسان استغاثه گفتند آید بگرد و کار من خلاص کن مرا
هر غلام و دامن سے گزرا راه سے دیکھا بولا اسے رب خلاص کر مجھ کو

القوم الظالمين ولما توجه تلقاء مديك

گرده استغاثان رفتند متوجه شد بسوی شهر دین
اس قوم سے الفناوشیے اور جب متوجہ دیرا دین سے پہنچا

قال عسی ربی ان یهدیننی السبیل ولما

گفتند امیدوارم از پروردگار فرمایش که ولایت کند مرا راه راست و حقیکه
بولا امید ہے کہ میرا رہا ہو سب سے مجھ کو سید ہی راہ اور جب

ورد الماء مدينا وجهك عليه امة من الامة

و جب آب دین یافت در آن آب طائفه را از مردمان
پس چون سب سے باقی پر آب سے دامن جمع ہوئے دیکھ

ليست مني فوجاه من دنيهم اصابني قدوم

ابو ی نوازش نماندند مگر او یافت انکسرت از ایشان روزی که باری نوازش
باقی بلا سب سے دیر باقی اودن کے ہوا دیکھ غور میں روئی تھیں

قال ما خطبك كما قال الالاسقي حتى يمدد اليك

گفت موسیٰ بن وزن چیست حال تھا گفتند ما آب ہی نوشا نہیں تاکہ باز گردانے دینا
بولا تھو کہ کیا کام ہے تو یان ہم نہیں چلا باقی جب کہ پہنچا دین چو دیا

فما كان من دنيهم فوجاه من دنيهم فوجاه من دنيهم

اور چار آب پ ہوئے سب سے بڑی عمر کا پہراو سنے ملا دین کے چار دیر پہراو
وہ چار آب کلان سال است پس موسیٰ اب نوشا نہیں آئین پر دو بار دیکھ

فما كان من دنيهم فوجاه من دنيهم فوجاه من دنيهم

فما كان من دنيهم فوجاه من دنيهم فوجاه من دنيهم

فما كان من دنيهم فوجاه من دنيهم فوجاه من دنيهم

فما كان من دنيهم فوجاه من دنيهم فوجاه من دنيهم

الْقُلُوبِ فَقَالَ رَبِّ اجْنُبْنِي مَا أَنْزَلْتَ إِلَىٰ مِزَانِهِ

سایہ نسیم گفت اے پروردگار میں ہر آئینہ میں تجھ پرورد اور درجہ کیوں من الہفت

جہاں کی طرف بولا ایسے رب تو جو اپنے میری طرف اچھی جنبش
 فرماتا ہے۔ ﴿فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَى اسْتِخْيَاءٍ﴾

مخاطبم! پس اندویشی بکنی ازین دوزن راه برفت بشرم

ہر ایک محتاج ہون پھر تمہارا اس پائس دو نوٹیں یہ ایک ہی طے نہ فرم ہے

التَّائِبِينَ يُدْعَىٰ لَهُمْ عَلَيْهِمْ كَيْفَ أَجْرُهُمْ

فست هر آینه بدین میخواند ترا تا بتو در مرد آنکه آید و آید

لی میرا باب نکلجو بلاتا ہے کہ پہلے میں دیے حق اسکا کہ تو سنے لگا دے

فَأَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقِصَصَ قَالَ

را بیا برون شو سانه نزولک شعیب و قنبر که پیش رو قنبر را گفت

جس کا نور ہر جہت پہنچا اوس اس اور سان کرا اوس سے حوالہ لکھا

تخف محوت من القدم الطير

ریشہ خلاص شدہ از قلم سید محمد ان

نہ اور چاہا تو اس قوم نے انصاف سے بولی

ما هما انت استاجر ان حسن

از آن دو دختر ای که در میان من و شماست

ازین دو دوسرا ای برین مرد در بر گیر اورا نه ابه بھرنی سیے

تَاجِرُ الْقَوَى الْأَمْنِ

دور که هر یک از اینها را در نظر بگیریم

در دورگیری سے لایا گیا ہوا ہے کہ گفت میعب ہر اینہیں بنوایم

لرجو نور کما یحب و قد جوزوا ان یوآناست و ان یوآناست یوآناست

01 15 65 65 41

100-443887-100

1950

120
12

1. *Chrysomelidae* (Coleoptera)

جذوة
غرنف
شکن

بیل خود دفن کنید هر چند بعد از آن باشد امیدوارم که خداوند
استغفر الله و العفو عنه

از آنجا خبریاد یارم
و نامی که خبریاد یارم

استفصل گر می گنید پس چون آندزد یک آتش آواز داده شد از کرانه
 بهر جهت پنجاه اوستیاس آواز می داد

راست میدان در جانا با برکت
میدان کے راستے کناریا سے برکت

که موسی بر آتش من خدایم برور و نگار عالمها

که ایموسی مین خون مین السد جهان

ان اے عباد اللہ! راہاں کی طرف

یہ کہ ڈال دے اپنی لاشی

جان ولی مدایر و کلمه بیک بیک

مارسیت کو بکروا ایند پشت دادره باز نشست
سانب کی شکست است اولی پیرامونہ طور اور نہ چھوڑے

راہِ
بِاِستِمالِ جِوہِراتِ اِسلامِ

دفعہ

۳۱
 اَقِيلْ وَلَا تَخَفْ اِنَّكَ مِنَ الْاٰمِنِيْنَ ۝ اَسْأَلُكَ
 بیش بہا ترس ہر آئینہ از آئیناں دور آ
 آگے آ اور نہ ڈر تجھ کو خطرہ نہیں پیش
 يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ بَيْضًا مِنْ غَيْرِ سُوٍّ ۝
 دست خود را در گریبان خود تا برون آید سفید شدہ از غیر علنی
 وَاَضْمَمُ اِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ ۝ فَذٰلِكَ
 و ہم آ کر بسوی خود باز و خود را از ترس کہ بسبب ہمو خوانند
 اور بلا اپنی طرف اینا باز و در سے
 بِرَهْنٍ مِنْ رَبِّكَ اِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَاِئِكِهِ ۝
 دوزخ نہ اند خود آمدہ از جہاد و کار تو بسوی فرعون و جماعت اور ہر آئینہ
 دو سبب بن ترس کی طرف سے فرعون اور اس کے سرداروں پر ہوا
 ۳۲
 كَاَنَّا قَوْمٌ مِّنْ سٰقِيْنَ ۝ قَالَ رَبِّ اَيُّ قَوْمٍ
 بودند گروہ بد کار ۱۱ گفت ای پروردگار من بر آئینہ من گنہگار
 تھے لوگ نے حکم و ان بولا ای رب میں نے خون کیا ہے
 مِنْهُمْ نَفْسًا ۝ فَخَافَ اَنْ يَّقْتُلُوْهُ ۝ وَاجْتَنَبَ
 زائین شخصے را پس ترس کہ بکشند م ۱۱ و برادر من
 دن من ایک ہی کا سو ڈر تا ہوں کہ مجھ کو مار ڈالیں گے اور میرا بھائی
 ۳۳
 هُمْ اَنْ هُوَ اَقْبَضَ مِنِّيْ لِسَانًا فَارْسَلَهُ ۝
 ماران فیس ترس ۱۱ از بہت زبان پس بچستہ اور ہمارا من
 ماران او کی زبان چلتی ہے مجھے زیادہ سوا سکون ہوا ہوا

الرَّهْبُ الرَّهْبُ الرَّهْبُ
 بڑا ترس بڑا ترس بڑا ترس
 ۱۱ ۱۱ ۱۱

فَاَنْزَلْنَاهُ فِي سِدْرٍ مَّجْدٍ
 تو را نازل کردیم در درختی مجید
 ۱۱ ۱۱ ۱۱

۱۱ ۱۱ ۱۱
 کہ از آردن دو بار ذکر
 خدا کر خضر علیہ السلام
 ۱۱ ۱۱ ۱۱

بسم الله الرحمن الرحيم

رَدَّ اَيْصَدِّقْنِي رَايَ اَخَافُ اَنْ يَكُنْ كَذِبًا

در گذشته که بار بار در مرا بر آینه می رسم از آنکه در وی خمر نذر
مدو که بگو سچا کر سچ بن در نا چون که بگو چه بگو بشارت

قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَجُعَلَكُم

گفتیم محکم خواهم کرد بازو تو بر برادر تو و خواهیم داد به

لَكَ سُلْطَانًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكَ مَا بَأْسُنَا

شمارا علیه پس خواهند رسید بقصد از دست تو شتابان نهادا
تکو علیه بهر ده نه پنج سبکین گم گم هاری نشانیست

أَنْتُمْ وَمَنْ أَتَبَعَكُمُ الْغَالِبُونَ فَلَمَّا جَاءَهُمْ

شما و آنکه پیروی شما کرده اند غالب شدند پس چون آورد

مُوسَى بَأْسَنَا بَشِيرًا قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا بَشِيرٌ

موسی بشارت ما را و اوج آمد گفتند نیست این مگر جادوی

مُفْتَنٍ وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ

بر بسته و نشنیده ایم این را در پدران نخستین خویش

وَقَالَ مُوسَى إِنِّي أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ

و گفت موسی پروردگار من داناست هر که آرزو هست هدایت

و در کما هو می میرا رب بهتر مانتا می بود کوی لا یا می سوختن

رَدَّ اَيْصَدِّقْنِي

بسم الله الرحمن الرحيم

بَشَارَاتِ اَيَّاهُ حَرَوِي اَلْجَلِيلِ

بَعَاثَتِ اَيَّاهُ حَرَوِي اَلْجَلِيلِ

۳۵

۳۴

قَالَ مَعَا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

القصص

يَكُونُ
فنا کردن

مِنْ عِنْدِهِ وَمَنْ تَكُونُ لَهُ عَقِبَةُ الدَّارِ

از نزدیک او و پھر کہ اور است عاقبت پسندیدہ در آخرت

أَنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ۝ وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا

برائینہ شکار تیشو کہ ستم نگاران گفت فرعون ای

الْمَلَأْمَا كَلِمَتُكُمْ مِنْ آلِ غَيْرِي فَأَوْقِدْ

جامہ نذرانہ ام بد کہ شما ایج خضر غیر من لبر کشن برافروز

لِيُبْهِمَنَّ عَلَى الطِّينِ فَاجْعَلْ لِي صَرْحًا

بر آب من ای مان بر گل بقعہ خشت ساز پس بنا کن بر آب من کو شکر

لَعَلِّي أَطَّلِعُ إِلَى آلِ مُوسَى وَلِأَيِّ لَظْمَةٍ

بود کہ من بالا بر آیم ایسوی معبود موسی و بر آئینہ من سیبہ پندام اورا

مِنَ الْكَذِبِينَ ۝ وَاسْتَكْبَرَ هُوَ وَجُنُودُهُ

از دروغ گوین و تکبر کرد فرعون و لشکرهای او

فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوا أَنَّهُمُ الْبَاقُونَ

در زمین بفر حق و گمان کردند کہ اینان بپروا

لَمْ يَمْنُوكَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَوَّلَ آيَاتِ الْبُخْرِي

نماندند تو را الا بحق و اول آیت بخری

أَكْبَلِي
آجھ ک

فنا کردن
این بنا کن زمین کی است اول آیت بخری
و گمان کردند کہ اینان بپروا
نماندند تو را الا بحق و اول آیت بخری

برجوع
افراد
در حال

۳۴

لَا يَرْجِعُونَ ۝ فَأَخَذَهُ وَجُودُهُ فَنَبَذَهُ

باز گردانیده نشوند پس اگر نشم اوارا و شکرهای او پس نهد به پست
پیرانه او نگه پیرانه او پست او سکو او را و پست او سکو او را پست او سکو او را

فَالْيَوْمَ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ

پس درنگ چگونه بود انجام سنگاران
ای بن سوید که شد کب هوا گنه کار دغا

وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً يُدْعَوْنَ إِلَى النَّارِ وَفِيهَا

و گردانیدیم ایشان را آیه ای که میخوانند بسوی آتش و در روز
او را که آتش او کو سردار بلاست و وزخ کی طلت اور

الْقِيَامَةِ لَا يَنْصُرُهُمْ ۝ وَلَتَجْنِبَنَّهُمْ فِي هَذِهِ

آیات نصرت داده نشوند و از پست ایشان که نتوانیم درین
آیات سبک کنی دن او که کوه زمین او پست بر کسی دن پس

الدُّنْيَا لَنَنصُرَنَّ هَٰؤُلَاءِ ۝ وَلَيُنصَرُنَّ هَٰؤُلَاءِ مِنَ الْقَوْمِ

دنیا لست را در روز آیت ایشان از دویا خنکان شد
دنیا من پست کار او دنیا ست سبک کنی دن او بر برای پست

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكَ

و هر آینه دادیم موسی را کتاب بعد از آنکه پاک شدیم
او را و پست موسی کو کتاب اس پیغمبر که کبایه

الْقُرْآنَ ۝ وَالْأَوَّلُ بَصِيرٌ لِلنَّاسِ ۝ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ

قرآن نخستین را دلیل شده را یک مردمان و هدایت و بخشایش
انگلی سنگینان سبک سبک گو گو گو او را راه پستی اور پست

۴۲۳ لَمْ يَتَذَكَّرْ ۝ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْمَدِينَةِ

تا بود کہ ایشان پند نپذیرند و تو نبودی بطرف غریب
شاید یاد رکھیں **فَلَمَّا** اور تو نہ تھا **غَرَبِ** کی طرف
اِذْ قَضَيْنَا اِلَىٰ مَوْسٰى الْاَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنْ

چون انجام رسا بزم موسیٰ وحی را دہوے از
جانب ہونے پہنچا موسیٰ کو حکم اور نہ تھا تو

۴۲۴ الشَّاهِدِينَ ۝ وَلَكِنَّا اَنْشَاْنَا قُرْۤاٰنًا فَتَاوَل

حاضران **وَلَكِنَّا** لیکن ما آفریدیم **فَتَاوَل** متبادل یعنی بعد موسیٰ پس درازند
دیکھنا **فَلَمَّا** لیکن ہونے اور ٹھہرے کئی سنگین پھر بنی گزری

عَلَيْهِمُ الْعَمَلُ وَمَا كُنْتَ تَاوِيًا فِي اَهْلِ مَدِينَةٍ

برائیشان **عَمَلُ** عہد تو نبودیے باشندہ **تَاوِيًا** در اہل مدین

۴۲۵ تَتْلُو عَلَيْهِمْ اٰتِنَا وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ

اون پر مدت اور تو نہ تھا تا **اٰتِنَا** دینے والوں میں
کہ سچو آیتیں برائشان **لَكِنَّا** لیکن ما بودیم **مُرْسِلِينَ** فرستندہ

اور کو سناتا ہماری آیتیں پر ہم رہے ہیں رسول بھیجے

۴۲۶ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ اِذْ نَادَيْنَا وَلٰكِنْ

و نبودی بطرف **طُورِ** چون آواز دایم **لَكِنْ** لیکن ہی آمد
اور تو نہ تھا **طُورِ** کے کنارے جب آواز دی **وَلٰكِنْ**

رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا اَتَوْهُمْ مِنْ

از رو بخشش پروردگار تو ناز سے گریز ہی را کہ نیا ہوا وہ لوگوں
پہرہ ہر سے ترسے رہے کہ تو دہرے تھا دیکھ لوگوں کو کہ جن پاس نہ پہنچا

فَلَمَّا تَوَسَّوْا كَيْدَ بَدِيعِ قَارُونَ
عَذَابِ اَلَمْ يَكُنْ يَظُنُّ اَنَّ اِيَّاهُمْ يَكْبُرُ
لَا يَجْعَلُ كَيْدُهُمْ فِتْنًا سِوَا مَا فِي
اَلْعَمَلِ غَرَبِ كِي طَرَفِ طُورِ كَيْ جَانِبِ
مَدِينَةِ كُوْرَاتِ اَلَمْ يَكُنْ اَمْرًا

الفصل

قُلْ فَأَتُوا بِكِتَابٍ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ هَدًى

گو پس بیاورند کتابی از نزد خدا که هدایت دهنده باشد و راه نجات بخشد

مِنْهُمَا اتَّبِعْهُ أَنْتُمْ صَادِقِينَ ۝ فَإِنْ

۲۷۴

ازین دو کتاب یکی از کتب راست گویند پس اگر

لَمْ يَكُنْ تَبِعُوا لَكَ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ

قبول نکردند از تو پس بدانکه جز این نیست پیروی میکنند

أَهْلًا لَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ اتَّبَعَ هُودًا

خود را پیروی کند و کیست گمراه تر از کسی که پیروی کند یهود را

هَذَا مِنْ اللَّهِ إِنْ لَمْ يَهْدِ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

ع

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

و اما آنچه ما به ایشان رسانیدیم تا یاد گیرند و از توبه بازمانند

الَّذِينَ اتَّبَعُوا الْكُتُبَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ

آنکه در پیش از این کتاب پیش از قرآن ایشان به قرآن

جستجو می کردند و این کتاب است پس چه سود که آنرا

نصف

القصص

أَجْبَدْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَن يَشَاءُ وَهُوَ

مُجِدُّ مَعْدَارٍ وَلَكِنْ خُذِ الرَّاهِدَ الْيَمِينِ بِرَأْسِهَا

أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ وَقَالُوا إِنَّا نَسْتَعِينُكَ

وَأَنَّا نُرِيدُ بِرَأْسِهَا الْيَمِينِ بِرَأْسِهَا

مَعَكَ تَخْلُفُ مِنَّا أَوْلَئِكَ مَكِينٌ لَهُمْ

بِأَنَّهُمْ رُجُوعٌ شَوْخٍ أَرَزَمَ خُذِ الرَّاهِدَ الْيَمِينِ

بِأَنَّهُمْ رُجُوعٌ شَوْخٍ أَرَزَمَ خُذِ الرَّاهِدَ الْيَمِينِ

حَرَمًا أَمَّا يَحْيَىٰ آلِيكَ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ رَزَقْنَا

وَرَبِّهِمْ مَا مِنْ صَانِدَةٍ تَلِدُ ذَكَرًا أَوْ

مِنْ لَدُنَّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

أَرَزَمَ خُذِ الرَّاهِدَ الْيَمِينِ بِرَأْسِهَا

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِكَ بَطَرًا مَعِشَتَهُ

وَبِأَنَّهُمْ رُجُوعٌ شَوْخٍ أَرَزَمَ خُذِ الرَّاهِدَ الْيَمِينِ

أَرَزَمَ خُذِ الرَّاهِدَ الْيَمِينِ بِرَأْسِهَا

فَتِلْكَ مَسْجِدُهُمْ كَمَا تَلِدُ ذَكَرًا أَوْ

مِنْ لَدُنَّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

وَقَالُوا إِنَّا نَسْتَعِينُكَ وَأَنَّا نُرِيدُ بِرَأْسِهَا الْيَمِينِ بِرَأْسِهَا

يَحْيَىٰ

وَقَالُوا إِنَّا نَسْتَعِينُكَ وَأَنَّا نُرِيدُ بِرَأْسِهَا الْيَمِينِ بِرَأْسِهَا

وَقَالُوا إِنَّا نَسْتَعِينُكَ وَأَنَّا نُرِيدُ بِرَأْسِهَا الْيَمِينِ بِرَأْسِهَا

منا

الْأَقْبِلْ لَوْ كُنَّا خِجْرُ الْوَارِثِينَ وَمَا
 كَانَ رِثَاكَ مَهْلِكًا الْقُرَى حَتَّى يَبْعَثَ وَاصِرًا

مگر آگے دوڑو اگر ہم میراث دانوں کے ہیں اور
 میراث تو تمہارے لئے ہے اور تم میراث سے بچو
 کہ تمہاری قومیں نہ ہلاک ہوں حتیٰ کہ تم میراث
 سے بچو کہ تمہاری قومیں نہ ہلاک ہوں

رَسُولًا يَكُونُ عَلَيْكُمْ عَيْتًا وَمَا كُنَّا مُوَاعِدِينَ
 الْفَرَى الْأَوَّلَى الظُّلُمُونَ وَمَا أَوْصِيَهُمْ

پیغامبر کی کہ تم پر آیت ہو اور تم کو یاد دلاؤ
 کہ تم میراث سے بچو کہ تمہاری قومیں نہ ہلاک
 ہوں اور تم میراث سے بچو کہ تمہاری قومیں نہ
 ہلاک ہوں

مِنْ رَبِّهِمْ فَتَمَّ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَرِثَتُهَا وَمَا
 عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى أَفَلَا تَعْقِلُونَ

اور ان سے کہ تم میراث سے بچو کہ تمہاری قومیں
 نہ ہلاک ہوں اور تم میراث سے بچو کہ تمہاری
 قومیں نہ ہلاک ہوں اور تم میراث سے بچو کہ
 تمہاری قومیں نہ ہلاک ہوں

فَمَنْ وَعَدْنَاهُ عَمَلًا حَسَنًا فَهُوَ أَقْبَىٰ كَمَنْ
 كَذَبَ كَذِبًا

اور تم میراث سے بچو کہ تمہاری قومیں نہ
 ہلاک ہوں اور تم میراث سے بچو کہ تمہاری
 قومیں نہ ہلاک ہوں اور تم میراث سے بچو کہ
 تمہاری قومیں نہ ہلاک ہوں

۵۸

۵۹

۴۰

ع

اگر ہم میراث دانوں کے ہیں اور میراث تو تمہارے لئے ہے اور تم میراث سے بچو کہ تمہاری قومیں نہ ہلاک ہوں

اگر ہم میراث دانوں کے ہیں اور میراث تو تمہارے لئے ہے اور تم میراث سے بچو کہ تمہاری قومیں نہ ہلاک ہوں

مقصود

مقصود
مقصود
مقصود

متعنه متعنه الحيق الدنيا ثم هو يوم القيمة

که پره مند ساختنش بهشت زندگانی دنیا باز وی روز قیامت است
برای او که جسکو می بر تو ای بر تدا دنیا که جسته پره قیامت کون
من المحضین ویومینا یم یوم یومینا این
از حاضر کرد گشتند و روزی که آواز دهن ایشان را پس گوید بجا آن
بکرات آوا

شركاء الذین کفرتهم

آن شرکاء من که شاکان میگردید

قال الذین حق علیهم القول سبأ هؤلاء

گفتند آنکه ثابت شد بر ایشان حکم عذاب مری پرو و گاه آنجا

الذین اغوینا اغویهم کما غوینا سبأ

که گمراه کردیم گمراه کردیم ایشان را چنانکه خود گمراه شدیم و ایشان

الذین کفرتهم کما کفرتهم کما کفرتهم

آنکه کفر کردند کما کفرتهم کما کفرتهم

الذین کفرتهم کما کفرتهم کما کفرتهم

آنکه کفر کردند کما کفرتهم کما کفرتهم

آنکه کفر کردند کما کفرتهم کما کفرتهم

مقصود
مقصود
مقصود

مقصود
مقصود
مقصود

جن کو کوئی چیز سے ڈرنا ہو وہ اس سے ڈرے اور اگر کوئی چیز سے ڈرنا نہ ہو تو اس سے ڈرے
 کہ وہ اس سے ڈرے اور اگر کوئی چیز سے ڈرنا نہ ہو تو اس سے ڈرے
 سیدھے ۱۲ ص

بسم اللہ

لَهُمْ وَرَأَوْا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَشْعُرُونَ
 وہاں ان کے سامنے عذاب دکھایا گیا کہ ان کو اپنے گناہوں کی طرف سے ڈرنا چاہیے اور اگر وہ اس سے ڈرنا نہ ہوتے تو ان کو عذاب دکھانا پڑتا۔
 وَتُحْمَلُهُمْ فِيهَا حَرَّتُهَا غِلاظُ النَّارِ يُدْخِلُهَا فِيهَا الْمَلَائِكَةُ الَّتِي هِيَ أَشَدُّ وَجْهًا مِنْ حَرِّهَا
 اور وہاں ان کو اپنے گناہوں کی طرف سے ڈرنا چاہیے اور اگر وہ اس سے ڈرنا نہ ہوتے تو ان کو عذاب دکھانا پڑتا۔
 فَحَبِطَتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ
 اور ان کے سامنے ان کے گناہوں کی طرف سے ڈرنا چاہیے اور اگر وہ اس سے ڈرنا نہ ہوتے تو ان کو عذاب دکھانا پڑتا۔
 فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَعَسَىٰ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ
 اور ان کے سامنے ان کے گناہوں کی طرف سے ڈرنا چاہیے اور اگر وہ اس سے ڈرنا نہ ہوتے تو ان کو عذاب دکھانا پڑتا۔
 وَتَجِبُ عَلَيْهِمُ الْمَوَاقِفُ الَّتِي يُدْعَوْنَ فِيهَا لِلَّهِ وَلِلْآلِئِالَةِ الْمَلِئِئَاتِ
 اور ان کے سامنے ان کے گناہوں کی طرف سے ڈرنا چاہیے اور اگر وہ اس سے ڈرنا نہ ہوتے تو ان کو عذاب دکھانا پڑتا۔
 وَتَجِبُ عَلَيْهِمُ الْمَوَاقِفُ الَّتِي يُدْعَوْنَ فِيهَا لِلَّهِ وَلِلْآلِئِالَةِ الْمَلِئِئَاتِ
 اور ان کے سامنے ان کے گناہوں کی طرف سے ڈرنا چاہیے اور اگر وہ اس سے ڈرنا نہ ہوتے تو ان کو عذاب دکھانا پڑتا۔
 وَتَجِبُ عَلَيْهِمُ الْمَوَاقِفُ الَّتِي يُدْعَوْنَ فِيهَا لِلَّهِ وَلِلْآلِئِالَةِ الْمَلِئِئَاتِ
 اور ان کے سامنے ان کے گناہوں کی طرف سے ڈرنا چاہیے اور اگر وہ اس سے ڈرنا نہ ہوتے تو ان کو عذاب دکھانا پڑتا۔

۴۴

۴۵

۴۶

۴۷

۴۸

وہاں ان کو اپنے گناہوں کی طرف سے ڈرنا چاہیے اور اگر وہ اس سے ڈرنا نہ ہوتے تو ان کو عذاب دکھانا پڑتا۔
 اور ان کے سامنے ان کے گناہوں کی طرف سے ڈرنا چاہیے اور اگر وہ اس سے ڈرنا نہ ہوتے تو ان کو عذاب دکھانا پڑتا۔
 اور ان کے سامنے ان کے گناہوں کی طرف سے ڈرنا چاہیے اور اگر وہ اس سے ڈرنا نہ ہوتے تو ان کو عذاب دکھانا پڑتا۔
 اور ان کے سامنے ان کے گناہوں کی طرف سے ڈرنا چاہیے اور اگر وہ اس سے ڈرنا نہ ہوتے تو ان کو عذاب دکھانا پڑتا۔

الفصل

۴۹

ما تترك صلا و زكوة و ما يعطون و هو الله

انچه پنهان میدارد سینه داران و آنچه آشکارای کند و اوست خدا
چون از او سبک است بنوعانین از خواص پنهان و او می آید
لا اله الا الله و الله اعلم ما فی الاشیاف و الاشیاف

و الله اعلم ما فی الاشیاف و الاشیاف
و الله اعلم ما فی الاشیاف و الاشیاف
و الله اعلم ما فی الاشیاف و الاشیاف

و الله اعلم ما فی الاشیاف و الاشیاف
و الله اعلم ما فی الاشیاف و الاشیاف
و الله اعلم ما فی الاشیاف و الاشیاف

و الله اعلم ما فی الاشیاف و الاشیاف
و الله اعلم ما فی الاشیاف و الاشیاف
و الله اعلم ما فی الاشیاف و الاشیاف

و الله اعلم ما فی الاشیاف و الاشیاف
و الله اعلم ما فی الاشیاف و الاشیاف
و الله اعلم ما فی الاشیاف و الاشیاف

و الله اعلم ما فی الاشیاف و الاشیاف
و الله اعلم ما فی الاشیاف و الاشیاف
و الله اعلم ما فی الاشیاف و الاشیاف

و الله اعلم ما فی الاشیاف و الاشیاف
و الله اعلم ما فی الاشیاف و الاشیاف
و الله اعلم ما فی الاشیاف و الاشیاف

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَكَلَّمُوا فِيهِ أَفَلَا تَتَصَرَّوْنَ

۴۲

وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ الْيُسْلَ وَاللَّهُ التَّوَكَّلُوا

فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

۴۳

وَيَوْمَ يَنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيُّكُمْ شَرٌّ كَأَيِّ الذِّبْرِ

كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا

۴۴

فَقُلْنَا مَا تَوَعَّدْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَ

ضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

۴۵

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيُّكُمْ شَرٌّ كَأَيِّ الذِّبْرِ

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَتَرْتَابُوا فِيهِمْ

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَتَرْتَابُوا فِيهِمْ

کتابخانه و مکتبہ اسلامیہ
بجانب مسجد جامعہ

[illegible]

گان من قوام شمای فیضی علیکم و آئینده
بود از قوم پس شد که در ایشان او عطا کرده بود که
چون من بود که در این دنیا بود که در این دنیا
من از این دنیا بود که در این دنیا بود که در این دنیا

اول الامر ان قال ان

ساحب زندانی را چون گفت باد تو من از خدا و مسکو بزرگتر خدا
مرد زودتر و بیدار شو و مسکو از من بزرگتر است از مسکو
لا یحب الفرجین ○ و ایتبعهم انما الله
دوست نمیدار و دشمنان خود نگار و بگو در آنچه خدا عطا کرده است

نہیں بہا سیکے اور اس کے لئے قتل اور سزا مجھ کو دینی ہے
 النار الاخرة ولا تقس نعيمك من الدنيا
 صلاح برا اچھوت اور بوسن کن حصہ خود از دنیا

وَأَسْمٰى كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْخُلْ

دیکھو گا کہ میں چنانچہ احسان اوردہ سے جدا ہو کر چلا گیا
اور نہ پہلائی کرخصیے اور نہ پہلائی کی سچھے اور نہ جاہ

الفصل في الامعان الله الامعان

فناد ورنه من
خدا را که بهایست بهین من الی وایسته و

بہارِ خضر کی طرف سے
بہارِ خضر کی طرف سے
بہارِ خضر کی طرف سے

شعب

۳۳۲
 کہ بہرہ الامام ہوں کہ اس سے کمال داری
 بہرہ الامام ہوں کہ اس سے کمال داری
 کہ بہرہ الامام ہوں کہ اس سے کمال داری

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ
 رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ

قَالَ لَمَّا أُوتِيَتْهُ عَلَى عَهْدِي طَائِفَةٌ مِنْكُمْ

گفتہ: جہاں میںیت کردہ و شہید مال و مال بابر و انشی کہ ایک شہید آئندہ است

أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ

کہ خدا ہلاک کرد پیش ازو سے ازو سے ہلاک ہوا

مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا وَلَا يَمْلِكُ

آن قوم را کہ توانا تر بود ازو و بیشتر بود در جمعیت

عَزْدُ نَفْلِهِمْ لِحَرَمِ مَوْنٍ ۝ فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ

و پر سب و پست و گناہکاران از گناہان خویش پس بیرون آمد بر قوم خود

زَيْتِيَّةً قَالَ الَّذِينَ يَرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا

آراشتر خویش گفتند آنکہ طلب میکردند زندگانی دنیا

يَلْبِثُ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قُرُونٌ إِنَّهُ لَذِكْرٌ

ای کاش ما را باشد مانند آنچه دادہ شدہ است قرون را پر آئینہ دی خداوند

عَظِيمٌ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيْلَكُمْ ثَوَائِ

بزرگ است و گفتند آنکہ دادہ شدہ است ثواب علم و ای بر شما ثواب

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ

روایت از ابن عباس رضی اللہ عنہما

۴۸

۴۹

القصص

فمن يستدبنا بآخرة الموت
جاسته بآخرة الموت
اور جاسته بآخرة الموت
اور جاسته بآخرة الموت
اور جاسته بآخرة الموت
اور جاسته بآخرة الموت
اور جاسته بآخرة الموت
اور جاسته بآخرة الموت
اور جاسته بآخرة الموت
اور جاسته بآخرة الموت

اللَّهُ خَيْرٌ مِنْ أَمِنْ وَعَمَلٌ صَالِحٌ وَلَا يَكْفُرُ إِلَّا اللَّهُ

خدا بہتر ہے مگر کس را کہ ایمان آورد و کار صالحہ کرد و فریاد نہ کند مگر خدا را

الصَّابِرِينَ ۝ فَخَسَفْنَا بِهٖ وَبِذَرِيَّتِهَا الْأَرْضَ

صابران را پس فرستادیم قارون را و سر آید اورا زمین

فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُوهُ مِنْ دُونِ

پس نبود بر آید او ایچ گروهی کہ نصرت دهند اورا غیر

اللَّهُ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُتَصَدِّقِينَ ۝ وَأَصْبَحَ

خدا و نبود خودش از انعام کنندگان اور نہ وہ مدد دلا سکا

الَّذِينَ تَتَّقُوا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُوا وَيَكَفِّرُ

آنکہ آرزو میکردند منزلت اور او پروزی گفتند ای عجب

اللَّهُ يَكْسِرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ

کہ خدا کس را دہ بکند رزق را بر آید ہر کہ خواہد از بندگان خود

وَيَقْدِرُ لَكَ أَنْ مِّنَ اللَّهِ عَلَيْكَ خُسْفٌ

و تنگہی سازد و اگر نہ آن بود کہ انعام کرد خدا بر آید نزد ہر

اور رو کنایہ اگر نہ احسان کر نام پر اللہ تو ہمو دہا دینا

خسوف
غیر عارف

ہم سب کو یہ یاد رکھنا چاہیے کہ جو دنیا کا ہر فرد
 بڑی محنت پر اپنی زندگی گزار رہا ہے اس کا ہر فرد
 کو اپنی زندگی میں ہر فرد کی زندگی میں ہر فرد کی زندگی میں

بِمَا وَجَدَكُمْ لَا يُعَذِّبُ الْكَافِرُونَ ۝ تِلْكَ الْأُمَّةُ

اے اسی عجب کی رسم نگار بنیں یہ سب کا فرمان
 (ابن سراہ)

آری خرابی به تو بهلا بین است منکر

الأخيه بمحمد بن عبد الله بن أبي بكر

بابیستین معتمدی سکنیم، آنرا برای آنان که غفلت دارند

پھر ہم دیکھتے وہ افریقہ میں رہتے تھے

الأرض لا فتاد أو العفة للفقير

زمین و زمان و جسم و نفس و عاقبت پرهای کلا کلا

کتابین اور دیگر کتابوں اور ان کے

منها ما كان من قبله خير منها ومنها

ہر کہ بیارو یکی سپس اور است بہتر ان و ہر کہ بیارو

جو کئی لایا پہلا ہی اوستکو ملتا ہے

بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يَحْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

بدی پس چرا داده منشیہ انکار و

برای سوره بقره و سوره آل عمران

الْمَاكَفُ يُعْمَلُونَ ۖ إِنَّ اللَّهَ لَذِي فَضْلٍ

الاعجب اعجب يسر دے

وہی ہے جس نے ان کو اپنا گھر بنا لیا ہے۔

القرآن لواءه في الدنيا والآخرة

مجلس شورای اسلامی

1942-1943

AF 11

AP

W

کتابخانه

1. The first part of the document is a list of names and addresses, which appears to be a directory or a list of contacts. The names are written in a cursive script, and the addresses are listed below them.

القصص

فان یسجدوا فلیسجدوا کما سجدوا پہلے جگہ پر سجدے
اور جی چاہے کہ سجدت نہ کرے تو اسے سجدے کی بجائے
کھڑے ہو کر دعا کرے اور اگر وہ سجدہ کرے تو اسے سجدہ کرنا چاہیے

فان یسجدوا فلیسجدوا کما سجدوا پہلے جگہ پر سجدے
اور جی چاہے کہ سجدت نہ کرے تو اسے سجدے کی بجائے
کھڑے ہو کر دعا کرے اور اگر وہ سجدہ کرے تو اسے سجدہ کرنا چاہیے

فان یسجدوا فلیسجدوا کما سجدوا پہلے جگہ پر سجدے
اور جی چاہے کہ سجدت نہ کرے تو اسے سجدے کی بجائے
کھڑے ہو کر دعا کرے اور اگر وہ سجدہ کرے تو اسے سجدہ کرنا چاہیے

۸۵ **حَاجًّا إِلَىٰ مَوْجِئِهِ يَرْجِعُ الْبَلَدَ الْأَمِينِ ۝ وَمَا**

آوردہ ہوتا ہے وہاں کہ وہی درگاہی جگہ پر

۸۶ **كُنْتُ نَسِيبًا أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ ۝ وَلَا**

تو توقع نہ کرنا تھا کہ تیرے پاس کتاب گرے

۸۷ **مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِلْكَافِرِينَ ۝ وَلَا**

از پروردگار تیرے گروہ دہ گار کا نشان

۸۸ **يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أَنْزَلْتُ**

باز نہ آئے گا قرآن ترا از تبلیغ آیات خدا بعد از آنکہ فرود آورده شد

۸۹ **إِلَيْكَ ۝ وَادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ**

مستبصر و دعوت کن بسوی پروردگار خویش و ہرگز مابعد از

۹۰ **الْمُشْرِكِينَ ۝ وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا**

مشرکوں کے ساتھ اور نہ ہی دعا کرے کہ خدا کے ساتھ

۹۱ **أَسْمَاءُ إِلَّا لَهُ هُوَ الْوَلِيُّ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ ۝ هَٰذَا كِتَابُكَ**

دیگر اس کے سوا اور کوئی خدائے ہر چیز کا خدائے ہر چیز نہیں

۹۲ **الْمُتَّبِعِينَ ۝ وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا**

مستبصر و دعوت کن بسوی پروردگار خویش و ہرگز مابعد از

فت اس سوسم بر اکر بر
 نادر ایس کی برادر
 نوایس زده اب ۱۲ مورا

ترجوع
 ثلثه اربع

لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ
 در اوراست زانبر دانی و بسوی او باز گردانیده شود
 او سبک حکم است اورا و سبکی مرت پر جاد است
 سوره العنکبوت زانبر مکت و قیل مر او لها

إِلَىٰ لَيْعَلْنَ الْمُنَافِقِينَ مَذَئِبَاتٍ ثُمَّ الْمُطَفِّفِينَ

ایاتنها و حکماتنها و سوره فمها ۴۹ و رکوعاتها ۷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَسْبُ الْإِسْلَامُ إِنَّ يَدْرُكُهُمْ أَنْ يَقُولُوا
 آیا پند ایشان مردمان که بگفته باشند بخود آنگاه گویند
 که این چه چیز است و گویند که چه چیز است و این چه چیز است
 امنا و هم لا یستغنون و لقد فتنة الناس
 ایمان آوردیم و این ایمان استمان کرده نشوند و هر آینه ایمان کردیم تا آنرا
 که هم نماند و او را و کو جانم زین سبب است و او را جانم است او را

مَقْبَلُهُ فَلَمْ يَكُنِ اللَّهُ الْغَيْبُ بَيْنَهُمَا أَوْ

که پیش از ایشان بودند پس البته تمیز کند خدا آنان را که راست گفتند و

لِيَعْلَمَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو قُدْرَةٍ

البتہ تمہیں کہنے میں غصہ گوارا آیا گاں کروں گا تاکہ بھل آؤں
 دلتہ معلوم کر گا جو ہے کیا یہ سمجھیں ہن جو لوگ کہہ سکتے ہن

الشيء ان ليس هو الا ما يكون

خطا بر زبان
که پیش رویت کشد بر باد چرخ نیست که بدان
که هم سیت خنجر جادین جرمی مات چکا نه بین

مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنْ أَجَلَ اللَّهُ

برکه امید داشته باشد ملاقات خدا را پیشانی امیدواران
نور سکه ها چیه الهی ملاقات کی سوا الله کا وعدہ

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ

اور جو کوی محنت ادا ہو

١٣١
١٣٢
١٣٣
١٣٤
١٣٥
١٣٦
١٣٧
١٣٨
١٣٩
١٤٠
١٤١
١٤٢
١٤٣
١٤٤
١٤٥
١٤٦
١٤٧
١٤٨
١٤٩
١٥٠
١٥١
١٥٢
١٥٣
١٥٤
١٥٥
١٥٦
١٥٧
١٥٨
١٥٩
١٦٠
١٦١
١٦٢
١٦٣
١٦٤
١٦٥
١٦٦
١٦٧
١٦٨
١٦٩
١٧٠
١٧١
١٧٢
١٧٣
١٧٤
١٧٥
١٧٦
١٧٧
١٧٨
١٧٩
١٨٠
١٨١
١٨٢
١٨٣
١٨٤
١٨٥
١٨٦
١٨٧
١٨٨
١٨٩
١٩٠
١٩١
١٩٢
١٩٣
١٩٤
١٩٥
١٩٦
١٩٧
١٩٨
١٩٩
٢٠٠
٢٠١
٢٠٢
٢٠٣
٢٠٤
٢٠٥
٢٠٦
٢٠٧
٢٠٨
٢٠٩
٢١٠
٢١١
٢١٢
٢١٣
٢١٤
٢١٥
٢١٦
٢١٧
٢١٨
٢١٩
٢٢٠
٢٢١
٢٢٢
٢٢٣
٢٢٤
٢٢٥
٢٢٦
٢٢٧
٢٢٨
٢٢٩
٢٣٠
٢٣١
٢٣٢
٢٣٣
٢٣٤
٢٣٥
٢٣٦
٢٣٧
٢٣٨
٢٣٩
٢٤٠
٢٤١
٢٤٢
٢٤٣
٢٤٤
٢٤٥
٢٤٦
٢٤٧
٢٤٨
٢٤٩
٢٥٠
٢٥١
٢٥٢
٢٥٣
٢٥٤
٢٥٥
٢٥٦
٢٥٧
٢٥٨
٢٥٩
٢٦٠
٢٦١
٢٦٢
٢٦٣
٢٦٤
٢٦٥
٢٦٦
٢٦٧
٢٦٨
٢٦٩
٢٧٠
٢٧١
٢٧٢
٢٧٣
٢٧٤
٢٧٥
٢٧٦
٢٧٧
٢٧٨
٢٧٩
٢٨٠
٢٨١
٢٨٢
٢٨٣
٢٨٤
٢٨٥
٢٨٦
٢٨٧
٢٨٨
٢٨٩
٢٩٠
٢٩١
٢٩٢
٢٩٣
٢٩٤
٢٩٥
٢٩٦
٢٩٧
٢٩٨
٢٩٩
٣٠٠
٣٠١
٣٠٢
٣٠٣
٣٠٤
٣٠٥
٣٠٦
٣٠٧
٣٠٨
٣٠٩
٣١٠
٣١١
٣١٢
٣١٣
٣١٤
٣١٥
٣١٦
٣١٧
٣١٨
٣١٩
٣٢٠
٣٢١
٣٢٢
٣٢٣
٣٢٤
٣٢٥
٣٢٦
٣٢٧
٣٢٨
٣٢٩
٣٣٠
٣٣١
٣٣٢
٣٣٣
٣٣٤
٣٣٥
٣٣٦
٣٣٧
٣٣٨
٣٣٩
٣٤٠
٣٤١
٣٤٢
٣٤٣
٣٤٤
٣٤٥
٣٤٦
٣٤٧
٣٤٨
٣٤٩
٣٥٠
٣٥١
٣٥٢
٣٥٣
٣٥٤
٣٥٥
٣٥٦
٣٥٧
٣٥٨
٣٥٩
٣٦٠
٣٦١
٣٦٢
٣٦٣
٣٦٤
٣٦٥
٣٦٦
٣٦٧
٣٦٨
٣٦٩
٣٧٠
٣٧١
٣٧٢
٣٧٣
٣٧٤
٣٧٥
٣٧٦
٣٧٧
٣٧٨
٣٧٩
٣٨٠
٣٨١
٣٨٢
٣٨٣
٣٨٤
٣٨٥
٣٨٦
٣٨٧
٣٨٨
٣٨٩
٣٩٠
٣٩١
٣٩٢
٣٩٣
٣٩٤
٣٩٥
٣٩٦
٣٩٧
٣٩٨
٣٩٩
٤٠٠
٤٠١
٤٠٢
٤٠٣
٤٠٤
٤٠٥
٤٠٦
٤٠٧
٤٠٨
٤٠٩
٤١٠
٤١١
٤١٢
٤١٣
٤١٤
٤١٥
٤١٦
٤١٧
٤١٨
٤١٩
٤٢٠
٤٢١
٤٢٢
٤٢٣
٤٢٤
٤٢٥
٤٢٦
٤٢٧
٤٢٨
٤٢٩
٤٣٠
٤٣١
٤٣٢
٤٣٣
٤٣٤
٤٣٥
٤٣٦
٤٣٧
٤٣٨
٤٣٩
٤٤٠
٤٤١
٤٤٢
٤٤٣
٤٤٤
٤٤٥
٤٤٦
٤٤٧
٤٤٨
٤٤٩
٤٥٠
٤٥١
٤٥٢
٤٥٣
٤٥٤
٤٥٥
٤٥٦
٤٥٧
٤٥٨
٤٥٩
٤٦٠
٤٦١
٤٦٢
٤٦٣
٤٦٤
٤٦٥
٤٦٦
٤٦٧
٤٦٨
٤٦٩
٤٧٠
٤٧١
٤٧٢
٤٧٣
٤٧٤
٤٧٥
٤٧٦
٤٧٧
٤٧٨
٤٧٩
٤٨٠
٤٨١
٤٨٢
٤٨٣
٤٨٤
٤٨٥
٤٨٦
٤٨٧
٤٨٨
٤٨٩
٤٩٠
٤٩١
٤٩٢
٤٩٣
٤٩٤
٤٩٥
٤٩٦
٤٩٧
٤٩٨
٤٩٩
٥٠٠
٥٠١
٥٠٢
٥٠٣
٥٠٤
٥٠٥
٥٠٦
٥٠٧
٥٠٨
٥٠٩
٥١٠
٥١١
٥١٢
٥١٣
٥١٤
٥١٥
٥١٦
٥١٧
٥١٨
٥١٩
٥٢٠
٥٢١
٥٢٢
٥٢٣
٥٢٤
٥٢٥
٥٢٦
٥٢٧
٥٢٨
٥٢٩
٥٣٠
٥٣١
٥٣٢
٥٣٣
٥٣٤
٥٣٥
٥٣٦
٥٣٧
٥٣٨
٥٣٩
٥٤٠
٥٤١
٥٤٢
٥٤٣
٥٤٤
٥٤٥
٥٤٦
٥٤٧
٥٤٨
٥٤٩
٥٥٠
٥٥١
٥٥٢
٥٥٣
٥٥٤
٥٥٥
٥٥٦
٥٥٧
٥٥٨
٥٥٩
٥٦٠
٥٦١
٥٦٢
٥٦٣
٥٦٤
٥٦٥
٥٦٦
٥٦٧
٥٦٨
٥٦٩
٥٧٠
٥٧١
٥٧٢
٥٧٣
٥٧٤
٥٧٥
٥٧٦
٥٧٧
٥٧٨
٥٧٩
٥٨٠
٥٨١
٥٨٢
٥٨٣
٥٨٤
٥٨٥
٥٨٦
٥٨٧
٥٨٨
٥٨٩
٥٩٠
٥٩١
٥٩٢
٥٩٣
٥٩٤
٥٩٥
٥٩٦
٥٩٧
٥٩٨
٥٩٩
٦٠٠
٦٠١
٦٠٢
٦٠٣
٦٠٤
٦٠٥
٦٠٦
٦٠٧
٦٠٨
٦٠٩
٦١٠
٦١١
٦١٢
٦١٣
٦١٤
٦١٥
٦١٦
٦١٧
٦١٨
٦١٩
٦٢٠
٦٢١
٦٢٢
٦٢٣
٦٢٤
٦٢٥
٦٢٦
٦٢٧
٦٢٨
٦٢٩
٦٣٠
٦٣١
٦٣٢
٦٣٣
٦٣٤
٦٣٥
٦٣٦
٦٣٧
٦٣٨
٦٣٩
٦٤٠
٦٤١
٦٤٢

کہ جہاد سب سے بڑا ہے۔ اس کے بعد جہادِ دینی ہے۔ جہادِ دینی کے لیے جہادِ دنیوی کی ضرورت ہے۔ جہادِ دنیوی کے لیے جہادِ دینی کی ضرورت ہے۔

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ

اور جو لوگ یقین لائے اور سیکھنے والے کام تمام انارڈین کے

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله
والحمد لله رب العالمين

عَنْهُمْ سَيَاتُهُمْ وَلَكِنْ يَسْتَحْسِنُ الَّذِينَ كَانُوا

از ایشان خطا را و ایشان را و البته جز او پس ایشان را به نیکو زین آنچه

اون سے برسان او کی اور یہ لادیں اذکو ہنر سے بہتر

يَعْلَمُونَ ۝ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا

میکوند و امر کردیم آدمی را بہ نسبت پدر و مادر و نیکو

کامو نفا و اور ہے نقد کر دیا انسان کو اپنے باب پہلے رہنا

وَأَنْ جِهَكَ لَتَشْرِكَنِي فَمَا لِيَكَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ

و اگر گوشش کند با تو ای انسان تا شریک آری با من تا بخت ترا بقیت

اور اگر وہ تجھے زور کرن کہ تو شریک ہو گیا جسکی بھک کو جز نہیں

فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ

نہیں کرنا ایشان کن نہیں سن سنا بارگشت شما پس خبر دہم شمارا بچہ

نزد کا کہانہ مان بھی کہ پیر آتا ہے تم کو سو میں خدا و حکام کو جو کہ تم

تَعْمَلُونَ ۝ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

میکردہ و نماز کنند ایمان آورند و کار بارش بستر کردند

كَرَّمَتْهُمْ فِي الصَّلَاتِ ۝ وَمِنْ النَّاسِ

البتہ در ایمان بشارتشان در زمرہ شایستگان

ہم اذکو داخل کرے نیک و گنہگار اور ایک لوگ ہیں

مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ

کے ہست کہ میگود ایمان آوریم خدا پس چون نقد پیدا آوے اور اور

فما یجی ایمان کی کہ بکے
میں گن اور ایمان بماند ہوں
کی ہر صفا

فما یجی ایمان کی کہ بکے
میں گن اور ایمان بماند ہوں
کی ہر صفا

فِئْتَةُ الثَّالِثَةِ عَذَابُ اللَّهِ وَلَكِنْ جَاءَ نَصْرُكَ

سچ و ادب مردمان را مانند عذاب خدا / اگر بیاید نیستی

لوگوں کا سنا : برابر اللہ کی ماری کے اور اگر آئیں تو

مَنْ رَبِّكَ يَقُولُ أَنَا كُنَّا مَعَكُمْ وَأُولَئِكَ

از پروردگار تو گویند هر آنچه ما بشنا بودیم

سیرکب کی طرف سے کہنے لگیں، ہم تو تمہاری کشتی کے تھکے ہوئے مسافر ہیں۔

وَأَمَّا الْفُلُ فَأُرْسِلَتْ بِرَحْمَةٍ مِنَّا لِيُبَيِّنَ مَا بَيْنَ أَيْمَانِهِ هَذِهِ وَأَيْمَانِ ذُو الْأُنْثَىٰ هَذِهِ ۚ فَيَقْبِضُوا عَلَىٰ الْأُتْرَاقِ فَكَانَ صَرْفًا بَيْنَ عِزَّةٍ لِّدِينِ الْإِسْلَامِ وَدِينِ الْيَهُودِ ۚ

بسم الله الرحمن الرحيم

۱. واناتر ۲. بایچه در سینه های ۳. عالمها مست

اللہ خوب خبردار ہے جو کچھ جہان میں ہے جہان والوں کے اور

١٥٥

مؤمن بالله الدين امنوا وليعلمن النعمين

بہشت میں نہ کہیں۔ خدا امان آوروں کو البتہ مستحق ہے۔

معلوم کریگا اللہ جو لوگ یقین رکھیں کہ میں اللہ سے مل کر کچھ کرنا چاہتا ہوں

فان الدين من الدين اصحا

فقد كا فزان

کھنکھائی لگے منکر ایمان والوں کو

١٠٩

يَسْلُبْنَا وَيُخْلِلْ خَطِيئَتَهُ وَمَا أَهْمُ الْمُجْرِمِينَ

و ما باید که ما بر دارم گناهان شمارا و نسبت به این ایشا را بر دارنده جزا

ہماری راہ اور ہم اوٹھالیں نہ پھاگن ہ اور وہ کچھ نہ اوٹھالو سیکے

[Faint handwritten text at the bottom of the page]

بسم الله الرحمن الرحيم

همان انجمن که هر آینه ایشان دروغ گویند

اور اللہ تعالیٰ سے دعا ہے کہ

١٠٨٩

11

[Faint, illegible text]

الحق

۱۶

اِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ ۖ اِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِنْ

اگر پیدا ہند اگر تم کو پسند ہے

دُوْنِ اللّٰهِ اَوْ شَيْءٍ مِّمَّا تَخْلُقُوْنَ اَفَكَا انْ اَللّٰهُ يَبْرَزُ

بہر خدا بنار اور برے بندہ و سوخ را ہر آئینہ آمانکے چند

تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ لَا يَمْلِكُوْنَ لَكُمْ شَيْءًا

پرستش نہ کرسکتے ہند خدا سوچے مالک نہیں شہاری روزی کے

فَاَسْتَعِزَّزْ بِاللّٰهِ الرَّزْقُ وَاعْبُدُوْهُ وَاشْكُرُوْا

پس طلب کیجئے از نزدیک خدا روزی کے را و پرستش او کسند و شکر او بجا آئے

لَهُ اَلَيْكُم مَّرْجِعُوْنَ ۚ وَارْتَدُّوا عَاثِرُكَ

سوچو او باز گردانیدہ خواہید شد و اگر در رخ شہرید پس آئینہ در رخ شہرید

اَمْرٌ مِّنْ قَبْلِكُمْ وَمَا عَلٰی الرَّسُوْلِ اِلَّا الْبَلٰغَةُ

استہا پیش از شما و نیست بر پیغام بر

لَمَّا تَقَرَّرَا
بالحق اس بات کا
وصی بالحق
میں نے تم کو بلکہ
فی الشاہدہ

بہر خدا بنار اور برے بندہ و سوخ را ہر آئینہ آمانکے چند
پرستش نہ کرسکتے ہند خدا سوچے مالک نہیں شہاری روزی کے
پس طلب کیجئے از نزدیک خدا روزی کے را و پرستش او کسند و شکر او بجا آئے
سوچو او باز گردانیدہ خواہید شد و اگر در رخ شہرید پس آئینہ در رخ شہرید
استہا پیش از شما و نیست بر پیغام بر

۳۴۲
 طایفہ تفریق و تفریق
 دہر لانا دی سب کچھ
 احو

۱۴
 ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ آتِيكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ۝ قُلْ سِيرُوا
 باز دیگر بار آئندہ آفرینش پر آئینہ انکار بر خدا آسمان است بگو سیر کنید
 پہر او سکود و ہر ادگار پہر اسد پر آسمان ہے فادو کہ
 فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ
 در زمین پس در گریہ چگونه نو کرد آفرینش را باز خدا
 ملک من ہر دہر دہر کیونکر شروع کی ہے پیدائش پر اللہ
 يُلْقِي النُّفُوسَ الْآخِرَ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 پیدا کند آن پیدائش باز پسین ہر آئینہ خدا بر ہر چیز
 اور تھا و گنا پچھلا اور تھان بکشک اللہ ہر چیز
 قَدِيرٌ ۝ يُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَن يَشَاءُ ۝
 تو انست عذاب کند ہر کرا خواہ و رحم کند ہر ہر خواہ
 کر سکا ہے مارو گنا جسکو چاہے اور رحم کر گنا جسکو چاہے
 وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ ۝ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ
 و پسوئی او باز گردانیدہ خواہید و پسیند شام عاجز کنندہ و زمین
 اور او سبکی طرف پہر جاؤ گے اور تم پچھو جانے واسے نہیں زمین
 وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَا لَكُم مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ
 و نہ در آسمان و نیست شام را بجز خدا هیچ دوست
 نہ آسمان میں اور کوئی نہیں تمہارا اسد سے دوسے جانبی
 وَلَا تَصِيرُ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا آيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ
 نہ پائے دہندہ و انانکہ کافر شدہ آیات خدا و ملاقات او
 نہ ہوگا اور ہو لوگ مسکو ہوئے اللہ کی باتوں اور سبک

النَّفْسُ
 دھ جیت جاو

۲۲۶

القصص

جواب
 بار خدایا
 من استعانت بک
 و انت اعلم
 بقلوبنا و
 بسرائرنا
 و انت اعلم
 بسرائرنا
 و انت اعلم
 بسرائرنا

صبر و استقامت

موت و بقیہ

والتوفیق

أُولَٰئِكَ يَكْسِبُوا مِنْ رَحْمَتِي وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ

انعام تو میدهند از رحمت من و آنجا که این را است عذاب

الَّذِينَ هُمْ يَكْسِبُونَ

آنچه که آنها بدست می آورند

أَقْتُلُوا أَوْ حَرِّقُوا فَاجْتَنِبْهُ اللَّهُ هُنَالِكَ آيَاتُهُ

کشد او را یا بسوزانید او را پس بمانید خدا او را از آتش بر آید

ذَٰلِكَ لَا يَتْلُو لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝ وَذَٰلِكَ آيَاتُهُ

درین ماجرا نشانی است برای گروهی که باور میدارند و گفت ابراهیم خدایم

أَتُخَذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ

که نگرفته اند بخشنده خدا بکثرت دوستی در میان خویش

فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم

در زندگی دنیا باز روز قیامت تا عقده شود بعضی شما

ببعضٍ يَلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا وَمَا إِلَهُ إِلَّا اللَّهُ

بعضی را لعنت کند بعضی شما بعضی را و چاره شما و دوزخ است

تہجاری

العنبر

جواب
 در مجلس خویش کا زائید ہو پس خود جواب قوم
 ای مجلس میں ہر اکام پر کچھ جواب نہ تھا اسکی قوم کا
 الا ان قالوا انتنا بعدا ب اللہ ان كنت
 مکرہی کہ بولے اے ہم پر آفت اللہ کی اگر تو ہے
 من الصدقین قال رب انصر علی القوم
 از راست گویان گفت ای پروردگار من نصرت دہ مرا قوم
 بولا اے رب میری مدد کر ان شریر لوگوں پر
 المفسدین ولما جاءت رسلنا ابرهیم
 مفسدین اور جب پہنچے ہمارے رسل ابراہیم پاس
 بالبشری قالوا انما مصلکنا اهل من القرية
 نزد ہمارے کہتے ہر آئینہ مایاک کہتے اہل ابن دایم
 ان اهلکنا کانا ظالمین قال ان یصلکنا
 ہر آئینہ اہل ابن دہ ہمارے ہر آئینہ دایم
 بیشک اوسکے لوگ ہمارے ہیں کہ گارہ لولا اوسین لوط ہے

ایمان

۲۹

۱۳

۱۵

۳۱

وَلَا يَخْشَوْنَ شَيْئًا مِمَّا يَخْلُقُ
بِإِذْنِ اللَّهِ

الْحَقِيقَةُ

يَقُولُونَ ۖ وَالْإِلَهِ مَدِينٌ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا أَفَمَالِ

کدوری بابتند و ستادیم بسو یکدن برادر ایشان شعیب را پس گفت
برجستی گوئی و اور بهجا بدین پاس او کجا بهائی شعیب بهر بولا

يَقُومُ اعْبُدُوا اللَّهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا

ای قوم من عبادت خدا کنید و توقع دارید روز باز پسین را و
ای قوم من زندگی کرو اندکی اور توقع رکھو شعیب دیکھی اور بولا

تَعْتَمِدُوا عَلَى الْأَرْضِ فَاسِدَةٍ فَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا

پرسو گردید و زمین فساد کنان پس دروغی داشتند اور الیہ السلام
ست پر زمین میں خدائی بجائے تکیہ پر او کو بود بولا یا تو پکارا اور

الرَّحْمَةِ فَاصْبِرْ فِي دَارِهِمْ خَمِينَ وَعَادَا

زلزلہ پس باند او کردند در خانہ خویش آمدہ افتادہ و ہلاک کر دیم
بہوشیال سب نے پہ صبح کو رہ گئے اس کے کہ میں اور تکیہ اور

وَقَوْمًا وَقَدَّتْ بَن لَكُم مِّن مَّسْكِينٍ وَزَيْنَ

و نمود را و ہر آئینہ واضح شدہ است شمار بعض مساکین ایشان و آتشہ بود
اور خود کو اور ہم پر کھل چکا ہے اون کے گہروں سے اور زہایا

لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلُ فَصَلِّ لَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ

بر ایشان شیطان کردار ما ایشان را پس از شش این را از راہ
اونکو شیطان نے اون کے کاموں پر روک دیا اذکور راہ سے

وَكَاَنَّا مُسْتَبْصِرِينَ وَقَرِوْنَا وَفِرْعَوْنَ

و ایشان بیا بودند و ہلاک کر دیم قارون و فرعون
اور تھے ہوشیار قارون اور قارون اور فرعون

وَلَا يَخْشَوْنَ شَيْئًا مِمَّا يَخْلُقُ
بِإِذْنِ اللَّهِ

مُحَمَّدٌ

ع ق ت ح ت

بِإِذْنِ اللَّهِ

بِإِذْنِ اللَّهِ

وهم من وكفنا جاءهم من بين يديهم

وایمان را و هر آینه آمده بود اینان موسی بانیان را و فتح این بکر کرد
 از ایمان که از دادن باین پنجاه موسی که از ایشان بکر کرد
 فی الارض ما کانوا سیقین فکلا اخذنا

درد من و بوز سبقت کنندگان پس هر که را گرفتار آیم
 ملک من او را به پند و تجربه و امانت پس به که بگزاریم
 بدین و بدین هم می آید از این اقله و خاصه

بیدار گاه خیزش از افغان کسی بود که فرستادیم بروی او سنگ بار
 ایستاد گناه بدی تو نهاد که او سیر بهما پناه او باد و صیحت
 و منهر از آستانه در میزد و منهر از منهر خست

و از اینان کسی بود که گرفت او را و از غمت در ایشان کسی بود که فرو
 اور کوئی تا که او شکست بخورد و بگریه افتاد و گفت ای خداوند منا که تو مرا زنده ساختی

اور زمین میں اور کوئی تھا کہ اس کو ڈوبایا اور اللہ کی شانہ بھانے

فمن الذين آمنوا وخرجوا مع محمد بن عبد الله بن عباس رضي الله عنهما في طلب علي بن أبي طالب رضي الله عنه فوجدوه في بكة بن عبد الرحمن فأسلخوا بأكفهم وأبصرهم فقتلوا عليا في يوم بدر

دستان آنا که دوستان گفته اند بجز خدا
کهاوت از کی جنون سینه پر شیشه اند که جهنم را جانی

کتاب مائت فی السنن الشبان
بیان چارہ بردہ از زبان شیخ
نویسنده: محمد بن اسماعیل بن عیسیٰ بن عقیل

فصل فی بیان سبب کفر و ایمان
بجای سبب کفر و ایمان
تکلیف
فرج

کثيرا العنكبوت اتخذت بيوتا و ان اوهن
بجوستان عنکبوت است که فرا گرفت خانه و بر آینه بست زن
که اوت کرمی کی بنایا اوستی یکی گهر اور سبب کفر و ایمان
الذیوت که بیت العنکبوت کی کانوی العنکبوت
خانہ خانہ عنکبوت است اگر میدانستند
ان الله یعلم ما یدعون من دونه
هر آینه خدا میداند حال چیزی که می پرستند بجز وی از هر چه باشد
و هو العزيز الحکیم و تلک الامثال
و اوست تعالی با حکمت و این داستان
اور و زبردست است حکمت و الا فلان و کما بین
نضرب فی الناس و ما یعلم فی الا الهمین
بیان بکنز از آیه گردان و می فهمد آت را مگر ایمان
بهاست این نام و گون و سبب و اوست و می بیند کفر
خلق الله السموات و الارض بالحق
آفتاب آسمانها و زمین را بنیاد درست
از فی ذلک لآیة للمؤمنین
هر آینه درین کار نشانه است برای مسلمانان
ایمن بنای است یقین لایسے و ارون کو

فصل فی بیان سبب کفر و ایمان
کسب کو ایک کرمی بنایا اوستی یکی گهر اور سبب کفر و ایمان
بجای سبب کفر و ایمان
تکلیف
فرج

فصل فی بیان سبب کفر و ایمان
کسب کو ایک کرمی بنایا اوستی یکی گهر اور سبب کفر و ایمان
بجای سبب کفر و ایمان
تکلیف
فرج

فصل فی نماز و سجدہ
 کہ ایک بار یا بارہا سجدہ کرے اور اللہ کی
 یاد کو اس سے زیادہ اڑائے
 لگا دیکھنے اور اعلیٰ ازلوں
 سے

انکار

الرحمن الرحیم
 الحمد لله رب العالمین

أَتْلُو مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ

پخوان یا محمد انجی دی فستادہ سجدہ سونو از کتاب
 تو پڑھ جو انجی پڑی طرف کتاب اور

أَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ شُعْبَةٌ مِنَ الْفَحْشَاءِ

برباد اور نماز را برائید نماز را منع یکند از کار بجای
 کثرتی رکعت نماز بیشک نماز روکنی ہے بجای ہے

وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ

و فعل ناپسندیدہ و بر آئینہ یاد کردن خدا بزرگتر است از همه و خدا میداند
 اور بڑی بات ہے اور اللہ کی یاد ہے سب سے بڑی اور اللہ

مَا تَصْنَعُونَ وَلَا تَجِدُوا أَهْلَ الْكِتَابِ

انجی می کنند و مکارہ مکنند یا اهل کتاب
 جو کرے ہوتے اور چکرائے کہ کتاب والوں سے

إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ

الا اختلاف کہ وہی نیکیست مگر یا انانکہ ستم کردند ایشان
 مگر او ستم بر جو بہتر ہو مگر وہ ان میں سے انصاف نہیں

وَقُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ اللَّهُ صَمَدٌ لَا يُدْرِكُهُ الْبَصَرُ هُوَ الْغَنِيُّ

و گوید ایمان آوردیم با حق و خود آوردہ شد بسوی او با حق و خود آوردہ شد
 اور چون کہو کہ نام مانے این بود او را بگو اور او را بگو

وَأَلْهِنَا وَارْزُقْنَا وَحْدَهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ

و مہود ما و مہود خدا کی است و ما اورا مقادیم
 اور زندگی ہماری تمہاری ایک کو ہے اور ہم او سے حکم پڑیں

۴۵

۴۶

فصل فی سجدہ نماز و سجدہ
 کہ ایک بار یا بارہا سجدہ کرے اور اللہ کی
 یاد کو اس سے زیادہ اڑائے
 لگا دیکھنے اور اعلیٰ ازلوں
 سے

المنشوری

من ان لوگوں میں سے ہیں جنہوں نے
بین اور حسن کتاب و الون کے بارے میں
کچھ لکھا ہے اور ان کے بارے میں کچھ

تتلا
بنیادۃ الالف
بہد او ر تباعا
لشم

کتاب میں لکھا ہے کہ یہ کتاب
کتاب پر لکھا ہے کہ یہ کتاب
کتاب پر لکھا ہے کہ یہ کتاب

یہ کتاب حضرت علیؓ کی ہے
یہ کتاب حضرت علیؓ کی ہے
یہ کتاب حضرت علیؓ کی ہے

وَكُلَّكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ

چنانکہ کتاب ہمارے پاس فرود آورده بودیم ایمان فرود اور ہم بسو توئی پس آنا
اور ویسی ہی ہے ہمارے ہر کتاب سو توئی

أَتَيْنَاهُمْ الْكِتَابَ يَوْمَ تَبَايَعُوا لَهُ وَحَقَّ لَنَا
داریم آئنا کہ کتاب ایمان می آید بان و از عہد بست

وَمَا كُنْتُمْ تَتْلُوا مِنْ قَبْلِهِ فَتُكْتَبُ
وہیچو آئید پیش از نزول قرآن ہر کتاب ہمارا

وَلَا تَحْطَوْا بِهِمْ بِبَيِّنَاتٍ إِذَا تُرْتَابِ لِبَطَانِ
اور نہ پڑھنا نہ آئید سے پہلے کوئی کتاب

بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا
بلکہ قرآن آیات روشن است محفوظ در سینہ ہر آنکہ دادہ شدہ آیت

أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَنْزِلُ فِي لَيْلٍ مُبَارَكَةٍ
آلہم کہہ دیتے ہیں صاف کہتے ہیں ان کے ہر کتاب

وَمَا يَحْكُمُ إِلَّا بِالْحُكْمِ الَّذِي هُوَ أَعْلَمُ
علم اور نہ کہ نہیں ہمارے ہر کتاب جو سب سے اعلیٰ

امین

آیت
دھن قنار
دن

وَقَالُوا لَا تَنْزِلَ عَلَيْهِ آيَاتُ مِزْرَبٍ قُلْ إِنَّمَا

دگفتند چرا انفسیادہ شد بر این پناہ برنہا اور چاہے پروردگار کو چاہے
اور کہنے ہیں کہوں نہ آویزیں اس پر کہہ تے نشان اور کے زبک کہ کہہ
الآیَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ۝۵۰

کہ تے نہا نزدیک پروردگار میں آ و خرابین نیست کہ تے نہا اشارہ ام با
تے نہا تین اختیار میں اللہ کے اور تے نہا تین سنا و والا ہوں کہوں کہوں

يَكْفِيهِمْ أَنَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ

کفایت کردہ است این را اگر انفسیادیم بر تو کتاب کہ خوانندہ بشنود و این را
و کو پس نہیں کہ تے نہا بر تباری کتاب کردہ بر تباری تباری

إِنِّي فِي ذَٰلِكَ لَرَحِيمٌ وَذِكْرٌ لِّالْعَالَمِينَ ۝۵۱

ہر آیت در تفسیر رحمت و نہایت بر آیت قوی کہ اور مبدارند
بیشک اس میں ہر سب اور سمجھاؤ اور تے نہا تے نہا تے نہا

قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ يَلِينِي وَبِشَيْءٍ مِّنْ شَرِّ مَا

گو میں است خدا گواہ بیان من و بیان شما مبدارند
تو کہ میں ہی اللہ میرے ہمارے ہی گواہ باتا ہے تو کہیں

فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْغَيْبِ

در آسمانہا و زمین است و آنانکہ ایمان اور دین باقی
آسمان زمین میں اور جو لوگ یقین لاکے ہیں بھوتہ

وَكَهُوَ أَيْلَهُ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ۝۵۲

و کا فرزند بخدا انعام ایشان اندر یا بخدا
اور شکر ہو سیکے ہیں اللہ سے اور سب کابر ایمان سے شکر اور

یَسْجُدُونَ

يَسْتَعِجُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْ أَجَلٌ مُّسَمًّى

کتاب سبطینہ از تو عذاب را و اگر نبود میعاد بچین
کتاب مانجی بن بختی آفت اور اگر نہ ہوتا ایک وعدہ پھر را
الحاء هم العذاب و کیا تیسیم بغتہ و

الہٰی اے کہ بدین عذاب و ہر آئینہ بیا بدین (انگہان و انیشن
تو آج بھی ان پرافت اور آویگی ان بر آجگن اور انگو
لاشرون ۵ ۶ یستجروناک بالعیذاب ان

خزانة نهنگی
 شتاب طلبی گفته از تو عذاب را و هر آینه
 خزانة نهنگی
 شتاب ناسیگته بین بخش عذاب اور
 حصه محطه الكفر
 یوم یوم یوم

دورخ و درگیرند هست گاندا نرا
دورخ گیر می سپر نکرد کوه
الغالب منزه و منزه و منزه

عذاب از ملائکات انجیل و از زبیر با سبے الشیطان
عذاب او پر ہے اور مانو کے بیچے

وینے دوسرا مالک سے ملے گا۔ ایسا
 دیکھو خدا پرستوں! ایسا
 اور کہیں گے کہ جو
 جیسا کہ ہے

الذین امنوا ان ارسلنا سوره فای فی ساجده
مسلمان من بر آئینه زمین من کشته او است پس مرا بخود من کشته او است
جو نفین را که هو میر سیه زمین کشته او است پس به مجرم می کوبند گی کرد

کتابخانه ملی ایران
بنیاد ملی کتاب

تقریر
در
ایجاد
آرامش
در
روح
و
بدن

مسلمانوں کے لیے ہر شے کا حل ہے

یہاں سے لے کر

11/11/11

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

الحق

خبر روزی
فان الخیر حساب من انی
بیکر کرب و بی بی بی
خداوند جگر خفا من جگر
سجده بار دعا

و سبب ایستادن
که ز سبب دعا

شکست مندی ار کس
نہیں برستا اور سطر
دو این لکی شغل
۱۲ ص

وَالْأَرْضَ وَشَجَر الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ لِيَقُولَ اللَّهُ

وزمین و درام کرد ایند آفتاب و ماه را البتہ گویند ان خدا

فَإِنِّي يَوْمَ فُكِّنَ ۝ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ

پس از چہبت کرد ایند میشود از راه توید خدا فراخ میکند سبب

مَنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ إِنْ أَرَادَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ

از بندگان خویش دنگ میسازد بر آنچه که خواهد بر آید خدا هر چیز

عَلِيمٌ ۝ وَلَكِنْ سَأَلْتُمْ مَنْ نَزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً

داناست و اگر پرسیدے ایشان از اکیست آنکه فرود آورد از آسمان آبی

فَأَخْبَاهُ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا لِيَقُولَ

پس زندہ ساخت بسببان زمین را بعد از مردن آن البتہ گویند

اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ

آن خدا است بگو سببان خدا است بلکه بیشترن ایشان سبب نمند

وَمَا هِيَ الْحَيَاقُ الدُّنْيَا إِلَّا كَهَيْئَةِ سَحَابٍ

و نیست این زندگانی دنیا مگر بازی و بہودہ و ہر آئینہ

یا اور بہ دنیا کا جینا تو ہم ہی ہے جی بہلانا اور کھیلنا اور

مکتبہ

النَّارِ الْأَخْرَجَ لَهَا الْحَيَّوانَ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

سراپاوت ہوتی زنگاہی اگر میدانشند

فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ

پس چون سوار شدند در کشتیها دعا کنند بچاپاوت اخلص کنان

لَهُ الَّذِينَ قُلْنَا نَجِّهِمُ إِلَى الْبَرِّ إِذْ هُمْ يُشْرُونَ

بر کوی عبادت را پس وقتیکہ نجات داد ایشان را بسورین کی طرف اگر میخواستند

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ وَلِيَتَمَتَّعُوا أَفَسَوْا يَعْلَمُونَ

تا سبک کنند آنچه عطا کردیم ایشان را و تا بهره مند شوند از آن پس آیا میدانند

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا مِّنَّا وَيُحْطَفُ

آیا ندیدند کہ ما پیدا کردیم حرم را و بود می شود

النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ أَفَبِالْبَاطِلِ يُوقِنُونَ

مردمان از حوالے ایشان آیا ای اهل را باور میدارند

وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ

و بخت خدا ناسپاسی میکنند و بکسیست تمکارت از کسی کہ انرا کند

اور الله کا احسان نہیں مانتے قولہ اور اس سے بے ایمانی انسانوں جو انرا

والتَّوْحِيدِ

مکتبہ

فان کجی کے کہ اللہ کے

الحمد لله

عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِمَا كَانَ عَدُوًّا

بر خدا دروغی را یا دروغ داشت سخن راست را چون با دشمن

الَّذِينَ فِي جَهَنَّمَ شَوْكًا لِّلْكَافِرِينَ ۝ وَالَّذِينَ

آبانیست در دوزخ چو کافران را

جَهَنَّمَ أَفِيْنَا كُنْهًا مِّنْهُم مَّا لَكُم مِّنْ شَيْءٍ

جهاد کردند در راه ما البته دلاکت کنیم ایشان را بر آنچه خود را

مَحْتِ كِي هَمَارِي دَا سِيَطِرْم سَوِيَهَابِي اَنِي اَوِي اَوِي اَوِي

مَحْتِ كِي هَمَارِي دَا سِيَطِرْم سَوِيَهَابِي اَنِي اَوِي اَوِي اَوِي

بِالنَّبِيِّ كَارَانِ هُوَ

بِالنَّبِيِّ كَارَانِ هُوَ

سَوَالُ قَاتِلِيكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ اَوِي اَوِي اَوِي

سَوَالُ قَاتِلِيكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ اَوِي اَوِي اَوِي

وَكَلِمَاتُهَا ٨١٩ وَحُرُوفُهَا ٢٥٨٨ وَرَكَعَاتُهَا ٤

وَكَلِمَاتُهَا ٨١٩ وَحُرُوفُهَا ٢٥٨٨ وَرَكَعَاتُهَا ٤

وَكَلِمَاتُهَا ٨١٩ وَحُرُوفُهَا ٢٥٨٨ وَرَكَعَاتُهَا ٤

وَكَلِمَاتُهَا ٨١٩ وَحُرُوفُهَا ٢٥٨٨ وَرَكَعَاتُهَا ٤

وَكَلِمَاتُهَا ٨١٩ وَحُرُوفُهَا ٢٥٨٨ وَرَكَعَاتُهَا ٤

وَكَلِمَاتُهَا ٨١٩ وَحُرُوفُهَا ٢٥٨٨ وَرَكَعَاتُهَا ٤

وَكَلِمَاتُهَا ٨١٩ وَحُرُوفُهَا ٢٥٨٨ وَرَكَعَاتُهَا ٤

وَكَلِمَاتُهَا ٨١٩ وَحُرُوفُهَا ٢٥٨٨ وَرَكَعَاتُهَا ٤

وَكَلِمَاتُهَا ٨١٩ وَحُرُوفُهَا ٢٥٨٨ وَرَكَعَاتُهَا ٤

وَكَلِمَاتُهَا ٨١٩ وَحُرُوفُهَا ٢٥٨٨ وَرَكَعَاتُهَا ٤

فصل در بیان این سوره ناز

تحریر و تفسیر این سوره

این سوره در بیان این است که خداوند تعالی را دروغی را یا دروغ داشت سخن راست را چون با دشمن

۱۰۴

اَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِيْ اَنْفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوٰتِ
 وَاَلْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا اِلَّا بِالْحَقِّ وَاجَلٍ مُّسَمًّى
 وَارْتِكَابٌ كَثِيْرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَآئِ رَبِّهِمْ
 لَكُم مِّنْ اَنْتُمْ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ
 اَوَلَمْ يَسِيرُوْا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا
 كَيْفَ كَانَ عَقِيْبَةُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوْا
 تُخْلَفُوْنَ ۚ وَارْتِكَابٌ كَثِيْرًا مِّنَ النَّاسِ
 اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوًى وَاَنْتَارُ وَاَلْاَرْضُ وَفِيْهَا
 اَكْثَرُ مِمَّا تُعْلَمُوْنَ ۚ وَارْتِكَابٌ كَثِيْرًا مِّنَ النَّاسِ
 اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوًى وَاَنْتَارُ وَاَلْاَرْضُ وَفِيْهَا
 اَكْثَرُ مِمَّا تُعْلَمُوْنَ ۚ وَارْتِكَابٌ كَثِيْرًا مِّنَ النَّاسِ

فانی بنی بر چو کلب خدا کلب
 انتخاب انسان جهان و زمین کو
 نظر آید به آسمان زمین اگر خوش
 از کتب کتابت بر این راه بس
 ختم است چو به زمین صفت است
 جهان من است و وقت است و کتب
 بهر چه باشد از آسمان زمین است
 در این است من نظر او کجا بود

الکون

۱۱۳

۱۲ **تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ تَقْوَنَ ۝ فَاَمَّا**
 قائم شود قیامت آنروز پراگنده شوند مردمان را
 و ایستایگی قیامت او سدن لوگ بهانست بهانست
الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ۝
 انانکه ایمان آوردند و کردند بر بادشایسته کردند پس (الذین آمنوا)
 جو بعضی کی اور کے پہلے کام سوبان بین بین او کی
 ۱۵ **يَجْرُونَ ۝ وَاَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا**
 خوشحال کردہ شوند و اما آنکے کافر شدند و در دفع دشتند
 و آہ بگفتن ہوتے اور جو شک ہوئے اور جہنم ہین
بِأَيِّنَّا وَلِقَاءُ يَوْمِ الْآخِرَةِ ۝ فَاولئك في العذاب
 آیات ہمارا و ملاقات آخرت را پس ایہان در عذاب
 ہماری ہائیں اور ملاقات گہر کا سوسنا بین
 ۱۶ **يَحْضُرُونَ ۝ قَسَمٌ لِّمَن لَّهُ حِينٌ ۝**
 حاضر کردہ گانند پس ہاکی یاد کنند خدا را و فیکہ شام سکنند
 کر کے آسے ہین سوبان ایسکی یاد ہے بشام کر و اور
 ۱۷ **وَلَهُ حِينٌ ۝ وَلَهُ حِينٌ ۝ وَلَهُ حِينٌ ۝**
 بھاج دریک آہند و ہر اور است ستائیں در ہما ہا و
 اور او سبکی خوشی ہے آسمان و
 ۱۸ **الْأَرْضِ وَحِينَ تَنْظُرُونَ ۝**
 زمین و آخر روز و آنگاہ کہ در وقت زوال در می آید بری آرد
 زمین میں اور پہلے وقت اور جب دہر ہوئے گناہا ہے

پہلے عبادت کہ در ہر وقت
 ازین اوقات و احوال تریدہ اور از
 زائل و انصاف و حکایت بخیر و بد
 پس باورست نہ بطلت در اندام اعظم

و فی بعضی ہاکی اندک یاد کر و اور
 ان چار و قون بر او کی ہاکی نماز و
 شام کی او کی ہاکی نماز و
 در شام وقت عصر اور دہر
 طہر و صلاحت

یہاں

واریش ہائی خداست کہ ہی ایستہ آسمان
اور او کی نشانیوں پہ کہ کج ہے آسمان

[illegible]

تلاش

۳۴۴
کلمہ ایک اور جگہ فرمایا زمین پر آسمان
کلمہ ایک اور جگہ فرمایا زمین پر آسمان
کلمہ ایک اور جگہ فرمایا زمین پر آسمان

وَالْأَرْضُ يَأْمُرُ أَنْ تَكُونِ أَرْضًا كَمَا دَعَاكَ مِنْ

۲۵
وَالْأَرْضُ يَأْمُرُ أَنْ تَكُونِ أَرْضًا كَمَا دَعَاكَ مِنْ
وَالْأَرْضُ يَأْمُرُ أَنْ تَكُونِ أَرْضًا كَمَا دَعَاكَ مِنْ

۲۶
وَالْأَرْضُ يَأْمُرُ أَنْ تَكُونِ أَرْضًا كَمَا دَعَاكَ مِنْ
وَالْأَرْضُ يَأْمُرُ أَنْ تَكُونِ أَرْضًا كَمَا دَعَاكَ مِنْ

وَالْأَرْضُ يَأْمُرُ أَنْ تَكُونِ أَرْضًا كَمَا دَعَاكَ مِنْ
وَالْأَرْضُ يَأْمُرُ أَنْ تَكُونِ أَرْضًا كَمَا دَعَاكَ مِنْ

وَالْأَرْضُ يَأْمُرُ أَنْ تَكُونِ أَرْضًا كَمَا دَعَاكَ مِنْ
وَالْأَرْضُ يَأْمُرُ أَنْ تَكُونِ أَرْضًا كَمَا دَعَاكَ مِنْ

وَالْأَرْضُ يَأْمُرُ أَنْ تَكُونِ أَرْضًا كَمَا دَعَاكَ مِنْ
وَالْأَرْضُ يَأْمُرُ أَنْ تَكُونِ أَرْضًا كَمَا دَعَاكَ مِنْ

وَالْأَرْضُ يَأْمُرُ أَنْ تَكُونِ أَرْضًا كَمَا دَعَاكَ مِنْ
وَالْأَرْضُ يَأْمُرُ أَنْ تَكُونِ أَرْضًا كَمَا دَعَاكَ مِنْ

وَالْأَرْضُ يَأْمُرُ أَنْ تَكُونِ أَرْضًا كَمَا دَعَاكَ مِنْ
وَالْأَرْضُ يَأْمُرُ أَنْ تَكُونِ أَرْضًا كَمَا دَعَاكَ مِنْ

وَالْأَرْضُ يَأْمُرُ أَنْ تَكُونِ أَرْضًا كَمَا دَعَاكَ مِنْ
وَالْأَرْضُ يَأْمُرُ أَنْ تَكُونِ أَرْضًا كَمَا دَعَاكَ مِنْ

[illegible]

اَمَّا كُمْ مَرْشِدًا فِيمَا رَزَقَكُمْ فَاَنْتُمْ فِيهِ
دست شما از این شرک در آنچه عطا کردیم شما را تا شما در آن
اولین بن کوفی ساجی تباریک دی روزی بن کم تباریک
تخافونهم خیفه انفسکم كذلك

فطره رکوع از که نیست خطر رکوع چون کا یلان همچنین

فَصَلِّ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُعْقِلُونَ ﴿٢٠﴾ يَا أَيُّهَا

بیان میکنم تا ہمارے قوی کیے ہمنہ علم بلکہ بیروی کردہ
شکوہ کرتے ہیں ہم سے اور ان لوگوں کو جو بوجہ ہیں بلکہ علم ہیں

الَّذِينَ ظَلَمُوا أَسَاءَ هُمْ يَفْقِرُ عِلْمٌ مِّنْ يَحَدُّ مِنْ

ستمگران خود را نفس خود را بغیر علم لیس کہ راہ نماید کیے

ضل الله وما لهم من نصيب ٥ فاقروا جهك

الہدیٰ بہکایا اور کوئی نہیں اور آپ کے مددگار سو تو سیدنا کریم علیہ السلام

الَّذِينَ جِئْنَا بِقُرْبَيْنٍ فَصَدَّقُوا بِحَقِّهِمَا هَكَذَا ذُنُوبُهُمْ وَأَنزَلَ اللَّهُ سُورَةَ الْاٰنْكَارِ فِي الْاٰخِرَةِ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ۝

برای عبادت خفیف شده سیر و کن دین خدرا که پیدا کرد در دمانا بر دین
دین بر آنک طرف کا سو کردی ترا ستر الله کی خستیر ترا ستر لا گون کو

لَا يَبْدِيلُ سَخَطُ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينَ الْقَيِّمَ وَلَكِنْ

بدلی کردن نبود وین خدا را اینست دین درست
بدلی نمودن امری که خدای تعالی در دین خود

بر کلمہ پہنیں اور دیکھیں کہ کیا لکھی ہے اور میں سیدہ یاسین

پرو دگر خورشید شریکی آرند عاقبت حال ایشان آنرا آسپا گند از بزم عطا کردیم و ایشان
آسپا رجا کا شریکی میسپیدانند که منکر جو جادین چهار کوه میسپیدانند و کلام جلالو

فصل فی بیان حال و سیرت و احوال
 و سیرت و احوال و سیرت و احوال
 و سیرت و احوال و سیرت و احوال
 و سیرت و احوال و سیرت و احوال

الروم

فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝ اَمَّا اَنْتُمْ فَلَنْ يَكُونَ لَكُمْ سُلْطٰنٌ

زود وقت حال خواہد داشت آیت در آیت دیگر نشان دے

اب اس کے جان لو گے کیا ہے اور اس کی تباری ہے کوئی

فَوَيْلٌ لِلْكَافِرِينَ ۝ اَوَايَةُ بَشِيرٍ لَّنْ ۝ وَاِذَا اَذْنَبْنَا

بشر کا بیان کرتا ہوں اور ان کو ماضی کی سی آیت دے چون بچہ

سودہ بولتی ہے جو بہتر تک جانتے ہیں اور جب حکماء

النَّاسِ رَحْمَةً فَرَحًا بِهَا ۝ اِنْ تَصْبِرْ سَبْعَةَ عَشَرَ

روما ان بچہ شادمان ہوں گے ان و اگر سبب ان کے

وگو کو بچہ ہر اور سبب لکھیں اور اگر آپ کے دن کو بچہ

قَدِمْتُ اَيُّدِيْهِمَا اِذَا هُم بِعَدُوٍّ لَّنْ ۝ اَوَلَمْ يَرَوْا

پس فسادہ است دست ان کا کہان نشان دے آیت دے

اِنَّ اللّٰهَ يَكْسِلُ الرُّسُلَ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۝ اَلَمْ

کہ خدا کشادہ میکند و بکرا برا کہ ہوا و گنہگار کہ خواہد

ذٰلِكَ لَا يَسْتَلِمْ لِقَوْمٍ يُّؤْمِنُونَ ۝ فَاَنْتُمْ اَلَمْ

درین فساد نشان دے کہ ایمان آیت دے پس بد و ماضی

وَالْمُسْكِينُ وَابْرٰ السَّبِيْلَ ۝ اَلَمْ يَرَوْا

حق و مسکین و رگدرا دین داون بہتر بکرا

اَوْسَاطٍ اَوْ رَحٰلٍ اَوْ مَسٰفِرٍ كَوْمٍ ۝ بَهْرَتِ اَوَّلُوْهُ

يَقْنَطُونَ
ح ر ح کات

فَاتِ ذٰلِكَ

روز سے بکرا بکرا
روز سے بکرا بکرا

انک

يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ وَأَبَاؤُكُمْ هُمْ أَشْقَىٰ مِمَّا

ی طلبند رجب خدا را و این جماعت ایشان اندر شکر و آنچه

آیتهم مَزْرُوعٌ بِيَدِنَا فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرَوْنَ

دارده باشند از سود تا بپایند در اموال و زمان پس رجب

عِنْدَ اللَّهِ وَمَا آتَيْتُم مِّن زَكَاةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ

نزدیک خدا و آنچه داده شد از صدقه طلب کنان رجب خدا را

فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُضَعِفُونَ ۝ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ

پس آنجماع ایشانند و دیند کنند و خدا آنست که بیافرید شمارا

تَعَزَّوْا زَكَاةً مِّمَّا يَمْشِيكُمْ كَمَا تَمْشِيكُمْ هَلْ مِّن

باز رجب و خدا شمارا باز بیفزاید شمارا باز روزه گردانید شمارا اما از

شُرَكَاءِكُمْ مَّنْ يَفْعَلُ مِثْلَ مَا تَعْمَلُونَ ۝ ظَهَرَ الْفَسَادُ

شریکان شما کیست که کند ازینکار چنانچه

سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝ ظَهَرَ الْفَسَادُ

پس که اوراست و بلند ترست از آنچه شرک است بآرند پیدا شد فساد

آیتهم مَزْرُوعٌ بِيَدِنَا فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرَوْنَ

باز رجب و خدا شمارا باز بیفزاید شمارا باز روزه گردانید شمارا اما از

شُرَكَاءِكُمْ

ظَهَرَ الْفَسَادُ

لَيْسَ بِالَّذِي آمَنُوا بِالْحَيَاةِ الْآخِرَةِ وَالصَّلَاةِ مِنْ فَضْلِهِ

تا جرات خدا آمان را که ایمان آوردند و کارهای شایسته کردند از فضل خود که ده بدلا دیکه او بگویند و چنان دیکه او در شایسته کام می آید

اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِيْنَ وَمِنْ اٰيٰتِهٖ اَنْ يُرْسِلَ الرِّیْحَ

بر آینه وی دوست نمیدارد کفار را و از آیتهاست که بفرستد باد را

مُبَشِّرًا لِّبَنِيۡكُمْ مِنْ رَّحْمٰتِهٖ وَلِتَذَكَّرَ الْاٰفَاقُ

مژده دهنده برای بنی شما از رحمت خود یعنی باران و برای اعجازی

یا قَوْمُ وَلِتَتَذَكَّرُوْا مِنْ فَضْلِهٖ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ

ای قومان و یاد کنید از فضل او که شاید او را شکر کنید

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا اِلَى قَوْمِهِمْ

و بر آینه فرستادیم پیش از تو پیغامبران را بسوی قوم ایشان

فَاَوْتَوْهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَكَفَرْنَا مِنْ الَّذِيْنَ اٰجَرُوْهُمْ

پس آوردند بر ایشان روشنایان را پس کفر نمودیم از آنکه آنرا فرمائی کردند

وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِيْنَ

و بود نصرت مسلمانان لازم بر ما

اور حق می بود بر ما ایمان و اولی کی بود

من این را در این کتاب
فایده این است که هر که
بخواند این را

در این کتاب که
است از این کتاب
در این کتاب

الذوق

الذوق

الذوق

الذوق

الذوق

الذوق

رسول الله صلى الله عليه وسلم

الذوق

الذوق

الذوق

الذوق

الذوق

الذوق

الذوق

الذوق

الذوق

الذوق

الذوق

الذوق

۳۷۲
 قلمی نسخہ
 انشا اور نسخہ ای اور ہندو
 انشا اور نسخہ ای اور ہندو

قدیر و کثر رسالہ ارجا فراوہ مصمرا
 تو اس وقت و اگر کسی کو پس چھیندے آن گشت زو شدہ
 کر کتاب اور اگر کسی کو پس چھیندے آن گشت زو شدہ
 لظلو امر بکلیہ دیکھتے و فکرت لایستہ
 البتہ شونہ بعد از ان اسباب سے کنند پس بر آئینہ توئی شونہ
 تو لکین اس بھی ناشکری کرتے ہیں سو تو سننا نہیں سکتا
 الحمد للہ لا تسمع الہم الی ان شاء اللہ و ان شاء اللہ
 مرد گراویے شونہ کران را از خواندن چون رو کرد اندیشہ
 مرد کو اور نہیں سننا سکتا ہر کو پکارنا جب پہلے ہی دیکھ کر
 و ما انت بہد الہی عن فضلہم ان تسمع الہی
 و فیستے قزاق نمایند کہ ان از گراہیہ این فی شونہ
 اور نہ قزاق سو ہواویہ اندیشہ کران سے تو سننا نہیں سکتا
 من یؤمن بایاتنا فی حقہم من اللہ الذی
 کسی را کہ اور مرد و آیات را پس انشاء اللہ کنند خدا کی توفیق
 جو شین مائے ہماری ہیں سو وہ سنا نہیں سکتے البتہ ہی چھیندے
 من ضعفکم جعل کمزیر بضعف قوتکم و کمزیر بضعف
 از ابتدائی توانی باز اور شکر از توانی توانی باز و بعد از
 کمزوری سے بھر دیا کمزوری شونہ زور پوری زور
 قوت و ضعف و شیطانیہ چاق و انشاء اللہ و اللہ العلیم
 توانی تا توانی و سپیدی پوری آفرید ہرچہ بخواہ و ازت و انار
 بھی کمزوری اور سفید بال بناتا ہے جو چاہیے اور وہ سب جاتا

لا تسمع الہم

تہدی العلی
 ف
 یضی الہی

الْقَدِيرُ وَيَقَامُ تَقْوَمُ السَّالِكَةُ يَقْسِمُ الْجَمْعُ

روزگار قائم شود قیامت سوزند خردگان بیکدیگر

ما لَيْتُمْ خَيْرَ سَالِكَةٍ كَذَلِكَ كَانُوا يَنْفَكُونَ

که تو رفتن کردی خیر در دنیا بجای سالیان از راه بزرگواران

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ

وگفتند آنکه علم و ایمان داده شده است ایشانرا

أَنْتُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ الْيَوْمَ الْبَيْتُ فَهَذَا

اینست در کتاب خدا امروز بیتی پس این است

يَوْمَ الْبَيْتِ وَلَكُمْ نِعْمٌ مِمَّا كُنْتُمْ

روز بیتی و شما نعمتی که شما

تَكُونُونَ فَيَوْمَ مِثْلِهِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ

بودید پس آنروز سود ندهد

ظَلَمُوا مَعْدِنًا تَهْوَاهُ وَلَا هُمْ يَرْجِعُونَ

ظالمانرا عذر خواست اینان و نه ایشان طلب توبه کرده شود

آن گناه کاران که توبه نخواستند و نه آن شیعیان که توبه نخواستند

۵۲

۵۵

۵۶

۵۷

کتاب بنی جن عقوبات مخلد است
روزگار دنیا را شمس خیال نمود
چون که در دنیا حیات دنیا را شمس خیال نمود
خیال که در دنیا حیات دنیا را شمس خیال نمود

کتاب بنی جن عقوبات مخلد است
روزگار دنیا را شمس خیال نمود
چون که در دنیا حیات دنیا را شمس خیال نمود
خیال که در دنیا حیات دنیا را شمس خیال نمود

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ

وہ آیت بیان کر دیم کہ مردمان درین نشان
اور آیت شہادی ہے کہ اگر کوئی
مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لِّتَذَكَّرُوا بِآيَاتِهِ لِيَقُولَ

ہر دین سے راہ را کہ یہ دین نشان
ہر طرح کی کھاوت اور جو نوا و سبب
الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ اللَّهَ الْعَظِيمَ

کافران نہایت شہا
بِأَنَّكَ يَتَّبِعُ اللَّهُ عَلَى قَوْلٍ الْكَافِرِينَ

یعنی کہ کفار خدا کے قول پر
لَا يَتَّبِعُونَ وَأَمَّا الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ اللَّهَ

نہ اپنے
مجموعہ میں کہتے ہوئے ہر ارادہ بیشک اللہ کا وعدہ
حَقٌّ وَلَا يَسْرِى حَتَّى يَأْتِيَ الْوَعْدَ الَّذِينَ

راست بہت
شک ہے کہ اور اوچھاں دین بجز
لَا يَتَّبِعُونَ

یقین نہیں لائے

لَقَدْ

سورة لقمن فاتحة الكتاب

ایاتہا ۲ وکلماتہا ۴۴ وحرکاتہا ۱۱۱ وکلماتہا ۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الم تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ

این آیتها کتاب با حکمت است

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الصَّالِحِينَ

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الصَّالِحِينَ

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الصَّالِحِينَ

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الصَّالِحِينَ

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الصَّالِحِينَ

وَرَحْمَةً
بِالرَّحْمَةِ
وَرَحْمَةً

تذکرہ

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرِيَهُمْ آيَاتِهِ لِيُضِلُّ

و از مردمان کسی هست که می ستاند بخیر را که بر او آیتها را بکشد

وَأَمَّا الْيَهُودُ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَإِنَّهُمْ أَلُوفٌ مِمَّنْ أَلْفَوْا اللَّهَ بِالْغَيْبِ

و اما یهودان که کذب کردند بر آیتها را پس ایشان هزارانند از آنکه خدا را بپوشیدند

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ أَكْثَرُ أَلْفًا مِمَّنْ أَلْفَوْا اللَّهَ بِالْغَيْبِ

و اما آنکه کفر کردند پس ایشان بیشترند از آنکه خدا را بپوشیدند

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ أَكْثَرُ أَلْفًا مِمَّنْ أَلْفَوْا اللَّهَ بِالْغَيْبِ

و اما آنکه کفر کردند پس ایشان بیشترند از آنکه خدا را بپوشیدند

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ أَكْثَرُ أَلْفًا مِمَّنْ أَلْفَوْا اللَّهَ بِالْغَيْبِ

و اما آنکه کفر کردند پس ایشان بیشترند از آنکه خدا را بپوشیدند

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ أَكْثَرُ أَلْفًا مِمَّنْ أَلْفَوْا اللَّهَ بِالْغَيْبِ

و اما آنکه کفر کردند پس ایشان بیشترند از آنکه خدا را بپوشیدند

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ أَكْثَرُ أَلْفًا مِمَّنْ أَلْفَوْا اللَّهَ بِالْغَيْبِ

و اما آنکه کفر کردند پس ایشان بیشترند از آنکه خدا را بپوشیدند

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ أَكْثَرُ أَلْفًا مِمَّنْ أَلْفَوْا اللَّهَ بِالْغَيْبِ

لِيُضِلُّ

دخ در و ط با خلف

يُضِلُّهَا بَارِع

غيره ف سا

ن کن

مگر بی نفع از دستم در دستم از دستم

فلان کتب که در کتاب است

هو اسلامان کی طرف چکا ای

نشر بلایا اورا گ اورا ج سبکنا

اوس کی سبکنا سبکنا

از دست جانا اوسکو

فہم

۹. الْحَكِيمُ خَلَقَ السَّمَوَاتِ يَغْفِرُ عَن تَرْكِهَا وَالْقَوِيَّ

بہت آفرید آسمانها بغیر ستونها کہ بہ بنیاد آراوا کند
مکملون والا بنایے آسمان میں نیکی دیکھتے ہو اور دیکھتے

فِي الْأَرْضِ وَبَنَى الْأَرْضَ وَبَنَى فِيهَا مِنْ كُلِّ

در زمین کو کہا ہر ایک چیز از انکہ بچند شمارا و ہر گندہ کو در زمین پر
زمین پر بوجہ کہ ہر کوئی کہ چھک نہ پڑے اور کبیرے اور کبیرے اور کبیرے

ذَاتِهِ وَانزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ

جانور و فسد آور دیم از آسمان آبی پس و باندیم در زمین از ہر
جانور اور پھارے آسمان سے پانی پھر لگا پڑ زمین میں ہر قسم

زَكَوٰةٍ كَثِيْرَةٍ هٰذَا خَلْقُ اللّٰهِ فَارْجِعُوْا مَاذَا خَلَقَ

نیک ان بہت بخشش خدا این بناید مرا جہیز آفریدند
جوئیے خایے یہ کہ بچہ بنایا اب دیکھا و بچہ کوئی بنایا

الَّذِيْنَ مَرَدُّهُٓ اَبْلٰى الظُّلُمٰتِ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ

آنکہ بچہ و بچہ بلکہ ستکاران در گراہی ظاہر اند
اور دن نے جو اس کے سو کہ میں کوئی نہیں پڑے انضام صریح ہے

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا الْاِنْسَانَ اِلٰهِيْكُمْ كَمَآ اَنْ اَشْكُرَ لِلّٰهِ

وہ آئینہ عطا کر دیم لقمان را حکمت گنشم کہ شکر کن خدا را
اور منہ دی ہے لقمان کو عقلندی کہ حق مان اللہ کا

وَمَنْ يَشْكُرْ فَاِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهٖ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ

وہ کہ شکر کند کہیں بہ این نیست کہ شکر میکند برا نفس خود و ہر کہ کفر
اور جو کوئی حق مانے اللہ کا تو ماسے گا اپنے پہلے کو اور جو کوئی منکر ہوگا تو

۱۶ ص
 این کتاب در بیان کلیات و جزئیات
 و احکام و عبادت و اخلاق و
 و فضیلت و نقصان و غیره
 و در بیان فضیلت و نقصان و غیره
 و در بیان فضیلت و نقصان و غیره

اللہ غنی حمید ○ وَاِذْ قَالَ لَقْمَنْ يٰ اَبْنَهٗ وَهَوَا
 خدا نے بنا رکھو وہ کارست و باور کن چون گفت لقمان بہ پسر خود داد
 اللہ نے پر دایہ سب خوبون سراہا اور جب کہا لقمان نے اپنے بیٹے کو
 عِظَةُ يٰ بَنِيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللّٰهِ اِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ
 بندہ داد آن پسر اے لقمان من شریک مفسد کن باخدا ہر آئینہ شرک سستی
 جب اسکو بھیجیائے لگا ایک بیٹے شرک نہ کر تو اللہ کا بیشک شرک بنا
 عِظَتِهِ ○ وَوَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَنًا
 بزرگ و حکم سنو دویم آدمی را بہ نسبت پدر و مادر و دیگر بزرگان
 بڑی نیکی نصیحت اور بیٹے فقید کی نسبت اسکو اور اس کے والدین کے دل سے
 اُمِّهِ وَهَنًا عَلٰی وَهْنٍ وَفَصَلِّ فِيْ عَامِيْنَ اِي
 مادر کی در حال سستی یا لالہ سستی و دیگر آئینہ باز کردن اور در حال است
 اسکی مائے تنہا کہ اور دودہ چھوڑنا ہے اسکا دوبرہنہ کہ
 اِنَّكَ كُنْتَ مِنْكُمْ ○ وَاِنْ
 انجمنوں کہ شرک گزاری کن مرا پدر و مادر خود را استوی کہ نسبت باشت و اگر
 حق مان میرا اور اپنے مائے کا آخر بھی کہ استوی اور اگر
 سَجِدْ لَكَ عَلٰی اَنْ تُشْرِكَ بِيْ مَا اِلٰهٌ سِوَاكَ بِهٖ عَلِمُ
 کوشش کنند تا تو ہر اگر شرک مفسد کنی با من خیر کہ نسبت شرک حقیقت
 وہ دونو تجھت ازین اسپر کہ شرک کن پر اچھو کہ بعد مہین
 فَلَا تُطْعَمُهُمَا وَصَالِحُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعًا
 پس نہان برادر کی ایشان کن و صحبت دارا ایشان در دنیا بوجہ سب
 تو او کا کھانا مان او ساتھ دیک او کا دنیا میں دوسرے

۱۰
بیلی

۱۱
بیلی

مجلس شورای اسلامی
جمهوری اسلامی ایران

فہم پہ کلامی میں ان کے ساتھ
نہا ہے وہاں جسے ہوا ہے
فہم کہنا ہے کہ اپنی فہم سے
الغرض اس لیے کہ یہ ہے
پہلے ہوا ہے کہ فہم نے کہا
کہ جب تک کہ فہم نے کہا
فہم بنا رہا ہے کہ فہم

وہ کہتا ہے کہ یہ ایک ایسا کام ہے جس کی طرف میں
میں نے اپنی ساری زندگی وقف کر دی ہے۔

و پروین را به راه سبکسازان داد و کتب که در آنجا بودند را به کتابخانه آستان قدس
در راه پل او سبکی هم برادرش بود و از پدری طرفدارش بود و از مادرش

پہرین جنادو کا نام ہے جو کہ

اگر کوئی چیز ہو جسے برابر راسی کے واسطے کے پہنچا ہو کسی نہیں

يا اسامون بن
الله لطيف حمد

يَا مَعْزُوفُ إِنَّهُ عَمِلَ الْمُنْكَرَ أَصْبِرْ عَلَى مَا

أصابك أن ذلك من عزم الأعداء ولا

1875

11

اسی لئے اگر ان پر اس کا کوئی اثر نہ ہو تو اس کی

انکس

کلا بیهوشی میں
نہ دیکھو اس

تصیر
اج فاد
کدر

تَصِيرُ خَلَاكَ النَّاسِ لَا تَقْسِرُ فِي الْأَرْضِ حَتَّى

وَمَتَابِ رَحْمَةِ خُورِ الْأَرْطِ مَرْدَانِ تَقْبِي شُكْرَ رَاهِ مَرْدُورِ زَمِنْ خُورَانِ

اِنَّا لِلّٰهِ لَا يَحِبُّ كُلَّ مَحْتَالٍ فَخُورٍ ۝ وَاقْضِ

پرانہ خدا دوست بندہ ہزارندہ خود ستائندہ را و مہمانہ سکن
میشک اسکو ہنہا کوئی اترانا اٹھان کرنا و اور چل نہی حال
مَشِيكَ ۝ وَاعْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ اِنْ أَنْزَلَ

دور قدر خود و نہ آواز خود را
اور نہی کر اپنی آواز
الْأَصْوَاتِ لَصَوْتِ الْحَمِيدِ ۝ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ

آواز را آواز خوان باشد
آواز گد ہون کی آواز ہے
سَمِعَ لَكُمْ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۝ وَاسْمِعْ

رام گردانید بر آسمان و آنچه در آسمان است و آنچه در زمین است و تمام فرود
کام لگائے تہا کے جو کہ ہیں آسمان و زمین میں اور زمین
عَلَيْكُمْ لَعْنَةُ ظَاهِرَةٍ وَبَاطِنَةٍ ۝ وَمِنَ النَّاسِ

برشتا نشنا خود را اسرار و پنهان
تم کو اپنی نعمتیں کہی اور جہی
مَنْ يَجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى لِّكَيْتٍ

کیسے است کہ کابرہ بکنہ در باب خدا بقیل و ارش و ہدایت و بغیر کتاب
وہ ہیں جو جھگڑتے ہیں اللہ کی بات میں نہ سمجھتے کہیں نہ سمجھتے نہ کتاب

ع ۱۹

بجانب اللفظ الخ
و تباہا للرم ۱۱

لَعْنَةُ
غیر الخ
افراد

نقش

مُنِيرٌ وَاِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا اَنْزَلَ اللّٰهُ

روشن گشته شود ایشان که پیر و کینه خیز را که فردا در خدا

قالوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَحَدَنا عَلَيْهِ اَباءُنا وَاَوْفُوا

گویند بلکه پیروی کنیم خیز را که پیران بران پدران خود را و اوفای

لَا تَزَالِ الشَّيْطٰنُ يَدْعُوْهُمُ اِلَى عَذَابٍ اَلَسْهِيْدِ

شیطانان بخواند ایشان را بسوی عذاب و دروغ

وَاَنْتُمْ لَيْسَ لَكُمْ وَجْهَةٌ اِلَى اللّٰهِ وَهِيَ خَيْرٌ فَرَقَهُ

و هر که متوجه شما گشت روی خود را بشوید خدا و یک بیگو کار است پس این

اَسْمَاكَ بِالْعُرْوَةِ الْوَقْفَىٰ وَاِلَى اللّٰهِ عَصِيَّةٌ

دست زد به دست او و یک حکم اگر او را اندکی طرف از او

الْاَمْوَالِ وَمَنْ يَكْفُرْ فَاِخْرَاجُكَ كُفْرًا

و هر که کافر شود پس از او بگویند که کفر و

اَلَيْسَ اَمْرٌ جَمْعٌ فَيَسْمَعُ مِنْكُمْ بَلَا عَمَلٍ اِنْ اَبَى اللّٰهُ

آیا که است جمع ایشان پس خبر از هم ایشان را آنچه میگویند بر این خدا

بما یطرف بهرا تا میسر او شود هر چه خواستند او کو جو او بهون کیا شمرند

عَلَيْهِمْ بَيِّنَاتٍ لِّصُدُورِهِمْ فَتَعْلَمُوا قُلُوبَكُمْ

و اما بتخصیص که در سینه باشد بهره مندی باین اشیاء اندکی باز

بماند و چون بیت چون بین کام چلاویگی هم آنجا بود و چون

فَتَعْلَمُوا قُلُوبَكُمْ بِبَيِّنَاتٍ لِّصُدُورِهِمْ فَتَعْلَمُوا قُلُوبَكُمْ

بیت باین اشیاء که در سینه است و از سوال که این

بگویند که او که گاری باب بین و چون تو بگویند

مِنْ خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لِيَقُولُنَّ

گفتند که باین آسمانها و زمین را

گفته باین آسمان و زمین

اللَّهُ قُلُوبَكُمْ بِبَيِّنَاتٍ لِّصُدُورِهِمْ فَتَعْلَمُوا قُلُوبَكُمْ

خداوند بگویند خدایا راست بگو اگر ایشان

اللَّهُ قُلُوبَكُمْ بِبَيِّنَاتٍ لِّصُدُورِهِمْ فَتَعْلَمُوا قُلُوبَكُمْ

خداوند بگویند خدایا راست بگو اگر ایشان

و علی بن الاخیان

کتاب

۲۸ **كَلِمَاتِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ** مَا خَلَقَكُمْ
 سخاوت خدا یعنی سلطنت او بر آئینہ خدا غالب مانت است کہ نیست ازین شمار
 این آیت کی بیشک الله زبردست است بچگونہ والا تم سب کائنات
وَلَا تَعْتَكُمُ الْأَنْفُسُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ
 و نه برا نگفتن شما الاما تہ ازین و ہر انگشتن گفتن بر آئینہ خدا شنوا
 اور سب پر جلا دی جیسا ایک جی کا بیشک الله سنا ہے
 ۲۹ **بَصِيرٌ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَوْمَئِذٍ الْيَكْلُ فِي النَّهَارِ**
 بیاست باندیدے کہ خدا در سب آرد شب را در روز
 دیکھا تو نے نہیں دیکھا کہ الله بٹھانا ہے رات کو دن میں
وَيَوْمَئِذٍ النَّهَارُ فِي الْيَكْلِ وَسُخَّرَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ
 در سب آرد روز را در شب و رام گردانید اقباب و ماہ را
 اور بٹھانا ہے دن کو رات میں اور کام لگائے ہیں سورج اور چاند
كُلٌّ يَجْرِي إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى وَأَنَّ اللَّهَ عَمَّا تَعْمَلُونَ
 ہر کی ضرورت نام ہے معین و باندیدے کہ خدا نامہ می کنند
 ہر ایک جزا ہے ایک ہر ایک ہوئے و تدبیر اور ہر ہر کہ الله
 ۳۰ **خَبِيرٌ ذَلِكَ بَانَ اللَّهُ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ**
 خبر دہند ایسا نام سب است کہ خدا ہون است ثابت و سب است کہ خبر
 خبر کہتا ہو کہنے ہوں یہ اسیر ہے کہ الله وہی ہے کہ اور جو کہتا ہوں
مِنْ دُونِهِ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ
 مجھ سے دیکھی اعلیٰ است و سب است کہ خدا ہون است بلند مرتبہ ہر ہر
 ہر سب سے سوا سب سے سب سے اور الله وہی ہے کہ اسیر ہے اور ہر ہر

تَدْعُونَ
 با خطاب غیر حق
 ح کہ ن قدر
 متعلق بلا تفاق ۱۲

فہم اذہد و باقیات سب کا ہر ہر
 کا دورہ ۱۲۵ ہوا

بسم الله الرحمن الرحيم

الَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِقُوَّةٍ ۖ وَاللَّهُ يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

ایمانداران! آیا ندیدید که کشتی برود در دریا بفعل خدا تا نماند شمار آنرا

و خداوند هدایت کند قوام کافران را

و این آیت است که چهار صفت است: سمن درین آیت که کافران را هدایت کند

یعنی نشانهای خویش بر آینه در عقیده نشانهاست بر صفت کافران

و اذ انغشیم موجاً کاتلاً دعوا الله

و چون در گردان از موج مانند سیاه بانه بخواند خدا را

و در جب بر آب او سبب هر صفت بدلیان بکارین الله

مخلصین که الدین فلما انهم صعدوا الی الله

خالص کرده برای او عبادت پس نگاه که نجات داد ایشان را بسوی خدا

و اذ انهم صعدوا الی الله

پس بعد از آنکه سیاه باشند و انهم صعدوا الی الله

و اذ انهم صعدوا الی الله

و اذ انهم صعدوا الی الله

و اذ انهم صعدوا الی الله

ای بصری در شای

و اذ انهم صعدوا الی الله

مَوْلَا هُوَ جَارِعٌ وَلِلَّهِ شَيْءٌ اِنْ وَعَدَ اللَّهُ

فرشتہ کی کفایت کنندہ باشند بجائی پدر خود چیرا بر آئینہ وعدہ خدا
نہ کوئی بیجا ہو جو کام آویسے اپنے باب کی جگہ پہنچے بشکال کا وعدہ
حق فلا تفرحوا بکمال الحقیقۃ الدنیا ولا یغترکم

راستست پس نہ ہنساؤ گائے دنیا و نہ غیبت نہ ہنساؤ

یَا اللَّهُ الْغَفُورُ اِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ

در مقدمہ خدا شیطان فریاد بر آئینہ خدا نزدیک است علم قیامت و

یَنْزِلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْاَرْحَامِ وَمَا

فرود آید غبار ابرو و میدانہ آنچه در شکم حاملہ باشد و

تَدْرِي نَفْسٌ مَّا ذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي

مندانہ آنچه شخص کہ چه کار خواہد کرد فردا و میدانہ

نَفْسٌ مَّا ذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّا ذَا تَكْسِبُ غَدًا

نفس کہ بکدام زمین خوراک خورد ہر آئینہ خدا و دانہ

کس نہ میں میں مرے گا تحقیق الہی

وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ اللَّهُ اِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انْدَادٍ
کہ اللہ عزیز و بجا آید اور نہ ہنساؤ غیبی
کہ جسکو چاہے بجا آید او سکون دے

یَنْزِلُ الْغَيْثَ
وَمَا تَدْرِي
نَفْسٌ مَّا ذَا تَكْسِبُ غَدًا

خبردار

سورة التجدد تمكنا لا فمن كان مؤمنا نلت الشان

اياتها ۳۰ كل ايتها ۳۰ وحرورها ۱۰۰ وركوعها ۱۰

بسم الله الرحمن الرحيم

الم تنزيل الكتاب لرب فيه من رب

فرد آوردن کتاب ای شیه نیست در آن از جگر برودگار

ازار کتاب کای اس بن کجه دموکابین جهانست

العالمین ۰ ام یقولون اقتله بل هو الحق

عالمهاست ایامگویند بر یافته است از عالمک ویراست

صاحب ۰ بی کیا کتے بین بهانده لا باکوی بین و بیکی

منزلتک لتنه قوما ما اثم من تدبر

آنده از جانب پروردگار تو نارسای نوی را که آسانده ایشان است

زیستار کی طرفت که تو در سنا و یک نوگو کون کو یزین نوی در

من قبلک لعلهم یهدون ۰ الله الذی

بین از تو تا بود که ایشان راه یابند خدا آنست

بخشیده بهی سنایده راه پر آید الله الذی

الحمد لله

و اینست که در این کتاب
چون خاک بر آب است
و اینست که در این کتاب
چون خاک بر آب است

ع

وَرَجَعْنَا ۖ وَلَكِنْ تَرَىٰ فِي الْجَنَّةِ مَن لَّا يَسْمَعُ

گر آینه شود و نغمه بکشد اگر در گریه و فغان گویان گوشت

وَرَجَعْنَا ۖ وَلَكِنْ تَرَىٰ فِي الْجَنَّةِ مَن لَّا يَسْمَعُ

وَرَجَعْنَا ۖ وَلَكِنْ تَرَىٰ فِي الْجَنَّةِ مَن لَّا يَسْمَعُ

وَرَجَعْنَا ۖ وَلَكِنْ تَرَىٰ فِي الْجَنَّةِ مَن لَّا يَسْمَعُ

وَرَجَعْنَا ۖ وَلَكِنْ تَرَىٰ فِي الْجَنَّةِ مَن لَّا يَسْمَعُ

وَرَجَعْنَا ۖ وَلَكِنْ تَرَىٰ فِي الْجَنَّةِ مَن لَّا يَسْمَعُ

وَرَجَعْنَا ۖ وَلَكِنْ تَرَىٰ فِي الْجَنَّةِ مَن لَّا يَسْمَعُ

وَرَجَعْنَا ۖ وَلَكِنْ تَرَىٰ فِي الْجَنَّةِ مَن لَّا يَسْمَعُ

وَرَجَعْنَا ۖ وَلَكِنْ تَرَىٰ فِي الْجَنَّةِ مَن لَّا يَسْمَعُ

وَرَجَعْنَا ۖ وَلَكِنْ تَرَىٰ فِي الْجَنَّةِ مَن لَّا يَسْمَعُ

وَرَجَعْنَا ۖ وَلَكِنْ تَرَىٰ فِي الْجَنَّةِ مَن لَّا يَسْمَعُ

وَرَجَعْنَا ۖ وَلَكِنْ تَرَىٰ فِي الْجَنَّةِ مَن لَّا يَسْمَعُ

وَرَجَعْنَا ۖ وَلَكِنْ تَرَىٰ فِي الْجَنَّةِ مَن لَّا يَسْمَعُ

وَرَجَعْنَا ۖ وَلَكِنْ تَرَىٰ فِي الْجَنَّةِ مَن لَّا يَسْمَعُ

وَرَجَعْنَا ۖ وَلَكِنْ تَرَىٰ فِي الْجَنَّةِ مَن لَّا يَسْمَعُ

وَرَجَعْنَا ۖ وَلَكِنْ تَرَىٰ فِي الْجَنَّةِ مَن لَّا يَسْمَعُ

وَرَجَعْنَا ۖ وَلَكِنْ تَرَىٰ فِي الْجَنَّةِ مَن لَّا يَسْمَعُ

بَعْدَ الْهَرَّةِ اَنَا عَالِمٌ

لَا مَلِكَ اِلَّا هُوَ

تَعْمَلُونَ ۝ إِنَّمَا يُقِيمُنَا الذِّكْرُ إِذَا ذُكِرَ

میکردید جز این نیست که ایمان می آرند بایات ما آنکه چون بخوانند
این کلمه که باری یا تو گو تا بنیاد زمین که حب او مگو سجد
بها سحر و اسجد و سبحان یا بحمد و هم و هم
آن گوشت را فتنه سجده کنان و بیایکی یاد کنند باستانش برود کار خوی
اون بی که برین سجده کر که او را که ذات کو یاد کرین ای درکی جو یاد

لَا يَسْتَكْبِرُونَ ۝ تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنْ الْقِبْلَةِ

نمکن نمکنند دوری نماند مگوئی ایشان از رخا بگاه
برائی نمکن کرین و الله تعالی یا من اوکی
بدعون ربهم خوفا و سهوا و هم اذ ذکروا
می خوانند پروردگار خود را ترس و امید و اری و از اینچیز در یاد
بکارین بن سحر و کد و ترس و اور لایح بی و اور مار و یا بچه

يَتَفَقَهُونَ ۝ فَلَا تَقْلُمُ نَفْسٌ مَّا أُخِيثَ لَهَا مِنْ

خرج نمکنند پس نمکنند هیچ نفس چه چیز پنهان در فتنه
خسب کرین فتنه سو کسی چنگ معلوم نمکن جو چو در سینه
قره اعین جزاء ما کان فاعلمون ۝ اَقْمِنِ

خکی چشم یادش دارد شد با نچه میگردند ایاسی
جو نمکند بی که نمکند یکی بدلا از نمکا جو کرین سینه

كَانَ مَوْمِنًا كَمَنْ هُوَ ۚ فَاسْتَقْبَلَهَا رَسُولُ رَبِّهَا

که مومن باشد آنکه کسی است که فاسق باشد برابر نمکنند
ایک جو بی ایمان بر برابر او سیکه جو سینه کم سینه نمکن برابر

۱۳۷

۱۵

۱۶

۱۷

سجده

انحصار
انحصار
انحصار
انحصار

انحصار
انحصار
انحصار
انحصار

أَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ

الْأُولَىٰ ۖ أُولَٰئِكَ فِيهَا مُبَدَّلُونَ ۚ

وَالَّذِينَ كَانُوا يُسَاءِلُونَكَ فِي النَّارِ أَلَسَ

فِيهَا جَنَّاتٌ أُولَٰئِكَ فِيهَا مُبَدَّلُونَ ۚ

فَسَقُوا فِيهَا وَلَهُمْ فِيهَا مَآئِدٌ مُّدْبِرَاتٌ

وَفِيهَا زَوْجَاتٌ مُّطَهَّرَاتٌ ۚ

وَفِيهَا جَنَّاتٌ أُولَٰئِكَ فِيهَا مُبَدَّلُونَ ۚ

وَفِيهَا جَنَّاتٌ أُولَٰئِكَ فِيهَا مُبَدَّلُونَ ۚ

وَفِيهَا جَنَّاتٌ أُولَٰئِكَ فِيهَا مُبَدَّلُونَ ۚ

وَفِيهَا جَنَّاتٌ أُولَٰئِكَ فِيهَا مُبَدَّلُونَ ۚ

وَفِيهَا جَنَّاتٌ أُولَٰئِكَ فِيهَا مُبَدَّلُونَ ۚ

وَفِيهَا جَنَّاتٌ أُولَٰئِكَ فِيهَا مُبَدَّلُونَ ۚ

وَفِيهَا جَنَّاتٌ أُولَٰئِكَ فِيهَا مُبَدَّلُونَ ۚ

وَفِيهَا جَنَّاتٌ أُولَٰئِكَ فِيهَا مُبَدَّلُونَ ۚ

وَفِيهَا جَنَّاتٌ أُولَٰئِكَ فِيهَا مُبَدَّلُونَ ۚ

وَفِيهَا جَنَّاتٌ أُولَٰئِكَ فِيهَا مُبَدَّلُونَ ۚ

مَنْ ذَكَرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ اعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا

از کسی که تذکره آیه ها بیاورد و بعد از آن از یاد ببرد و بگذرد و از یاد ببرد

مِنْ آلِهِمْ سَنَقِمْنَاهُمْ وَلَقَدْ آتَيْنَاهُمْ

از گناهکاران انتقام کننده ایم و هر آینه دادیم و سزاوار

الْكِتَابَ فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَائِهِ وَ

کتاب پس مباش در شبهه از ملاقات قرآن

جَعَلْنَاهُ هُدًى لِبَنِي إِسْرَءِيلَ وَجَعَلْنَاهُمْ

ساختیم موسی را هدایت برای بنی اسرائیل و پدید کردیم از ایشان

أُمَّةً يَتَّبِعُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا

پیشوایان که راه می نمودند بفرمان ما و قیامت صبر کردند و

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّا جَاءْنَاكُمْ بِالْحَقِّ وَنَحْنُ

ای کسانی که ایمان آورده اید و هر آنکه بروردگار تو فصل کند

بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

میان ایشان روز قیامت در آنچه اندران اختلاف می کردند

أُولَئِكَ يَوْمَئِذٍ فِي أَعْيُنِنَا

تِلْكَ أَرْبَاعُ عَشَرَ

تِلْكَ

این آیه ها که در این کتاب است و در این کتاب است و در این کتاب است

این آیه ها که در این کتاب است و در این کتاب است و در این کتاب است

الحمد لله

وَأَكْمَلْهُمُ دِينَهُمْ وَأَمْلَكْهُمْ مِمَّنْ قَبْلَهُمْ

ایا واضح نشد این را که چقدر بزرگ کردیم پیش از ایشان از
کمال او کو سو جهه نه آئی اس کی کئی لہادین سے آئے ہیں

الْقُرْآنَ يُمْشُونَ فِي مَسْجِدِنَا إِنَّ إِلَهَ ذَٰلِكَ

قرینا بیرون ایشان در خانہ اجماعہ ہر آئینہ درین کار

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۚ وَأَكْمَلُوا دِينَنَا

نہایت آسانی مشنہ کیا دیکھا نہیں ہوں کہ ہم نے دین

الْمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ لِكُلِّ فَرْجٍ يَرْزُقُكَ اللَّهُ

آب ہر آب زمین سے گاہ تا بیرون از ہم بسبب آن رحمت ہوتی

مِنْهُمْ وَأَنْفُسَهُمْ أَفَلَا يَعْلَمُونَ

از ان زراعت چہاں این نشان خود نشان تیر آہستہ بیند

مَنْ هَٰذَا الْقَوْمُ الَّذِي كَذَّبُوا عَنْكُمْ

کی خواہد بود این قح اگر راست گویند

قُلْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا

گو روز قیامت سود نہ دہد کافر انرا ایمان و انشان

نوکہ دن فہیدہ کام نہ آویسے گانکر فکروا و نکا ایمان

ترک الفصاح

۱

وَلَا هُمْ يَنْظُرُونَ ۝ فَالْكَرْخُ عَنْهُمْ وَانْتَظِرُوا
 ورنہ ایشان کہ ہمت دارہ تھوئے پس کج روی ہووان ایشان و انتظار
 اور نہ او کو دہیل بے گی سو تو خیال چھوڑ او کا اور راہ دیکھ
 انہم منہ تَظُنُّونَ

۹

ع

سُورَةُ الْاَحْزَابِ تَرْكَبُ لَكُمْ دِينَهُمُ الْمُحَقَّةُ
 ہر آئینہ ایشان نیز منتظر اند
 وہابی راہ دیکھتے ہیں

آيَاتُهَا ۳، وَكَلِمَاتُهَا ۱۲۸۸ وَحُرُوفُهَا ۱۱۹۹ وَكُلُوفُهَا ۱۲۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ
 اے پیغمبر! ترس از خدا و فرمان برداری کافران
 اے نبی! ڈر اللہ سے اور کافران سے نہ کرو
 وَالْمُنَافِقِينَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝ وَاتَّبِعْ
 و منافقان! ہر آئینہ حدیث است دانا با حکمت و پروری کن
 اور منافقان و کافران سے سب جانا حکمت و امان اور نکل

مکہ مکرمہ میں لکھا گیا ہے
 تاریخ ۱۲۸۸ھ
 چاندی کی کاپی
 حیدرآباد دکن

۱- که درین باب در دسترس نباشد
 ۲- که در دسترس نباشد
 ۳- که در دسترس نباشد
 ۴- که در دسترس نباشد
 ۵- که در دسترس نباشد
 ۶- که در دسترس نباشد
 ۷- که در دسترس نباشد
 ۸- که در دسترس نباشد
 ۹- که در دسترس نباشد
 ۱۰- که در دسترس نباشد

مَا يُحْيِيكَ مِنْ رَبِّكَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا
خَيْرًا كَرِيمًا ۝ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى

یکنے چاہے دار
توکل کن بر خدا
ہم کی خبر رہنا ہے اور ہر دوسار کہہ اللہ پر اور سب سے ہے
یا اللہ وکیلا • مَا جَعَلَ اللَّهُ لِيُؤْجِلَ مِنْ قَلْبِي

خدا وکیل پس است یافرید هست خدمت تعالی برای هیچ مردی و دودل
کام نباشے والا اللہ نے رکے نہیں کسی سب کے دودل
و جہانہ و ما جعل از و حکم الی نظم حسن

اور داخل بدن او وگردانیده است آن زمان شمار که غما بکنید
اوسے اندر اور نہیں کی تمہاری جوفون

الشان مادران شما و ن خست به خواندگان شما را این
جنگد ما که بیست و پنج مہاری ما بین او زمین کی انهارا یا لکڑ کو تہا دیو
لکم قولکم یا فوہکم واللہ یعرف السبق

این سخن شماست کہ میگوید بدان خویش و خدا میگوید سخن راست
 یہ تمہاری بات ہے اپنے موبہ کی اور اللہ کہتا ہے ٹھیک بات
 ہویا السبیل ادعوہم لا یاتوا

اور وہی سوچتا ہے راہ و فن پکار دے یا لکھو ان کے بارے میں

بسم الله الرحمن الرحيم

تظہیر
تظہیر

۱۰۸
۱۰۹

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

ماہنامہ بینان لیب کوئٹہ

هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنْ لَمْ تَكْلُمْ أَبَاءَهُمْ

واین راست ترست نزدیک خدا پس اگر نہ اندید پدران ایشان را

فَاخِرُكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوْلَاكُمْ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ

پس برادران شما آخر در دین و ازاد کردگان شما اند بطور نسبت شما

جَنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُم بِهِ وَلَكِنْ مَا تَعَمَّدَتْ

کتاب اور بظنی که خطا کرده باشید بکرم آن و لیکن گناہ نسبت کرد

قُلُوبُكُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝ الْبَنِيُّ

دل شما و هست خدا آمرزنده مهربان بنیامر

أُولَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ

نزدادار ترست بآئینده مسلمانان از ذواتهای ایشان و زنان بنیامر

أَمْهَاتُهُمْ وَأُولَ الْأَرْحَامِ مِنْهُمْ أُولَىٰ

مادران ایشانند و خداوندان فرابت که بعضی ایشان نزدیک تراند

بَعْضُهُمْ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ

بعضی در کتب خدا از سائر مسلمانان و مهاجرت کنندگان

بعضی دیگر که سکیم میں زیادہ سب ایمان والوں اور وطن چھوڑنے والوں

فان لیب کوئٹہ کنگا ہونے میں
بینان لیب کوئٹہ کنگا ہونے میں
بینان لیب کوئٹہ کنگا ہونے میں
بینان لیب کوئٹہ کنگا ہونے میں
بینان لیب کوئٹہ کنگا ہونے میں

بینان لیب کوئٹہ کنگا ہونے میں

طاعتی که در این کتاب مذکور است
 از آنکه در این کتاب مذکور است
 از آنکه در این کتاب مذکور است
 از آنکه در این کتاب مذکور است

این کتاب از آنکه در این کتاب
 از آنکه در این کتاب مذکور است
 از آنکه در این کتاب مذکور است
 از آنکه در این کتاب مذکور است

غُرُ رَاہِ وَاِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ يَا اِهْلَ الْبَلَدِ
 بطریق یہ داون چون گفتند طائفہ از ایشان (ای اہل بلد)
 سب سے ہٹاؤ اور جب کہنے لگے ایک لوگ اون میں سے کہو
 لَا مَقَامَ لَکُمْ فَاَرْجِعُوا وَیَسْتَاذِنُ فَرِیقٌ
 سر ایک ماندن نیست شمارا پس باز گردید و دستور یہ طلبہ گرد سے
 تم کو ٹھکانا نہیں سو پر جو اور خست مانگتے لگے ایک لوگ
 مِنْهُمْ النَّبِیُّ یَقُولُ اِنْ بَیْتَنَا حَقٌّ فَوَمَا
 از ایشان از جناب پیامبر بگویند اگر آیتہ خانہ ہے نا مضبوط است و
 اون میں سے کہنے لگے ہمارے گھر کیسے پر یہ کہیں اور
 ۱۱۰ هِیْ یَعُوذُ اِنْ یُرِیدُوْنَ الْاَفْرَارَ اَوْ کُوْدُکَیْ
 نیشند آخانہ نا مضبوط بخواب مگر گریختن راگردانہ
 وہ کہے نہیں پر غرض اور نہیں گریختن اور اگر نہیں گریختن
 عَلَیْہُمْ مِنْ اَقْطَارِہَا ثُمَّ سَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّہِمْ
 بر سر ایشان از نوایے آن پس طلبہ کہ وہ چند از ایشان چنگی آیتہ مذکور
 ۱۱۱ وَمَا تَلَبَّسُوا بِهَا الْاَلْبِیْسَ اَوْ لَقَدْ کَانَ
 و زلف نمکوند در داون فتنہ مگر اندکی کھڑ و ہر آیتہ
 اور ٹہیل کرین او میں مگر نہ ہو
 عٰہِدُ اللّٰہِ مِنْ قَبْلِہِ اَوْ اِنْ اَلَا تَعْلَمُوْنَ
 عہد بستہ بودند با خدا پیش ازین کہ برگردانند پشت را و ہست
 اگر از کہیں ہے اللہ سے اس کے کہ نہ ہر سستہ پیٹ اور

یہ جو گویا

لا تَزِدْ بِاٰیۃِ اللّٰہِ
 قبل التاری فی الرسم ۱۲

مولا حاصل کام ہفتاد و ہجہاد
 اقتضای کند و اگر کند و عذر
 نفسا جہت وقت ہر روز و ہفتاد

فہم بکرمہ کے لئے فرمایا کہ
 ہم ایسی حرکت کریں گے جس سے

وہ اپنے حق میں ہوتا ہے
 اور لوگوں کا دھن دھن ہونا ہے اور اس کے لئے

عہد اللہ مسئلہ ۱۰ قل لن یفعلکم الفار ان

مہم خدا پرست ہوئے ہو گئے ہوں گے اور تم کو خدا پرست ہونا ہے

فرکتہ من الموت او القتل واذا لامتنون

مگر تم سے مرگ یا قتل کے وقت تک تم کو ہرگز نہیں آئے گا

الاقلیلا ۱۱ قل من ذالذی یعصمکم من اللہ

مگر اندک سے اندک تم کو کون سے چیز سے بچائے گا جو اللہ کے حکم سے

از ارادہ بکم سوء او ارادہ بکم رحمة ولا یحیل

اگر تم کو برا کرنے کا ارادہ ہو یا تم کو رحمت دینے کا ارادہ ہو

لہم من ذواللہ ولایا ولا نصیر ۱۲ قل لعلکم

اے اللہ کے پیغمبروں کو اللہ کے لئے اور ان کے لئے اور ان کے لئے

اللہ المعوقین منکم والقائلین لا خوفنا

اللہ کے پیغمبروں کو اللہ کے لئے اور ان کے لئے اور ان کے لئے

ہم اللہ کے پیغمبروں کو اللہ کے لئے اور ان کے لئے اور ان کے لئے

میں نے اپنے حق میں ہوتا ہے
 اور لوگوں کا دھن دھن ہونا ہے اور اس کے لئے

أَشْهَدُ عَلَيْكُمْ فَادْأَجَاءَ الْخَوْفُ مِنْ أَيْتَمَ بَنِي إِسْرَءِيلَ

مجل گمان بہ نسبت شامہا پس چون باید ترس بہ سبب کہ انسان در غیبت
درین رکتہ ہن بہار طرف سے ہر جب آویس در کلمات نورانی

الْبِكَ تَدُوْا عَيْنُهُمْ كَالَّذِي بُغِثَ عَلَيْهِ

بستو میگرد و چشمهای ایشان را مانند کسی که بهوش کرده شود
تیری طرف او گراست این انگشتان از کی جیسے کسی پر از یک بهوشی

فَإِذَا أَذْهَبَ الْخَوْفُ سَلَفَكُمْ

از سیخته موت پس چون برود ترس زبان درازی کنند بر شما
موت کی هر جب جانا رسد و کار کا وقت چرّه چرّه بولین تم

بِالسَّيْنَةِ حَدَادِ شَجَةِ عَلَى الْخَيْرِ أَوْ كَلَامِ

بر مال ایجا عسکر

لَمْ يَمْنُوا فَاْجَبْ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ وَكَانَ ذٰلِكَ

ایمان نیاورد و نہ پسینا بود ساخت خدا کردار بارالہ شازدہ سیت این کار
یقین نہیں لایکے پہر اکارت کرد ایسے اللہ کیے اون کیسے اور پہرے

عَلَى اللَّهِ يَتَوَكَّلُ ۝ يَحْسِبُونَ الْآخِرَةَ كَمَا كَانُوا

بر خدا آسان می پذیرند که لشکر باد کفاز
السریر آسان و جاسیته بین فوجین

بَدِّهْبُوا وَارِثَاتِ الْأَسْرَابِ يَوْمَ الْقِيَامِ

برفته اند و اگر بیایند شکری
نہیں گئیں اور اگر آج وین فوجین تو آرزو کرن کیطرح

نفس و هوا و اشتهاء
فهمان که از اینها
عین آن نفس و هوا
نفس و هوا و اشتهاء

100

فلسفہ برائے دانشور

بہن ہو اپنے صلیبیہ ایمان کا کام لیا
خدا کی خدمت میں اس کے لیے دعا ہے

اور با نون بن ہندی غیر فوای
 جہا بن اور لای بن کیم
 یسین نہیں تاکہ فوین بن کیم
 سوہر و سی نے نام دی سیکار

بَادُونَ فِي الْأَحْزَابِ يَسْكُونُ عَزَّ أَنْبَاءُكُمْ

صحرا نشین بودیک در میان اعراب سوال میکردن از اخبار شما
 باہو گئے ہون گانوں میں پوچھا کریں تمہاری خبریں

وَلَكُمْ كَانُوا فِيكُمْ مَا قَاتِلُوا إِلَّا قَلِيلًا لَقَدْ

و اگر باشند در میان شما کارزار نکشند مگر اندک کے ہر آئینہ
 اور اگر ہو دین تم میں لڑائی نہ کریں مگر تھوڑے

كَانَ كَرَمِي رَسُولَ اللَّهِ اسْوِ حَسَنَاتٍ

ہست شمارا یہ پیغامبر خدا پیروئے نیک کے
 تم کو پہلے ہی سبکی رسول کی جال

كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا

کہ توقع بہداشت ثواب خدا و توقع میداشت روز آخر و یاد کرد خدا کثرت
 امید رکھتا ہے اللہ کی اور شکلیے دن کی اور یاد کرتا ہے اللہ کو

وَمَا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا

و چون دیدند مسلمانان لشکر ہمارا گفتند ایست
 اور سب دیکھیں مسلمانوں نے فوجیں ہوسے

مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ

انچه وعدہ داده بود ہمارا خدا و پیغامبر او سچ گفت خدا و رسول
 جو وعدہ دیتا تھا ہمارے لیے اور اس کے رسول نے سچ کہا اللہ اور اس کے رسول

وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا

و این ماجرانہ افزہ و در حق ایشان مگر باور و ایمان و گردن نہادوں از مسلمانان
 اور ان کو اور بڑا ایمان اور تسلیم

بہشتی
 لایہ
 دینی
 بالانہ
 ہنسنا فقط ۱۲
 ۲۰
 ع

اسوق
 غیرن کے
 ۲۱
 پرجوا بالاضافہ
 بعد الواو اتنا
 لہرم ۱۲

۲۲
 میں نے رسول کو
 میں کا استقبال کرتا
 زیادہ محنت اور زہدیت
 سچا ہوا

بہشتی
 لایہ
 دینی
 بالانہ
 ہنسنا فقط ۱۲
 ۲۰
 ع

فان ذلک من انما یستحقون
 جان و کمال و کمال و کمال
 اور اس کے لئے موت کی راہ و کمال
 رسول کے لئے و کمال و کمال
 ہر جگہ ہر جگہ

رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ
 روانہ کر راست کردند آنچه عہد بستہ بودند بایمان پس از ایشان
 بچے مرد این کہ حق گردانید جسم و قول کیا ہوا اللہ سے ہر کوئی سے
 مَن قَضَىٰ حَقَّهُ وَهُمْ مِنْ يَتَّقُونَ وَمَا يَدُلُّو
 کہ ہے ست کہ انجام رسانید تر ارد او خود را از ایشان کسی است کہ انتظار کشیدہ دل
 کہ ورا کہ چکا این ذمہ اور کوئی ہے او میں راہ و کمال اور بدلائم
 تَبْدِيلًا لِّمَن يَخَيَّرُ لِّلَّهِ الصَّالِحِينَ يَصِدْقُهُمْ
 ایج دہ بدل کردنی تا بخرادہم خدا راست گویند در مقابلہ راہ و کمال
 و عَذَابُ الْمُنَافِقِينَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ وَتُوبَ عَلَيْهِمْ
 و عذاب کند منافقان اگر خواہد یا بر حمت باز گردانند
 اور عذاب کرے منافقون کو اگر چاہے یا توبہ و اسے توبہ
 إِنْ اللَّهُ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ
 ہر آنکہ خدا هست آمرزنده مہربان و باز گردانند خدا
 کَفَرُوا الْعِظَمُ كَمِنَا لَوَاحِشًا وَكَفَىٰ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ
 کافر از ان چشم این نیا نشند ایج منافق و کفایت کرد خدا از مؤمنین
 الْقِتَالِ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا وَأَنْزَلَ
 در مقدمہ جنگ دست خدا توانا غالب و انزل
 را ای اور ہے اللہ و ماور از بر دست اور انزل را

۳۰۴
 و ہمارے ہاں بھی یہی حال ہے کہ جو لوگ اللہ کی راہ میں جان و مال قربان کر دیتے ہیں ان کو اللہ تعالیٰ نے جہنم کی سب سے زیادہ بڑی نعمت قرار دے رکھی ہے۔
 اللہ تعالیٰ نے ان کو جہنم کی سب سے زیادہ بڑی نعمت قرار دے رکھی ہے۔

الَّذِي يَنْظُرُ لَهُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْهُمْ
 وَمَنْ يَنْظُرُ لَهُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْهُمْ

اور ان کے لئے جو لوگ اللہ کی راہ میں جان و مال قربان کر دیتے ہیں ان کو اللہ تعالیٰ نے جہنم کی سب سے زیادہ بڑی نعمت قرار دے رکھی ہے۔
 وَمَنْ يَنْظُرُ لَهُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْهُمْ

وَأَمْوَالُهُمْ وَأَرْضُهُمْ تَطْهَرُهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى
 وَأَمْوَالُهُمْ وَأَرْضُهُمْ تَطْهَرُهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فِي
 كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فِي

فَتَعَالَى أَمْرُهُمْ وَأَسْرَحُكُمْ سِرًّا حَمِيدًا
 فَتَعَالَى أَمْرُهُمْ وَأَسْرَحُكُمْ سِرًّا حَمِيدًا

اور ان کے لئے جو لوگ اللہ کی راہ میں جان و مال قربان کر دیتے ہیں ان کو اللہ تعالیٰ نے جہنم کی سب سے زیادہ بڑی نعمت قرار دے رکھی ہے۔
 وَمَنْ يَنْظُرُ لَهُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْهُمْ

اور ان کے لئے جو لوگ اللہ کی راہ میں جان و مال قربان کر دیتے ہیں ان کو اللہ تعالیٰ نے جہنم کی سب سے زیادہ بڑی نعمت قرار دے رکھی ہے۔
 وَمَنْ يَنْظُرُ لَهُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْهُمْ

اور ان کے لئے جو لوگ اللہ کی راہ میں جان و مال قربان کر دیتے ہیں ان کو اللہ تعالیٰ نے جہنم کی سب سے زیادہ بڑی نعمت قرار دے رکھی ہے۔
 وَمَنْ يَنْظُرُ لَهُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْهُمْ

اور ان کے لئے جو لوگ اللہ کی راہ میں جان و مال قربان کر دیتے ہیں ان کو اللہ تعالیٰ نے جہنم کی سب سے زیادہ بڑی نعمت قرار دے رکھی ہے۔
 وَمَنْ يَنْظُرُ لَهُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْهُمْ

اور ان کے لئے جو لوگ اللہ کی راہ میں جان و مال قربان کر دیتے ہیں ان کو اللہ تعالیٰ نے جہنم کی سب سے زیادہ بڑی نعمت قرار دے رکھی ہے۔
 وَمَنْ يَنْظُرُ لَهُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْهُمْ

روزی که در آن روز از برای کافران
 روزی که در آن روز از برای کافران
 روزی که در آن روز از برای کافران

رَزَقَاكُمْ يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ كُنْتُ

روزی که در آن روز از برای کافران

كَا حِدٍ مِنَ النَّسَاءِ اِنَّ التَّقِيْنَ فَلَاحُضَعُو

مانند هر کدام از سائر زنان اگر پیر گاری دارند پس ملائمت کنید

بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعُ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ فَلَنْ

در سخن گفتن که نگاه طمع کند کسی که در دل او بیمارست و بگوید

قَوْلٌ مَّعْرُوفًا وَقَرَىٰ نَجْمًا يَّوْنُسُ وَلَا تَجْنِ

سخن نیکو و بمانید در خانه و خویش و اظهار نجل کنید

تَبٰرَكَ الَّذِي اَرْسَلَكَ بِالْحَقِّ وَاَوْفٰى

مانند اظهار نجل که در جا بهت چنین بود و برادران نماز را و

اٰتَيْنَ الرَّسُوْلَ وَاَطَعْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهُ اٰمَنًا

بدید ز کوه را و فرمان بردار یک خدا و رسول او کنید خرامنست

وَبِیْنِیْ وَبَیْنَكُمْ رَحْمَةٌ اَلَمْ یَكُنْ اَمْرًا

و بین من و شما رحمت است این رحمت است که او را بگوید

اَلَمْ یَكُنْ اَمْرًا اَلَمْ یَكُنْ اَمْرًا اَلَمْ یَكُنْ اَمْرًا

که بخواند خدا را و بگوید از شما بگوید که ای اهل بیت

اَلَمْ یَكُنْ اَمْرًا اَلَمْ یَكُنْ اَمْرًا اَلَمْ یَكُنْ اَمْرًا

۳۱

۳۲

قرآن
 لا تدع
 علقه

و من یحکم فی الدنیا و الاخره
 و من یحکم فی الدنیا و الاخره

و من یحکم فی الدنیا و الاخره
 و من یحکم فی الدنیا و الاخره

فصل پنجم در بیان ازواج و اولاد
بین مسلمانان و کفار

۳۳

وَيُطَهِّرُكُمْ تَطْهِيرًا ۖ وَاذْكُرْنَ مَا يُلَىٰ فِي

دنيا پاک کند شما را پاک کردنی و یاد کنید آنچه خوانده میشود در

اورسند اگر چه بگوئید سزا می رسد و اور یاد کرد و جوهری است

بسیار نیک من آیات الله والحكمة ان الله كان

ناتوان و بیچاره از آیتها و خدا و از حکمت هر آینه خدا است

لطیفاً خبيراً ۖ ان المسلمين والمسلمات

لطیف کننده و خبردار هر آینه مردان مسلمان و زنان مسلمان و

المؤمنين والمؤمنات القانتين والقانتات

مردان باورداران و زنان باورداران و مردان عاقلان و زنان عاقلان

الصدّيقين والصدّيقات والصّبر والصّبرات

و مردان راست گوینده و زنان راست گوینده و مردان چابک و زنان چابک

الخاشعین والخاشعات المتصدقين والمتصدقات

مردان فروتنی نماننده و زنان فروتنی نماننده و مردان صدقه دهنده و زنان صدقه دهنده

الصّائمين والصّائمات الحافظين والحافظات

مردان روزه داران و زنان روزه داران و مردان محافظ و زنان محافظ

458

کافرین و کفار کی ہر ایک چیز
خونِ شہیدوں سے لکھی ہوئی ہے
وہ کافرین اور کفار کی ہر ایک چیز
کربلا کی ریتوں میں مٹی ہے
سرا و سحر ہے ہر ایک چیز
چند ہزار سال سے وہی ہے
جو پہلے پہل سے ہے
میں نے سیکھ لیا ہے ان کی ہر ایک چیز
میں نے سیکھ لیا ہے ان کی ہر ایک چیز
میں نے سیکھ لیا ہے ان کی ہر ایک چیز

اور تھانے والی عورتیں، اباد کر خواہے مرد اس کو بہت سا اباد کر خواہے عورتیں

مہیا کروہست خدایستے برای انسان آمرش و مرفوزہ رگ

كَانَ يُؤْمِنُ وَلَا يُحْمِلُ مِنْهُ إِذَا قَضَىٰ اللَّهُ وَرَسُولُهُ

از یک لایحه که من آن را

کام کے افکار پر اصرار ہے کام کا اور

جو کوئی نئے حکم چلا اللہ کے اور اس کے رسول کے سوا وہ پہلا صریح جو

ظاهر و یاد کن چون بفرستد بایستی که العام کرده است حد ابرو و
او حسن تر است که این شخص را که جسم او در کف احسان کما

و نیز انعام که آن تو بر وسیع که گاهدار بر خود زن خود را

6200

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

وَاتَّقِ اللَّهَ وَخُفِّ فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ

اور وڑ اللہ سے اور قویاں بنا اپنے دل میں ایک چرخ خواہد و سکو کھولنا،

وَتَتَحَنَّنُ الْبَاسِ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَتَحَنَّنَ عَلَيْهِ فَبَلَّغْ

و میر سید از مردمان و خدا سزاوارست بآنکه برسی از او پس صدیکه
اور تو دوتا تها لوگون سی اور اللہ سے زیادہ چاہے تو نہا تجکو بہر حسب

قَضَى رَيْدٌ مِنْهَا وَطَرَّازٌ وَجَنُّهَا إِلَيْكَ لَا يَكُونُ

باسم رب العالمین
 زید تمام کر چکا اوس عورت کے اپنی غرض پہنچے وہ پیر کاغذ میں بیٹھی مانتی ہے

عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حِجَابٌ فِي أَرْوَاحِهِمْ أَدْعِيائِهِمْ

بر مسلمانان بیچ سیتے در نکاح کردن پسر و اندکان میں
سب مسلمانوں پر گناہ نکاح کر لینا جو روئے اپنی سیے پاکوئی

اِذَا قَضَيْتُمْ مِنْهُمْ وَطَرًا وَكَانَ اسْرًا لِلَّهِ

چون باحر ساسد از ایشان حاجت را و سبب
جسده تمام گزین او را به این غرض اورا به این
سخن و در

منقولاً من كتابه على النبي صلى الله عليه وآله وسلم

مضائقه نهین اوس باستان

فَوَضَّاهُ اللَّهُ لَهُ سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ
خَلال ساخته است خدا بر او و مانند ائمن خدا در حق آنکه که گشتند پیش ازین

جو پڑا دی الدینے اوسکے واسطے دستور کیا۔ اسکا اون کو بھیج کر دیا۔

2

[illegible][illegible]

子

اور آپس میں ملی بھی جاوے گا اور کچھ بھی

وَمَلِكُهُ يُؤْتِي حُكْمَهُ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى

رشتہ نگار اور ماہر اور خداداد
 اور اس کے رشتہ نگار کے نکاح سے
 از مار میکھا بسوی تم کو اندھیروں سے

النُّورُ وَكَانَ بِالْقُدْسِ رَحِمًا ۝ تَحِيَّةٌ يَوْمَ

روشنی ہے۔ یہاں ہذا بمقام مہربان دعا فرمائیے۔
اوجھلے میں اور یہ ایمان والوں پر مہربان دعا فرمائیے۔ جہنم

يَلْقَوْنَ فِيهَا قُلُوبًا تَلْقَىٰ جُثَثًا ۖ وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا ۚ سُبْحَٰنَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۚ

کہ ملاقات کئے بغیر اسلام آتے و آئندہ کو وہ بہت برا انسان بن چکا ہے

اوس کے سینے سے سلا ہے اور رہا ہے اور جو اسے ملے گا
 نبی انا ارسلک شاہداً ومبشراً ونذیراً

پیشا میر ہر آئینہ ما فستادیم ترا گو آید بندہ و مژدہ رسانندہ و ترسانندہ

وَدَاعِيَا إِلَى اللَّهِ بِذَنبِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا ۝

[illegible]

بَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَكُمْ مِنْ اللَّهِ فُضْلٌ كَثِيرٌ

و بشارت ده مسلمانان را تا آنکه ایشان را باشد از جانب خدا بخشایش

اور خوشی سنا ایمان والوں کو کہ ان کو ہے خدا کی طرف سے
 سَدًّا ۝ وَلَا تَطْعَمُ الْكُفْرُ وَالْمُنَافِقِينَ وَرَدَّ

و فرمان بهر کافران را و منافقان و اولی نظر اعتبار بکند

زی بزرگی فدا اور کہا نہ مان مسکرونگا اور غائبازنگا اور چہرہ زدگی

۱۵۰۰

اذيهم وتوكل على الله وكفى بالله وكيلًا

یٰ اَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا اِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ

مِنْ قَبْلِ اَنْ تَمْسُوْهُنَّ فَاَکْفُرْ

وَسِرَّهِنَّ سَرَاحًا جَمِیْلًا ۝ یٰ اَیُّهَا النَّبِیُّ

اَحْلِنَا لَكَ اَزْوَاجَ الَّتِیْ اٰتٰتُ لَیْسَ

وَمَا مَلَکَتْ یَمِیْنُکَ سِوَاَ مَا اَفَاءَ اللّٰهُ عَلَیْکَ

وَمَنْ یُفْرِغْ مِنْکَ مِنْکَ فَاُولٰٓئِکَ لَیْسَ

اِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ مِنْ قَبْلِ اَنْ تَمْسُوْهُنَّ

فَاَکْفُرْ

۴۸

۴۹

یٰ اَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا

یٰ اَیُّهَا النَّبِیُّ اَحْلِنَا لَكَ اَزْوَاجَ الَّتِیْ اٰتٰتُ لَیْسَ

یٰ اَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا اِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ

وَبَنَاتِ عَمِّكَ وَبَنَاتِ اُمِّكَ وَبَنَاتِ خَالَكِ

و حلال کردیم دختران علم ترا و دختران عثمائیکه ترا و دختران نقاشی ترا
اورتیزی بجای بی بیان اورید و بی بیان اورید و بی بیان اورید

وَبَنَاتِ خَلَّتِكَ الَّتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ وَامْرَأَةً

و دختران خاله های ترا آمانه هجرت کرده اند با تو و حلال کردیم زن
 اور خلافت کی بیثباتی جہنم کے وطن جہڑا تیرے ساتھ درو کوئی عورت

مُؤْمِنَةٌ أَوْ هِيَ تَقُصُّهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ

مسلمان اگر بچھنے
اپنی جان جی کو اگر پی چاہیے

أَرْيَسْتِكُمْ خَاصَّةً لَكَ مَرْدُونٍ إِلَى الْمَدِينِ

کہ بے گنہگار ہو خاص کر دم بخند مسلمان کے
 کراؤ کو سکو تھما دینے کے لیے بھٹی کو سوا سب مسلمانوں کے

قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْكَ هَمٌّ فِي أَرْوَاجِهِ وَمَا

ہر آئینہ و دستیم اپنے فرمان ساختہ ایم براکتیں اور حق زمان اینان و
ہمکو معلوم ہے جو ٹھرا دیا ہے اون پر افوی عورتون میں اور

مَلِكٌ آمِنٌ لِّكُلِّ اِيْمَانٍ عَلَيكَ حَسْبُ

در حق کینز کا نی کہ مالک کست دست ایشان سہل کر دیم تا نباشد بر تو بیج جنگی

اون کے لئے ہے مال میں نہ رہیے بہر پر
 کان الودعہ الکا (۱) جی و تہا

و هان الله سفلو را اچيما - سويي
دخست خدا آمرزده مهربان موقوف دارک هر کرا خواي

اور یہ اسد بخشنے والا مہربان ہے کہہ دے تو جسکو چاہے

کتابخانه عمومی

اکر و صفت
 الفیض
 بدل ان اوله
 کما یغنی
 برست فرست

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

پیشانی نامہ

ص ۳۱۵
 در بیان آن که در این کتاب
 در بیان آن که در این کتاب
 در بیان آن که در این کتاب

شیخ رقیباً یایها الذین آمنوا لا تنحلوا
 بيوث النبی الا ان یؤذن لکم الی طعام غیر
 نظیرین انہ و لکن اذا دعیتکم فادخلوا فاذا
 انقضاء کل منجۃ شکر طعام و دیکر چون خواند شود شمار در آمد پس چون
 راه در پیش او سبک گشت کی لیکن جب بیکتاب جاؤ پھر
 طعام فانتسروا و لا مستأنسین لکم
 طعام خورد بر آگد شود نہ آرام گر ان بر آگد
 کہاجو تو آب آب کو طے جاؤ اور نہ پھیں ہی کتابے تا تین
 از ذلک کان یؤدی النبی قیستہ
 ہر آیت ایکار ہر بخاند پناہر اس نرم سہوار
 اس بات سے نہای تکلف ہی چیز کو پھر سے نرم کرنا
 و اللہ لا یستخفی عن الحق و اذا سألتموهن
 او خدا نہ فرم نیدارد از سخن راست و چون طلب کنید از ان سہوار
 اور اللہ نہ فرم نہن کرتا شک بات بتائیں او خیانت گئے جاؤ پھر
 مناعا فاستلوہن من زوراء عجائب لکم اطہر
 نے پس طلب کنید آرا از پس پردہ ان خلعت پاک شہر
 پھر ہر کام کی تو مانگ لو پردہ کے باہر سے امین خوب شہر

مترجم گیدری
 مترجم گیدری
 مترجم گیدری

یستی

لَقُلْ لَكُمْ وَقُلُوبُكُمْ وَمَا كُنْزُكُمْ إِنَّ

برنجائید پیغمبر خدا را و نہ آنکہ نکاح کنید زمان اورا
تکلیف دو ادب کے رسول کو اور نہ یہ کہ نکاح کرو اسکی عورت کو
مِنْ بَعْدِہٖ اَبَدًا اِنَّ ذٰلِکُمْ کَانَ عِنْدَ اللّٰہِ

مِنْ بَعْدِهِ أَتَى الْأَنْدَلُسَ مِنْ دُونِكُمْ كَانَتْ عِنْدَ اللَّهِ

پس از وی هرگز بر آینه انکار هست نزدیک خدا
او کے پیچھے کبھی البتہ یہ بات تمہاری کے اللہ کے مان
عَظِيمًا ۞ اِزْتَبَدُوْا شَيْئًا اَوْ تَخْضَعُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ

عَظِيمًا ۝ اِزْبِدْ شَيْئًا وَتُخَفِّمُ فَإِنَّ اللَّهَ

کتاب بی کمال شئی علیہا لا ینال علیہا

کازیب کُل شے علیہا • لاجنا علیہا

است هر چه
زانا نیست هیچ بره بر زمان برده
با تاف گناه همین اون غورگو ساسی
ابا ایمن ولا ایمن ایمن ولا ایمن ایمن

أَبَائِهِمْ وَلَا إِخْوَانِهِمْ

پیش پران خویش و زمین پران خویش و نہ ہرادران خویش و
 اپنے بابوں کے اور نہ اپنے بیٹوں کے اور نہ اپنے بہائیوں کے اور
 لَا اِسْمَاءُ اِسْوَائِھُمْ وَلَا اِسْمَاءُ اِسْوَائِھُمْ

لَا إِسْمَاءَ إِلَّا مَعَهُ وَلَا كُفْرًا إِلَّا بِهِ

پیران ہر اوران خوشی و نہ پسند خواہر ان خوشی و
نہ پسند نہائی کے بیٹوں اور نہ اپنی بہن کے بیٹوں سے اور

94

69

Handwritten text in Urdu script, likely a list or index, written diagonally across the page. The text is dense and appears to be a collection of names or titles, possibly related to the subjects mentioned in the header (e.g., 'Farsi', 'Arabi', 'Hindi').

لا

ازین موضع تا موضع دیگر
میدان است که در آنجا
مردمان بسیارند

لَا نَسْأَلُهُمْ وَلَا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ وَأَقْبِرْ
در زمان هم بدین نوعی فرموده و نه آنچه مالک آن شدستانان و بر سر ایشان
نه ای عورتون به اورنه سپید پاهه به مال به اور در میان رو

اللَّهُ إِنْ كَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا
از خدا بر آینه خدا است بر همه چیز گواه
اللَّهُ بَشَرٌ مِثْلُكُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُ بِحُجَّتِهِمْ
ان الله وملك كته يصلون على النبي
بر آینه خدا و نشینان او در و دینشند بر بشار

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا
ای مسلمانان در و دینشند بر او سلام گوید سلام

إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ
بر آینه آنکه می رنجاند خدا و پناه بر او را لعنت کرد خدا
چون لوگ شتجه بین الله کو اور او سکے رسول کو او کو بھگت

اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا
در دنیا و آخرت و بهیاد ساخت برای ایشان عذاب

مُهِينًا وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ
و در دین دنیا و آخرت و بهیاد ساخت برای ایشان عذاب
مردمان و دینا و آخرت و بهیاد ساخت برای ایشان عذاب

وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ
و در دین دنیا و آخرت و بهیاد ساخت برای ایشان عذاب
مردمان و دینا و آخرت و بهیاد ساخت برای ایشان عذاب

و بهیاد ساخت برای ایشان عذاب
مردمان و دینا و آخرت و بهیاد ساخت برای ایشان عذاب
مردمان و دینا و آخرت و بهیاد ساخت برای ایشان عذاب

ایضاً

مفتی محمد رفیع الرحمن صاحب

فصل فی بیان

عورتوں کو بھی اس کی طرف متوجہ کرنا چاہیے۔

عورتوں پر ایسا ظلم
جس کا کوئی سبب نہ ہو
اسلام میں کبھی نہیں ہو سکتا

سلاطین و ملوک
وزراء و مہتممین
مذاہب و جماعت

سید احمد علی

مجلس شایسته تعلیم و تربیت

وہ کہ جس پر یہ لکھا ہے وہ اپنے ہی
ن کی بار بار دہرائے گا

100

بِهِمْ تَعْلَمُ لَا يُجَاوِزُ وَرُوسَكَ فِيهَا الْأَقْلِيلُ ٤٠

برایشان باز هم سایه نباشند بانو در دین مگر ز ما بی اندک
او بی چه بپهرند رسته بناد بیگانه سیه اس شهر من مگر نه در خون

ملكوذين ايت ما تفصوا احدوا وقتلوا قسيدا

تہ گریے ہوئے جہاں پہ گئے بکریے گئے اور تہ گئے جہاں پہ گئے

سنة الله في الذين خلوا من قبل ولن تجد
ما تدروا هذا درأناكم كنشتم بين الذين وهرگز نیاید

دستور پڑا ہوا ایک اسکے اداں لوگوں میں جو آسپیک ہر جگہ میں وقت نہ تھکے گا

سوال میکنید ترا مردمان ارقیاست

فَلَا تَمْنَأْ عَلَيْهِمْ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يَذْكُرُ كَقَوْلِهِ

گو جسز این نیست که معنی آن نزدیک خداست و چه چیز خبر داد ترا شاید
تو که هر دو کی حسی به اندی پاس اور تو که حسی به اندی

السَّاعَةِ تَكُونُ قَرِيبًا ۝ إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

که بیاست موجود شود در زمان نزدیک
هر آینه خدا گفت کرده است کافر از
ده گهری باس پی بوف بیشک
الله اعلم بالصواب

وَأَعْلَى سَعِيرًا ۝ خَلَّيْنِ فِيهَا أَبَدًا لَا يَجِدُونَ

اور رکھی ہے اوس کے واسطے کہ کئی لگ رہا کریں اوس میں ہمیشہ نہ پاویں

1. The first part of the document is a list of names and addresses, which appears to be a directory or a list of contacts. The names are written in a cursive script, and the addresses are listed below them. The list includes names such as "J. H. Smith", "W. J. Jones", and "M. J. Brown", among others. The addresses are also written in cursive and include street names and city names.

پھر یہی عیب کہا جا رہا تھا کہ اگرچہ اس نے اپنے آپ کو بہتر بنایا ہے مگر ابھی تک وہ اپنے گناہوں سے توبہ نہیں کر سکا۔

44

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين أجمعين
أما بعد فإني قد تلقيت منكم رسالةً فيها ما ذكرتم فيه من شأنكم في هذه السنين العديدة التي مضت
وإن شاء الله تعالى فإنكم قد كنتم خير أمة أخرجت للناس في كل زمان ومكان
والحمد لله رب العالمين

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَتُؤْتُوا أَكْثَرَ سُوءِ

ایسے مسلمانانِ تبرسیدہ از خدا و گویند سخن مستور
ایسے ایمانوالو درینے تمویذ اللہ سے اور گھمات سیدی

ایسے ایمان والو! ڈرے تم کو اللہ سے اور تمہاری سیدھی

صَلِّ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ

تایید و تصدیق کرد و در این شماره و بیامزد و برای شما گمان شمارا و هرگز در این
که شمارا و دیگران کو بهتاری کام اورن ششتم کو بهتاری گمانا و دیگران کو بهتاری

اللہ ورسولہ فقد فاز فوزاً عظیماً

۱۵۰ شیعہ در رسول اور ابراہیم پر آئینہ مطلب باب شد بغیر و در بزرگ ہر آئینہ ما
اللہ کے اور اوس کے رسول کے اور سننے باہمی طبری مراد شیعہ

عَرْضَنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ

پیشین اور دیم امانت راہ بر اسکا ہا و بر زمین و بر کوہا
دکھائی امانت اسکا کوہ اور زمین کو اور ہا کو کوہ

فَابِينِ أَنْ يَحْمِلَهَا وَأَشْفَقْنِ مِنْهَا وَحَمَلُوا الْإِنْسَانَ

پھر بے یقین کیا کہ اس کو اٹھادین اور اس سے چڑ گئے اور اٹھالیا اور اس کو

به آن طومار جعفری **عبداللہ**
بر آئینہ دجست سنگار نادان **م** تا شود آخر کار آئندہ آئینہ فدا سقا

یہ ہے بڑا نئے کس نادان و تاعذاب کریے اللہ

مردان منافق. زنان منافق را و مردان مشرک و زنان مشرک را

مسائل مرد و ملوک اور خور و ملوک اور شریک و ایب مرد و ملوک اور خور و ملوک

ایمان اور غیباۃ

١٠٠

مجلس شورای اسلامی
جمهوری اسلامی ایران

انہما و اولادہما علیہما السلام

ان کے لیے بی بی خانم

ان دوزخ میں بھی تو آگ لگتی ہے اور آگ سے بچنے کے لیے لوگ پانی پیتے ہیں اور کھاتے ہیں۔

[illegible]

لا فہمیت ہے جس کے ساتھ ساتھ اس کی ہر

1. *Chlorophyll a* and *Chlorophyll b* were determined by the method of Lichtenthal and Whistler (1973). The total carotenoid content was determined by the method of Arar and Johnson (1977). The total protein content was determined by the method of Lowry et al. (1951).

سید

وَيَقُوبُ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

در رحمت رجوع کند بر مردان مسلمان و زنان مسلمان و
اور سعادت کریمه الهی ایماندار مرد و زنکو اور عورتونکو اور

كَانَ اللَّهُ عَنَّا قُورًا رَحِيمًا

هست خدا آمیزنده و مهربان

سَيُؤْتِي السَّيِّئَاتِ عَذَابًا الَّذِي لَمْ يَرْزُقْنَاهُ أَشْيَاءَ عَالَمِينَ

بے اند بخشنه والا مهربان

إِنَّمَا هِيَ وَكَلَامُهَا ۱۱۳ وَحَرْفُ ۱۲ وَرُكُوعَانِهَا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَحْمَدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

همه ستایش خدا است که هست آسمان و زمین و آنچه در زمین است
سب خوبی الله کی ہے جسکا ہے جو کچھ ہے آسمان و زمین میں

وَلَهُ الْحُكْمُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ

وہ اور است سنائیں در آخرت و او است با حکمت و آگاہ
اور او سبکی تعریف ہے آخرت میں اور وہی ہے حکمتوں والا سب جاننا

وَلِلَّهِ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ الْأَشْجَارُ
وَيُجْعَلُ الْبُيُوتُ كَالْأَشْجَارِ
وَيُجْعَلُ الْبُيُوتُ كَالْأَشْجَارِ

وَلِلَّهِ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ الْأَشْجَارُ

من زمین میں ہے اور آسمان میں ہے
اور زمین میں ہے اور آسمان میں ہے
اور زمین میں ہے اور آسمان میں ہے
اور زمین میں ہے اور آسمان میں ہے
اور زمین میں ہے اور آسمان میں ہے

يَعْلَمُ مَا يَلِكُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يُخْرِجُ مِنْهَا وَمَا

میدان آنچه در زمین است و آنچه بر زمین است و آنچه

نَزَلَ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَهُوَ الْحَكِيمُ

فرود می آید از آسمان و آنچه بالا می رود و در وی دانست هر جان

الْغَفُورُ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا

آمرزنده و گفتند کافران نخواهیم آمد پیش ما

السَّاعَةِ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ عِلْمُ الْغَيْبِ

قیامت بگو آری قسم در کتاب من آنچه غیب است و دانسته بودید

لَا يَعْزِبُ عَنْهُ مُنْقَلَبُ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا

غائب نیست از وی برگشتن ذره در آسمانها و نه

فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْفَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ ۝

در زمین و نیست خردتر از آن و نه بزرگتر از آن

كِتَابٌ مُبِينٌ ۝ لِيُذَكِّرَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

کتاب ظاهر تا بفرماید آنرا که ایمان آورند و عمل صالح کنند

عالم الغیب

عالم الغیب

عالم الغیب

عالم الغیب

عالم الغیب

عالم الغیب

عالم الغیب

عالم الغیب

وہ سب سے زیادہ اہم
آئی ہے ۱۲ ص

میں نے

أُولَئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ وَالَّذِينَ

انجام دینے والے ہیں اور رزق کی نعمت کی طرف اور جو لوگ
میں سے ہیں اُن کو ہے معافی اور رزق کی نعمت کی طرف اور جو لوگ

سے کروند اور رزق کی نعمت کی طرف اور جو لوگ

مِنْ رِجْزِ أَلِيمٍ وَيُرَى الَّذِينَ أَوْثَقُوا الْعِلْمِ

از عقوبت درد دہندہ وہی ہیں اُن کو داوہ شدہ است ایشان را

الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ وَبِهِ

چہ ہر کہ فرود آورده شد از جانب پروردگار تو راست و دلالت کند

إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ وَقَالَ الَّذِينَ

بسو کہ راہ خدا غالب ستودہ کار و گفتند کہ

كَفَرُوا أَهْلُ نَدْلِكُمْ عَلَى بَنِيكُمْ إِذْ مِنْ قُلْمٍ

کافران با یکدیگر ایمان دلالت کنیم شمار بر مردی کہ خبر میدہد ہشتاکہ چون بار بار

كَلَّمَ مِّنْ فِيْكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ أَفْتَرَى

نام بارہ بارہ شد کہ ہر آئینہ شمار از آفرینش نو باشد آیا برستہ است

نکویں کہے تم کو پھر نیاں نہاے کیا بنا لایا ہے

بسم اللہ الرحمن الرحیم

الحمد لله رب العالمین

والصلاة والسلام علی محمد و آلہ

الطیبین الطاهرین

اللهم

غفر

لہم

والصلاة والسلام علی محمد و آلہ

الطیبین الطاهرین

اللهم

غفر

لہم

والصلاة والسلام علی محمد و آلہ

الطیبین الطاهرین

اللهم

غفر

لہم

والصلاة والسلام علی محمد و آلہ

الطیبین الطاهرین

عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ بَلِ الَّذِينَ لَا

بر خدا دروغ را یا باو جنون است بلکه آنکه

یَوْمَ مَنُونٍ بِالْآخِرَةِ فِي الْعَذَابِ الضَّلَالِ الْبَعِيدَةِ

ایمان بے آرزو یا آخرت در عذاب باشند و در گمراهی دورانی

أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مِنْ

آیا ندیدند بسوی آنچه پیش روی ایشانست و آنچه پشت ایشانست

السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَنْشَاءً مُخْتَفِفَةً يُهْمُ الْأَرْضِ

آسمان و زمین اگر خواجهان و وزیران ایشانست از زمین

أَوْ لَسَقِطَ عَلَيْهِمْ كَسَفَا مِنَ السَّمَاءِ أَرَأَيْتُمْ ذَلِكَ

یا افکنیم بر ایشان اگر باران از آسمان بر آید درین کار

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَبْدٌ مُنِيبٌ وَلَقَدْ أَنشَأْنَا دَاوُدَ

نشدست هر بنده رجوع کننده را و بر آید داوریم و او را

مِنَّا فَضْلًا يُجِبَالِ أَوْ بَيْنَ مَعَهُ وَالطُّبَرِ وَالنَّارِ

از نزدیک خود بر روی گنبد ای کوهها بزرگ و بزم کوهها بزرگ و در میان کوهها

أَبْنَى طَرَفَيْهِ بَرَاءً سَبْعَ مِائَةٍ مِائَةً وَارْبَعِينَ

پس از طرفینش براهی سبعمائید و چهارصد و سی و دو

مِائَةً وَارْبَعِينَ وَارْبَعِينَ مِائَةً وَارْبَعِينَ

مِائَةً وَارْبَعِينَ مِائَةً وَارْبَعِينَ مِائَةً وَارْبَعِينَ

سب

بسم الله الرحمن الرحيم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

رُسَيْتٌ اَعْلَمُ اَلْاَوْدَ شَكَرًا وَ قَلِيلٌ

و در جای خود تقسیم عمل اگر چه یک کسان داود سپاسدار بر او اندک
چون برینے کام کرد داود کے گمراہی و غمان کو اور تو کم

مِنْ عِبَادِي الشَّاكِرِينَ فَلَمَّا قَضَىٰ عَلَيْهِ

کسی است از بندگان من شکر گزارنده پس چون مقدر کردیم بر وی
پس سپاس بخند و عین حق ماست و سپاس بهر چه تقدیر کی هستی او سپاس

اَلْمَوْتَ مَا دَلَّهِمْ عَلَىٰ مَوْتِهِ اِلَّا دَابَّةُ الْاَرْضِ

مرگ دلالت نکرد و یواضرا بر موت او مگر کرم چوب خواهر
موت نیز جای او کو او سکا فرما مگر کرم چوب کی

تَاْكُلُ مِنْ سَنَابِلِهِ فَلَمَّا خَوَّتِ بَنَاتُ الْجَنِّ

که بخورد عصار سبهار از بس چون با قناد واضح شد بنات جوان
که با ناز سکا عصار بهر چه وہ گمراہ معلوم کیا جنون سے

اَنْ لَّهُمْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي

که اگر میدانستند غیب را و زنگنه که کردند
که اگر خبر میدانستند غیب کی خبر سے

اَلْعَذَابِ اَلْمُهِيْنِ ۝ لَقَدْ كَانُوا لَیْسَ بِیْهِ

در عذاب خوار کننده بر آینه بود قوم سبهار در
دلالت کی تکلیفنا بین و قوم سبهار کو ہی

مَسْكِنُهُمْ اَيَّةُ الْجَنَّتِ عَنْ يَمِيْنٍ وَ شِمَالٍ كَلِمَاتٍ

جای ماندن ایشان نشانه را اینها را بود و دوستان از جهار است و از چپ چپ
او کی سبقتی بین نشانی دو باغ داسه و او را نویسه کسا

عبادی

بکسوت الیام

مُسْنَاهُ مُسْنَاهُ
کرم با خلف

لَبَّاءُ لَبَّاءُ
بالا سکان

مَسْكِنُهُمْ مَسْكِنُهُمْ
با محض غریب و سا

شمال

فصل حضرت سلمان چون در مسکن

سپاسی و بیت العرش بود و اینها

معلوم کیا که برای موت باقی و تو کلمات

لا فتنه ان کتاب شیشه سبک باقی

در بند که بندگی من شکر گزارنده پس چون مقدر کردیم بر وی پس سپاس بخند و عین حق ماست و سپاس بهر چه تقدیر کی هستی او سپاس مرگ دلالت نکرد و یواضرا بر موت او مگر کرم چوب خواهر موت نیز جای او کو او سکا فرما مگر کرم چوب کی که بخورد عصار سبهار از بس چون با قناد واضح شد بنات جوان که با ناز سکا عصار بهر چه وہ گمراہ معلوم کیا جنون سے که اگر میدانستند غیب را و زنگنه که کردند که اگر خبر میدانستند غیب کی خبر سے در عذاب خوار کننده بر آینه بود قوم سبهار در دلالت کی تکلیفنا بین و قوم سبهار کو ہی جای ماندن ایشان نشانه را اینها را بود و دوستان از جهار است و از چپ چپ او کی سبقتی بین نشانی دو باغ داسه و او را نویسه کسا

مجلس بکت داری بسبب انکه اینک
انکه بکت داری بسبب انکه اینک
بکت داری بسبب انکه اینک

۱۸

سَيِّدُ وَاٰفِيْهِ الْاَيْلِيْ وَ اَيَّامًا اَعْيُنِيْنَ ۝ فَيَضَاوِيْ
گفتم سیر کنید درین بهشتها و روزها این شده رگتندی برین

رَبَّنَا بَعْدَ بَيْنِ اسْفَارِنَا وَ ظَلَمْنَا اَنْفُسَنَا ۝
ای پروردگار ما را پس از دوری از تو و ظلم کردیم بر خویش

فَجَعَلْنَاهُمْ اَحْدِثَ وَ قَرْنَهُمْ كُلَّ مَمْرٍ ۝
پس گردانیدیم ایشان را از انبیا و پاره پاره ساختیم ایشان را تمام پاره ها را

۱۹

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُوْرٍ ۝
ببین درین ماجرا نشانه است بر صبر کننده و شکر گوینده را

وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ اِلٰلٰهِيْهُمْ كُنْهَ فَاَتَّبَعُوْهُ
و هر آینه راست یافت شیطان حق ایشان اندیشه خود را پس پیروی کردند

۲۰

اَلَا فَرِحْنَا بِمَنْ الْمُؤْمِنِيْنَ ۝ وَ مَا كَانَ لَه
آفرینیم از آنکه ایمان داران و چه بود شیطان را

عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطٰنِ الْاَلٰهَةِ ۝
بر شماست از سوی سلطان الهه

رَبَّنَا بَعْدَ
بَعْدَ
بَعْدَ

صَدَّقَ
غَرَبَ فَاَتَّبَعُوْهُ
سَرَّ

وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ اِلٰلٰهِيْهُمْ كُنْهَ فَاَتَّبَعُوْهُ
و هر آینه راست یافت شیطان حق ایشان اندیشه خود را پس پیروی کردند
و هر آینه راست یافت شیطان حق ایشان اندیشه خود را پس پیروی کردند

و هر آینه راست یافت شیطان حق ایشان اندیشه خود را پس پیروی کردند

مکتوبات

مِنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ وَرَبُّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

از آنکه یک در شبیه است و پروردگار تو بر هر چیز

حَقِيقَةً قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ

نگاهبان است بگو بخوانید آسمان را که گمان میکنند بجز

اللَّهُ لَا يَمْلِكُونَ مِنْ ثِقَالِ ذُرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ

خدا مالک نیستند هم وزن یک ذره در آسمانها

وَلَا فِي الْأَرْضِ مَا لَهُمْ فِيهَا مِنْ شَيْءٍ وَمَا

و نه در زمین و نیست این ترا در آسمان و زمین هیچ شری نیست

لَهُ مِنْهُمْ مُنْظَرٌ وَلَا تَقْعَمُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ

خدا را از این هیچ باری دیده و سودمند در خواست نزدیک خداست

إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ قُلُوبُهُمْ

مگر آنکه کسی که دستور داده باشند بر او و دل محترق شود چون نگاه کند

مَا ذَا قَالُوكُمْ قَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ

چه چیز فرموده است پروردگار شما را اعلی گویند که فرموده سخن را و اوست بلند مرتبه

۲۱۸

۲۲

إِذْ نَفَخَ فِي السُّنْبُورِ الْمَلَائِكَةُ

نصف دفع یعنی اذن نفختند

فَإِذَا هُمْ بِأَصْحَابِ الْمَشْأَلِ أَعْرَابٌ مُخْلِطُونَ

و اما آنکه بندگان سفارش می نمودند

بِأَصْحَابِ الْمَشْأَلِ أَعْرَابٌ مُخْلِطُونَ

و اما آنکه بندگان سفارش می نمودند

و اما آنکه بندگان سفارش می نمودند

قُلْ مَن يَرْزُقُكُم مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ قُلْ

مجلس سید الشهدا از جانب آستانها وزیرین بازگو

تو کہہ گون روزی دشاہ غم کو اسبھانوں اور زمین سے پتا

اللَّهُمَّ إِنَّا أَوْلَاكَ كَرَمًا وَفِي ضِلَالٍ

خدا میدهد و بر این پایه استوار

کہ اسد اور یاجم یا تم ، بینک سو جہہ پر امین یا پڑے امین بینکار سے امین

مُبِينٌ ۝ كُلُّ لَّا تُسْأَلُونَ عَنْ أَعْرَابِنَا وَلَا تُنْصَلُونَ

فہرست
مجموعہ سوال کردہ خواہشمند از گنہ ما و سوال کردہ خواہشمند

صریح **و** تو کہہ بیٹھے نہ پوچھیں گے جو معنی لگناہ کیا اور پھر معنی یہ ہو جس سے

عَلَّمَ تَعْلِيمًا ۞ قُلْ حَسْبِيَ اللّٰهُ ۚ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ ۖ عَلَيْهِ اَعْتَصِمُ ۚ

از آنچه شما بگوئید. بگو. جمع خوانم کرد و پروردگار ما میان ما باز حکایت کند

تو غم کر سیتے ہو تو کہہ جمع کریگا ہم سب کو رب ہمارا پھر فیصلہ کریگا

وَأَمَّا الْفُلُ فَأُرْسِلَتْ بِرَحْمَةٍ مِنَّا لِيُبَيِّنَ لَكُمْ آيَاتِنَا فَتَدَارَكُوا أَلَمًا لَّيِّنًا

یٰۤاَیُّهَا الْحَقُّ وَهُوَ الْفَتْاحُ الْعَلِیْمُ قُلْ رُوْ

میں بین الفضا کا اور سی ہے نہ کہ ایسا نیا لایا گیا تھا تو کہہ چکے ہو وہاں

Handwritten text in Arabic script, likely a continuation of the list or a separate entry.

الدين احمد بن محمد بن عبد الله بن هاشم

آنانکه این سزا را حق کرده اند باید بعد از ترک ریاضت به چنین سبب بگذرند و خود را بآنها بسپارند

جن کو اوس کے تلایے ہو سا جہی ہڑا کر کوئی نہیں وہی اس کے زبردست

١٢٣٤٥٦٧٨٩١٠١١١٢١٣١٤١٥١٦١٧١٨١٩٢٠٢١٢٢٢٣٢٤٢٥٢٦٢٧٢٨٢٩٣٠٣١٣٢٣٣٣٤٣٥٣٦٣٧٣٨٣٩٤٠٤١٤٢٤٣٤٤٤٥٤٦٤٧٤٨٤٩٥٠٥١٥٢٥٣٥٤٥٥٥٦٥٧٥٨٥٩٦٠٦١٦٢٦٣٦٤٦٥٦٦٦٧٦٨٦٩٧٠٧١٧٢٧٣٧٤٧٥٧٦٧٧٧٨٧٩٨٠٨١٨٢٨٣٨٤٨٥٨٦٨٧٨٨٨٩٩٠٩١٩٢٩٣٩٤٩٥٩٦٩٧٩٨٩٩

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ

مردمان بهشتیان

اور نیکو جو بننے پہنچا سو ساری لوگوں کی واسطے

ف
یہ دوزخ ہے جس میں
ایک ایک طرف سے
یہ دوزخ ہے جس میں
ایک ایک طرف سے
یہ دوزخ ہے جس میں
ایک ایک طرف سے
یہ دوزخ ہے جس میں
ایک ایک طرف سے

بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

ترہ دہندہ اور نشانہ دہن لیکن اکثر مردمان سمجھتے
خوشی اور درسنائی کو لیکن بہت لوگ نہیں سمجھتے
وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ
وہ کہتے ہیں کہ یہ وعدہ اگر سچا راست گو ہے

اور کہتے ہیں کہ یہ وعدہ اگر سچا ہے
قُلْ لَّكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَأْذِنُ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ سَاعَةً وَلَا

گو شمار راست وعدہ روزیکہ کہ باز نہیں نمایند از ان ساعے و نہ ہونے
تو کہہ تم کو وعدہ ہے ایک دن کا نہ دیر کر دے اور سب ایک گہنی

تَسْتَقْدِمُونَ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَكَ
پیش دیتے کہنید کہتے ہیں ان بھی شرکان ہرگز

شعابی اور کہنے کے بے
نَوْمٍ بِهَذَا الْقُرْآنِ وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَٰكِن

باور نہ کریم این شد آئرا و نہ ان کتاب را کہ پیش از تو پیش آئی
ہم ہرگز نہیں کہ یہ قرآن اور نہ اس سے اگلا اور کہی

تَنَازِلُ الظَّالِمِينَ مَوْفُونَ بِمَا عَصَوْا رَبَّهُمْ
بہی بی چون ستمگاران ایستادہ کردہ شوند نزدیک پروردگار خویش را بپیکار

تو دیکھ جب کہ گناہ گار تپ کے گئے ہیں اپنے رب کے پاس
بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ يَتَّبِعُونَ الْفَقِيرَ لَبَّاسًا

بعض ایشان را بعض کے پیچھے سخن را یعنی جوا سوال کنند میگویند آنانکہ
ایک دوسرے پر دانتا ہا بت کہتے ہیں جنکو

۲۸

۲۹

ع ۳۰

کے

نصف

۱۳۳

نصف

اسْتَضِعُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا الْفَلَاحُ لَكُمْ
 تاوان گرفته شد ایشان را مانده سر بسته کردند اگر بے بودیتان
 کرد و همچنان بڑای گویند و الا کو اگر کم نه بویست و نام
 مومنین **قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ**
 سلطان بنیدیم گفتند سر بسته بڑای گویند و اسی
 ایمان دار بچنے
 اسْتَضِعُوا الْفَلَاحُ لَكُمْ عَرَاهُ
 تاوانان آما باز داشتند شمار این بد است
 کم زور بچنے بگویند کو کیا بے روک رکشام کو سو خدیکی بات
 بعد اذ جاءكم بل كنتم مجرمين **وَقَالَ**
 بعد از آنکه آمد بشما بلکه شما بودید گناهکار و گفتند
 نهاری پس نهی بچھے کوئی نہیں تم ہی سے گناہگار اور کہنے لگے
 الَّذِينَ اسْتَضِعُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا اَبْلَ مَكَرٍ
 تاوانان کم زور بچنے بڑای گویند و الا کو کوئی نہیں پر ہم سے
 اَبْلَ مَكَرٍ وَ النَّهَارِ اِذْ تَأْمُرُ وَنَا اَنْ نَكْفُرَ بِاللّٰهِ
 شب و روز و چون میفرمود ما را کہ کافر شویم بخدا و
 رات دن کی جب ہم کو حکم کرتے کہ ہم نہ مانیں اللہ کو
 بَجْعَلْ لَّهٗ اَنْدَادًا وَاَسْمَاءُ النَّدَامَةِ كَسَارًا
 مقرر کنیم بر یک او چنان یا زار و در دل دارند ہم ایشان چنان چون بر سینند
 اور ہم دوین او بے ساتھ برابر سیند اور چنان چنان سیند لگے جب و کہا

رآؤ و بجهت نصف الفلح
 و تبا عا
 و لیس فی فلاح و کسار و
 بجهت ان و درید و کسار و

۳

میں

الْعَذَابُ وَجَعَلْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ

عذاب اور جسے ڈالیں ہیں ان کو زین میں

كُفْرًا أَهْلُ الْيَمِينِ الْأُولَى الْأُولَى الْأُولَى

کافران سزا دادہ نہیں ہو گئے ہیں اپنے سزا گاہ

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّبِيٍّ إِلَّا قَالَ مَثَرُكُمْ

وہ نہیں دے گا کہ تم کو کسی نبی کی طرف سے بھیجا گیا ہے

أَنَّا بِنَاكُمْ أَوْ لَكُمْ أَوْ لَكُمْ أَوْ لَكُمْ أَوْ لَكُمْ

ہم تم کو بنائے ہیں یا تم کو یا تم کو یا تم کو یا تم کو

أَمْوَالَكُمْ وَأَوْلَادَكُمْ وَمَا سَعَرَ بَعْضُهُمْ قُلُوبَهُمْ

اموال اور اولاد اور ہم نے کچھ لوگوں کے دلوں کو

رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَكِن

میرا رب جو پسند دیتا ہے روزی جس کو چاہے اور پھر

أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا

اکثر مردمان نہیں جانتے ہیں اور تمہاری مال

۴

۳۳

۳۵

۳۷

۴۰

سما

تقریباً

بشرای الضعف

الزمن

الوقت

مستحق

روح

یقیناً

بروید

مخرج

أولئك الذين يقرَّبونكم عندنا زلفى الأمن آمن

اولاد شما آنچنین که مقرب گردانید شمار از دیک برشته قربت لیکن آنکه از دیک

و عمل صلحاً فاولئك لهم جزاء الضعف

و کرد کردار شما بیست بهل جماعه اینست از جسد او در چند

بما عملوا وهم في الغفوت آمنون والذين

بما عملوا آنکه عمل کردند و ایشان در گشتها بکنده این شدند و آنکه

يسعون في آياتنا معجزين أولئك في العذاب

سعی میکنند در رد آیات ما مقابله کنان آنجماعه در عذاب

محصرون قل اني يسط الرزق لمن يشاء

حافظ کرده شوند بگو هر آینه پروردگار من گشاده میکند روزی را هر که خواهد

من عباده ويقدر له وما انفقت من رزق

از بندگان خود و ننگ بکنار دیر هر که خواهد و هر چه خرج کنی از خزائن من

فمن خلفه وهو خير الرزقين و یقیناً

پس خداوندی است آن دهد و او بهترین روزی دهندگان است و روزی که بخواهد

جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَكِ كُنْ أَهْلًا ۖ يَا أُولَ الْأَعْيُنِ

ہم سب کو ایک ہی بات کہیں کہیں آبا ایشان شمار
پھر کہے گا شہر تو کیا یہ لوگ ہیں تو

يَعْبُدُونَ ۖ قَالُوا سُبْحَنَكَ أَنْتَ وَلَسْنَا بِمُحِبِّينَ

عبادت میکرند شہر تو کیا گویند باکے تراست تو کار ساز باکے

پوچھتے وہ بولے پاک ذات ہے تیری ہم تیری طرف ہیں

وَنُحِبُّكَ كُلَّ كَانُوا يَعْبُدُونَ ۖ وَالْحُجْنُ أَكْرَهُوْهُ

سو آبا ایشان ہر ایک ایشان عبادت میکرند دوا اڑا کر اگر ایشان

نہ اذنی طرف نہیں پر پوچھتے تھے جنوں کو یہ کتر

بِهِمْ مُؤْمِنُونَ ۖ قَالُوا لَوْ كُنَّا نَعْلَمُكَ بِعَمَلِكُمْ

بدیوان اعتقاد رکھتے ہیں امروز کہہ سکتے تھے بعض شہر

اور انہی پر یقین رکھتے ہیں سو آج تم مالک نہیں ایک دوسرے

لِبَعْضٍ نَفَعًا وَلَا ضَرًّا ۖ وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَنُّوا

ہر ایک بعض سودر ساندن دن زبان کرون و فراموش سمجھا رہا تھا

ذَوِقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ تُكَذِّبُونَ

بجھد عذاب آتے کہ شہر دروغ میداشتند آرا

وَأَذَاتُ عَلَىٰ عَمَلِكُمْ ۖ أَيْتَنَابِيَّتٍ قَالُوا مَا هَذَا

دچون خواندہ میشود برا ایشان آیات ماروشن آمدہ گویند باکے کتر

اور جب پڑی جادین اون پاس ہماری آئین کھلی کہیں اور نہیں

نقول

فرع

قول

مفسر نے عبادت مالک یا کتر کو
مفسر نے عبادت مالک یا کتر کو
مفسر نے عبادت مالک یا کتر کو

الْأَرْجُلُ يُرِيدُ أَنْ يَصْلَحَكُمْ عَمَّا كَانُوا يَفْعَلُونَ

مگر مردی که بخوابد باز دارد و شمارا از آنچه سبب پرستیدند بدان شما
میکرد پس که چنانچه رو که دیدم که او آن کسی که در پیش من میخواست
وَقَالُوا مَا هَذَا إِلَّا آفَاكُ مُفْتَرًى وَقَالَ الَّذِينَ
وگویند نیست این فتنه آن مرد دروغی بربافته وگویند

اور کهن اور زمین بهر چو بهر بی با ند و یا اور کهن
كَفَرُوا بِالْحَقِّ كَمَا جَاءَهُمْ مِنْ هَذَا الْأَحْصَانِ

کافران سخن راست را چون باید بدین نیت این مگر سحر ظاهر
مگر شک است که چه می بیند او آن یک اور زمین بهر چو بهر
وَمَا أَتَيْنَهُمْ مِنْكِ يَدٌ رَاسُودَةٌ وَمَا أَرْسَلْنَا

و ندادیم شرکان اعراب را کتابها که بخوانند آنرا و نرسیدیم
اور نه دی زمین اگو بهر کتا بن چو بهر است این اور بهر زمین

إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ

بسیار آن پیش از تو هیچ ترساننده و دروغی و دشمنان آنکه
ان پس چنانچه کوی در این اول در چو بهر است این

قَبْلَهُمْ وَمَا بَلَغُوا مَعْشَارَ مَا آتَيْنَهُمْ فَاكْذَبُوا

پیش از این آن بودند و این شرکان رسیده اند به یک آنچه و او بهر چو بهر است این
اگون سینه اور بهر زمین بهر دسویان حصه کو چو بهر او کو دیا تا بهر چو بهر است این

فَكَيْفَ كَانَتْ تَكْبِيرُ قُلُوبِنَا عِظَمُ كُفْرِهِمْ

پس چگونه بود عقوبت من
تو کتا هوا کتا میرا
تو کتا من تو ایک ہی نیست کرتا چون تو

وای به چو بهر چو بهر است این

تکبیری

با قیامت الیاء و صلا
علا علی العالمین صلا

اصِلْ عَلَى نَفْسِي وَإِزْهَدِيْتِ فَمَا يُؤْتِي

کہ گمراہ میثوم بر نفس خویش و اگر راہ با ہم پس بسبب است کہ وحی فرستد کہ بگوئی نکاحا سے بر سب کو اور اگر میں سوچا ہوں تو اس سبب کہ وہی پہنچا

إِلَى رَبِّي إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ وَلَوْ تَرَى إِذْ دُعُوا

سبب کے من پروردگار میں ہر آئندہ و کشتہ از دیک و تعب کنی اگر یہ مینی چون منظر
جگو برابر وہ سنا ہے نزدیک اور کہی تو دیکے جب ہم گہرا دیکے

فَلَا فِتْنَةٌ وَآخِذُوا مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ

پس نہایت از عذاب خلاص شدن و گرفتہ شوند از ہر جا نزدیک
ہم بہا کے نہیں بچتے اور کہتے ہے نزدیک جگہ ہے

وَقَالُوا آمَنَّا بِهِ وَأَنَّى لَهُمُ التَّنَازُشُ مِنْ

وگویند آگاہ ایمان آوردیم بقرآن و از کجا بود ایشان نزاع است آوردن ایمان
اور کہنے لگے ہم نے اسکو یقین مانا اور اب کہاں نکاحا ہوتا ہے

مَّكَانٍ بَعِيدٍ وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ وَهُمْ

جگہ دور یعنی محال شدہ و حال آنکہ کافر بودند بقرآن پیش زمین و می اندازد
دور جگہ ہے ف و اس کے منکر ہو رہے آگے سے اور

يَا لَيْسَ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ وَجِيلٌ بَيْنَهُمْ

نادرہ از مکان دور
بن و گئے ثانی پر دور جگہ ہے اور انکا دور گیا اون میں

وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاءِهِمْ

و میان آنچه ہوا آستند چنانچہ کردہ شدہ با ایشان
اور جو ان کا ہی چاہیے اون میں جب کیا گیا ہے ان کی راہ و ان

۴۲۹

کے گمراہ میثوم بر نفس خویش

التنآش
ح ص ۲
ک ر

کے گمراہ میثوم بر نفس خویش

جیل
ہاشم الکسر
ط م

کے گمراہ میثوم بر نفس خویش

۵۷ ع ۱۴
مِنْ قَبْلِ أَنْ يَكُونُوا فِي شَكٍّ مُبِينٍ ۝

پیش ازین برآیند ایشان بودند در شک و یو
سوفاطر ایک کہ سو فیہ آیاتہا ۴ فی العدی و کلماتہا

و حروفہا ۳۱۳ و رکوعہا ۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله فاطر السموات والأرض جاعل الملكة

ہمہ سناسن خداست آفرینندہ آسمانہا و زمین سازندہ فرشتگان را
سب خوبی اللہ کو ہے جس نے بنا کتبے آسمان و زمین جس نے ہر ایک
رسلاً اولیٰ اجمعہ مثنیٰ و ثلث و ربیع و زید و
بیضا بر سازندہ ایشان را خداوند از و با دوگان و سگن سہ گان و چارگان
پیام آگاہی کو ہے جن کے پر ہن دو و اوہین مین اور چار چار ہر نام ہے

الخالق ما يشاء ان الله على كل شيء قدير ۝

آفرینش ہر چہ خواہد بر آیندہ خدا بر ہر چیز تواناست
پیدائش مین جو چاہے بیشک اللہ ہر چیز کر سکتا ہے و

مکتبہ اسلامیہ
پیشانیہ
۱۲

مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا

انہ کو کھلا دے ساز و خدا پر اگر دمان از رحمت پس بچ نہ کنند و نیست آنرا
جو کہول ویک اللہ لوگون پر یکہ ہر نو کوئی نہیں او کو روئے والا
وما تمسک فلا تمسک لہ من بعدہ و هو العزیز

و انچه نہ کنند پس بچ نہ سازند و نیست آنرا بعد از رحمت و دوست علیہ
اور جو روک یو کہ نو کوئی نہیں او کو روئے والا اسکے سوا اور کسی اور کو
الحکیم ۱۰ یٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ

ہکمت اسے مردمان یاد کیند نعمت خدا را
حکمتوں والا لوگو یاد کرو احسان اللہ کا
عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خُلُقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنْ

برخوش آیا پچ آفرینندہ ہست غیر خدا روئے میدہد اشارہ
اے او پر کوئی ہے نہ ایے والا اللہ کے سوا کسی روزی دیا تم کو
السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَكُلُوا

جانب آسمان و زمین نیست پچ معبود مگر وہ پس از کجا
آسمان اور زمین سے کوئی حاکم نہیں مگر وہ بہر کجا نہ ہے
تَقُولُونَ ۝ وَإِنْ يَكُنْ ذُبَابٌ فَقَدْ كَذَّبَتْ

گردانیدہ میشود و اگر نہ مرغ نسبت کنند ترا پس ہر آئینہ بوزن شدہ
او بے جا ہے ہو اور اگر نہ کون چھو ہلا دین تو چھو ہلا بے گئی
رَسُولٍ مِنْ قَبْلِكَ وَاللَّهُ يُرْجِعُ الْأُمُورَ

پیغامبران پیش از تو و بسوی خدا باز گردانیدہ میشود کار را
کہتے رسول تجھے پہلے اور اللہ یک ہیختہ ہیں سب کام

ما یفتح اللہ للناس من رحمۃ فلا تمسک لہا

غیر اللہ
اور نہ

تجھے
کام

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغْرِبْكُمْ

اے مردمان ہر آئینہ وعدہ خدا راست ہے پس غریب نہ کرو تمہارا

الحقُّ الدُّنْيَا وَلَا يَغْرِبْكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ

زندگانی دنیا دغا دینے والا ہے نہ تمہارا غیور نہ ہو کہ

بِالشَّيْطَانِ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوا عَدُوَّ

برائے شیطان تمہارا دشمن ہے پس دشمن نہ کرنا اور

إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ

جو انہیں کہتے ہیں کہ چاہتے ہیں کہ وہ بنیں اہل

الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ

انہوں نے کفر کیا ان کے لیے عذاب سخت ہے اور انہوں

أَمْسُوا وَعَلَى الصَّلَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ

اجل آئیں اور نماز پر ان کے لیے مغفرت ہے اور اجر

كَبِيرٌ أَفَمِنْ دِينٍ لَمْ يَسْأَلْكُمْ عَنْ دِينِهِمْ

بزرگ کیا ہے کہ ان سے کہہ دو کہ تمہارا دین کیا ہے

بَرَاءٌ مِمَّا يَسْتَدْعِيهِمْ وَإِلَى دِينِهِمْ

برائی سے دور رہو اور ان کے دین کی طرف

مُتَوَلِّينَ أَمِ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا

مائل ہیں کیا ہے کہ ان کے دین کو لہو

وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَكُونَ دِينَكُمْ وَالَّذِينَ

تو کہہ دو کہ تمہارا دین تمہاری

شہید
آپ عبد الباقی

فاز اللہ

نہ

فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ

پس ہر آئینہ خدا گمراہ میکند ہر کرا خواہد در راہی نماید ہر کرا خواہد

فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً إِنَّ اللَّهَ

پس باید کہ ہلا کہ نشود نفس تو بر ایشان از رور و گریغ ہر آئینہ خدا

عَلَيْهِمْ مَا يَصْنَعُونَ وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ

وہاںست با نچہ میکنند و خدا آنست کہ فرستاد

الرَّحْمَنَ فَاسْتَعِذْ بِهِ إِنَّمَا آتَاكَ الْوَحْيَ

باد را پس بر گنجت آن باد را بر آئین کہ دیم ابرار است و مردہ ہیں

بِهِ الْآرِضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَلِكَ النُّشُورُ

آن ابرارین را بعد مردہ ہون آن چنین خواہد بر آئین مردگان

مَنْ كَانَ يَرْيِدُ الْغِنَى فَلْيَسْعَ الْغِنَى جَمِيعًا

ہر کہ خواہد از جندہ پس خدا تر است از جندہ ہر کجا

إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلْبُ الطَّيِّبُ وَالْأَعْمَلُ الصَّالِحُ

سوی او بالا میرود بخنہ پاک و عمل صالح

اوستکی طرف چڑھتا ہے کلہم شہرا اور کام نیک

تَذْهَبُ نَفْسُكَ

م

الرَّحْمَنَ

دفعہ

صَبِيَّتٍ

دح کص

روح کفر

عذاب شدید و مکرر اولئک ہوئے (۱) واللہ

وَمَا تَجْلِي مِنْهُ لِكُلِّ شَيْءٍ وَهْدٌ وَلَا تَضَعُ الْأَسْبَابُ وَمَا

مَنْ كَانَ فِي دَاوَدَ فَتَشْتَدُّ لَمْ يَجِدْ دَرَارَ عَمْرٍى وَكَمْ كَرْدَه فَتَشْتَدُّ اَزْ عَرَبٍ وَبِالْاَسْبَابِ
بِاِيَاتِهِ كَوْثُرٍ بَرِّى عَمْرٍى اَلَا اَوْرَثَهُ كَيْفَ هِيَ كَيْسِي عَمْرٍى
مَنْ كَانَ فِي ذَلِكَ عَلَيَّ اَللّٰهُ لَسَدٌ وَهَلْ كَسَدٌ

مذہب ہر آئینہ اینکار بر خدا آسانست و بر ابرہہ سختی

دور یا یہہ میٹھا ہے بیاس نکھانا ہے پیے من رجا

مفتی

بنی قریظہ
تاریخ
ص ۱۰۰

مجلس شورای اسلامی

۲۷۵
فصل

وَهَذَا مِلَّةُ أَجَاهٍ وَمِنْكُمْ لَتَأْكُلُونَ لَحْمًا

دآن دیگر شکر نخلی نال است و از هر کی می خورد گوشت

اور یہ کھارا کرڈا اور وہ نوین سے کھائے ہو گوشت

طَرَاوُتْخَرِجُونَ حَلِيَّةَ نَلَسُونَهَا وَتَرَى

تازہ و بری آریہ ز بویہ کرے پوشید آزادی بھی

تازہ اور نکالتے ہو گھنا جسکو پہنتے ہو اور خود سے

الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاحِرُ لَتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ

کشیدار در در شکافند آب نارو طب طلب کنند از فضل او

جہاز اوسین جلتے ہیں بہارے تاملش کرو اوسے فضل

لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝ يَوْمَ الْيَكْلِ فِي النَّهَارِ

تا بود کشا شکر گوید و در بے آرد شب را در روز

شاید تم حق مانوی رات بیٹا تا ہے دن میں اور

يَوْمَ النَّهَارِ فِي الْيَكْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ

در بے آرد روز را در شب و رام ساخت آفتاب و ماہ را

دن بیٹا تا ہے رات میں اور کام لگا سورج اور چاند

كُلِّ يَوْمٍ يَكْفِي لِأَجَلِ مُسَمًّى ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ

ہر کی پروہ پیدا ہے معین این است خدا پروردگار شما اور پاد

ہر ایک چلتا ہے ایک ٹہر کدوہ ہر یہ اللہ تمہارا رب اوسکی پناہی

وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا

و انکے بے پرستند بید و مالک نہیں

اور جن کو تم پکارتے ہو اوسکے سوا مالک نہیں

فصل
بے شکم از اسلام و ازین
خدا کفر و مشرب و ی (کجا اگر مگر)
دو نویسی فاندہ سے گاسلا و ان
وقت دین اور کافرون سے جوین فرج و ان
بے شکم کھاری و دو نویسی فاندہ سے
اور گھنا سے نور و گنا اور و اہم
بے شکم کھاری و دو نویسی فاندہ سے
بے شکم کھاری و دو نویسی فاندہ سے

کھاری و دو نویسی فاندہ سے
بے شکم کھاری و دو نویسی فاندہ سے
بے شکم کھاری و دو نویسی فاندہ سے

۴۴۶
 ہاں پہلے کو پورے کی پوری ہوا
 ہرگز نہ کی دین بند کی اس
 کہی اسلام اور سوچ جانے کی طرح
 رات دن کی طرح کی گئی تھی

۴۴۷

قُطْمِرٌ ۝ اِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دَعَاءَكُمْ ۝
 مقدار پست گشتہ اگر خواند البتہ نرا نشنوند خواندن شما
 ایک چھلکے کے طور پر اگر تم اوکو بکارو سنیں نہیں تمہاری بکار
 وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ
 اگر بغیر سن نشنوند قبول نہ کنند گفتہ شما و ہر روز قیامت
 اور اگر سنیں نہ سچیں نہیں تمہارے کام پر اور دن قیامت کے
 يَكْفُرُونَ كَيْتَرَكُمْ وَلَا يَنْبُذُكُمْ خَيْرٌ ۝
 نہ کر شوق شریک معترف گردن شمار او جہنم ہر ایک پس ماند و ناقص
 کفر ہوئے تمہارے شریک ہر ایک سے اور کوئی نہ تار کا جھوکو جھوکو نہ ہو
 يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ
 ایسے مردمان شاید محتاج بسوئی خدا و خدا
 تُوں تم ہو محتاج اللہ کی طرف اور اللہ
 هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ۝ اِنْ يَشَاءْ يُبَكِّمَكُمْ وَيُنَازِلُكُمْ
 ہونست نی احتیاج ستوہ کار اگر خواہد نابود سازد شمار و بار
 دہی ہے سے پر واری ہو سزا اگر چاہے تم کو بجا و اور دے
 يَخْلُقُ جَدِيدًا ۝ وَمَا ذَلِكُ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ۝
 آفریش نو و نیست این کار بر خدا دشوار
 ایک نئی خلقت اور یہ اللہ پر مشکل نہیں
 وَلَا تَنْزِيلُ وَاِزْرَةٍ وَرَزَقُكُمْ وَانْ تَدْعُ
 ورنہ نذر رنج بردارندہ باز گیرے را اگر بخواند
 اور نہ ادھنا و بگا کوئی ادھنا ہے والا جو چھو دے کسا اور اگر بکار

۱۳

۱۴

۱۵

۱۶

۱۷

گویند و تحقیق بنیادیت رسد ان کو گویا اندام
 مثل خیر برتر نہ شایسته بگویند

خداوند بخشنده و بخشنده
 سون جان و جانی و جانی و جانی

مشقہ

۹۳

مَنْقَلَةٌ إِلَى حُلَاهَا لَا يَحْمِلُ مِنْهُ شَيْءٌ وَكَوْكَان

کوان بار کیسے لے کر خولیں ہر دھندلے نشو وازان بار چربے اگر چہ جس کوئی بوجھوں مڑتا آتا بوجھ بنائے کو کوئی نہ ادا تھا اور نہیں کیسے کہ اگرچہ

ذَاقُوا آثَامًا تَتَذَكَّرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ

۱۸۰ ذوق فرمائیے اسے اسے منیت کہ تم سیکھ کر کہی تبتہ از پروردگار

بِالْغَيْبِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَنَزَّلْنَاهُ

غائبانہ اور یاد داشتہ ان کا زرا و ہر کہ پاک شدہ سر پرست بن

يَتَذَكَّرُ لِنَفْسِهِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ

۱۸ کہ یاد فرمائیے اپنے آپ کے نفس و سب سے خدا باز گشت برابر بنے نہیں

الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ وَالْظَلِيلُ وَالْأَفْ

نابینا و بینا اور دیکھتا اور اندھا

۲۱ وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُورُ وَمَا يَسْتَوِي

۲۱ و نہ سایہ و نہ باد گرم برابر ہمیشہ نہندگان

وَلَا الْأَمْوَاتُ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَن يَشَاءُ

۲۱ و مردگان ہر آئینہ خدا می شنو اند ہر کہرا خواہد نیست

ثلثه اربع

۱۸

۱۹

۲۱

سناؤ فریق پر تو کو اور خطب کی اس
 اوجھار اور اندر سے اس
 سناؤ فریق پر تو کو اور خطب کی اس
 اوجھار اور اندر سے اس
 سناؤ فریق پر تو کو اور خطب کی اس
 اوجھار اور اندر سے اس

بِمَسْمُوعٍ مِنَ الْقُبُورِ ۚ اِنَّكَ اِلٰهٌ نَدِيرٌ
 سناؤ اندر سے کہیں کہیں گورستان میں
 سناؤ اندر سے کہیں کہیں گورستان میں
 سناؤ اندر سے کہیں کہیں گورستان میں
 سناؤ اندر سے کہیں کہیں گورستان میں
 اِنَّا اَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا ۚ
 ہر آئینہ راستہ اور ایم ترا بریں سناؤ بشارت دہندہ و بیم گندہ دہشت
 ہر آئینہ راستہ اور ایم ترا بریں سناؤ بشارت دہندہ و بیم گندہ دہشت
 ہر آئینہ راستہ اور ایم ترا بریں سناؤ بشارت دہندہ و بیم گندہ دہشت
 ہر آئینہ راستہ اور ایم ترا بریں سناؤ بشارت دہندہ و بیم گندہ دہشت
 مِّنْ اُمَّةٍ اَلَّا يَخْلُفُوْهُ اَنذِرْ ۚ وَارْتَعْزِ بِكَ
 ہر آئینہ راستہ اور ایم ترا بریں سناؤ بشارت دہندہ و بیم گندہ دہشت
 ہر آئینہ راستہ اور ایم ترا بریں سناؤ بشارت دہندہ و بیم گندہ دہشت
 ہر آئینہ راستہ اور ایم ترا بریں سناؤ بشارت دہندہ و بیم گندہ دہشت
 ہر آئینہ راستہ اور ایم ترا بریں سناؤ بشارت دہندہ و بیم گندہ دہشت
 فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ
 ہر آئینہ راستہ اور ایم ترا بریں سناؤ بشارت دہندہ و بیم گندہ دہشت
 ہر آئینہ راستہ اور ایم ترا بریں سناؤ بشارت دہندہ و بیم گندہ دہشت
 ہر آئینہ راستہ اور ایم ترا بریں سناؤ بشارت دہندہ و بیم گندہ دہشت
 ہر آئینہ راستہ اور ایم ترا بریں سناؤ بشارت دہندہ و بیم گندہ دہشت
 بِالْبَيِّنٰتِ ۚ بِالزُّبُرِ ۚ وَبِالْكِتٰبِ الْمُنِيرِ ۚ ثُمَّ اَخَذَ
 ہر آئینہ راستہ اور ایم ترا بریں سناؤ بشارت دہندہ و بیم گندہ دہشت
 ہر آئینہ راستہ اور ایم ترا بریں سناؤ بشارت دہندہ و بیم گندہ دہشت
 ہر آئینہ راستہ اور ایم ترا بریں سناؤ بشارت دہندہ و بیم گندہ دہشت
 ہر آئینہ راستہ اور ایم ترا بریں سناؤ بشارت دہندہ و بیم گندہ دہشت
 الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرٌ ۚ
 ہر آئینہ راستہ اور ایم ترا بریں سناؤ بشارت دہندہ و بیم گندہ دہشت
 ہر آئینہ راستہ اور ایم ترا بریں سناؤ بشارت دہندہ و بیم گندہ دہشت
 ہر آئینہ راستہ اور ایم ترا بریں سناؤ بشارت دہندہ و بیم گندہ دہشت
 ہر آئینہ راستہ اور ایم ترا بریں سناؤ بشارت دہندہ و بیم گندہ دہشت
 اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَخَرَجْنَا
 آئینہ راستہ اور ایم ترا بریں سناؤ بشارت دہندہ و بیم گندہ دہشت
 آئینہ راستہ اور ایم ترا بریں سناؤ بشارت دہندہ و بیم گندہ دہشت
 آئینہ راستہ اور ایم ترا بریں سناؤ بشارت دہندہ و بیم گندہ دہشت
 آئینہ راستہ اور ایم ترا بریں سناؤ بشارت دہندہ و بیم گندہ دہشت
 اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَخَرَجْنَا
 آئینہ راستہ اور ایم ترا بریں سناؤ بشارت دہندہ و بیم گندہ دہشت
 آئینہ راستہ اور ایم ترا بریں سناؤ بشارت دہندہ و بیم گندہ دہشت
 آئینہ راستہ اور ایم ترا بریں سناؤ بشارت دہندہ و بیم گندہ دہشت
 آئینہ راستہ اور ایم ترا بریں سناؤ بشارت دہندہ و بیم گندہ دہشت

۲۲
۲۳

۲۵

۲۶
۲۷

سناؤ فریق پر تو کو اور خطب کی اس
 اوجھار اور اندر سے اس
 سناؤ فریق پر تو کو اور خطب کی اس
 اوجھار اور اندر سے اس
 سناؤ فریق پر تو کو اور خطب کی اس
 اوجھار اور اندر سے اس

نکلیں
 مانتا تھا
 جو دلی کا تیرا

تَبَوُّدَ ۞ لِيَعْلَمَ أَجْرَهُ وَوَدَّ بَدَلَهُمْ فُضِّلَ

ہلاک ہونے کا انجام یہ تھا کہ ایشیائی مرد و ایشیائی عورتوں نے ہزار ہا سالوں سے ایک دوسرے سے ٹکرائے ہوئے تھے اور ان کو ایک دوسرے سے بے رغبتی تھی۔

إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٦٠﴾ وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ

ہر آئینہ اور آفرینہ قدردانست و اینچہ او صبیحے شمسہ و انجم بسکون
خفیت وہ سب بخشیش و القبول کرنا اور جو چاہئے سجدہ پراقتاری

من الكتب المحفوظة في مكتبة

از رتبه آن
کتاب دای الیهیک سیم سجا کر سیم دای سیم سجا کر

ان شاء اللہ تعالیٰ

چرا این خداوند بندگان خود را از دنیا است
مقرر الله است بندگان خود را که هر یک را به هر یک از ایشان

الكتب التي تصطبقتنا من عبادنا

قرآن آمانا کہ جسے ہر گزیدہ علم ایسا مزا اڑ سجدگان خود سے ہرگز نہیں
کتاب نہیں ہے وہ جو ہمیشہ ایسے بزرگوں میں سے ہے ہر کوئی ازین

طالع الفلك و هو من قضاة الفلك

بر اکتاسه کی جانکا اور کوئی اوین سیمج کی پال برادر کوئی اوین سیمج کی پال برادر کوئی اوین سیمج کی پال

بِالْخَيْرَاتِ بِإِذْنِ اللَّهِ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ

بسم الله الرحمن الرحیم
بسم الله الرحمن الرحیم

بے فکر حویان اللہ کی علم سے ہے۔ یہی ہے بڑی برکت

۲۹

15

لەبەرزنج

4

والله اعلم بالصواب
هذا من اربعه مبرمج استخرج

نہیں ہے کہ بعد کتاب کے

ایک اور شخص نے کہا کہ اگر ایک
میں دو تیس ایک گئے ہیں تو میں نے ایک
ایک علی بابا کوئی شخص نے کہا ہمارا
میں سونے کے دروازے پر

ابن کثیر نے فرمایا ہے کہ اگر کوئی شخص اپنے آپ کو اللہ کا بندہ سمجھے اور اللہ سے ڈرے تو اللہ اس کے لیے اجر و ثواب کا ذخیرہ بن جائے گا۔

۱۰

۴۵۱
 سلام و تحیات
 به خاندان مبارک
 و به همه عزیزان
 و به همه دوستان
 و به همه یاران
 و به همه رفقاء
 و به همه اصحاب
 و به همه یاران
 و به همه رفقاء
 و به همه اصحاب

يَدُ خَلْقِنَا

ح
فار

لؤلؤ

غمران

وَالْقَوْلُ غَيْرُ الْفِعْلِ

لجنة الهجرة في الرسم

۱۰۰

18

44

۲۴

51
F 2

گزاره قبول در ایستادگی و ایستادگی

(Faint handwritten notes at the bottom of the page)

تفصیل

تفصیل
و غیر

عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَلِكَ يُخْرِجُ كُلُّ كَفَّارٍ

الشان چنانچه از عذاب دوزخ بچینند مگر اینها را
و ان کی کچھ کلفت ہی مراد ہے جن ہم ہر ناشکر کو

وَهُمْ يَصْطَرِّحُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذَا

و اہل دوزخ فریاد کنند در آنجا کہ آجے برو کار ما بروں آ رہا نا کہنہ کارستانہ

غیر الذی کُنَّا نَعْمَلُ اَوْ کُنَّا نَعْمَلُ مَا تَذَكَّرُ

بجز ان کہ ابکر دیم گویم آنا زندگانی نہ آدم شمارا آفتذر کہ نذیر ہونہ

فیه مِنْ تَذَكُّرٍ وَجَاءَ كَمَا التَّذَكُّرُ وَقَوَّ

در آن ہر کہ نذیر ہونہ خواہد آمد بشمار سنانہ پس تذبذب

فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ اِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ غَنِيبٌ

نہست ستمکارانج بارے دہندہ برآینہ خدا دانہ بہمان

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ اِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

آسمان وزمین است برآینہ دی داناست بکون سینہا

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَهَدَى لَكُمْ

وہی آست کہ گردانید شمارا جالین در زمین پس ہر کہ

دہی کہ حسین کہ تم کو قائم مقام زمین پس ہر جو کوئی

۲۵۴

۳۵

ع ۱۴

۳۸

وہ زمین و کریمہ
اور زمین و کریمہ
اور زمین و کریمہ

صاحبی فرخنده

فرخنده

وَلَكِنَّ الشَّارِكَ مَكْرَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِّنْ بَعْدِهِ

و اگر بفرزند نگاه ندارد دین برود را به یکس بعد از خدا
اورا اگر مل جادین نوکوی نهام بکے او کوار بکے سوا

أَنَّهُ كَانَ جَلِيلًا غَفُورًا ۝ وَاقْسِمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ

بر آینه وی هست بر دبار آفرگار و شمع خورند بخدا بخشش ترین
وہ ہے تحمل والا بخشا اور شمع کہاتے ہے اللہ کی تاکید کی

أَيْمَانِهِمْ لَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لِّكَوْنِهِمْ أَهْلًا

شہا خود کہ اگر باید بایشان ترسانندہ البتہ خواهند بود راہ یافتہ تر
قین اپنی اگر آویگا اودن پس کوی در سنا والا البتہ بہتر راہ بین

مِّنْ رَّحْمَتِي ۝ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ ۝ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ ۝

از یک است پس چون آمد بایشان ترسانندہ زیبا دہ کور در حق
اور کسی کی است بہر جہ آیا اودن پس در سنا والا اور زیادہ ہوا و کا

أَلَا تَقْوَىٰ ۝ أَتَسْتَبْكِرُونَ ۝ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ۝

گر میدان را مراد دارم سر کشے در زمین و زیادہ کر مکر و کذب
یہ گنا غور کرنا ملک بین یاورد او کرنا

السَّيِّئِ وَلَا يَجِئُ الْمَكْرُ السَّيِّئِ إِلَّا بِأَمْرِ

بیج را مو فروغی آید و بال اندیشے بیج کر باہل او
پس کام کا اور برائی کا دواوے گما اوسی داودا لون پر

فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّيِّئَ وَلَكِنْ يَفْكَرُونَ

پس نظر نہیں کرتے مگر آئین عقوبت پیشینیا خواہ پس خواری ہوت
پہر آب دہی راہ دیکھتے ہیں انگور بکوستو کی سو تو نہ پاویگا

۴۱

۴۲

الشیء
رشد

سنت باقر الطورہ
نے میرا نصیر اللہ

سنت

۴۰۱

عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ مِّنْهَا حَاقِبَةٌ
فِي سِتْرٍ مِّنْ ثَمَرَاتِهِ
مَتَّعْنَاهُم مِّن قَبْلُ
وَمَتَّعْنَاهُم مِّن بَعْدُ
وَمَتَّعْنَاهُم مِّن قَبْلُ
وَمَتَّعْنَاهُم مِّن بَعْدُ
وَمَتَّعْنَاهُم مِّن قَبْلُ
وَمَتَّعْنَاهُم مِّن بَعْدُ

لَسْتُ بِاللَّهِ تَبْدِيلًا شَوْكَتُ لَسْتُ لِلَّهِ

آئین خدا را تبدیل و خواہی یافتن آئین خدا را

تَبْدِيلًا شَوْكَتُ لَسْتُ لِلَّهِ تَبْدِيلًا شَوْكَتُ لَسْتُ لِلَّهِ

تَبْدِيلًا شَوْكَتُ لَسْتُ لِلَّهِ تَبْدِيلًا شَوْكَتُ لَسْتُ لِلَّهِ

تَبْدِيلًا شَوْكَتُ لَسْتُ لِلَّهِ تَبْدِيلًا شَوْكَتُ لَسْتُ لِلَّهِ

تَبْدِيلًا شَوْكَتُ لَسْتُ لِلَّهِ تَبْدِيلًا شَوْكَتُ لَسْتُ لِلَّهِ

تَبْدِيلًا شَوْكَتُ لَسْتُ لِلَّهِ تَبْدِيلًا شَوْكَتُ لَسْتُ لِلَّهِ

تَبْدِيلًا شَوْكَتُ لَسْتُ لِلَّهِ تَبْدِيلًا شَوْكَتُ لَسْتُ لِلَّهِ

تَبْدِيلًا شَوْكَتُ لَسْتُ لِلَّهِ تَبْدِيلًا شَوْكَتُ لَسْتُ لِلَّهِ

تَبْدِيلًا شَوْكَتُ لَسْتُ لِلَّهِ تَبْدِيلًا شَوْكَتُ لَسْتُ لِلَّهِ

تَبْدِيلًا شَوْكَتُ لَسْتُ لِلَّهِ تَبْدِيلًا شَوْكَتُ لَسْتُ لِلَّهِ

تَبْدِيلًا شَوْكَتُ لَسْتُ لِلَّهِ تَبْدِيلًا شَوْكَتُ لَسْتُ لِلَّهِ

تَبْدِيلًا شَوْكَتُ لَسْتُ لِلَّهِ تَبْدِيلًا شَوْكَتُ لَسْتُ لِلَّهِ

تَبْدِيلًا شَوْكَتُ لَسْتُ لِلَّهِ تَبْدِيلًا شَوْكَتُ لَسْتُ لِلَّهِ

تَبْدِيلًا شَوْكَتُ لَسْتُ لِلَّهِ تَبْدِيلًا شَوْكَتُ لَسْتُ لِلَّهِ

تَبْدِيلًا شَوْكَتُ لَسْتُ لِلَّهِ تَبْدِيلًا شَوْكَتُ لَسْتُ لِلَّهِ

إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَاذْأَجَاءَ أَجَلُهُمْ فَبِأَنزَالِ اللَّهِ كَانِ

ہم ساری معین پس چون آمد سعاد ایشان پس ہر آئند خداست
ایک ٹہریے ہوئے وعدہ تک پہنچا اور کلا وعدہ تو اس کی گاہ میں ہیں
بیتا دہ بصر

بہ زندگان خود

رَقَّةٍ نَّسِيتُكَ غَيْرَ ذَا قِيلٍ لَّمْ نَقْفُ الْإِلَٰهَ الْفَرِيقَا

ایاتھا ۳۰ وکلما تھا ۲۰ وحر و فھا ۳۰ رکوعا تھا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَسَّ وَالْقُرْآنَ الْحَكِيمَ ۝ إِنَّكَ لَمِنَ الْمُسْلِمِينَ

تم بقرآن پاک
تم ہے اس کے ذرا کنی تو تحقیق ہے نبی ہوؤں ہے
علی صراط مستقیم ۝ تَنْزِيلَ الْمُرْسَلِ الْحَكِيمِ ۝
بر راہ راستے مراد وارم فروختاؤں غالب بہرین
ادب رسید ہی راہ کے تو را زبردست رحم داسے گنا

یس
کبریا

یس
باو نام نون یس
واو و القرآن

زل
و با مخالف
ا ح و ن

تفزیل
تفزیل
ادج

۴۵۶

کے لئے جو دنیا سے عاجل و غافل
ہوئے نہ تھے وہ دنیا

لَسْتُمْ قَوْمًا مُّذْذَرًا أَبَاوَهُمْ غَفُلُونَ
 تاہم کہ تو میرے قومی را کہ نہ ساندہ لہندہ اندہ را ان پسران غافلان
 کہ تو ڈراوے ایک لوگو کو کہ در نہیں سناؤں کے باب و ادوں کے لئے کہ نہیں
 لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلٰی أَكْثَرِهِمْ لَا يَمُوتُونَ
 برآئین ثابت شد وعدہ عذاب پر اکثر ان پسران ایمان نہ رہند
 ثابت ہو چکی ہے بات ان بہتوں پر سو وہ نہ مائیں گے
 اِنَّا جَعَلْنَا فِيْ اَعْيُنِهِمْ اَغْلًا لَّا يَفْقَهُوْنَ الشَّيْءَ الَّذِي يَتْلَوْنَ
 ہر آئینہ مائیں دیکھ کر ان پسران انہما پسران طوفان نوح باشد
 ہر آئینہ مائیں ان کی گردن میں طوفان سو وہ ہیں ٹوڑیوں تک
 فَهُمْ مَّصْحُورُونَ ۝ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ اَيْدِيهِمْ
 پسران سر ہلا کر دگاندہ شستیم پیش رو کے ان پسران
 پیران کے سر اٹل کر میں اور نہائی پسران کے آگے
 سَدًا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًا فَأَعْشَيْنَهُم فهُمْ لَا
 دیوار کے دسپنٹ ان پسران دیوار باز پوشیدہ ان پسران
 دیوار اور ان کے پیچھے دیوار پیر اوپر سے دیوار دیوار کو نہیں
 يَبْصُرُونَ ۝ وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَاذُنُ رَجُلٍ مِّنْهُمْ
 بوج نہ سمیٹے در برابر پسران کہ ہم کنی ان پسران یا
 سوجھنا اور برابر پسران تو میرے انکو ڈرا یا
 لَسْتُمْ قَوْمًا يُّقْنُونَ ۝ اِنَّمَا تَسْمَعُ اَشْرَافَ
 ہم نہ کنی ان پسران ایمان نیازند جز این نیست کہ میرے کہے کہ پسران
 نہ ڈرایا یعنی نہیں کہتے تو تو ڈراوے ایک لوگو کو ہے

۴۵۶
 ان پسران پسران غافل و غافل
 است باسرا ان پسران غافل و غافل
 سدا
 اور
 ان پسران
 فاعشئناهم
 باسرا

الذِّكْرُ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ الْعَلِيمَ فَبَشِّرْ

و فرمید از خدا غائبانہ کس بشارت دہ اور

بھائی پر اور دوسرے رحمن سے بن دیکھے سوا اور سکود کو بھائی

و فرمید و آخر کی یہ انا نحن بنی المؤمنون و نکتب

بامرئش و مرد گز اسے برائے مارندہ بیکر دایم مرد گز ادوی بونیم

معانی کی اور عزت کے نیک کی ہم میں جو حکایت میں مرد اور کونین

ما قد معوا و اثرهم و کل شیء احصینہ فی

انج میں شہاد یعنی از اعمال خبر دہنری کو بیکر شہاد اہل ایمان ہر چیز احاطہ کریم در

جو اسے بچے اور ان کے بچے ن ان کے اور بچوں کی ہے بچے

امام مبین و اضرب لهم مثلا اصحاب

کتاب انظار یعنی لوح دیان کن برک ابنان دستا بقدر اہل

ایک کہیں کہیں و اور بیان کران کے واسطے ایک کہانہ لوگ کو بیکر

اذ جاءها المرسلون و اذ ارسلنا اليهم

جون آمدان دیہ پیغامبران آگاہ کہ فرستادیم بسوی ایشان

جب کہ او میں بھیجے ہو کہ جب بھیجے ہے اور کی طرف

اشین و کذبوا فما فعلنا و انما نالوا

دوسرا پس بد فرغ نسبت کردہ بشارت پسین و تہ را ہم جو پیش فرست

در نوا و کو جو بھلا یا ہر سہینہ زور دیا ہر سہینہ تب کہا

انا اليكم من رسولون و قالوا انما انزلنا

برائے ما بسوی شما فرستادہ گانیم اہل دیکھتند نیستند شما گز

ہم تھا بطرت ایک میں بھیجے و وہ بولے تم تو ہی ان کو

و فرمید از خدا غائبانہ کس بشارت دہ اور
بھائی پر اور دوسرے رحمن سے بن دیکھے سوا اور سکود کو بھائی
و فرمید و آخر کی یہ انا نحن بنی المؤمنون و نکتب
بامرئش و مرد گز اسے برائے مارندہ بیکر دایم مرد گز ادوی بونیم
معانی کی اور عزت کے نیک کی ہم میں جو حکایت میں مرد اور کونین
ما قد معوا و اثرهم و کل شیء احصینہ فی
انج میں شہاد یعنی از اعمال خبر دہنری کو بیکر شہاد اہل ایمان ہر چیز احاطہ کریم در
جو اسے بچے اور ان کے بچے ن ان کے اور بچوں کی ہے بچے
امام مبین و اضرب لهم مثلا اصحاب
کتاب انظار یعنی لوح دیان کن برک ابنان دستا بقدر اہل
ایک کہیں کہیں و اور بیان کران کے واسطے ایک کہانہ لوگ کو بیکر
اذ جاءها المرسلون و اذ ارسلنا اليهم
جون آمدان دیہ پیغامبران آگاہ کہ فرستادیم بسوی ایشان
جب کہ او میں بھیجے ہو کہ جب بھیجے ہے اور کی طرف
اشین و کذبوا فما فعلنا و انما نالوا
دوسرا پس بد فرغ نسبت کردہ بشارت پسین و تہ را ہم جو پیش فرست
در نوا و کو جو بھلا یا ہر سہینہ زور دیا ہر سہینہ تب کہا
انا اليكم من رسولون و قالوا انما انزلنا
برائے ما بسوی شما فرستادہ گانیم اہل دیکھتند نیستند شما گز
ہم تھا بطرت ایک میں بھیجے و وہ بولے تم تو ہی ان کو

و فرمید از خدا غائبانہ کس بشارت دہ اور
بھائی پر اور دوسرے رحمن سے بن دیکھے سوا اور سکود کو بھائی
و فرمید و آخر کی یہ انا نحن بنی المؤمنون و نکتب
بامرئش و مرد گز اسے برائے مارندہ بیکر دایم مرد گز ادوی بونیم
معانی کی اور عزت کے نیک کی ہم میں جو حکایت میں مرد اور کونین
ما قد معوا و اثرهم و کل شیء احصینہ فی
انج میں شہاد یعنی از اعمال خبر دہنری کو بیکر شہاد اہل ایمان ہر چیز احاطہ کریم در
جو اسے بچے اور ان کے بچے ن ان کے اور بچوں کی ہے بچے
امام مبین و اضرب لهم مثلا اصحاب
کتاب انظار یعنی لوح دیان کن برک ابنان دستا بقدر اہل
ایک کہیں کہیں و اور بیان کران کے واسطے ایک کہانہ لوگ کو بیکر
اذ جاءها المرسلون و اذ ارسلنا اليهم
جون آمدان دیہ پیغامبران آگاہ کہ فرستادیم بسوی ایشان
جب کہ او میں بھیجے ہو کہ جب بھیجے ہے اور کی طرف
اشین و کذبوا فما فعلنا و انما نالوا
دوسرا پس بد فرغ نسبت کردہ بشارت پسین و تہ را ہم جو پیش فرست
در نوا و کو جو بھلا یا ہر سہینہ زور دیا ہر سہینہ تب کہا
انا اليكم من رسولون و قالوا انما انزلنا
برائے ما بسوی شما فرستادہ گانیم اہل دیکھتند نیستند شما گز
ہم تھا بطرت ایک میں بھیجے و وہ بولے تم تو ہی ان کو

مِثْلَنَا وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ قَبْلِهِ إِنْ أَنْتُمْ

مانند ما و آنچه از آسمان نازل کرد خداوند تعالی از پیش از این که

۱۵ لَا تَكْذِبُونَ ۝ قَالُوا رَبَّنَا عَلَّمَنَا مَا لَا بَأْسَ لَنَا بِهِ وَإِنَّا لَنُفَصِّلُ

گفتند پروردگار ما را چیزی را که برای ما آزار ندارد و ما را تعلیم کرد

۱۴ لَمْ سَأَلْنَا ۝ وَمَا عَلَّمَنَا إِلَّا الْبَلْغَ الْمُبِينِ ۝

ما را چیزی را که ما نخواستیم و ما را تعلیم کرد جز باریک و روشن

۱۳ قَالُوا إِنَّا نَطِيرُ أَنْفُكُم مِّنْ كَمَا تَكُونُونَ ۝ لَمَّا كُنْتُمْ هَؤُلَاءِ

گفتند ما شما را از آنجا که شما هستید از آنجا که شما بودید

۱۸ لَمَسْنَاكُمْ مِنْ آفَاتِكُمْ ۝ قَالُوا طَائِفٌ مِّنْكُمْ

ما شما را از آفات شما و شما را از آفات شما و شما را از آفات شما

۱۹ أَيْنَ ذِكْرُكُمْ ۝ قَالُوا قَوْمُ مِصْرَ ۝ وَجَاءَ

ما شما را از آفات شما و شما را از آفات شما و شما را از آفات شما

۱۸ مِّنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَّسْعَىٰ ۝ قَالَ يَاقَوْمِ اتَّبِعُوا

ما شما را از آفات شما و شما را از آفات شما و شما را از آفات شما

۱۹ شَهْرِكُمْ بِرِسَالَتِهِ ۝ لَمَّا جَاءَ قَوْمَهُمْ مِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ

ما شما را از آفات شما و شما را از آفات شما و شما را از آفات شما

آتش
بغض الهی و انصاف
و تشبیه
ال

ما شاید کوفی شاست یک خط
ما شاید کوفی شاست یک خط
ما شاید کوفی شاست یک خط

انصاف و انصاف و انصاف

وَمَا أَتَيْنَا عَلَى قَوْمِهِمْ
 وَفَرَدْنَا وَرَدِيمُ
 قَوْمِهِمْ
 وَفَرَدْنَا وَرَدِيمُ
 قَوْمِهِمْ

قَوْمِهِمْ يَسْكُونُ لَنَا غَضَبِي رَبِّي وَجَعَلَنِي
 قَوْمِهِمْ يَسْكُونُ لَنَا غَضَبِي رَبِّي وَجَعَلَنِي

وَمَا أَتَيْنَا عَلَى قَوْمِهِمْ
 وَفَرَدْنَا وَرَدِيمُ

وَمَا أَتَيْنَا عَلَى قَوْمِهِمْ
 وَفَرَدْنَا وَرَدِيمُ

وَمَا أَتَيْنَا عَلَى قَوْمِهِمْ
 وَفَرَدْنَا وَرَدِيمُ

وَمَا أَتَيْنَا عَلَى قَوْمِهِمْ
 وَفَرَدْنَا وَرَدِيمُ

وَمَا أَتَيْنَا عَلَى قَوْمِهِمْ
 وَفَرَدْنَا وَرَدِيمُ

وَمَا أَتَيْنَا عَلَى قَوْمِهِمْ
 وَفَرَدْنَا وَرَدِيمُ

يُودِ بَعْدُ
 اِنْشَاءً لَمْ يَمْ

اِنْشَاءً

وَأَن كُلًّا جَمِيعًا لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ ۝ وَآيَةٌ

دہشت ہر طبقہ مگر جمع آوروں و نزدیک نا حاضر کردہ شدہ و ان کے
اور ساروں میں کوئی نہیں جو ایسے نہ آویں ہر ایک پاس کرے اور ایک ایسی
لہذا الارض المیتۃ اَحیٰیہا وَاخْرِجْنَا

سب سے کہ انہیں زمین مردہ زندہ کر دینا اور ہم اور آپ کو دے
اوسکو زمین مرویہ اور سب سے جلایا اور نکالا

فِيهَا جَنَّاتٌ مِّنْ دُونِ أُوتٍ ۝ وَجَعَلْنَا فِيهَا

ازان دامن پس از ان بخورند و آخر دیم در زمین
اور میں سے انواع سوادسی میں سے کہانے زمین اور بنائے جسے اور میں

جَنَّاتٍ مِّنْ جِبَلٍ ۝ وَاعْنِبُ قُرُونًا مِّنَ الْعُقُومِ

بوستانہا از درختان بخورند و ان کے درختان و ان کے درختان و ان کے درختان
بنا کر جو کہ اور ان کے اور بنائے اور میں سے بعضے جسے

لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا

تا بخورند از بیوہ انچہ نہ کو شدہ دن خستہ بیوہ را وستانہا بنا
کہ کہانہ میں اوسکے بیوہ میں سے اور وہ بنا یا نہیں ہے کہانہ میں سے کہانہ میں سے

يَشْكُرُونَ ۝ سُبْحَنَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا

شکر میکنند ہر ایک کہ آئندہ اجناس را تمام ان
شکر نہیں کرتے ہر ایک ذات ہے جسے بنائے جو کہ جسے جسے

مِمَّا تُثْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يُعْلَمُونَ

از انچہ میر وایدشش زمین و اجناس و میان و انرا انچہ انہا بنائے
اوس میں سے جو انکے ہیں زمین میں اور آب و ان میں اور میں سے کہانہ میں سے

لَمَّا
فِي كَنَفِ
حَكَمِ

الْمَيْتَةِ
۱۱

وَوَصَّيْنَا
فِي كَنَفِ
حَكَمِ

۳۸

عجل جانور و سحر و جادو
کے آفرین و جادو کے سحر و جادو
بہاؤ اللہ علیہ السلام
جب کہ یہ اسی طرح آفرین ہو
نظر آتا ہے کہ یہ سحر و جادو
بہاؤ اللہ علیہ السلام
عجل جانور و سحر و جادو

عجل جانور و سحر و جادو
بہاؤ اللہ علیہ السلام

عجل جانور و سحر و جادو
بہاؤ اللہ علیہ السلام
کو اور دین و دین کوئی نہیں ہے
یہ کہ دین و دین کوئی نہیں ہے

وَاٰیةُ لَهُمُ الْبَلَدُ الَّذِي كُنْتُمْ تُنَادُوْنَ فِيهِ النَّهَارَ فَاذْهَبُوْا

وہاں ہے ان کے لئے وہ شہر جس کی طرف تم دعا کرتے تھے
اور ایک شہر ہے ان کے لئے اور ایک شہر ہے ان کے لئے
مُظْلَمُوْنَ ۝ وَالشَّمْسُ تَجْرِيْ لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا ۝

وہاں ہے ان کے لئے وہ شہر جس کی طرف تم دعا کرتے تھے
اور ایک شہر ہے ان کے لئے اور ایک شہر ہے ان کے لئے
ذٰلِكَ تَقْدِيْرُ الْغَزِيْرِ الْعَلِيْمِ ۝ وَالْقَمَرُ

وہاں ہے ان کے لئے وہ شہر جس کی طرف تم دعا کرتے تھے
اور ایک شہر ہے ان کے لئے اور ایک شہر ہے ان کے لئے
قَدْ رَنَّهُ مِنْ لَّدُنْ حٰثِيْ عَادَ كَالْعُرْجُوْنِ الْقَدِيْمِ

وہاں ہے ان کے لئے وہ شہر جس کی طرف تم دعا کرتے تھے
اور ایک شہر ہے ان کے لئے اور ایک شہر ہے ان کے لئے
لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِيْ لَهَا اَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا الْبَلَدُ

وہاں ہے ان کے لئے وہ شہر جس کی طرف تم دعا کرتے تھے
اور ایک شہر ہے ان کے لئے اور ایک شہر ہے ان کے لئے
سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِيْ فَلَكٍ يَسْبَحُوْنَ ۝ وَاٰیةُ

وہاں ہے ان کے لئے وہ شہر جس کی طرف تم دعا کرتے تھے
اور ایک شہر ہے ان کے لئے اور ایک شہر ہے ان کے لئے
لَهُمُ اَنْاجِلًا ذُرِّيَّتِهِمْ فِي الْفَلَکِ الْمَشْحُوْنِ ۝

وہاں ہے ان کے لئے وہ شہر جس کی طرف تم دعا کرتے تھے
اور ایک شہر ہے ان کے لئے اور ایک شہر ہے ان کے لئے
اَوَّلُ مَا جَاءَ مِنْ رَّبِّكَ اَنْ تَقُوْلَ اِنِّیْٓ اَمْرٌ ۝

وہاں ہے ان کے لئے وہ شہر جس کی طرف تم دعا کرتے تھے
اور ایک شہر ہے ان کے لئے اور ایک شہر ہے ان کے لئے
اَوَّلُ مَا جَاءَ مِنْ رَّبِّكَ اَنْ تَقُوْلَ اِنِّیْٓ اَمْرٌ ۝

وہاں ہے ان کے لئے وہ شہر جس کی طرف تم دعا کرتے تھے
اور ایک شہر ہے ان کے لئے اور ایک شہر ہے ان کے لئے
اَوَّلُ مَا جَاءَ مِنْ رَّبِّكَ اَنْ تَقُوْلَ اِنِّیْٓ اَمْرٌ ۝

وہاں ہے ان کے لئے وہ شہر جس کی طرف تم دعا کرتے تھے
اور ایک شہر ہے ان کے لئے اور ایک شہر ہے ان کے لئے
اَوَّلُ مَا جَاءَ مِنْ رَّبِّكَ اَنْ تَقُوْلَ اِنِّیْٓ اَمْرٌ ۝

وہاں ہے ان کے لئے وہ شہر جس کی طرف تم دعا کرتے تھے
اور ایک شہر ہے ان کے لئے اور ایک شہر ہے ان کے لئے
اَوَّلُ مَا جَاءَ مِنْ رَّبِّكَ اَنْ تَقُوْلَ اِنِّیْٓ اَمْرٌ ۝

وہاں ہے ان کے لئے وہ شہر جس کی طرف تم دعا کرتے تھے
اور ایک شہر ہے ان کے لئے اور ایک شہر ہے ان کے لئے
اَوَّلُ مَا جَاءَ مِنْ رَّبِّكَ اَنْ تَقُوْلَ اِنِّیْٓ اَمْرٌ ۝

وَحَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ وَإِنْ

د آفریدیم بر آیتان اند کشتی ایکہ سوار میشوند بران کشتی گردون و اگر

اور بنادینے کیے اور کواد سطرخ کے سیر چڑھ سیتے ہیں اور اگر

کشتی انفرقہم فلا صیرحکم ولا هم یبقون

خو اہم غن کہم الشار ابس ایج فریاد پسندند بر آیتان در الشان ہارہ نو

ہم جاہین تو اد کواد و بادین ہر کوئی نہ پہنچے اوکی فریاد کواد و ہارہ نو

الرحمة منا ومتعاً الى حين واذا قيل لهم

لیکن رحمت کریم از جانب خود و بہرہ مند سازیم نادگی در چون گفتہ شود بالیشان

مگر ہم اپنی بہرہ اور کام چلا نیکو ایک وقت تک اور جب کہے اوکو

اتقوا ما بین یدیکم وما خلفکم لعلکم ترحمون

کہ ترسید از حقوتی بین دست باشد و حقوتی کہ بین پشت شما باشد کہ ترسنا رحم کرے و ترحمون

وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ بَرِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا

وہی آیت بدیشان ایج نشاند از ان ہمار بروردگار لکن الا لایان

اور کوئی حکم نہیں پہنچتا ان کو اپنے رب کے حکمون سے جسکو

معرضین واذا قيل لهم اتقوا ما رزقکم

روگردان ہند و چون گفتہ شود بالیشان کہ ترسید کند از انہم رزق ادا

تلا نہیں رہتے ولا اور جب کہے اوکو ترسید کرے کہ ترسید کا دبا

اللہ قال الذین کفرو الذین آمنوا انظروا

خدا تعالیٰ گوید ان کافران مسلمانان

کہتے ہیں مگر ایمان والو کو ہم کیوں کہلا دین

وہاں سے آئے ہیں خدا کا رشتہ
وہاں سے آئے ہیں اعمال پر مہر

منہ

مَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ أَطْعَمَهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِجْجًا

کسی را کہ اگر خدا چاہے تو اس کو کھلا دے تم تو سب ایک ہی بات کہتے ہو

مَبِينٌ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ

ظاہر دیکھو کہ کافران کی باتیں ہیں وعدہ اگر

صَادِقِينَ مَا يَفْطُرُونَ إِلَّا صُحُفًا مَبِينَةً

راست گویند انتظار کیے کتنے کہ ایک کتاب ہے جو ان کو

وَلَهُمْ يَخْضَعُونَ فَلَا يَسْتَعْجِلُونَ تَوْصِيَةً

وہ ان کے خضوع کرتے ہیں نہ تو ان سے عجلت کرتے

وَلَا إِلَى أَهْلِهَا مُدْرِكُونَ وَيَفْجُرُ فِي الصُّورِ فَإِذَا

وہ ان کے پاس نہ پہنچ سکتے اور وہ لوگوں کے سامنے

مِنْ الْأَجْدَاتِ إِلَى رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ قَالُوا يَوَيْلَنَا

اے ہمارے بزرگواروں کی طرف سے ہمارے رب کی طرف سے

مَنْ يَعْشُرُ قَدْ نَاهَا مَا وَعَدَا لَكُمْ مَوْصِقٌ

کہ جو عیش و عشرت میں رہتا ہے وہ تم کو وعدہ دے گا

وہ جو عیش و عشرت میں رہتا ہے وہ تم کو وعدہ دے گا

یخضعون

یخضعون

نکاح

اُس سَلَوْنَ ۞ اِنْ كَانَتْ اِلَاصِحَّةٌ وَحَدًّا فَادَا اَهْلُكُمْ
 پیغامبران نباشد ابن واقعہ مگر نعرہ شہد پس گمان ایشان از او
 نجاتی بودن سے ہی ہوگی ایک جنگار پہر ہی وہ سارے
 اَلْیَوْمَ نَبْیَا حَضْرُوْنَ ۞ فَالْیَوْمَ لَا تَطْلُبُ نَفْسٌ سَبِيًّا وَنَجْوٰی
 بزرگ احاضر کردہ منہ بہ منہ ہر روز شہد کردہ خواہد آئندہ بکسین بچ سنی بزرگ اور
 ہمارے پس بڑے آئندہ ہر راج کے دن اظہار ہوگا کسی جی پر پہر ہی لا باور
 اَلْیَوْمَ نَبْیَا حَضْرُوْنَ ۞ اِنْ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ الْیَوْمَ
 الہجسایچہ میکرود بر آئندہ اہل بہشت امروز
 جو کرتے تھے جہنم بہشت کے لوگ آج
 شَغِلٌ فَمَنْ ۞ لَّهُمْ وَاَزْ وَجْهٌ فِی ظِلٍّ عَالٍ اَزْ
 کاری ستند شادان ایشان زمان ایشان در سایہ بار شگفتا مشین
 ایک دہندہ بین بین باتین کرتے وہ اور اوکی عورتیں سیون میں بخون بر
 مَسْكُوْنٌ ۞ لَهُمْ فِیْهَا فَلَکَ وَطَنٌ مَّا یَدْعُوْنَ ۞ سَلَامٌ
 سکینہ و شہید ایشان از است در بہشت مہواری ایشان اچہ طلبہ شہد شہد سلام
 کے لگاتے اونکو دہان ہے مسودہ اور اونکو ہے جو مانگ لین سلام
 فَوَلِّ مَن رَّیْتَ جَهَنَّمَ ۞ وَامْتَرِ الْیَوْمَ اَیُّهَا الْکَافِرُوْنَ
 از جانب پروردگار دیکھ و گویم جدا شوید امروز سے گناہ گاران
 ہوتا ہے ہر بان سے اور تم الگ ہو جاؤ آج اسے گناہ گارو
 اَلْاَعْمٰی اَلِیْکُمْ یٰلِیْنِیْ اَدَمُ اَزْ لَا تَقْبَلُ الشَّیْطٰنُ
 آہائستہ آہ بودم کہتے تھا اے آدمی اولاد آدم کہ میرے شیطاں
 میں نہ کہہ رہا تھا تم کو اے آدم کی اولاد کہ نہ پوجو شیطان کو

فَالْیَوْمَ نَبْیَا حَضْرُوْنَ
اے

۳۶۹

40 **اِنَّهٗ لَكُمۡ عَلٰى مَبِيْنٍ ۝ وَاٰزِغۡنَا عَنْهُمُ الشَّيْطٰنَ**
ہر آئینہ کو شکار دینے کی کھڑک دیکھو اور انہیں پریشان کر دو۔
41 **وَلَقَدْ اٰخِذۡنَا مِنْكُمْ جِبَلًا كَثِيْرًا ۝ اَفَلَا**
اور ہم نے تم سے پہلے کئی پہاڑ لے لئے تھے۔ کیا
42 **تَكۡفُرُوْنَ ۝ هٰۤؤُلَآءِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُ ۝**
نہیں کہتے۔ اور وہ جہنم ہیں جس کا تم کو وعدہ کیا گیا تھا۔
43 **اَصَلٰوۡهَا الۡيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ۝ اَلۡيَوْمَ نَخۡلَعُ**
آج اس کو اس کے آج کے بدلے کے لئے نکالیں گے۔ آج ہم اس کو نکالیں گے۔
44 **اَقۡوَامًا وَّتَكَلِّمُنَا اٰیۡدِیۡہِمْ وَتَشۡہَدُ اَرْجُلُهُمۡ بِمَا كَانُوْا**
گروہوں اور ان کے ہاتھ اور پاؤں شہادت دیں گے کہ وہ کیا کرتے تھے۔
45 **یٰۤكۡسِبُوْنَ ۝ وَلَوْ نَشَآءُ لَطَمَسْنَا عَنۡہُمۡ اَعۡیُنَہُمۡ فَسَبَقُوْا**
مکرتے۔ اور اگر ہم چاہیں تو ہم ان کی آنکھیں ہیر دہیں۔
46 **اَلۡصُّرٰتُ فَاَنۡیٰ یُبۡصِرُوْنَ ۝ وَلَوْ نَشَآءُ لَمَسۡخٰنَہُمۡ عَنۡہُمۡ**
جسوی راہ میں ان کو بے ہوش کر دیتے۔ اور اگر ہم چاہیں تو ہم ان کی

جِبَلًا جِبَلًا
پہاڑ پہاڑ
ان کی

جواب

مَكْنَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ

جانی ایشان آپس نتوانند گشتن از اینجا و باز گردند

وَمَنْ لَّهُمْ نَجَاتٌ مِّنْهُ يَوْمَ تُنْفَخُ الْأَشْجَارُ وَأُلْهُمِ الْأَشْجَارُ أَضْطَبَاتٌ

وہر کرا عمر دراز میدیم مگر نجات یافتنش در آنستش آوارگی یا بند روی او
اور جگہ ہم بوشا کرن او نہ کار کن خلقت میں ہر کیا جو ہم نہیں رہے او
عَلَيْهِ الشَّعْرُ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ أَنْ يَكُونَ لِأَكْثَرِ

انہوں میں ان پتہ ہر رشتہ لائق نیست اورا نیست ان گزینہ
ہے ان سکا اسکو شفر کشتا اور یہاں سے لائق نہیں ہے و نری بھوتی
وَقُرْآنٍ مِّمَّنْ لَّا يَلْمِزُكَ آفَافًا وَخِطَابًا

و قرآن آفہان آفہان ہر کرا زندہ ہر طرف ثابت شود
اور قرآن بے صاف تا در سہ و بیکو جس میں جان ہو اولویت ہو
الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ

اے کافرین او کہ میرا آنا خلتا لم
حجت ہر کافر ان آنا نذیر کہ آنا نذیر ہر کافر
بات مکر و نیر و کفر اور نہیں دیکھتے کہ میں نے آنا دیکھو
مِمَّا عَمِلْتُمْ آيِدِيَنَا إِنَّمَا فَضَلْنَا مَالِكُونَ

اور انہ سے ساختہ است دست ما چہار پایا ہر کافر ان کفر
انہ سے آنا نذیر ہر کافر ہر کافر ہر کافر ہر کافر
ذَلِكَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

وہم وضو ہر کافر ہر کافر ہر کافر ہر کافر
راہ شہیم چہار پایا ہر کافر ہر کافر ہر کافر ہر کافر
عاجز کرداد کو اس کے آگے ہر کافر ہر کافر ہر کافر ہر کافر

مکنتہم

ننگہ

ادج کل

نعم قلوب

لشند

کس

و

سبب

سبب

سبب

سبب

سبب

سبب

سبب

سبب

جواب

یہاں سے درخت سے لے کر پہاڑ تک
 اس میں رکنی زمین و آسمان کی
 ہر شے بنی ہوئی ہے

الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ

انکہ آفرید اور اول بار و اوپر ہم آفرین دانست
 جسے بنایا او کو پہلی بار اور وہ سب بنانا جانتا ہے

الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا

انکہ پیدا کر دیا کھیتا از درخت سبز آتش را پس آگہاں
 سے بنادی کھو سبز و رخ سے آگ بہر آب

أَنْتُمْ فِيهِ تُوقَدُونَ ۝ أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ

شما از آن درخت آتشی آفرید یا نیست انکہ آفرید
 تم اوس سے ملگے ہو کیا نہیں بنائے

السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ يَقْدِرُ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ

آسمانہا و زمین را توانا ہر انکہ آفرید مانند ایشان
 آسمان زمین نہیں سکتا کہ بنا دے ایسی آدمی

بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ۝ إِنَّمَا آمَنَ إِذَا أَرَادَ

بلی وہ ہونست آفرینندہ داننا کہ خزان نیست فرمان خدا چون خواہد
 کیون نہیں وہ ہے اصل جو الاسب جاتا او سکا حکم ہی ہے

شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۝ فَبِحَرِّ

چہاں نیست کہ گویش تو پس میشود پس پاک است انکہ
 کسی چیز کو کہ کہی او کو ہو وہ ہو جاوے سو پاک ہے وہ

بِيَدِهِ مَلَائِكَتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

ہست دست پادشاہی ہر چیز و ہر شے او باز گردانید ہ شود
 جیکے ماتہ ہے حکومت ہر چیز کی اور ہر شے کی طرف پرجاؤ کے

يَقْدِرُ
 الْخَلْقِ

فَيَكُونُ
 عَطْفًا عَلَى الْقَوْلِ
 مَلَائِكَتُ

سورة الصافات

سُورَةُ الصَّافَّاتِ ثَلَاثٌ وَبَعَثَةٌ ثَمَانُونَ آيَةً

اياتها ۸۰ وکللماتها ۸۶۰ وحروفها ۳۸۲۰ و رکوعاتها ۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالصَّافَّاتِ صَفًّا ۝ فَالزَّجْرَاتِ زَجْرًا ۝ فَالتَّالِيَاتِ

تَلِيًّا ۝ وَالْمُصَوِّمَاتِ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ ۝ خَشَعْنَ صَوْتَهُنَّ لِحُكْمِ الرَّبِّ ۝ فَاذْكُرْنَ ۝

ذِكْرًا ۝ اِنَّ اَطْعَمْتُمُوهُنَّ ۝ رِزْقًا مِّنْ رَبِّكُمُ الَّذِي يَخْرُجُ ۝

فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ۝ لَمَّا رَزَقْنَهُنَّ ۝ فَاذْكُرْنَ ۝ اِنَّ اَشْرَبْتُمُوهُنَّ ۝

وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا ۝ وَرَبَّ السَّمَاءِ اِنَّ اَنزِلَ ۝

السَّمَاءَ ۝ السَّحَابَ ۝ بَرْدًا ۝ وَرَبَّ السَّمَاءِ اِنَّ اَنزِلَ ۝

السَّمَاءَ ۝ السَّحَابَ ۝ بَرْدًا ۝ وَرَبَّ السَّمَاءِ اِنَّ اَنزِلَ ۝

السَّمَاءَ ۝ السَّحَابَ ۝ بَرْدًا ۝ وَرَبَّ السَّمَاءِ اِنَّ اَنزِلَ ۝

سورة الصافات

وَالصَّافَّاتِ صَفًّا ۝ فَالزَّجْرَاتِ زَجْرًا ۝ فَالتَّالِيَاتِ تَلِيًّا ۝ وَالْمُصَوِّمَاتِ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ ۝ خَشَعْنَ صَوْتَهُنَّ لِحُكْمِ الرَّبِّ ۝ فَاذْكُرْنَ ۝

ذِكْرًا ۝ اِنَّ اَطْعَمْتُمُوهُنَّ ۝ رِزْقًا مِّنْ رَبِّكُمُ الَّذِي يَخْرُجُ ۝ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ۝ لَمَّا رَزَقْنَهُنَّ ۝ فَاذْكُرْنَ ۝

اِنَّ اَشْرَبْتُمُوهُنَّ ۝ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا ۝ وَرَبَّ السَّمَاءِ اِنَّ اَنزِلَ ۝ السَّمَاءَ ۝ السَّحَابَ ۝ بَرْدًا ۝ وَرَبَّ السَّمَاءِ اِنَّ اَنزِلَ ۝

السَّمَاءَ ۝ السَّحَابَ ۝ بَرْدًا ۝ وَرَبَّ السَّمَاءِ اِنَّ اَنزِلَ ۝ السَّمَاءَ ۝ السَّحَابَ ۝ بَرْدًا ۝ وَرَبَّ السَّمَاءِ اِنَّ اَنزِلَ ۝

سورة الصافات

سورة الصافات

۲۷۴
 ان کی جانب سے جو کچھ بھی ہو گا وہ ان کی طرف سے ہی ہو گا
 اور ان کی جانب سے جو کچھ بھی ہو گا وہ ان کی طرف سے ہی ہو گا
 ان کی جانب سے جو کچھ بھی ہو گا وہ ان کی طرف سے ہی ہو گا

مِنْكُمْ الشَّيْطَانُ مَا رَدَّ ۚ لَا يَسْمَعُونَ اِلَّا الْمَلَا
 از شیطان سرکش
 مقصد آنکہ کوشش نہ ہند نہ شبائے طین بسوکار
 ہر شیطان سرکش ہے وہ سن نہیں سکتے اور ہر کی مجلس تک
 اَلْاَعْلٰی وَیَقْدِفُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ دُخَانًا
 اعلیٰ وہ انداختہ میشود بسوکار ان شہاب از ہر جانب بہت رائے ان
 اور تھینکے تھینکے ہر طرف سے ہانکے گئے اور
 لَهُمْ عَذَابٌ وَّاصِبٌ ۚ اِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ
 ایشیا ز است عذاب و ایم
 او کو مار ہے ہمیشہ
 فَاَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ ۚ فَاسْتَفْتِمُوهُمْ
 پس از پی او آوند شعلہ سوزندہ
 پس استفسار کن از ایشان آیا ایشان
 بہر تہیجے لگا او کو انگار بجگنا اب پوچھ ان سے یہ
 اَسْخَرْنَاكُمْ مِنْ خَلْقِنَا اِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ
 سخت تر کردہ فریش با کہے کہ ما آفریدہ ایم
 مشکل بن بنائے با جتنی خلق
 لَازِبٍ ۚ بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ ۚ وَاِذَا ذُكِرُوا
 چسندہ
 بلکہ تعجب کردی یعنی احوال کا از ان ایشان مسخر ہنکندہ
 چکنے سے بلکہ تر ہتھکے ایشیہ بن اور وہ کہنے بن ٹھٹھے اور ہتھکے
 لَا يَذْكُرُونَ ۚ وَاِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخِرُونَ
 نہ تمکیر نہ
 نہ ہن سو جے اور جب دیکھیں کچھ نشان ہی من الہیہ

لا یسمعون
 نہ سنا
 نہ سنا

عجبت
 تعجب
 تعجب

را و جوف الالاف
 بعد الواف
 الہیہ تعجب
 کہ امان کہوں کہ اور کچھ
 ہتھکے

۲۷۴

مجلس

إِذَا عَزَا أُنْجَادُ الْوَالِدِ

میں

ح ۵ ص

اربع

କିରୀଟୀ

۱۱۰

وَقَالُوا إِنَّمَا الْإِسْلَامُ مِثْلُ آبٍ مُّهِينٍ ۝ عَادِثُنَا

دکھتے ہیں اور کہ نہیں یہ جادو وسیلہ کیوں
آیا چونکہ ہم نے
کے جب ہم مرے

وَكُنَّا رَاٰ عِظْمَاءِ اَنَا لَمَبْعُوثٌ ۝ اَوَاٰنَا ۙ ۱۴

وہاں ہمیں خاک کی داستانیں ملے۔ چند آیات مبارکہ کی تفسیر سنیں۔
اور جو کچھ ہم نے اور یہ بیان کیا ہے، سب کچھ اس کے پاس اور اس کے پاس ہے۔

الْأُولَئِكَ ۖ قُلْ نَفْسٌ وَأَنْتُمْ دَخِرْتُمْ ۚ فَانْمَازُوا ۚ

مختارین برا کیجئے۔ بخوارب اور کتب ذیل ہو گئے سو وہ تو پس فراموش

هي ارجح واحسن فاذا اهم منظر من وقالوا 14

کہ آں برائے حق یک بغیر تہ باشد پس گمان نشان نگرند
 یہی سے اک جہر کی یہر تہی بہر لگد کے دکنے اور کہتے گے

يُؤْتِيكَ مَا تَدْعُوهُ مِنَ الدِّينِ وَكَذَلِكَ يُؤْتِيكَ مَا تَدْعُوهُ مِنَ الْفَضْلِ

ای و بر این استار (و در جزئیات گفته شد) این استار در فصل اول
بخش اولی چهارم یکم که در آنجا که به سه دین فیصله کا

۲۱

الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ۝ أَحْسِرُوا الَّذِينَ

جسکو تم جہو پلائے تھے جمع کرو

[illegible]

گنہگاروں کو اور اعلیٰ جوڑوں کو اور جو کچھ پوچھتے ہیں

وہابی بنی ہاشم علیہ السلام

وہابی بنی ہاشم علیہ السلام

ہاشمی

دُونَ اللَّهِ فَصَلُّوا لَهُمْ إِلَى خُطْبَةِ الْحَجِّهِمْ وَفَعَلُوا
 بحسنہ اس بات کو کہ ان کے لئے خطبہ کا وقت مقرر کیا گیا اور وہ اس وقت پر اپنے گھر سے نکلے اور اپنے گھر کے سامنے بیٹھ جائیں اور اپنے گھر کے سامنے بیٹھ جائیں اور اپنے گھر کے سامنے بیٹھ جائیں
 انْهُمْ مَسْئُولُونَ مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُونَ ۝ بَلْ هُمْ
 ہر آئینہ ان سوال کو وہ خواہندہ بہت شمار کہ ایک ایک کی گواہی دے کہ ان کے لئے
 ان سے پوچھا گیا کہ ہوا انکو ایک دوسرے کی مدد نہیں کر سکتے کوئی نہیں
 الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ ۝ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ
 اور ان کے لئے دعا گارہ اور وہ آواز دے بعض از انہاں اور بعض
 وہ آج آپ کو پکڑ رہے ہیں اور وہ کہہ دیا بعضوں نے بعضوں کی طرف
 يَتَسَاءَلُونَ ۝ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ تَأْتُونَنَا
 ایک سوال کرنا گویند ہر آئینہ تھا سے آمد یہ پیش
 کہے ہو چھپنے بوسیلے تم ہی تھے کہ آتے تھے ہم پر
 عَنِ الْيَمِينِ ۝ قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُنْ تَأْتُونَنَا
 از جانب راست کہہ بلکہ گویند تھا ہودیہ مسلمانان
 وہ اپنے سے وہ بوسے کوئی نہیں پر تم ہی تھے بغیر لاہور کے
 وَمَا كَانْ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا
 دیو و مارا بیج تسلط بر شما بلکہ شما یہودیہ گروہ
 اور ہمارا تم پر کچھ زور نہیں نہ تھا پر تم ہی تھے لوگ
 طَعِينَ ۝ فَحَنَّا عَلَيْهِمْ قَوْلَ رَبِّنَا إِنَّ الْكَاذِبِينَ
 از حد گذشتہ پس لازم شد بر اسمن پروردگار ماکہ آیتہ محشود
 نے حد چلنے و اتساع موات ہوئی ہم پر بات ہمارے کرب کی حکمرانہ چکنا

ہاشمی بنی ہاشم علیہ السلام

لا تَنَاصَرُونَ

اور خلافت
و خلافت

ہاشمی بنی ہاشم علیہ السلام

ہاشمی بنی ہاشم علیہ السلام

ہاشمی بنی ہاشم علیہ السلام

ہاشمی

فَاَنْعَمَ بِكُمْ اِنَّا كُنَّا نَخْوِیْنِ ۝ فَاَنْهَضُوْهُم مِّنْ فِی

پس گراہ کر دیم شمارا کہ ہر ایکنا گراہ ہو دیم پس تھقوت ہر ایک ان آنروہ دور
پھر ہننے ہم کو گراہ کیا ہم ہننے آپ گراہ سو خواہ او سدن

الْعَذَابِ مُشْتَرِكُوْنَ ۝ اِنَّا كَذٰلِكَ نَفْعَلُ

عذاب با ہم مشترک باشد ہر آئینہ ہر یکین کے کرے ہم
تخلیف میں شریک ہیں ہم ایں یکہ کرے ہم

رَاجِعٍۭ مِّنْ اِنْهَضُمْ كَانُوْا اِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا اِلٰهَ

اگنا ہر گران ہر آئینہ ان چون گفتہ ہر آئینہ ان کہ نیست
گنا گرانے حق میں وہ ہے کہ جب اوں سے کوئی کہنا کسی گنا گرانے

اَللّٰهُ يَسْتَكْبِرُوْنَ ۝ وَيَقُوْلُوْنَ اِنَّا لَنَرٰكَ كَافًا

مگر خدا سرکش میگردند و میگفتند آیا ما ترک کنندہ
سوایا کسی تو غور کرے اور کہے کیا ہم پتور دینے

اَلِهِنَّا السَّمٰوٰتِیَّیْمَیْ جَمْعُوْنَ ۝ بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصٰی

معبودان خود باشیم ہر کہ گفتہ شاعر ہوا نہ بلکہ آوردیم ہر سخن درست را و از
اے ہمارا و تو کہے ہے کہ شاعر دوا ہے کوئی ہنن وہ لانا ہر بجا از ہنن

اَلْمُرْسَلِیْنَ ۝ اِنَّا كُنَّا لَنَقُوْلُ الْعَذَابَ لَكَ اَلَمْ نَكُنْ

سما رہا ہر آئینہ شما چشمہ عذاب درد دہندہ ہنندہ
سب رتور تو کہہ بیشک ہم کو چھوکنی دیکہ والی مار اور

اَلْاٰتِیْنَ ۝ اَلَمْ نَكُنْ لَّكَ نٰصِرُوْنَ ۝ اَلَمْ نَكُنْ لَّكَ

حمید را و تو کہے ہر گنا گراہ ہر گنا گراہ
وہی مارا و تو کہے ہم کرے ہم گنا گراہ گنا گراہ

هٰذَا قَوْلُ الْمُرْسَلِیْنَ

هٰذَا قَوْلُ الْمُرْسَلِیْنَ
هٰذَا قَوْلُ الْمُرْسَلِیْنَ

ہیں سوائے اس کے کہ وہ کلمہ
 کہتا ہے اور اس کے لئے کلمہ

وہ کلمہ

الْمُخْلِصِينَ ۝ أُولَٰئِكَ لَهُمْ رُزُقٌ مَّعْلُومٌ ۝

انجاء ان نجات روزی معلوم

فَوَلِّكَ وَهُمْ مَكْرَهُونَ ۝ فِي جَنَّةِ النَّعِيمِ ۝

انواع مکر و ایشان تو اٹھانے در بہشتا نعمت

عَلَىٰ سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ ۝ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ

بر تختہا و بر روی یک دیگر گردانند مشروب و ایشان

مِنْ مَّعِينٍ ۝ بِيضَاءَ كَذَاكُمُ اللَّيْلِ نَهَارًا

از شرب جاری سفید رنگ لذت دہندہ نوشند گدازند در آن

غَوْلٍ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْفَوْنَ ۝ وَعِنْدَهُمْ قَیْهَرٌ

تباہ کاری باشند و نہ ایشان از آن تیرا بست شوند و نزدیک ایشان زمان

الطَّرْفِ عَيْنٍ ۝ كَأَنَّهُمْ بِيضٌ مَّكُونٌ ۝

چشم باشند فراخ چشمان کوئی ایشان بے پناہ دشت مرغ و پرده پوشیدہ

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ۝ فَاَلَا

پس رو آورد بعضی بر بعضی با یک دیگر استفسار کنان گفت

بِهِمْ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝

پہر عمنہ کیا ایک از دوسرے کی طرف سے پوچھنے بولا

۴۱

۴۲

۴۳

۴۵

۴۷

۴۸

۴۹

۵۰

یُنْفَوْنَ
 رُزُقٌ

فَوَلِّكَ وَهُمْ مَكْرَهُونَ
 فَوَلِّكَ وَهُمْ مَكْرَهُونَ

۴۱

[illegible]

بانتات ایہ وصال
خونی و کھالین
ح

گویندہ از ایشان اہر ایتہ بود مرا ہم نشینے کہ باغی سیگفت آیا تو
ایک بوئے دالہ اوں میں محکومتا ایک سامنی کہنا کہ تو

از ماورد ارندگان شد آيا چون بمریم و شوم خاکی و
یقین کرنا ہے کیا جسم مرے اور ہو گئے مٹی اور

استخوانی چند آیا با جراود و خواصش می شد باز گفت آیا شما در این فکر هستید
چنان که با حکو و لا مناسب است که بگوید که جهان را که در کتب و کتب

پس دیگر بے است / پس دید آن ہم نشین خود را در وسط درخت گفت بخدا پر آید
بهر جهان که تو او سکو و کپها بچون بیخ و درخت کے ہو لا قسم اللہ کی

تو دیک جو دے، یا کہ ہلاک کنی مرا، واگر بنو دے بخششیں پروردگار من برایہ شدی
تو تو گناہا کہ مجھ کو گرہیں میں دے لے اور اگر نہ ہوتا سب رب کا فضل تو میں ہی ہوتا

حاضر در دکان در عهد ابی بن تیمیہ مامورده شونده
جو بکریه است کیا اب بنکوه بنین مرا که جو بهی مامورده

مختلین خود و شستیم تا عذاب کمرده نشده
اورم کو تکلیف ناپسندیدنی و همیشه ہی ہے

[Handwritten signature]

اور سب کے لئے آیت میں ذکر کیا گیا ہے
 کہ اگر کوئی شخص اپنے آپ کو اللہ کی یاد میں رکھے
 اور اللہ کی یاد میں رہے تو اللہ اس کو اپنا دوست بنائے گا
 اور اللہ کے دوستوں کو اللہ ہی کی طرف سے نفع پہنچاتا ہے

الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ لِيُثْلَ مَا فَلَيْعَ الْعَمَلِ ۝

بزرگ برکت اور بڑی کامیابی کے لئے جو بڑی برکتیں ہوتی ہیں کہ عمل کرنے والے کو ہوتی ہیں

۝ ذٰلِكَ خَيْرٌ لِّكُمْ مِنْ شَجَرَةِ الزَّقْلِمِ ۝ اِنَّا جَعَلْنَاهَا

آیا اچھا ہے تم کو شجرہ زقوم سے بہتر یا درخت زقوم سے بہتر یا درخت زقوم سے بہتر

فَشَنَاءٌ لِّلْظَالِمِينَ ۝ اِنَّا شَجَرَةُ تَجْرِجِيْ اَصْلٍ

نقوے پرستوں کے لئے اور ان پرستوں کے لئے جو ظلم کرتے ہیں کہ بری آدمی اور بد

آجھو ۝ طمہا کا کہہ روئے الشیطان ۝

دوزخ نوشہ آن مانند سراپے شیطان است

فَانْصَرَفْ لِّكَ لَوْ مِّنْهَا فَمَا لَوْ مِّنْهَا

پس آئندہ دوزخ میں نہ رہو اور ان درخت پس پرکھتے ازان

الْبَطْلٰنِ ۝ ثُمَّ اَنزَلْنٰهُمْ عَلٰی الشَّوْكَ اَمْرًا

شکستہ اور پھر ان کو اسی کے اوپر

۝ ثُمَّ اَنزَلْنٰهُمْ عَلٰی الشَّوْكَ اَمْرًا

پھر ان کو اسی کے اوپر

وہ اپنے بھائی شجران کے ساتھ
 کھڑا تھا

اور اللہ نے ان کو اسی کے اوپر
 اور اللہ نے ان کو اسی کے اوپر

۴۹ **لَقَدْ آتَيْنَا الْفِرْعَوْنَ ذِكْرًا إِنَّهُ إِذَا خَرَبُوا شَيْئًا نَبِّئُوهُ بِهِ فَأَنسَىٰ أَهْلَ الْمَدِينَةِ وَلَقَدْ جَاءَهُ ذِكْرُنَا بِرُءُوسِهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَرْضِ خَرًّا**
 گمراہ یافتند پیران خود را پس ایشان بر سستی و انحراف
 با یکدیگر و او را بیکدیگر بود و در آن اوقات سستی نمودن
 ۵۰ **وَلَقَدْ جَاءَهُ ذِكْرُنَا بِرُءُوسِهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَرْضِ خَرًّا**
 بسرعت رانده می شوند و بر آینه گمراہ شد و بودند بین از ایشان اکثر
 دور بختی بین و در یک یک بین آن است ایستادند و گ
 ۵۱ **وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنِّي عَجِزٌ فَاتَّخِذُوا مَعِيَ زِينَةً مِّنْ أَرْضِكُمْ وَأَنصِرُونِ**
 پیشنان و بر آینه فرستاده ایم در میان ایشان که از سرانند گمان
 ۵۲ **فَأَنظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُتَكِبِينَ**
 پس برین بگو نه انجام پس بر گمان
 ۵۳ **وَلَقَدْ نَادَيْنَا الْأَنْبِيَاءَ وَلَقَدْ نَادَيْنَا الْأَنْبِيَاءَ**
 اب و دیگر کتب بود از خود و از این بود و گمان
 ۵۴ **وَلَقَدْ نَادَيْنَا الْأَنْبِيَاءَ**
 فرستادگان خالص ساخته حد و بر آینه آواز دادند
 ۵۵ **وَلَقَدْ نَادَيْنَا الْأَنْبِيَاءَ**
 مگر جویند از سر کس بین و از این بود و گمان
 ۵۶ **وَلَقَدْ نَادَيْنَا الْأَنْبِيَاءَ**
 نوح فلنعم الجبون و جبین و اهل
 ۵۷ **وَلَقَدْ نَادَيْنَا الْأَنْبِيَاءَ**
 نوح پس یک اقول کنند و دانم و در نایند هم از آنکس که او را
 ۵۸ **وَلَقَدْ نَادَيْنَا الْأَنْبِيَاءَ**
 نوح پس سوگند خوب بنف و آجین بکار او و بجا و او سوگند او را
 ۵۹ **وَلَقَدْ نَادَيْنَا الْأَنْبِيَاءَ**
 من الکبر العظیم و جعلنا ذریرته هم
 از اندوه بزرگ و ستم اولاد او را ایشانرا
 ۶۰ **وَلَقَدْ نَادَيْنَا الْأَنْبِيَاءَ**
 اوس بر می گهراست و در کبی و دسلی او را و می

الْمُخْلِصِينَ
۵۸ ح ۵

وَلَقَدْ نَادَيْنَا الْأَنْبِيَاءَ
وَلَقَدْ نَادَيْنَا الْأَنْبِيَاءَ
وَلَقَدْ نَادَيْنَا الْأَنْبِيَاءَ

۴۰. آدمی ہے جس نے
کشتی میں اپنی بیواؤں کی
بجائے ان کی بیویوں کی بیویوں کی
بجائے ان کی بیویوں کی بیویوں کی
بجائے ان کی بیویوں کی بیویوں کی
بجائے ان کی بیویوں کی بیویوں کی
بجائے ان کی بیویوں کی بیویوں کی
بجائے ان کی بیویوں کی بیویوں کی

الْبَقِيَّةِ ۝ وَتَرْكُنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ۝

نقطہ باقی ماندہ و گذشتیم بروی شانیک در پستیان سلام باد
 ره جانوائی و اور باقی را بکلمه او سپرد و بچشمین تفق من که سلام ہے
 عَلَى النُّعْمِ فِي الْعَمَلِينَ ۝ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي

بر فوج در عالمها هر آینه نامحسین جناب سیدم
فوج پر ساریک جہاں الودین قلم یوں بدلا رہے ہیں
المحسین ۱۰ اِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ۱۱

بنکو کارانرا ہر آئینہ او از بندگان گردیدہ است
 نیکی دالونکو وہ ہے ہمارے جندون ایمان دارین
 ثم اغربنا الآخرین ۝ وان من شیئۃ الا عندہ

باز غن خشم و گیلان را و هر آینه از اتباع فوج بود و از اسیران
 چهار دو باد یا بنی و دوسر دکن و اورا دوسی کی راه والون بن بنابر اسیران
 دُحَاء کریمه بقل سَلِمَ ۝ اذْ قَالَا لَکُم مَّوَدَّةٌ

چون آمی پیش برود کار خود بدل سرا آریب چون گفت به پدر خود و نفهم خود
 جب آیا اپنے رہا پس بے کردل بزرگاشی جب کہا اپنے آپ کو اور کسی قوم

ماذا بعد و ان يعاينه دور الله
 چه چیز از عبادت بکنند ایابر کافسان معبودانرا بخشنه خدا
 کون جوہے بنائے حاکمون کو اللہ کی سوا
 ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰ ۱۰۱ ۱۰۲ ۱۰۳ ۱۰۴ ۱۰۵ ۱۰۶ ۱۰۷ ۱۰۸ ۱۰۹ ۱۱۰ ۱۱۱ ۱۱۲ ۱۱۳ ۱۱۴ ۱۱۵ ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹ ۱۲۰ ۱۲۱ ۱۲۲ ۱۲۳ ۱۲۴ ۱۲۵ ۱۲۶ ۱۲۷ ۱۲۸ ۱۲۹ ۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰ ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰ ۱۵۱ ۱۵۲ ۱۵۳ ۱۵۴ ۱۵۵ ۱۵۶ ۱۵۷ ۱۵۸ ۱۵۹ ۱۶۰ ۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰ ۱۸۱ ۱۸۲ ۱۸۳ ۱۸۴ ۱۸۵ ۱۸۶ ۱۸۷ ۱۸۸ ۱۸۹ ۱۹۰ ۱۹۱ ۱۹۲ ۱۹۳ ۱۹۴ ۱۹۵ ۱۹۶ ۱۹۷ ۱۹۸ ۱۹۹ ۲۰۰ ۲۰۱ ۲۰۲ ۲۰۳ ۲۰۴ ۲۰۵ ۲۰۶ ۲۰۷ ۲۰۸ ۲۰۹ ۲۱۰ ۲۱۱ ۲۱۲ ۲۱۳ ۲۱۴ ۲۱۵ ۲۱۶ ۲۱۷ ۲۱۸ ۲۱۹ ۲۲۰ ۲۲۱ ۲۲۲ ۲۲۳ ۲۲۴ ۲۲۵ ۲۲۶ ۲۲۷ ۲۲۸ ۲۲۹ ۲۳۰ ۲۳۱ ۲۳۲ ۲۳۳ ۲۳۴ ۲۳۵ ۲۳۶ ۲۳۷ ۲۳۸ ۲۳۹ ۲۴۰ ۲۴۱ ۲۴۲ ۲۴۳ ۲۴۴ ۲۴۵ ۲۴۶ ۲۴۷ ۲۴۸ ۲۴۹ ۲۵۰ ۲۵۱ ۲۵۲ ۲۵۳ ۲۵۴ ۲۵۵ ۲۵۶ ۲۵۷ ۲۵۸ ۲۵۹ ۲۶۰ ۲۶۱ ۲۶۲ ۲۶۳ ۲۶۴ ۲۶۵ ۲۶۶ ۲۶۷ ۲۶۸ ۲۶۹ ۲۷۰ ۲۷۱ ۲۷۲ ۲۷۳ ۲۷۴ ۲۷۵ ۲۷۶ ۲۷۷ ۲۷۸ ۲۷۹ ۲۸۰ ۲۸۱ ۲۸۲ ۲۸۳ ۲۸۴ ۲۸۵ ۲۸۶ ۲۸۷ ۲۸۸ ۲۸۹ ۲۹۰ ۲۹۱ ۲۹۲ ۲۹۳ ۲۹۴ ۲۹۵ ۲۹۶ ۲۹۷ ۲۹۸ ۲۹۹ ۳۰۰ ۳۰۱ ۳۰۲ ۳۰۳ ۳۰۴ ۳۰۵ ۳۰۶ ۳۰۷ ۳۰۸ ۳۰۹ ۳۱۰ ۳۱۱ ۳۱۲ ۳۱۳ ۳۱۴ ۳۱۵ ۳۱۶ ۳۱۷ ۳۱۸ ۳۱۹ ۳۲۰ ۳۲۱ ۳۲۲ ۳۲۳ ۳۲۴ ۳۲۵ ۳۲۶ ۳۲۷ ۳۲۸ ۳۲۹ ۳۳۰ ۳۳۱ ۳۳۲ ۳۳۳ ۳۳۴ ۳۳۵ ۳۳۶ ۳۳۷ ۳۳۸ ۳۳۹ ۳۴۰ ۳۴۱ ۳۴۲ ۳۴۳ ۳۴۴ ۳۴۵ ۳۴۶ ۳۴۷ ۳۴۸ ۳۴۹ ۳۵۰ ۳۵۱ ۳۵۲ ۳۵۳ ۳۵۴ ۳۵۵ ۳۵۶ ۳۵۷ ۳۵۸ ۳۵۹ ۳۶۰ ۳۶۱ ۳۶۲ ۳۶۳ ۳۶۴ ۳۶۵ ۳۶۶ ۳۶۷ ۳۶۸ ۳۶۹ ۳۷۰ ۳۷۱ ۳۷۲ ۳۷۳ ۳۷۴ ۳۷۵ ۳۷۶ ۳۷۷ ۳۷۸ ۳۷۹ ۳۸۰ ۳۸۱ ۳۸۲ ۳۸۳ ۳۸۴ ۳۸۵ ۳۸۶ ۳۸۷ ۳۸۸ ۳۸۹ ۳۹۰ ۳۹۱ ۳۹۲ ۳۹۳ ۳۹۴ ۳۹۵ ۳۹۶ ۳۹۷ ۳۹۸ ۳۹۹ ۴۰۰ ۴۰۱ ۴۰۲ ۴۰۳ ۴۰۴ ۴۰۵ ۴۰۶ ۴۰۷ ۴۰۸ ۴۰۹ ۴۱۰ ۴۱۱ ۴۱۲ ۴۱۳ ۴۱۴ ۴۱۵ ۴۱۶ ۴۱۷ ۴۱۸ ۴۱۹ ۴۲۰ ۴۲۱ ۴۲۲ ۴۲۳ ۴۲۴ ۴۲۵ ۴۲۶ ۴۲۷ ۴۲۸ ۴۲۹ ۴۳۰ ۴۳۱ ۴۳۲ ۴۳۳ ۴۳۴ ۴۳۵ ۴۳۶ ۴۳۷ ۴۳۸ ۴۳۹ ۴۴۰ ۴۴۱ ۴۴۲ ۴۴۳ ۴۴۴ ۴۴۵ ۴۴۶ ۴۴۷ ۴۴۸ ۴۴۹ ۴۵۰ ۴۵۱ ۴۵۲ ۴۵۳ ۴۵۴ ۴۵۵ ۴۵۶ ۴۵۷ ۴۵۸ ۴۵۹ ۴۶۰ ۴۶۱ ۴۶۲ ۴۶۳ ۴۶۴ ۴۶۵ ۴۶۶ ۴۶۷ ۴۶۸ ۴۶۹ ۴۷۰ ۴۷۱ ۴۷۲ ۴۷۳ ۴۷۴ ۴۷۵ ۴۷۶ ۴۷۷ ۴۷۸ ۴۷۹ ۴۸۰ ۴۸۱ ۴۸۲ ۴۸۳ ۴۸۴ ۴۸۵ ۴۸۶ ۴۸۷ ۴۸۸ ۴۸۹ ۴۹۰ ۴۹۱ ۴۹۲ ۴۹۳ ۴۹۴ ۴۹۵ ۴۹۶ ۴۹۷ ۴۹۸ ۴۹۹ ۵۰۰ ۵۰۱ ۵۰۲ ۵۰۳ ۵۰۴ ۵۰۵ ۵۰۶ ۵۰۷ ۵۰۸ ۵۰۹ ۵۱۰ ۵۱۱ ۵۱۲ ۵۱۳ ۵۱۴ ۵۱۵ ۵۱۶ ۵۱۷ ۵۱۸ ۵۱۹ ۵۲۰ ۵۲۱ ۵۲۲ ۵۲۳ ۵۲۴ ۵۲۵ ۵۲۶ ۵۲۷ ۵۲۸ ۵۲۹ ۵۳۰ ۵۳۱ ۵۳۲ ۵۳۳ ۵۳۴ ۵۳۵ ۵۳۶ ۵۳۷ ۵۳۸ ۵۳۹ ۵۴۰ ۵۴۱ ۵۴۲ ۵۴۳ ۵۴۴ ۵۴۵ ۵۴۶ ۵۴۷ ۵۴۸ ۵۴۹ ۵۵۰ ۵۵۱ ۵۵۲ ۵۵۳ ۵۵۴ ۵۵۵ ۵۵۶ ۵۵۷ ۵۵۸ ۵۵۹ ۵۶۰ ۵۶۱ ۵۶۲ ۵۶۳ ۵۶۴ ۵۶۵ ۵۶۶ ۵۶۷ ۵۶۸ ۵۶۹ ۵۷۰ ۵۷۱ ۵۷۲ ۵۷۳ ۵۷۴ ۵۷۵ ۵۷۶ ۵۷۷ ۵۷۸ ۵۷۹ ۵۸۰ ۵۸۱ ۵۸۲ ۵۸۳ ۵۸۴ ۵۸۵ ۵۸۶ ۵۸۷ ۵۸۸ ۵۸۹ ۵۹۰ ۵۹۱ ۵۹۲ ۵۹۳ ۵۹۴ ۵۹۵ ۵۹۶ ۵۹۷ ۵۹۸ ۵۹۹ ۶۰۰ ۶۰۱ ۶۰۲ ۶۰۳ ۶۰۴ ۶۰۵ ۶۰۶ ۶۰۷ ۶۰۸ ۶۰۹ ۶۱۰ ۶۱۱ ۶

پیداں ﴿فَمَا ظَنُّكَ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ﴿فَنُفِثَ﴾
 پس چیست گمان شما پروردگار عالمها پس نکرشتیم
 پیر کیا خیال کیا ہے تم سے نہاں کے صاحب کو پیر گاہ کی

پہن سارا جہان ہر موصفا

میں نے اسے اور یہ ہے کہ

ماہنامہ کے لئے کلیمہ اور ان کے
میں ہر روز کو نام لکھنے سے بڑھ کر
مہذب بنے ہیں اس کا

البتہ اب اس کے لئے
صاف

ماہنامہ کے لئے ہر روز کو نام لکھنے سے بڑھ کر
مہذب بنے ہیں اس کا
ماہنامہ کے لئے ہر روز کو نام لکھنے سے بڑھ کر
مہذب بنے ہیں اس کا

ماہنامہ کے لئے ہر روز کو نام لکھنے سے بڑھ کر
مہذب بنے ہیں اس کا
ماہنامہ کے لئے ہر روز کو نام لکھنے سے بڑھ کر
مہذب بنے ہیں اس کا

۱۰۵ **لَا تُقْبِلُ عَلَيْهِمْ** **إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ**
 نیکو کار اور اچھے پرانے ان ماجرا امتحان ظاہر ہے
 ۱۰۶ **وَقَدْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ** **فِي الْآخِرِ**
 عوام اور اہم گوشتیں ہمارے بڑے بڑے دیکھو وہ تو کتابیں
 ۱۰۷ **وَلَا يَكْفُرُ** **بِآيَاتِنَا** **وَلَا يَكْفُرُ** **بِآيَاتِنَا**
 اور اس کا بدلہ دیا ہے ایک جانور کو بڑے اور بڑے اور بڑے
 ۱۰۸ **وَلَا يَكْفُرُ** **بِآيَاتِنَا** **وَلَا يَكْفُرُ** **بِآيَاتِنَا**
 اسلام ہے ابراہیم پر ہم یوں دیتے ہیں نیکو کار اور
 ۱۰۹ **وَلَا يَكْفُرُ** **بِآيَاتِنَا** **وَلَا يَكْفُرُ** **بِآيَاتِنَا**
 آیتہ ہر ایک کے لئے **وَلَا يَكْفُرُ** **بِآيَاتِنَا** **وَلَا يَكْفُرُ** **بِآيَاتِنَا**
 ۱۱۰ **وَلَا يَكْفُرُ** **بِآيَاتِنَا** **وَلَا يَكْفُرُ** **بِآيَاتِنَا**
 وہ ہے ہر ایک کے لئے ایمان دار میں اور خوشخبری دی ہے اس کو جو
 ۱۱۱ **وَلَا يَكْفُرُ** **بِآيَاتِنَا** **وَلَا يَكْفُرُ** **بِآيَاتِنَا**
 ۱۱۲ **وَلَا يَكْفُرُ** **بِآيَاتِنَا** **وَلَا يَكْفُرُ** **بِآيَاتِنَا**
 ہر ایک کے لئے ایمان دار میں اور خوشخبری دی ہے اس کو جو
 ۱۱۳ **وَلَا يَكْفُرُ** **بِآيَاتِنَا** **وَلَا يَكْفُرُ** **بِآيَاتِنَا**
 ہر ایک کے لئے ایمان دار میں اور خوشخبری دی ہے اس کو جو

ماہنامہ کے لئے ہر روز کو نام لکھنے سے بڑھ کر
مہذب بنے ہیں اس کا
ماہنامہ کے لئے ہر روز کو نام لکھنے سے بڑھ کر
مہذب بنے ہیں اس کا

وَبَشِّرِ الصَّالِحِينَ الَّذِينَ إِذَا أُوتُوا سُلُوكًا مِنْكُمْ لَمْ يَسْرِ بِهَا فَخْرًا وَلَمْ يَقُولُوا هَذَا مِمَّا مَرَّرْنَا بِكُمْ خَلْقًا لَّيْسَ فِيكُمْ مِنْكُمْ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ لَمَّ يَتَسَوَّى فِي الْكُفَّاءِ

و بشارت ده از بیم ایشانرا و قوم ایشانرا از اندوه بزرگ
اور بجا دیا او کو اورا کی قوم کو اوس بڑی گھبر است ہے

وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ كُفْرًا فَهُمْ يَدْعُوا الْغُلَامِينَ وَآيَاتِهِمْ

و لغت و آدم ایشانرا پس ایشان بودند غالبان و آدم ایشانرا
اور او کی مدد کی نور ہے وہی زبر اور دی او کو

أَتَكْتُمُ السُّبْحَانَ وَهُمْ فِي الْأَرْضِ

کتا کی و اخ و دلائل کر دیم ایشانرا راہ

وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ كُفْرًا فَهُمْ يَدْعُوا الْغُلَامِينَ وَآيَاتِهِمْ

و بشارت ده از بیم ایشانرا و قوم ایشانرا از اندوه بزرگ
اور بجا دیا او کو اورا کی قوم کو اوس بڑی گھبر است ہے

وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ كُفْرًا فَهُمْ يَدْعُوا الْغُلَامِينَ وَآيَاتِهِمْ

و لغت و آدم ایشانرا پس ایشان بودند غالبان و آدم ایشانرا
اور او کی مدد کی نور ہے وہی زبر اور دی او کو

وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ كُفْرًا فَهُمْ يَدْعُوا الْغُلَامِينَ وَآيَاتِهِمْ

و بشارت ده از بیم ایشانرا و قوم ایشانرا از اندوه بزرگ
اور بجا دیا او کو اورا کی قوم کو اوس بڑی گھبر است ہے

وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ كُفْرًا فَهُمْ يَدْعُوا الْغُلَامِينَ وَآيَاتِهِمْ

و لغت و آدم ایشانرا پس ایشان بودند غالبان و آدم ایشانرا
اور او کی مدد کی نور ہے وہی زبر اور دی او کو

وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ كُفْرًا فَهُمْ يَدْعُوا الْغُلَامِينَ وَآيَاتِهِمْ

اگر ایس
نہ د باخلف نہا

الحسن والحسين
 علی بن ابی طالب
 حضرت ابی طالب کی طرف سے
 حضرت علی بن ابی طالب کی طرف سے
 حضرت علی بن ابی طالب کی طرف سے

۱۲۵ اتدعونکم بسلام وتذاریون احسن الخالقین
 آپ پر دعوت کی گئی کہ آپ کو سلام پہنچائیں اور آپ کو تذاریں (بچائیں) احسن الخالقین (سب سے بہتر مخلوق)
 ۱۲۶ ربکم ورب آبائکم الاولین فذلک جی
 آپ کا رب ہے اور آپ کے اباؤں کا رب (خدا) پہلے کا ہے۔ لہذا یہ (جنت) آپ کا ہے۔
 ۱۲۷ فانیهم محضون الاعباد لله الخاضعون
 انہیں ان کے رب کے لیے مخلص قرار دیا گیا ہے۔ ان کے رب کے لیے خالص عباد (گنہگار) اور ان کے رب کے لیے خاضع (مستعجب)۔
 ۱۲۸
 ۱۲۹ وترکنا علیک فی الاخرین
 اور ہم نے آپ کو آخری نبی کے طور پر چھوڑ دیا۔
 ۱۳۰
 ۱۳۱ انکسرت ذلک بکری الحسینین
 انہوں نے اسے آپ کے دو پیارے بیٹوں کے لیے توڑ دیا۔
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰

الحسن والحسين
 علی بن ابی طالب
 حضرت ابی طالب کی طرف سے
 حضرت علی بن ابی طالب کی طرف سے
 حضرت علی بن ابی طالب کی طرف سے

الحسن والحسين
 علی بن ابی طالب

الحسن والحسين
 علی بن ابی طالب

ماں کے چہرے میں دیکھ کر
بیل بنی آدمی

والہ صفا

ماں کے چہرے میں دیکھ کر
بیل بنی آدمی

ماں کے چہرے میں دیکھ کر
بیل بنی آدمی

۱۲۷۶

عَلَيْهِ شَجَرَةً مِنْ يَقْطِينٍ ۖ وَارْسَلْنَاهُ إِلَىٰ

بیسرا درختی از شمشاد و بنیادیم اورا بسوی

۱۲۷۷

مِائَةِ الْآلِفِ أَوْ يَزِيدُونَ ۖ فَامْتَنِعُوا

صد ہزار یا بیشتر از ان ہند پس ایمان آؤ و بچو

۱۲۷۸

الْأَحْيَاءِ ۖ فَاسْتَفْتِمُ الْوَيْلَ الْبَنَاتِ لَهُمْ

توہم ان پس استفسار کن از زندگان کہ آئینہ بندگان

۱۲۷۹

الْبَنُونَ ۖ أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنثًا وَهُمْ

میں ان آباد خستہ آفریدیم و شکی نہا و ایشان

۱۵۰

شَهِدُونَ ۖ أَلَا أَنَّهُمْ مِنْ أَفْكَهْمُ لِقَوْلِهِمْ

شہد ہوں کہ گواہ باش ہر آئینہ ایشان در حق گوئی خود

۱۵۱

وَلَكِنَّ اللَّهَ وَانَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۖ أَصْطَفَىٰ الْبَنَاتِ

کہ نرا و خدا تعالیٰ و ہر آئینہ ایشان دروغ بایند آیا اختیار کرد و دختران

۱۵۲

عَلَى الْبَنَاتِ ۖ مَا لَكُمْ فِيهِ مِنْ حَكَمٍ

بر بھیران چیست ہشما کہ ہوا اس میں حکم کنید

۱۵۳

بَنَاتٍ ۖ مَا لَكُمْ فِيهِ مِنْ حَكَمٍ

بھیران سے کیا ہوا اس میں حکم کنید

اصطفا
بغیر از انہا استقام
علی البھیرات
۱۵۳
۱۵۴
۱۵۵
۱۵۶
۱۵۷
۱۵۸
۱۵۹
۱۶۰
۱۶۱
۱۶۲
۱۶۳
۱۶۴
۱۶۵
۱۶۶
۱۶۷
۱۶۸
۱۶۹
۱۷۰
۱۷۱
۱۷۲
۱۷۳
۱۷۴
۱۷۵
۱۷۶
۱۷۷
۱۷۸
۱۷۹
۱۸۰
۱۸۱
۱۸۲
۱۸۳
۱۸۴
۱۸۵
۱۸۶
۱۸۷
۱۸۸
۱۸۹
۱۹۰
۱۹۱
۱۹۲
۱۹۳
۱۹۴
۱۹۵
۱۹۶
۱۹۷
۱۹۸
۱۹۹
۲۰۰

وہاں

أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۝ أَمْ لَكُمْ سُلْطٰنٌ مُّبِينٌ ۝

آپا اندیشہ نمی نمایند اباشمارا جہتی واضح است
کیا تم وہیان نہیں کرتے یا تم پس کوئی سند یہی پہلے

فَأْتُوا بِكِتَابِكُمْ إِن كُنْتُمْ صٰدِقِينَ ۝

پس یا پدید کتاب خود را اگر سبید راست گوئی
تو لاوا بی کتاب اگر ہو تم سچے

وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نَسْبًا ۝ وَلَقَدْ عَلِمْتِ

و مقررہ کردند کافران میان خدا و جہنم میان جنیان خوشی را و را بندہ اند
اور پڑایا ہے اوس میں اور جنوں میں ناتا اور جنوں کو معلوم کہ ہے

الْجَنَّةَ أَنَّهُمْ خٰضِرُونَ ۝ سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا

جنیان کہ ایشان البتہ حاضر کو گاندہ پاکست خدا را از انجہ
کہ وہ بکریے آتے ہیں اللہ بڑا لای ہے ان باتوں سے جو

يَصِفُونَ ۝ الْاَعْبَادُ لِلّٰهِ الْخٰصِمِينَ ۝ فَاَلَمْ

بیان میکنند مگر نہ گان خالص کردہ خدا پس برانہ شمای کفران
بناتے ہیں مگر جو بندے ہیں اللہ کے سونے

وَمَا تَعْبُدُونَ ۝ مَا اَنْتُمْ عَلَيْهِ فِتْنٰتٍ ۝

د انجہ می پر سبید یعنی بنان سبید ہمہ گراہ کنندہ برکے عبادت ان کو و
اور جنکو تم پوجتے ہو اور کے ہاتھ سے بھکا نہیں ہو سکتے

الْاٰمِنُ هُوَ هٰذَا الْحَكِيمُ ۝ وَمَا مِّنْ اِلٰهٍ مِّثْلًا

مگر کیسے کہ او درآبندہ و دروغ بہت در حکم الہی و شنگان کنندہ و ماکین مکر اور
مگر اوسیکو جو پیہنا ہے اک میں و اور ہم میں جو اسکو ایک ہنگام

۱۵۵

۱۵۶

۱۵۷

۱۵۸

۱۵۹

۱۶۰

۱۶۱

۱۶۲

۱۶۳

صواب و خطاب ۱۲ صفحہ
مکمل و پوری

مکمل و پوری بیان مخلصان و مومنین

صالح

وہاں سے تمام انسان اور جنات کے لیے
مکمل و پوری بیان مخلصان و مومنین
مکمل و پوری بیان مخلصان و مومنین

بسم اللہ الرحمن الرحیم
دن ۱۲ ص ۱۲

فَسَوْفَ يَصْرُونُ ۝ أَفَعَدَّائِنَا لَئِنِ سَجَلُوا
پس ایشان نیز خواهند دید آیا این کافران عذاب را اشتناک طلبند
که آنگے ویکہ لہن گے کیا ہماری آفت شتاب ماسکتے ہیں
فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ ۝
پس چون فرود آید عذاب ہمیدان ایشان بدہشد روزان ہم اگر دکانوں
پہر جب آڑے کی ان کے میدان میں تو بری صبح ہوگی ویکہ کیوں کی
وَتَقَالُ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ۝ وَأَبْصُرُ فَسَوْفَ
درو گزدان ایشان (نامہ لی ویکہ پس ایشان نیز
اور پریان ان کے ایک وقت تک اور ویکہ ہارہ آب آگے
يَصْرُونُ ۝ سُبْحَنَ رَبِّكَ رَبَّ الْعِزَّةِ عَمَّا
خواہند دید کہ فکرت پروردگار ترا خداوند علیم از انجہ تھا
ویکہ لہن گے ہاں ذرات ہے پروردگار کی عزت کا شائبہ ہاں سبحان رب
يَصْفُونَ ۝ وَسَلَّمَ عَلَى الْمُسْلِمِينَ ۝ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
بیان می کنند سلام باد بر فرستادگان خدا و بر مسلمانان پروردگار عالمیا
جو کریمے ہیں اور سلام بر رسولوں پر اور علی بن ابی طالب کو جو رب ہمارا چہارگان
سورۃ ص نزلت بمکہ ثوالاعراف

۱۷۵

۱۷۶

۱۷۷

۱۷۸

۱۷۹

۱۸۰

۱۸۱

۱۸۲

۱۸۳

ایاتھا ۱۰ وکلما تہا ۳۲ وحر و فہا ۳۹ ورتکھا

وہی شایع ہوا

وعدہ دنیائے عذاب کا اور

ترجمہ انجیل کا ۱۲ ص

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ص وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ ۝ بَلِ الَّذِينَ

شتم بقرآن نداوند بندہ کہ انجمن حق تعالیٰ نسبت بلکہ

شتم ہے اس قرآن سمجھاؤ بیگے کی

کَفَرُوا أَنِّي عَفُفٌ وَشَفِافٌ ۝ كُمْ أَهْلُكُمْ

کافران در سر کیے و مخالفت اند بسیار ہلاک کر دیم

لوگ شکر ہیں غور میں ہیں اور نقاب میں بہت کہیا دین بنے

قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَ وَأُولَاتِ حِينَ مَنَاصٍ

پیش از ان قرنہارا پس فریاد بردارند و خود آتوقت وقت خلاص

ان سے پہلے سنہین ہر گے بکار ہے اور نہ رہا خلاصی کا

وَعَجَبًا أَن جَاءَهُمْ مُنذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ

و تعجب کردند از لکہ باید ایشان بیم کنندہ از قوم ایشان گفتند این کافران

اور عجب کہ رہنے گے اسپر کہ آیا او کو ایک دوسرا نبیوں اور ان کی اور گئے کہنے

هَذَا سِحْرٌ كَذَابٌ ۝ أَجْعَلُ الْأَلِهَةَ آلِهَةً

ابن شخص جاوگر دروغ گو نسبت آما گردانند خدا این منہ در لکہ

یہ بجاوگر ہے جو تھا کیا اسے کوئی انگو کی بندگی سے بھول ایک ہی کی زندگی

وَجَدَا مِنْ هَٰذَا لَشَيْءٍ عَجَبًا ۝ وَأَنطَلَقَ الْمَلَكُ

برائینہ این چیز نسبت عجیب در فتنہ شران قوم

یہ بی ہے بر ہے تعجب کی با اور چل کر ہے ہوئے کہنے

کبر الدال في لفظ ص

در بیان مبدء و احوال عالم اولی
و در بیان مبدء و احوال عالم اولی

مِنْهُمْ أَنْ أَمْشُوا وَأَصْبِرُوا عَلَىٰ آلِهَتِهِمْ
از این که بگویند که بر وی و شکبائی کند بر عبادت خداوند
اون من که جلو او می ایستد و او را می بیند
از این که بگویند که بر وی و شکبائی کند بر عبادت خداوند

الْآخِرَةُ مِنَّا الْأَخْيَرُ
پسین و آخرت از ما بهترین است
پسین و آخرت از ما بهترین است

الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ
از آن که کفر کردند از بنی اسرائیل
از آن که کفر کردند از بنی اسرائیل

بَلْ لَمَّا يَدْعُونَكَ إِلَىٰ طَعْنِهِمْ
بلکه چون تو را بخوانند که با آن
بلکه چون تو را بخوانند که با آن

رَبِّكَ الْعَزِيزُ الْوَهَّابُ
پروردگار تو غالب و بخشنده است
پروردگار تو غالب و بخشنده است

وَالْأَرْضُ وَمَا بَيْنَهُمَا فَمِنْ قَوَائِمِهِ
و زمین و آنچه در میان آنهاست پس از قوام
و زمین و آنچه در میان آنهاست پس از قوام

وَالْأَرْضُ وَمَا بَيْنَهُمَا فَمِنْ قَوَائِمِهِ
و زمین و آنچه در میان آنهاست پس از قوام
و زمین و آنچه در میان آنهاست پس از قوام

در بیان مبدء و احوال عالم اولی
و در بیان مبدء و احوال عالم اولی

در بیان مبدء و احوال عالم اولی
و در بیان مبدء و احوال عالم اولی

در بیان مبدء و احوال عالم اولی
و در بیان مبدء و احوال عالم اولی

بہارِ نبی از جنسِ سرورِ انعام
کہ با نبی مخالفت کردہ را فخر

بہارِ نبی از جنسِ سرورِ انعام
کہ با نبی مخالفت کردہ را فخر

بہارِ نبی از جنسِ سرورِ انعام
کہ با نبی مخالفت کردہ را فخر

بہارِ نبی از جنسِ سرورِ انعام
کہ با نبی مخالفت کردہ را فخر

بہارِ نبی از جنسِ سرورِ انعام
کہ با نبی مخالفت کردہ را فخر

بہارِ نبی از جنسِ سرورِ انعام
کہ با نبی مخالفت کردہ را فخر

بہارِ نبی از جنسِ سرورِ انعام
کہ با نبی مخالفت کردہ را فخر

ففاق
کن

بہارِ نبی از جنسِ سرورِ انعام
کہ با نبی مخالفت کردہ را فخر

۱۱ جند ما هنالك مضر من الاحزاب کذبت

لشکرِ بہشت انجا ہم آمدہ از اگر وہاں شکست دادہ از حاکمِ کرم ہا و فرخ
اکبر لشکرِ بہشتی و ان تباہ ہوا و ان سب لشکروں میں و ان پہنچا حاکمِ کرم

۱۲ قبلہم قوم نوح و عاد و فرعون ذولا واد

پیش از انہا قومِ نوح و عاد و فرعون خداوندِ بخشا
ان سے پہلے قومِ نوح کی قوم اور عاد اور فرعون بخشنے والا

و قوم لوط و اصحاب لیلک اولئک

و نمود و قومِ لوط و ساکنان ایکہ تکذیب کردہ اند
اور نمود اور لوط کی قوم اور ایکہ کے لوگ وہ

۱۳ الاحزاب انک کل الا کذب الرسول حق

جاعتنا نیست بچس از ایشان بگردد غی و اشت پناہ از بس جو
نوجین ہم جہنم سے سب سے ہی جہنم ہوا یا رسول کو پہنچا

۱۴ عقاب و ما یبصر هو کعب الا صلیحہ و حدہ

عقوبت من و انتظار منی بر مذکفران عصرِ مگر کہ نفسِ مذکر البغی
میری طرف سے نہرا اور راہ نہیں کہتے ہم لوگ فی گز ہی ایک جنگبار کی

۱۵ ما لہا من فواق و قالوا ربنا عجل لنا

کہ نباشد از انج توقف باز گشتن و گفتند بطریقِ استہزای برو و گشتا
جو بیچ میں وقف نہ کے گی و اور کہتے ہیں کہ بے شکا و عجل

۱۶ فطنا قبل یوم الحساب اصبر علی ما یقول

سزشت از عقوبتِ پیش از دروست صبر کن بر آنچه میگویند
جہنمی ہماری پہلے حساب کیوں ہے تو سہنارہ جو کہتے ہیں

بہارِ نبی از جنسِ سرورِ انعام
کہ با نبی مخالفت کردہ را فخر

۴۹۴
 کمال نه کما بیش است با و ما ز من بود با ما نه کمال نه کما بیش است
 کمال نه کما بیش است با و ما ز من بود با ما نه کمال نه کما بیش است
 کمال نه کما بیش است با و ما ز من بود با ما نه کمال نه کما بیش است
 کمال نه کما بیش است با و ما ز من بود با ما نه کمال نه کما بیش است

وَاذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ
 یاد کن بنده ما را داود خداوند قوت را بر آئینه اور جمع کنند
 اور یاد کر ما را یسعی بنده را داود کو ما نه کی کل والا ده هزار جمع
 اِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعُتَمِ
 بر آئینه رام سخمیم همراه او کو سهارا تسبیح بگفتند بوقت مشام
 سینه تابع کنی سهارا او سبک سانه باکی بو سته شام کو
 الْأَشْرَاقِ وَالظُّلُمِ مَحْشُورَةً كُلٌّ لَهُ أَوَّابٌ
 صبح درام سخمیم مرغزار بهم آورده بر آئینه هزاره
 صبح کو اور او سینه جانور جمع ہو کر لب سینه از سبک آید بر جمع
 وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَآتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَصَّلَ الْخُطَابِ
 و محکم کردیم پادشاهی اور او را و پیش حکمت و سخن واضح
 او را و رو با سینه او کی سلطنت کو اور دی او سکونت بر او فیه بات کا
 وَهَلِ اتَّكَمُ نَبِيُّ الْخَصْمِ ذُو تَسْوِیٍّ وَالْحَرَابِ ذُو حُلُو
 و آیا آمد است پیش تو جز کره خصوصیت کنند با یکدیگر چون او بود و بر خیزند
 او را بهی سبب جو خرد عوی الوکی جب دیوار کو در یک عبادت خانین جب
 عَلٰی دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَنْخَفِضْ
 بر او پس بر سید از ایشان گفتند مرنس با و خصوصیت کنند
 و او را پس نوازد سبب گهرا با و ده بوسه مت گهرا ام دو چکا
 بَعَثْنَا عَلٰی بَعْضِ فَاحِشٍ یُّسَبِّحُ بِحَمْدِ رَبِّهِ
 سخمیم کرده است بعضی با بر بعضی پس حکم گهرا ما بر آئینه
 زیادتی کی سبب یک سید و سبب بر سو فیصله کر سبب هم من انصاف

۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

نبوا
 بالاف
 نالرم
 حضرت داود علیه السلام
 بنی من کی ایک دن سبب کا ایک بنی
 عورتوں کی ایک دن سبب کا ایک بنی
 خدمت میں سبب کا ایک بنی
 شخصوں کو سبب کا ایک بنی

ص

نقطہ
تسمیہ
ولی
بکون الیہ
غیر دل غلط

۲۲

وَلَا تُشِطُّ وَهَذَا إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ ۝ اِنْ هَذَا

دو نور کن دولت کن مارا ہوا راست
اور دور نہ ڈال ہوتا کو اور ہوا ہلکے سیدھی راہ
اچھی کہ تسمیہ وتسمیہ نعتہ ولفیہ حدہ فقال
برادر من بہت بہت اوست خود دہ میں وپیش تو کہ میں سن پس گفت
بہائی ہے ہر او سیکے ان میں رہا کو تھیاں اور ہر بے ان کی بی ہر کھا

۲۳

اَكْفَلْنِي مَا وَعَدْتَنِي فِي الْخُطَابِ قَالَ لَقَدْ

ابن شخص من بہت ہر ایک بیشتر اور رہے کر داسن و سخن گفت خود
تو ایسے کہ چھوڑا اور زبردستی کرنا ہے مجھے بات میں بولا

ظَلَمْتُكَ بِسُؤَالِ نَعْمَتِكَ اِلَى فِجَاجَةٍ وَاِنْ كَثُرَ

ستم کر دہ تو بھو اسن میں تو تھا ہم آدہ ہر ہوا خود ہر آدہ ہر
وہ بے انسان کرنا ہے ہر کہ ناگنا ہے ہر دینے ملا ہوا ہر ہر ہر

مِنْ الْخُطَا كَيْفَ يَخْلُصُ بَعْضُهُمْ عَلَى الْبَعْضِ اَلَّذِي

از ہر بکان ستم ہر کہ بعض انشان
شک زبانی کر رہے ہیں ایک دوسرے پر

اَمْ نُوَاوِعِلُّ الشَّيْطَانَ قَلْبًا مَا نَسْتَعِظُكَ

ایمان و نہ دکر ایک ناستہ کر دہ و اندک اندا ان و نہ
بہن و نہ ہیں اور ہم سیکے انہیے اور نہ ہو کہ ہر دینے او ان میں
داود انما ناستہ فاستغفر ربہ وخر الکما
داود کو آرمودہ ایم اور پس علی فرسٹن کر دہ و زور گاہ و نہ ہو
داود سیکے کہ ہر دے او سکو جانچا ہر گناہ مجھو ناگنا ہر گناہ اور انہی

فَسَدَ
بالتحذیر
۱

۲۹۶ فیض شریف پور دہلی از سید
 ۱۹۱۹ء ان سید کا بیان ہے کہ
 یہ ایک عہد کی موت نظر فرمائی جا رہی ہے
 کہ کوئی گمراہی نہ ہو اور اس کا فائدہ
 موجود نہ ہو اس کے بعد نہ ہو
 بالکل بیکار ہے اس کے بعد نہ ہو
 چھ مہینوں کی رانی میں رہتا ہے
 یہ وہ شہید ہوا ہے جس کا دل
 کوئی شہید نہ ہو اس کا دل
 فتنہ ہنسن کی سینے ناموس کی ہنسن
 کی گالی کی جیسے کی پیر پر
 بیکار کی ہنسن کو اتنا ہی عیب نہا
 اس پر بیچ ہوئی ۲۲ ص

وَأَنَابَ ۖ فَغَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ وَإِنْ لَهُ عِثَارٌ زَانٍ

و باز گشت بخدا پس یا مریزیدیم اور آن زنت و بر آئینہ اور نزدیک فرستید

اور رجوع ہوا پس ہر سینے معاف کر دیا و سکو وہ کام اور و سکو ہمارے پاس ہے

وَحَسْبُنَا يَدَاؤُدَانَا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً

و سبکو باز گشت است غفیم آداؤد و بر آئینہ ششم ترا بادشاہ

اور اچھا ہو گا اسے داؤد سینے کی جگو

فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ

دور زمین پس حکم کن میان مردمان بر راستے و پیروی کن

الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِي

خواہش نفس را کہ آن گمراہ کند ترا از راه خدا بر آئینہ آنا کہ

جی کی چاہ پر پیر جگو بجلا ویک الد کی راہ سے مفر جو لوگ

يُضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ

گمراہ مینوند از راه خدا این تراست عذاب سخت

بھلنے ہیں الد کی راہ سے اونکو سخت مار ہے

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْحِسَابُ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ

سبب آئینہ فراموش کر اند روز حساب را و نیا فریدیم آسمان

اسپر کہ بھلا دیا دن حساب کا اور سینے نہیں بنا یا آسمان

وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ذَلِكَ ظَنُّ

و زمین را و آنچه در میان اینہاست بیہودہ و این گمان

زمین کو اور جو ان کے بیچ ہے نہ گمان بہ خیال ہے

۲۷

۲۵

۲۶

الح

۳

الحمد لله رب العالمین
والصلاة والسلام
على سيدنا محمد
الطاهر المصطفی
المنزل والاعلی

۲۷ الذین کفروا فویل للذین کفروا من النار
کافران پس وہ کافران کا لئے آگ سے
اور کافران جو کفر میں سے کفر کو آگ سے
۲۸ اَمْ یَجْعَلُ الذِّینَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
آپ ہی سازیم آمان کہ ایمان آوردند و کارهای نیکو کردند مانند نسا و کیدان
کام کرینگے ایمان را نیکو جو کرینگے این نیکان را چون جو علی
۲۹ فِی الْأَرْضِ اَمْ یَجْعَلُ الْمُتَّقِینَ کَالْفُجَّارِ ۚ کَیْفَ
در زمین آپ ہی سازیم پرہیزگار از مانند بدکاران این فرائین
کلمہ میں کیا کرینگے و در آلودگو برابر دہیہ لوگوں کے ایک کتاب ہے
۳۰ اَنْزَلْنَاهُ اِلَیْكَ مَبْرُکًا لِّیَذَرُوهَا آیٰتِهٖ لَیْتَلٰی
بارکت کہ فرود آوردیم اور بسو تو نامردمان تامل کنند در آیات او و باید گرد
جو آری یعنی تیری طرف برکت کی تاد بیان کریں و گویا آیتین از آیتین
۳۱ اُولَئِکَ الْاَکْثَرُ وَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَیْمٰنَ ۚ
خداوندان شد و عطا کردیم داود در از فرزندی سلیمان نام نیکو
عقل و ایسے اور دیا یعنی داود کو سلیمان بہت خوب
۳۲ اَلَمْ یَجْعَلْ اِنَّهٗ اَنْزَلَ اِلَیْكَ اِنْ عَرَضَ عَلَیْكَ بِالْقِسْطِ
بند بود سلیمان بر آئید اور جمع کنند ہ بود بخدا باو کن چون نودہ شد اور بگو
بند وہ ہے بر جمع رہے والا جب رکھا نیکو آئے او کے سامنے نام کو
۳۳ اَلْقِیْطَیْنِ اِلَیْہِمَا دَاوُدُ فَقَالَ لَیْسَ اَجِبْتُ جِب
اسپان بنزد رو پس گفت ہر آید دوست در شام این بر ازین
گہر شے خاستے تو بولا میں سینے جای بہت

لَتَذُبَّ

۳

بن سگڑ
 صفا
 بیجہ اور وہ پانی کرتی تھیں
 صفا
 اور غمناک اور اجاساب صفا
 صفا
 بن سگڑ

مستی
و جان
دیوان
نظم
بضمین و نغمین
ج ۲

۳۸
 وَأَخْرَجَ مَعَهَا فِي الْأَصْفَادِ هَذَا
 دوسو گز اندھ دیوان گیرا دست و پا ہم بستہ در زنجیرا گفتیم
 اور کہنے اور بند ہوئے بیڑوں میں وہ ہے
 ۳۹
 عَطَاؤُنَا فَا مَنَّا أَوْ أَمْسَلْنَا بِغَيْرِ حِسَابٍ
 بخشش عطا کن یا نگہ دار بیز آگے باقی حساب کردہ شود
 بخشش ہماری اتنا تو احسان کر بار کہہ چوڑ کچھ نہیں حساب
 ۴۰
 وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَّآبٍ ۖ
 وہ آئندہ اور نزدیکی ثابت ہے و نیکی باز گشت ہے و
 اور او سکو ہماری پس مرتبہ اور اچھا ٹھکانہ اور
 ۴۱
 إِذْ كُرِعَ عَبْدًا يُؤَيِّبُ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي
 بادکن بندہ اے ایوب را چون ندا کرد پروردگار خود کہ
 یاد کر ہماری بندے ابوبکر جب بکار اپنے رب کو کہ مجھ کو
 ۴۲
 صَنِيعُ الشَّيْطَانِ بِضَيْبٍ عَذَابُ أَرْضٍ
 دست رسانندہ است مرا شیطان بر بخوری و درد گفتیم بن زمین
 گما دی شیطان کے ایذا اور تکلیف لات مار
 ۴۳
 بِرِجَالِكَ هَذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ ۖ
 پانی خود ناگهان آن چشمہ باشد کہ مہیا ہے غسل مردود و آشامید بے پند
 اپنے پانوسی یہ چشمہ نکلا نہاں کو ٹھنڈا اور بنے کو
 ۴۴
 وَهَبْنَا لَهُ أَمْلَةً وَمَا كُنَّا بِمَعْلُومِي
 عطا کر دیں اور اہل خانہ او و ماں شد ایشان ہر اہل البشارت بخشیدے
 اور دینے ہم نے او سکو اوسکے گھر اسیلے اور اوسکے برادران نجات دے

۵۰۰
 ہر کلمہ کا ایک بار پڑھو اور
 اس کی تائید کے لئے اس کی تائید
 اور اس کی تائید کے لئے اس کی تائید
 اور اس کی تائید کے لئے اس کی تائید

مِنَّا وَذِكْرَىٰ لَأُولَىٰ الْأَكْبَابِ وَخَذُّ بِمِدَادٍ

از نزدیک خود اپنے خداوندان حضرت را
 اور یاد رہے کہ عقل و انوکھی اور پکڑا

ضَعْنَا فَاصْرَبْ بِهِ وَلَا تَحْتِ اِنَّا وَجَدْنَا

دستہ شاخا پس بزن بآن نحو خلاف سو گند مکن ہر آئینہ یا نیم اور اسکیا
 سینگ کا شہا پر اوس پر مارے اور ہم میں جہو ہا ہوئے اوسکو یا اسہا پر

نِعْمَ الْعَبْدُ اِنَّهُ اَوْابٌ ۝ وَاذْكُرْ عَبْدًا اَبْرًا

نیک بندہ ہو ذابوب ہر آئینہ اور جمع کنندہ بخدا بود یاد کن بندگان ابراہیم
 بہت خوب بندہ وہ ہے جو جمع رہے والا اور یاد کر عمار بند و نکو ابراہیم

وَلَا سِحْقٌ وَيَعْقُوبُ اُولَىٰ الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ

و اسحاق و یعقوب را خداوندان و سستہا و چستہا
 اور اسحاق اور یعقوب با فون و ایے اور انکھوں و ایے

اِنَّا اَخْلَصْنَاهُمْ بِخُلَاصَةٍ ذِكْرَىٰ الدَّارِ ۝ وَلِأَنَّهُمْ

ہر آئینہ یا بکرمی شہیم ایسا زار کے خصلتے پاک کہ یاد کر آغوش و ہر آئینہ
 بنے امیاز دبا و نکو ایک چنی بات کا وہ یاد اوس گہر کی اور وہاب

عِنْدَنَا مِنَ الْمُصْطَفَيْنِ الْأَخْيَارِ ۝ وَاذْكُرْ

نزدیکان از برگزیدگان بنگان خودندہ یاد کن
 ہر ایک پس میں چنے نیک و برگزینے اور یاد کر

اِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكَانَ اَبْرًا

اسمعیل و الیسع و ذوالکفل را ہر کی آری بنگان بود
 اسمعیل کو اور الیسع کو اور ذوالکفل کو اور ہر ایک ہا خوشی والا

۵۰۱
 ہر کلمہ کا ایک بار پڑھو اور
 اس کی تائید کے لئے اس کی تائید

۵۰۲
 ہر کلمہ کا ایک بار پڑھو اور
 اس کی تائید کے لئے اس کی تائید

۵۰۳
 ہر کلمہ کا ایک بار پڑھو اور
 اس کی تائید کے لئے اس کی تائید

۵۰۴
 ہر کلمہ کا ایک بار پڑھو اور
 اس کی تائید کے لئے اس کی تائید

۵۰۵
 ہر کلمہ کا ایک بار پڑھو اور
 اس کی تائید کے لئے اس کی تائید

۵۰۶
 ہر کلمہ کا ایک بار پڑھو اور
 اس کی تائید کے لئے اس کی تائید

۵۰۷
 ہر کلمہ کا ایک بار پڑھو اور
 اس کی تائید کے لئے اس کی تائید

۵۰۸
 ہر کلمہ کا ایک بار پڑھو اور
 اس کی تائید کے لئے اس کی تائید

فلان حبیب بن ابراهیم
 کرمی بن بابک بن محمد بن
 جاسب کا ۱۲۸۵

۴۹

هَذَا يَوْمَ الْاِثْنَيْنِ حَسْبُ مَا فِي حَبِيبِ
 بن قرآن کے ہوتے ہیں اور ان کے ہوتے ہیں
 یہ ایک بزرگ ہو گا اور حقیقہ و الزکو سے پہلے ان کا نام
 علانیہ ہے اور اس کا جواب ہے کہ ان کے ہوتے ہیں
 دامن سے کشا دہ کردہ ہر ایک ان کے در از ان کی کہ ان کے
 سے کے کہ ان کے ان کے ہوتے ہیں ان کے ہوتے ہیں
 يَكُونُ فِيهَا بَيْتٌ كَثِيرٌ وَبَشَرٌ
 مطلب ہذا جگہ بیوہ بسیار و شراب را

۵۱

نگو سب سے پہلے ان میں جو بہت اور شراب سے
 عِنْدَهُمْ قَصْرٌ الْمَكْرُوفُ شَرَابٌ هَذَا
 نزدیک ان کے ہوتے ہیں ان کے ہوتے ہیں ان کے ہوتے ہیں
 اور ان کے ہوتے ہیں ان کے ہوتے ہیں ان کے ہوتے ہیں
 يَكُونُ فِيهَا بَيْتٌ كَثِيرٌ وَبَشَرٌ
 وعدہ دہا دہ بیوہ و شراب اور ان کے ہوتے ہیں ان کے ہوتے ہیں
 ان کے ہوتے ہیں ان کے ہوتے ہیں ان کے ہوتے ہیں

۵۲

۵۳

مَا لَكُمْ مِنْ شَيْءٍ هَذَا اِنْ لَكُمْ
 ہاں کہ ان کے ہوتے ہیں ان کے ہوتے ہیں ان کے ہوتے ہیں
 ان کے ہوتے ہیں ان کے ہوتے ہیں ان کے ہوتے ہیں
 ان کے ہوتے ہیں ان کے ہوتے ہیں ان کے ہوتے ہیں
 ان کے ہوتے ہیں ان کے ہوتے ہیں ان کے ہوتے ہیں

۵۴

۵۵

۵۶

ثلثه اربع
 يَكُونُ
 د ج

ابن خضاب اس کا رسم ہے و زور دالست پس یاد کیجئے انرا اور یہ کہ اس رسم
 یہ ہے اس کو چکیں گرم پانی اور پی اور کھائے اور

مَشْكُوكَةُ از وِجْهِ مُلَافِقِهِ مَقْبُولَةٍ

مانند این انواع مختلف که این نویسنده در اینده با نشر جمله اشعار
اسی شکل کا طرح طرح بی غیرین بهمه ایک فوج و بخشی ای به سحر است

لَا مَرْجَا لَهُمْ مِنْهُ صَلَوَاتُ النَّارِ قَالُوا لَا

جلہ نہ یلیوان کو یہ بین پہنچتے آگ میں دنہ بوسے بلکہ

نلتكم لا من حبايلكم انتم قد متهموا لنا فليس
شما از من گناهه ما در شما زستم و از شما گناهه را ما

متمم ہی ہو کہ چلنے نہ ملو تم کو تم ہی پیش لایے جا رہے ہیں بلا سوچا برا

فقالوا ربنا من قديم لنا هذا فزده

[illegible]

فوقینہ دربارہ در آتش گفتند اہل دوزخ چیست ہمارا اگر غی بنیم

اور سکون و آسائش میں رہنے اور پہنچنے کیا ہوا کہ ہم میں دیکھنے

از بد آن مکتبی ز نظر او مسلمین ایام مسخره میکردند و

سید احمد دہلوی نے سید علی ہادی کو یوں لکھا ہے کہ

عشق
ادرج کس

مجلس شورای اسلامی
وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی
دفتر اسناد و کتابخانه ملی
تهران

اخذوا منكم ما اريد
او هو الباقون وما

میں نے اس کو بڑھو کر دیا اور میں نے اس کو

۵۰۳
 ملا ایک پیر کی زینت
 لاری فی و بیان فرمایا
 ملا ایک جان سے مراد
 ملا ایک پیر کی زینت

ملا

رَبِّكَ الْمَلَكُةَ اِنِّي خَالِقُ بَشَرٍ مِّنْ طِينٍ
 پروردگار تو بفرستگان پر آئینہ من آفرینندہ ام آدمی را از گل
 پر یہ رب بفرستگان کو میں بناتا ہوں ایک انسان میں کاف
 فَادِ اسْوِيَّةً وَنَفَخْتُ فِيْهِ مِنْ رُّوْحِيْ فَقَعَا
 پس چون راست گم اور او دم در و پیر روح عود را پس در افتد
 بہر سبب ہنسی بنا چگون اور ہو مگون اور میں ایک پیر جان تو گر برد
 لَهُ سَجْدِيْنَ ۝ فَسَجَدَ الْمَلٰٓئِكَةُ كُلُّهُمْ اٰمِعًا جَمْعًا
 اور سجدہ کنان پس سجدہ کروند فرستگان تمام انسان ہمہ یکجا
 اور کے آگے سجدے میں ہنسی ہر سجدہ کیا فرستگان نے سارے اس کے
 اِلَّا ابْلٰیْسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِيْنَ
 مگر شیطان برکشی کرد و شد از کافران
 مگر ابلیس نے غور کیا اور تہار وہ مکرورن میں
 قَالَ يَا اَبْلٰیْسُ مَا مَنَعَكَ اَنْ تَسْجُدَ بَا خَلْقٍ
 گفت ای شیطان چه چیز باز داشت ترا از آنکہ سجدہ کنی چہ چیز را کہ فرمایا
 فرمایا ای ابلیس بگو کیا اشکاف ہوا کہ سجدہ کرے اس پر کو جو میں
 بِيَدَيْ اسْتَكْبَرْتَ اَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِيْنَ ۝
 بدوست خود آیا بگو کردی یا بحقیقت ہستی از بلند تدران چه و
 اسنے دو نو پہنوں سے ہمہ تو نے غور کیا یا تو ہر اہل تدران میں
 قَالَ اَنَا خَيْرٌ مِّنْہٗ خَلَقْتَنِيْ مِنْ نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ
 گفت من بہتر م از دینے آفرید مرا از آتش و آفریدی اور از گل
 بولہ میں بہتر ہوں اوس سے بھگو نہ آیا تو نے آگ سے اور او مگو نہ آیا

۷۱

۷۲

۷۳

۷۴

ملا سجدہ کنان ہوا کہ فرمایا
 ملا سجدہ کنان ہوا کہ فرمایا
 ملا سجدہ کنان ہوا کہ فرمایا

ملا سجدہ کنان ہوا کہ فرمایا
 ملا سجدہ کنان ہوا کہ فرمایا
 ملا سجدہ کنان ہوا کہ فرمایا

الحمد لله رب العالمین

۳

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰

طین ۱۰۰ قال فاخرج منها فانك رجيم ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰

فالحق
نور وف
لن

لا ملین
بالتسلی ج
بطریق الاجتهاد

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ

گو سوال میکنم بر تبلیغ قرآن هیچ مزد را و چشم اند
نوکده من ملکتا نہیں تم سے اس پر کچھ نیک اور میں نہیں
تخلف کنندگان یعنی دعوی دہی کنم بقیعتی نیست قرآن کریم

آپ کو نپا خوا لا یہ تو ایک سمجھتی ہے
لِّلْعَالَمِينَ وَلَقَدْ كُنَّا مِنْ نَبَاهِ بَعْضِهِمْ

عالمیہا والبتہ خواہید دانستہ صدق آنرا بعد از باسیں
ساریہ جہان والوکنو اور معلوم کر لو گے اسکا احوال نہوئی
سواء الزمر من جملة الاقل ایضای الدین اور انالیق تہم المؤمن

ایاتہا و کلما تہا و وحر و فہا و وور کما تہا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ

فرد ستادون ابن کتاب از جانب خدا باکتاب با حکمت است برائے تہم المؤمن
آراہے کتاب کا اللہ سے جو بزرگ و حکیم نوا لا ہے تہم المؤمن

وہابی

ہاں بیٹے اے
دل پیمانہ کون بنا جائیگا

الْقَهَّارُ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِأَحْوَى يَوْمٍ

باوت آفرید آسمان و زمین بتدیر درست ہی بچاند

الْكُلِّ عَلَى النَّهَارِ وَيَكُونُ اللَّيْلُ عَلَى النَّهَارِ

شب را بروز دی بچاند روز را بر شب درام ساخت

الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى

اقاب و ماہ را ہر یکی برود در زمان معین آگاہ باش

هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ

ہوئیست غالب آمرزندہ آفرید شمار از یک شخص بنوا یک ہی

ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَانزَلَ لَكُمْ مِنْهَا لَحْمًا

باز یافرد از ان شخص زشر را و فروشتاد بر آشتا از جہا بابان

فَمِنْهَا أَنْتُمْ وَإِخْوَانُكُمْ فِي بَطْنٍ أُمَّةٍ

ہست شتم بنما ہی آفرید شمار از شتم مادران شما

خَلَقًا مِنْ بَعْدِكُمْ فَتَلَوْتُمْ عَلَى آلِكُمْ

یک نوع آفریدن بعد از آفریدن دیگر و زار کہا رست گاہ این خدا

طَرَحَ بِطَرَحِ الْغَنِيِّ

طرح بر طرح بنانا بن اند پر دینے

ایک بزرگ و سرور و بالا و فوق العادین
چرا نام صو

بطور اہمیت

بکبر الہیہ و صلا
و کبر الہیہ و صلا

فکر

فکر

ایک ایک
ایک ایک
ایک ایک

ایک ایک
ایک ایک
ایک ایک

کاف

رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَانْصَرُوا لَهُ

پروردگار شما اوراست پادشاهیست هیچ معبود مگر او پس از کجا گردانیده شود

ان تَكْفُرُوا اِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ

اگر اسبابی کینند پس برآیند خدا بی نیازست از شما و نمی پسندد در حق کفر

الْكُفْرَ وَاَنْ تَشْرِكُوا بِرَبِّكُمْ اَيْدِيَكُمْ وَلَا تُسَبِّحُوا

نامی است را در اگر سببید که کینند پسند کند آنرا برایشما و بر ندارد

وَاَنْ تَقُولُوا لِلْأَعْمَىٰ سَمِعْتُ اَوْ لِّلْصُّمِّ اَنْ يَّكَلِّمَهُ

مکرمی اورا اگر حق مانوی که توده پسندد که بگفتند او را و او بیگانه

فَيَسْتَكْبِرُ عَنْكُمْ كَمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ اِنَّهٗ عَلِيمٌ

پس خستد شما را با آنچه میکردید توده خدا بگفتن جو کرینے ہوتے ہوتے او سکو خستید

بَيِّنَاتٍ لِّلْمُذْذَرِۃِ ۚ وَاِذَا مَسَّ الْاِنْسَازُ ضُرًّا

بکثرت سببها و چون برسد آویسے رارہ ہوتے

وَاِذَا مَسَّ الْاِنْسَازُ ضُرًّا ۚ وَجَاءَ الْوَعْدُ بِالْاَمْنِ اِنَّهٗ

وہوئی بات کی اور جب آویسے انسان کو سختی

وَاِذَا مَسَّ الْاِنْسَازُ ضُرًّا ۚ وَجَاءَ الْوَعْدُ بِالْاَمْنِ اِنَّهٗ

دعا کرے کہ وہ سببها الیہ تم اذ احسن کہ نفعہ صنفہ

وَضَعُفُ خُلُقِ مَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
لَا يَنْقُلُ إِلَهُ الْوَلَفَ مَقْدُورًا
يَرْضَاهُ
يَرْضَاهُ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

4

نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُو إِلَيْهِ مِنْ تَبْكُلُ وَجَعَلَ اللَّهُ

فراتر از شمس از دریاچه دعا میکرد بجهت او پیش آریں و مقرر کردند که از خدا
بخواه تا او یک عوکار آید تا آنها او را کلام گویند و بعد از آنکه او از آنجا

مهربان را تا گمراه کند از راه جدا بگو. هر چند باخشی بکفر خود

اور برابر خود موی پیکر او منجی است که برکت سانه بی سار

اندر زمانی هر آینه تو از اهل دوزخ بیا آن نه باس شرک بهر ایا کسی که

شوریه و نون تو بی اک والون مین
 بھلا اک و نون مین کاسی

ورسا عباد شب سجده کنان و ستاده شوی رسد از آخرت

گھر میں رات کی سجدے کرنا اور کھڑا خطہ رکھنا ہے اعت کا

و امید میدار در رحمت پروردگار خود را بگو ایابر می شوند آنانکه سید الله

اور امید رکھنا ہے اسے قرب کی مہر کی تو کہہ کوئی برابر ہو سکتے ہیں سچہ

ولدت في عيلان اما يتدلسا ولا الالبي

اور یہ سچہ دہی سوچتے ہیں جنکو عقل ہے

يَعْبَادِ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِينَ

ایکے بندہ میرے جو یقین لاہو درو آپ سے یہ ہے جنہوں نے نیکی کی

1. $\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$ 2. $\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$ 3. $\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$ 4. $\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$ 5. $\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$ 6. $\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$ 7. $\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$ 8. $\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$ 9. $\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$ 10. $\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$

لیضیل
بفتح الیا
د ح
دور و ط
الکلف

آمین
بجای
ادفات

بسم الله الرحمن الرحيم

بغیر ما بعد الذل فی اسیر

فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَآرْضُ اللَّهُ وَسِعَهُ

درین دنیا حالت نیک باشد و زمین خدا کن دهن
اس دنیا میں او کو ہے بہلائی اور زمین اللہ کی کن دہن
انما یقوی الصبر من اجرکم **فَیَغْفِرْ حِسَابَ**

جزا میں مبتلا کہ تمام دادہ میشود صابران را از ان حساب
مہربانی دالون ہی کو مناسبے او کا نیک آن گنت

قُلْ لَّیْ اَمْرٌ مِّنْ اَنْ اَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ

بگو برآئین فرمودہ شد مرا کہ عبادت کنم خدا را خالص ساختہ مرا او
نوکہہ میں حکم ہے کہ بندگی کروں اللہ کو بیزی کر کر او سکی

الدِّینِ ۝ وَاَمْرٌ لِّاَنْ اَكُوْنَ اَوَّلَ الْمُسْلِمِ

دین میں و فرمودہ شد مرا کہ باشم نخستین مسلمانان
بندگی اور حکم ہے کہ میں ہوں سب سے پہلے حکم بردار

قُلْ لَّیْ اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ رَبِّیْ عَذَابَ یَوْمٍ

بگو برآئین میں می ترسم اگر از فرمانی پروردگار خود کنم از عذاب روز
نوکہہ میں دین ہوں اگر حکم مافون اپنے رب کا ایک بڑی دنی ماریے

عَظِیمٍ ۝ قُلْ اَللّٰهُ اَعْبُدْ مُخْلِصًا لَهُ دِیْنِیْ ۝

بزرگ بگو خدا را عبادت میکنم خالص ساختہ مرا او پرستش خودی
نوکہہ میں تو اللہ کو بوجہا ہوں بیزی کر را بنی بندگی او سکی واسطے

فَاَعْبُدْ وَاَمَّا شِئْنُکُمْ مِّنْ دُونِہٖ قُلْ اِنْ کُنْتُمْ

پس عبادت کنید ہر کرا خواہید بجز خدا بگو برآئین زیانکاران
اب تم بوجہ بوجہ چاہو او کے سوا ایک نوکہہ ہر بے ماریے

خدا درین است نیکوین سبب
سنتہ و اشرف

آیہ کوئی دستا

آیہ کوئی

خدا بوجہ از خود شایسته

مکمل

مذہبی مال کو خود ادا کرنا
اور افضل و مکمل

کتابیات الالہیہ
مدرستین ہما

الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
انہوں نے جو اپنی جان اور اپنا گھر فیست کے دن
الْأَذَلِّكَ هُوَ الْخَسِرَانِ الْمُبِينُ لَهُمْ مِنْ

انگاہ ہاں ان مقدمہ ہاں نہ زبان ظاہر انہوں نے
ستارے ہیں یہ صریح ہوئے

فَوَقَعَهُمْ ظُلُمٌ مِنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلُمٌ
بالاد انہوں نے سنا ہوا ہندو از انہوں نے انہوں نے انہوں نے

اور یہی بادل ہیں آگ کے اور نیچے سے بادل جو

ذَلِكَ يَخَوْفُ اللَّهُ بِهِ عِبَادَهُ يَعْبَادُ فَا تَقْوَى
ان عذاب ہی ترسانہ خدا از انہوں نے انہوں نے انہوں نے

اس چیز سے ڈرتا ہے اللہ ایک بندہ کو ایک بندہ پر کیونچے فرود

وَالَّذِينَ ابْتَغَوْا الطُّغْيَانِ أَنْ يَعْبُدُوا
وہاں کہ اگر از کروند از بہت از انہوں نے عبادت کنند اور

اور جو لوگ نے بے شیطانی سے کہ انہوں نے جو جن

وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَى فَبَشِّرْ عِبَادِ
وارجوع کر دے بسو خدا انہوں نے راست فرود پس فرود دے انہوں نے

اور ورجوع ہوئے اللہ کی طرف انہوں نے جو بخیر ہو تو خوشی ہو کر

الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ
کہ میشنور سمعن پس برو کی مابند بگوئیں انہوں نے

جو سستے ہیں بات بہر چلتے ہیں اوسکے نیک

۱۵

۱۶

۱۷

یعبادی
بائت انہوں نے انہوں نے
ظاہر

عبادی
بائت الہیہ و فہما
وہاں با تحلف
وہاں با تحلف

وہی ہیں جنکو راہِ دمی اللہ نے اور وہی ہیں

خداوندان خود پس کبکته ثابت شد برومی و عده غدا

فَأَنْتَ تَنْقُذُ مِنَ النَّارِ الَّذِينَ يَدِينُونَ

بہلا تو حلاص از کجا ال من پر تو بلین جو

رسیدہ از پرودگار خود این راست محمدیہ بلند بالا دان علیہ السلام

بِخَيْرٍ مِنْ حَتَمِهَا لَا تُضِرُّ وَعَدَ اللَّهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ

اوسکے نیچے چلتی ہیں بڑیاں وعدہ ہوا اللہ کا اللہ میں صلا کر

وعدہ را اماندہ می کہ خدا فرو فرستاد از آسمان آئیے

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پس فوراً امر اجلاس سارا در زمین بارہی اورد بسبب این

بہر خطایا وہ پانی پشیمون بن رہا ہے۔ بہر سکا ہے اور اس۔ ہی

مُخْتَلِفًا أَلْوَنُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ

گوناگون رنگها را می بیند و آنگاه سرخ می شود و بعد از آن زرد می شود باز

کمی کمی رنگ بدست می آید و سرخ پر آید و طاری بر نو فو و کجی او می آید

يَجْعَلُهُ حُمَاقًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِّلَّذِينَ

می کند آن را زرد و ریزه بر آید و در مقدمه است که هست خداوند

كَرُّوا أَنَّهُ يَكُونُ حُمْقًا ثُمَّ يَنْصَبُ فِي

الاکتب اامن شرح الله صدره للاسلم

خود را آید که کشاده کرده است خدا سینه او را بر کون اسلام

عقلند و کون بهلا جک سینه کون و یا الله به مسلمان

فَهُوَ عَلَى نَفْسٍ مَّرْغُوبَةٍ فَمَوْلٍ لِلْفَنَاسِيَةِ قَافٍ

پس او بر سرش باشد از جانب پروردگار خود مانند سخن لایق است که آید که سینه او

سوده آید که من به است رب کپرتی که سخن است او که سینه او

مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ أَوْ لَكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

از یاد کرد خدا این است در گمراهی

الهدى ياد می دهد و به طریقه به بین بهک صریح

اللَّهُ نَزَلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَابِهًا مَّثْنًى

خدا نازل ساخت بهترین سخن کتابی که بعضی امانت دیگر است کتاب

ایده به او تاری بهترین کتاب کی این بین طبعی و در این هوای

نَقِشَ مِنْهُ جُلُودَ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ

سوی نیز می شود از شنیدن آن پوست آنکه می ترسند از پروردگار خود

بال کهر طبع به بین این است که حال این کون جو در این است

ع

کتاب الف بعد النون

و این معنی و معنی و عید
و انداز این است
۱۴

الزفر

صالح کتاب حسین بنی سید رسول
بین بوی ایستادین دورای بوی
کعبه در تکی طبع خدایا اوجی

طرح خنی خیر و خیر سنجایا کردید
را بان نگاه را در ماندن ای سنجایا

کتاب طاعت لافضه الی

ثُمَّ نَكُنِ مِنْ جُلُودِهِمْ وَقُلُوبِهِمْ إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ ذَلِكَ
 بعد از آن نرم میشود پوست ایشان و دل ایشان نزد یک ذکر خدا این است
 چهر نرم بر روی ایشان او کی که باین اورا و بکنی دل الله کی یاد بر پیوست
 هُدَى اللَّهُ هَيْدِي بِهِ مِنْ شَيْءٍ وَمَنْ يَضِلَّ
 هدایت خدا راه می نماید بان بر که آخواهد
 راه دنیا الله کا اس طرح راه دنیا ہے جس کو چاہے اور جس کو راہ ہلاک
 اللَّهُ فَمَالَهُ مِنْ هَادٍ ۝ اَفَمَنْ يَتَّبِعِ بَؤْجِي عَسَى
 خدا پیش اور را ایچ راه نماید ہا کیسے کہ از از یکدیگر خود را سے
 الله او کو کوئی نہیں سوچا پورا الیہا ایک جو وہ روکتا ہے جسے منہ پر ہوا
 الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ هَذَا
 عذاب روز قیامت کہ و گفتہ شود ستکاران از بخت و مال
 عذاب دن قیامت کے اور کے گناہے انصاف کو چھو
 مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ۝ كَذَبَ الَّذِينَ كَفَرُوا
 آنچه بکروید جو تم کہاتے تھے
 قَبْلَهُمْ فَاتَّبَعُوا عَذَابَ مَنْ خَلَفَ لَا يَشْعُرُونَ
 پیش از ایشان بودند پس باید بدین عذاب از انجا کہ نمیدانستند
 ان سے اگلے پہر پہنچا اون پر عذاب جہان سے خبر نہ رہنے تھے
 فَاذْهَبْهُمْ اللَّهُ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
 پس چٹانڈ ایشانرا خدا خوار کی در زندگانی دنیا
 بہر جگہائی او کو الله بنے سوائی دنیا کے تھے

۲۵

۲۶

۲۷

وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

۲۶

مہر آئینہ عقوبت آخرت سخت ترست اگر میدانستند
اور عذاب آخرت کا تو اور بڑا ہے اگر یہ سمجھ سکتے

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ

ذکر آئینہ بیان کر دیم ہر ایک مردمان درین نشان از ہر نوع
اور پیکر بیان کی لوگوں کو اس قرآن میں سب چیز کی

مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ۝ قُرْآنًا عَرَبِيًّا غَيْرِ

دستار بود کہ ایشان بندہ گرد فرود آوردیم قرآن عربی
کہاوت شاید وہ سوچیں نشان عربی زبان کا

ذِي عَوَجٍ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ۝ ضَرَّكَ اللَّهُ مَثَلًا

۲۸

یہ عجیب بود کہ ایشان پر نیز گویے کشد بیان کرد خدا وستان
جس میں کمی نہیں کہ شاید وہ بچ چلیں اس کے بنائی ایک کہاوت

رَجُلًا فِيهِ شَرٌّ كَأَوْعَجٍ مَثَلًا ۝ وَرَجُلًا

بندہ کہ در شریکان مختلف اند
ایک مرد ہے کہ او میں کمی شریک ضدی اور ایک مرد ہے

سَلَامًا ۝ لِرَجُلٍ مَلِيسَتَيْنِ مَثَلًا ۝ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلَّغَ

سلم برای مردی آبا برابر اند و صفات متکامین خدا است بلکہ
پورا ایک شخص کا کوئی برابر ہوتی ہے اکی کہاوت سب غولی اللہ کا بچے

أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ إِنَّكَ مَعِيتٌ وَإِنَّا مَعِيتُونَ

۲۹

اکثر ان میں نیند اند کہ با محمد ہر آئینہ تو خواہ مرد و پیر کہ بیان خواند
وہ بہت لوگ سمجھ نہیں کہتے کہ تیرے ہی ساتھ اور وہ ہی ساتھ ہیں

مَثَلًا
دع
مہر

اے کافر متیقن
دع

میں نے یہ دیکھا ہے کہ بعض لوگ قرآن کو صرف عربی زبان میں سمجھتے ہیں اور اس کے معنی کو نہیں سمجھتے۔
میں نے یہ دیکھا ہے کہ بعض لوگ قرآن کو صرف عربی زبان میں سمجھتے ہیں اور اس کے معنی کو نہیں سمجھتے۔
میں نے یہ دیکھا ہے کہ بعض لوگ قرآن کو صرف عربی زبان میں سمجھتے ہیں اور اس کے معنی کو نہیں سمجھتے۔
میں نے یہ دیکھا ہے کہ بعض لوگ قرآن کو صرف عربی زبان میں سمجھتے ہیں اور اس کے معنی کو نہیں سمجھتے۔

وہ کافر ہے جس نے کسی کو ایمان دیا
 یا جو کسی کو ایمان دینے سے روکا
 یا جو کسی کو ایمان دینے سے روکا
 یا جو کسی کو ایمان دینے سے روکا

ع ۱۷

تَمَرَاتُكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ
 باز البتہ شمار روز قیامت نزدیک پروردگار خوشی یا غم گرفتار خواہد کرد
 بہر معزز تم دن قیامت یکے پس از یکے بہر ہر دو یکے
 فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 پہر اوس سے ظالم کون جن نے جھوٹ بولا اللہ پر اور
 كَذَبَ بِالْصِّدْقِ أَذْجَاءَ ۚ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثَلًا
 دروغ و درشت دین راست را چون بیاہ باد آیا نیست دروغ جاہ
 جہنم بیاہی بھی بات کو جب شہچے اوس پس کیا نہیں تو نہیں ہزار

لِّلْكَافِرِينَ ۚ وَالَّذِي يُجَاءُ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ
 کافران و آنکہ آورد دین راست را و آنکہ آورد دین راست را
 شکوہ کنایہ اور حو لایا بھی بات اور چہ مانا اوس کو

أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ۚ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ
 انجائند ایشان متقیان ایشان راست آنچه خواهند نزدیک
 وہی لوگ ہیں دژ و اس کے و اس کو ہے جو چاہیں کہ کافران

رَبِّهِمْ ذَٰلِكَ جَزَاءُ الْحَسَنِينَ ۚ لِيُكَفِّرَ عَنْهُمْ
 پروردگار ایشان این است جزا انیکو کاران نمازل کند خدا از ایشان
 یہ ہے بدلہ نیکی والوں کا تا ان کے گناہوں سے

أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا أَوْ يَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ الَّذِي
 بدترین انجہ کردہ بدترین ایشان را از انان بحسب نیکیوں انجہ
 بریکہ کام جو سچے تھے اور بدیہ انان کا نیک بہتر کام کا جو

الحزب
 الرابع والعشرون
 ص ۲۸
 ص ۲۸
 ص ۲۸
 ص ۲۸

لا یابح فونی اور بایع
 بہہ لومس نہا صو

فصل

عجلہ
نہ کن

لَا تُؤَيِّدُوا الْكُفْرَ ۚ أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ ۚ

بکرو نہ ایامت خدا کار سازند خود را
کرتے تھے کیا اللہ بس نہیں اپنے بندے کو

يُخَوِّفُ نَفْسَكَ بِالَّذِينَ مُرَدُّوهُ وَمَنِ يُضِلَّ

ی ترساند ترا بآنکہ یز خدا اند و ہر گاہ کند
تجوڑا بنے ہیں اون جو او کے سوا کہ ہیں اور جو راہ ہلاک

اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْهَا دَرَجَةٌ وَمَنْ يَرْجُ اللَّهَ فَمَا لَهُ

خدا پس نیست اور ایچ راہ نماید و ہر گاہ نماید خدا نیست اور ایچ
اللہ تو کوئی نہیں راہ دالا اور جو راہ ہلاک کوئی نہیں

مُضِلٌّ أَلَيْسَ اللَّهُ بِذِي نِقَامٍ ۚ وَلَكِنْ

مگرہ کنندہ ایامت خدا غالب خداوند انتقام نہیں
بہلائیو کیا نہیں ہے اللہ بڑست بدلا لیتے والا اور جو

سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ

پر ہے ان ترا کہ ازید آسمان و زمین ابستہ گویند
تو اون سے پوچھے کہنے بنایا آسمان و زمین تو کہیں

اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مُرَدُّوهُ إِلَى اللَّهِ ۚ

خدا گو دیدہ آتا کہ ہی بر سید پھر خدا اگر خواہد بین
اللہ نے تو کہہ ہلا و کہہ تو جنکو پوچھتے ہو اللہ کے اگر چاہے اللہ

اللَّهُ يَضْرِبُ هُلْ هُنَّ كُفَّتْ ضَرْبًا أَوْ أَرَادَ لِي

خدا اپنے سختے را یا ابن بنان دفع کنندہ تھی او را خواہد در حق من جنتا
بچہ تکلیف وہ من کہ کہوں ین تکلیف او کی ڈالی یادہ چکا مجھے پھر

امامی
رف
عجلہ
نہ کن
کشت ضربه
ح ح ح

الکاف

میسکت رحمتہ
ح ف ر و د با کلف

مکنشکو
بالجس ص ن

وہ دنیا میں یہ آفت میں

هَلْ هُمْ مِسْكٌ خَمْتِه قُلْ حَسْبِيَ اللّٰهُ

ایا این جان بازدارندہ بخشایش او ہستند بگو بس مرا خدا
وہ ہیں کہ سو کہ دین او سکی میر تو کہہ مجھ کو بس ہے اللہ

۳۸ عَلِيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُوْنَ ۝ قُلْ يَقُوْمُ اَعْمَالُوْكُمْ

بروی توکل میکنند توکل کنندگان بگو ای قوم من عمل کنند
او سہ پہر و سار کہتے ہیں بہر و سار کہتے و ابے تو کہہ ای قوم کام کے

۳۹ عَلٰى مٰمِكُنْتُمْ اِنِّىْ اَعَامِلُ فَاَنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝

برو شیخ خود ہر آئینہ میں تیر عمل کنندہ ام برو شیخ خود پس خواہد دا
اپنی جگہ میں نی کام کرنا ہوں اب آگے جان لو گے

مَنْ يَّاتِيْهِ عَذَابٌ يُخْزِيْهِ وَيَحْمِلْ عَلَيْهِ عَذَابًا

کے را کہ بیادش عذاب کے سو اکندش و کسے را کہ فرود آید برو عذاب
کس پر آتی ہے آفت کہ او سکور سو ا کرے اور پڑتی ہے او پر عذاب

۴۰ مَقِيْمًا ۝ اِنَّا اَنْزَلْنٰ اَحْكَامَ الْكِتٰبِ لِلنَّاسِ لِيَذْكُرُوْا

دائم ہر آئینہ فرود آویم برو کتاب را برای مردمان را کہ یاد
سدا کی و بنی اتاری ہے تجھ پر کتاب تو گئے واسطے یاد

۴۱ فَمِنْ اَهْتَدٰ فَلَنْفُسِهٖ وَمَنْ ضَلَّ فَامَّا يَضِلُّ عَلَيْهِ

پس ہر کہ راہ باب شد پس نفع او را و ہر کہ گراہ شد پس ہر کہ گراہ شد
پہر جو کوئی راہ پڑنا سو اپنے پہلے کو اور جو کوئی بہکا سو ہی کہ بہکا اپنے پہلے کو

۴۲ وَمَا اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِعَاقِلٍ ۝ اللّٰهُ يَتَقَوَّلِيْ اَلْقَدْسَ

و نیستے برا نشان بنگاہیان خدا استہک بعض ارفع میکند
اور تجھ پر او کا ذمہ نہیں اللہ کہنے لگا کہ جانیں

أَشْمَزَتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ

منفر شود دل آنانکه ایمان نمی آرند آخرت

وَأَذْكُرُ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ كَيْسَتْ بَشَرُونَ

و چون یاد کرده شوند آنانکه بجز او هستند ناگاه ایشان شادمان میشوند

قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَلَّمِ الْغَيْبِ

گو بار خدا یا اجدادکننده آسمانها و زمین و آنچه پنهان

وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا

و استغفار تو حکم کنی میان بنده گان خود در چیزی که ایشان

فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۝ وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي

در آن اختلاف میکردند و اگر باشند آنرا که قسم کردند آنچه در

الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَاقْتَدَرُوا بِهِ

زمین است همه یکی و مانند آن همراه آن البته عرص خود را

مِنْ سَوْءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَذْكُرُ

بسبب سختی عذاب در روز قیامت و یاد کند

برای طرح کی ماریست در قیامت که او را نظر آید و آنکه

اللَّهُ مَا لَكُمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ۝ وَبَدَا لَهُمْ

چند خدا آئینہ گمان بندداشتند و ظاہر نمود ایشانرا

انہ کی طرف سے جو خیال نہ رکھتے تھے اور نظر آئے انکو

سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا يَٰ

جراہد اپنے کردار بوند و بند گرد ایشانرا آئینہ ہر ان

بے کام اپنے جو کمائے تھے اور اولٹ پڑا اون پر جس طرح

يَسْتَرْجُونَ ۝ قَاذِ اَمْسِ الْاَشْنُ صُرْدَعَا

استرا بگردن پس چون ہر سد آدے را بختے بخواند مار

بہشتا کرتے تھے سو جب آدے کو کچھ تکلف ہو کر کباب

ثم اذ اخوانه لعمه منا قال انما اوتيته على

پھر چون بدایم اور انہی از طرف خود گوید جزا میں نیست کہ دادہ ہو

پھر جب ہم بخشیں اسکو اپنی طرف سے کوئی نعمت کہے یہ تو بکھڑی کہ آئینہ

علم بلہی فتنہ ولكن اكثرهم لا يعلمون

بنا بر ادائے ترور میں سن بکھڑی نیست آری آئینہ او لیکن اکثر ایشان بندہ اند و

معلوم نہی کوئی نہیں پہنچا ہے پر وہ بہت لوگ نہیں

قد قالوا الذين من قبلهم فاما اغنى عنهم

آئینہ گفتند این کہ تا کہ پیش از ایشان بودند پس غنی کرد از ایشان

کہہ جے ان پہ بات ان سے ایگے پھر کچھ کام نہ آبا انکو

ما كانوا يَكْسِبُونَ ۝ فَاَصَابَهُمُ سَيِّئَاتُ

انچہ بگردن پس رسید بدیشان عفو نہا ہے

جو کمائے تھے پھر پڑیں اون پر برا بیان

ہاں آئینہ بے علم نہی فتنہ
نیاسی جانیانہ کہ وہ ہر طرف سے
کافال نہ ہو چلا ہے کہ غفلت کی اور
گنہا سچا اپنی غفلت سے کہ غفل
پڑی اور آنت آہنجی جا رہی

وہ جس نے عقل و تدبیر میں تیرا کرب و غم
 دیکھا ہے وہ جان لے کہ عقل کا کمال ہے

عبادی
 حق فاسد
 دکان دار
 لا تقنطوا
 ح س
 ح کن ف

مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ سَبِيلُهُمْ

انچہ کر دے و انانکہ ستم کر دے از پچامہ خواہر سید بیدار

سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَمَا لَهُمْ فِيهِمْ مِنْ شَيْءٍ

عقوبتہائی انچہ کر دے و نیتہ ایشان عاجز کنندہ ایما باز

يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْطِئُ الرِّزْقَ لِمَنِ يَشَاءُ وَيُعْطِيهِ

ندانستہ اند کہ خدا کثادہ بشار و رزق برابر کہر کہ بخوہد و بکشد و بکشد

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

ہر آیتہ در بخار نشاندہ است قوی را کہ ایمان می آرد و بشار

لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

ای ان بندگان من کہ خدا از حد کردہ بر خود

مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ كُلَّهَا

از رحمت خدا ہر آیتہ خدا می اورد و گناہ ہر یک

إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

ہر آیتہ خدا ہماست از گناہ ہر بان و رجوع کند بسوی پروردگار خوش

وہ جو چاہد و ہی ہے معاف کردہ گناہ ہر بان و رجوع ہو آبر کبر

اسلام کا ایک اور گامزن نامی میں
 لیکن فرزند کی سیست سلطان ہوگی
 کہ اب ہماری اسلامی کی قبول ہوگی
 دینی کی راوی رہیں جائیں یا نہیں
 اس کے بعد فرمایا کہ اب اس راہ کو
 ہمیں جس کی وہ یہ قبول کرے
 نامی میں ہو تو نہ لاؤ اور جو
 جتنے جادو کے قریب ہو عذاب
 آجیاموت نظر آئے گی بات کی وہ
 قبول نہیں اوصو

وَأَسْلَمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ
 وشفاد شوبہ اورا پیش از آنکہ بیاید بشما عفتوب
 اورا و سکی حکم برداری کردہ ہے اس سے کہ آویس تم پر عذاب
 لَا تَصْرُفْ ۝ وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمُ
 مدد کردہ شوبہ ویرے گیند نیکو ترین آنچه فرو فرستادہ شدہ بشکونما
 کوئی تمہاری مدد نہ اویگا اور جو بہتر بات پر جو ادنیٰ حکمو
 مِنْ رَبِّكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ
 از جانب پروردگار شما پیش از آنکہ بیاید بشما عذاب
 تمہارے سر پر سے ہے اس سے کہ پہنچے تم پر عذاب
 بَغْتَةً وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ۝ أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ
 ناگہان و شما خبردار نہ شنیدہ جو راجع الیہ الذیذ و اتباع و آن نمایندہ جس از آنکہ کوئی شخصی
 اچانک اور تم کو خبر ہو نہیں کہنے لگے کوئی جی
 يَحْسَبُ عَلَىٰ مَا تُفَرِّقُ فِي جَنْبِ اللَّهِ وَكَانَ كُنْتُ
 وکے یحسانی من بر تفسیر کردن من در حق خدا و ہر آئین من بودم
 ای افسوس جس جی سے میں نے کسی کی اللہ کی طرف سے اور میں تو
 لَمِنَ السَّاجِدِينَ ۝ أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ
 از مستخر کنندگان یا گوید اگر خدا ہدایت کردی مرا البتہ معبود
 ہستہ ای رہا یا کہنے لگے اگر اللہ مجھ کو راہ دینا تو میں ہوتا
 مِنَ الْمُتَّقِينَ ۝ أَوْ تَقُولَ إِنْ رَأَيْتُ الْعَذَابَ
 از متقیان یا گوید و توبہ کے سعائینہ کد عذاب را
 دیکھ لو میں یا کہنے لگے جب دیکھے عذاب

بسم اللہ

ایک تالی

جرو ب با حلف
 دیکھ کر ایام ب با حلف

۵۸ **لَقَدْ آتَيْنَا لَكَ كِتَابًا فَالْكَافِرِينَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ۝ بَلَقَا**
 کاش برادر جوئی باشد یعنی بدینا تا با شمس از نیکو کاران انگاه خداوند آید
 کس طرح بگوهر جانین تو من ہوں نیکی والوں میں کیوں نہیں
 ۵۹ **جَاءَتْكَ آيَاتِي فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ**
 آمدین تو آیات من پس دروغ دانیستی آنرا و کبر کردی
 پہنچ چکے تھے تجھ کو میرے حکم پر تھی او کو جو ہولناکیا اور غور کیا
 ۶۰ **وَكُنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ۝ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ تَرَى الَّذِينَ**
 دیکھے از کافران اور روز قیامت بہ میں آئنا
 اور توتا سکون میں اور قیامت کے دن تو دیکھے ان کو جو
كَذَّبُوا عَلَى اللَّهِ وَجْهًا مُصَوَّدًا أَلِيًّا ۝
 کہ دروغ بستند بر خدا و یک نشان سیاہ شدہ است اپانیت رہے
 جوہر ہوتے من اللہ پر او کے موہنے سیاہ کیا نہیں
 ۶۱ **جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَاذِبِينَ ۝ وَيُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا**
 روزِ نوح جائی سکرازا و نجات دہ خدا شہنازا نے کہا
 روزِ نوح میں جہنم کا غور و افکار اور بجا دے گا اللہ ان کو جو ہوں در
 ۶۲ **بِمَقَرِّهِمْ لَا يَمْسُهُمْ السُّوءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ**
 فرم رہنمائی خوش شدہ آرسد بیشان سختی و نہ اند و بکین شوق
 او کے بجاؤ کی جاگہ نہ گئے او کو برائی اور نہ وہ غم کہا دن
اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ
 خدا افرینندہ ہر چیز است و او ہر چیز خبر گیرندہ است
 اللہ بنی و الہ ہر چیز کا اور وہ ہر چیز کا ذمہ لیتا ہے

وود
 یسبحی
 قدری

بمقرنہم
 ص ۵۵
 کن

۵۲۶
 حضرت علی غازی رضی اللہ عنہ
 والدہ اعظم

لَهُ مَقْلِبُهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ

مراور است کلمہ دار آسمانها و زمین
 اوسے کے پس من کجیاں آسمان کی اور زمین کی اور جو

كَفَرُوا آيَاتِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ

کافر شد نہ بشنا خدا خدا ایجاہ ایشا نہ زبا کفاران

مکرو بے دین ابدی باتن سے جو ہیں بی دین و بے دین

قُلْ أَفَغِيرُ اللَّهَ تَأْمُرُونِي أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ

گو آیا می فرماید من کہ پرستش کنم غیر خدا را ای نادانان

تو کہ اب اللہ کے سوا کس کو بتا دے جو کہ پوجوں ای نادانوں

وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ

اور آئینہ وحی فرستادہ شد یا محمد بس تو و کس کو آنا کہ پیش از تو بودند

اور علم ہو چکا ہے تجھ کو اور تجھے اگلوں کو

لَئِنْ أَشْرَكَ يُبْطِلَنَّ عَمَلَكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ

کہ اگر شریک خدا مقرر کنی البتہ بربود کرد عمل تو و البتہ نشوی از

اگر تو بے شریک مانا اکارت جاوے گی بے کسے اور نہ ہوگا

الْخٰسِرِينَ ۝ بَلِ اللَّهُ فَاعِلٌ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ

زبا کفاران بلکہ خدا را فقط عباد کن و بشناس پاداران

و بے دین آئینہ بلکہ اللہ ہی کو پوج اور وہ حق است و اولین

و ما قَدَّرَ اللَّهُ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا

و نہا خستہ خدا را حق شناختن اور زمین

و زمین ساری

تأمری
 تأمری
 تأمری
 تأمری
 تأمری

قَدَّرَ

مختصر

وَلَا يَسْجُدُ لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدْ لِلَّذِي خَلَقَهُنَّ

وَلَا يَسْجُدُ لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدْ لِلَّذِي خَلَقَهُنَّ
وَلَا يَسْجُدُ لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدْ لِلَّذِي خَلَقَهُنَّ
وَلَا يَسْجُدُ لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدْ لِلَّذِي خَلَقَهُنَّ

قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَالسَّمُوتُ مَطْوِيَةً بِيَمِينِهِ
 درشت او باشد روز قیامت و آسمانها پیچیده شوند در دست راست او
 ۴۷ سُبْحَنَهُ وَقُلْ لِّعِبَادِي شِكْرٌ ۝ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ
 پاک است او است و برتر است از آنکه شکر یک او مفر میکنند و دمیده شود در صور
 ده پاک است او برتر است از آنکه شکر یک او مفر میکنند و دمیده شود در صور
 فَصَبَقَ مَرْءٌ فِي السَّمُوتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ الْأَمْرُ
 پس برید هر که در آسمان است هر که در زمین است
 ۴۸ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ
 خدا خواسته است و دمیده شود در صور دیگر پس گمان ایشان بپاشد و گمانند
 ۴۹ وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورٍ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ
 در روشن شود زمین بنور پروردگار خود و نهاده شود نامه اعمال
 وَجَاءَ بِالنَّبِيِّينَ وَالشُّهَدَاءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُمُ الْحُكْمُ
 و آمدند با انبیا و شهادت و قضا شد بین آنها حکم
 ۵۰ وَهُمْ لَا يَظْلُمُونَ ۝ وَوَقَّتِ كُلُّ نَفْسٍ لِّمَعْلَمٍ
 و ایشان ستم کرده نمیشوند و تمام داده شود هر شیئی را جزا و جزا
 اوراد بر ظلم نه بود گواهی و پروردگار را هر چی که

جای
بشمارم
ل

وَلَا يَسْجُدُ لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدْ لِلَّذِي خَلَقَهُنَّ

مستحق

و این دو نفر یکی را به پادشاه می‌بردند و دیگری را به پادشاه می‌بردند

سبب
با تمام کفر

مستحق
فحش
ادع
از آن

وَمَا يَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ ۝ وَسَيُقَالُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا

و خداوند آنرا تر است با آنچه میکنند و آن کرده شود کافران

إِلَى جَهَنَّمَ زَمْرًا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا فَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا

به سوی دوزخ گروهی که تا وقتی که می‌نزدیک دوزخ را کرده شود و دروازه

وَقَالَ لَهُمْ خُذُوا هَٰذَا يَوْمَ تَكُونُ رُسُلُكُمْ يَكْفُرُونَ

و گویند ای شما را که بهمان دوزخ ایستاده بود و بشما می‌فرستادند

عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَلَئِنَّكُمْ لَفِي قُلُوبِكُمْ كَافِرُونَ

بر شما آیات پروردگار شما را و می‌نمایند شما را از علامت این روزگار

هَٰذَا قَالُوا أَوَّلَىٰ وَلَٰكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ

گفتند آری و لیکن حقیقت شد عذاب

عَلَى الْكَافِرِينَ ۝ قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ

بر کافران گفتند شود و رانند در دروازه های دوزخ

خَالِدِينَ فِيهَا قُلُوبُ الْمُتَكَبِّرِينَ ۝ وَسَيُقَالُ

جاویدان در آنجا پس به جای متکبران است و دوزخ و درگاه

سبب
با تمام کفر

ہر وقت ہر ایک غیر یوں کیا ہوا ہے
 ہر وقت ہر ایک غیر یوں کیا ہوا ہے
 ہر وقت ہر ایک غیر یوں کیا ہوا ہے
 ہر وقت ہر ایک غیر یوں کیا ہوا ہے

اَلْعَلَمِينَ
 اَلْعَلَمِينَ

سوره المؤمن نزلت بمكة غير ان الذين
 سوره المؤمن نزلت بمكة غير ان الذين

يجادلون في آيت الله بغير سلطان الايتي ثور جملة

اياتها ١٠ وكلما تنها ١١٩٩ وخروفيها ٩٩٠ ورواها

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تنزيل الكتاب من الله العزيز العليم

غافر الذنب وقابل التوب
 غافر الذنب وقابل التوب
 غافر الذنب وقابل التوب
 غافر الذنب وقابل التوب

ربع
 ربع

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل القرآن الكريم
موسى عليه السلام في القلعة الحصينة
التي لا يدخلها الا من يشاء الله

لَيْسَ لَكَ بِهِ قُوَّةٌ فَأَنْصَرِكُمْ اللَّهُ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ

شریک و مقرب کرد و بشد اور رسید پس فرمان خدا بر آنست بلند قدر بزرگوار است
اور سکے ساتھ شریک چکار تو تم یقین لائے کہ ہر حکم وہی کرے اللہ باری اور

هُوَ الَّذِي يُبَيِّنُ لَكُمْ آيَاتِهِ وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ

اوست انکے لیے غایت شمار نشانہاں خود و فرو می فرستد بر آسمان از آسمان
وہی ہے مگر دکھانا ہے اپنی نشانیاں اور آواز ناطقہ واسطے آسمان

رِزْقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا الْأَعْمَىٰ سَمِيعٌ نَّازِعٌ

رزق را و بند پذیر نشود مگر کسی کہ بر جمع میکند بجزا پس یاد کند
روزی اور پس وہی کہ ہے جو رزق نجات دہندہ

اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ

خدا را یک چہتا ساختہ ہر آاد عبادت را اگر چہ ناپوش و از دہ کا فرمان
اسد کو شے کر کر او سکے واسطے بندگی اور بڑے بڑا بے فکر

رَفِيعَ الدَّرَجَاتِ وَالْمُكَرَّمِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ

اوست بلند کند مرتبہا خداوند عرش می اندازد و ہے را از
صاحب اورچہ در جو گنا مالک تخت کا اتوار تا ہے ہند کی بات

أَمْرٍ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنْذِرَ يَوْمَ

فرمان خود بر ہر کہ خواہ از بند گمان خود تا برساند آن بندہ از دہ
ہے حکم ہے جس پر چاہے اسے بدون من کہ وہ در آوے

الْبَلَاءِ ۚ يَوْمَ هُمْ بَرْزُوقٌ لَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ

علامت ہر دہ و زیک کہ ایشان بیرون آمد یوشیدہ مابند بر خدا
علامت کن ہے جسدن وہ لوگ نکل کہ شے ہوں کے چہ ہستی را کی اسے

۱۲

۱۳

۱۴

۱۵

یُنَزِّلُ
سَنَ الْأَفْصَالِ
ح

لَتُنْذِرَ
بِأَخْبَابِ
ن

الْبَلَاءِ
بِأَنْبَاءِ الْأَوْدَادِ
بِأَنْبَاءِ الْأَوْدَادِ
فَتَنِي الْحَالِ بِرَجْعِ مَعْرِفَةِ

مَنْ يَنْصَرِكُمْ اللَّهُ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ
مَنْ يَنْصَرِكُمْ اللَّهُ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ

54

۱۴
 مِنْهُمْ سَيِّئٌ مَنِ الْمَلِكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ
 از ایشان که بدترین خدا فرماید که است پادشاه است امروز را بخود جواب دهد خدا بکارش
 او نمی گوئی چیز کس کاراج است او مدن السکا، جوا کیلاست و با او دارا
 الْيَوْمَ بَخْرِي كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظِلَّ الْيَوْمَ
 امروز را د آتش داده شود بحسب آنچه کرده است هیچ ستم نیست امروز

انا لله سهرير الحساب وانذارهم يوم لا رفة
 برآئته هذا زود حساب كنند هست و برسان این را زود از دست
 بشکال دشمنان الله والا یک حجت از خداوند است و شکوای خود را

اِذَا الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَظَلِ كَظَلٍّ مُّطْلَاظٍ
 انگاہ کہ دہا نزد یک چنبر کردن باشد بگذر شدہ از غم نیست سحر اگر
 جسوت دل بہ چین کے گون کو دبار ہے ہوئے کوئی نہیں گنگا و گنگا

۱۴
 من بیدار و لا سبیر بطاع علی خاتمه
 اجم دو سبسته و نه شفاعت بکننده که سخن او قبول کرده است و می داند خدا خاتمه
 دوست او نه کوئی سفارش جسیکی بابت مالی جادوده جاننا چو برکی
 لا عین و ما تخفی الصدور و الله یقضی

جہنم مارا دایچہ نہان میدارند سینہا
نکاح اور جو جہاں سے سینون بن
اور اللہ جکا آنا ہے
الحق والذین یذعنون من ذلک لایقضون
الامر بالحق

انصاف اور خیرگو بگاڑیے ہیں اور سیکے سوا اب نہیں چکا ہے

تَكَفُّونَ
الْوَم
بِاخْلَافِ

انصاف اور خشکو بگاڑیے ہیں اوسکے سوا اب

بَشِيرٌ إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ۝ أَوَلَمْ يَسِيرُوا

بجزئی بر آینه خدا هم نشین شدند بنا ایاسیر کرده اند
بیکم بیشک الله جو ہے وہی ہے سنا دیکھنا کیا ہر جہان

فَالْأَرْضُ فَيَنْظُرُ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ

در زمین تا بنگرد چگونه بود آخر کار آنانکہ
ملک میں کر دیکھتے آخر کیسا ہوا اور

كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً

پیش از ان بودند بودند زیادہ تر از انان قوت و
تھے ان سے پہلے وہ تھے ان سے سخت تر اور

أَثَارًا فِي الْأَرْضِ فَآخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ

نشانی در زمین پس گرفتار کرد انرا خدا گناہان انان
جوتن چھوڑ گئے زمین میں پہراؤ کو پکڑا الله نے اونکے گنہوں کو

وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ۝ ذَلِكُمَا

دو خدا انانرا از خدا هیچ پناہ دہندہ این عتوب سببان
اور نہ ہوا انکو الله سے کوئی بچانے والا یہم سیر کرد انان

كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا

بود کہ می آمدند انان پیغامبران انان نشانی ہا پس کافر شدند
آتے تھے اونکے رسول کے لئے نشان لیکر پہر منکر ہوئے

فَآخَذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝

پس گرفتار کرد انرا خدا اپنے خدا کہ تو انان سخت عتوب ہا
پہراؤ کو پکڑا الله نے بیشک نہ در اورا سخت مار دینے والا

ع ۲۰

مِنْكُمْ
کذا فی الصحیح الثانی

بجز بشارت دہندہ
قدیمی صحیح الثانی

۲۱

۲۲

لکھنؤ

فل فارون بنام موسیٰ بن اسرائیل بن یوسف
بن یوسف بن اسرائیل بن یوسف بن یوسف
بن یوسف بن اسرائیل بن یوسف بن یوسف
بن یوسف بن اسرائیل بن یوسف بن یوسف

۲۲ وَلَقَدْ ارسلنا موسیٰ بآیتنا وسلطان مبین
 ۲۳ اِلٰی فِرْعَوْنَ وَهَمْلٰنَ قُرُوْنًا فَاَقَالُوْا اَسْمٰکَ الْکٰذِبِ
 ۲۴ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوْا اقْتُلُوْا
 ۲۵ ذُرْوٰی قَوْمِمْوْیٰ وَلَیْسَ غَرْبًا لِّیْ خَافُ
 ۲۶ اَنْ یَّسْیَلَ دِیْنَکُمْ اَوْ اَنْ یَّظْهَرَ فِی الْاَرْضِ الْفُسَادُ

ذُرْوٰی قَوْمِمْوْیٰ
یعنی اولاد

وَأَنْ یَّظْهَرَ
اوجھت
اور کمال اللہ علیہ
والکمال والی اللہ
یظہر الفساد
دیکھ صفت

ارکان شہزادہ بن یوسف بن یوسف بن یوسف
کامیاب بن یوسف بن یوسف بن یوسف بن یوسف
اسکاربیلانہ بن یوسف بن یوسف بن یوسف بن یوسف

کامیاب و کامیاب
کامیاب و کامیاب

وَقَالَ مُوسَى إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ

گفت موسی پر آئینہ میں پناہ اگر مخم بہ پروردگار خود پروردگار شما را شرف
اور کہا موسی بنے میں پناہ کے چکا ہوں اپنے اور خدا کی

مَتَكِبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِكُمْ الْحَسَابُ وَقَالَ جَلَّ

شکری کہ باوریند از روز حساب را و گفت مردی
غور و اسے سیم جو لقب کرے حساب کا دن اور بولا ایک مرد

مُؤْمِنٍ مِنَ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ

مسلمان از خویشان فرعون کہ پنهان میده است ایمان در آنکشی
ایماندار فرعون کے لوگوین جو چھپاتا ہوا ایمان کیا مار دے

رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ

مردی را بسبب آنکہ سکوید پروردگار من خدا است و ہر آئینہ اور نہ کہ کس
ایک مرد کو اس پر کہ کہتا ہے میرا رب اللہ ہے اور لا باس ہے تم پاس کھلی نشانی

مَنْ رَبُّكُمْ وَأَنْتُمْ كَذِبًا فَعَلَيْكُمْ كَذِبُهُ

از جانب پروردگار شما اگر بفرعن دروغ گوئی باشد پس دل بروست دروغ او
شما کی اور اگر وہ جھوٹا ہوگا تو اس پر بڑی گناہ اور سزا ہوگی

وَأَنْتُمْ كَذِبًا فَعَلَيْكُمْ كَذِبُهُ

اگر راست کوئی باشد البتہ برسد بشتا بفتن آنچه وعدہ میدہتم را
اور اگر وہ بجا ہوگا تو تم پر بڑی گناہ کوی وعدہ جو دیتا ہے

إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ

ہر آئینہ خدا را ہنماید کہ بر آنکہ باشد از حد گذرنده دروغ گوئی
بیشک اللہ را ہنم دہتا او کو جو ہر نے لحاظ جھوٹا

وَاللَّهُ

بسم اللہ الرحمن الرحیم
الحمد لله رب العالمین
والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله

يَقُومُ لَكُمْ الْمَلِكُ الْيَوْمَ ظُهِرِينَ فِي الْأَرْضِ

ای قوم اس شمار است بادشاهی امروز را غالب شده در زمین

ای قوم میری که تبار را بران سپید آج چتره رسیده ہو ملک من

فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ

بس کہ نصرت دهد مار از عذاب خدا اگر باید یا گفت فرعون

پیرگون مدد کرگا ہماری اللہ کی آفت سے اگر آگئی ہم پر بولا فرعون

مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ مَا أَصْدِكُمْ إِلَّا سَبِيلَ

سلطنت بند ہم شمار اگر کچھ اور اک سکھم و دلائل انہم شمار اگر تبارہ

بِن مِثْلِهِ سَوْجَانًا بَنِي إِسْرَءِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ شَارِكُ

را بنی دگفت شریکے کہ ایمان آورده بود کہ قوم من ہر آئینہ من ہر

بہلای ہے اور کہا اوس ایمان آریے ای قوم میری من ڈرتا ہوں

عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ مِثْلَ مَا أَنتُمْ

از شما از مانند روز جا اعتہا پیشین مانند سوت حال قوم

کہ آویس تم چون ان وقتوں کا سا جسے رسم پڑی قوم

نُوحٍ وَعَادٍ وَنَوْمُكَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ

نوح و عاد و نمرود و آنا کہ بعد از ایشان بودند کہ خدا

نوح کی اور عاد اور نمرود کی اور جو اونکے پیچھے ہوئے اور اللہ

يُرِيدُ ظَلَمَ الْعِبَادَ وَيَقُومُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ

ارادہ ستم نمیکند بر بندگان ای قوم من اگر آئینہ من رسم بر شما

سبے انسانی تم ہمارا بندوں ہم اور ایک قوم ہر کامین و تار ہوں کہ تم پر

مَقَاتِلُ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ يَطْبَعُ

نابیند شد ابن مبارک انسان دیکھ کر دیکھ آمان کہ جان اور وہ اندر کھینچی

۳۵ اَللّٰهُ عَلٰی كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرٌ ۝ وَقَالَ فِرْعَوْنُ

خدا ہر چیز پر مقتدر ہے اور بولا فرعون

۳۶ يٰۤهٰمَنْ اٰتٰنِيْ صِرَاطًا عَلٰی اَبْلَغِ السَّبِيْلِ ۝

اے ایمان غارت کن براہین کو نکالے تاہم کہ برسم ابن راہا

کہ ایک ایمان بنا برے واسطے ایک محل نمایاں رہنمون رستون میں

اَسْبَبَ السَّمَوَاتِ فَاطْلَمَ اِلَى الْهَمِ ۝ وَكَانِيْ

راہنما آسمان بنا تا روزگرم بسوی پروردگار موسیٰ و ہارون

۳۷ لَظَنَّهُ كَذٰبًا وَّكَذٰلِكَ يَجْزِيْكَ رَبُّكَ ۝

دروغ کو قاتل از سرش و ہم چنین آراستہ شد در نظر فرعون

۳۸ وَصَدَّ عَنْ السَّبِيْلِ ۝ وَمَا كُنْزُ فِرْعَوْنَ

عمل بد او و بازداشتہ شد از راہ صواب و بنود حجاب فرعون

۳۹ اِلَّا فِيْ تَبٰٰتٍ ۝ وَقَالَ الَّذِيْ مِنْ يٰقَوْمِ اَتَيْتُكُمْ

مگر در تباہی ہے و گفت اے ایمان آوردہ بودای قوم من پروردگار

قلب
بالقلم
رود و تفتت فی ان طریق

۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰
۵۱
۵۲
۵۳
۵۴
۵۵
۵۶
۵۷
۵۸
۵۹
۶۰
۶۱
۶۲
۶۳
۶۴
۶۵
۶۶
۶۷
۶۸
۶۹
۷۰
۷۱
۷۲
۷۳
۷۴
۷۵
۷۶
۷۷
۷۸
۷۹
۸۰
۸۱
۸۲
۸۳
۸۴
۸۵
۸۶
۸۷
۸۸
۸۹
۹۰
۹۱
۹۲
۹۳
۹۴
۹۵
۹۶
۹۷
۹۸
۹۹
۱۰۰

۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰
۵۱
۵۲
۵۳
۵۴
۵۵
۵۶
۵۷
۵۸
۵۹
۶۰
۶۱
۶۲
۶۳
۶۴
۶۵
۶۶
۶۷
۶۸
۶۹
۷۰
۷۱
۷۲
۷۳
۷۴
۷۵
۷۶
۷۷
۷۸
۷۹
۸۰
۸۱
۸۲
۸۳
۸۴
۸۵
۸۶
۸۷
۸۸
۸۹
۹۰
۹۱
۹۲
۹۳
۹۴
۹۵
۹۶
۹۷
۹۸
۹۹
۱۰۰

۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰
۵۱
۵۲
۵۳
۵۴
۵۵
۵۶
۵۷
۵۸
۵۹
۶۰
۶۱
۶۲
۶۳
۶۴
۶۵
۶۶
۶۷
۶۸
۶۹
۷۰
۷۱
۷۲
۷۳
۷۴
۷۵
۷۶
۷۷
۷۸
۷۹
۸۰
۸۱
۸۲
۸۳
۸۴
۸۵
۸۶
۸۷
۸۸
۸۹
۹۰
۹۱
۹۲
۹۳
۹۴
۹۵
۹۶
۹۷
۹۸
۹۹
۱۰۰

۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰
۵۱
۵۲
۵۳
۵۴
۵۵
۵۶
۵۷
۵۸
۵۹
۶۰
۶۱
۶۲
۶۳
۶۴
۶۵
۶۶
۶۷
۶۸
۶۹
۷۰
۷۱
۷۲
۷۳
۷۴
۷۵
۷۶
۷۷
۷۸
۷۹
۸۰
۸۱
۸۲
۸۳
۸۴
۸۵
۸۶
۸۷
۸۸
۸۹
۹۰
۹۱
۹۲
۹۳
۹۴
۹۵
۹۶
۹۷
۹۸
۹۹
۱۰۰

وفاقی

أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ ۚ يَقُومُ إِنَّمَا هُنَا

تا دلالت کند شمار از راه راستی ای قوم من از این نیست که این

بہنچا دون تم کو نیکی کی راہ پر ہے قوم بہرہ جو

الْحَقِيقَةُ الدُّنْيَا مَتْنَعٌ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ

زندگانی دنیا اندک بہرہ است و ہر آیند نیست ہر ہستند است

الْقَارِ ۚ مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُحْصِيهَا إِلَّا مِثْلَهَا

ہمیشہ مانند و ہر کہ عمل آرد کارہ بخوادہ نخواہد شد الا مانند آن

وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنَّىٰ وَهُوَ صَوَّافٌ

و ہر کہ بخا آرد کار شایستہ خواہ از جنس مرد خواہ زن و آدمی بود

فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ بِرِزْقٍ فَهُمْ فِيهَا

پس بجاہ در آیند در بہشت رزق دادہ شود ایشان را انجا نیز

حَسَابٌ وَيَقُومُ مَالِي أَدْعُو كَرُّ إِلَى الْجَنَّةِ

شمار و ای قوم من چہت مرا کہ بخوانم شمار بسوی جنات و

تَسْعَوْنِي إِلَى الشَّارِكِ عَوْنِي لَا كُفْرًا بِاللَّهِ

شما بخوانید مرا بسوی دوزخ بخوانید مرا بسوی آن کہ کافر شوم بخدا و

مَنْ يَلْبَسْهُ يَوْمَ الْجُودِ كِي طَرَفٌ فَلَا يَمْلِكُ

ہر کہ بپوشد روز بخوارگی ہر کہ بلا جہت ہر کہ بپوشد ہر کہ بپوشد

وہو
ید خاویں
دع ص
اور

نصف

ہماری بقع الیہ
اد جہل و عہد بخاف
و اور

مکملہ شجرہ از بہرہ ہر کہ بخواند
شمار بسوی جنات

أَشْرَكَ بِهِ مَا لَيْسَ بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُكُمْ إِلَىٰ

شریک او منور کنم چیزی که نیست مرا بحقیقت آن علم و من بخوانم شمارا بسوی

الشَّرِکِ الْفَقَارِ لَا جَرَمَ أَنَّمَا تَدْعُونِي إِلَيْهِ لَيْسَ

خدا غایب امر زکریا بنی شبیه چیز که شما می خوانید بسوی آن نیست

لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ وَأَنْ مَّرَدُّكَ إِلَىٰ

آن چیز انبوی کردن دعایه در دنیا و نه در آخرت و بنی شبیه بازگشت بسوی

اللَّهِ وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ الْمَصَارِ

خدا است و بنی شبیه از حد گذشتگان ایشانند اهل دوزخ و بنی

فَسْتَذْكُرُونَ مَا أَقُولَ لَكُمْ وَأَفَؤُا فِی كَلِمَةٍ إِلَىٰ

پس باد خواهد کرد آنچه من بگویم بشما و می سپارم مقدمه خود را

اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ بِصِيرٍ بِالْعِبَادِ ۖ فَوَقْنَهُ اللَّهُ سَمِيعًا

بخدا برایت خدا بیناست باحوال بندگان پس نگاهداشتن او را خدا

مَا مَكَرُوا وَاحِقًا بِأَلْفِ فِرْعَوْنَ سَوَاءٌ الْمَكَرَةُ

بهنگامی ایشان و فرودگرفت بخدا نشان فرعون عذاب سخت

وَأُولَٰئِكَ يَكُونُ لَكَ أَرَاكُ بَرَاءً مِنَ الَّذِينَ يَكُونُونَ لَكَ عَدُوًّا

فلان عالم فرماں گاه
کافر کو اور کافر کو
کافر کو اور کافر کو
کافر کو اور کافر کو
کافر کو اور کافر کو

النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ وَأَذِيقُوا جُحْنَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ

و در گشت این تراش ما فرماں گاه
اگر چه که در کما دین
تقوم الساعه
که تا مشور و قیامت
او بهیگی قیامت داخل
العذاب و اذیقوا جحن فی النار
عذاب و اذیقوا جحن
عذاب و اذیقوا جحن
الضعفاء الذین استکبروا انما کانوا لکم تبعاً

تا تو زمان
کمزور غور کرین
فصل انتم مغنون عنا نصیباً من النار
سین است و تکتده شهید از سر مایک
هنگامی که هم پیوسته او بهیگی
قال الذین استکبروا انما کل فیها ان الله قد

گویند سر کشان
کهن گے جو غور کرین
حکیم العباد و قال الذین استکبروا انما کل فیها ان الله قد

تقدیر فیصل کرده است در میان
فیصله کر چکا بند و دین ف
اور کما دین گے جو لوگ
نفسه کر چکا بند و دین ف

انما کل فیها
بسم الله الرحمن الرحیم
در کما دین
و در کما دین

الضعفاء
بزیاد الالف
اتباعهم

نفسه کر چکا بند و دین ف
اور کما دین گے جو لوگ
نفسه کر چکا بند و دین ف

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دو روز خرابه دعا کنید بمجناب پروردگار شریف تا که گروان از آنجا بگریزند و از آنجا
دو روز نهی کنید و در غوغا نگویند و اگر کسی بگوید که این دعا در روزهای

قَالَ اَوْ كُنْتُمْ تَابِعُونَ

گویند گاہ بنان آگنی آید لبش بیابان ہنشا با شمع ہنشا
وہ بویے کہ نیستی ہے ہم پاس نہایت رسول کے لبش ان ہنشا

قَالُوا بَلَىٰ قَالُوا فَاذْعَبُوا وَمَا ذَعَبُ الْكَافِرِينَ

گفتند آری نگاہبان گویند پیش رو کنید و عمار کا منبر
سکین کے کیوں نہیں ہوئے یہ کفار و اسکودہ کے ایک ایک کو

الْأَيُّ فِي ضَلَالٍ ۖ إِنَّا كُنْزٌ مُّسْكِنٌ ۚ وَالَّذِينَ آمَنُوا

مگر در تباہی ہے ہر اندہ مال نصرت و سیم غیا ملین جہ فیض را و انار کر اکران
مگر بہکناں ہم بد و کرستیہن اسپر معلو لگی اور ایمان دانوئی

فَالحَقِيقَةُ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْاَشْهُدَاءُ

دور زندگانی دنیا و نیز روزیہ (کہ قائم شد زندگوانان)
 دنیا کے جیتے اور جب کہڑیے ہوں گے گواہ

يَعْلَمُ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعْلَدُهُمْ وَعِهِمُ الْعَذَابُ

تو نے کہ سودندہ سے کھانا لے کر آئے
 جب تک کام نہ آوے منکر نہ کو
 عذرا برون آئی ان ایسی نراست کنت
 اوس کے پہاچے اور اوس کو پہچانے

وَلَهُمْ فِي الدَّارِ ۖ وَلَقَدْ آتَيْنَا مَوْسَى الْكِتَابَ

والتاخر است، عقوبت آن سزا کی
او او کوئے سزا گھر

اور ان کے براہ کرم اور سید کی موقوفہ برائے ان کے

[illegible]

اذ انصر
 كتب بنون واحدا في
 المصاحف المأثورة
 في سنة ١٠٠٠
 لا تنفع
 بتات
 غير ان
 كين

مکمل

وَاَوْزَنَّا بَنِي إِسْرَآئِيلَ الْكَيْبَ هَدًى وَذِكْرًا

و اورث کتاب سیم بنی اسرائیل را بر آیه راه نمودن و نهدادن

لَاُولَى الْآلِ كَيْبَ فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ

خداوندان خود پس صبر کن هر آینه وعده خدا راست است و

اَسْتَغْفِرُ لَذَنبِكَ وَبِحَبْرٍ جَدِيدٍ يَا عِشْرَةَ

ایمزش طلب کن بر این گناه خود و بپنج گوی باستانی پروردگار خود بگناه

الْاَبْرَارِ اِنَّ الَّذِيْنَ يَجْدُلُوْنَ فِيْ اٰيَاتِ

پاکه آینه انانکه تکابر میکنند در آینه

اللّٰهِ يَغَيِّرُ سُلْطٰنَ اٰثِمٍ اِنْ يَّصِدُّوْهُمْ

خدا بفرستد که آید باشد ایشان نیست در سینه ایشان

اَلَا كَذٰبًا هُمْ يَّبْلِغُوْنَ فَاَسْتَعِذُّ بِاللّٰهِ اِنَّهٗ

مگر اراده غلبه که نیست ایشان رسیده آن پس پناه طلب من از خدا پروردگار

هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيْرُ سَمِيعُ السَّمَوٰتِ وَالْاَرْضِ اَكْبَرُ مَجْلُوْلًا

هموست شنوایا بینا آفرین آسمانها و زمین بزرگتر است از آفرینندگان

و هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيْرُ سَمِيعُ السَّمَوٰتِ وَالْاَرْضِ اَكْبَرُ مَجْلُوْلًا

ایمزه

و الحمد لله رب العالمین
سنه ۱۲۰۰
مهرماه ۱۲۰۰

مکتب

جَعَلَ لَكُمُ الْكُلَّ لَتَسْكُنُوا فِيهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ
 کہ آفرید برای شما شب را تا آرام گیرید در آن و آفرید روز را تا بیدار شوید در آن
 بنیادی و نیکو رات که او همین چنین بگوید و آوردن دیار که ما
إِنَّ اللَّهَ كَذَلِكَ فَضَّلَ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
 بر این خدا خداوند فضل است بر مردمان و لیکن اکثر
النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ۝ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمُ خَلَقَ
 مردمان شکر نمیکنند اینست خدا پروردگار شما آفریننده
 هر که حق بنشیند ماست و ده اسد بی رب تمام از چرخانوالا
كُلَّ شَيْءٍ إِلَّا إِلَهَ الْأَهْوَاءِ فَإِنِ تَوَفَّاكَ لَسْتَ بِكَ
 هر چیزی نیست جز بنفوس و بجز و سبک پس از کجا بر داند بشنود همچین
 کشتی کی بندگی نهی او سبک سوا که پیر کسان بهر جا بود
يُؤْتِيكَ الذِّبْيَ كَأَنَّا يَا أَيَّتُهَا اللَّهُ مُحَمَّدٌ
 بر گردانیده میشد تا آنکه آیات خدا را بخواند و سبک ده
 بهر چه بجا بیاید چون جوهری است این اسد کی با تو نیست شکر
اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ
 خدا آنست که ساخت برای شما زمین را قرار گاه و آسمان را
 اسد بپسین بنیادی و نیکو زمین نهاد و سبک ده
بِنَاءً وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَرَزَقَكُم
 بنیاد و صورت بدست شما پس نیکو ساخت صورتها شما و رزق و نیاز
 عاریت او تم کو صورت بنیادی پیراهن بنیادین و نورین و تبارکی از رزق
 عاریت او تم کو صورت بنیادی پیراهن بنیادین و نورین و تبارکی از رزق

۴۱

۴۲

۴۳

ضعیف
 حشوات
 شرف

فل سب جانور کن انسا کی صورت
چہزار روزی سہری کی مہوی

حائے فی
لیکون الیاء
ان

۴۲ من الطیبات ذلکم اللہ ربکم فتبارک اللہ

از پاکیزہ باریست خدا ہے پروردگار شایا برکت بستی

۴۳ العلمین ۞ هو الحی لا الہ الا هو فادعوا

عالما اوست زندہ نیست بچ مہو گر او پس عبادت کند اور
سار جہان کا وہ ہے زندہ رہنے والا سبکی زندگی نہیں ہوا

۴۵ مخلصین لہ الدین احمد للہ رب العلمین

کے جنت خلدے راہی اور عبادت ستایش خدا اوست پروردگار عالمی

قل ابی نضیت ان اعبد الذین تدعون من

گو براۓ نسیج کردہ شد مرا از انکہ عبادت کنم انما انکہ شہای پرستند
نوکہہ جگہ نہ ہوا کہ بوجہ جگو تم بکار بستے ہو

۴۶ دوز اللہ لما جاء فی البیت من ربی وامر

بہر خدا و فیکہ آمد من نشانہا از جانب پروردگار من فرمود ہند
سو اے اللہ کے جسبہ پہنچ چکے جگو کہلن نشان برے ہے اور حکم ہوا

ان اسلم رب العلمین ۞ هو الذی خلقکم

کہ سفا و شوم پروردگار عالمی اوست انکہ آتش بدشتار
کہ تابع رہون جہانکے صاحب کا وہی ہے بنے ناپا تم کو

من تراب من نطفۃ من علقۃ ثم یخرجکم

از خاک باز از نطفہ منی باز از خون بستہ باز بیرون می آر و ستار
خاک سے پھر بانی کی نوبت ہے پھر ہو کی پیشگی سے پھر تم کو نکالتا ہے

الحجیم

آیندگان مدنی

نوع زیادہ الہی
اشیاء عالم

اول سال و سہ سال
تاریک ہین بکتاب
خلی جاکوینا لہم
نورہ انکار اکا
سے ۱۲ ص

۴۱ **اِذَا لَا غَلَابَ لِيْ اَعْقَضْتُمْ وَالسَّلَاسِلُ يُجْمَعُونَ**
 و جبکہ طوقا در گردن ایشان باشد و زنجیر با نیز کشیدہ شوند
 جب طوق پرے ہن او کی گردن ہن اور زنجیر ہن کیسے جابے ہن
 ۴۲ **فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ** **ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ**
 در آب گرم باز و رشت برانہ شوند باز گفتہ شود انرا
 جلتے پانی ہن پہراگ ہن اذکو ہوکتے ہن پہراکو کہا ہے
 ۴۳ **اِنَّ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ** **لِلّٰهِ مِنْ دُونِ اللّٰهِ قُلُوْا**
 کیا ست انجہ شریک مفریکو دیہ بحر خدا گویند
 کہ کہاں گئے جنکو شریک بنائے ہے اللہ کے سوا کیسے
ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَمْ تَكُنْ تَدْعُوْا مِنْ قَبْلُ شَيْئًا
 گم شدہ از نظر مالکہ ہرگز نہیں ستیم ہن ازین چیز
 ہے جو کہ گئے کوئی نہیں ہم تو کہارتے نہ تھے پہلے کسی کو
 ۴۴ **كَذٰلِكَ يُضِلُّ اللّٰهُ الْكَافِرِيْنَ** **ذٰلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ**
 ہچنین گراہ یکنہ خدا کافر انرا بنی عفت سبب انت
 اس طرح بجلنا ہے اللہ سکڑ کو ہلا اور اسکا جو تم
تَفْرَحُوْنَ فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ
 کہش دمان میشدہ در زمین ناحق و سبب انت
 رہتے تھے تینے زمین ناحق اور اسکا جو تم
 ۴۵ **تَمْرَحُونَ** **اَدْخَلُوا الْاَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَلَّ مِنْ فِجَاجِهَا**
 کہتے تازیدہ در آئند ہر دروازے دوزخ جاویدان آنگاہ
 اترتے تھے بیٹھو در دوزخ ہن دوزخ کے سہارے گواہ ہن

فَإِنَّ مَثْوًى الْمُتَكِبِّينَ ۝ فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ

پس بہ جائی سبکراشت رو بخ پس صبر کن یا محمد زینہ وعده خدا
سو کیا یہ تمہارا سہ پہر ہو اور لوگ سو تو ہزارہ بیشک وعده اللہ کا
حق فاما نریماک بعض الذی یعدہم

رہست پس اگر ہم ترا بعض ایچ وعده میدہیم البشائر فیہم
شک ہے پہرا اگر کہی ہم دکھاوین تجکو کوئی وعده جو او ملودین

تَوْفِيقِكَ فَالْيَا يَرْجِعُونَ ۝ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا

اگر فیض روح تو کنیم پس بسو ما باز گردایندہ شوند کافر و ہر آیند فرستادیم
یا ہر بین تجکو ہر چار بطرف پرے او نگی اور ہمنے ہیچین

رَسُولًا مِنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَ

پیغامبر از پیش از تو از اینان کہیست کہ قصہ اش خواہد بود
ہست رسول تجھے پہلے کوئی اون من ہن کہ سنایا تجکو او کا احوال

مِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ

از ایشان کہیست کہ قصہ اش نخواندہ ایم بر تو و بود ایچ پیغامبر را
کوئی من کہ نہیں سنایا اور کسی رسول کو قصہ در نہ تھا

أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ أَمْرٌ

کہ یار دایج نشانہ مگر بفرمان خدا پس و نیکہ آمد فرمان
کہیے آتا کوئی نشانہ مگر اللہ کے حکم سے پہر جب آیا حکم

اللَّهُ فَضَى بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ ۝

خدا فیصل کردہ شود برستی و زیانکار شدند اینجا یہودہ گویان
اللہ کا فیصلہ ہوگا انصاف سے اور لوٹے میں سے اوس جگہ جہاں

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَنْفَامَ لَتُرْكَبُوا مِنْهَا

خدا ہے جسے کہ آفرید پر ایک نام دیا ہے تاکہ اسوار شوید پر بعض انہا

اللہ جسے بنا دیے تم کو جو ایسے نام سواری کرو گون

وَمِنْهَا تَأْكُمُونَ ۝ وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوا

و بعض انہا کو کھاؤ گے ۝ و تمہارا در چار پانچ منافع ہے تاکہ تم پہنچو

اور گون کو کھاؤ گے ۝ اور اون میں تمہارے منافع ہیں تاکہ تم پہنچو

عَلَيْهَا حَاجَةٌ فِي صَلَواتِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى

برائیاں ہفتہ کہ در سب سے شام سفر شدہ ہست و بر چار پانچ و نیز

اون پر چڑھ کر کھام تک جو تمہارے ہی میں ہو اور اون پر اور

الْفُلُكُ تُجَالُونَ ۝ وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَآيَاتِهِ

کشتیاں برداشتہ می شود و خدا ہی نماید شارات نہاد خود پس کہ تم پہنچو انہا

کشتی پر کھڑے ہو اور یہ کہنا ہے تم کو اپنی نشانیاں پہنچو گون

اللَّهُ تَشْكُرُونَ ۝ أَفَلَمْ تَكْسِبُوا فِي الْأَرْضِ قِلَظًا

خدا انکار نہیں کیا کہ وہ انہا در زمین کا نیکو

ہے یہ کی نہ مانو گے کیا پہلے نہیں ملک میں کہ دیکھتے

كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرُ

چگونہ بود آخر کار آنکہ پیش از ایشان بود بیشتر

کہ آخر کیسا ہوا ان سے پہلو کا وہ تھے ان سے زیادہ

مَنْهُمْ وَأَتَتْهُمُ قُوَّةُ رَبِّهِمْ فَوَسَّخَتْ أَرْضَهُمُ الْآخِرَ

از ایشان و زیادہ تر قوت و نبش نہاد در زمین پس و فسخ کرد

اور زمین سخت اور انہا کو زمین جو پہلے میں میں گھر تھا

بسم الله الرحمن الرحيم

عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝ فَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولُهُمْ

از ایشان آن انچه میکردند پس دقتیکه آمدند پیغمبران ایشان

بِالْبَيِّنَاتِ قَوْمًا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ

بآینچههاست قومیان نزد ایشان بود از دانش و حاق

بِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝ فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا

ایشان را آنچه بدان سزا میکردند پس دقتیکه دیدند عقوبت ما

قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحْدَهُ وَكُفِّرْنَا كُفْرَنَا

گفتند ماورد و شتم خدا را تنها و مگر شدیم با آنچه

بِهِ مُشْرِكِينَ ۝ فَلَمْ يَكُنْ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ

با شرکی بقره میکردیم پس برگشت نفع یمنه از دین را ایمان ایشان و

رَأَوْا بَأْسَنَا سَأَلْتُ اللَّهَ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي

که دیدند عقوبت ما آمین خدا که گذشته است در

عِبَادِهِ وَخَسِرَ هُنَاكَ الْكَافِرُونَ ۝

بندهگان او و زیانکار شدند آنجا کافران

اوسیکه بنده دین او و خواب بود اوس جگه نگر

در آیه ۱۲
بزرگ الله بقره
ایضا در سوره ۱۲
در آیه ۱۲

۸۲

۸۳

۸۴

۸۵

ایاتہاں و کتابتہاں و شرح و تفسیر و کلام

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿ تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴾

ابن فردوس نے یہ ہے از جانب خدا بخشنا ہندہ مہمان ابن کثیر کے
کچھ انار اسے مٹے مہمان رحمت واسی سے کہ کہ خدا جبریل کی

اِنَّهٗ قَدْ اَعْرَضَ عَنْكُمْ يٰ مَعْشَرَ الْيٰسِرِ

آیات اور افرائی غزلی برائے قومی کہ جیدانہ دروہالی کہ فردہ وند
دوسرا تین قران غزلی زبان کا ایک سمجھنے والے کو کو سننا ناخوش اور

ندیم کا عرض کہ شہر میں لایا ہے

مرتبانه است پس رومی گردان شده اند اکثر فرمان بسپارن ایشان می شنود
 و هر چه در میان من نه لایست و ده بهت لوگ بهر و ده بهن سخی

وَقَالُوا أَتُؤْمِنُ بِمَا فِي كُنْهَاتِ مَائِنَا إِلَهِهِ

و گفتند دهارا در پرده است از آنچه میخوانی مارالبیوان

فہم

میں نے اس کو دیکھا

وَقَدْ أَذِنَا وَقَدْ وَفَّرْنَا وَبَيْنَا وَبَيْنَكَ حِجَابٌ

اور گوش مارا ہے وہاں وہاں تو حجاب ہے

فَاعْمَلْ إِنَّا عَمِلُونَا ۖ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ

پس کارکن پر آئندہ کارکنہ ہم جو جو این نیست کہ من آدمی مانند شما

يُوحَىٰ إِلَىٰ أَنَّمَا إِلَهُ الْكَوْكِبِ إِلَهُ وَحِيدٌ فَاسْتَقِيمُوا

وہی کہہ دیتا ہوں کہ پروردگار شما معبود بگاید است پس راست منو جو

إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوا ۖ وَوَيْلٌ لِلشَّارِكِينَ

بسو گار و طلب آمرزش کنید از و دوای آن شرک کارکن

الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ

جو نہیں دیتے زکوۃ اور وہ آخرت سے

كَفَرُونَ ۚ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

معتقدانہ پر آئندہ آئندہ ایمان آوردند و کار بارشالستہ کردند

لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۖ قُلْ أَنْتُمْ كُفَرْتُمْ

ایشانرا است مزد غیر منقطع بگو آہا شما تا معتقد میشود

قل

یوحی

ثلثہ اربعہ

آئینہ
بسم اللہ
الحمد

وہی کہہ دیتا ہوں کہ پروردگار شما معبود بگاید است پس راست منو جو

الحق

يَا لَذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ

۴ لَهٗ أُنْدَادًا ذَٰلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۝ وَجَعَلَ

۱۰ أَقْوَامًا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِّلْأَسْمَانِ

ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا

وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا

طَائِعِينَ ۝ فَقَضَاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي

۱۱

سَبْعَ أَيَّامٍ ۝ فَبَدَّلَ السَّمَاءَ الَّتِي كَانَتْ

الْأُولَىٰ سَمَاءً آخَرَىٰ ۚ وَتِلْكَ الْأَرْضُ الَّتِي

كُنَّا نَقُولُ لِّلْأَسْمَانِ تَبَرَّكُوا وَلِلْأَرْضِ تَبَرَّكُوا

فَبَدَّلَ السَّمَاءَ الَّتِي كَانَتْ الْأُولَىٰ سَمَاءً

آخَرَىٰ ۚ وَتِلْكَ الْأَرْضُ الَّتِي كُنَّا نَقُولُ لِّلْأَسْمَانِ

تَبَرَّكُوا وَلِلْأَرْضِ تَبَرَّكُوا ۚ فَتَبَرَّكُوا وَلِلْأَرْضِ

تَبَرَّكُوا ۚ فَتَبَرَّكُوا وَلِلْأَرْضِ تَبَرَّكُوا ۚ فَتَبَرَّكُوا

وَلِلْأَرْضِ تَبَرَّكُوا ۚ فَتَبَرَّكُوا وَلِلْأَرْضِ تَبَرَّكُوا

سواء
سواء
ح

۱۲
سماوات فی سبع
بساتین سبع
دعا و نوح
۱۳

الحکم
آقا محمد
نور اللغات
فی التفسیر
از سید محمد
میرزا باقر
کاشانی
میرزا باقر
کاشانی
میرزا باقر
کاشانی

تخمسات
احمد

تخمسات
احمد

اوٹو کاغذ
میرزا باقر
کاشانی
میرزا باقر
کاشانی
میرزا باقر
کاشانی

فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ
بِش بکر کردند در زمین ناحق و گفتند کس
عزیزتر است بگے ملک بین ناحق کا اور کہنے گے کون ہے
أَشَدُّ مَنَاقِقَ أَوْ كَمِيرُوا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ
زیادہ تر از ما بقوت آبادند کہ آن خدا کہ بآفرینش را
ہم سے زیادہ زور میں کیا دیکھتے ہیں کہ جسے انکو بنایا
هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ
و زیادہ ترست از ایشان بقوت و ایشان بایات ما انکار میکردند
وہ زیادہ ہے اوتن سے زور میں اور ہوتے ہماری نشانیوں سے منکر
فَارْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ غَمَامًا مُّحَصًّى
بش فرستادیم بر ایشان باد کی تندہ در روز ہمارے
پہر پہی پہننے اوتن پر باد بھری زور کی کہنے دن بھرت کبھی
لِنَذِيقَهُمْ عَذَابَ الْآخِرَةِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
تا بچش نیم ایشانرا عذاب رسوائی در زندگانی دنیا
جکھاوین اوکو رسوائی کی مار دنیا کے جسے
وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَىٰ وَهُوَ لَا يَصْرِفُ
وہ آئینہ عذاب آخرت رسوائی سے ترست و ایشان نصرت را
اور آخرت کی مار میں تو بوری رسوائی ہے اور اوکو کہیں نہیں
وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ
و اما ثمود پس راہ نمودیم ایشانرا پس اختیار کردند تابائی را
اور وہ جو نمودے تھے سو ہم نے اوکو راہ بتائی پھر اوکو خوش گماند کہ

میں نے

۴۰
تذکرہ
میں نے

الْهٰدٰى فَاَخَذَتْهُمُ صِيعَةُ الْعَذَابِ الْهَوٰى

راہ ہادی پس در گرفت ایشانرا عذوب سخت عذاب خواہیے
سو چینی سے پر کرا او کو کرا کے نے ذلت کی مار کے بدلا او کا

بِمَا كَانُوا يَكْسِبُوْنَ ۝ وَنَجَّيْنَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا

بسیب آنچه میکردند و نجات دادیم آنانرا کہ ایمان آوردند
جو کما سبت سے تھیں اور بچا دیے تھے جو یقین لائے تھے

وَكَاٰنُوْا يَتَّقُوْنَ ۝ وَبِیْنِهِمْ یَحْشُرُ اَعْدَاءَ الْمَسْكُوْمِ

و ہر ہر گارے میکردند و آنروز کہ ابراہیم کھینچے شوند دشمنان راہ
اور بچ چلے تھے اور جہنم جمع ہوئے دشمنان راہ

السَّارِفِمْ یُوْا۟ عَمُوْنَ ۝ حَتّٰی اِذَا مَا جَاوَوْهَا

اش پس ایشان را بنیشت کہ بعض ایشان سے دور و بعض سے نیکو
دور بچ پر پراو کی مشینیں کشیں گی یہاں تک کہ جب پہنچے اور سن

شَرِدَا عَلَیْہِمْ سَمْعُہُمْ وَاَبْصَارُہُمْ وَجُلُوْا فَوْقَہُمْ

گواہی دیں ان کے گوش ان کے چشم ایشان دیوست ایشان
تا وہین گئے او کو اوسے کی کان اور او کی آنکھیں اور او کی چوڑیاں

بِمَا كَانُوا یَعْمَلُوْنَ ۝ وَقَالُوا لَیْلٌ لِّجُلُوْہِمْ

بسیب آنچه میکردند و گھٹا ہو ستار خود را
جو کچھ وہ کر سکتے تھے اور وہ کہیں گئے اپنے چرونگوں

لَمَشْرِدًا عَلَیْہِمْ نَا۟ قَالُوْا اَنْطَقْنَا اللّٰہُ الْکَلِیْمَ

جرا گواہی داد یہ ہر ما گویند گویا کرد مارا آن خدا کہ
بہشتیہ کیوں تباہ ہو گئے وہ ہر سب سے ہو گئے یا اللہ سب سے

بِسْمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۱۷

۱۸

۱۹

۲۰

تشریف اعلیٰ
۱
۲

يَعْلَمُونَ أَنَّ جَزَاءَ الْإِسْرَارِ

برگرداند این است بفرمان دشمنان و آنکه که انفس
کریه است چه بر سر اوست و نه کسی و غرض از آن

لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْمُخْلَصِينَ وَ جَزَاءُ الْوَيْفَارِ

این را در اینجا منزل علی الدوام باشد بادش او هم بر سر آنچه باشد
از کو اوستی من گهری حد کو بد لا اوستی جو جاری باتون

يَجْعَلُونَ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا

انکار کردند و گویند کاسینان
انکار کرتی چه از کسین گے جو دگر مکرین ای رب باری

اَرِنَا الَّذِي نَسْأَلُكَ مِنَ الْخَيْرِ وَالْأَلْسُنُ

بنما ما آن دو کس یعنی آن فرق که گاه حقیقت از حسن و از حسن از حسن
نمود کهاده در آن روز و چه گویند یا چون بی او آویزد این هم

تَحْتَ أَقْدَامِنَا لِيَكُونَ مِنَ الْكَافِرِينَ

زیر قد پاهای خود تا ستمند از فروزانان
بناوی که بیج که ده بین سب بی

الَّذِينَ قَالُوا رَبَّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَفْتُوا

آنکه گفتند بروردگار ما خداست باز قائم ماندند فروی آیند
جنون یعنی که رب ما را الهی بر اسی بر اسی بر اوی

عَلَيْهِمْ أَلَمْ يَكُنْ لَهُ الْآلَاءُ مَا فَحَا وَلَا تَحْسَبُوا

بر ایشان از نشانیان بزرگ بود که ترسید و اندوه محو زید
فرستید که تم ندرد و نعم کما

آری
حق مضاف است
وردی الاستعداد
منج

مستخرج

وَابَشِّرُوا أَيْ الْجَنَّةَ الَّتِي كُنْتُمْ تُقَعِّلُونَ

و خوشحال بنویسید بهشتی که شمارا وعده داده می شد

و خوشحال بنویسید بهشتی که شمارا وعده داده می شد

و خوشحال بنویسید بهشتی که شمارا وعده داده می شد

و خوشحال بنویسید بهشتی که شمارا وعده داده می شد

و خوشحال بنویسید بهشتی که شمارا وعده داده می شد

و خوشحال بنویسید بهشتی که شمارا وعده داده می شد

و خوشحال بنویسید بهشتی که شمارا وعده داده می شد

و خوشحال بنویسید بهشتی که شمارا وعده داده می شد

و خوشحال بنویسید بهشتی که شمارا وعده داده می شد

و خوشحال بنویسید بهشتی که شمارا وعده داده می شد

و خوشحال بنویسید بهشتی که شمارا وعده داده می شد

و خوشحال بنویسید بهشتی که شمارا وعده داده می شد

و خوشحال بنویسید بهشتی که شمارا وعده داده می شد

و خوشحال بنویسید بهشتی که شمارا وعده داده می شد

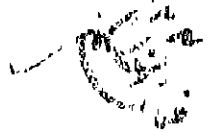
۱۰۰

۱۰۱
۱۰۲
۱۰۳
۱۰۴

۱۰۵

مستخرج از تفسیر ابن کثیر
در تفسیر آیه
و ابشروا ای الجنه التي كنتم تعجلون
و خوشحال بنویسید بهشتی که شمارا وعده داده می شد

اور اسکا غور کیا ہے کہ یہ کیا ہے
 یہ ہے کہ یہ کیا ہے

فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ

ایک آنکھ کے ایک بار اور دوسرے ایک بار یا دیکھتے اور شب و روز
 تو جو لوگ تیری تعریف کے لیے اس میں پاکی بولتے ہیں وہی ہیں اور وہ
 وہم کہ ایسے ہوں ○ ومن آیتہ انک تبارک

وایتان ماندہ نہیں شود و از نشانہ او آنست کہ ہے مبنی
 اور وہ نہیں تہکتہ و اما اور ایک دسکی نشانی یہ کہ تو دیکھتا ہے

الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ

زمین را فرسودہ پس و نیکہ فرود آوریم بر سر آن آب را
 زمین کو دینے پر پڑے پھر جب ان پر آبی برسے

أَهْتَزَّتْ وَرَبَتْ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِي الْمَوْتِ

بجھنٹش آمد و بلند شد ہر آئینہ اکند زندہ کردہ است زمین الیٰ ذلٰلۃ لکندہ
 اٹھ کر ہو گیا اور اہر ہے بیشک جس نے اس کو جلا دیا وہ جلا دینکا مردے

إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ○ إِنَّ الَّذِي يُحْيِي

ہر آئینہ وہی بر ہمہ چیز توانا است ہر آئینہ آنکہ بخردی میکند
 وہ سب چیز کر سکتا ہے جو لوگ پھر پڑے دیتے ہیں

فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْكَ إِنَّا لَمُنْزِلُونَ

در آیات ما پوشیدہ نیتند از ما آہا کیکہ انداختہ شود و دلکش
 ہماری باتوں میں سے چھپے نہیں بھلا ایک جو بڑا ہے اگ میں

خَيْرٌ أَمْ مِنْ يَأْتِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَلُوا

بہتر ہے یا کہ آیا یہ آئینہ روز قیامت کہنید
 بہتر! ایک جو اوگیا اس سے دن قیامت کے کر سیکے ہمارے

مجدد

ربان

یکدیگر

مَا شِئْتُمْ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝

ہر چیز خواہد برآیند بآنچه میکنید بیناست
جو چاہو بیشک جو کرے ہو وہ دیکھنا ہے

الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ وَإِنَّهُ

زآنکہ کافر شدند بقرآن و تئیکہ آمد بدیشان بکتابش و آنحضرت
درنگ نکرد بویکے بچھوٹی سے جب دن بامیں آئیے اور یہ

لَكَتُ عَزِيزٌ لَا يَأْتِيهِ السَّاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ

من بلی است گرامیقدر راہ نمی یابد از باطل از پیش رو
کتابش آرد را سیر جھوٹہ کا درخل نہیں آئے سے

وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلُ مِنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ ۝

و نہ از پس پشت او فرستادہ شدہ است از خدا داناستورہ
نہ پیچھے سے نہاری بچھوٹوں واسیلے سب خوبون سرا

مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدِيلٌ لِلرَّسُولِ مُزِقُّكَ إِنَّ

باجھ گفتم نہیں سوزا مگر انچه گفتم شدہ بود پیغامبر از آجیش از تو ہر آئینہ
تجسس دہی کہنے میں جو کہہ دیا سب رسول نے تجھ سے پہلے

رَبِّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ ۝

پروردگار تو خداوند آمرزش است و خداوند عتاب دردندہ و آزار دہ
ترے رب کے ہاں معافی ہے اور سزا دہی ہے دکھ دہی اور اگر ہم او کو کہے

وَأَنَا أَجْمَعُونَ ۝ لَقَالُوا لَوْ لَا فَصَّلْتَ أَيْتَهُ أَجْمَعِينَ ۝

اور ہم سب کہتے ہیں ہر آئینہ بکھیند کافران جو چھو اواسط کوفہ آیا اور آیات ان عجمی و عجیب
قرآن اور ہی زبان کا نہ کہتے اسکی آئینہ کہوں نہ کہوں کہیں دیری زبان اور عجمی

اَجْمَعُونَ

بالاجتماع کل ما مختلفان

اَجْمَعُونَ

تَحْقِيقُ الْآيَاتِ صِفَتِ

ی کہن بآیات الفاضلہ و

للازرق عن جو شہرہاں

مع اور دکانہ طانی

احد الوہسن روی

بسم الله الرحمن الرحيم

قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَتَرْجِعُكُمْ فِيهَا ۖ وَتُخْرِجُكُمْ مِنْهَا ۚ وَالَّذِي لَا

یگوہ قرآن مسلمانانرا ہدایت و شفاست و آنالکہ
تو کہہ ہمہ ایمان دانوں کو سو جہہ ہے اور روگ کا دفع اور جو

يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقُرْهُوَ عَلَيْكُمْ عَمَلٌ أُولَٰئِكَ

ایمان نہارند در گوش ایشان اگر انی بہت و آن قرآن بر ایشان کوسبت انجام
یعنی نہیں لایے اویں کے کانون میں بوجہہ ہے اور یہ اویں کو اندھا پاؤں کو

يُنَادُونَ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ ۚ وَلَقَدْ أَنْشَأْنَا

ممثل خیال اند کہ اواز دادہ میشود از جگہ دور و ہر آئینہ و آدمی
پکار رہے ہے دور کی جگہ سے اور سمجھے آدمی اپنی

مِنْ أَلْفِ نَفْسٍ فَتَكُنْ فِيهِ ۚ وَلَقَدْ أَنْشَأْنَا

موسیٰ را کتاب پس اختلاف کردہ شدہ در ان و اگر خود کہہ کہ ساقی صاف
موسیٰ کو کتاب پہراوسین بیوٹ بڑی اور اگر نہ ہونی ایک بات جو پہلے کل کی

مِنْ رَبِّكَ لَقَضَىٰ إِلَيْنَا ۚ وَانْصُرْ لِفِي نَشْكُ مِنْهُ

از پروردگار تو البتہ قضا کر دے شدہ و اگر یہاں ایشان و اگر یہاں ایشان
شے ہے تو اویں میں فیصلہ ہو جاتا اور وہ دہو کہے میں میں اس کے

مُرِيْبٍ ۚ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ

ہر کہ بکند کار نیک پس نفع اور راست و ہر کہ
جو چہ نہیں دیتا و احسن سے کی بتلائی سوا ہے واسطے اور جن نے

أَسَاءَ فَسَاءَ لَهَا ۚ وَمَا رَبُّكَ بِظَلَمٍ لَّعِينٍ ۚ

بدکار کے گندہ پس ال بدوست و نیست پروردگار تو سگتم گندہ ہر بندگان
کی برای دہنی اوسی پر اور تر از اب اب نہیں کہ ظلم کرے بندوں پر

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد
الطيب الطاهر

الحمد لله

الحمد لله
والصلاة والسلام

قرآن
بالتوحید
دع صدف
دع کمار
شکر کاوی
د

الیکہ یرد علم الساعۃ وما تحیر من

بسیک خدا حوالہ کرد بشکر معرفت قیامت و یرون می آید
از بسکی طرف تواریخ جز قیامت کی اور کوی مہوئے نہیں

ثم ات من اکما مہا وما تحیل من

اجاس بود از غلاف و در شکم بارے گرد راج زیبا
اسے غلاف ہے اور گاہیہ نہیں رہتا کسی مادہ کو

ولا تضرہ الا بعلمہ ویکوم یبنا دیم

دینی ہند بار شکر اگر کہتے ہیں اور ذکر خدا را از دین کا ایک شکر
اور وہ جسے جسکی اور سکو خبر نہیں اور خدایا کو کجا کہاں میں

قالوا اذک ما ضنا من شریبہ وصل عہم

گویند خرد آدم ترا کہ نیست از ما ہم کس ثبات کفہ شریک و لم شہد انظر الشان
بولین کے معنی جگو کہہ سنایا ہم میں کوی نہیں اقرار کرنا اور جو کیا اون سے

ما کانوا یدعون من قبل ووطنوا ما لہم من

انجہی پر سبند ہیں ازین و دانستند نیست البتہ
جو بکار رہتے تھے اور اچھے کہ اونکو نہیں کہیں

محصن لا یسم الا لسن من دعاء الخیر

ایچ محصی ماندہ نہیں شود آدمی از طلب خیر
خلاصی نہیں نہکنا آدمی مانگنے سے بھلائی

وارستہ الشرفی قنوت

و اگر برسدش سچے پس نا امید طمع بزدہست و اگر بچنا ہم اور راہ
اور اگر لگ جاو او سکورا ہی تو اس شور گنا امید ہو کر اور اگر ہم بچا دین سک

۴۴

۴۴

۴۴

رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرْأٍ مَسْتَكِينٍ

بخشش سے از مہر خود بعد از بچہ کہ رسیدہ باشد بگویند

هَذَا يَوْمَ أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُجِعْتُ

کہ این روز میں بہت قریب ہی ہوں کہ قیامت قائم شود اگر لوگوں کو اندیشہ نہ ہو

إِلَى رَبِّي أَكُونُ مِنَ الْخَاسِرِينَ

بہتر سے میرے پاس لوگوں میں نہ رہوں کہ میں ہوں ہار گیا

كُفِّرُوا بَيْنَكُمْ أَوْلَادُكُمْ يَقْنُتُمْ مِنْ خَلْقٍ غَلِيظٍ

کفار اگر آپس میں بچوں کو دیکھیں تو ان سے ڈر جائیں گے اور ان سے ڈر جائیں گے

وَإِذَا الْغَمُّ عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَى بِنَفْسِهِ

اور جب غم انسان پر آجی تو وہ بھاگ جائے اور غم سے دور ہو جائے

وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرَفُ وَدَعَا عَرَضِينَ قُلُوبُهُمْ

اور جب اس پر شرف آجی تو وہ دعا کرے کہ لوگوں کے دل میرے سے دور رہیں

أَنْ كَانَ مِنْ عِندِ اللَّهِ تَعَالَى كَفَرْتُمْ بِهِ مِنْ قَبْلُ

اگر وہ خدا کے پاس سے پہلے ہی کفر کرتے ہوئے تھے تو اب اس سے کفر نہ کرو

وہی غافل جمیع کفر و خوف
دل و زائل شود و اسد علم
فقہ

رَبِّي
ہر کسے
با کھلف
دار

نَا
نَا
دہا کہ وہ کھلف
خدا روی با کھلف کن
دہا کہ انہوں نے اتنا
خدا را کہ

وہی غافل جمیع کفر و خوف
دل و زائل شود و اسد علم
فقہ

Dr

جودور چلتا جاوے مخالفت ہو کر اب ہم دیکھاؤں گے اور کھواتے ہوئے

وَالْأَفَاكُ وَوَلَوْ أَنفُسِهِمْ خَتَمُوا بِسَبْعِينَ خَاتَمًا لَخَفَّتْ لِبُيُوتِهِمْ

در اطراف عالم و در نفس انسان نیز تا آنکه واضح شود بر ایشان که این سخن

دنیائیں اور آپ انکی جان میں جب تک کہ کھل جاویے اور پرکھیں

كذلك

راست است ایام بس نیست پروردگار تو بس نیست که او بر هر چیز

04

مطلع است
الگاه شود بر آینه ایشان در شبهه اند از طرف ملاقات

گواہ سنتا ہے وہ دھوکے میں ہیں آپ کی بلی ملا

ربهم الا انه بيـ كـ شـ حـ ط

پرو دکار خولین اگا مشو بر اینه حدا بهر چین در لیر ده

سنا ہے وہاں پیر بابا کے دروازے پر ایک کتا لگتا ہے

سورة الشورى بمكة ١١

4-2-1-1

ایات

انقضا ۵۳ و کما نزلها ۸۶ و حروفها ۳۵ و حروفها ۳۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدُكَ عَسَقَ لَكَ يَا أَمِي السَّيِّدِ وَالْإِلَهِ الدِّينِ

بمحمّد و علی بنی محمد و سید و سیدی آنانکه

سید و علی بنی محمد و سید و سیدی آنانکه

مَنْ قَبْلَكَ اللَّهُ الْغَنِيُّ الْكَافِرُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ

پیش از تو بود خداوند غنی و کافر او است آنچه در آسمانها

و الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ تَكَادُ السَّمَوَاتُ

و آنچه در زمین است و او است بلند مرتبه بزرگ قدر نزدیک است که آسمانها

تَقْطُرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ وَالْمَلَائِكَةُ يَسْجُدُونَ بِحَمْدِكَ

پسندند از جانب بالا خود و فرشتگان تسبیح میکنند همراه حمد و ثناء تو

وَلَيْسْتَ فَرْدٌ لَمْ يَكُنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا أَنْ اللَّهُ هُوَ

و امرش طلب میکند زیرا که در زمین اندر آگاه خود خداوند است

وَأَمْرُهُمْ طَلَبُكَ نَزَلَ أَنْكَ فِي زَمَانِ أَنْكَ أَكْثَرُ خُذْ أَمْرَهُ

و امرگاه بخواستن تو بن زمین و انوکی سناست و نهی است

الْفَوْزُ الرَّحِيمُ وَالَّذِي أَخَذَ مِنْ دُونِهِ

امروزگار مهربان و آنکه دوستان گرفته بخند خدا

مَعَاثُ كَرِيمٌ لَا مَهْرَبَ لَهُ فِي الْأَرْضِ وَفِي السَّمَاءِ

معاث کریم و لا مهربان و لا در زمین و در آسمان

وَأَمْرُهُمْ طَلَبُكَ نَزَلَ أَنْكَ فِي زَمَانِ أَنْكَ أَكْثَرُ خُذْ أَمْرَهُ

و امرگاه بخواستن تو بن زمین و انوکی سناست و نهی است

وَأَمْرُهُمْ طَلَبُكَ نَزَلَ أَنْكَ فِي زَمَانِ أَنْكَ أَكْثَرُ خُذْ أَمْرَهُ

و امرگاه بخواستن تو بن زمین و انوکی سناست و نهی است

بسم الله الرحمن الرحيم

يَكْبَادُ
يَنْفَطِرْنَ

نجد كع فر
اول ف

و آنکه دوستان گرفته بخند خدا
معاث کریم و لا مهربان و لا در زمین و در آسمان
و امرگاه بخواستن تو بن زمین و انوکی سناست و نهی است
وَأَمْرُهُمْ طَلَبُكَ نَزَلَ أَنْكَ فِي زَمَانِ أَنْكَ أَكْثَرُ خُذْ أَمْرَهُ

التفكر

أُولَئِكَ اللَّهُ حَقُّهُمْ عَلَيْهِمْ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ

خدا تعالیٰ کی تمہاری حق بات ہے اور تمہیں ان کے لیے کوئی عیب نہیں

يُؤْكِلُ ۝ وَكَذَلِكَ وَحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا

تجھے کھانا دے گا ۝ اور اسی طرح تمہارے لیے قرآن عربی زبان کا

لَتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا وَنُنذِرُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ

تو انہیں ساری اہل مکہ اور ان کے گرد والوں کو اور روز جمعہ کی

لَارِبِّ فِيهِ فَرْقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرْقٌ فِي السَّعِيرِ

ان کے لیے جنت میں اور ان کے لیے جہنم میں اور ایک فرقہ ان میں

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ

اور اگر چاہتا تو انہیں ایک ہی قوم بنا دیتا لیکن

يَدْخُلُ مِنْ شَاءَ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ

وہ جس سے چاہے رحمت میں داخل ہو جائے گا اور ظالموں کے لیے

مِنْ وَلِيِّ وَلَا نَصِيرٍ ۝ أَمْ أَتَيْنَا مِنْ دُونِ الْآلِ

کون سے اور نہ ہی کوئی مددگار کیا آئے ہیں ہم ان کے پاس سے

وہ بڑے گناہوں کے لیے ان کے لیے
 جب کا مجمع وہاں ہوتا ہے اور
 ساری دنیا میں گھر گھر کا وہاں ہے
 اس میں اس کے اول و عیال کے
 ساری دنیا میں ۱۲ صحن

قَالَ اللَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ الْحَيُّ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

پس خدا ہی ہونست کار ساز و ہمون نہ میکند مرد کار زاد او بر حسب
سوالند جو ہے وہی ہے کام بنایا والا اور ہی جلتا ہے مرد اور وہ ہر
قدیر ۱۰ وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَكُفُّوا
تو انست و آنچه اختلاف کردید در ان ہر چہ باشد پس منہل کردن
کر سکتا ہے اور جبلت میں ہوئے ہوم لوگ کوئی چیز نہاد کی جلیق

إِلَى اللَّهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ

حوالہ بخداست این است خدا پروردگار من برو توکل کردم و بسوی او
اللہ برحوالہ وہ اللہ رب میرا اسی بچو بہر دسا اور اوسکی طرف
انتب ۱۰ فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُم

رجوع میکنم آفرینندہ آسمانها و زمین است پیدا کرد پر آسمانها
برای رجوع بنانگاہی والا آسمانوں کا اور زمین کا نسا دے
مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِمَّا آفَكَمْتُمْ وَجَائِدٌ

از جنس شما زنان را و پیدا کرد از جنس چہار پان استام چند پر آسمانها
نہ ہی میں سے جوڑے اور جو یون میں جوڑے کہتے ہو
فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

اس میں نہ ہر شے مانند او چیزی و ادبست شنوا
اس طرح نہیں اوسکی طرح کا سا کوئی اور وہی ہے شہاد کہتا

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَكْبِتُ الرِّزْقَ

اور است کلید آسمانها و زمین کشادہ میکند روزی
او ہی پاس میں کہنیاں آسمانوں کی اور زمین کی پہیلا دیتا ہے روزی

۵۷۶
 دیکھیں یہاں پرانے کے زمانے میں
 اور کتب کے طبع سے پہلے
 جن میں خلافت نہیں نکلتا اور
 منع نہیں ۱۲ ص

إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى لَّهٗمْ يَوْمَئِذٍ وَأَنَّ الَّذِينَ أَوْفَوْا
 کہ بہت دیر سے ان کے لئے ہے اور ان کے لئے ہے
 ایک ہفتہ کے بعد وہ کہ تو فیصلہ ہو جائے اور ان کے لئے ہے
 الْكِتَابِ مِنْ بَعْدِهِمْ لَنْ نَشْكَ مِنْهُ مُرَيْبًا
 کتاب کے بعد ان کے لئے ہے تو فیصلہ ہو جائے اور ان کے لئے ہے
 فَلِذَاكَ فَادْعُ وَاسْتَقِمْ صُورًا وَلَا تَتَّبِعْ
 پس بسویں این دن دعوت کن وقام بکسب انکو فرمودہ شد اور پھر
 سو تو اسی طرف بلا اور قلم رہیہ فرمایا اور نہ چل
 أَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ إِنَّمَا أَمْرٌ بِاللَّهِ
 خدا بشراں کافر انرا وگو ایمان آوردم بآنچه فرود آورد خدا ہر کتاب
 اور کی باتوں پر اور کہہ میں یقین لایا ہر کتاب پر جو تباری اللہ نے
 وَأَمْرٌ لَا يَنْفَكُ مِنْكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ وَلَكُمْ لَنَا
 کہ بہت دیر سے ان کے لئے ہے اور ان کے لئے ہے
 اَعْلَمْنَا وَكَمْ أَعْمَلَكُمْ وَلَا حِجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ اللَّهُ
 علم کیا ہست و شمار اعمالہائی نہاست گفتگو نیست میان ما و میان شما خدا
 چھوڑ بیٹنا والیہ المصبرہ والذین یحاربون
 جمع کن میان ہمارا و تو تیار ہوا ہست انکشت را تا کہ گفتگوئی کہند
 اللہ اکبر کر گیا ہم سب کو اور اوسکی نظر پھر جاتا تھا اور وہ لوگ ہمارا اور

کے لئے فرستادے

کے لئے فرستادے

المشور

کلم یعنی جہنم واسطہ میں
نہندہ اس قدر

کلم بیدار کن کتاب کو کہ
جہنم کی آگ کی آواز ہے
اور اس کو

تو از و فریاد کن
جس میں بات ہو کہ
اس

فِي اللَّهِ مِنْ نَبَأٍ مَا اسْتَجِيبُ لَهُ حَتَّى تَمُوتَ وَاحْصَةً

در دین خدا بعد از آنکہ قبول کردہ شد فرمان اور از او مبارکہ (ایشان بملک)

عَنْ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ

نزولک برود گار ایشان و بر ایشان است خشم و این نراست عذاب

شدیدی ۱۰ اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَ

سخت خدا آنت کہ فرود آورد کتاب را براسی

الْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّائِةَ قَرِيبٌ

تراز و ریز و چه چیز مطلع ساخت ترا بر حقیقت او شاید کہ آمدن فاسد و کجاست

يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا

زود طلب میکنند قیامت را آنکہ ایمان ندارند بآن و آنکہ باور داشته اند

مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ الْأَلَا

ترسانہ از آن و میداند کہ آن راست است اگر خدای تعالی

الَّذِينَ يَمَارُونُ فِي السَّائِةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ۱۱

آنکہ مکارہ میکنند در آمدن قیامت براینہ در گمراہی دورند

جو لوگ جھگڑتے ہیں اوس گھڑی کی آئے میں وہ نیکی میں صریح

وَلَا يَكْفُرُ

اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ
 خدا مهربانست به بندگان خود و روزی میدهد هر که خواهد و او است
 القوی العزيز مَنْ كَانَ يَرِيدَ حَرْثَ الْآخِرَةِ
 توانا و غالب هر که خواسته باشد کشت آخرت
 زور آور زبردست و جو کوئی چاهنا هو آخرت کی کسب
 نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ كَانَ يَرِيدَ حَرْثَ الدُّنْيَا
 بنزدیم برای او و کشت او و هر که خواسته باشد کشت دنیا
 بزرگوارین هم او سکون او کی کسب او و جو کوئی هو چاهنا دنیا کی کسب
 نُفُوتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ
 برسم او را بعض دنیا و نیست او را در آخرت هیچ نصیب
 او سکون هم کجابه دین من سے او را سکون نیست آخرت من کجابه
 أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ أَفَلَا يَشْعُرُونَ أَنَّهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا
 آیا کافران آن شرکین هستند که مقدر کرده اند بر ایشان از دین آنچه
 کیا او سکون و شرک من جوره و الحی و انون آن کے و سبطین کی
 لَمْ يَأْذُرْ بِاللَّهِ وَلَوْ لَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ الْقُضِيَ
 نفورده است آنرا خدا و اگر بودی دعه فصل کردن البه فصل کرده
 حکم نہیں و یا اللہ کی اور اگر نہ ہوتی بات فیصلہ کی تو فیصلہ ہو جاتا
 بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
 میان ایشان و بر آئینہ ستمکاران ایشان عذاب درد دہندہ
 اون من اور بیشک جو گنہ گار من او کو دکھ کی مار ہے

۱۹ ع
 و بگو چاہیے حق تعالیٰ بپایان
 ۲۰
 شریک
 انباء اللہ
 ۲۱
 و بگو چاہیے حق تعالیٰ بپایان
 و بگو چاہیے حق تعالیٰ بپایان
 و بگو چاہیے حق تعالیٰ بپایان

و بگو چاہیے حق تعالیٰ بپایان
 و بگو چاہیے حق تعالیٰ بپایان

التوکل

تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ
 بھمی سنگھار نما ترسان از جنہ اور بچ بھل آوردہ و ان اللہ سنیہ
 تو دیکھے گھگھار دے ہوئے اپنی کامی سے اور ہر کام
 بِهِمْ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَهُمْ لَا يُرَوِّعُونَ
 بایمان و انکار اندوکار ہست کردہ اندوکار
 اُن برادر جو یقین سبب اور سببے کام کیے باخون من ہیں
 اَلْكَفُّ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ
 ہست ہا ہستہ انشا ہستہ انچہ درخواست کنند نزدیک پروردگار خوش ہست
 فضل اذکر ہے جو چاہیں اپنے رب کے پاس ہی ہے
 الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ذَلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ الْعِبَادَ
 فضل بزرگ این تو اوست کہ فرود میدہ خدا ان خداگان
 الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ قَلِيلًا أَسْأَلُكُمْ
 کہ ایمان آوردہ اندوکار ہست ہست کردہ بگو
 عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ وَمَن يَقْنُتْ
 بر تہنغ قرآن حج مردہ لیکن بد کہ میں بگرد و دیان ہستہ اندوکار
 اس بر چہ نیک گرد و سنی چاہے نامے من اور جو کوئی کیا و کار
 حَسَنَةً يَّزِدْ لَهُ فِيهَا حَسَنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ
 نیک بیزایم بر آید و ان نیک حسن بر آید خدا انز کار قدر شناس
 نیک ہم او سکو بر آید نیک او کی خوبی بیشک مدد کر آید ہی حق شناس

یَلْبِسُ
 دج نادر
 دکنہ

مہر علی بابہ و علیہ السلام
 دافرا سید احمد

فصل سے قرآن ہستی ہستی
 جانشان قرابت کی دوستی ہستی
 من ہند ہستی ہستی ہستی
 ہی نامہ ۱۲ ص

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَإِنْ يَشَأْ اللَّهُ يَكْتُم

اباںگویند یا خبر افتر کرده است بر خدا و رفع را پس اگر خواهد خدا مہر بند
کتابتے ہیں اس کے لئے یا خدا مہر بند سو خدا کے مہر کر کے
عَلَى قَلْبِكَ وَيَخْلُ اللَّهُ الْبَاطِلَ وَيُخَيِّمُ الْحَقُّ بِكَلِمَتِهِ

بر دل تو و نامہ پوشیدار خدا یہودہ را و اثبات میکند و حق بکلمتہ
نیز بے دل پر اور سادہ کہ الہ جو ہر کو اور ثابت کرتا ہے حق کو ہر کو
إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝ وَمَا الَّذِي يُقِيلُ

ہر آئینہ خدا و اناس با حق و سیدہ ہست و اوست انکہ قبول میکند
اور سکو معلوم ہے جو دلون میں ہے و اور ہی ہے جو قبول کرتا
التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادَةِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ ۝

توبہ را از بندگان خود و درمی گذرد از جہ مہار و
توبہ اپنے بدن سے اور معاف کرتا ہے بر ایمان اور
يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ۝ وَلَيَسْجِبَ الَّذِينَ آمَنُوا

میداند آنچه میکند و قبول میکند دعا انکہ ایمان آورہ
جاتا ہے جو کرتے ہو و اور عاصتہ ایمان والوں کی
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيَرْزُقُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ ۝ وَالْكَافِرُونَ

و کار بارش بہتہ کردہ اند و زیادہ میدہ ایشانرا از فضل خود و کافران
جو پہلے کام کرتے ہیں اور برہمی دیتا ہے او کو اپنے فضل اور ہر کو
لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۝ وَلَوْ لَبِطَ اللَّهُ الرِّزْقَ

ایشانرا عذاب سخت و اگر فراخ کردی خدا رزق را
اور اگر پسندے کہ اللہ رزق
وَمَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهَا أَحَدٌ مِنَ الْعَالَمِينَ ۝

یخ بغیر اللہ فی الرسم

يعفوا
بزيادة الملائكة اتباعا

يَفْعَلُونَ
أدرك من
الامور و طاعتها

فان الله يعلم ما تفعلون
ويعلم ما تفعلون
ويعلم ما تفعلون
ويعلم ما تفعلون
ويعلم ما تفعلون
ويعلم ما تفعلون
ويعلم ما تفعلون
ويعلم ما تفعلون
ويعلم ما تفعلون
ويعلم ما تفعلون

لكن الله

وَمَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهَا أَحَدٌ مِنَ الْعَالَمِينَ ۝

لِعِبَادِهِ كَبَعُوا فِي الْأَرْضِ وَلَكِنْ يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ

بر بندگان خود البته فساد میکرد و در زمین و لکن فرود می آید باندازه

مَا يَشَاءُ إِنَّهُ لَعَبَادٌ خَبِيرٌ بَصِيرٌ وَهُوَ الَّذِي

آنچه خواهد هر آنچه خدا بر بندگان خود دانایست و دانایست و او است که می بیند

يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَطَطُوا وَيَنْشُرُ حَيْثُ

فرود می آید باران بعد از آنکه نماند باشد شدند و پراکنده می سازد جایی را

وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَمِيدُ ۝ وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ

و او است که سرافراز و ستوده کار و از آیتها آفریدن آسمانها

وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا مِنْ دَابَّةٍ وَهُوَ

و زمین است و آفریدن آنچه پراکنده کرده است در میان این دو و جانوران و او

عَلَىٰ جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ ۝ وَمَا أَصَابَكُمْ

بر بهم آوردن ایشان و تنبیه خواهد توانست و هر چه رسد بشما

مِنْ مَصِيبَةٍ فَمَا لَكُمْ أَنْ تَقُولُوا وَبِعِزَّتِكَ

از مصیبتها پس بسبب کما بهشت که بمل و در دستها شما و در میگذرد از

كُونِي نَحْنُ سَوْدًا أَوْ يَكُونُ لَكُمْ يَوْمًا كَالْيَوْمِ الَّذِي كُنْتُمْ تُكَذِّبُونَ

۲۹
ع

ربع

ع
۲ کرا از صفت
ادبیه و ادب

۸۲
 داخل اور اس کے گاہے گاہے ہون بند کر کے
 بنو گا اور پھر ذرا بجائی الٹی اور قریبی
 اور صحت کی بہت

10

كثِيرٌ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ

بسیاری نصیحتیں عاجزہ گنبدہ در زمین
ہست و اور تم تہکا پئے و ایسے ہنیں پہاگ کر زمین میں اکوئی

مِنْ دُنِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ وَمِنْ آيَاتِهِ

بجئے ہذا
الحک کے سوا یہ کام سنا حوالا نہ دے دگا اور ایک اور کسٹانی

البحار فی البحر کے لاعلمہ انیشا لیکن

کشتیهاست در دریا مانند کوهها
حلقه چهار درانین ^{جس} نهان

الرَّحْمَنُ فَيُظِلُّهُ رَوْحًا عَلَى ظَهْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ

ماورا پس ستاده شود گشتها بر پشت و ربا هر اینده در نیمه قدیمه
 لایه پهره حاون سکر دن شهر او کی بیت پر مقرر اس من

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ شَكُورٌ ۝ أَوَيْتُمْ بَعْضُكُمْ

نہاںست بر صبر کشتہ شکر کہ ارندہ را یا اگر خواہد ہلاک کنی چہاں
تے بہن بر پھنے والی کو حق مانیے یا تاہ کر دے او کو لوگو کی

کسیواو یف عزم کے شیر و حکم الدین

کروند و در میگذرانند از تقصیرات بسیار
کما از من است او معاف نی که ضعیف بهشتی گو

مُحَدِّثُونَ فِي أَيْتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ مَّحِيصٍ ﴿٨﴾

حضرت میکنند در آیات ما نیست ایشانرا هیچ خلص پس آنچه

جہاں کے بہن ہماری مددوں میں کہ بہن اولاد بہن ہی کی بہن

[illegible]

9/

الحمد لله

إلى فالحين
أرحم أفر
إني أتت اليك وعلما

الرجوع

11

سکرم

5

الشمس

اَوْ تَكُونُ مِنْ شَيْءٍ فَمَنْتُمْ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَمَا عُثِرَ
 داده شد شمار از هر خشن که باشد اندک بهره است از زندگانی دنیا و آنچه در دنیا
 ملا ہے ملک و چہ چیز ہو سہتر ہے دنیا کے جسے اور جو
 ۳۷۱ اللہ خیر و ابقى للذين آمنوا وعلیٰ ربهم یتوکلون
 خداست بہتر است و پایندہ تر است بر آنانکہ ایمان و وہ اندوہ بر دگر کا جو توکل
 اللہ کے ہاں ہے بہتر ہے اور ہے والا ایمان و وہ جو ہے بہتر ہے
 ۳۷۲ وَالَّذِينَ یَحْتَسِبُونَ کَثْرَ الْاِثْمِ وَالْفَوَاحِشِ وَاِذَا
 و بر ایمانکہ بہتر نہایت از گناہان کبر و از جمعیہا و چون
 اور جو نہایت ہاں بر شے گناہوں سے اور جمعی سے اور جب
 ۳۷۳ مَا غَضِبُوا هُمْ یَغْفِرُونَ ۝ وَالَّذِينَ اسْتِجَابُوا
 خشم می آیند ایشان می آفرزند و آنانکہ قبول کردند
 غصہ آویسے وہ عفا کرتے ہیں اور جنہوں نے حکم ہاں
 ۳۷۴ لِرَبِّهِمْ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاَمْرًا مِّنْ شَعَائِرِ
 فرمان پروردگار خود را و برپا داشتند نماز را و کار ایشان از شے شے باشد
 سچے سچے اور کبری کی نماز اور او کا کام سے مشورہ سے
 ۳۷۵ بَلِيَّغًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ یُقْفُونَ ۝ وَالَّذِينَ
 بلیگہ اور از آنچه روزی دادیم ایشانرا خرج میکنند و آنانکہ
 انہیں کے اور چار ادیا کچھ خرچ کرتے ہیں ہاں اور وہ لوگ
 ۳۷۶ اِذَا اصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ یَنْقِصُونَ ۝ وَجَبْنَ اَوْ
 چون برسد بدیشان تعدی ایشانرا انہیں انہیں کی کشتہ و نہایت
 کہ جہاں برسد چرائی تو وہ ہلاکت میں آتی اور برائی ہلاکت

کثیر
ف رکن

غضب
کتاب
لنیر الوداع
الرحم

عطا مشورہ سے کام لانا
بسیار دین کا بار بار کا کام لانا
جراؤ

بزیارۃ اللہ
لنیر الوداع
الرحم

و انہیں کی کشتہ و نہایت
کشتہ و نہایت
کشتہ و نہایت

الحق

سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٍ مِّثْلَهَا مِنْ عَفَا وَاصْفَا فَاجْرَةً

بدی بدی است مانند آن پس هر که در گذارد و قیام با سلام او پس و او
برائی و یسی ہے پر جو کوئی سفا کرے اور سوار ہو سکالو

عَلَى اللَّهِ أَنَّهُ لَا يُكِبُّ الظَّالِمِينَ وَلَمَنْ أَنْصَرَفَ

بر خدا است بر این خدا دوست ندارد ظالمینا و بر این کسی کی انعام نشد
انہ کے ذمی بیشک او سکون خوش نہیں ہے گنہگار اور جو کوئی بد لایے

ظُلْمَهُ فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ إِنَّمَا

بظلم شدن خود پس انجم نیست بر ایشان هیچ راه ملامت جز اینست
ہے ظلم بر سوا ان پر نی نہیں اولایا

السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلُمُونَ النَّاسَ وَيَعْلَمُونَ

کہ راہ ملامت بر انجم است کہ ظلم میکنند مردمیان و فساد مطلق
الایضا و ان پر جو ظلم کرتے ہیں لوگوں پر اور جو کچھ

فِي الْأَرْضِ بغيرِ الْحَقِّ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

در زمین ناحق انجم ایست عذاب دردناک
ملک میں ناحق ان لوگوں کو ہے ایک کہہ کی مار

وَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَمَلٍ لَّامٍ

وہر کہ صبر کند و بیاورد بر این صفت از کارهای لاف
اور البتہ جسے صبر اور معاف کیا بیشک یہ کام ہے

وَمَنْ يَضِلَّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ مِنْ بَعْدِهِ وَتَرَى

وہر کہ گمراہ کنند خدا پس نیست اور ایج کار سازی بعد از و
اور جو گمراہ نہ دے اند کوئی نہیں اوسکا کام ہے

وَمَنْ يَضِلَّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ مِنْ بَعْدِهِ وَتَرَى

وہر کہ گمراہ کنند خدا پس نیست اور ایج کار سازی بعد از و
اور جو گمراہ نہ دے اند کوئی نہیں اوسکا کام ہے

راؤ
عزت الالف
تسا عالم

الظالمين لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَذَا

ستمگزاران چون معاینہ کنند عذاب را گویند: آیا سبست

گنہگاروں کو جسوقت دیکھیں گے عذاب کہیں گے کہ سب طرح

۴۸۵ اِلٰی مَرَدٍّ مِّنْ سَبِيلٍ وَتَرَاهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا

کبھو بار کشتن پہنچ رہے ہیں وہ بھی کہ نشانہ فرما پیش آورہ ہوؤں گے

پہر جاسے گے بی ہوگی کوئی راہ اور نو دیکھے او کو کھینچ لائے گئے ہوں گے

خَشَعِينَ مِنَ الَّذِي يَنْظُرُونَ مِنْ طَرَفٍ خَفِيِّ وَ

ستوار خجندہ از خواری می نگزند گوشہ چشم ہم کشادہ و

خوف کہیں زلت سے دیکھتے ہیں جہی نگاہ سے اور

قَالَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا

گفتند اہل ایمان ہر آئینہ زبا نگاران کہتے کہ ذریبان و

کہتے ہیں جو ایمان واپس مقرر ہوئے دے وہی ہیں جن کو کوئی

۴۸۵ اَنْفُسِهِمْ وَاَهْلُهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ اِلَّا اِرَ الظَّالِمِينَ

خوشین اور خیر اندازان خود از روز قیامت آگاہ شوہر آئینہ ستمگزاران

اپنی جان اور اپنا گھر قیامت کے دن ستا سب گنہگار

۴۸۵ فِي عَذَابٍ مُّقْتَدِرٍ وَمَا كَانَ لَكُمْ مِنْ اَوْلِيَاءٍ

در عذاب دائم باشندہ و نہ باشد ایشانرا کما عبادان

پر ہے میں سدا کی مار میں اور کوئی نہ ہو سبب او کے حمایت

یہ صبر نہ ہم من دور اللہ من بعد اللہ فیما

کہ نصرت دہند ایشانرا بجز خدا و ہر کہ گمراہ کہند خدا نیست

نہ و نہ کر سبب او کی اللہ کے سوا اور سببوں کا وہ اللہ

لَهُ مِنْ سَبِيلٍ ۝ اسْتَجِیْبُوا لِلرِّكَاظِ مِنْ قَبْلِ أَنْ
 اور ایچ راہی فرمان قبول کنید پروردگار خود را پیش از آنکہ
 اوسکو کہیں بہین راہ مانوسہ پر کاک حکم اوس سے پہلے
 یَا نَبِیُّ یَوْمَ لَا مَرَدٍ لَهُ مِنَ اللَّهِ مَا الْکُفْرُ مِنْ حِلٍّ
 باید نہ دوزی کہ باز گشت نیست اور از جانب خدا نیست شمارا چہ نہ
 کہ او سے ایک دن جو پہنہ نہیں اس کے ہاں سے نہ سیکے گا نہ کو بجاؤ
 یَوْمَئِذٍ وَمَا الْکُفْرُ مِنْ نَكْرٍ ۝ فَإِنْ أَعْرَضُوا
 امروز نیست برای شمارا چہ باز خواست کنند پس اگر روی برگردانند
 اوسدن اور نہ سیکے گا اوپ ہو جانا بہر اگر وہ ملاوین
 فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِیظًا ۝ اِنْ عَلَیْكَ
 پس نقشہ دیم ترا بر ایشان نگاہبان نیست بر تو
 تو چہ کو نہیں بھیجا ہے اون پر نگہبان تیرا ذمہ ہی ہے
 اِلَّا الْبَلَاءُ ۝ اِنَّا اِذَا اَدْقْنَا الْاِنْسَانَ مِنْ مِّمَارِ حِمَاةٍ
 مگر نیام رسانیدن ہر آئینہ ما چون بختیم آدمی را از جانب خود رختی
 پہنچا دینا اور ہم جب چکایے ہیں آدمی کو اپنی طرف سے مہر
 فَرِحَ بِهَا ۝ اِنْ نَصَبْتُمْ سِیْنًا ۝ اِنَّمَا قَدَمْتُ
 شادمان شود بان و اگر رنہا بیاکان بختی سببا چہ پیش فرستادہ
 اوسپر بختا سببا اگر بختی ہے او کو کچھ برای بدلا اپنی گامی کا
 اِنْدِیْهِمْ ۝ فَاِنْ اَلَسْنَاكَ فَرِحَ ۝ لِلّٰهِ مَلِكٌ
 دست ایشان پس آدمی ناسداس دارندہ ست خدا بر تاستا و شاہی
 تو انسان ہرانا شکر ہے اللہ کا رائج ہے

وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا نَهْدِي بِهِ

وہمیدانستی کہ جیسیت ایمان و لیکر ساجنتہ ایم و حی را روشنی راہ ہما تم کو
نہ ایمان پر ہیے رکھی ہے ہر روشنی اس سے راہ ہستہ چمکے

نُورًا نَهْدِي بِهِ إِلَى صِرَاطٍ

خواسیم از بندگان خوشی و برآیند تو بہایت میکنی بسوی راہ

جامین اپنے بندوں میں اور تو ایتہ ہو جاتا ہے سید ہی راہ

مُسْتَقِيمٌ صِرَاطَ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ

راست راہ خدا کہ اور ہست آنچه در آسمانہاست

وَمَا فِي الْأَرْضِ إِلَّا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ

و آنچه در زمین ہست آگاہ تو بسوی خدا باز ہر ذرہ کارا

اور زمین میں سنا ہے اید ہی کہ ہر شے کے کاروی

سورة الرخف نزلت بمكة ثم الدخان

ایاتھا ۱۹ و کلماتھا ۴۲ و حروفھا ۳۰ و رکعاتھا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

٧٢

[illegible]

اِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ
اَوْفَا
اَكُنْ ف

فہمیت سے اس پر سب کا
تہنیت سے کیا ہو چکا سو فہمیت
سے حکم کا ہوا

وَلَقَدْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

و اگر سوال گنی از ایشان که چه کس بنا فرید آسمانها و زمین را

و اگر تو ادون سچے بوسہ ہے کہنے بنائے آسمان و زمین

لَيَقُولَنَّ خَلَقْنَاهُ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ۝

البتہ گویند بنا فرید اینہار خدا غالب دانہا و ہی انست

تو کہین بنایے اوس بر دست خود اریے ہی سچے بنے

جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا

کہ ساخت برای شما زمین را بساطی و ساخت برای شما در زمین اینہا

بنادی تم کو زمین پر پھونکا اور سبکہ دین تم کو سبیل اینہا

لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۝ وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ

بود کہ شما را راہ یابید و ہی انست کہ فرود آورد از آسمان

شاید تم را راہ با و فلک اوستے تمہارا آسمان سے

مَاءً يَقْدَرُ فَأَنْشُرْنَا بِكَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ ۝

آبی باندازہ پس زندہ کر دیم بان شہر مردہ را چھین بر آوردہ خواہد شد

بانی ماب کہ بہر اہل ہمارا سچے اوستے یہ کہ لیس ذرہ سب طرح تم کو جانیں

وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ

و ہی انست کہ بنا فرید اصنام حیوانات تمام ان خستہ برای شما

اور جس نے بنائی سب چیز کے جوڑے اور بنادے تم کو

الْفُلُكِ الْأَنْفِيسِ مَا تَرَكِبُونَ ۝ لَتَسْتَأْذِنَ

کشتہ ہار از چہار باہین چیز را کہ ران ہو اشدید تار سب کشتہ ہار

چو باہ اور کشتی جہر سوار ہوئے ہو تا چہرہ ہندو

مہذا
ارجح
ارجح

میں نے تیرے لئے
ام ف
کر

میں نے تیرے لئے
میں نے تیرے لئے

میں نے تیرے لئے
میں نے تیرے لئے

میں نے تیرے لئے
میں نے تیرے لئے

لستوا
کتبہ خواہد آمدہ
مقری لا اولی

محرور

فصل در بیان فضیلت و عظمی است
و در بیان عظمی است

۱۲

۱۳

۱۴

۱۵

قد یعنی توله خستد و
اعلم

ظهوره ثم تذكر انعمه ربكم اذ استقر
بیت مرکب باز یاد کنید نعمت پروردگار خود را و بیکدیگر است نشینید
او یکی پیش بر پیر باد کرد پس رب کا احسان جب پیشه جو
عليه وتقولوا سبحان الذي سخر لنا هذا
بر آن بگویند یا کی خدا را که سحر ساخت برای ما این که
اوسید و او که باریک داشت که ده حسنه پس من و با هم سید بود
ما كآله مقربين ○ وانا انزلنا القرآن
برگزیدیم بر آن توانا و بر آینه ما بسوی پروردگار خویش چونیم
هم نه می آید او سکه مقابل شود و او که در بگویم رب کی طرف پیر جان
وجعلوا له من عباده جزءا ان الانسن
و مقرر کردند برای خدا از بندگان و اولاد را بر آینه آویخته
او پیر ای بی انبوت او سکو اولاد او سکه بندون بی تحقیق انسان
لکف لمبین ○ اما نحن مما ينطق بآياتك
ما سبقت ظاهر است آیا فرا گرفت خدا از غافلات خود و تیر از او
بر انا شکر بی هیچ کار که بین این پیدایش بین سببشان و در بگویم
يا لمبین ○ واذ البشر اجمعهم بما ضرب للفرس من
بیران و چون خبر داده شود کی از ایشان تولد یافتند مثل سبب
بسیار و چون او ن من کسی کو خوشتر می پس او من خبری جو ن من نام
مثلا ظل وجهه مسودا و هو كظلمة او من
بر روی او سیاه کرد و او بر غش باشد اما آری
سکین در او سکا سوننه سیاه او در دل من است او را

یٰۤاَیُّهَا النَّبِیُّ

یَنْشُؤْ

اُج ۵ ص

۲۱

عِنْدَ

۵

عَبْدُ

اَشْهَدُ

اَشْهَدُ

شَهِدَتْهُمْ

۱۸

۱۹

۲۰

۲۱

یَنْشُؤْ فِي الْحَلِیَةِ وَهُوَ فِي الْخَصَامِ غَيْرُ سَبِیْنٍ

کہ پروردہ منشود و وزیر و او در صفت خصوصیت غایب و دیگر و در آخر ذکر کرده

وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمَنِ

و دختر مقرر کردند فرشتگان را کہ بندگان خدا اند

اَشْهَدُ اَخْلَقْتَهُمْ سِتْ كِتَابٍ شَهِدَتْهُمْ

آیا حاضر بودند نزدیک آن فرشتگان نشان نوشته خواهد شد این گواهی نشان

یَسْأَلُونَ وَقَالُوا لَوْ اَشَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَجَبْنَا

پرسیده خواهند شد گفتند کارزان اگر خواستی خدا پرستش نمیکردیم

مَا لَكُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ اِنْ هُمْ اِلَّا يَخْرُصُونَ

چرا خبر ندارید آنکه سبب آنکه این و آن است

اَمْ اَتَيْنَهُمْ كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ مُسْتَكْبِرُونَ

آیا داده ایم ایشانرا کتابی پیش از قرآن پس ایشان بان کتاب چنانچه

بَلَا قَالُوا اِنَّا وَجَدْنَا اٰبَاءَنَا عَلَىٰ اُمَّةٍ وَاِنَّا عَلٰی اٰهَمٍ

نی نی بلکه گفتند بر آئینه ما یافتیم پدران خود را بر مبنی و بر آئینه ما یافتیم

بَلْ كَذَّبَتْ بَنِي إِسْرَءٰیلَ وَكَانَ اٰبَآؤُهُمْ اَعْمٰی

بلکہ کہتے ہیں کہ بنی اسرائیل و والدین ایشان

بَلْ كَذَّبَتْ بَنِي إِسْرَءٰیلَ وَكَانَ اٰبَآؤُهُمْ اَعْمٰی

یٰۤاَیُّهَا النَّبِیُّ اَشْهَدُ اَشْهَدُ اَشْهَدُ

یٰۤاَیُّهَا النَّبِیُّ اَشْهَدُ اَشْهَدُ اَشْهَدُ

کون

۲۲

مُهْتَدُونَ ۝ وَلَئِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ

راہ یافتگانیم و چنان نرستادیم پیش از تو

راہ پائیدار اور سطرچ جو پہچان چکے تھے پہلے

فِي قُرْيَةٍ مِنْ قَبْلِكَ ۚ قَالُ مَتَرَفُوهَا أَنَا وَجَدْنَا

در ایچ و ہی تر ساجده را اگر گشتند منہان آن رہ نہ آئینا یافتیم

أَبَاءَنَا عَلَى أُمَّةٍ وَأَنَا عَلَى آثَرِهِمْ مُقْتَدُونَ ۝

پدران خود را بر دینی و ہر آئینہ ما بر پے ایشان متابعت کنندگانیم

قُلْ أُولَئِكَ جُنُودُكُمْ يَاهْدِيكُمْ سُبُلًا وَجَدْتُمْ عَلَيْهَا

گفت چنانہا بر متابعت پدران مغربی نمایند اگر چہ دورہ امینہ کے زیادہ تر راہ نمائندہ ایشان

أَبَاءَكُمْ قَالُوا أَنَا بِنَا أَرْسَلْنَا بِهِ كُفْرًا فَانْتَهَبُوا

پدران خود را گفتند بر آئینہ ما بیاچہ فرستادہ شدہ را براہ آن متقدم پس انتہا شدیم

مِنْهُمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ۝

از ایشان حال پس دنگر چگونه بود عاقبت دروغ دانندگان

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِمَّا

و یاد کن چون گفت ابراہیم پدران خود را و قوم خود را آئینہ من بی تعلف را نمیدانم

عَنِ اللَّهِ ۚ وَكَانَ أَبُوهُمَا كَافِرًا ۚ وَكَانَ إِبْرَاهِيمُ نَذِيرًا

و از نسب کہا ابراہیم کے آپ باپ کو اور مکی قوم کو بن لک ہو ان چیز

جنتکم
قل
غیر طع

۲۳

۲۵

ع

راہی بری

۵۹۴
 کہ ہر ایک کو اپنی جگہ پر لایا گیا ہے
 حضرت ابراہیم علیہ السلام پر
 خدا تعالیٰ کی طرف سے

تَقْدِرُونَ ۝ إِلَّا الَّذِي قَطَرْنَا فِي قَافِئَةِ سَيِّدِنِ
 پیشکش کیجیے گا کسی کو یا نہیں دے گا
 جسکو چاہے ہو مگر جسے جسکو چاہے ہو
 وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ ۝ كَلِمَةً
 وضاحت خدا تعالیٰ کلمہ تو حیدر اسخنی باقی اندہ و فرزند انہو کو کہ ان کو ان
 اور یہی بات ہے جو کہ گویا ابی اولاد میں شاید وہ رجوع رہیں
 بَلْ مَتَّعْتُ هَؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَيَاتًا مَّعْمُورًا ۝
 بلکہ ہرگز نہ متاعیم انہوں کو و پدران انہوں کو تا وقتیکہ آمد بدیشان میں رہا
 کوئی نہیں پر میں نے انہوں کو و آباء انہوں کو ایسا دیا کہ وہ نہ تھکے نہ بھگے نہ
 وَرَسُولٌ مُّبِينٌ ۝ وَلَمَّا جَاءَهُمْ الْحَقُّ قَالَ آلُ هَٰذَا
 و پیغمبر ظاہر اور رسول کہول ستا عالا اور جب پہنچا انکو سچا دین کہنے لگے
 سَيِّئٌ مَّا نَافَعُكُمْ كُفْرُكُمْ ۝ وَقَالُوا لَوْلَا نَزَّلَ هَٰذَا
 جادو سے و ہر آئندہ ماہدان اسے فہم و گفتند جو انہو فرستادہ خدا
 جادو سے اور ہم انکو نہ فہم لگے اور کہتے ہیں کیوں نہ آئے ہر
 الْقُرْآنَ عَلَى رَجُلٍ مِّنَ الْقَرْنَيْنِ عَظِيمٍ ۝
 قرآن بزرگ مردی بزرگ از انہوں میں فودہ کہ آبا انہوں
 قرآن کسی بڑے مرد پران و دین پرانے کے کہ وہ
 يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ ۝ لَحْنٌ قَسِيمٌ ۝ لَبِئْسَ مَا يَكْتُمُونَ
 قسم دیتے ہیں رحمت پروردگار ترا مٹمت کردہ ایم و میان انہوں
 بانیئے ہیں پر کہ رب کی مہر سنے بانٹتی ہے ان میں

۲۶
۲۷

۲۸

۲۹

۳۰

۳۱

کہ ہر ایک کو اپنی جگہ پر لایا گیا ہے
 کہ ہر ایک کو اپنی جگہ پر لایا گیا ہے
 کہ ہر ایک کو اپنی جگہ پر لایا گیا ہے

(۳۷)

میں نے اپنے غلاموں کو
دعا کی کہ ان کو

وہ اللہ کے روزی و نیک
نہ ان کی غیبت میں
جو ان کے غیبت میں

سَقْفًا
حجۃ الہد
و ازاد کلمت

مَعِيشَتِهِمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ
فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ
بَعْضًا سُلُطًا عَلَىٰ بَعْضٍ

اور رحمت ربك خير مما يجمعون
ان يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِنِ
مَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ لِيَبْلُوَهُمْ سَقْفًا مِّنْ نِّصْبِهِ وَمَرْجَمًا

عَلَيْهِمْ يَظْهَرُونَ
وَلِيَبْلُوَهُمُ آيَاتِهِ لِيَكُونَ الَّذِينَ آمَنُوا لِيُظْهِرُوا لِيَظْهَرُونَ

عَلَيْهِمْ يَكُونُ خِرَافًا وَرِثًا كُلِّ ذَلِكَ
مَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ لِيَبْلُوَهُمْ سَقْفًا مِّنْ نِّصْبِهِ وَمَرْجَمًا

۳۲

۳۳

۳۴

اَفَاَنْتَ تَسْمَعُ الصَّلٰوةَ اَوْ تَهْتِكُ الْاَمْرَ وَمَنْ كَانَ فِى ضَلٰلٍ
 يٰمُحَمَّدُ اَيُّ قَوْمٍ مِثْلِكَ سَمِعْتُمْ كَرَامَةَ اَرَاهُ مِثْلَ تَجَلُّدِ كَوْرٍ اَوْ تَقْرِصِ كَوْرٍ
 سَوِيًّا قَوْسًا دَرِيًّا بِهَرْدِ كَوْرٍ اَوْ سَوِيًّا دَرِيًّا بِهَرْدِ كَوْرٍ اَوْ تَقْرِصِ كَوْرٍ اَوْ تَقْرِصِ كَوْرٍ
 مَبِينٌ ۝ فَاَمَّا نَدُّهُمْ بِنِكَ فَاِنَّا نَبْهَمُ مَسْمُومٌ
 طارست پس اگر ازین عالم بزم ترا پس البته ما را نیکو باشد انعام
 اَوْ نَرِيكَ الَّذِي وَعَدْنَاهُمْ فَاِنَّا عَلِيمٌ ۝
 بایست که بنایم ترا آنچه وعده دادیم بایشان پس برآیند بپوشان کردن
 فَاَسْمِعْكَ بِالَّذِي اَوْحٰى اِلَيْكَ اَنْتَ عَلَى
 پس شکر کن بآنکه وحی استاده شد بکوه بر آینه نور
 صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝ وَاِنَّ لَكَ لَدِكْرًا وَلَقَدْ
 راه راست است و برآیند قرآن بدست ترا و قوم ترا
 وَسَوْفَ تَسْأَلُونَ ۝ وَنَسْأَلُ مِنْ رُسُلِنَا مَنْ
 و شما سوال کرده خواهید شد و پرسش احوال آنکه استاده بودیم
 قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا اَجْعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمٰنِ
 پیش از تو از پیغامبران خود آما ساختن بودیم بجز خدا
 تجھے پہلے کبھی سے سے کہے ہیں رحمن کے سوا

نذکرہ
 طم و اما لفظ
 نرسنک
 طم

الکتاب

۹۸
 ملاقات ہو یا دوسرے کو اس کے احوال کا
 یہ ہے جو وقت اور جگہ کے ساتھ
 کہ ان میں سے ایک ایک کو
 کہ ان میں سے ایک ایک کو

۱۰
 اَلِهَةِ يَعْبُدُونَ ۝ وَكَذٰلِكَ اَرْسَلْنَا مُوسٰی بِآيٰتِنَا
 معبودان دیگر کہ پرستش کر رہے تھے اور آئینہ فرستادیم موسیٰ راہا نشانہ
 اور حکم کہ جو بے جاؤں اور پہنچے پہنچا موسیٰ اپنی نشانیاں دیکر
 اِلٰی فِرْعَوْنَ وَمَلَآئِهِ فَقَالَ اِنِّیْ رَسُوْلُ رَبِّ
 کہو فرعون و اشراف قوم او پس گفت ہر آئینہ من پیغامبر ہر دو گاہ
 فرعون اور اوس کے سرداروں پاس تو کہا میں بھیجا ہوں جہاں سے
 الْعٰلَمِیْنَ ۝ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيٰتِنَا اِذَا هُمْ مِنْهَا
 عالمیا ام پس آن ہنگام کہ آئینہ نشان ہاں تھا ناگہان لگا آئینہ
 پہر جب لایا اون پاس ہماری نشانیاں وہ ٹوٹ گئے اون پر
 یَضْحَكُوْنَ ۝ وَمَا نُرِیْهِمْ مِنْ اٰیَةِ الْاٰهٰی اَکْبَرُ
 مینہ دینہ یعنی نمودیم ہاں نشان نکلے نشانہ گردی بزرگتر
 سے اور جو دکھاتے تھے ہم اون کو نشانی سو دوسرے سے بڑی
 مِنْ اَخْتَا وَاَخَذْنٰهُمْ بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ
 از قرین خود و گرفتار کردیم انہا را بے قوت بود کہ انہاں
 اور بڑا سے ان کو تکلیف میں شاید وہ
 یَرْجِعُوْنَ ۝ وَقَالُوْا اٰیٰتُہُ السَّحْرِ اَدْعٰکُنَا رَبَّکَ
 رجوع کنند و گفتند ای جادو گر دعا کن برای ما بختا بزرگتر
 باز آوین اور کہنے لگے ایجاد کر بکار ہمارا سے پیچ کو
 بِمَا كُفِّرْ عَنْكَ اِنَّا لَمُهْتَدُوْنَ ۝ فَلَمَّا كَشَفْنَا
 بآن اسما کہ وحی کردہ است نزدیک ہر آئینہ مارا ہاں گام گین آن ہنگام کہ وہ کہیم
 جب اسکا ہاں ہے بھگو ہم مقرر راہ پر آوینے پہر جب ہم نے او ہاں

۲۵

۲۶

۲۷

۲۸

۲۹

ایک

خود ارفع
 لاسم

وہی نشانہ افق

دعوت

عَنْهُمْ الْعَذَابُ إِذَا هُمْ يَنْتَقِبُونَ ۝ وَنَادَىٰ

از ایشان که عقوبت را ناگهان ایشان عهدی شکسته و آواز داد
اون پر سے تخفیف تھی وہ وعدہ توڑ داتے اور کھرا

فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَقَوْمِ أَلَيْسَ لِي مَلِكٌ

فرعون در میان قوم خود گفت ای قوم کہیں ابائیت پست پوشت
فرعون اپنی قوم میں بولا اے قوم میری پہلا جگو نہیں حکومت

مِصْرَ هَذِهِ الْأَرْضُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِي ۝ أَفَلَا

مصر داین جو یہاں پر د زیر کوشک من
مصر کی دور یہ نہیں جاتی میں میرے نیچے کیا

يَبْصُرُونَ ۝ أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِمَّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ مَمْنُونٌ

میں پسند فی بلکہ من بہتر ام ازین شخص کو خوارست نہیں
تم نہیں دیکھتے پہلا میں ہوں بہتر اس شخص سے جسکو عہد

وَلَا يَكَادُ يَمِينٌ ۝ فَلَوْلَا الْفِي عَلَيْكَ آسُورَةٌ

و نزدیک نیست کہ سخن واضح گوئیں چرانہ فرود آورده مند بر شقیق شناسنا
اور صاف نہیں بول سکتا وہاں کہیں نہ آسیر سے اوسپر کنگ

مِنْ ذَهَبٍ ۝ وَجَاءَ مَعَهُ الْمَلِكُ مَقْتَرًا

از زر یاسا نہ ہوا اور شیکان
سویکے یا آسیر کے ساتھ نہ برابندہ گرفت

فَأَسْتَحَفَّ قَوْمَهُ فَأَطَاعُوهُ ۝ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا

پس یہ عقل کو قوم خود را پس متول کردند فرمان اور پرانہ ایشان بود کردہ
پہر عقل کہہ دی اپنی قوم کی پہر اوسکا کہا مانا مقدرہ ہتے لوگ

اوس کے زمین کے ملک
میں سے حکمران اسو غنائیا اور زمین
اوس کے زمین کے ملک
خبر باریک بینی سے

طاہر بن زبیر
حضرت موسیٰ علیہ السلام

آسیر کے آسیر
غیر

یہاں حضرت موسیٰ کو رہا

بہا بندہ کر ۱۲ مو
سے فی کرمی ہونی باقی
کلیف اور سب اس پر ہونا
وہ اب کنگی بننا چاہو گے

۶۰۰
 اگر خداوند بخواهد این سبب را بکشد
 یا او را بداند که در میان عیسی و یحیی
 استند و اگر وی از فرموده الهی
 نادم که اگر بنا عیسی باشد و گمان
 که در آن وقت غالب آمدند خداوند
 گفت بشهر فرموده ۱۲

فَسَقِينَ ۝ فَلَمَّا أَسْفَوْا نَبَّأْنَاهُمْ فَأَعْرَضْنَا عَنْهُمْ
 فَاسْتَبَسَّوْا بَنَاتِهِمْ وَبَنَاتُهُمْ كُنَّ زَوَاجًا لِّمَنْ يَشَاءُ
 جَعَلْنَاهُمْ سُلَافًا وَمَثَلًا لِّلْآخَرِينَ ۝
 وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ
 يَصْتَفُونَ ۝ وَقَالُوا أَإِلهَتُنَا خَيْرٌ مِّمَّا
 ضَرَبَ لَكَ الْإِجْلَ لَا بَلْ هُوَ قَوْمٌ حَصِيدُونَ ۝
 إِنَّ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ اتَّخَذْتَهُ مَثَلًا
 لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ ۝ وَكَوْنُ لَّشَاءُ جَعَلْنَا مِنْكُمْ
 بَنِي إِسْرَءِيلَ ۝ وَكَوْنُ لَّشَاءُ جَعَلْنَا مِنْكُمْ

۵۸

۵۵
۵۴

۵۶

۵۷

۵۹

سُكُفَا
ف

يَصْلُوكَ
ا
ا

۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

والتعجب من
انما تبارك وتعالى
جاء افروا الى
ج وخلق

تكملة

ما ينبغي ان
يعلم من ان
الانسان
هو كائن
من خلق
الله عز وجل
فلا ينبغي
ان يكون
مما هو
منه

۴۰ مَلَأَكُمُ فِي الْأَرْضِ يَخْلُقُونَ ۝ وَانَّهُ لَعَلَّكُمْ
 زشتگان در زمین خلقة شوند و بر این عیسای نشانده است
 ۴۱ لِّلْإِسَاءَةِ فَلَا تَمْتَرْنَ بِهَا وَاتَّبِعُونِ هَذَا
 ناست این شبهه کنید در تباست و گویا محمد پیردی من کنید این
 افسان که سواد سبب دیکها کرد او میرا که با نوبت
 ۴۲ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝ وَلَا يَصُدُّكُمْ الشَّيْطَانُ
 راه راست و باز ندارد شما شیطان
 ۴۳ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ صَبِيحٌ ۝ وَلَمَّا جَاءَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ
 ساریه او درین نشان ظاهر است و نگاه که آمد عیسی با مبعوث
 ۴۴ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلَابِئِنَّ لَكُمْ بَعْضَ
 گفت آورده ام بشما حکمت را و آید ام نمایان کنم برای شما بعضی
 ۴۵ الَّذِي يَخْتَلِفُونَ فِيهِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا
 اختلاف می کنند در آن پس ترسید از خدا و فرمان من را
 ۴۶ إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوا اللَّهَ هَذَا صِرَاطٌ
 اینست خداوند من و خداوند شماست پس پرستید و اینست
 ۴۷

۶۰۲ اور صدیق اکبرؓ کے ساتھ ہوا اور ان کے ساتھ
 کے ساتھ ہوا اور ان کے ساتھ ہوا اور ان کے ساتھ ہوا
 کوئی اور یہ کہ یہ ہیں ۱۲ ص

مُسْتَقِيمٌ ۝ فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ

راست ہیں اختلاف کر دیند جماعتہا در میان خویش
 ایک سیدی راہ پر بہت بگے فرقہ اپنے کے بیچ سے

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابِ يَوْمٍ أَلِيمٍ ۝

پس وای آنہا کہ ستم کردند از عقوبت روز درد آردند
 سو خرابی ہے گنہگاروں کو آفت سے دیکھو کہ جو دنیا کی ف

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً

انظار نمکند مگر قیامت را کہ باید بدیشان ناگہان
 اب یہی راہ دیکھتے ہیں اوس گہری کی کہ گہری ہو ان پر

وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝ الْأَخِلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ

دویشان خبردار نہ باشند دوستان آن روز بعض ایشان
 اور انکو خبر نہو جتنے دوست ہیں اوس دن

لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ ۝ يُعَادِيهِمْ

بائض دشمن باشند مگر پرہیزگاران کفہ شود بائض دشمن
 دشمن ہونگے مگر جو ہیں دروای سے بندہ سیر نہ در

عَلَيْكُمْ أَلَيْسَ وَلَا أَنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۝ الَّذِينَ

پر شما امروز کہ نہ شہاند و کہیں شہید ای آن نہ کامن کہ
 تم پر آج کے دن اور نہ تم عنہم کہاؤ

أَمْضُوا أَيْتَانَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ ۝ ادْخُلُوا

ایمان اور دیند باہتہا و مسلمان ہوند کفہ شود و آئید
 یقین لایک ہماری باتوں پر اور سب حکم بردار چلے جاؤ

۶۲

۶۵

۶۶

۶۷

۶۸

۶۹

یُعَادِيهِمْ
 غرور و فرس
 کلان
 یُعَادِيهِمْ
 ص باحقت و
 دوست با گنہگار کے سبب سے
 بین نیکو جانوں ۱۲ ص

درو

الْجَنَّةُ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ تُخْبَرُونَ يُطَافُ

بہشت شما و زنان شما خوشحال ساخته گردانند و شود
بہشت میں تم اور تمہاری عورتیں کہ تمہاری عزت کریں سے بہشت

عَلَيْكُمْ بِحُفَافٍ مُرْدَهِبٍ وَ أَكْوَابٍ فِيهَا

برایان کا سماخی ہن راز از راز و گویا نیز و در بہشت با
اون باس کا بیان سونی کی اور انجور کے اور وہاں ہے

مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ

اچھ خواہش کردہ نفس و لذت کبر از دیدن اوستھا
جودل چاہے اور پس آکھیں آرام با دین اور گویا

فِيهَا خَالِدُونَ ۝ وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا

ایجا جاویدان شہید و ابن آن بہشت کہ عطا کردہ شدہ تمہارا
اور نہیں ہمیشہ رہنا اور ہمہ اسی بہشت جو میراث پائی پیرے

بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ

بسیب اچھے کھانے کے جو کرتے رہے تمکو اور دین میوے بہشت
شمار است اینجا میوہ بسیار

مِنْهَا تَأْكُلُونَ ۝ إِنَّ الْجَحِيمَ مِمَّنْ فِي عَذَابٍ

کہ از ان میخورید بر آئند گناہکاران و در عذاب
او دین سے کہا ہے جو فاء البتہ جو گنہگار ہیں و در عذاب میں

بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ لَا يَفْتَرِ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ

بہشت کردہ و نشود و البتہ ان عفو و استنان از عذاب
دو رخ جاویدانند

بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ لَا يَفْتَرِ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ

بہشت کردہ و نشود و البتہ ان عفو و استنان از عذاب
دو رخ جاویدانند

تشریح
دو رخ صاف
دو رخ کان

طیغیہ

دعوت

فَاَنَّا اَوَّلَ الْعَبْدِيْنَ ۝ سُبْحٰنَ رَبِّ السَّمٰوٰتِ
 ۸۱ ۱۰۵
 ۸۲ ۱۰۵
 ۸۳ ۱۰۵
 ۸۴ ۱۰۵
 ۸۵ ۱۰۵
 ۸۶ ۱۰۵
 ۸۷ ۱۰۵
 ۸۸ ۱۰۵
 ۸۹ ۱۰۵
 ۹۰ ۱۰۵

يَلْمِزُوا
 حقيقت جاو
 ۵۱ دغاوت مراد
 في الطور

عند الله
 بين
 ۵۱ دغاوت مراد
 دو کس

۶۰۵
 مندرش فی ملک کرین
 سید علی بن امین که سید
 دلی گوای سید
 بن که حسیه
 فایضی ای سفارش
 کسند ۱۲
 حرمی نوید اشفاق
 سید ۱۲

اور انھیں کہتے ہیں کہ ان کے کفار پرست نہیں کیجئے۔ یہ سفاک

لیکن کسیکے گواہی راست دادمے والے انسان سمجھتے ہیں اور اگر
مگر جسے شہرہ دی جاتی ہے اور انکو خبر نہی **ف** اور اگر

سوال کنی تو ان نشان کہ کدام کس یا فرید الشارح لیتے گویند خدا فرمادہ ہے کہ
خداونیت ہو جیسے کہ او کو کہنے نہا تا تو کہیں کہیں ہے یہ کہاں

برگردانیدہ میشوند و سہارا عارضیاً مگر کہ ای پروردگار من پرانیہ انسان کرد
اولت چاہے من قسم ہے رسول کے اس کہنے کے کہ ایک جہ سے لوگوں میں

سر زبان می آرد فرمودیم اعوانین این نشان را بگو سلام و دعا پس
 که نشان را می بینید بگو سلام و دعا پس

خواهند دانست
آخ معلوم گردید

11. 12. 1941

DECLARATION OF THE SIGNATORIES

قبيلة
عرب بنو

تاریخ

مجلس

الدر مختار

مکتبہ خیر القدر

مکتبہ خیر القدر
کتابت کی کتابت
انوارنا میں

کتابت خیر القدر

کتابت خیر القدر
کتابت خیر القدر
کتابت خیر القدر

ادرج

کتابت خیر القدر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدٌ وَالْكِتَابُ الْمُبِينُ ۝ اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ فِي

شع کتاب و انصح کہ ہر اندہ مافرد اور ہم کتاب
شع ہے اس کتاب و انصح کی سب سے اور سکو تارا

لَيْكَلَهُ مُبَارَكَةً اِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ ۝ فِيهَا

شب مبارک کہ ہر اندہ مافرد ہم ترسانندہ در شب مبارک
اک برکت کی رات میں ہم میں کہ سب سے واسطے آدمی میں

يُفَرِّقُ كُلَّ امْرِءٍ بِحُكْمِهِ ۝ اَمْ اَمَّا مِنْ عِنْدِنَا

فصل کردہ ہر کار سہوار فرد اور ہم انرا ہوجی کردن از ترکیب
جدا ہوا ہے ہر کام جانچا ہوا حکم ہو کر ہر پاس سے ہم میں

كُنَّا مُسْلِمِينَ ۝ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ اِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ

ہویم فہمندہ فرد اور ہم انرا سبب بخشا میں از یک دو کار ہر اندہ
پہنچے ہر سے ہر یک کی یہی ہے سننا

الْبَاسِ ۝ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ ۝ اَلَيْسَ

دانا جاتا رب آسمانوں کا اور زمین دو چہ در میان ہر دو
جانا رب آسمانوں کا اور زمین کا اور جو ان سب سے

اِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ۝ لَا اِلَهَ اِلَّا هُوَ يَحْيِي

اگر یقین کنندہ ہا یہ نیست یقین ہر اور زندہ ہو سکتا آدمی ہر اندہ
اگر تمکو یقین ہے کسی بندگی نہیں سوا او کے جلالت اور عزت

[illegible]

النحن

ما یطعمکم من السماء

ما یطعمکم من السماء

بسم الله الرحمن الرحیم

الْعَذَابِ الْمُبِينِ ۝ فَمِنْهُمْ مَنْ قَالَ نَسُوا اللَّهَ كَمَا نَسُوا آيَاتِهِ

عذاب کی یاد دہانی کہ انہوں نے فرعون پروردگار کو فراموش کیا

مَنْ الْمُسْرِفِينَ ۝ وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ

انہوں نے ان کے سامنے لے کر دیکھا کہ انہوں نے اپنے آپ کو گمراہ کیا

وَأَتَيْنَاهُم بِالْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُّبِينٌ ۝

اور ہم انہیں آیتوں کے ساتھ آئے جو ان کے لیے امتحان کا مظہر تھیں

إِنْ هَؤُلَاءِ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا نَسُوا اللَّهَ إِنَّا كُنَّا نَافِثِينَ

اگر یہ لوگ کہیں کہ ہم نے اللہ کو بھلا دیا ہے ہم نے اپنے آپ کو گمراہ کیا ہے

الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمَسْرِينَ ۝ فَاتُوا بِآيَاتِكُمْ

پہلی بات کو یاد دہانی کرو کہ ہم گمراہ نہیں ہیں اور تم اپنے آپ کو گمراہ نہ بنو

إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝ أَهَؤُلَاءِ جِئْتُمْ بِهِمْ

اگر تم سچے ہو تو انہیں لے کر آؤ گے کہ انہیں گمراہ کر دے

يَتَّبِعُوا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهَلِكُهُمْ أَتَبِعُوا

ان کے پیروی کرنے والے ہیں جن کے پہلے ان کے پیروں نے انہیں گمراہ کر دیا تھا

بَنِي إِسْرَءِيلَ ۝ وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ

بنی اسرائیل کو گمراہ کیا تھا اور ہم انہیں آیتوں کے ساتھ لے کر آئے تھے

۶۱۲
 سب قوم آواز کی بات بہت ادا
 نصن یا نور اور آواز کی بات بہت ادا
 سب قوم آواز کی بات بہت ادا
 سب قوم آواز کی بات بہت ادا

لَا تَوْأَجْجُمِينَ ۝ وَمَا خَلَقْنَا

السموات والأرض وما بينهما العین

مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَتُهُمْ أَجْمَعِينَ ۝ يَوْمَ لَا

يُغْنِي عَنْهُمْ كُفْرُهُمْ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ۝

الْأَمِنْ رَحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝

شَجَرَاتِ الزَّقْنَمِ ۝ طَعَامُ الْأَكْتَمِ ۝ كَالْهَلِيقِ

وَرِثَ سَنْثَدَ الْكَبَانِ ۝

وَرِثَ سَنْثَدَ الْكَبَانِ ۝

وَرِثَ سَنْثَدَ الْكَبَانِ ۝

وَرِثَ سَنْثَدَ الْكَبَانِ ۝

وَرِثَ سَنْثَدَ الْكَبَانِ ۝

وَرِثَ سَنْثَدَ الْكَبَانِ ۝

وَرِثَ سَنْثَدَ الْكَبَانِ ۝

وَرِثَ سَنْثَدَ الْكَبَانِ ۝

انگ لگا کر دو جہم ہو سکے نورانی
 بے چین ہو کر آواز کی بات بہت ادا
 وہ بہت بہت بہت بہت بہت بہت بہت
 بے چین ہو کر آواز کی بات بہت ادا
 وہ بہت بہت بہت بہت بہت بہت بہت

معاذہ
 الاثم والاعمال
 مَحَلِّ قَتْلٍ بَشَرٍ
 غیر دعو
 دعو و مختلف

مَحَلِّ قَتْلٍ بَشَرٍ
 مَحَلِّ قَتْلٍ بَشَرٍ
 مَحَلِّ قَتْلٍ بَشَرٍ

لکھنؤ

فَاعْتَلُوا
ادک ہر
وہ آب کو زمین
سینہ پر رکھو

اِنَّكَ

مقام
اک

۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰
۵۱
۵۲
۵۳
۵۴
۵۵

فِي الْبَطْنِ كَفَى الْحَمْدُ خَدْرًا فَاَعْتَلُوا
در شکم کفایت حمد است آب گرم کو نیم آتش کا بکریں اگر کسی نے
پٹن میں جیسے کہوتا پانی پکڑو سکوا اور پکھیل بھار
الی سوائے الجحیم تو صبراً فوق راسہ من
لبوی مایہ و زریعہ باز بر نیزہ بالاد سراز
بچون بج و وزیجہ بہر خواہ اسکے
عَذَابُ الْحَمِيمِ ذُقْ اِنَّكَ اَنْتَ الْغَزِيْرُ الْكَرِيْمُ
آب گرم کہ عذوبت اگر گوئیم بیش بر آئینہ تو ہی بزم خود بزرگو اگر مقتدی
جلتے پانی کا عذاب بہر جگہ تو ہی ہے عنت در سردار
اِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ يَمْتَرُوْنَ اِنَّ الْتَقِيْنَ
ہر آئینہ نیست ایچہ در ان شبہ سیکردند بر آئینہ متقیان
بھد وہی ہے جہین تم دہو کار کہہ پتے تے ہنگ وروایے
فِي مَقَامٍ اَمِيْنٍ فِيْ جَنَّتٍ وَعِيُوْنَ يَلْبَسُوْنَ
در جگہ ہا اگر سن ہند در ہشتا ہا و چشمہ ہا پہنند شاک
کہہ من ہن جین کے باغونین اور جہنم ہن ہستے ہن
مَنْ سَنَّاسٍ اسْتَبْرَقَ مَتَقِيْلِيْنَ كَذَلِكَ
از حرر نازک و حر برک رو برو یکدگر شدہ انجین شدہ
رشتی بٹلی اور کاٹے اکن و سریکہ سانسے اسطرخ
وَزَوْجِهِمْ يَمْشُوْنَ عِيْنَ يَدْعُوْنَ فِيْهَا
و کہ خدای کنیم شاک با حور کشادہ چشم طلبند انجا
اور سایہ دین آؤ کو کران بری انکون وایان مگوائے نہ ہن

بِكُلِّ فِكْهَةٍ أُمْنِينَ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ

ہر سوہ را این شدہ بخشد انجا مرگ

إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ وَوَقَّعَهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ

لیکن چشندہ بود بزرگ سختین و شکایت ان را احد از شدہ از دوزخ
مگر جو پہلے مر گئے اور بجایا دوزخ و دوزخ کی مار کے

فَضْلًا مِّن رَّبِّكَ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

بسبب بخشایش از جانب پروردگار تو ایست بزرگی بزرگ

فَأَمَّا يُسْرَنَٰهُ فَبَلَّسَٰنُكَ لَعَلَّهِمْ يَتَدَكَّرُونَ

خبر این نیست کہ آسان ساختیم قرآن زبان تو تا بود کہ ان بنده بدست آوردند
سو یہ قرآن آسان کیا بڑی بولی میں شاید وہ یاد رکھیں

فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي سَمُورٌ مِّنْ تَقِيْبُونَ

پس انتظار بخش ہر آید ان بن بزرگ انتظار اند

سُورَةُ الْكَافِرَاتِ سَبْعٌ مِّائَاتٌ وَتِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ

وَنُفِثَ فِيهَا كُفْرًا وَنُقِيتْ وَنُفِثَ فِيهَا كُفْرًا وَنُقِيتْ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحکیم

حَمْدٌ تَذِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۝

مزد و فرستادن این کتاب از جانب خدای غالب با حکمت
اقرار کتاب کا ہے اللہ سے جو بزرگوارست ہے حکمت والا

إِنَّا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۝

ہم آئیں در آسمانها و زمین نشا نہاست ماورد از ہذا گنا
آسمانوں میں اور زمین میں بہت ہے ہن ما و لو کہو

وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُتُّ مِنْ دَابَّةٍ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ ۝

اور آفرینش شما و در آفرینش آنچه پراگندہ سازد از جانوران نشا نہای
اور تمہارے بنائے میں در جسے کہتے ہیں جانور ہے ہن ایک کو کہو

يُوقِنُونَ ۝ وَاخْتَلَفَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَمَا أَنزَلَ ۝

کہ یقین میکنند و در آمدند شب و روز و در آمدند روز و آند
جو یقین رکھتے ہیں اور آندے میں رات دن اور وہ آنداری

مِنَ السَّمَاءِ مَن رِّقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۝

خدا از آسمان روزگار پس زندہ کرد بسبب باران زمین را بعد مرده بودن
اللہ سے آسمان سے روزی پھر جلایا اوس نے زمین کو مرے کے بعد

وَتَصْرِيفِ الْوَسْطَى ۝ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۝

و در کرد ایندن بادما نشا نہاست قوی را کہ وہی یا نہ
اور آندے میں بادوں کے ہے ہن ایک کو کہو جو جو جیتے ہن

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِأَيِّ ۝

این نشا نہاست خداست می خوانیم آنرا بر تو بڑا سچے پس کہام
یہ بامیں ہیں اللہ کی ہم سناتے ہیں تجھ کو ٹھیک بہر کون سی

آیت
فر
حک

مبارک را حق

الرحیم آیت
فر
کن و عطا حک

تو مومن

تو مومن
غیر از ع
ای

حَدَّثَ بَعْدَ اللَّهِ وَأَيْتَهُ يُؤْمِنُونَ وَيُؤْلِكُ

مومن بعد خدا و ایتها را ایمان می آرند و از ک

بابت کوالد اوراد سکی باین ہو کر باین کے حسد ای بی

أَفَاكُ أَتَمُّ لَيْسَ هَٰذَا إِلَهُ تَشَلَّى عَلَيْهِ تَوَصُّر

در شکوئی گناہگار می شنود آیت خدا را که خواند میشود و بر و باز لا اله الا

جو بے گناہی کی کہ بے باین الله کی اوس سب پر می دین پر خدا کر س

مُسْتَكْرًا كَانُ لَيْسَ هَٰذَا إِلَهُ تَشَلَّى عَلَيْهِ تَوَصُّر

تکر کرده گویا شنیده است از این خدوده اورا عذاب زد و دهنده

غور بے جیسے وہ سنی نہیں سو خوشی سنا او کو ایک دیکھ کے ماری

وَإِذَا عَلِمَ مِنْ أَوَّلِنَّ شَيْئًا أَخَذَ حَافِظًا وَطَائِفًا

و چون نف ارشد بر حسب از ایات ما بشخیر گرد آزا انجاء

او جب خبر پادیک جاری یافتو نہیں کسی چیزی او کو پڑا و بے

لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ۝ مِّنْ وَرَاءِهِمْ جَهَنَّمُ وَلَا

ان از است عذاب خوارکنده انظر ان ان در ذبح است

الیس کو ذلت کی مار ہے ربے او بجے و ذبح ہے

يَعْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ

دفع کنند از ان ان آنچه کسب کردند چیز را و دفع کنند نیز آنکه دوستان گرفتند

کام نہ آویجے گا او کو جو کیا تھا کچھ اور نہ وہ جو کر چکے ہے

وَرِثَةُ اللَّهِ أَوْلِيَاءُ ۝ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

بخیر خدا و ان از است ان عذاب بزرگ

الله کے سوا کس رفیق اوراد کو بری مار ہے

نکات

اج

الْبَلَدِ
عِصْرٌ

مِنْهُ
مِنْهُ
وَبِخَلْفِ

هَذَا هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا ابْزَاتِ بِهِمْ
 این قرآن هدایت دهنده است کافران را بابت پروردگار خویش
 بهر سو بجاوید و او را بگریزین سپید ریب کی بآیند
 لَهُمْ عَذَابٌ مُرٌّ جَزَاءُ لِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ
 ایشانرا عذاب دردناک است بابت آنچه که میکردند
 لَكُمْ آيَةٌ فِي الْفُلِ إِذْ كُنْتُمْ فِيهِ
 برای شما آیه ای در کشتیها و در آن فرمان بود تا طلب کنید
 مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ
 از فضل او و بود که شکر گذاری کنید
 فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِنْهُ
 در آسمانها و در زمینها و در آنچه در میان آسمانها و زمینهاست
 فِي ذَلِكَ آيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ
 در اینهاست نشانه ها برای کسانی که تفکر میکنند
 آمَنُوا بِالَّذِينَ لَا يَرْجُونَ إِلَّا بِاللَّهِ
 ایمان آورده اند به کسانی که در گذراندن روزهای خداوند را
 إِلَّا بِاللَّهِ يَتَوَكَّلُونَ

وَأَمَّا الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ إِلَّا بِاللَّهِ
 و اما کسانی که در گذراندن روزهای خداوند را
 إِلَّا بِاللَّهِ يَتَوَكَّلُونَ

مکتبہ

مکتبہ اسلامیہ

مکتبہ اسلامیہ

لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝ مَنْ عَمِلَ

تائید خدا اگر وہی را از ایشان محبت نیکو کند بر که کند
که وہ ہزاروں ایک کو گنبد لا اوسکا جو گناہ تھے جسے پہلا کی
صَلَاةً فَلْيَنْفُسْهُ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلُهُمْ ثَلَاثًا ۝
کارت لیتے ہیں نفع اور است و ہر کہ بدکاری کہ ہیں ال براست بار لیسو
تو اپنے واسطے اور جسے ہزار کا تو اپنے حق میں پھر

رَبِّكُمْ تَرْجِعُونَ ۝ وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ

برور و گار خویش رجوع کردہ خواہند و ہر اینہ دا دم بنی اسرائیل را
ایکے رب کی طرف پھر یک جا دی اور سپینہ دہی ہے بنی اسرائیل کو

الْكِتَابَ وَالْحِكْمَ وَالنَّبُوءَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنْ

کتاب و دانش و پیغمبری و روزی دا دم بنی اسرائیل را
کتاب اور حکومت اور پیغمبری اور حکمت نیکو دین

الطَّيِّبِ وَفَضَلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ۝

نیکو پاکیزہ و فضیلت دا دم و یزرا بر عالمیہ
ستہری جبرن اور بزرگی دی او کو جہان پر

أَتَيْنَاهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَأَخْتَلَفُوا ۝
دا دم بنی اسرائیل را آتے تھا و واضح در باب دین پس اختلاف کر دے

مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ لِيَعْلَمَ الَّذِينَ هَدَىٰ

بعد از انکہ آمد بر ایشان و ہدایت کر دی تھا کہ انہیں
تو سمجھ آچکے تھے

مَنْ هَدَىٰ

فہم ہدایت کر دی تھے
جس کو ہدایت کر دی تھے
جو ہدایت کر دی تھے

رَبِّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِمَا كَانُوا فِيهِ

پروردگار تو فیصلہ کرے میان ایشان در انقضات و راجحہ

تیرا رب جگہ کی کرے گا اون میں قیامت کے دن حسب بات میں وہ

يَخْتَلِفُونَ ۝ ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنْ

اختلاف ہو کر دیند باز سنیم تیرا براہ ظاہر از

جگہ کی تیرے پر جگہ رکھا ہے ایک رستے پر

الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا

دین پس پر جگہ کرنا و پیرا کہن خواہش آنکہ

يَعْلَمُونَ ۝ إِنَّهُمْ كُنُفُوعًا عَنكَ مِنَ اللَّهِ

نمیدانند کہ وہ کام نہ آویں تیرے سے

شَيْءًا وَأَنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ

وہ آئینہ ست بکاران بعض ایشان کارسان بعض از

وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ ۝ هَذَا بَصِيرَتُ لِلنَّاسِ

و خدا کا رستہ متقا است این قرآن و بلبا و دست و بازو

وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ ۝ هَذَا بَصِيرَتُ لِلنَّاسِ

و خدا کا رستہ متقا است این قرآن و بلبا و دست و بازو

وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ ۝ هَذَا بَصِيرَتُ لِلنَّاسِ

و خدا کا رستہ متقا است این قرآن و بلبا و دست و بازو

وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ ۝ هَذَا بَصِيرَتُ لِلنَّاسِ

و خدا کا رستہ متقا است این قرآن و بلبا و دست و بازو

وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ ۝ هَذَا بَصِيرَتُ لِلنَّاسِ

و خدا کا رستہ متقا است این قرآن و بلبا و دست و بازو

مجلس

الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَجْعَلَهُمُ

الَّذِينَ كَرِهُوا جُنَاحَهُمْ

الَّذِينَ كَرِهُوا جُنَاحَهُمْ

الَّذِينَ كَرِهُوا جُنَاحَهُمْ

الَّذِينَ كَرِهُوا جُنَاحَهُمْ

الَّذِينَ كَرِهُوا جُنَاحَهُمْ

الَّذِينَ كَرِهُوا جُنَاحَهُمْ

الَّذِينَ كَرِهُوا جُنَاحَهُمْ

الَّذِينَ كَرِهُوا جُنَاحَهُمْ

الَّذِينَ كَرِهُوا جُنَاحَهُمْ

الَّذِينَ كَرِهُوا جُنَاحَهُمْ

الَّذِينَ كَرِهُوا جُنَاحَهُمْ

الَّذِينَ كَرِهُوا جُنَاحَهُمْ

الَّذِينَ كَرِهُوا جُنَاحَهُمْ

الَّذِينَ كَرِهُوا جُنَاحَهُمْ

الَّذِينَ كَرِهُوا جُنَاحَهُمْ

الَّذِينَ كَرِهُوا جُنَاحَهُمْ

الَّذِينَ كَرِهُوا جُنَاحَهُمْ

الَّذِينَ كَرِهُوا جُنَاحَهُمْ

الَّذِينَ كَرِهُوا جُنَاحَهُمْ

الَّذِينَ كَرِهُوا جُنَاحَهُمْ

الَّذِينَ كَرِهُوا جُنَاحَهُمْ

الَّذِينَ كَرِهُوا جُنَاحَهُمْ

الَّذِينَ كَرِهُوا جُنَاحَهُمْ

الَّذِينَ كَرِهُوا جُنَاحَهُمْ

الَّذِينَ كَرِهُوا جُنَاحَهُمْ

الَّذِينَ كَرِهُوا جُنَاحَهُمْ

الَّذِينَ كَرِهُوا جُنَاحَهُمْ

الَّذِينَ كَرِهُوا جُنَاحَهُمْ

مجلس
مجلس
مجلس

مجلس
مجلس
مجلس

ع

ع

يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَكِنْ أَكْثَرُ

روز قیامت هیچ شبہ نیست در آن و لیکن اکثر

النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَلِلَّهِ مَلَكُ السَّمَاوَاتِ

مردان بدانند خدا ایست پادشاه آسمانها

وَالْأَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُوقِفُهُ

وزمین و روزیکه قائم شود قیامت آرزو

يَجْزِي السَّاعَةِ ۝ وَتُرَىٰ كُلُّ أُمَّةٍ جَاشِيَةً

زبانها شوند تباہ کاران و هر مملکت را برآوردند

كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَىٰ إِلَىٰ كِتَابِهَا الْيَوْمَ تُجْزَىٰ

هر گروهی را خوانند و نمودند به کتاب اعمال گوئیم امروز جزا دادند

مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

بسیار آنچه میکردید آنچه میکردید

عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ أَنَا مَوْلَاكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ

بر شما راست است بر اینها من استم شما را پس بترسید خدا

مَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا

کسی که بترسد خداوند بر او خروجی

ع

مهری برای جواب سوال
میاننده ۱۲ فتم

محل

محل از او بر شیخ عارفی
محل از او بر شیخ عارفی

تَعْمَلُونَ ۝ فَاَمَّا الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

عمل میکرد پس امانت را ایمان آوردند و کارهای نیک کردند
کریه می کردند سو جو یقین که این اور بهیله کام می
فید جلمهم ر بهم فی رحمة ذاك هو الفون

پس را اگر ایشان را پروردگار ایشان رحمت خود این است فرود می
سودا نمود داخل کرنگا او نگار با پی تهرین بهیله جی می
المبین ۝ وَاَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَاُولَٰئِكَ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ

ظاهر و اما آنکه کافر شدند ایشان را گویم ای خواننده نشین
اور جو منکر بود که کما بگو ستای نی جان تهرین با پی
ثَلٰثًا عَلٰیكُمْ فَاَسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنْتُمْ مُّجَاهِلِينَ

پس نیکو کردید و قوم گن بکار بودید
پهر نم بهی غور کیا اور پور بهی نم لوگ کهنه
وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اَنْزِعُوا عَنْكُمْ اِلٰهَكُمْ

و چون گفته میشد که وعده خدا تراست است و فیا میسر
اور جب گن که وعده اسد کا شک بهی اور اوس گن
زَيْتٍ فِيْهَا قُلْتُمْ مَا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ اِنْ كُنْ

بیج شبیه نیست و ران گفتند بنده ایم چیست تها تصور نیکو انرا
دو سا نهین تم گن هم نهین سحفتی کیا بهی ده کهری با کوا
الْاٰطِنَا وَمَا خَرُّنَا عَبْدًا لِّمُسَيِّقِينَ ۝ وَبَدَا لَهُمْ سَيَاقُ

گر احتمال ضعیف و شیم یقین کنند و ظاهر شد ایشان را عتوب
تو ایک خیال سا اور همکو یقین نهین هوتا اور کلین اول بر این

السَّاعَةُ
ف

الصفحة

۶۰۴
 طبع شد در سال ۱۲۸۵
 در شهر تهران

۳۳ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَكْبِرُونَ

آنچه بان عمل کرده بودند و فوکر گرفت ایشانرا آنچه بان استنزا میکردند
 اودن کافران کیستند و اودن کافران کیستند و اودن کافران کیستند

۳۴ وَقِيلَ لِكُلِّ نَفْسٍ مِّنْكُمْ نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا

و گفته شود افرز فراموشش کنید شمارا چنانچه فراموشش کردید ملاقات این روز
 و گفته شود افرز فراموشش کنید شمارا چنانچه فراموشش کردید ملاقات این روز

۳۵ وَمَا وَلَكُمْ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ نَّصْرٍ ۚ ذَٰلِكُمْ بِأَنكُم

و بایست و دوزخ است و نیست شمارا نصرت و ننده این سوار است
 و بایست و دوزخ است و نیست شمارا نصرت و ننده این سوار است

۳۶ أَتُحِبُّونَ إِلٰهَ الْفِتَنِ أَذْهَبَ وَأَخْلَصَ إِلٰهٌ مِّنْ دُونِ الْغَيْبِ

آیا دوست دارید اله فتنه خدا را و فرقیست که در شمارا از دکانی دنیا پس اودن
 آیا دوست دارید اله فتنه خدا را و فرقیست که در شمارا از دکانی دنیا پس اودن

۳۷ لَا يَخْرُجُ مِنْ مَّضَاهِهَا وَلَا مَغْرِبُهَا لَئِنْ سَأَلْتَهُنَّ لَيَقْنُنَنَّ

بیرون کرده نشود از دوزخ و نه از ایشان خاسته شدن و نه از ایشان خاسته شدن
 بیرون کرده نشود از دوزخ و نه از ایشان خاسته شدن و نه از ایشان خاسته شدن

۳۸ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَرَبِّ الْاَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۚ وَلَهُ

پروردگار آسمانها و پروردگار زمین پروردگار عالمها و اوست
 پروردگار آسمانها و پروردگار زمین پروردگار عالمها و اوست

۳۹ الْكِبَرِ يَأْتِي فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

بزرگی آسمانها و زمین و اوست غالب با حکمت
 بزرگی آسمانها و زمین و اوست غالب با حکمت

یخسرون
 ف
 کن

طبع شد در سال ۱۲۸۵
 در شهر تهران

سورة الاحقاف نزلت بمكة غير قل رايتكم

ان كان لاية وفاصلا كما صبر لاية ثم للآيات

آياتها وكلماتها وحروفها وركوعاتها

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حم تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ

فرستادن کتاب از جانب خدا غلبه

اقتدار کتاب کا ہے

الْحَكِيمِ مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَ

با حکمت آسمان و زمین

مَا بَيْنَهُمَا إِلَّا الْحَقُّ وَأَجَلٌ مُّسَمًّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا

انچه در میان ہر دو ہست مگر تدبیر ہمت و سعاد و عین و انانکہ کافر ہند

جوان کے ع ہے سو ایک کام پر اور ایک ہرستے سے اور جو کفرین

الجزء
السادس عشر

عَمَّا أَنْتُمْ دَاعِيُونَ ۚ قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ

از آنچه ترسایند و شد ایشان را روی گردانید بگو آید دید از انچه می پسند
دشمنانند بیان کرست تو که بپلا و بکوب تو حکم بکار

مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ

بجستند خدا را بمانند مرا چه چنین آفریده اند از زمین
الله کے سوا کسی و کہاؤ تو بگو او ہوں سے کیا بنایا زمین میں

أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَمْ لَهُمْ بَيْتٌ مِّنْ

را ایشان شرکتے است در آسمانها بباریدہ من کتابی
یا بچہ او گو ساجد است آسمان زمین لاؤ یہ کہ پاس کوئی کتاب

قُلْ هَذَا أَوْ أَثَرٌ مِّنْ عِلْمِ الْكَافِرِينَ

کہ آندہ باشد پیش ازین یا بقیست از علم اگر ہستند راست گوئی
اس کے پہلے کی یا چلا آتا کوئی علم اگر ہو تم سے

وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَن

و کست گمراہ تر از کسی کہ بخواند بجستند خدا چیز را
اور اوس سے گمراہ کون جو بکارے الله کے سوا کسی

لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَنِ

کہ قبول کند خواند نشن تار و ز آفتاب
ایسی کہ نہ سنہیجے اوسکی بکار کہ دن قیامت تک او کو

دُعَائِهِمْ غَفُلُونَ ۚ وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ

خواندند ایشان غافلند و چون جمع کردہ شود مردمان
خبرہ میں اس کے بکار کی اور جب لوگ جمع ہو گئے

آثرہ

۴ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءُ وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ

باشند این مبدءان الشرا دشمن و باشند عبادت الشرا را کفر
و ده بونگے ان کے دشمن اور بونگے ان کے پوجنے سے نکر

وَإِذِ اتَّخَذْتُمْ بُيُوتَكُمْ بُيُوتًا قَالِ الَّذِينَ

و چون خوانده شود بر این ان آیات ما واضح آمد گویند

۵ كَفَرُوا الْحَقُّ لِمَا جَاءَهُمْ مِنْ بَيْنِ يَدَيْنِهِمْ

این کافران سخن درست چون یاد بدیشان این سخن ظاهر است
نکند بجای بات کوجب او ان تک پہنچے یہہ جادو سے صریح

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ أَفْتَرَيْتَهُ فَلَا تَمْلِكُ

بلکہ بیگو بند برستہ است بیامبر گو اگر بستاند ام انرا پس نیتو آند شمشیر
کیا کہتے ہیں یہ بنا لا یا تو کہہ اگر میں یہ بنا لا یا ہوں تو کہ یہ بنا لا ہوں

لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ

برای من از خدا چیزی خدا دانستار است بگفتگوی شما در میان
اللہ کے سامنے کچھ او کو خوب خبر ہے جن بار نہیں کہے ہو

كُفِيَ بِهِ شَيْئًا إِلَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ

بس سنت خدا اظہار حق کنندہ در میان من و میان شما و است امرگار
وہ بس ہے حق کا ہوا لا میرے ہتھکچے اور وہی ہے گناہ بخشا

الرَّحِيمُ قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِنَ الرُّسُلِ وَمَا

مہربان گوئیستم من و تو آمدہ از پیغمبران
میں نے کبھی نیا رسول نہیں آیا اور

فلان شہابی بلزاراد
طراز و صو

مذہب

أَدْرِى مَا يَفْعَلُ بِى وَلَا يَكُمُ أَنْ أَتَّبِعُ الْأَمَّا

نہد انم چه کرده خواهد شد با من و با شما یعنی فرمایا پروردگار منم الا با تو
نچکو معلوم نہیں کیا ہوگا مجھے اور نہ مجھے میں و سپر جلتا ہوں جو

يُوحَىٰ إِلَىٰ وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ قُلْ أَرَأَيْتُمْ

وحی فرستادہ نہیں دیکھو میں اور میں من گزشتہ سادہ اسکار گو آیا دیدید
حکم آتا ہے نچکو اور میرا کام یہی ہے کہ سناتو تا کہوں کہ تو کہہ دیکھو

إِنْ كَانَ مِنْ عِندِ اللَّهِ وَكَرَّمُوا لَكَ وَيُشْرِكُوا

اگر باشد قرآن از نزد یک خدا و منکر شوید با من و گواہی دادہ با
اگر یہ ہو اللہ کے ہاں سے اور مجھے اسکو نہیں مانا اور گواہی چکا

شَهِدٌ مُّبِينٌ أَسْرَأُكَ عَلَىٰ مِثْلِهِ فَأَمِنْ وَ

گواہی از بنی اسرائیل برستہ ان پس ہی ایمان آورد
ایک گواہ بنی اسرائیل کا ایک ایسی کتاب کی بہرہ صہن لایا اور

أَسْتَكْبِرُ ثُمَّ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

سرکشی کر دیتا تھا البتہ ستمکارانہ ہر آئینہ خدا راہ ہی نماید گردہ ستمکاران
تجھے عزور کیا بیشک اللہ راہ نہیں دیتا گنہ گار کو و

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمُتُونَ لَوْ كَانُوا

وگفتند کافران در حق مسلمانان اگر بن
اور کہنے لگے منکر ایمان و انکو اگر بہرہ

خَيْرًا مَّا سَبَقُوا إِلَيْهِ وَإِذْ كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْهُ

بہتر ہووے سبقت کر دے ہر مانتو ان دون راہ یا فتنہ مان
بہتر ہوتا تو بہتر نہ دوشینہ اسپر پہلے ہے اور یہ راہ بہتر ہے

4

ع

فل کے مین کوئی عالم ہوگا
آتا ہا کام اس کے چھو کا ہون
اسے نایا کہ اس کے دل کتابی
نور ہے اس شخص سے
اور یہ وہی کتاب ہے ہوا

صلوات کا یہ نسخہ ہمیں لکھ کر
ایسی باتیں کہیں کہ جس سے ہمیں فائدہ ہو

لَسْنَا
عَرَبًا لَبِئْسَ
الَّذِينَ ظَلَمُوا
لِبَشَرٍ مِمَّنْ
لَمْ يَلِدْهُمْ وَهُمْ
يَكْفُرُونَ

فَسَقُولُونَ هَذَا أَفَلَا يَذْكُرُونَ وَمَقِيلَهُ كِتَابٌ

خواند گفت راین دروغ نیست قدیم کتب و پیش از قرآن کتاب
ترجمہ اب کہیں کہ بہہ جو پڑھ ہے دین کا اور اس سے پہلے کتاب
موسیٰ اماما ورحمۃ وھذا کتب مصدق

موسیٰ بود میثوا و غنائش نو این کتاب نیست ما در دہ اندرہ
موسیٰ کی ہے راہ دانی اور ہر اور یہ ایک کتاب ہے او سکھو سجا کرتی

لَسْنَا عَرَبًا لَبِئْسَ الَّذِينَ ظَلَمُوا لِبَشَرٍ مِمَّنْ لَمْ يَلِدْهُمْ وَهُمْ

زبان عربی اندہ ہر کہ کہہ نہ ساند تمکارا بر او بر او دہ ان
عربی زبان میں کہہ ڈر سنا دی گئے گارو کو اور جو شجری

لِلْحَسَنِ إِنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا لَنَا اللَّهُ ثُمَّ

بیکو کاران را ہر اینہ آمانہ گفتند برورد گوارا خداست باز
نیکو دالو کو مست رہ جنہوں کے کہا رب ہمارا اس کے پیر و پیچ

أَسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

تاقم ماند پس ایچ ترس نیست برایشان و انہ ایشان نازد و خورد
نہایت سے تو نہ ڈر ہے ان پر نہ وہ غم نہا دیئے

أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً مِمَّا

ایہانہ اہل بھشتند جاویدان۔ ایجا پاداش دہانہ و بھشت
وہ ہیں بھشت کے لوگ سہار ہیں گئے اوہیں بدلا او سکاجو

كَانُوا يَعْمَلُونَ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ

میکردند و امر کردیم آدمی را و رحق پروردار
کریتے تھے اور یہی نصیحت کیا انسان کو اپنے ماں باپ سے

مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا

پیش از ایشان از جنیان و آدمیان بر آئینہ ایشان بودند
ان کے پہلے جنوں میں کے اور آدمیوں کے شیکہ ہوتے
خسین ۵ وَلَكُلَّ دَرَجَةٍ مَّا عَمِلُوا وَلِيُفْقَهُمْ

زبانکار دہر کی رامتہ بات حسب نچہ عمل کرند و تمام ہر شے
ٹوٹے بن آ اور ہر شے کیے درجہ بن اپنے کیے کاموں اور ہر شے

اعمالهم وهم لا يظلمون ۵ وَيَوْمَ يُعْرَضُ

جزا اعمال ایشان و ان ستم کردہ نشوند و روزی کہ پیش آورده
کام و ان کے اور ان پر ظلم ہوگا و اور حد لای جاوے

الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَذْهَبَتْكُمْ

سکھان آگ کے سب پر ضائع کیے تھے اپنے سب
نکمران ہر آتش گشتہ شود یا ضائع کردہ نعمتہا خود را

فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمِعْتُمْ بِهَا فَاَلَيْكُمْ

در زندگانی دنیاوی خویش و ہرہ مذندیدان پس امروز
دنیا کے سمجھتے اور او کو برستے اب آج

مُخْرَجُونَ عَذَابُ الْهَوْنِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ

خزادادہ شود شراغہ خواہی بسبب آنکہ کہہ بکودہ
نرا پادشہ دلت کی مارید لا او سکا جو ہم غور کرتے تھے

فِي الْأَرْضِ يُعَذِّبُ الْحَقُّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ

در زمین ناحق و بسبب آنکہ بدکاری سکر دہر
ملک میں ناحق اور او سکا جو تم نے حکمی کو سیکھتے تھے

لنغفرهم
غیر دجن و ان بخش
قد بمانن و بسبب آنکہ

در زمین از در دین و بسبب
فی اسطر و بسبب آنکہ اعمال

سے اس میں
اذھبتکم
بالا خیار

آج ان فساد کن
و با کثرت و کثرت تمام و ابد ال
و اللہ تعالیٰ الباقون

بالا خیار
علیٰ اہلہم و بسبب آنکہ
فی الہدایہ و بسبب آنکہ

و ہرہ مذندیدان پس امروز
حال بسبب آنکہ
خداوند تعالیٰ و بسبب آنکہ

خداوند تعالیٰ و بسبب آنکہ
بازوای و بسبب آنکہ
و بسبب آنکہ

و بسبب آنکہ
و بسبب آنکہ
و بسبب آنکہ

و بسبب آنکہ
و بسبب آنکہ
و بسبب آنکہ

مکتبہ اسلامیہ

مکتبہ اسلامیہ

مکتبہ اسلامیہ

الحمد لله

الحمد لله

۲۱
۲۲

۲۳

وَإِذْ كُنَّا خَائِدَاتٍ إِذَا نَذَرْنَا قَوْمَهُ بِالْأَحْقَابِ
 و یاد کن برادر قوم عاد را چون نرسایند قوم خود را بجزا بزمین احقاف
 اور یاد کن عاد کے بھائی کو جب دڑایا اپنی قوم کو احقاف میں
 وَقَدْ خَلَيْتَ لِنُذِرْهُمْ بَيْنَ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ
 و ہم ایسے گذشتہ بودند نرسایند گان پیش دی ویک و پس از وی
 اور گئے تھے دوسری زالی آگے سے اور پیچھے سے
 لَا تَقْبِذُوا بِالْإِسْماءِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ
 ایمنیوں کو نہ پکڑو کہ عذاب آرا برانہ میں می ترسم عذاب از عذاب
 کہ نہ کی نہ کہ کسی کی ایمنی کے سوا بے میں دڑا ہوں تم پر آفت سے
 قَوْمٍ عَظِيمٍ ۝ قَالُوا أَجِئْنَا لِنُفَكَّ عَنْ
 روز بروز بزرگ گفتند آیا آمدہ میں شام از داری مارا از
 ایک شے دہی دے کیا تو آیا ہے ہم پاس کہ پیر سے بگو
 أَجِئْنَا قَاتِلًا أَمْ تَقْدِرْنَا إِن كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ
 بستیتم معبودان خود پس یا از جو وعدہ میدی مارا اگر راست گویانی
 ہمارا بپہنچاؤں کیسے آہم بر جو وعدہ دینا ہے اگر سہی تو سچا
 قَالُوا إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا نَحْنُ مُرْسِلُونَ
 گفت جان من علم کہ علم از ہاں است ویر نام بشتا از فرستادہ نام
 کہا ہم چہ خبر تو اللہ ہی کو سہی اور میں پہنچاؤں تو کو کہ دیا برات
 يَا وَلَكِنِّي أَرَأَيْتُمْ قَوْمًا اتَّخَذُوا
 ہر اہل ادو لکن می بینم کہ شما کردی استبداد الی بکشد پس جو را بپہنچاؤں
 لکن میں دیکھتا ہوں تم لوگ نادانی کرتے ہو یہ سب دیکھا اور سب

عَارِضًا مُّسْتَقْبِلًا أَوْ دَائِمًا قَالُوا هَذَا عَارِضٌ

بصورت آبروئی آوردہ بمیدانہا نشان گفتند این ابرست

مَطَرٌ نَابِلٌ هُوَ مَا اسْتَجَلْتُمْ بِهِ بِهِ رِيحٌ فَيَا عَذْرَاءِ

بارندہ برا بلکہ بحقیقت آن ابر نیست کہ شتاب طلب کردہ اندازد کہ درختی ہم بر سر شاخ کوی زمین بہرہ دہے جسکی تم نشان کرتے ہو اس میں کون سا

الْحَبَرُ نَدِمَ كُلُّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَاصْبِرَا

درودندہ ہر ہم زندہ ہر چیز را فرمان بردار کار خویش پس ہر کسے

لَا يَرْى الْأَمْسِكُنَّكُمْ كَذَلِكَ جَزَى الْقَوْمَ

کہ دیدہ نمی شدہ بخاندان نشان کہ چنین حسہ امید ہم گروہ کوئی

الْحَبَرُ مَدِينٌ ۝ وَلَقَدْ مَكَنَّمْ فِيهَا إِنْ مَكَنَّاكُمْ

گناہگار را دہر آئینہ جاد اوہ بودیم توہم عمارت و راہ جاد اوہ

فِيهِ وَجْهًا لِّأَلْفِ سَمَاءٍ وَأَبْصَارًا فَتَفَسَّخَا

دران و ساحتہ بودیم توہم عمارت و چشمہا و دریاہیں

أَعْنَى عَنَّا سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَارُهُمْ وَلَا فِتْنَتُهُمْ

و فتنہ کوہرا نشان کہ شش نشان و چشمہای نشان و دہا نشان

کام نہ آئے انکو کانہا ان کے نہ انہیں انکی نہ دل ان کے

حکم

وَلَا يَخْلُقُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ
وَلَا يَخْلُقُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ
وَلَا يَخْلُقُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ

يَقْدِرُ

يَقْدِرُ
بِحُكْمِ الْإِلَهِ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

۳۲

مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

بجز خدا دوستان آنجا که در گمراهی ظاهرند

او که میسر و آن الله الذی خلق السموات و

آیا چنین کردند خدا که آنست که هست آسمان را

کائنات و میگویند که در اله جسته نباشد آسمان را

الأرض و لم یخلق من قبله علی ان

زمین و مانده نشد در آفریدن اینها و آنست بر اکثر

زمین و آفریدن آنها و آنست که نباشد زمین و ده گشته است

و یوم یعرض الذین کفروا علی النار

و روزی که پیش آورده شوند کافران بر آتش

و یوم یعرض الذین کفروا علی النار

و روزی که پیش آورده شوند کافران بر آتش

و یوم یعرض الذین کفروا علی النار

و روزی که پیش آورده شوند کافران بر آتش

۳۳

۳۴

صبراً ولو العزم من الرسل ولا تستعجل لهم
 صبر کرده بودند خداوند آن است عالی ازین بیان است که عجل کردن در امر
 شریک نیست در محبت و قبول او ششانی که آن بے دست
 کافهم يوم يرون ما يوعدون لم يلبسوا
 روزی که ببینند آنچه وعده داده میشود ایشان را نه تنها که در آن
 هیچ بزرگ جسد و کپین یک جرم و کمان و عده ای نیست در میان ایشان
 الأسامة من نهار حبلكم فصل يهلك الأ
 مگر کلبه غنث از روز این پیغام رسانیدن است پس هلاک کرد و نخواهد کرد
 مگر آنکه گه می دن بهنجار یا اب دی کپین یک جو
 القوم الفساق

نوم کاران
 نکم ہیں دن
 سوا القضاة يستأمنون غير و كاین من قریة ثلثه

یا نهنها وكلما تهنها و حرو و هتا و كهناتها

بسم الله الرحمن الرحيم

خبر از دنیا ۱۴۰۰

بلغا
 يهلك يهلك

من نهار حبلكم فصل يهلك الأ
 كلبه غنث از روز این پیغام رسانیدن است پس هلاک کرد و نخواهد کرد
 مگر آنکه گه می دن بهنجار یا اب دی کپین یک جو
 القوم الفساق

سید علی حسینی

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلُّ

انہوں نے کفر کیا اور انہیں اپنے راستے سے روکا گیا ان کو گمراہ کر دیا

أَعْمَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

ان کے ایمان آگیا اور انہوں نے نیک اعمال کیے

بِهَذَا نَزَلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَمَا كُنْ مِنْهُمْ

بہذا نازل ہوا محمد پر اور وہ ان میں سے نہیں

كَفَرُوا عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلُهُم بِالْهَمِ

ان سے ان کی برائیوں سے ان کا اصل ہمت ہے

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبِعُوا الْبَاطِلَ وَأَنْ

اے کافر لوگو! تم اپنی گمراہی کو پیرو

الَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّكُمْ

ان کے ایمان آگیا تم اپنی حق بات سے پیرو

يُخْذِرُ اللَّهُ النَّاسَ مِثْلَهُمْ فَذَلِكَ الْقَوْلُ

اللہ تعالیٰ لوگوں کو ان کی مثال سے ڈرتا ہے

وہ کافر ہو گئے اور ان کو اپنے راستے سے روکا گیا ان کو گمراہ کر دیا
ان کے ایمان آگیا اور انہوں نے نیک اعمال کیے
بہذا نازل ہوا محمد پر اور وہ ان میں سے نہیں
ان سے ان کی برائیوں سے ان کا اصل ہمت ہے
اے کافر لوگو! تم اپنی گمراہی کو پیرو
ان کے ایمان آگیا تم اپنی حق بات سے پیرو
اللہ تعالیٰ لوگوں کو ان کی مثال سے ڈرتا ہے

۲

سید جان کو اس طرح سے پہنچا دیا کہ وہ اپنے
 گناہوں سے باز رہے اور اللہ کی طرف سے
 نجات پائی

يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا

مضرت و مدد شمارا و ثابت کند قدمها شمارا و الا که کافر شدند

فَتَقَسَّاهُمْ وَأَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ ۝ ذٰلِكَ يَأْتِيهِمْ

پاک باد ایشانرا و جبط کرد خدای عمل ایشانرا این سبب آنست که ایشانرا

کَرِهُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَاجْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ۝ أَفَلَمْ

نایند کردند چیز را که فرود آورده است خدا پس جبط کرد عمل ایشانرا آیا

لَيْسَ دِرْهَامٌ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا إِلَيْكَ كَالْزُعْفَرَةِ

سیر کرده اند در زمین تا بنگرند به تو بهیچ کسبیه

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَرَأَ اللَّهُ عَنْكَ ۝ وَالَّذِينَ

که از ایشان پیش از ایشان بودند بر هم زد خدا ایشانرا و کارزار ایشانرا

أَمْثَلَهَا ذٰلِكَ يَأْتِيهِمْ مِنَ اللَّهِ ۝ وَالَّذِينَ آمَنُوا

مانند این عقوبت این سبب آنست که خدا کار ساز ایشانرا

وَأَزَالُ كُفْرَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ۝ إِنَّ اللَّهَ

وایستاد کفر ایشانرا و هیچ کار ساز نیست ایشانرا بر آینه خدا و دراز

اورید که جو منکر بین او بکار نیست پس کوئی مقرر الله دخل کرگا

آنکه از آنکه ایمان آورده اند و سکارا و شایسته کرده اند بهوست نامبرود

ادخلو في الجنة لا يؤمنون بالله ولا باليوم الآخر
 ولا يؤمنون بالرسول الذي جاءهم بالبرهان والبرهان

من تحبها لنفد والذئب من يمتدح

نیزیرا انون، جومها، قوتاناگه، کاسرینشده، کاسرینشده، کاسرینشده

ای افسانہ بیان اور جو مسکرت ہیں۔ بریٹین

وَأَكْبَرُ مِنْ ذَلِكَ الْأَمْرِ

چهارم: میانک و سکن

اور باقی کے لئے اور باقی کے لئے

وہابیہ میں تو یہ بھی نہیں ہے کہ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على سيدنا محمد
الذي جاء به الهدى والرحمة والبركات

11/1/91

فمنهم من كان من قبلهم كافرين لا يتقون

اسم از بیستی سے خستہ و خوار تھا۔

١٠٩٩

مجلس شورای اسلامی

پہلے ایک سو چوبیس سال سے مسیحیوں نے اپنے مذہب کی تبلیغ کے لیے دنیا بھر میں سفر کیا ہے۔

١٠٠٠

مجلس شورای اسلامی

کے لئے ایک ایک کا نام لکھ کر ان کے ساتھ رکھ دینا چاہئے۔

١٠٠٠

وہ تھوڑا سا ساکھنا ہے

الذی

الْجَنَّةِ الَّتِي رِءُوسُهَا فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ
 بَشْتِ كَدَمَدَةٍ دَادَةٍ شَدَّ تَقْيَارِ ائِشْتِ وَرَانِ بَشْتِ جَوْهَرِ ائِشْتِ اَرَبِ
 اَوْنِ بَشْتِ كَا جَوْهَرِ اَرَبِ وَرَدِ اَلْوَكُو اَوْنِ بَشْتِ اَوْنِ بَشْتِ اَوْنِ بَشْتِ اَوْنِ بَشْتِ
 غَيْرِ اَسْرَ وَ اَنْهَارٍ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَغْيِرْ طَعْمَهُ وَ لَمْ يَكُنْ
 كَدَمَدَةٍ لَمْ يَغْيِرْ طَعْمَهُ وَ لَمْ يَكُنْ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ
 جَوْهَرِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ
 مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَ اَنْهَارٍ مِنْ حَمِيمٍ
 اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ
 شَرَابٍ كِي بَسِ مِنْ مَرَّةٍ يَسِيئُ اَلْوَكُو اَوْنِ بَشْتِ اَوْنِ بَشْتِ اَوْنِ بَشْتِ اَوْنِ بَشْتِ
 مُصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ لَبَنٍ اَلْبَنِّ اَلْحَمْدُ
 اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ
 اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ
 اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ
 اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ
 اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ
 اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ
 اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ
 اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ
 اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ
 اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ aَرَبِ
 اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ aَرَبِ
 اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ aَرَبِ
 اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ aَرَبِ
 اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ aَرَبِ اَرَبِ
 اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ aَرَبِ اَرَبِ
 اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ aَرَبِ اَرَبِ
 اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ aَرَبِ اَرَبِ
 اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ aَرَبِ اَرَبِ
 اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ aَرَبِ اَرَبِ
 اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ aَرَبِ اَرَبِ
 اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ aَرَبِ اَرَبِ
 اَرَبِ اَرَبِ اَرَبِ aَرَبِ
 اَرَبِ اَرَبِ
 اَرَبِ

آسن
بفرد

حضرت محمد ص
 اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ
 وَ عَلَى اٰلِهِ وَ صَحْبِهِ اَجْمَعِينَ
 وَ اَعِزِّ ذِكْرَهُمْ
 وَ اَجْعَلْ لَهُمْ اَسْوَءَ مَا يَكُونُ
 فِي قُلُوبِ الْكَافِرِينَ
 وَ اَعِزِّ ذِكْرَهُمْ
 وَ اَجْعَلْ لَهُمْ اَسْوَءَ مَا يَكُونُ
 فِي قُلُوبِ الْكَافِرِينَ

قَالُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا نِعْمَ الْعِلْمُ مَاذَا قَالَ أَنِفَا أُولَئِكَ

گویند ای کسانی که ایمان آورده اید اینها را علم است چه چیز گفتند اینها را حال اینها را
 می بینید اینها را که از کوه جگر علم را می بینند که اینها را اینها را می بینند
 الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ
 آنانی که مهر نهاده خدا بر دل ایشان و پیروی کردند خواهش نفس خود را
 چنانکه دل بر مهر کفری است و در سبیل این ابی جان و پیر

وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادْهُمْ هُدًى وَآلِهِمْ تَقْوَامٌ

آنانی که راه یاب شدند زباده کرد خدا ایشان را هدایت و عطا کرد که تقوی باشند
 و در جو لوگ راه پرستی این او کو اور برتری اول کسی سوره و او کو و او کو و او کو

فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً

منتظر نیستند مگر قیامت را که باید بدینان ناهان
 ابی بی راه و بکشته این او کو گری که آن گری هو ان پرا جانک

فَقَدْ جَاءَ أَشْرَطُهَا قَاتِي لَوْ هَدَّاهُمْ

پس اینها آمدند عذاب قیامت پس او را بدیدند و بدیدند و بدیدند و بدیدند
 کیونکه آن گری این او کو که نشان سو که ان بیکی او کو حبه آه بی

ذِكْرَهُمْ فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ

پس یقین کن که نیست معبود مگر خدا و امر نفس طلب کن
 سبب کفری و سو تو جان را که که سبکی ندگی این سو الله که او بی

لَذُنُوبِكَ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ

برای گناهان خود و در حق مردان مسلمان و زنان مسلمان نیز خدا میداند
 آنچه گناه کو او را ایمان دارد مرد و کو او را عورت و کو او را اسد کو معلوم است

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ الْمَمْنُونِ

و کسانی که ایمان آورده اند و عمل صالح کرده اند برای آنها پاداشی است غیر از پاداش بندگان

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ الْمَمْنُونِ

و کسانی که ایمان آورده اند و عمل صالح کرده اند برای آنها پاداشی است غیر از پاداش بندگان

آنفا
 با آنکه در اینجاست

۱۶

۱۷

۱۸

فقد سبقتهم في الجوارح

فقد سبقتهم في الجوارح

فقد سبقتهم في الجوارح

قتال

۱۲۹
مہاراجا جی اب دھرم کے لئے
جنگ کر رہے ہیں۔ ان کے
سے بہت سے فوجی
موت ہو چکے ہیں۔
ان کے لئے بہت سے
سزا دی گئی ہے۔
ان کے لئے بہت سے
سزا دی گئی ہے۔

مہاراجا جی اب دھرم کے لئے
جنگ کر رہے ہیں۔ ان کے
سے بہت سے فوجی
موت ہو چکے ہیں۔
ان کے لئے بہت سے
سزا دی گئی ہے۔
ان کے لئے بہت سے
سزا دی گئی ہے۔

ع ۱۹
مَتَقَلْبُكُمْ وَمَثُوكُمْ وَيَقُولُ الَّذِينَ
حالی آمد رفت مشا و کا مڈن شامہ و سگوینہ اور کہنے ہیں
گشت تھاری اور گھر تھاراف
اموا لہو لا انزلت سورۃ محکمہ و ذکر فیہا
مسلمانان چہ فرو ستادہ لشد سورۃ میں بن تادہ ستود سورۃ و انہی
ایمان داسے کیون نہ اتوری ایک سورۃ میں بن تادہ ستود سورۃ و انہی
الْقِطْلُ لَرَأَيْتَ الَّذِي يُبْعِي قُلُوبَهُمْ مَرَضَ
بہتر کر دہ ستود دران قال یہی آنا کہ در حال ان بیماری است
رہی کا تو تو دیکھتا ہے جسکے دل میں رنگ ہے
يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظْرَ الْبَغْيِ عَلَيْكَ مِنَ الْمَوْتِ
ہی نگرنہ بسوتو مانند نظر کردن کسی کہ اور اسے دیکھتا ہے کہ سبب موت
تکے ہیں تری طرف جیسے گناہ کوئی پیش آئے اس کے وقت
فَاُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ وَقَوْلُ مَعْرُوفٍ إِذَا
پس کے انہی ز حال نشان کہ بر زبان بردار سخن میگوین پس چون
سورانی ہے ان کی فہ حکم مانتا ہے اور وہی بات کہنی بہر خب
ع ۲۱
اَعْمِ الْأُمُورَ فَاصْدَقُوا اللَّهَ لَكَ خَيْرٌ لِّمَنْ
مستور کار اگر وعدہ خود راست کردہ یا خدا بہتر بود این را
تا کہ ہو کام کی تو اگر سے رہن اندیکے تو ارنگا بہلا ہے
فَقُلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي
پس ہی صلیف ایمان اگر متوالے امور مردمان شود البتہ نزدیک آید کہ تباہ کار
پہر تم سے بہتری توقع ہے اگر تمکو حکومت ہو کہ زراعی و امو

مسلمانان سورۃ محکمہ
بہت سے فوجی
موت ہو چکے ہیں۔
ان کے لئے بہت سے
سزا دی گئی ہے۔
ان کے لئے بہت سے
سزا دی گئی ہے۔

مہاراجا جی اب دھرم کے لئے
جنگ کر رہے ہیں۔ ان کے
سے بہت سے فوجی
موت ہو چکے ہیں۔
ان کے لئے بہت سے
سزا دی گئی ہے۔
ان کے لئے بہت سے
سزا دی گئی ہے۔

۶۴۴
 ہادی کی جان سے بڑھ کر عزیز ہے
 اسی کو غالب کر کے دینا ہے

تَقْطَعُوا

الْأَرْضِ وَتَقْطَعُوا أَرْحَامَكُمْ أُولَئِكَ كَانُوا

۲۲ زمین و قطع قریبی تہا سید انعامہ اناہ
 ملک میں اور توڑ دینے ناپیے قیلا سے لوگ وہی ہیں

۲۳ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصْلَحُوا وَاعْمُوا ابْصِرْ هُمْ أَفْلا
 کر لعنت کرد ایشانرا خدا بکرست ایشانرا و کور کرد چشم ایشانرا

۲۴ يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا
 تامل نمی کنند در قرآن یا بر دلہا قفل آن دہا سید

۲۵ إِنْ أَلْزَمْتَهُمْ لَيَسْخَرْنَهُمْ أُولُو بَاطِلٍ
 اگر آئندہ آنانکہ بر گشتند بر جانب بشت خویش پس از انکہ ظاہر شد

۲۶ لَعَنَهُمُ اللَّهُ الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمْلَى لَهُمْ
 ان شاء را راہ ہدایت شیطان ارستہ کرد ہست بر ایشانرا و ہدایت

۲۷ ذَلِكَ يَأْتِيهِمْ قَالُوا الَّذِي نَكُودُ مَا نَزَّلَ بِهِ
 این ہمہ سبب است کہ ایشان گفتند با انانکہ ناسند کردہ اند خیر کہ خدا

۲۸ اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأُمْرِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
 فرمان برداری شما خواہیم کرد در بعض کار با و خدا میداند

۶۴۵
 شکر گزینان سے قلمبر سے اذین
 شکر گزینان سے قلمبر سے اذین

أَمَلِي أَمَلِي

تو مہینہ نانتان بگو
 تو مہینہ نانتان بگو

۶۴۶
 ہادی کی جان سے بڑھ کر عزیز ہے
 ہادی کی جان سے بڑھ کر عزیز ہے

جنت

نیلوا
ط
برجہ الالفیہ الاولیاء
فی الرسم

حَتَّى نَقْلَ الْجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالضَّاهِدِينَ مِنْكُمْ

تا بنماییم (جہاد را از شما و سابران را و باز نمانیم

اخبارکم) اِنَّ الَّذِي كَفَرَ مِنْكُمْ فَهُوَ وَاصِدٌ

احوال شما را اینک آنکه گمانه شدند و باز داشتند

سَكْرَتُكُمْ سَبِيلَ اللَّهِ وَشَاقُّ الرَّسُولِ مِنْكُمْ كَمَا

از راه خدا و شاقی است گردان با پیغمبر بعد از آنکه

تَبَيَّنَ كَيْفَ كُفِّرَتْ كَيْفَ يُضِلُّ اللَّهُ شَيْئًا وَهُوَ

و واضح شد این را که ایمان است هیچ زبان غسانند خدا را

سَيُحِبُّ أَعْمَالَهُمْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا

حط خواهد کرد خدا علیها را این را ای مسلمانان فرمان برید

اللَّهُ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تَبْغُوا أَعْمَالَكُمْ

خدا را و فرمان بردید پیغمبر را و باطل کنید اعمال خود را

اِنَّ الَّذِي كَفَرَ مِنْكُمْ فَهُوَ وَاصِدٌ وَاسْتَنْ سَبِيلَ اللَّهِ

اینک آنکه گمانه شدند و باز داشتند از راه خدا

جَوَ لَوْ سَكْرَتُكُمْ سَبِيلَ اللَّهِ وَشَاقُّ الرَّسُولِ مِنْكُمْ كَمَا

از راه خدا و شاقی است گردان با پیغمبر بعد از آنکه

و سبیل الله و شاقی است گردان با پیغمبر بعد از آنکه

الصلوات

۳۴

تُحْمًا تَوَّاهُمْ كُفَّارًا فَلَئِنْ لَبِثَكُمْ لَعْنَةً قَوْمًا فَلَا

باز بردند و ایشان کافر بودند پس هرگز نخواهد آمد زید بن ابی اسلم از این
پیر مرگے اور دیکھی سکر ہی رہے تو ہرگز نہ بخشے گا اور کو اللہ سو

تَهْنِئَةً وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ وَأَنْتُمْ لَا عِلْمَ لَكُمْ

سستی کنید و کہو صلح خوانید اگر دشمنان غالب غالب اور
ترجوع نہ ہو جادو اور پکارنے لگو صلح اور نہیں رہو گے اور

۳۵

وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَتْرُكَكُمْ أَعْمَالَكُمْ إِنَّمَا السَّاعَةُ

و خدا با شماست و ضائع نخواہد شد عمل شما بخیرا بخیر نیست گزند گاہی
اور اندر شما چسبنا ہے اور نقصان نہ دے گا کہ تم ہمارے کارکن ہیں ہم ہمارے

الَّذِينَ يَلْعَبُونَ هُوَ وَأَنْ تَوْفَّيْتُمْ أَنْ تُفِيقُوا

و بیا بازی است و بیوقوفہ کیست و اگر ایمان آرید و بر سر کاری کہنہ بدینہارا
تو بیکسلی سے اور ہمارا اور اگر ہر قسم یقین کاویں تو بیکسلی سے ہمارے

۳۶

أَجْرًا وَلَا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا كَرِهَ اللَّهُ لِعَبَادِهِ

مزد نہما و ظلمہ از شما مال نہما را کہ و اگر ظلمہ از شما مال نہما
نہما کیلک او نہ ماسیہ کہ ماسیہ مال نہما کیلک او نہ ماسیہ مال

فَيُخَفِّفُ عَنْكُمْ تَلْعَبُوا وَبَشِّرْهُمْ أَجْرًا نَعِيمًا هَآلَكُمْ

پس سبب کہ در سوال آگاہ بخل کہنہ و بر سر کار آون بخل کہنہ شما آگاہ
بہر شک کہی تو بخل ہو جادو اور کہول دیکہ ہمارے کو کی خفیان سن ہو

هُوَ لَا تَدْعُونَ لِنُفُوقِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمْ

ای جامع کہ خدا ہی سوز شمار تا آخر کہنہ در راہ خدا پس اپنا
لوگ نہگو ہا سبب ہیں کہ غمچ کرد اللہ کی راہ میں بہر قسم

السلام

من دکن

میں نے جو کچھ لکھا ہے وہ سب سچ ہے
اور اگر میں نے کچھ لکھا ہے تو وہ سب سچ ہے
اور اگر میں نے کچھ لکھا ہے تو وہ سب سچ ہے

میں نے جو کچھ لکھا ہے وہ سب سچ ہے
اور اگر میں نے کچھ لکھا ہے تو وہ سب سچ ہے
اور اگر میں نے کچھ لکھا ہے تو وہ سب سچ ہے

میں نے جو کچھ لکھا ہے وہ سب سچ ہے
اور اگر میں نے کچھ لکھا ہے تو وہ سب سچ ہے
اور اگر میں نے کچھ لکھا ہے تو وہ سب سچ ہے

میں نے جو کچھ لکھا ہے وہ سب سچ ہے
اور اگر میں نے کچھ لکھا ہے تو وہ سب سچ ہے
اور اگر میں نے کچھ لکھا ہے تو وہ سب سچ ہے

الفقه

وَمَا تَأْتِيهِمْ سَاعَةٌ يَنْجُوهُمْ مِنْهَا وَمَا يَشْعُرُونَ بِالْمَصْرِفِ
وَمَا تَأْتِيهِمْ سَاعَةٌ يَنْجُوهُمْ مِنْهَا وَمَا يَشْعُرُونَ بِالْمَصْرِفِ
وَمَا تَأْتِيهِمْ سَاعَةٌ يَنْجُوهُمْ مِنْهَا وَمَا يَشْعُرُونَ بِالْمَصْرِفِ

تَقْدِرُ كَمَنْ ذُنُوبُهُ وَمَا تَأْتِيهِمْ سَاعَةٌ يَنْجُوهُمْ مِنْهَا وَمَا يَشْعُرُونَ بِالْمَصْرِفِ
سابق گشت از گناه تو و آنچه سپردی و تمام کند لغت خود را بر تو
آنگاه هر چه بخواهی گناه از تو بگیری و هر چه بخواهی از تو بگیری
و بهیچانکه صراط مستقیم و نصرت الله

وَمَا تَأْتِيهِمْ سَاعَةٌ يَنْجُوهُمْ مِنْهَا وَمَا يَشْعُرُونَ بِالْمَصْرِفِ
وَمَا تَأْتِيهِمْ سَاعَةٌ يَنْجُوهُمْ مِنْهَا وَمَا يَشْعُرُونَ بِالْمَصْرِفِ
وَمَا تَأْتِيهِمْ سَاعَةٌ يَنْجُوهُمْ مِنْهَا وَمَا يَشْعُرُونَ بِالْمَصْرِفِ

وَمَا تَأْتِيهِمْ سَاعَةٌ يَنْجُوهُمْ مِنْهَا وَمَا يَشْعُرُونَ بِالْمَصْرِفِ
وَمَا تَأْتِيهِمْ سَاعَةٌ يَنْجُوهُمْ مِنْهَا وَمَا يَشْعُرُونَ بِالْمَصْرِفِ
وَمَا تَأْتِيهِمْ سَاعَةٌ يَنْجُوهُمْ مِنْهَا وَمَا يَشْعُرُونَ بِالْمَصْرِفِ

وَمَا تَأْتِيهِمْ سَاعَةٌ يَنْجُوهُمْ مِنْهَا وَمَا يَشْعُرُونَ بِالْمَصْرِفِ
وَمَا تَأْتِيهِمْ سَاعَةٌ يَنْجُوهُمْ مِنْهَا وَمَا يَشْعُرُونَ بِالْمَصْرِفِ
وَمَا تَأْتِيهِمْ سَاعَةٌ يَنْجُوهُمْ مِنْهَا وَمَا يَشْعُرُونَ بِالْمَصْرِفِ

وَمَا تَأْتِيهِمْ سَاعَةٌ يَنْجُوهُمْ مِنْهَا وَمَا يَشْعُرُونَ بِالْمَصْرِفِ
وَمَا تَأْتِيهِمْ سَاعَةٌ يَنْجُوهُمْ مِنْهَا وَمَا يَشْعُرُونَ بِالْمَصْرِفِ
وَمَا تَأْتِيهِمْ سَاعَةٌ يَنْجُوهُمْ مِنْهَا وَمَا يَشْعُرُونَ بِالْمَصْرِفِ

وَمَا تَأْتِيهِمْ سَاعَةٌ يَنْجُوهُمْ مِنْهَا وَمَا يَشْعُرُونَ بِالْمَصْرِفِ
وَمَا تَأْتِيهِمْ سَاعَةٌ يَنْجُوهُمْ مِنْهَا وَمَا يَشْعُرُونَ بِالْمَصْرِفِ
وَمَا تَأْتِيهِمْ سَاعَةٌ يَنْجُوهُمْ مِنْهَا وَمَا يَشْعُرُونَ بِالْمَصْرِفِ

وَمَا تَأْتِيهِمْ سَاعَةٌ يَنْجُوهُمْ مِنْهَا وَمَا يَشْعُرُونَ بِالْمَصْرِفِ
وَمَا تَأْتِيهِمْ سَاعَةٌ يَنْجُوهُمْ مِنْهَا وَمَا يَشْعُرُونَ بِالْمَصْرِفِ
وَمَا تَأْتِيهِمْ سَاعَةٌ يَنْجُوهُمْ مِنْهَا وَمَا يَشْعُرُونَ بِالْمَصْرِفِ

۶۸۵
 طریقتی نامہ در سحر خیر
 موافقت مکررند و اللہ اعلم

يَقُولُونَ يَا سَيِّدُنَا مَا لَكُم بِقُلُوبِنَا فَلْيَمْسِكْ

بِقُلُوبِنَا فَلْيَمْسِكْ بِقُلُوبِنَا فَلْيَمْسِكْ بِقُلُوبِنَا

فَمِنْ مِلْكِكُمْ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْءٌ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا

أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نِعْمًا بَلْ كَانَ اللَّهُ يَتْلُو تَحْتَهُ

الْكِتَابَ كُلَّ لَيْلَةٍ وَنَحْنُ عَنْكُمْ عَنْ آيَاتِهِ غَافِلُونَ

إِنْ يَشَاءُ يُفْثِنُكُمْ وَيَصْلَحُكُمْ وَهُوَ عَلِيمٌ

إِنْ يَشَاءُ يُفْثِنُكُمْ وَيَصْلَحُكُمْ وَهُوَ عَلِيمٌ

إِنْ يَشَاءُ يُفْثِنُكُمْ وَيَصْلَحُكُمْ وَهُوَ عَلِيمٌ

إِنْ يَشَاءُ يُفْثِنُكُمْ وَيَصْلَحُكُمْ وَهُوَ عَلِيمٌ

إِنْ يَشَاءُ يُفْثِنُكُمْ وَيَصْلَحُكُمْ وَهُوَ عَلِيمٌ

إِنْ يَشَاءُ يُفْثِنُكُمْ وَيَصْلَحُكُمْ وَهُوَ عَلِيمٌ

إِنْ يَشَاءُ يُفْثِنُكُمْ وَيَصْلَحُكُمْ وَهُوَ عَلِيمٌ

عبد
 صر
 ف
 کن

السَّوْعَاءُ

الغفر

وَاللَّهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ

وہ خدا ہے پادشاہی آسمانوں اور زمین کی اور ہر کس کو چاہے

وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

اور عذاب دیتا ہے جس کو چاہے اور بخشنے والا مہربان

سَيَقُولُ الْخَلَفُونَ إِذَا انْطَلَقْتُمْ إِلَى الْمَغِيمِ

نوائے گفت بانو پس کہ جنگوں و تھکانہ روئے تھو کہ سب کے پیچھے

لَتَأْخُذْهَُا ذُرُوءٌ غُلَامٌ بَعْدَ بَعْدٍ وَوَدَّ

تا بہت آریہ آرا بگڑا رہا آرا سب کے پیچھے رہے

بَدَلُوا أَكْثَرُ اللَّهُ قُلْ لَنَتَّبِعُوهُنَّ أَكْثَرُ قَالُوا

خالف گفت کہند و وہ خدا را کہو کہ تو کیا خواہی کہ و ہمیں فرمودہ

اللَّهُ مِن تَبَلٍ فَيَقُولُ بَلْ تَحْسَدُونَنَا لَكُلِّ

خدا پیش ازین پس خواہد گفت فی تبارک بکشید یا ایہم کہ

كُلِّ لَوْ لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا قُلْ لَّا خَافِزَ

بیشہ قسم نیکند مگر اندکی بگڑا ہوں کہ خدا کا

پروہ سچیتے نہیں سچ مگر ہوا و کہہ دے چھوڑے

وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

کلمہ
ف
ر
ک

من اللہ کو پادشاہی آسمانوں اور زمین کی اور ہر کس کو چاہے اور عذاب دیتا ہے جس کو چاہے اور بخشنے والا مہربان

۶۵۴ ق عا در نامہ سید الفرس سید
 ان کی سلطنت پیشہ زور داری کی
 حضرت عروہ و حضرت عثمان
 رفت فار کمالک غنوا اور
 سلطان ہونے کے بعد
 بہت باتیں لکھیں

مِنَ الْأَعْرَابِ سَتَدْعُونَ إِلَى قَوْمٍ أُولِي

از اعراب کہ ست خواندہ خواندہ سب کو کارزار افری خدا
 گنوار و گنوار کے گنوار و گنوار کے گنوار

بِأَسْخَرِيَّةٍ يَنْتَقِلُونَ فِيهَا أَوْ يَسْلُبُونَ فَازَ طَبَعِهَا

کارزار سخت کہ جنگ کنند با ایشان یا کہ مسلمان شو
 بری سخت و روئے نہ آرنے کے باز مسلمان ہونے کے ہر طرف

يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا وَأَنْ تَتَوَلَّوْا حِمْلًا تَوَلَّيْتُمْ

بداد خدا اٹھا مارو
 دیکھا کہ اللہ نیک اچھا اور اگر بہت جا کے جسے پلٹے

مِنْ قَبْلِكُمْ يَوْمَ تَكُونُ أَعْيُنُكُمْ أَلْسِنَ عَدَا

پیش ازین وقت کہ کفار خدا عفویت و در دہندہ عفویت
 چلے باز دیکھا کہ ایک دیکھ کی بار

الْأَنْفِ حَسْرَةً وَلَا تَكُنْ مِنَ الْخَائِبِينَ

انہی کے ہر طرف نہیں اور نہ نہ گریے پر تکیف اور نہ
 المرأض حَسْرَةً وَمِنْ طَبَعِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ خَلَهُ

بیمار گنا ستند ہر کہ فرمان بردار اور رسول اور آرزو
 بیمار تکیف اور جو کوئی حکم دینے والا اور اسکے سوا کہ

جَنَّتْ جَعْرِي مِنْ حَيْثُهَا الْأَنْفُ وَمِنْ يَتَوَلَّى

جنت جہاں سے جو کوئی نہ ہو ہر کہ روئی و ان
 انہوں میں جسے پیچھے ہستی نہ بیان اور جو کوئی بہت جا

ہر بی فانی و دم و دین و دنیا
 حضرت ابو بکر و حضرت عمر
 و احمد اعلم

کے ہر طرف نہیں اور نہ نہ گریے پر تکیف اور نہ
 خَلَهُ
 عم

يَسْئَلُهُ عَنِ الْيَمَاءِ ۖ لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ الْمُنَافِقُ

بقوت گدازش بقوت در و دوزخ بر این خوشتر شد از سلمان
او سوار یک دکه کی مارول اند خوشتر بود ایمان و خون سی

اِذْ يَأْتِيَنَّكَ السَّيْفُ فَصَلِّ مَا فِي بَطْنِهِ

و قبحکہ بیعت میکردند با تو زیرا درخت است آنچه را زلال است
چسب مانده بر شاخه گله شکسته اوس درخت است هر چنانچه اوس می بیند

فَانْزِلْ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ أَعْلَمُ الْغُيُوبِ

پس فرود آورو، اطمینان دل برائے ان و ثواب ادائیہ از منہی نزدیک
یہ آواز آمدن پر چین اور انعام دی او کو ایک مہج نزدیک

وَمِنْهُمْ كَثِيرٌ يَأْخُذُ بِنَهَائِهِ وَالْكَافِرُ كَانَ اللَّهُ عَنْهُمْ

و غنیمتھا و بسیار کہ بدست آرند آنرا خدا و محبت خدا غالب
اور بدست غنیمتینند جو او کو لین سکے اور سب سے بڑا و بدست

حِكْمًا ۝ وَعَدَكُمْ اللَّهُ مَغْنَمًا كَثِيرَةً تَأْخُذُكُمُهَا

حکومت و ادارہ و دایرہ کے متعلق ہر ایک شخص کو معلوم ہونا چاہیے کہ جو حکومت آری دہلی

فَعَمَلَكُمْ هَذِهِ وَكَتَبْتُ إِلَيْكَ الثَّالِثَةَ

پس زود عطا کرد این غنیمت و باز داشت دست مردانرا از منشا

وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ رِجَالٌ مُدْرِكُونَ لِلْغَنَمِ لِكُلِّ فِئَةٍ حَقٌّ يَوْمَ الْقِيَامِ

تا باشد و بگوید که من از شما جدا نیستم و شما را دوست دارم و از شما جدا نمی‌شوم

انوار الیچین کوئے جو قدرت کا مسلک ہے اور اس کے ارسلان و مکار

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

۶۹۹
 صلوات بر علی و آله و سلم
 در حضرت سید الشهدا علیه السلام
 کوی به حبیب گاد در روزین ۲۲ محرم

صلوات بر سید الشهدا علیه السلام
 سید الشهدا علیه السلام

مَشَقَّةً وَأُخْرَى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ

است قدر کرده اند و در خدا غنیمت را و دیگر که خود را نیافته اند برین

سید الشهدا علیه السلام

أَحَاطَ اللَّهُ بِهِ وَأَوْكُنَّ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَائِلًا

درست خدا از او است و بر هر چیزی قائل است

وَلَوْ قَاتَلْتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَلَّوْا إِلَيْكُمْ

و اگر جنگ میکردند با شما گریختن از شما میکردند

و اگر رشتن نمیدادند و پیر سید الشهدا علیه السلام

ثُمَّ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا سُبْحَانَ اللَّهِ

از منی یافتند کار ساز را و نصرت دهنده مانند آیت خدا

پیرنه با و سید کوی عایشی نه مددگار سید الشهدا علیه السلام

الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ وَلَنْ يَجْعَلَ لَسَنَةٍ

که گذشته است پیش ازین و نخواهی یافت آیین

جو بلی آتی هیچ و در قوه و سید الشهدا علیه السلام

اللَّهُ تَبْدِيلُهُمْ وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ

خدا را بدلی داد و او است که دست آنها را از شما دور

کرد و سید الشهدا علیه السلام

أَلَيْسَ لَكُمْ عَذَابٌ مُبْتَلًى أَنْ تَأْذَنُوا بِالْحَمْرِ

آیا برای شما عذاب امتحان که بفرمایید با شراب

و سید الشهدا علیه السلام

صلوات بر سید الشهدا علیه السلام
 سید الشهدا علیه السلام

صلوات بر سید الشهدا علیه السلام
 سید الشهدا علیه السلام

اور ان کے لئے جو مسلمان ہوئے ہوں
مقدور ہے کہ اس دنیا کی فحش اور
بے جا چیزیں سے باز رہیں اور
اپنے دل و جان کو اللہ تعالیٰ کی رضا میں صرف کر دیں

برائیان (دوست خدا باجہ می کند بنام این کفارین
وہ اور ہے اللہ جو کرتے ہو ویکٹاف وہی ہیں
الذین کفروا وصدکم عن المسجد الحرام
آنانہ کہ کافر شدہ و بازداشتند شمار از مسجد حرام
چہونے انکار کیا اور رد کائن کو ادب والی مسجد سے اور
الہدی معکون ان یبلغ محملہ وکولہا رجال
بازداشتند قربانی را و خود شوشہ از آنکہ بید ایجا می خود اگر بندہ در روان
نیز کی قربانی کو بند پی نہ پہنچے ہی عینہ تک اور اگر نہ ہوئے سیم
مؤمنون و نساء مؤمنات کم تعلوہم ان تقو
مسلمان در زمان مسلمان کہ نمیدانند انشا اگر بنویسند ان کی کتبت
ایمان داری اور کسی عورتین ایمان داریان کہ کتبت ان کی کتبت
فقیہا کم منہم معرۃ بغیر علم لیدخل اللہ
پس برسد بشما گناہی بغیر دانست فتح را و خود کرد خدا نادر
پہر ہم پر خرابی پڑتی بے خبری سے کہ اللہ کو داخل کرنا
فرحمۃ من یشاء کو تریدوا المذنب الذین
ہر کرا خواہد رحمت خود اگر از ہم جدا می بودند بن و از فریق البینہ و مسلم
ابن مہربن جبکہ چاہے اگر وہ لوگ ایک طرف ہو جائے تو ایت و ایہم
کفر منہم عذابا الیم اذ جعل الذین
کافران عاقبت درد دہند انکاء کہ مصمم کردند
مسکرونگو و کہہ کی مار و جب رکھی

شماره

كُفَرُوا بِى قُلُوبُهُمْ الْحَمِيَّةُ حَمِيَّةُ الْجَاهِلِيَّةِ

کافران در دل خویش غیرت را از حبش غیرت جاہلیت

فَاَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ

پس فرود آورد خدا اطمینان خود بر پیغمبر خود و بر مسلمانان

وَالزَّمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَوْفَى

و زمامت کرد بر ایشان سخن پر بیزنگاری و بودند بنیاد و ارکان

أَمَلُهَا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا لَقَدْ

آمل آن و است خدا بر هر چیز دانای و آینه

صَدَقَ اللَّهُ لَوْلَا رَأْيَا بِأَحَقَّ لَتَخَلَّفَ

راست نمود خدا این پیغمبر خود را خوب مطابق واقع با یمنین که البتہ افضل خود

الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِينَ مَنِ احْتَفَقَ

بمسجد حرام اگر خدا اراده است این شده تراشیده

رُؤُوسَهُمْ وَمَقْصِرَاتٍ لَّا يُخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ يَأْمُرُ

سوی سر خود را و بقصر ای گرفته ترسان نشد پس دانست آنچه را که نخواست

ع

سلمان بن صخر را که در مدینه
 از راه و شهادت و ایمان و بر این زمین
 باور می بخیزد و رضا و امت و در راه حق
 الشُّكَا
 با تمام
 کان
 مسجد
 مسلمانان
 از سال
 زبانه و در مدینه و شهادت و ایمان و بر این زمین
 باور می بخیزد و رضا و امت و در راه حق

الحمد لله

۲۷

فَجْعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ نَحْمًا قَرِيبًا هُوَ الَّذِي

پس یہ کر دیا اور میں نے اس کے نزدیک ایک نوح نزدیک دینی ہے جسے

ارسل رسولہ بالہدای و دین الحق لیظهر

فرستاد پیغامبر خود را بھدایت و دین راست تا غالب کنش

عل الدین کلمہ و کفی بالہ شہیداً

بر او دین ہمہ آن در بس است خدا اظهار کنندہ حق

محمد رسول اللہ والذین معہ اشداء علی

محمد صلی اللہ علیہ وسلم پیغمبر قدرت و امانتہ را اور خدا سخت اند

الکفار رحماء بیدینہم ترہم و کما

کافران مہربان اند و در میان خود کی مہربانی اند و از کفر کاندہ

سجدات یبتغون فضلا من اللہ و رضوانا سیماء

و عہد نمایندہ بطلبند فضل را از خدا و خوشنودیران را بصلوات

فی وجہہ من اثر السجود ذلک مثلی فی

در رویہ ایشانست از اثر سجده آنجہ مذکور میشود و نشان

صلی اللہ علیہ وسلم
عالمین علی سبک غالب
کر با ایک است او را علی
عالم سبک پیغمبر امی

اشداء

رحماء

اثر

در اول حال ضعیف و در میان حال قوی
 در اول حال ضعیف و در میان حال قوی
 در اول حال ضعیف و در میان حال قوی
 در اول حال ضعیف و در میان حال قوی

التَّوَارِثَةُ وَمِثْلُهُمْ فِي الْأَجْمَلِ كَرَج

تورث و در میان ایشانست و در اجمیل باشند و میراث کنند

أَخْرَجَ شَطْرَهُ فَازَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَا

که بر آورد گویا هیز خود را پس نمی کرد از این بر طرفت پس بستاند

عَلَى سَوْفَةٍ لَيْسَ لَكَ رَأْيٌ لِيَغِيظَ بِهِمْ

بر سافه و در شکست می آورد و می کشد کار را حال غلبه اسلام که خشم آورد و در سبب درین

الْبَكْرَةِ وَوَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

البکره را و وعده داده است خدا تا آنرا که ایمان آورند و کارهای نیک کنند

الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا

ازین امرش و مزد بزرگ

سُورَةُ الْحَجِّ ات تَزَلَّتْ بِالْمَدِينَةِ ثُمَّ التَّحْرِيمُ

سورۃ الحج که در مدینه نازل شد و در آن تحریم

آیاتها و کلماتها و حروفها و کلماتها

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

فازره و در اول باطن سوره سوره

پس بر سر صلی الله علیه و سلم در مدینه
 بیان ایشانست و در میان حال قوی
 در اول حال ضعیف و در میان حال قوی
 در اول حال ضعیف و در میان حال قوی

در اول حال ضعیف و در میان حال قوی
 در اول حال ضعیف و در میان حال قوی
 در اول حال ضعیف و در میان حال قوی
 در اول حال ضعیف و در میان حال قوی

الحکام

تقدیر

مجلس شریف
حضرت مولانا
مفت محمد شفیع صاحب
مدرسہ اسلامیہ
کراچی

اس سورہ میں
آداب کا بیان ہے
جو ایک آدمی کو
خود کو اور دوسروں
کو دینا چاہیے
اور اس میں
آداب کا بیان ہے
جو ایک آدمی کو
خود کو اور دوسروں
کو دینا چاہیے

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدُمُوا بَيْنَ يَدَيْ

ای مسلمانان پیش از دست مقدمه و برود
ایسے ایمان والو آگے نہ بڑھو

اللَّهِ وَرَسُولَهُ إِنَّا لِلَّهِ سَمِعُونَ

خدا کے رسول اور دہتر رسید از خدا ہر آئینہ خدا شنوا
اللہ اور اس کے رسول سے اور دہتر رسید از خدا ہر آئینہ خدا شنوا

عَلَيْكُمْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ

دانات ای مسلمانان بلند نہ کرو آواز خود را
جاننا کہ ایسے ایمان والو اونچی نہ کرو آوازین

فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا كَهَمُورٍ وَاللَّهُ يَأْتِيكُمُ

بالا آواز از پیغمبر بلند نہ گوئید با او سخن را
نبی کی آواز سے اوپر اور اس کے نہ بولو گیکر

بِكَبِيرٍ لِّبَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ

مانند بلند گفتن بعض شمس با بعضی برای احقر از آنکہ تا خود عمل شما
جیسے گھٹنے ہو ایک دوسرے پر کہیں اکارت نہ ہو جاوین شمس

وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ۚ إِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ

دشمن خبر دار نہ باشند ہر آئینہ آنکہ بست میکنند
اور تم کو خبر نہ ہو جو لوگ دلی آواز بوسینین

أَصْوَاتَهُمْ عَنِ رَسُولِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ

آواز خود را نزدیک پیغمبر خدا آنچنان کہ
رسول اللہ کے پاس ہی ہیں جنکے

استقبال کو سلام سے پہلے اس قوم پر نازل ہوئے تھے کہ وہ ایک غلط فہمی میں مبتلا تھے کہ ان کے لیے کوئی نیا نبی نہیں آئے گا۔
 اس قوم پر نازل ہوئے تھے کہ وہ ایک غلط فہمی میں مبتلا تھے کہ ان کے لیے کوئی نیا نبی نہیں آئے گا۔
 اس قوم پر نازل ہوئے تھے کہ وہ ایک غلط فہمی میں مبتلا تھے کہ ان کے لیے کوئی نیا نبی نہیں آئے گا۔

اَمْ تَحْنُ اللّٰهُ قُلُوْبُهُمْ لِلتَّقْوٰی لِهٰمْ مَغْفِرَةٌ
 کہ آؤں وہ بہت خدا دل بشارت کے برائی ظہور تقویٰ بشارت آؤں
 دل جائے ہیں اللہ نے ادب کے واسطے ان کو معافی کی
 وَاَجْرٌ عَظِيمٌ اِنَّ الَّذِیْنَ یُنَادُوْنَكَ مِنْ
 دُورِ بَرَزَکِ ہر آئندہ آئندہ آؤں بھندہ تیرا از
 اور نیک بڑا جو لوگ بکارتے ہیں تجھ
 وَرَآءَ اَیَّ حِجَابٍ اَلْکَثَرُ هُمْ لَا یَعْقِلُوْنَ ۝ وَلَوْ
 پس جسدہ ہا ایک کثرت ان نہم نہیں عقل نہیں اور اگر
 دوار کے باہر سے وہ اکثر عقل نہیں دیکھتے اور اگر
 اَنْهٰمْ صَبَرُوْا حَتّٰی تَخْرُجَ اِلَيْهِمْ لَکَانَ خَبْرًا
 انشان صبر کر دیتی تا وقتیکہ بیرون آئی لیسوی انشان بہتر ہو سکے
 وہ صبر کرتے جب تک تو نکلتا اور ان کی طرف تو ان کو بہتر نہ تھا
 لَهْمُ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِیْمٌ ۝ یٰۤاَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا
 ایش نرا وہ خدا آمرزگار مہربان ہے ہر ای مسلمانان
 اور اللہ بخشتا ہے مہربان اسے ایمان والو
 اِنْ جَاءَکُمْ فَاسِقٌ بِنَبَاٍ فِتْنٍ اَوْ اَنْ تُصِیْبُوْا
 اگر کیا رویش میں فاسق فاسق خبری را پس نقص کہید ہر اسرار از انکے ہر
 اگر آوے تم پاس ایک گنہگار خبر بیکر تو تحقیق کرو کہیں جانے پڑے
 قَوْمًا بِجَهْلَةٍ فَتُصِیْحٰہُمْ عَلٰی مَا فَعَلْتُمْ نَنِیْ
 قومی را بناد آئیے پس بشیمان بنوید برا بچہ
 کسی قوم پر نادانی سے پہر کل کو گاہے کیے پر بچہ

اس قوم پر نازل ہوئے تھے کہ وہ ایک غلط فہمی میں مبتلا تھے کہ ان کے لیے کوئی نیا نبی نہیں آئے گا۔
 اس قوم پر نازل ہوئے تھے کہ وہ ایک غلط فہمی میں مبتلا تھے کہ ان کے لیے کوئی نیا نبی نہیں آئے گا۔
 اس قوم پر نازل ہوئے تھے کہ وہ ایک غلط فہمی میں مبتلا تھے کہ ان کے لیے کوئی نیا نبی نہیں آئے گا۔

فَتَتَّبِعُوْا

ن ر کون

اس قوم پر نازل ہوئے تھے کہ وہ ایک غلط فہمی میں مبتلا تھے کہ ان کے لیے کوئی نیا نبی نہیں آئے گا۔
 اس قوم پر نازل ہوئے تھے کہ وہ ایک غلط فہمی میں مبتلا تھے کہ ان کے لیے کوئی نیا نبی نہیں آئے گا۔
 اس قوم پر نازل ہوئے تھے کہ وہ ایک غلط فہمی میں مبتلا تھے کہ ان کے لیے کوئی نیا نبی نہیں آئے گا۔

و اعلموا ان قیام رسول الله کو طیع کرنا ہے
 و بدانند کہ در میان شما رسول خدا است اگر زمان بر شما اور
 اور جان لو کہ تم میں رسول ہے اللہ کا اگر تمہاری امانت
 کثیر من الامر لعینتم و لکن الله حبیبکم
 بسیار و زکار ہا برنج در افتند و لیکن خدا دوست گردانید و بزرگ
 بہت کاموں میں تو تم پر مشکل پڑے پر اللہ کی محبت دلی تمہاری
 الایمن و زینہ فی قلبکم و کراہکم
 ایمان اور آہستہ کرد آواز فرد ہا دشمنان و دشمن گردانید و بزرگ
 ایمانی اور اچھا دکھایا او کو تمہاری دلوں میں اور بزرگ گمان
 الکفر و الفسق و العصیان اولئک
 کفر و فسق و نافرمانی را
 کفر اور گناہ اور بے حکمی وہ لوگ
 هم الرشیدون فضلا من الله و نعمه و الله
 انشد را ہ یافتگان با حسان از نزدیک خدا و نعمت و خدا
 وہی ہیں نیک جال پر اللہ کے فضل سے اور احسان سے اور اللہ
 علیہم حکیم و ان طائفتین من المؤمنین
 دانا با حکمت است و اگر دو گروہ از مسلمانان
 سب جانتا ہے حکمت والا اور اگر دو فرقہ مسلمانوں کے
 اقتتلوا فاصحوا بینہما فان بغت احدہما
 با یکدیگر جنگ کنند پس صلح کنند میان ایشان پس اگر تعدی کرد یکی دین
 آپس میں لڑیں تو دونوں میں طلب کرداد و پھر اگر حیرت آجائے ایک دین

و اعلموا ان قیام رسول الله کو طیع کرنا ہے
 و بدانند کہ در میان شما رسول خدا است اگر زمان بر شما اور
 اور جان لو کہ تم میں رسول ہے اللہ کا اگر تمہاری امانت
 کثیر من الامر لعینتم و لکن الله حبیبکم
 بسیار و زکار ہا برنج در افتند و لیکن خدا دوست گردانید و بزرگ
 بہت کاموں میں تو تم پر مشکل پڑے پر اللہ کی محبت دلی تمہاری
 الایمن و زینہ فی قلبکم و کراہکم
 ایمان اور آہستہ کرد آواز فرد ہا دشمنان و دشمن گردانید و بزرگ
 ایمانی اور اچھا دکھایا او کو تمہاری دلوں میں اور بزرگ گمان
 الکفر و الفسق و العصیان اولئک
 کفر و فسق و نافرمانی را
 کفر اور گناہ اور بے حکمی وہ لوگ
 هم الرشیدون فضلا من الله و نعمه و الله
 انشد را ہ یافتگان با حسان از نزدیک خدا و نعمت و خدا
 وہی ہیں نیک جال پر اللہ کے فضل سے اور احسان سے اور اللہ
 علیہم حکیم و ان طائفتین من المؤمنین
 دانا با حکمت است و اگر دو گروہ از مسلمانان
 سب جانتا ہے حکمت والا اور اگر دو فرقہ مسلمانوں کے
 اقتتلوا فاصحوا بینہما فان بغت احدہما
 با یکدیگر جنگ کنند پس صلح کنند میان ایشان پس اگر تعدی کرد یکی دین
 آپس میں لڑیں تو دونوں میں طلب کرداد و پھر اگر حیرت آجائے ایک دین

هر کس که با کسی در جنگ کشته شود و او را در میان خود ندانند
 و او را یکی از طرف داری ندانند
 تا آنکه با او در میان داری ندانند
 و او را یکی از طرف داری ندانند

هر کس که با کسی در جنگ کشته شود و او را در میان خود ندانند

عَلَى الْأُخْرَى فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّى تَفِي إِلَى الْأَمْرِ

بر دیگری پس جنگ بکنید بان گروه که کینه کند تا آنکه جوهر کینه جوهر
 و در سیر نورب لرد اوس چو پای و ایکیه جب یک بهر اوالد یک حکم

فَإِنْ فَاءَتْ فَاصْلِكُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ

پس اگر رجوع کرد صلح کنید میان ایشان با انصاف و

اَقْسَطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ

داد و بید بر آینه خدا دست بدارد داد و بید گانرا جز این نیست

انصاف کرد و بیشک ابد کون خوش است این انصاف و ای

الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلَحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ

که مسلمان برادران یکدیگر اند پس صلح کنید میان برادر خویش و

اتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

ترسید از خدا تا بر شما رحم کرده شود

آمَنُوا لَا يَتَخَفَ قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ عَسَى أَنْ يَكُونُوا

مسلمانان متشخص نکنند گروهی را گروهی را احتمال است که آن گروه

خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا يَسَاءُ مِنْ نِسَاءٍ عَسَى أَنْ يَكُنَّ

بهتر باشند از ایشان و نفسش لا مردنه زنان متشخص نکنند با زنان دیگر احتمال است که آن

و ده بهتر چون آن که او را نه عورتین دوسری عورتین است مشابه ده

اخوتكم
 اخوانكم

ثلثة اربع

۱۱۹

ما جان کنی بر این نام
چون نام بر این نام
و سبب آید از این نام

بعضی گفته اند که در بابیت
بعضی گفته اند که در بابیت
بعضی گفته اند که در بابیت

بعضی گفته اند که در بابیت
بعضی گفته اند که در بابیت
بعضی گفته اند که در بابیت

بِخَيْرٍ مِنْهُمْ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْفَاسِقِينَ

بہتر شہنشاہان و عیوب کنندہ در میان خویش و
وہ بہتر ہوں ان سے اور عیب نہ دو ایک دوسرے کو اور

تَنَابُرُوا بِالْأَقْبَابِ يُعْطِيكَ اللَّهُ مِنْهُ الْفَتْحَ

یکدیگر را بقبیلہائی نام نہ ڈالو جسے ایک دوسرے کی راہ نام سے کھول دے

بَعْدَ الْآيَاتِ وَمَنْ كُفِرْ فَتُكْفَرُوا

بعد از آیات اور دن و ہر کہ کفر کرے پس انجمہ ایشانند
چونکہ ایمان کے اور جو کوئی کفر کرے تو ہی ہیں

الظَّالِمُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا

ستمگاران اے مسلمانان احتراز کنید
سے ایہ ایمان والو بچتے رہو

كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ أَشْمُ

از بسیار گمان ہر آئینہ بعض بد گمانی گناہگار
بہت گمان کرنے سے مقرر بعضی گناہ گناہگار

وَلَا تَتَّبِعُوا الْاَوَّلَ وَلَا آخِرَ بَعْضِكُمْ

و جہاں سے کہتے نہ گنہ بعض شے بعض را
اور بہتر نہ ہو لو کہ پہلا اور بد نہ کہو بعض ایک دوسرے کو

بَعْضُكُمْ أَكْثَرُ حَقًّا وَأَن يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ

ایک بعض اکثرت حق کسی ارشاد کہ بخورد گوشت ہر اور خود
بہلا خوش گمان رہے ہم بن کیوں کہ کہا دیکھ گوشت اپنے ہمارے

۴۷
 ہمارے ہاں کی جگہ پر یہ لکھا ہے کہ
 ہمارے ہاں کی جگہ پر یہ لکھا ہے کہ
 ہمارے ہاں کی جگہ پر یہ لکھا ہے کہ
 ہمارے ہاں کی جگہ پر یہ لکھا ہے کہ

ص ۱۱۱
 اے خداوند

مِثْلَ فِكْرِهِمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ
 رَحِيمٍ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ

۱۲
 ہر جانے والی اور ہر آدمی کے لئے
 ہر جانے والی اور ہر آدمی کے لئے
 ہر جانے والی اور ہر آدمی کے لئے
 ہر جانے والی اور ہر آدمی کے لئے

وَقِيلَ لِقَوْمِهِمْ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ
 اللَّهُ أَتَىٰ كَرَامًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ

۱۳
 خداوند پروردگار تیرا شہادت ہے کہ خداوند
 خداوند پروردگار تیرا شہادت ہے کہ خداوند
 خداوند پروردگار تیرا شہادت ہے کہ خداوند
 خداوند پروردگار تیرا شہادت ہے کہ خداوند

قَالَتِ الْأَعْرَابُ أَمْ نَأْتِيكُم بِآيَاتٍ لِّكُنْ
 قُولُوا اسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْأَمْنُ فِي قُلُوبِنَا

کہو ہم مسلمان ہو گئے اور ابھی ہمیں پتہ نہیں چلا کہ

اے خداوند
 اے خداوند

ہمارے ہاں کی جگہ پر یہ لکھا ہے کہ
 ہمارے ہاں کی جگہ پر یہ لکھا ہے کہ
 ہمارے ہاں کی جگہ پر یہ لکھا ہے کہ
 ہمارے ہاں کی جگہ پر یہ لکھا ہے کہ

ما یک بنیاد بر مسلمانان
 بنیاد بر مسلمانان است
 بنیاد بر مسلمانان است
 بنیاد بر مسلمانان است
 بنیاد بر مسلمانان است

لَا يَأْتِيكَ
 ح ۲۵
 يَا لَيْتَكَ
 ط ۲

قُلُوبِكُمْ وَأَنْ تَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ
 بندہ ہاں شمس اگر فرمان برداری خدا و رسول کند
 بندہ ہاں دلون بن اور اگر حکم پر چلو گے اللہ اور اس کے رسول
 لَا يَكُنْ مِنْكُمْ مَنْ أَعْلَىٰ شَيْءٍ إِلَّا اللَّهُ
 کم نہ ہو میں سے انشاء اللہ اعمال شمس چیزی پر اپنے خدا
 غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ
 ۱۲۷
 غفور رحیم ۱۱۔ انما المؤمنون الذین
 آمرزگار مہربان است۔ مجز این نیست کہ مومنان حقیقت آمانند
 نخست ہاں مہربان فل ایمان واسیلے وہ ہیں جو
 آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۖ لَمْ يَرْتَابُوا ۖ وَجَاهِدُوا
 کہ ایمان آورند بخدا و پیغمبر او باز شبہ نہ کردند و جہاد نمودند
 یقین کے لایا اللہ پر اور اس کے رسول پر بہر شبہ نہ لایا اور پیغمبر اللہ کے
 يَأْمُرُ لَهُمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 با سوال خود و جان خود و در راہ خدا
 اپنے مال اور جان سے
 أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ۖ قُلْ أَتُكْفِرُونَ
 انجمانہ ایں نڈ راست گو یان بگو آیا خبردار نکند
 وہ جو بن وہی ہیں سے تو کہہ کا جاسے ہو
 اللَّهُ يَدِينُكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي
 خدا را بدین خود و خدا میداند آنچه در
 اللہ کو اپنی دینداری اور اللہ کو خبر ہے جو کہہ

۲۴
 این کتاب به خط
 میرزا محمد تقی خان
 قزوینی در سال ۱۲۸۰
 قمری

وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

آشنایان و اینج در زمین است خدا، ابر

آسمانوں میں اور زمین میں
نسخہ علیہ ۰ یمنون علیک انکم لکرم
اور اللہ

چیز و اناست منت می نهند بر تو تا که مسلمان شده اند

چیز جانتا ہے وہ مجھ پر اسان رسالت ہیں کہ مسلمان ہو

فلا تفتنهم ولا تهلك نفوسهم

نگو منت منبید زمین ما سلام خود

تو که می بینی را نشان نه رکھه ای ستمانی کا

کے آئینہ کے

عليه السلام ان هذا لكم للايمان

بر شمس

[illegible]

ان كنت صديقاً ٥ ان الله يكرم

اگر راست گوئی هستی

اگر سچ کہو (۲۰) اس بات پر

غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بِصَدْرِهِ

پنهان آنمسانها وزین سه و خدا میاست

پیشہ ہونے کے لئے ان کے اور بھائیوں کو کہتا ہے

[illegible]

100-443887-100

10

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

انکس

سورة و نزلت بمكة الاول قد خلقنا الانسان

اياتها كلها انها وحروفها و ركوعاتها

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

ق ق وَالْقُرْآنُ الْحَكِيمُ ۝ بَلْ عَجَبْتَ أَتَجَاءَهُمْ

نعم بقرآن با برزگی کہ تو بیجا شجب بلکہ تعجب کردی کہ کافران از کلام آید ایشان

نعم ہے اس قرآن بڑی شان و سبکی بلکہ او کو تعجب ہو کہ آیا اور ان سے

مَنْذَرْتَهُمْ فَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ

ترسانندہ از قوم کثبان بے گشتند آن کافران ابن خبیث بجب

ایک دُرست است الا ادب ہی میں کانہ کہنے لگے شکر یہ تعجب کی بر ہے

وَإِذَا امْتَنَّا وَكَانَ آثَارُ آبَا ذَٰلِكَ كَجَعَلْنَاهُمْ

آیا چون میریم و خاک شویم شد کرد شویم این بزرگواران عقل

کیا جب ہم مر گئے اور ہو گئے مٹی بہانہ ہزارا بہت دور ہے

قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ ۝

ہر آئندہ دانستہ ایم اپنے کم میکند زمین از ایشان

ہم کو معلوم ہے جتنا کھاتی ہے زمین اون میں سے

إِذَا امْتَنَّا
بغیر غمزا الاستفهام

ما یعنی انکو جو در آخرت
ایشان ۱۲ فرم

فلان سید عالمی است
 او جان جهان سلامت است

این کتاب محفوظ است

وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِیْظٌ ۝ بَلْ كَذَّبُوا بِآیَاتِنَا

و از نزد ما کتابی است نگاهدارنده هر آن که بخواهد از نعمت ما بهره مند شود

لَا جَاءَهُمْ فِي آمِنٍ مَّرْجٍ ۝ أَفَلَا يَنْظُرُونَ

و نیکی باید بدین انبیا که در کتابی است نوشته شده اند و از آیه ها و آیات

إِلَى السَّمَاءِ فَوَقَّعَهُمْ كَيْفَ يَنْتَهِی ۝ وَرَبُّهَا وَمَا

است که آسمان بالا رود چگونه بنا کرده ایم و از آیه ها و آیات

لَهَا مِنْ فُرُوجٍ ۝ وَالْأَرْضُ مَدَدٌ لَهَا وَالْقِیَٰمُ

نست در آن هیچ شکافی و زمین را گستره ایم و آنکه از ایم

فِيهَا رَوَاسٍ ۝ وَابْتَدَأْ بِهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ

در آن کوهها و در دامنهای در آن از هر نوع

بِصَرٍّ ۝ وَذِكْرُ كُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ ۝

خوشتر اند بر آنرا که نودن و بند دادن بر بند و رجوع

وَرَبُّهَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبْرَكًا فَكَانَتْ شَارِبَةً

و فرود آوریم از آسمان آب بابرکت پس و باندیم بر سبیلان

در آید از سبیلان بانی برکت کاه و گیاه سبزه است

ماں کی جگہ پر
راج دینی جگہ پر
ماں کی جگہ پر
راج دینی جگہ پر

میتا
میتا

گدن کارگ
جس میں جان ہر طرف سے
دیکھ کر دیکھ کر
دیکھ کر دیکھ کر

جنت وحب الحصيد ۞ والنخل بستان لہا
 بستان ہا و درانہ کو در و بستان لہا و درختان خراالہذا لہا بستان لہا
 ان اور انانہ کیے کہتے ہیں اور کچھ دین لہا اور انانہ
 طلع قضید ۞ رزقا للعباد و احیانا بہ
 سیوہت کو بڑھتو رزق کے برکت گان اور زندہ ہستیم ان
 کاہنا ہے ہندو ہندو رزق کے برکت گان اور زندہ ہستیم ان
 بلد ۞ میتا کذلک الخ ورج ۞ کذبت قبلہم
 خیر و درانہ بچین ہا ہستیم ان اور رزق کے برکت گان اور زندہ ہستیم ان
 قوم نوح ۞ و احب الرس وشمود ۞ وعاد
 قوم نوح اور کوہ کے اور شمود اور عاد
 وفرعون و اخوان لوط ۞ و احب الایک
 وفرعون و براوران لوط اور لوط کے بھائی اور ان کے بھائی
 و قوم تبع کل کذب الوسل ۞ فوج
 قوم تبع ہر کی ہر رزق کے برکت گان اور زندہ ہستیم ان
 وشمید ۞ اقصینا یا اسخلق الاول بل ہم
 وشمید یا اسخلق الاول بل ہم اور رزق کے برکت گان اور زندہ ہستیم ان
 ہر کوہ کا اب کا ہم شک ہے ہر کوہ کا اب کا ہم شک ہے

وشمید
وشمید
وشمید

۱۵ **فِي لَبْسٍ مِّنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ ۚ وَلَقَدْ خَلَقْنَا**

در شبیه اند از آفرینش نو و بر آینه آفریدیم

از کور و هو کا ہے ایک بیٹے میں اور بننے بنایا
الْإِنْسَانَ وَنَعَلْنَا حُلَّةً مَّا تَوَسَّوْا بِهِ نَفْسَهُ ۚ وَ

آدمی را دیدیم کہ چیز کی بنیاد میگذرانند نفس او و
ان کو اور جانیے میں جو بابتین آئین میں اوس کے جی میں اور

نَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ ۚ إِذْ

ما نزدیک تریم تا آدمی از رگ جان
ہم اوس سے نزدیک ہیں و ہر گھڑی رگ سے زیادہ فاصلہ جب

تَتْلُو التَّلْقِينَ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدًا ۚ

کہ یاد گیرند و یاد گیرندہ بہ پہلوئی راستہ نشینند و بر ہر دو یک یک تفسیر
بہتے جائیں پڑھنے و یاد دہانی میں بیٹھا اور بائیں سے بیٹھا

مَا يَلْفُظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ ۚ

ہر بیان کی آواز آدمی کہنے مگر نزدیک او نگہبان منتظر ہوتا ہے
ہنہن بولتا ایک بات جو ہنہن اوس پاس ایک راہ دیکھتا طیارے

وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَٰلِكَ مَا

و پیدا ہوتے موت براستیے نیست خوارانچ
اور آئی بیہوشی موت کی تحقیق یہ وہ ہے

كَنتَ مِنْهُ تَحِيدٌ ۚ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَٰلِكَ

اگر کناہ بکروی و دہدہ کشود و در صور این است
جس سے تو تزلزل را کرتا اور پہونگا گناہ سنگا یہ ہے

فردن کی رگ گردا گردا جان میں
جان میں ہر ایک سے دل سے لگے لگے

اوپر رگ گردا گردا جان میں
اوپر رگ گردا گردا جان میں

یہ جان میں نئی دوا والا اور پری
یہ جان میں نئی دوا والا اور پری

اگر کناہ بکروی
اگر کناہ بکروی

جس سے تو تزلزل را کرتا
جس سے تو تزلزل را کرتا

اگر کناہ بکروی
اگر کناہ بکروی

الشَّيْطَانِ ۝ قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْعَمْتَهُ ۝

سخت گفت دشمنش او را چه کردی که گرسنه بودم این چنین کردی
بولا او سگای ای سگای من سگای من سگای من سگای من

لَكِنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ۝ قَالَ لَا تَخْصِمُوا

لیکن در بود در گمراهی دور زود خصومت نکنید
پر چه نه بود راه بسته دور فرمایا بهر گزانه کرد

لَدِي وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكُمْ بِالْوَعْدِ ۝ مَا

نزدیک من حال نکردم این ازین فرستاده بودم بهر یک شما را وعده
پیر به پاس اورین هیچ چکا سبب می نکردی

بَيِّنَةٍ أَلْقَا لَدِي وَمَا أَنَا بِظَالٍ لِّلْعَبِيدِ ۝

تبیئیر داد و نشود وعده نزدیک من دشمن من هم گفته که بر بندگان
به لقی نهین باتیری پاس اورین ظلم نهین کرنا بدون پرست

يَوْمَ تَقُولُ لِمَنْ يُعَذِّبُكَ أَمْثَلُكَ أَمْثَلُكَ ۝

روزیکه گوئیم دوزخ را آیا پرست دوزخ گوید
جسدن ام کهین دوزخ کو که بهتر چکی

هَلْ مِنْ مَّزِيدٍ ۝ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ

آیا هیچ ازین زیادتر هست و نزدیک کرد ایند و شود بهشت برای امتقان
چهره اورنما سپید و نزدیک لای گمی بهشت در دالون داد

غَيْرِ الْمَوَازِينِ ۝ هَذَا مَا نَوَعِدُونَ لَكُمُ الْوَيْلُ

نه در موازنه گوئیم این را بخور و ده و ده شمار نه که ده شود برای وقوع
دو در نهین سگای من سگای من سگای من سگای من

وای ای دشمن من
وای ای دشمن من

وای ای دشمن من
وای ای دشمن من

یَقُولُ
أَص

وای ای دشمن من
وای ای دشمن من

يُعَذِّبُونَ

وای ای دشمن من
وای ای دشمن من

وای ای دشمن من
وای ای دشمن من

93

محکم دلائل سے مزین متنوع و منفرد موضوعات پر مشتمل مفت آن لائن مکتبہ

1000

فوق

حَفِيطٌ ۝ مِنْ خَشْيِ الرَّحْمَنِ الْغَيْبِ ۚ جَاءَ

و ادب نگارنده هر یک که تمسید از خداوند و پیش آمد

اور کہنے والے کو جو درازن سے بن دیجئے اور لایا
 بِقَلْبٍ مُّسَبِّحٍ ۖ اَدْخُلْهَا بِسْمِ ذٰلِكَ یَوْمَ
 ہر توبہ شدہ کو ہم داخل شوید بہشت ہر ملاستی آمینت روز

المخلوقين ما يشاءون فيها ولدينا خزائنه

ہمیشہ باشند ان تراست آنچه خواهند و بر پشت و زرد یک بازید و از پشت
آہستہ آہستہ کاملہ او کو ہے و مان جو باین اور تہا رہیں پس بچہ نہ دہا

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا

دوسرا ملک کر دیم پین ارمین امپہا کہ قوی تر ہو دند از اینجاسے
اور کتنی نہیں اس کے ہم ان سے پہلے سنگین اوی کی تو بدست ہی ان

رُطَّافُ فُضُولٍ فِي الْبَلَدِ هَلْ مِنْ مَحْصُورٍ ٥

[illegible]

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَلْاٰيٰتِ لِمَنْ يَّعْقِلُ

سرانجام و نشانی از...
 که در پیله و...
 که در پیله و...

أَوَ الْفِتْنَةِ السَّخَرُوهَا كَيْفَ يَكُونُ ۝ وَلَقَدْ

یادداشتی که در دسترس است
و به آینه آفریدم

بر کافه
لشوق
ادک
ارجف

قاعین
وصلا جملی
ح ت

وَتَمِيتْ وَالَيْكُمُ الْمَصِيرُ ۝ يَوْمَ تَشْهَقُ الْأَرْضُ
 دی بر ایم بر کافه مات باز گشت دوری اگر تشکافند زمین
 او یار نیست این اور هم نک ایچنا جمن زمین پستل کرین
 ۲۳۲
 عَنْهُمْ سِوَاكَ ۝ إِعَاذُكَ حِشْرٌ عَلَيْكَ أَيُّسِّرَ
 از این کار برون آید شمشان این انگشتین است آسان برا
 ده دوری بهر ایچ کره یکه آسان به
 ۲۳۳
 نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ ۝ وَمَا أَنتَ عَلَيْهِمْ
 ما به ایم انچه بگویند و نیستی تو بر ایشان
 ۲۳۴
 بِشَيْءٍ ۝ قَدْ كُنَّا فِي غَوَاةٍ سَبِطَةٍ ۝ يَوْمَ تَشْهَقُ الْأَرْضُ
 هم تو به جانیخه من جو کیمه سبته من اور تو بهین اون
 ۲۳۵
 بِجَبَارٍ فَذُكِّرْ بِالْقُرْآنِ مِنْ يَخَافُ وَعَبِيدٌ ۝
 بزرگنده پس بنده بهت آن هر کرا می ترسند از عده عذابین
 زور کرینو الا سوتو سبها قرآن به او سکد جو دور بهر طریقه
 ۲۳۶
 سُورَةُ الذَّرِيَّةِ نَزَلَتْ بِمَكَّةَ ثُمَّ الْفَاسِيَةِ
 آیاتها و کلماتها و حروفها و رکعاتها
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مکتبہ اسلامیہ

۱۷ ذُو قُوَاتِنَا هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَحْجِلُونَ
 گوئیم کہشید این قوت خود را نیست آنچه آنرا شتاب طلب میکرد
 ۱۸ اِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۝ اخْذِينَ مَا تَشَاءُونَ
 بر این متقین در بهستانها و چشمهها هستند بر آنچه میخواهند از بهشتها
 ۱۹ رَبُّهُمْ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ اَوْ رُفُقٌ مِّنْهُمْ اَوْ رُفُقٌ مِّنْهُمْ اَوْ رُفُقٌ مِّنْهُمْ
 پروردگار ایشان بر آنهاست یا از ایشان بودند یا از ایشان بودند یا از ایشان بودند
 ۲۰ كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ الْكَاثِلِينَ ۝
 بودند با آنحضرت که اندکی از شب خواب کردند
 ۲۱ بِالْاَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ۝ وَفِي اَمْوَالِهِمْ
 در شبهای صبح ایشان طلب آمرزش نمودند و در اموال ایشان
 ۲۲ حَقَّ السَّائِلِ وَالْمُعْتَزِّ ۝ وَفِي الْاَرْضِ اَنْبِيَاءُ
 حق تقدر بود بر سوال کننده و بر استغاثه کننده و در زمین انبیا
 ۲۳ لِّلرُّفُقَانِ ۝ وَفِي اَنْفُسِكُمْ اَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ
 ایستادگان و رفیقان و در خود شماست آیه ای تذکره
 ۲۴

و در اموال ایشان
 و در اموال ایشان
 و در اموال ایشان

عَنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْلِمِينَ ۝ فَآخِرُ جَنَّاتٍ مِّنْ كَانَ

نزدیک پروردگار تو برای مسلمانان از بهشت بزرگتر اند پس آوردیم هر کرا بود

فِيهَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۝ فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ

در آن از مسلمانان پس نیافتیم

بَيْتٍ مِّنَ الْمُسْلِمِينَ ۝ وَتَرْكَا فِيهَا آيَةً لِّلَّذِينَ

ترکانه از مسلمانان یعنی خانه حضرت لوط و کنه ایشان و نشان برای آنکه

يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ۝ وَفِي مُوسَى إِذْ

می ترسند از عذاب درودنده و در قصه موسی نشان است چون

أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ۝

فرستادیم او را به فرعون با سلطان روشن

فَقَالَ لِّلْمَلَائِكَةِ وَقَالَ لِّلْمَلَائِكَةِ ۝ فَخَافُوا

پس گفتند ملائکه و ملائکه گفتند و ملائکه گفتند و ملائکه گفتند

وَقَالَ لِّلْمَلَائِكَةِ ۝ فَخَافُوا

و ملائکه گفتند و ملائکه گفتند و ملائکه گفتند و ملائکه گفتند

۳۷

۳۵

۳۴

۳۳

۳۸

۳۶

۳۹

کتاب تفسیر قرآن مجید
جلد دوم
مکتب دارالعلوم دہلی

وَفِي عَادٍ اِذَا رَسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَةَ

دور قشہ عادت بہت چون فرستادیم بر ایشان باد یابی بے منت

ماتذر من شیء انت علیہ الاعمکة

نگذار هیچ چیز را کہ برسد بوی گم سازد آرا

کالرملیوم وفی ثمود اِذْ هَبِلَ كُلُّهُمْ مَثْمُومًا

ماند استخوان و سبزه در قفسه نمودن کہ چون گفتند الشارہ ہرہ مند بشید

حتى جنین فقتلوا عن امر ربهم فاخذتهم

تا کہ جنین کشیدند از زمان پروردگار چنین پس گرفتند بزرگ

الصعقة وهم ينظرون فاستطعوا

نشدند و ایشان می دیدند پس توانستند

من قیام وما كانوا مناصرين وقوا نفعهم

برخواستند و نبودند انعام نشده و ہلاک خستیم قوم نوح را

من قبل انهم كانوا اقواما فاسقین

پیش ازین ہر آینہ ایشان بودند کردی بدکار و آسمارا

استیسیہ پدید تفرودہ ہستے لوگ سینہ علم اور آسمان

الصعقة
رود و صفت

قتلوا
کشتند

نفعهم
نفعشان

فاسقین
بدکاران

بِذَنبِهِمْ لَا يَأْتِيهِمْ وَإِنَّهُمْ لَمُتُّوا قَبْلَ الْوَحْيِ وَلَا يَصْلَحُونَ
بِذَنبِهِمْ لَا يَأْتِيهِمْ وَإِنَّهُمْ لَمُتُّوا قَبْلَ الْوَحْيِ وَلَا يَصْلَحُونَ
بِذَنبِهِمْ لَا يَأْتِيهِمْ وَإِنَّهُمْ لَمُتُّوا قَبْلَ الْوَحْيِ وَلَا يَصْلَحُونَ

تَذَكَّرُونَ ﴿فَقُلْ إِلَى اللَّهِ أَنِي لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيرٌ
تَذَكَّرُونَ ﴿فَقُلْ إِلَى اللَّهِ أَنِي لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيرٌ
تَذَكَّرُونَ ﴿فَقُلْ إِلَى اللَّهِ أَنِي لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيرٌ

كُنَّا لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيرٌ ﴿فَقُلْ إِلَى اللَّهِ أَنِي لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيرٌ
كُنَّا لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيرٌ ﴿فَقُلْ إِلَى اللَّهِ أَنِي لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيرٌ
كُنَّا لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيرٌ ﴿فَقُلْ إِلَى اللَّهِ أَنِي لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيرٌ

قَالُوا سِحْرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ﴿أَتَوْا صَوَابَهُ بَلْ كَذِبٌ
قَالُوا سِحْرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ﴿أَتَوْا صَوَابَهُ بَلْ كَذِبٌ
قَالُوا سِحْرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ﴿أَتَوْا صَوَابَهُ بَلْ كَذِبٌ

قَوْمٌ طَائِفُونَ ﴿فَقُلْ عَنْهُمْ فَمَا أَنتَ بِمَلُومٌ
قَوْمٌ طَائِفُونَ ﴿فَقُلْ عَنْهُمْ فَمَا أَنتَ بِمَلُومٌ
قَوْمٌ طَائِفُونَ ﴿فَقُلْ عَنْهُمْ فَمَا أَنتَ بِمَلُومٌ

بابه
بناوه و اینها

بناوه و اینها

والله اعلم

وہی ہے جو اپنے بندوں کو جو چاہے اور جہاں چاہے اور کھانا کھاتا ہے اور پانی پاتا ہے اور وہی ہے جو اپنے بندوں کو جو چاہے اور جہاں چاہے اور کھانا کھاتا ہے اور پانی پاتا ہے

۵۵

وَذَكَرَ فَازَ الذِّكْرِ اِي تَفْعَلُ الْمُؤْمِنِينَ

اور یاد دہا کرے کہ جہاں کھانا کھاتا ہے اور پانی پاتا ہے اور وہی ہے جو اپنے بندوں کو جو چاہے اور جہاں چاہے اور کھانا کھاتا ہے اور پانی پاتا ہے

۵۶

وَمَا خَلَقْتَ الْجَنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِعِبَادِي

اور میں نے جنوں کو بنایا ہے جن اور آدمی جو اپنی بندگی کو

۵۷

مَا أَرِيَهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أَرِيَهُمْ

نہیں دیکھتا ان کے روزانہ اور نہ ہی ان کے روزانہ

۵۸

إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ

ہر آئینہ خدا ہے جس نے ہندہ خداوند توانا زوردار ہے جس نے

لَّذِينَ ظَلَمُوا أَنْ تَنْصُرَهُمْ لِيَفْجَأَ وَجْهُهُمْ

ان کے لیے کہ ان کے لیے نہ ہو کہ ان کے لیے نہ ہو

۵۹

فَلَا يَسْتَعْجِلُونَ قَوْلِ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

پس نہ توجہ نہ کرتے ہیں کہ ان کے لیے نہ ہو

۶۰

مِنْ يَوْمِ يُنْفَخُ الْأَشْجَارُ عَنْ عُلْوِهَا

اور ان کے لیے نہ ہو کہ ان کے لیے نہ ہو

۶۱

الرازق المتين

الطوال

وَسَيَرُ الْجِبَالَ سِيرًا قَوِيلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمَلَائِكَةِ

وردان شود کو بهار روان شدی پس ای آن روز در میان کوهها

الَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ يَوْمَ يَذَرُهَا

اما که ایشان به میوه گوی بازی میکنند روزی که بختی را کرده

إِلَى نَارٍ جَهَنَّمَ دَعَا هَذِهِ النَّارُ

ایسکه آتش روزی که روان کردی این است آتشی که

كُنْتُمْ بِهَا تُكَلِّبُونَ أَفَنَسِي هَذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تَعْقِلُونَ

شما را روزی که می خوردید آیا فراموش است این یا شما را عقل

أَصْلَوْهَا فَاصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَاءَ عَلَيْكُمْ

در آید این آتش پس صبر کنید یا نکنید برابر است بر شما

أَمَّا الْخِزْيُونُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ أَرْأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُمْ

جز این نیست که خزان او خواهد شد بحسب آنچه می کردید بر آید متعین

فِي جَنَّتٍ وَنَفِيمٌ فَكَلِمَتٌ مِمَّا أَنْتُمْ رِجْمُونَ

در بهشت است و نایاب است پس کلمه ای است از آنکه شما را می ریزند

فَكَلِمَتٌ

بسم الله الرحمن الرحيم
و قد علمت اني قد اتممت هذا الكتاب
بسم الله الرحمن الرحيم

مجلس شورای اسلامی

مصدقہ فیروز خان و صاحبزادہ

برابر یکدیگر گسترده و که مندا کنیم ایشان را جوران جسم یکپارده و انکار
از این جهت قتل را و بپایه و در سینه او کوفه کرد این بر روی قتل ایشان بود

ایمان آورده اند و بر ایشان
است اولاد ایشان در ایمان برسانند

فَإِنْ رَأَيْتَهُمْ يَتَّبِعُونَكَ بِهَؤُلَاءِ آيَاتِنَا فَاعْلَمْ أَنَّهُمْ لَا يُفْقَهُونَ

اولاد البیتا من اولاد النبی و اولاد اهل بیت
اولاد النبی و اولاد اهل بیت و اولاد اهل بیت
اولاد النبی و اولاد اهل بیت و اولاد اهل بیت

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد
الذي جاء به الهدى والبرهان
والله اعلم بالصواب

[illegible]

مستألف
بمطبعة الديار
عبد الحميد
البربر

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

الشمس
والقمر

سورۃ

لَعُونًا لِيَوْمِ
دَح و ح ف

لَعُونًا لِيَوْمِ
دَح و ح ف

لَعُونًا
لِيَوْمِ
دَح و ح ف

۲۳

فِيهَا كَاسًا لَّعُونًا لِّمَا كَانُوا يَكُونُونَ وَيَكُونُونَ

انجا پیالہ نہ پہنچو وہ گویا ہندوستان میں نہ بڑے کاری و آمد دیکھتے
وہ ان پیالہ نہ پہنچتا ہے اس شراب میں نہ گناہ میں نہ ان کے

۲۴

عَلَيْهِمْ غُلَامَانِ لَهُمَا كَانَهُمَا لَوْ لَوْ مَكْنُونِ

دو لڑکے ان کے جو اپنے حیدر ان ان کے گناہ ان کے جو ان کے دروازے پر پہنچتے
اون کے پاس جو کچھ اون کے گویا وہ موتی میں غلات میں دہریے

۲۵

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ

دوسرے اور بعض ایشان ابر بعض از یکدیگر سوال کسان
اور مومنہ کا ایک دوسرے کی طرف آہیں میں پہنچتے

۲۶

قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أُمَّلِنَا مُشْفِقِينَ

گفتند ہر آئینہ ہمیشہ ازین در میان اہل نظر خود ترسان بودیم
جو کہ ہم تھے اپنے گھر میں ڈرتے تھے

۲۷

فَمَنْ لَّهِ عِزًّا وَقَدْ عَلِمْنَا أَنَّ لَلسَّيِّئِينَ

پس نعمت خداوندان و خداوندان کا داشت ارا از عذاب ہمارے
پس احسان کیا اللہ کے ہم پر اور انجا با ہم کو کون کے عذاب سے

۲۸

إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ

ہر آئینہ ہم ازین عبادت میکردیم اور آئینہ ہمیشہ احسان کنندہ تھے
ہم ان کے سے پکارتے تھے او کو بیشک وہی ایک مہربان رحیم والا

وَلَا كَيْفَ لَنَا أَنْتَ بِنِعْمَتِكَ بِكَ بِكَ هِنَ وَلَا

بہت کم ہمارے کہ تو اپنے رب کے فضل سے بڑیوں والا نہیں ہے

فانک

مَجْنُونٌ ۞ اَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ مِثْلَ بَعْضِ الْمُرْسَلِينَ ۞
 دیوانہ بلکہ آیا گونید شاعریت انظار کی چشم در حق اجازت
 دیوانہ کی کہتے ہیں بہت شاعر ہے ہم راہ دیکھتے ہیں اسے
 الْمُنُونِ ۞ قُلْ تَرِيعُوا فَاَنِي مَعَكُمْ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ۞
 زمانہ را بگو انظار بکشید ہر آنکہ میں ہاں ہوں از انتظار کشند بگاہم
 شہی کی تو کہنے ہم راہ دیکھو کہ میں کی شہی کے ساتھ راہ دیکھتا ہوں
 اَمْ تَأْمُرُكُمْ اَنْ تُعْبِدُوا مَا لَكُمْ مِنْ شَيْءٍ ۞ اَمْ تَأْمُرُكُمْ اَنْ تُعْبِدُوا مَا لَا يَعْبُدُ ۞ اَمْ تَأْمُرُكُمْ اَنْ تُعْبِدُوا مَا لَا يَعْبُدُ ۞ اَمْ تَأْمُرُكُمْ اَنْ تُعْبِدُوا مَا لَا يَعْبُدُ ۞
 آیا سفیر باد میں عقیدہ عقیدہ ایشان یا ایشان گردای اسرشد
 کیا ان کی عقیدیں ہی سیکھائی ہیں ان کو بارہ لوگ شرارت پر ہیں
 اَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُ بَلْ لَا يُفْقَهُونَ ۞ فَلْيَاثُوا ۞
 آیا سیکھو میند کہ بر حسب است قرآن فی بلکہ ایمان ہی آرند پس باید کیا باز
 کہتے ہیں یہ بات بنانا یا کوئی نہیں براؤ کو حقین نہیں پرچہ کیا ایمان
 بَعْدَ اَيْتِ مَثَلِهِ اِنْ كَانُوا صٰدِقِيْنَ ۞ اَمْ ۞
 سخنے مانتہ ہیں اگر است گو ہستند آیا
 کوئی بات اسبطر کی اگر وہ سچے ہیں کیا
 خَلَقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ اَمْ هُمْ الْخٰلِقُوْنَ ۞ اَمْ ۞
 ایشان از بدہ شدند فیض از سر بسندہ ہا ایشان خود آفریدہ کاراند آیا
 وہیں سبکے ہیں آب ہی آب یا وہی ہیں بنائے و س کے یا ف
 خَلَقُوا السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بَلٰى يَوْمَئِذٍ ۞
 آفریدہ اند آسمانہا و زمین را بلکہ ایشان باور سیکھتے
 آدمہوں نے بنائے آسمان اور زمین کوئی نہیں پر حقین نہیں کہتے

۱۹

۲۰

۲۱

۲۲

۲۳

۲۴

۲۵

۲۶

الطوار

المصيطرون
بالاشام من الصاد الزاد
خصل و اختص عن قفا
بالعين ل و اختص عن نفع م د

۳۴
 اَمْعِنَاهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ اَمْ هُمُ الْمُصِيطِرُونَ
 آيا نزد يك نشان خزانها پروردگار است يا اينها چيره دست
 كيا اون كس هستند كه خزانها پروردگار است يا اينها چيره دست
 اَمْ لَمْ يَسْمَعُوا فِيهِ فَلْيَاثِمُوا
 آيا اينها نشنيدند كه بران صود کرده ميشود پس بايد كه يادگار بشمار
 كيا اون باس كوي بيشترين بيشترين است يا اينها چيره دست
 ۳۵
 بِلَاطِنٍ مُّبِينٍ اَمْ لَهُ الْبَنَاتُ كُلُّهُنَّ
 دليل ظاهر است آيا خدا را دختران بيدارند و شمار ايران
 كيا او كس است كه بان بيشان امرها را بيشترين
 ۳۶
 اَمْ لَمْ يَسْمَعُوا جُرْأَفْعُهُمْ مِنْ مُّغْرَمٍ مُّثْقَلُونَ
 آيا سوال ميكني از نشان مرد بر رسالت اين نشان را از غمگران بارنده
 كيا تو نميگفتي كه اين كسها سوان بيشترين كيا چيره دست
 ۳۷
 اَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ اَمْ يُرِيدُ
 آيا نزد يك نشان علم غيب است پس بيشترين كيا چيره دست
 كيا او كس است كه بيشترين كيا چيره دست
 ۳۸
 كَيْدًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ
 بداند شي پس كاست ان اينها تند و در غمزه اند بيشترين كيا چيره دست
 كيا او كس است كه بيشترين كيا چيره دست
 ۳۹
 اَلَمْ يَكُنِ اللَّهُ يَجْعَلُ الْوَسِيلَةَ
 آيا اينها نشنيدند كه بيشترين كيا چيره دست
 كيا او كس است كه بيشترين كيا چيره دست

وَأَن يَرَوْا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا ۖ

اور اگر یہ سب نیکو بارہا آسمان افتادہ گویند
اور اگر کہیں ایک شے آسمان سے گرتا کہیں

سَحَابٍ مَّرْكُومٍ ۚ فَذَرْهُمْ حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ

ابن ابرہہ پر ہمیشہ سے گداز رہا تھا اگر ملاقات کنندہ ان کو
بہت سی کامیابی ہو تو چھوڑ دیا ان کو جب تک ملین اپنے دن سے

الَّذِي فِيهِ يَصْعَقُونَ ۚ يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ

کہ در ان پہنوش کردہ شوند روزیکہ ارفع کنند از ایشان
جس میں ان پر گڑا کا پڑے گا ف جب ان کا نہ آویسے گا ان

كَذَّبُوا سُبُحًا ۚ هُمْ يَنْصُرُونَ ۚ وَأَن لِّلَّذِينَ

مکڑا ان پر چیز پڑا وہ ان شان نصرت دادہ شوند وہ اپنے
انکا داؤ کچھ اوشان کو بد پہنچے گی اور ان

ظَلَمُوا عَذَابًا بَآدُونَ ذَٰلِكَ وَلَٰكِن أَكْثَرُهُمْ

سے بکار از عذاب است غیر این دیکر اکثر ایشان
گنہگاروں کو ایک بار سے اس سے دیر پہلے پر وہ بہت

يَعْلَمُونَ ۚ وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا

میدانند و صبر کن بانتظار حکم پروردگار خود ہر آنہ تو حضور پر
نہیں جانے اور تو ہر بارہ منتظر ایک حکم کا کہ تو ہماری کہوں سارا الیہ

وَمَا لَكُم مِّنْ آلِهَةٍ إِلَّا إِلَٰهٌ وَاحِدٌ يُعْزِزُ

ہاں ہر ایک کے سوا ایک ہی خدا ہے جو تارک
ہاں ہر ایک کے سوا ایک ہی خدا ہے جو تارک

یاقولوا
اور خلفا

یصعقون
غیر کن ف

و
ناون از کلمہ ناون
پہلوی و شیعہ باقی

آدبر
ل

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ

سُورَةُ الْفُحْمِ نَزَلَتْ بِمَكَّةَ إِلَّا الَّذِينَ يُجْتَنِبُونَ إِلَّا بِعَثَرَ

أَيَاتُهَا وَكَلَامَاتُهَا وَحُرُوفُهَا وَرُكُوعَاتُهَا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْحَمْدُ إِذَا هَوَى ۝ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ

مَسْمُومًا أَجُونُ فَذَرْنَاهُ كِرَاهٍ نَشَدَ ابْنُ يَارِيسَ مَا

نَسَمُ هَيْتَ تَرْبِكِي جِبْ جَبْ كَرِيْفَ بَهَا نَهْنِ تَهَارَا رَفْنِ

وَمَا أَخْوَى ۝ وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَى ۝ إِنْ هُوَ إِلَّا

وَعَلَا نَكْرَدَاهُ رَا دَعْنِ نِيْكَوِيْدِ اَزْخَوَا شَهْرُشَنْشِ نِيْشَنْشِ نَزْآنِ مَرْ

اَوْرَبِيْ رَاهِ نَهْنِ جِلَا اَوْرَهْنِ بُوْلَا اِيْجِيْ جَاوِيْ بِيْزَكْمِ هِيْجِيْ

وَحْيِ يُوحَى ۝ عَلَيْهِ شَدِيدُ الْقُوَى ۝ ذُو مِرَّةٍ

وَحْيِ كِتَابٍ اَوْشَدَ شِدُوْ اَمُوْضَةٍ هِتْ اَوْرَا شَهْرُشَهْرُ بِيْاَوْتِ مَا حَبَسَ

بِهَنْجَا هِيْ اَوْنُوْ سَكَمَا يَنْشِتْ نُوْنُوْ دِيْ كِيْ نِيْ زُوْرَاوْرِيْ

فَاَنْشُرَا ۝ وَهُوَ بِالْأَفْقِ الْأَكْمَلِ ۝ تَمْرُ دَنَا

پِيْ رَاْسْتِ سَهْمَاوْنِ شُوْشُوْ اَوْنَاوْ بِلَنْدِ اَسْمَاوْنِ بُوْر

بِهَرْ سِيْدَا يِيْطَا اَوْرَدَه تَهَا اَوْسِيْ كَا رِيْ اَسْمَاوْنِ كِيْ پِهَرْ نِيْكَوِيْدِ

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ

منقول من کتاب...

علا بنیامین بن...

ضری

۱۹

وَالْمُحْيِي ۝ وَمِنۡوَةِ الثَّالِثَةِ الْآخَرَى ۝ اَلَمْ

و غزنی را و نبات سوین بیت بودا

۲۱

الذِّكْرِ ۝ وَلَهُ الْآخِرُ ۝ تِلْكَ اِذَا قُسِمَتْ

نزد شد و خدا را و خسته این است نگاه

۲۲

ضَائِرِي ۝ اِنْ يَشَاءِ اَلَا نَسْمِعُ مَا

بی ایضا و شد نیست این مگر نام صحت که مقرر کرده

اَللّٰهُ وَاَبَاؤُهُمْ اَنْزَلَ اِلٰهًا مِّنْ سُلْطٰنٍ

و در آن نهاد و در آن یاور است خدا بر خفته آن حاج و بی

اِنْ يَشَاءُ اَلَا نَسْمِعُ مَا نَقُصُّ

پیر و می نیست مگر و هم ناسمعه را و چیز را که و آتش می کشد

۲۳

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ نَذْرٌ مِّنْ اَمَلٍ اَلَا يَتَذَكَّرُوْنَ

و هر آینه آمد است ایشان را از یاد و کار ایشان است اما نیست آوی را

۲۴

مَّا تَقِي ۝ اَلَا اَخِرَةُ وَاَوَّلٰى ۝ وَكَمۡرِ

اخر آرد و کند پس خدا را است ایشان و این جهان و بسیار

ع

۲۵

چو چای سواد و سینه کشته و چای و در سینه و در سینه

علا بنیامین بن...

در آینه

مَلِكٌ فِي السَّمَوَاتِ لَا يُعْنِي شَقَقُهُمْ شَيْئًا وَلَا
 رُسُلُهُمْ وَلَا سُلْطَانُهُمْ لَا يَنْفَعُ تَكْبِيرُهُمْ شَيْئًا وَلَا
 نَزِيلُهُمْ مِنْ أَسْمَانٍ بَيْنَ كَامٍ هَبْنِ أَلَى أَرْضِكِ لَسْفَارِشِ كَهْمِ مَكْرٍ
 مِنْ بَعْدِ إِيَّاكَ يَا ذَاكَ اللَّهُ مَلِكٌ يَشَاءُ وَيُكَضِي

بعد از آنکه دستور خود را در رضا شد و هر که خواهد
 میبایست که از او بگریزد و از او بگریزد و او را بگریزد

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيَسْمَعُونَ

مَلَكًا تَسْمِيَةً الْأَنْثَى وَمَا لَهُمْ

شبهه که از نام نام زنانه و در آن و در آن و در آن

يَهْمُ مِنْهُمْ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَأَوَّاتٍ

ظَنُّوا أَنْ يَفْعَلَهُمْ شَرُّ الْمَلَائِكَةِ الَّذِينَ هُمْ يَكْفُرُونَ

الظَّنُّ لَا يَكُونُ مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا فَأَعْرِضْ

عَنْ مَنْ تَوَكَّلَ عَنْ ذِكْرِنَا وَلَوْ كُنَّا آلَ الْكَافِرِينَ

از کسی که تو را از یاد کردن ما و اگر ما را از یاد کردن ما

از کسی که تو را از یاد کردن ما و اگر ما را از یاد کردن ما

از کسی که تو را از یاد کردن ما و اگر ما را از یاد کردن ما

کلمه پند و اندرز
استان در خفا

۲۹

الَّذِي أَذَلِكَ مَبْلَغُهُ مِنَ الْعِلْمِ أَنْ يَكُنْ

این جهانی را این است نهایت ایشان از روی دانش آنکه هر آینه پرورگار

هوَا عِلْمٌ مِنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ عِلْمٌ

توانست آیه که غلط کرد راه خدا را و او دانا هست

بِمَنْ أَهْتَكَلْ ۝ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي

بهر که آه یافت و خدا اوست آنچه در آسمانهاست و آنچه در

الْأَرْضِ لِيُجْزِيَ الَّذِينَ أَسَاءُوا بِمَا عَمِلُوا

زمین است عاقبت کار خستند آنرا که بدکاری کردند بحسب آنچه عمل نمودند

وَالَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحَسَنِ ۝ الَّذِينَ

و بخیران آنرا که بخیر کردند بحسب نیکی

يَجْتَبُونَ كَبِيرَ الْأَثَرِ وَالْفَوَاحِشِ لَا إِلَهَ إِلَّا

برگزینند بزرگ گناهان و بجا نیاید سوگند اینست

إِنَّ رَبَّكَ وَسِعَ الْغَفْرَةَ هُوَا عِلْمٌ يَكْمُلُ بِهِ

را آنچه پروردگار تو بسیار بخشش است اوست دانا را احوال تمام شد

ربیع

لنجزی

لنجزی

کبیر
فان رکن

اَنْشَاكُمْ مِنَ الْاَرْضِ وَاِذَا اَنْتُمْ اَجْتُمْ فِي

کردمشمار از زمین و اینکه شما بجای خود
ناتوانی از زمین است و در جایی که
بَطُولِ اَمْنَتِكُمْ فَلَا تُرْكُكُمْ اَنْفُسُكُمْ
شکم ما در آن خویش پس ستایش کنید خویش را

هُوَ اَعْلَمُ بَيْنَ النَّاسِ اَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَدْعُو

خدا را آنست که کسی را که در گردان
و بهتر جان من چون پنج جلا بهلا و دینداره من بے مونس بهر

وَاعْطَى قَلِيلًا وَاَكْثَرًا اَعِنْدَهُ عِلْمُ

داد اندکی از مال و محنت دل شد با نزدیک است علم
از لایا تهورا سا اور سخت نکلاں کی او سکے پس خبر ہے

الْغَيْبِ فَهَوِيَ اَنَّى اَمَرَ لِي بِلِجَابِ مَاءٍ وَصَحْفٍ

غیب پس گویا او هر چیز آشپزی بند و یا خبر داد و نشاند با پنجه در صحیفهای
غیب کی سوده و بکتا ہے کی او سکو خبر نہیں پہنچی جو ہے و قونین

مُوسَى وَاِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّى اَلَا تَزِرُ

موسی و ابراهیم و انا دار بود منموش برخواست
موسی کے اور ابراهیم کے جن نے پورا امارت کہ او شانائین

وَاِزْرَةً وَاِزْرًا خَرَى وَاَنْ لِّكَ الْاِنْشَاءُ

ایج بردار زده بارگناه گیرا و آنکه زسد آدبے را
او تھا بے والا بوجہ کسی دوسری کا اور یہ کہ آدمی کو ہی ملتا ہے

۳۷

۳۲

۳۵

۳۴
۳۷

۳۸

اَنْشَاكُمْ مِنَ الْاَرْضِ

اَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَدْعُو

ابراہیم
و اختف من م

اَنْشَاكُمْ مِنَ الْاَرْضِ

والف

سورة القمر تزلزلت مكة غير من الجمل لاية ثم

اياتها وكلما انها وحروفها وركعاتها

بسم الله الرحمن الرحيم

اقتربت الساعة والنشق القمر وان يروا

آية يعرضوا ويقتولوا اسحر مستمين وكذبوا

واشبعوا هواهم وكل امر مستقر وقتلوا

جاءهم من الانبياء ما فيه من دجر وحكمة

آية مستدركه من الانبياء ما فيه من دجر وحكمة

آية مستدركه من الانبياء ما فيه من دجر وحكمة

مكة انما كانت من انفسه انفسه
انفسه من انفسه من انفسه من انفسه
انفسه من انفسه من انفسه من انفسه
انفسه من انفسه من انفسه من انفسه
انفسه من انفسه من انفسه من انفسه

انفسه من انفسه من انفسه من انفسه
انفسه من انفسه من انفسه من انفسه
انفسه من انفسه من انفسه من انفسه
انفسه من انفسه من انفسه من انفسه
انفسه من انفسه من انفسه من انفسه

انفسه من انفسه من انفسه من انفسه
انفسه من انفسه من انفسه من انفسه
انفسه من انفسه من انفسه من انفسه
انفسه من انفسه من انفسه من انفسه
انفسه من انفسه من انفسه من انفسه

بِالْفَةِ فَمَا تَعَزُّ النَّادُ فَقُلْ عَنْهُمْ قَوْلُ يَكُ

تمام پس فائدہ میندہ ترساید نہا پس اعوان کن ایشان آرزو کہ خواند
ہر کام نہیں کرے ڈر سنا سو سوٹ یا لون کی طرف جسٹہ بکار

الدَّاعِ إِلَى الشَّيْءِ كَرَحْشَعًا أَصْرَهُمْ

خواندہ بسوی چیز ی ناخوش نیایش ظاہر شدہ ہند برستم ایشان
بکار بنے والا ایک آن دیکھی چیز کوٹ نوی انہوں کل نہیں

يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ

بر آئند آروز از قبور گویا ایشان طرح
نکل پڑن بزور سے جیسے

مُنْشَرُونَ مُوْطِعِينَ إِلَى الْإِلَهِ يَقُولُ

پراگندہ اندشتان کنان بسوی آن خواندہ گویند
بکھر پڑی دوڑتے جاوین بکار پر کہتے

الْكَافِرِينَ هَذَا يَوْمَ عَسْرِكِ كَلْبِ

کافران ابن رؤیت دشوار دروغ شمارند
منکر بہہ دن سکل آبا جہو ہٹلا چکے ہن

قُلْ هُمْ قَوْمٌ نَّوْحٌ فَلَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ قَوْمًا

پیش از ایشان قوم نوح پس دروغ نشتند نہ مارا گفتند
ان کے پہلے نوح کی قوم بہر جہو ہٹا کہا ہمارے سید کے کو اور بویے

مَجْنُونٌ وَازْدُجِرْ فَذَعَارًا لَهُ أَوْ مَعْلُوقٌ

دیوانہست و با دوہن رفت گشتند پس عا کر و بچتا پڑ لگاؤ دیکھ سن سناؤ
دلو آندے اور ہر گاہ لپا پڑ لگاؤ اسے بچ رہا کو کہ من دیکھا ہوں

الدَّاعِ إِلَى

۳۰ ح اشار
دلی الحالین دہج

۶ نکر خشتہ

دو ح ف ر
ح ک ن ر

ف ن لوی جہد کو

۷ الدَّاعِ إِلَى

۳۰ ح اشار
دلی الحالین دہج

۸

۴

۳۶
 ہر پندہ پہنیں کہ ہمیشہ کہ ۱۲ ص
 بکت نام ہو سیکھ گون کاون اپنی
 دل سے نہ اونی

۱۸ **كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِي ۖ اِنَّا اَرْسَلْنَا عَلَيْكُمْ مُمُتًا**

ہو عفت من و ترسانہ ہمارے ہر آئینہ زستانہ ہم پریشان آباد
 ہوا میرا عذاب اور میرا ڈر کا جسے بھیجی اود پر

۱۹ **صَرَصَرًا فِي يَوْمٍ خَسِيسٍ مُّسْتَمِرٍّ ۖ تَنْزِعُ النَّاسَ**

تندرا در دراز اشوم بغایت سخت بر سیکھ مر دنازل
 سبب کی ایک خوبت کے دن جو چلے گئے اور کہا ورنہ کو

۲۰ **اَكَا تَهْتَدُوْنَ اَمْ اَنْتُمْ فُتِحُمْ فَاَنْتُمْ كَانَتْ**

گو یا انسان تندرا و رخت خراب از حج بر کنہ اند پس چگونه بود
 جسے وہ جسٹین کجور کی ہن اوکڑی بڑی پھر کبسا ہوا

۲۱ **عَذَابِي وَنُذُرِي ۖ وَلَقَدْ اَلَيْنَا الْقُرْآنَ**

عفت من و ترسانہ ہمارے دہر آئینہ آسان کردہ ایم فرازا
 میرا عذاب اور میرا ڈر کا اور جسے آسان کیا آسان

۲۲ **لِلَّذِي كَرِهَ قَوْلَ مِنْ مِّنْ كَرِهٍ كَذِبِكُمْ**

ناپندہ گونہ پس آیا حج بندہ بریدہ ہست دروغ شمرند
 جسے کو پھر ہے کوئی سوچے والا جھوٹا ہے

۲۳ **ثُمَّ اِنَّا نُنْذِرُ فَاَلَا اَلْبَشَرُ مِمَّا وَاَحَدًا**

تو ہم خود ترساند گاڑا پس گفتند کہ آدمی را از قوم خوش
 نمودے ڈر ستانی پھر کہنے لگے کیا ایک آدمی ہم ہی میں کا کلا

۲۴ **تَتَّبِعُهُ اِنَّا اِذَا الْفِي ضَلَالٍ وَسُعْرٍ ۖ اَلْقَى**

پہر آدمی کہنم ہر آئینہ مانگا ہر گرا ہی و دیوانگی ہمیشہ ایمانزل نرودہ
 ہم ادیکے کہے پر چلین کے تو تو ہم غلطی میں پر اور سو اہن کیا اتری

نُذُرِي

و صد ج
 دلی ای لین ج

يَوْمٍ

نُذُرِي

و صد ج
 دلی ای لین ج

ع

سَتَعْلَمُونَ
حرف

۲۵ الذِّكْرُ عَلَيْكُمْ مِنْ بَيْنِنَا كُلُّهُ كَذَلِكَ نَسْتَعْلَمُونَ
 بروی اعلیٰ از میان باینکه بلکه او دروغ گوئی خود پسندست
 اسی پر جھوٹی ہمیں سے کوئی نہیں پہچانے گا بڑائی مارتا
 ۲۶ سَتَعْلَمُونَ غَدًا مِنْ أَلْكِ كَذَلِكَ نَسْتَعْلَمُونَ
 خواهند دانست فردا کست دروغ گوئی خود پسند
 اب جان لیں گے کل کو کون سیے جو مٹا بڑائی مارتا
 ۲۷ اِنَّا مَرْسِلُوا السَّاعَةَ فَتُنَّةً لَكُمْ فَارْتَقِبْهُمْ
 پر آئندہ انھیں فرستادہ شدہ آزمائش ہے تم پر تمہاری
 ہم پہنچنے میں اونٹنی ان کے جاننے کو سو دیکھتا رہ ان کو اور
 ۲۸ اصْطَبِرْ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا بِمَا وَعَدْتُمْ بِهِمْ
 صبر میں کر و خبر دے ان پر کہ اگر تمہارے در بیان نشان
 پورا رہ اور سبک او کو کہ پانی کا پٹا ہے ان میں
 ۲۹ كُلُّ شَرِّبٍ مُخَضَّرٍ فَنَادُوا صَاحِبَهُمْ
 ہر ایک شربت از آب حاضر و دو حاضر ہیں اور او نے بار خود را
 ہر باری پر پہنچا ہے ہر ایک اپنے رب کو
 ۳۰ فَتَعَالَى فَعْرٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنَدَى
 پس دست درازی کرد و مجروح شد پس چگونه بود عقوبت من و نالانگہا
 ۳۱ اِنَّا ارْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيَّحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا
 پر آئندہ ما فرستادیم بر ایشان یک نعرہ پس شنیدند
 ۳۲ سَمِعْنَاهُمْ يَوْمَئِذٍ يَرْثِيكَ بَعْضُ آلِهَةٍ
 ہم نے بھی اُن پر ایک جگہناڑ
 ۳۳ اِنَّا ارْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيَّحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا
 پر آئندہ ما فرستادیم بر ایشان یک نعرہ پس شنیدند
 ۳۴ سَمِعْنَاهُمْ يَوْمَئِذٍ يَرْثِيكَ بَعْضُ آلِهَةٍ
 ہم نے بھی اُن پر ایک جگہناڑ

فلان آدمی سے پانی برفانی نہیں پاتا
 یہاں سے تو اندر سے پانی پڑاوی
 ایک دن وہ جادو اور ایک دن سبک
 ۱۲ اعلیٰ

الذکر
 سَمِعْنَاهُمْ يَوْمَئِذٍ يَرْثِيكَ بَعْضُ آلِهَةٍ
 اِنَّا ارْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيَّحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا
 سَمِعْنَاهُمْ يَوْمَئِذٍ يَرْثِيكَ بَعْضُ آلِهَةٍ
 اِنَّا ارْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيَّحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا

۳۸
 خطره احاطه است از آنجا که
 خنک و خازر است که از آنجا که
 و آن بر در زبان بیاورد
 خداوند آن را نازل شده است

خطره

خطره

۳۸
 كَسِيمٌ لِّخَطِيئَةٍ ۖ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا الْقُرْآنَ
 ۳۹
 اَلَا تَكْفُرُ فَاَمْرًا ۚ كَذٰبٌ قَوْمٌ لُّوٓطُ
 ۴۰
 بِالْمُذْنِبِ ۚ اِنَّا اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا ۙ
 ۴۱
 اَلْ لُّوٓطُ ۙ خَبْرُهُمْ بِسُوءِ نِعْمَةٍ مِّنْ عِنْدِنَا
 ۴۲
 كَذٰلِكَ يَجْزِي مَنْ شَكَرَ ۚ وَلَقَدْ اَنْذَرْتَهُمْ
 ۴۳
 عَزِيزَةً ۙ فَطَمَسْنَا اَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابَ
 ۴۴

ال لوط
 بالادغام مختلف
 ح

۳۸
 كَسِيمٌ لِّخَطِيئَةٍ ۖ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا الْقُرْآنَ
 ۳۹
 اَلَا تَكْفُرُ فَاَمْرًا ۚ كَذٰبٌ قَوْمٌ لُّوٓطُ
 ۴۰
 بِالْمُذْنِبِ ۚ اِنَّا اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا ۙ
 ۴۱
 اَلْ لُّوٓطُ ۙ خَبْرُهُمْ بِسُوءِ نِعْمَةٍ مِّنْ عِنْدِنَا
 ۴۲
 كَذٰلِكَ يَجْزِي مَنْ شَكَرَ ۚ وَلَقَدْ اَنْذَرْتَهُمْ
 ۴۳
 عَزِيزَةً ۙ فَطَمَسْنَا اَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابَ
 ۴۴

۳۸
 خطره احاطه است از آنجا که
 خنک و خازر است که از آنجا که
 و آن بر در زبان بیاورد
 خداوند آن را نازل شده است

۳۷
۳۸
وَنُذِرُ ۝ وَلَقَدْ جِئْتُمُوهَا مِنْ قَبْلِ هَٰذَا بِآيَاتِنَا فَكُنْ ۝ وَلَقَدْ لَبِثْتُمْ فِيهَا
وَنُذِرُ ۝ وَلَقَدْ جِئْتُمُوهَا مِنْ قَبْلِ هَٰذَا بِآيَاتِنَا فَكُنْ ۝ وَلَقَدْ لَبِثْتُمْ فِيهَا
غَدَقْنَا عَنَّا ۝ وَلَقَدْ لَبِثْتُمْ فِيهَا
لَقَدْ جِئْتُمُوهَا مِنْ قَبْلِ هَٰذَا بِآيَاتِنَا فَكُنْ ۝ وَلَقَدْ لَبِثْتُمْ فِيهَا
الْفِرْعَوْنِ النُّذُرُ ۝ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا
فَاخَذْنَاهُمْ أَخَذَ عَزِيزٌ مُقْتَدِرٌ ۝ فَكَفَّارُ
خَيْرٌ مِّنْ أَوْلَٰئِكُمْ ۝ لَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ ۝ وَلَقَدْ لَبِثْتُمْ فِيهَا
يَقُولُونَ ۝ لَقَدْ جِئْتُمُوهَا مِنْ قَبْلِ هَٰذَا بِآيَاتِنَا فَكُنْ ۝ وَلَقَدْ لَبِثْتُمْ فِيهَا

أَبْصِرْ وَيَعْلَمَنَّ الدُّبْرُ ۝ بَلِ السَّاعَةُ مَوْجِعٌ

این جماعہ ابرا و بگو و اندہ الشان بشت را بلکہ قیامت وعدہ گاہ و ایشا نیست
میل اور ہاگین کے بے بختہ سے کہ بلکہ وہ گہری ہے ان کے وعدہ گاہ

وَالسَّاعَةُ آدُهُى وَأَمَّا ۝ إِنَّ الْجَحْمَ مَهِينٌ ۝

و قیامت سخت تر و تیغ ترست بر آئینہ گناہگار ان در
اور وہ گہری بڑی آفت ہے اور بہت کڑی جو لوگ گنہ گار ہیں

ضَلَّالٍ وَسُعْرٍ ۝ يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَى

گراہی و جہالت اندہ یاد کن روز کہ کشیدہ شود و ایشا ز اور و فرخ بر
غلطی بن بن اور سو دامن جسدن کہیں جاوین گئے آگ میں

وَجَوْهَرٍ ۝ وَقَبْرٍ ۝ أَمْسٍ ۝ سَقَرٍ ۝ أَلَا كَلِمَةٌ

روئی ایشا بن کہو ہم بختہ دست رسانیدن و فرخ را ہر آئینہ ماہر چیز
اوند سے موندہ چکھو مزہ آگ کا

خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ۝ وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ تَكَلَّمَ

پیدا کر دیم با اندازه مقرر و نیست حکم ما اگر یک کلمہ مانند گردانیدن
بنائی سے ہوا کر اور ہمارا کام یہی ایک دم کی بات تھی بلکہ

بِالْبَصَرِ ۝ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاءَكُمْ فَهَلْ

چشم ہوا و ہر آئینہ ہلاک شتم ایشا ستارا پس آیا
نگاہ کی اور ہم کہا جسے ہم ہمارے ساتھ والوں کو پہرے

مَنْ ذَكَرَ ۝ وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُهُمْ فِي أَنْزَلٍ ۝

یہی بند گیر ہست و ہر چیز کہ کردہ اند کہو بست و انزال اعمال
کوئی سوچنے والا اور جو چیز انہوں نے کی ہے لکھی گئی و قون میں

۷۵

۷۶

۷۷

۷۸

۷۹

۸۰

۸۱

۸۲

و قیامت سخت تر و تیغ ترست بر آئینہ گناہگار ان در
اور وہ گہری بڑی آفت ہے اور بہت کڑی جو لوگ گنہ گار ہیں

۵۱

۵۱

وکل صغیر وکبیر مستطیر ۱۰ ان المتقین

دو ہر خرد و بزرگ یک مستطیر است یعنی در لوح محفوظ آئینہ پر

۵۲

اور ہر چو بے اور بڑے کلنے میں آجے جو لوگ درویش ہیں

۵۳

۱۰ جنت و ہر مقام صدقہ عنک ملکات

در ہوشانہا و چشمہا باشند کہ بقیان و محسوس ہے بزرگ یا در شاہ ترانا

باغون بن بن اور نردون بن بیٹے ہی ملک بن نردون یا شاہ کجسک

سوق الرحمن تزلت بکلمۃ الایہ لیسئلہ من السموات

مستطیر

نصف

دو ہر

ایاتہا و کلماتہا و حروفہا و رکوعاتہا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرحمن ۱۰ علم القرآن ۱۰ خالق الانس

خدا آمون رحمت رحمت آن را آفرید آدمی را

رحمن نے سکھایا قرآن بنایا آدمی

علیہ السان ۱۰ الشمس ۱۰ القمر بحسبان

و آموختن سخن گفتن آفتاب و ماہ بحساب ہفت روزہ

پہر سکھائی او سکوبات سورج اور چاند کو ایک ایک حساب

۵۴

والله اعلم بالصواب

ایک نیکو شخص اور ایک نیکو شخص کے درمیان جو کچھ ہے وہ ایک نیکو شخص ہے۔

ووضع الميثاق : انما تطعوا في الدين

از حد تجاوز کنید و ترانز

سَائِمُ الْوَقْتِ بِالْمَوْلَانِ

اور است بچند با اضاف
توازن و توالی اضاف

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قول اوز زمین کو کہانہ اسطو خلاقیت

وَمَا تَكُنْ مِنَ الْغَاثِ وَالْغَشَاةِ ذَاتِ الْأَعْيُنِ عَابِدِ

ان زمین بهر چه درختان و گیاهان است احد از مردمان آنها

الحب ذو القصة

ان زمین و آند خداوند بزرگ است و گویا نوشته است که هر که ایمان

فصل اول در بیان احوال و سیرت حضرت علی علیه السلام

از غنای بی دریغ و گرانوشان ایشان است که در شرف و آبروی ما را از

[illegible]

ن

فیبی

أشرفه الله
على كل خير

وَأَمَّا الْخَبْرُ وَالْعَصْفُ وَالرَّيْحَانُ

والأشمان
والأشمان

1. *Handwritten notes and signatures.*

100

100

صَلِّصَالِ كَالْفَنَارِ وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ طِينِ

گل خنک مانند سفال شده و آفرید جن را از سفال

كُنْكَانِي مِثْلَ جِيسِ شَمْعَةٍ اَوْ نَارٍ عَالِيَةِ كَلِّ كَيْتِ

کنکندنی منی به جیس شمع یا آوری بالا علی کل کیت

فَنَارٍ فَبَايَ الْاَلَاءِ رَبِّهَا تَكَذَّبَ بِنَارِ

فنا را فبای الاء ربها تکذب بنار

پس که ام یک را از نعمتها بدو کار خیرش دروغ می کرد و

الْمُشْرِقِينَ وَرَبُّ الْمَغْرِبِينَ فَبَايَ الْاَلَاءِ رَبِّهَا

المشرقین و رب المغربین فبای الاء ربها

دو مشرق است و پروردگار دو مغرب هم که ام یک را از نعمتها بدو کار خیرش

تَكَذَّبَ بِنَارِ مَرَجِ الْكَلْبِ الْيَتِيمِ الْيَتِيمِ

تکذب بنار مارج الکلب الیتیم الیتیم

دروغ می کرد که آتش و دریا را که بهم کتب مع شوند میان این دو

بَرِّكَ لِي يَتِيمِ الْيَتِيمِ فَبَايَ الْاَلَاءِ رَبِّهَا

برک لی یتیم الیتیم فبای الاء ربها

جای است که کی برک می کند یتیم که ام یک را از نعمتها بدو کار خیرش

تَكَذَّبَ بِنَارِ يَتِيمِ الْيَتِيمِ فَبَايَ الْاَلَاءِ رَبِّهَا

تکذب بنار یتیم الیتیم فبای الاء ربها

پس که ام یک را از نعمتها بدو کار خیرش دروغ می کرد و

فَبَايَ الْاَلَاءِ رَبِّهَا تَكَذَّبَ بِنَارِ

فبای الاء ربها تکذب بنار

پس که ام یک را از نعمتها بدو کار خیرش دروغ می کرد و

فَبَايَ الْاَلَاءِ رَبِّهَا تَكَذَّبَ بِنَارِ

فبای الاء ربها تکذب بنار

پس که ام یک را از نعمتها بدو کار خیرش دروغ می کرد و

فَبَايَ الْاَلَاءِ رَبِّهَا تَكَذَّبَ بِنَارِ

فبای الاء ربها تکذب بنار

الجن

کلمین و سنان کلمین
کلمین و سنان کلمین

کلمین و سنان کلمین
کلمین و سنان کلمین

کلمین و سنان کلمین
کلمین و سنان کلمین

کلمین و سنان کلمین
کلمین و سنان کلمین

فیہ فیہ
بہذا الصدقہ
فیہ فیہ فیہ فیہ

الْمُنْشَأَاتُ
ف و ص
بالخلف ک

الاکرام
بالا...
م...
...
...
...

سَيَفْرَعُ سَيَفْرَعُ
ف و م ن ل

آيَةُ
بجذبت الالف
ايتا عالم

الْمُنْشَأَاتُ فِي الْجَمْعِ كَالْأَعْلَمِ ۝ فَيَأْيُ الْأَعْلَمِ
روان شوند برانرا رشتند در دریا مانند کوهها پس کدام یک از آنها
او بچه کهرشید دریا بین خجسته بهار پیر کجا کجا
رَبِّكَاتُ كَذِبِينَ ۝ كُلُّ مَنْ عَلَيْهِ فَاَن ۝
بر در کار خویش دروغ می نغزید هر که هست بر زمین فانی شود
پس رب کی جو بهلا و سیگے جو کوئی هستین بر بر طبعی والا
وَيَبْقَى وَجْهَ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ۝
و باقی ماند روی پروردگار تو خداوند بزرگی و الانعام
او در گاه موهند بر رب کا بزرگی اور تعظیم والا
فَيَأْيُ الْأَعْلَمِ رَبِّكَ كَذِبِينَ ۝ يَسْأَلُ مَنْ فِي
پس کدام یک از آنها بر در کار خویش دروغ می نغزید سوال میکنند از هر که
پس کجا کجا نعمتین پیر رب کی جو بهلا و سیگے دو سبب کیا بگفتن کوی
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلِّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ ۝
آسمانها و زمین است هر روز یک خدا در حالتی است هر
من آسمان و زمین و زمین و زمین هر روز او کو ایک و سبب است
فَيَأْيُ الْأَعْلَمِ رَبِّكَ كَذِبِينَ ۝ سَيَفْرَعُ لَكُم
پس کدام یک از آنها بر در کار خویش دروغ می نغزید از همه ناسخ شده و شفاف
پس کجا کجا نعمتین پیر رب کی جو بهلا و سیگے هم ناسخ ہوئے ہیں ہر طبعی
آيَةُ الثَّقَلَيْنِ ۝ فَيَأْيُ الْأَعْلَمِ رَبِّكَ كَذِبِينَ ۝
نشو و نما جو علم و جان و انس پس کدام یک از آنها بر در کار خویش دروغ می نغزید
پس دو جو بھل تانلو پیر کجا کجا نعمتین پیر رب کی جو بهلا و سیگے

یہ ہے آن قوت کا ہست
میر تقی میر

شیخ حافظ
د
نفس
دح و دوزخ و مہنامی ناز

يَمْشُرُ الْجَنِّ وَالْاَشْرَارَ اِنْ تَطَعُوا

ای قوم جن و انس اگر تم ہوں گے اگر تم سے ہو سیکے

تَفْعَلُوا مِنْ اَفْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ

بیرون روید از کنارہ ہا آسمان و زمین

فَانْفِذُوا لَا تَفْعَلُوا فَاِنَّ اَبْسَاطَهُمْ

پس بیرون روید بیرون خود بیرون گریختہ پیرس کہ ام کیا

الْاَعْرَابُ يَكْفُرُونَ بِرُسُلِهَا شَرِطًا

از غمناکی بیرون گریختہ پیرس کہ ام کیا

مِنْ نَارٍ وَنُحَاسٍ فَلَا تَنْتَصِرُونَ فَاِي

از آتش و دوزخ پیرس کہ ام کیا

الْاَعْرَابُ يَكْفُرُونَ بِرُسُلِهَا شَرِطًا

از غمناکی بیرون گریختہ پیرس کہ ام کیا

فَاِي الْاَعْرَابُ يَكْفُرُونَ بِرُسُلِهَا شَرِطًا

از غمناکی بیرون گریختہ پیرس کہ ام کیا

فَاِي الْاَعْرَابُ يَكْفُرُونَ بِرُسُلِهَا شَرِطًا

۴۶

رَبِّكَ تَكْذِبُ ۝ فَيَوْمَ لَا يَسْكُنُ عَرْشَ رَبِّهِ

پروردگار خویش و روضی شمرید پس آن روز پشیده نخواهد شد از گناه او

اِنَّ رَبَّكَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ۝ فَيَوْمَ لَا يَسْكُنُ عَرْشَ رَبِّهِ

آدمی و زمین پس کدام یک را از نعمت های پروردگار خویش و روضی شمرید

كُلُّ شَيْءٍ يَخِرُّ مِنْ قَدَمَيْهِ يَوْمَئِذٍ سَاجِدٌ ۝ فَيَوْمَ لَا يَسْكُنُ عَرْشَ رَبِّهِ

شناخته شوند گناهکاران بقیه روز پس گزیده شوند موافق با

وَالْاَقْلَامُ ۝ فَيَوْمَ لَا يَسْكُنُ عَرْشَ رَبِّهِ

و پاهای پروردگار را از نعمت های پروردگار خویش و روضی شمرید

هٰذَا جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ ۝

این است آن دوزخ که دوزخ شمرده بودند آن گناهکاران

يَطُوفُونَ فِيهَا وَبَيْنَ جَمْعٍ ۝ فَيَوْمَ لَا يَسْكُنُ عَرْشَ رَبِّهِ

آوردند گناهکاران و میان آب گرم جوشنده پس کدام یک را

اِنَّ رَبَّكَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ۝ فَيَوْمَ لَا يَسْكُنُ عَرْشَ رَبِّهِ

از نعمت های پروردگار خویش و روضی شمرید و کسی را که نرسیده است از نستان

نعمتین آنچه را که پاهای پروردگار را میسوزاند و روضی شمرید

يَطُوفُونَ

الکون

۴۷
۴۶

رَبِّهِ جَنَّتٍ ۝ فَبَايَ الْأَعْرَابُ رَيْبًا تَكْذِبُ ۝

بجھو روبرو دھڑا خوش ہوئے تھانہ بس کہ ام کہ را اوتھای پرو دھڑا خوش و خوشتر
نے رے کے آدے او سکون دیاغ پہر کیا کیا نعمتیں اپنے رب کی جو ہڈیاؤں کے

۴۸
۴۹

ذَوَاتَا أَفْنَانٍ ۝ فَبَايَ الْأَعْرَابُ رَيْبًا تَكْذِبُ ۝

دو بوستان نہ اوندھانہا سب بس کہ ام کہ را اوتھای پرو دھڑا خوش و خوشتر
جن میں بہت سی پھل پھر کیا کیا نعمتیں اپنے رب کی جو ہڈیاؤں کے

۵۰

فِيهِمَا عَيْنَانِ جَوْنٍ ۝ فَبَايَ الْأَعْرَابُ رَيْبًا تَكْذِبُ ۝

در ان دو سون دو چشمہ میرند بس کہ ام کہ را اوتھای پرو دھڑا خوش
اون میں دو چشمی بہتے پھر کیا کیا نعمتیں اپنے رب کی

۵۱

تُكْذِبُ ۝ فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ ۝

دو رخ می ٹھہرید در ان دو بوستان از ہر میوہ
جو ہڈیاؤں کے اون میں ہر میوہ کے

۵۲
۵۳

رَوْحٍ ۝ فَبَايَ الْأَعْرَابُ رَيْبًا تَكْذِبُ ۝

دوہم ہند بس کہ ام کہ را اوتھای پرو دھڑا خوش و خوشتر
نہنم پہر کیا کیا نعمتیں اپنے رب کی جو ہڈیاؤں کے

مُتَكِّئِينَ عَلَى فُرُشٍ بَطِينَةٍ مِنْ أَسْتَبْرَقٍ ۝

تکیہ زدہ بر فرشہا کہ استر آن از حد رے کہ باشد
گے بیٹھے بچھو نون پر جن کا استر تافتہ اور

۵۴

جَنَّاتٍ مِّنْ دُونِ ۝ فَبَايَ الْأَعْرَابُ رَيْبًا تَكْذِبُ ۝

برہ آن دو بوستان نہ دھڑا بس کہ ام کہ را اوتھای پرو دھڑا خوش
اون تانغون کا جھک رہا پھر کیا کیا نعمتیں اپنے رب کی

مین نہ تفرق
مہر یعنی بہر لست تو آن گرفت
والہد العلم ۱۱۴ھ

بیت
در باغ

تکذیب **فیه قصص الطرف لم یطمن**

دروغ می خرید و رآن کوشکها حوران هستند و در آنجا درختان فراوان است

انسر قبلهم ولا جان **فبای الاء ربکا**

بج آدمی پیش از ایشان بیج حتی پس کدام یک را از شما بپرسم که در کجاست

تکذیب **کانهر الیا قوت والمرجن**

دروغ می خرید و گویا آن حوران با قوت و در جان اند

فبای الاء ربکا **تکذیب ممل جنوا**

پس کدام یک را از شما بپرسم که دروغ می خرید و جن است

الاحسن الا الاحسن **فبای الاء ربکا**

بسیار کار می کند و بسیار پس کدام یک را از شما بپرسم که در کجاست

تکذیب **ومزد ونهما جنت فبای**

دروغ می خرید و بجز این دو بوستان دیگر بوستان نیست که آدمی را

الاء ربکا **تکذیب مد هامتن فبای**

بسیار کار می کند و بسیار پس کدام یک را از شما بپرسم که در کجاست

تکذیب **مد هامتن فبای**

بیت
بیت
بیت
بیت

۱۲۰

۴۵

۴۶

۴۷

۴۸

۴۹

۵۰

۵۱

۵۲

۵۳

۵۴

الاء ربك تكذب فيهما عین نضا خن و قبا

از نعمت های پروردگار بپوشش روغ بگوید در این دوستان دو چشمه جوینده باشد و بگویند

نعمتین ایست برب کی جوینده و گے او دین دو چشمه او سببے برب کی

از نعمت های پروردگار بپوشش روغ می شمرد در این دوستان میوه درختان حرام و نامرشد

نعمتین ایست برب کی جوینده و گے او دین میوه او در کھویرین او انار

فباي الاء ربك تكذب فيهن خيرات

پس کدام یک را از نعمت های پروردگار بپوشش روغ می شمرد در این دوستان خیرات

پس کدام یک را از نعمت های پروردگار بپوشش روغ می شمرد در این دوستان

پس کدام یک را از نعمت های پروردگار بپوشش روغ می شمرد در این دوستان

پس کدام یک را از نعمت های پروردگار بپوشش روغ می شمرد در این دوستان

پس کدام یک را از نعمت های پروردگار بپوشش روغ می شمرد در این دوستان

پس کدام یک را از نعمت های پروردگار بپوشش روغ می شمرد در این دوستان

پس کدام یک را از نعمت های پروردگار بپوشش روغ می شمرد در این دوستان

پس کدام یک را از نعمت های پروردگار بپوشش روغ می شمرد در این دوستان

پس کدام یک را از نعمت های پروردگار بپوشش روغ می شمرد در این دوستان

یطمشهن
کرا با مختلف

رفق
عبد قریب
بکرم

فان من غلبت بناني
كوي آب نمشيد او کسی کی خبر دنی
نمشت که او کسی کی خبر دنی

حسان فی آی الاء ربکما کذب
تذکر اسم ربک ذی الجلال والاکرام
سوق الواقعه لیس فی غیر جملة من لا یستحق

۷۹
۷۷

ع ۱۳

ذوالجلال

ایاتها و کلماتها و حروفها و رکعاتها

بسم الله الرحمن الرحيم

اذا وقعت الواقعة لیس لو قعتها
کاذبه مخافه رافعه اذا احبت
جبهه او تارقی می چرمانی جب لری

۲۳

مینی مسلمان شریف
نخاسته

3

۱۲
 ۵
 ۴
 ۸
 ۹
 ۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵

الْأَرْضِ رَجًا ۝ وَلَسْتُ بِجِبَالٍ كِيسًا ۝ وَكَانَتْ
 زمین را چنانچہ سخت در بڑے در بڑے کردہ شود کہ در بڑے در بڑے
 زمین کی کیا کر اور بڑے ہوں بہاڑ ٹوٹ کر پھر ہو جاوین
 هَاءَ مَنِيًّا ۝ وَكَنتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ۝
 ماشد غبار براگندہ دشوید مشا۔ اور تم ہو جاوین تین تسم
 گرد اوڑنی
 فَأَصْحَابُ الْمِكْنَةِ ۝ وَالْمَا أَصْحَابُ الْمِكْنَةِ ۝ وَ
 پیل اہل سعادت چہ حال دارند اہل سعادت
 پھر وہ اپنے دایے کے رہنے والے اور
 أَصْحَابُ الشُّمَةِ ۝ وَالْمَا أَصْحَابُ الشُّمَةِ ۝
 اہل شقاوت چہ حال دارند اہل شقاوت
 باونیک و ایلے کے مانو کے و ایلے
 وَالسَّيْقُونَ السَّيْقُونَ ۝ أُولَٰئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ۝
 پیش روندگان و اولیائے تقدس روندگان آن پیش روندگان الشائند نزدیک
 اور اگڑی دایے سو اگڑی دایے وہ لوگ ہیں پاس دایے
 فِي جَنَّاتٍ لَّا يَمُوتُونَ ۝ قُلَّةً مِّنَ الْأَوَّلِينَ ۝
 در بہشتانہا نفست ہشتد ساتان جمعی بایزند از پیشینان
 باغون میں نفست کے انہو کے پہلون میں
 قَلِيلٌ مِّنَ الْآخِرِينَ ۝ عَلَىٰ سُرُرٍ مَّوْجِدَاتٍ ۝
 اندکی انداز پسینان ط۔ بر تخت ہا زور بافتہ نشستہ
 جو دایے میں پہلون میں و شبیہ میں پہلون میں جو دایے

و یعنی از هم سابقه ۱۶ دفعه

بہارِ اراستہ مجید ۱۷

بکے لئے اعلیٰ درجے کے لوگ
جس کا نام ہو جس کا نام ہو
جس کا نام ہو جس کا نام ہو
جس کا نام ہو جس کا نام ہو

مُسْتَكِينٌ عَلَيْهِمُ امْتَقِلِينَ ۝ يَطُوفُ عَلَيْهِمْ

تکلیف زدہ بران زور و کد کر شدہ آمد و شد میکنند ایشان

مِلْدَانِ مُخْلَدُونَ ۝ بَاكَوَابِ اَبْرِتَوْوَكَا اَبْرِ

نوجوان جاوید با بخورہ ہوا بر یقہا و پیالہ

مِنْ مَعِينٍ ۝ لَا يَصُدُّ عَنْهَا وَلَا

از شراب جاری نہ در و سر داده شود ایشان را از آن شراب و نہ

يَنْزِفُونَ ۝ وَفَكَهٍ مِمَّا يَخْتَفُونَ

پنهان می شوند و آمد و رفت کنند پیوہ ما از خمر پس کہ اختفا کنند

وَكَمْ طَيْرٍ مِمَّا يَشْتَبُونَ ۝ وَحَوَّاءِ عَيْنٍ

و کما طیر مِمَّا یشتبون و حواء عین

كَامَثَالِ الْعَوَاءِ الْمَكْفُونِ ۝ جَزَاءُ مَا كَانُوا

مانند واری پوشیدہ کردہ شدہ باد آتش و آیم کسب

اِذَا كَانُوا فِيهَا لَمْ يَعْلَمُوا ۝ وَكَانُوا

اگر چہ در آنجا بودند و نہ می دانستند و کما

۱۷

۱۸

۱۹

۲۰

۲۱

۲۲

۲۳

۲۴

مَنْزِلَتُهُمْ
غَرْنِ قَسْر
اگر ف

حَوَّاءِ عَيْنٍ
ف س
اگر ف

الواقعه

۲۴

الْأَقْيَالُ سَلَامًا ۝ وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ ۝ مَا

لیکن بشنیدن سخن کہ ہر کی سلام بگوید و اہل سعادت چہ حال دارند
مگر ایک ہوں سلام سلام اور دیکھو و اس کے

۲۵

أَصْحَابُ الْيَمِينِ ۝ فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ ۝ وَ ظِلِّ

اہل سعادت در درختان کنار لی خار و درختان ہون
و اس کے واسطے سیدی کے درختوں بن لایے ہوئے اور کھلے

۲۶

مَنْضُودٍ ۝ وَ ظِلِّ مُمْدُودٍ ۝ وَ مَا مَسْكُونٍ ۝

تو بہ نثر آں در سایہ دراز و در آب رنجیدہ شدہ
تو بہ ہر شہ اور جہانوں میں اور بانی بہا

۲۷

وَفَكَهٌ كَثِيرٌ ۝ لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ۝

در پیوہ بسیار نہ پایان رسد و نہ ازان منع کردہ شود
اور پیوہ بہت نہ ٹوٹتا اور نہ روکا فک

۲۸

وَفِي شَرْفٍ مُّرفُوعَةٍ ۝ إِنَّا أَنشَأْنَاهُنَّ إِنشَاءً

در شرفی برافراشتہ شدہ ہر آئینہ آفریدیم و در ازا کہنوع آفریدیم
اور بچہ ہونے روپے ہونے وہ عورتیں ادھامین ایک ادھام

۲۹

فَجَعَلْنَهُنَّ أَجْحَارًا ۝ عُرُبًا أَتْرَابًا ۝ لِأَصْحَابِ

ہیں بنائیم استاراد و شیراز محبوب شوند ہر نزدیک شوہر ہر اہل
پہنچا دیون کو گویان پیار و لاجان ایک عمر کیان واسطے

۳۰

الْيَمِينِ ۝ ثَلَاثَةٌ مِّنَ الْأَوَّلِينَ ۝ وَ شَلَاةٌ

سعادت اصحاب یمن جماعتی بسیار اندیشہ میان و جماعتی بسیار انداز
و شلایہ والوں کے انوکھا پہون میں اور انوکھے

مکتبہ اسلامیہ دارالعلوم
لاہور

وہ عورتیں ادھامین ایک ادھام

عمر بکا
سنت

فصل دہم اور باقیہ کہ کائنات
اعمال کا جسکے سبب سے زمین آیا
وہ ہستی اور ہستی میں آیا تو دینی
۱۲ ص

مِنَ الْأَخْرَيْنِ ۝ وَاصْحَابُ الشِّمَالِ ۝ مَا أَصْحَابُ

پسینان و اہل شقارت و اہل شمال

الشِّمَالِ ۝ سَمُومٌ وَحَمِيمٌ ۝ وَظِلٌّ مِّنْ جَحِيمٍ ۝

شقاوت و ربا و گرم دات گرم شہنشاہ و در سایہ دو سایہ

لَا بَارِدٌ وَلَا كَيْتٌ ۝ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ

کہ نہ خشک باشد نہ باغشت بود ہر آئینہ ایشان بودند پیش

ذٰلِكَ مُتَرَقِّينَ ۝ وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَىٰ

ازین بناز بروردہ و مداومت میکنند

الْحَبْتِ الْعَظِيمِ ۝ وَكَانُوا يَقُولُونَ ۝ اِنَّا قُنَّا

جن بزرگ و سنگینہ کہنے کیا جب ہم ہر

وَكَانُوا ثَرَاءَ آبَاءٍ وَعِظَمَاءَ ۝ اِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ۝

و خاک شویم و استخوان چند با شیم آیا ہر لکھنے شویم یا دران

الْأَوَّلِينَ ۝ قُلْ لَّيْسَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ

نخستین یا لکھنے شوند گو ہر آئینہ پیشینان و پسینان

اَوَّلُكُمْ ۝ قُلْ لَّيْسَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ

اَوَّلُكُمْ ۝ قُلْ لَّيْسَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ

اَوَّلُكُمْ ۝ قُلْ لَّيْسَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ

اَوَّلُكُمْ ۝ قُلْ لَّيْسَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ

اَوَّلُكُمْ ۝ قُلْ لَّيْسَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ

اَوَّلُكُمْ ۝ قُلْ لَّيْسَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ

اِنَّا اَنَا
اراد

کہ ہستی ہر ہر
او
اک
اد

۵۰ **لَجُوعٍ عَوْنًا إِلَى مَيْمَنَتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ**
 جمع کرده شوند در یغیاد روزی که معلوم است
 سبب این است که یمنین یک روز در هر یک وقت پر بار
 ۵۱ **إِنَّكُمْ أَيُّهَا الضَّالُّونَ الْمُكَذِّبُونَ**
 ای آینه نشمای گمرازان دروغ ستارندگان
 تم جو ہو ایے بہکو جو ہٹلانے والو
 ۵۲ **لَا كَلْبٌ كَمَنْ شَجَرَ مَرْزُوقَةٍ**
 خواہد خورد از درختی که از قوم
 البتہ کہاؤ گے ایک درخت سے پھندے کے پھر ہر روز قوم
 ۵۳ **الْبَطُولِ فَنُفِرُونَ عَلَيْهِ مَرَّ الْحَكِيمِ**
 شکہارا پس خواہد شد میدان طعام از آب گرم
 پھر پو کیے اوس پر ایک جلتا پانی
 ۵۴ **فَنُفِرُونَ شَرِبَ الْهَلِيمِ**
 پس خواہد شد مانند آنست که منشی نیست مہمانی ایشان روز خزا
 پھر پو کیے جسے چون دشت تو نے پھر مہمانی کا اون کے نصاک کن
 ۵۵ **مَنْ خَلَقَكُمْ مِمَّنْ فَلا تَصِلُونَهُ**
 مگر آنرا بدیم سشارا پس چہ را باور نمیکند
 مہمانے مگو نایا پھر کیوں نہیں سچ مانے پہلا دیکھو
 ۵۶ **مَا تَتَّقُونَ**
 آنچه از بزرگتر جسم زمان کسی را بخشای آفرینید آرا ما آفرینندہ ایم
 جو پانی شکار ہے ہو اب تم او کو بجائیے ہو یا ہم ہن سبکو و اسے

شرب
غیران و
اک ف

یعنی اعادہ ۱۲۱۲۱۲۱۲
 یعنی دہر انبیا ۱۲۱۲۱۲۱۲

یعنی نفیس
 کان نادای پیدا شود ۱۲۱۲۱۲۱۲
 یعنی غی ۱۲۱۲۱۲۱۲

ما

فَلَمَّا قَالُوا إِنَّا بَيْنَكُمْ أَلَمُوتٌ وَمَا كُنْزٌ مِمَّنْ قَالُوا

ما بین کرده ایم در میان شما مرگ را و بینهیم با ما جسته شده

عَلَى أَنْ نُبَدِّلَ أَمْثَلَكُمْ وَنُنْشِئَ لَكُمْ فِي مَالِكُمْ

از آنکه عوض شما آریم قوی تر شما را و بسا فرستیم شما را در عالمی که

تَقُولُونَ ۝ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ

می دانید و سر آید دانسته اید آخرت را

فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ۝ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُفِّرُوا

پس چرا نه پند میگیرید

بِجَعْلِنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ ۝ إِنَّا

گردانیم آن ذرات را گداخته و در هم شکسته پس بجهل بیاورید گویند

مَكْفُرُونَ ۝ بَلْ مَكْرٌ مِّنْ قَوْمٍ ۝ أَفَرَأَيْتُمْ

خواستار کشیدگانیم بلکه با محروم ماندگانیم

فَلَمَّا قَالُوا

النَّشْأَةَ

تَذَكَّرُونَ

فَلَمَّا قَالُوا إِنَّا بَيْنَكُمْ أَلَمُوتٌ وَمَا كُنْزٌ مِمَّنْ قَالُوا

فَلَمَّا قَالُوا إِنَّا بَيْنَكُمْ أَلَمُوتٌ وَمَا كُنْزٌ مِمَّنْ قَالُوا

فَلَمَّا قَالُوا

فَلَمَّا قَالُوا

ما من شيء الا عن عنده

المنشور

ثلاثة ارباع

یاد ہر کس کی یاد
دو تہ کی یاد اور چار
کے ایک چوتھ کی یاد
اور کام سبھی کا چار تہ

۴۸ الماء الذي يشربون ۝ ء أنتم أنزلتموه من
آن آب را کر می شاربید آیتش فرود آورده آید انزال
پانی جو تم پی سکتے ہو کیا سنیے اوتارا اوسکو
۴۹ المزن أم يحسن المنزلون ۝ ء أنزلنا جملته
ابر یا فرود آرنده گانیم اگر خدا سیم خود کو فرستے
بارش سے یا تم بہن اوتارو اسے اگر تم جانیں اوسکو کہیں
۵۰ أجا جافا لا تشكرون ۝ ء أنزلنا النار
پس چرا نہ شکر می کنید آید بد آن آتش
سما را ہر کیوں نہیں جانتے پہلا دیکھو آگ
۵۱ التي تودون ۝ ء أنزلنا آتانا شعرا تام
کہ از زبان شیخ درخت بر آید آیتش آفریند و صفت آید
جو سگایے ہو کیا سنیے اوتارا اور سکا و زشت
۵۲ يحسن المشيرون ۝ ء أنزلنا آتانا شعرا تام
یا آفرینندہ ایم آیتسیم آتانا را بر آید
ہم بہن اوتارو اسے سگایے ہو کیا سنیے اوتارا
۵۳ متعالمون ۝ ء أنزلنا آتانا شعرا تام
صفت بر کسافران پس با کیا دیکھو کہ خود کو خوردا
برنے کو چکل و اون کے و برول یا کی آیتسیم آتانا را
۵۴ فلا أقسم بمقامهم ۝ ء أنزلنا آتانا شعرا تام
پس سو گند ستم مقامان سناہ آیتسیم آتانا را کہ اگر بداند
سو میں قسم کہانا ہوں خود کو دیکھو کہ آیتسیم آتانا را

جمع

مطری بی نہت وادرا

مطری بی نہت وادرا

د افغانستان د پخواني حکومت
د اطلاعاتو او مطبعاتو وزارت

طوبى

١٢٠

ترجموں ہا از کتب صدیقین ۵۰

بہار بازنگر دایند روح مرا اگر است گوئید ط
کیون نہیں میرے لئے اوسکو اگر ہو تم سے

الزُّكَّانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿١٠﴾ فَذُكِّرُوا وَلْيُتَذَكَّرِ

اگر وہ ہوا پاس والوں میں فوراً احتیاج ہے اور سوزی ہے

وَجِئْتُكُمْ بِبَيِّنَاتٍ ۖ وَإِنِّي لَأَكِيدُ الْعِصْيَانِ

دوستان نعمت و اما اگر باشد از ازل

اور باغ قسمت کا اور اگر وہ ہوا

أَلَيْسَ ۖ فَسَلِّمْ لَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ۖ وَأَمَّا

سعادۃت میں سلامتی ہے اسی مخاطب خاطر پر اہل سعادت و آمان

دائیں والوں میں تو سلامتی پہنچے، لیکن دائیں والوں کے لیے اور

اِنَّكَ اَنْزَلْتَهُ مِنَ الْمُنْزِلِ

اگر باشد از دروغ شناسندگان گرامان

اگر وہ سچا ہو گا۔ جہو تھلا مسیہ نے والوں۔ یہ کہوں میں

فَقُلْ مَنْ حَمَدَهُ ۖ وَتَصَلَّاهُ بِحَمْدِهِ ۖ إِنَّ

پس در استقامت ممانعت از آب گرم و اورا راست و در آوردن بدو بخ هر آنکه

نورمہانی سچے جہانی اور پٹھانا آگ میں

١٠٠

این خبر و رستاخیز منتهی به این رسید که

یہ بات بھی لائق تہنیت ہے کہ جو بول پاکی اپنے رب کے سامنے

سورة الحديد نزلت بالمدينة ثم اُلفت

ايانها كلها حروفها ^{۱۷۴۶} وكونها

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله ما في السموات والأرض وهو

یہاں کی بات کہ خدا اور ہر جہ و آسمانہ زمین سے اور

العزیز الحكيم له ملك السموات والأرض

غالب و توانا اور است پادشاہی آسمانہ و زمین کا

یحيى ويميت وهو على كل شيء قدير

زندہ کی کند و می براند و او بر ہر چیز توانا

هو الأول والآخر والظاهر والباطن

اوست نخستین و آخرین و اوست آشکارا و پوشیدہ

وہی پہلا اور پچھلا اور پہلے اور اندر

الحمد لله

وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ

وادی ہر پیر و انات اوست بکے بیا فرید آسمان

وَالْأَرْضِ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ

وزمین را در شش روز باز مستقر شد بر عرش

وَعَلَّمَ مَا يَلِكُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا

سیدانہ لایک دوری بد زمین و آنچه بری آید از ان و آنچه

يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَخْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ

فرودی آید از آسمان و آنچه بالا نرو و اندران و او با شماست

إِنَّ مَّا كُنْتُمْ تُعْمَلُونَ بِهٖ تَعْمَلُونَ بِهٖ تَعْمَلُونَ بِهٖ

ہر جا کہ باشند و خدا با آنچه سیکند بنیاست اورا

مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

پادشاهی آسمانها و زمین و بسوی خدا باز گردانندہ می شود کارها

يَوْمَ الْيَكْلِ فِي النَّهَارِ وَيَوْمَ الْيَكْلِ فِي اللَّيْلِ

دری آر دشب اور روز و درمی آر در روز را در شب

داخل کرتا ہے رات کو دن میں اور داخل کرتا ہے دن کو رات میں

ابن مہنا

وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِشَاقِّهَا شَهِيدٌ ۝ آمَنُوا بِاللَّهِ وَ

اورادنا است بشاققها شہید ایمان آرید بخدا و

رسولہ وَاَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَحْفِظِينَ

رسول اور و نسیجہ کنید از جلالہ ال کہ جانتہ است شما را بشاققہا

فِي دَنَائِكُمْ ۝ آمَنُوا مِنْكُمْ وَاَنْفِقُوا لَكُمْ

در دین شما ایمان آورید و نسیجہ کنید از شما

وَاللَّهُ يَدْرُسُ كُفْرَكُمْ ۝ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ

و خداوند کفر شما را درسی است ایمان آرید بخدا و رسول

وَقَدْ اخَذَ مِنْكُمْ مِيثَاقَكُمْ اَنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

و خداوند از شما پیمانہ گرفتہ است کہ شما مؤمنان

هُوَ الَّذِي يُنْزِلُ عَلَىٰ عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ

و خداوند است آنکہ فرود می آید بر بندہ خود آیات واضح

وَمَا يَجْعَلُ لِكُلِّ فِتْنَةٍ مِّلَّةً ۝ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ

و خداوند برای ہر فتنہ ای مصلحتی نمی آید ایمان آرید بخدا و رسول

اُخَذَ
ح

میتھاقکم
میتھاقکم

میتھاقکم
میتھاقکم

لَيْسَ بِجَنَّتَيْنِ هُمَّا فِي التَّوْبَةِ وَلَٰكِن
 تَابِرُونَ أَرْضًا مَّارًا أَزَارِكُمَا بِسُوءِ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
 اللَّهُ يَكْفُرُ لَكُمْ زُفْرًا رَّحِيمًا وَمَا لَكُمْ لَا تُقْنِقُوا
 9 هَذَا بَرْتَمَا بَحْثُ ثَمَنِهِ مَهْرًا بَنَاتٍ وَصِيَّتِ ثَمَارًا كَسْبِهَا كَيْفَ
 اللَّهُ تَمَّ بِرِزْمِي رَهْنًا بِسَيِّئِ مَهْرَانٍ أَوْ تَمَّ كَوْنُهَا بِهِيَ كَخَرَجِ مَكْرَمَةٍ
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاتُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 وَبِرَّاهِ هَذَا وَخِذْ أَرْضًا وَاسْأَلْ كَدَّ شَمْنِهِ أَسْمَانًا وَزَمِينَ
 أَسْمَانِي رَاهِ مِينَ أَوْ رَاهِ مِينَ كَوْنِ رَهْنًا بِهِيَ كَخَرَجِ مَكْرَمَةٍ
 لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَ
 10 بَرَّانِيَّتِ أَرْضًا أَمْ كَخَرَجِ كَرْدِ بَرَّانِيَّتِ أَرْضًا
 بَرَّانِيَّتِ أَرْضًا مِينَ بَرَّانِيَّتِ أَرْضًا مِينَ بَرَّانِيَّتِ أَرْضًا
 قَتَلَ أَوْلَٰئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةٍ مِنَ الَّذِينَ
 قَتَلَ كَرْدِ بَرَّانِيَّتِ أَرْضًا مِينَ بَرَّانِيَّتِ أَرْضًا مِينَ بَرَّانِيَّتِ أَرْضًا
 11 أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدِ وَقْتِهِ أَوْ كَلَّا وَعَدَّ اللَّهُ
 خَرَجِ كَرْدِ بَرَّانِيَّتِ أَرْضًا مِينَ بَرَّانِيَّتِ أَرْضًا مِينَ بَرَّانِيَّتِ أَرْضًا
 خَرَجِ كَرْدِ بَرَّانِيَّتِ أَرْضًا مِينَ بَرَّانِيَّتِ أَرْضًا مِينَ بَرَّانِيَّتِ أَرْضًا
 الْحَسَنَى وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَيْرٌ مِّنْ ذَا
 12 حَالَتِ نِيكَ وَخِذْ بَايَجْ سَيَكْنِيذُ خَيْرًا رَّسَبْ وَكَيْسَتْ
 نَوْبِي كَا أَوْ رَاهِ كُو خَيْرًا بِهِيَ تَوْعَمَ كَرِيَّتِي تَوْعَمَ كَرِيَّتِي

مُسَوِّجٌ لِّكُلِّ مَعْنَى بِرَّانِيَّتِ أَرْضًا
 مَلَكَ خِذْ بَايَجْ سَيَكْنِيذُ خَيْرًا رَّسَبْ وَكَيْسَتْ
 تَبَايَعَتْ شَيْعَتُهَا بِتَوَاعَدِهَا عِلْمًا

وَكُلُّ كَرْدَانِيَّتِ أَرْضًا

بَرَّانِيَّتِ أَرْضًا مِينَ بَرَّانِيَّتِ أَرْضًا مِينَ بَرَّانِيَّتِ أَرْضًا
 خَرَجِ كَرْدِ بَرَّانِيَّتِ أَرْضًا مِينَ بَرَّانِيَّتِ أَرْضًا مِينَ بَرَّانِيَّتِ أَرْضًا
 خَرَجِ كَرْدِ بَرَّانِيَّتِ أَرْضًا مِينَ بَرَّانِيَّتِ أَرْضًا مِينَ بَرَّانِيَّتِ أَرْضًا

60

۶۱۷
 فرغیہ کے معنی بہار
 دیرینہ لڑائی اور غلامی میں جان
 کی جان کا اور غلامی میں جان
 نہیں جو دیاسو اور سکا جو نہ دیاسو
 اور سکا جو نہ دیاسو

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ
أَكْثَرَ مِمَّا رَدَّدَ عَلَيْهِ نَارِ الْفِرْعَوْنَ
إِذَا كَانَتْ تُرَابًا

[illegible]

خود بخبر می آید که کجاست و در میان این سبب بهیچ وجه نیست
مجلس فیضیه است که آنجا که الفکر العظیم

بلا وید باشند انجا این بیت مطلب است
 بزرگ و بزرگوار
 بقول المنفقون والمنفقت للذين آمنوا
 گویند مردان و زنان منافق با مسلمانان

انظر فانفتحت من نور كقيل السجود
نظر شفقت نگرید کبوتر کمار دشنی گیریم در نور شاکفته شود باز گرد خاور
سپاری راه ویکو هم نی سگالین تباری روشنی کیسے کھانہ

6/24/68

پیشانی

الحمد لله

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

وَرَأَوْا كُرُوسًا فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضُرِبَ بَيْنَهُم بِسُورًا

پس پشت خویش پس بگردید و بیکدیگر را پس بنا کردند و میان آن بندگان پور

سجده پدید آوردند و نور و شنی پدید آمدی و در آن سجده

که باب باطنه فيه الرحمة وظاهره من قبله

که او در دوازده باشد درون آن پور و در خارج آن پور و در میان آن پور

حکومت یک در دوازده و یک در دوازده و یک در دوازده

الْعَذَابُ يُنَادُوا وَنُصْرًا لَكُمْ مَعَكُمْ

عذاب است و او از دوازده نشان و نشان از دوازده و دوازده

عذاب است و دوازده و دوازده و دوازده

قَالُوا بَلَىٰ وَلَكَدْ لَكُمْ مُّفْتِنٌ أَنْفُسَكُمْ

گفتند آری و لیکن شما در دوازده و دوازده و دوازده

و دوازده و دوازده و دوازده و دوازده

و دوازده و دوازده و دوازده و دوازده

و دوازده و دوازده و دوازده و دوازده

و دوازده و دوازده و دوازده و دوازده

و دوازده و دوازده و دوازده و دوازده

و دوازده و دوازده و دوازده و دوازده

و دوازده و دوازده و دوازده و دوازده

و دوازده و دوازده و دوازده و دوازده

مَا وَدَّكُمْ النَّارُ هِيَ مَوْلَاكُمْ وَبَشَرُ الْمَصْرُ

جایک شما آتش است همان آتش لائق شماست و بد باز گشت

الْمَيَّانِ الَّذِينَ آمَنُوا

آیا وقت نرسیده است مسلمانان را که نیایش کنند و دل ایشان

کیا وقت نہیں پہنچا ایمان والوں کو گمراہ اور بنائے کے دل

لَذِكْرُ اللَّهِ وَمَا فُزِلَ مِنْهُ لَا يَكُونُ

وقت یاد کردن حد او وقت یاد آوردن آنچه آمده است از محلی که نیستند

اس کی یاد سے اور حوا ترا سجادین اور نہ ہوں

كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ

مانند آنکه واحد شده است بشمار کتاب پیش ازین پس از گذشت اشیا

جیسے بنکوں کی بلی اس کے پہلے پہر لکھنی گزری اور ان پر

الامم قضيت قلوبهم وكثير منهم

مت پس سخت شد دل ایشان بسیار از ایشان

امت بہر سخت ہو گئے اور کچھ دل اور بہت اولیٰ بن
! عجم و جبر حبیب اللہ محمد صلی اللہ علیہ وسلم

فَسِيقُونَ ۖ لَا تَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ لَاحِظٌ

به کار آید بداند که خدا زنده میکند زمین را

یہ حکم بن جان کہ اللہ جل جلالہ سے زمین کو

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بعد مرده بود آن بر آئینه بیان کردیم هر یک شما نشانها بود که شما

67

1

42

15

51

فوق

929

10

14

(۱) خیر امان دینی کیلئے
 (۲) خیر فکری کیلئے
 (۳) خیر معنوی کیلئے
 (۴) خیر مادی کیلئے
 (۵) خیر جسمانی کیلئے
 (۶) خیر روحانی کیلئے
 (۷) خیر اخلاقی کیلئے
 (۸) خیر علمی کیلئے
 (۹) خیر اقتصادی کیلئے
 (۱۰) خیر سیاسی کیلئے
 (۱۱) خیر اجتماعی کیلئے
 (۱۲) خیر بین الاقوامی کیلئے
 (۱۳) خیر عالمی کیلئے
 (۱۴) خیر کائناتی کیلئے
 (۱۵) خیر ابدی کیلئے
 (۱۶) خیر مطلق کیلئے
 (۱۷) خیر مطلق کیلئے
 (۱۸) خیر مطلق کیلئے
 (۱۹) خیر مطلق کیلئے
 (۲۰) خیر مطلق کیلئے
 (۲۱) خیر مطلق کیلئے
 (۲۲) خیر مطلق کیلئے
 (۲۳) خیر مطلق کیلئے
 (۲۴) خیر مطلق کیلئے
 (۲۵) خیر مطلق کیلئے
 (۲۶) خیر مطلق کیلئے
 (۲۷) خیر مطلق کیلئے
 (۲۸) خیر مطلق کیلئے
 (۲۹) خیر مطلق کیلئے
 (۳۰) خیر مطلق کیلئے
 (۳۱) خیر مطلق کیلئے
 (۳۲) خیر مطلق کیلئے
 (۳۳) خیر مطلق کیلئے
 (۳۴) خیر مطلق کیلئے
 (۳۵) خیر مطلق کیلئے
 (۳۶) خیر مطلق کیلئے
 (۳۷) خیر مطلق کیلئے
 (۳۸) خیر مطلق کیلئے
 (۳۹) خیر مطلق کیلئے
 (۴۰) خیر مطلق کیلئے
 (۴۱) خیر مطلق کیلئے
 (۴۲) خیر مطلق کیلئے
 (۴۳) خیر مطلق کیلئے
 (۴۴) خیر مطلق کیلئے
 (۴۵) خیر مطلق کیلئے
 (۴۶) خیر مطلق کیلئے
 (۴۷) خیر مطلق کیلئے
 (۴۸) خیر مطلق کیلئے
 (۴۹) خیر مطلق کیلئے
 (۵۰) خیر مطلق کیلئے
 (۵۱) خیر مطلق کیلئے
 (۵۲) خیر مطلق کیلئے
 (۵۳) خیر مطلق کیلئے
 (۵۴) خیر مطلق کیلئے
 (۵۵) خیر مطلق کیلئے
 (۵۶) خیر مطلق کیلئے
 (۵۷) خیر مطلق کیلئے
 (۵۸) خیر مطلق کیلئے
 (۵۹) خیر مطلق کیلئے
 (۶۰) خیر مطلق کیلئے
 (۶۱) خیر مطلق کیلئے
 (۶۲) خیر مطلق کیلئے
 (۶۳) خیر مطلق کیلئے
 (۶۴) خیر مطلق کیلئے
 (۶۵) خیر مطلق کیلئے
 (۶۶) خیر مطلق کیلئے
 (۶۷) خیر مطلق کیلئے
 (۶۸) خیر مطلق کیلئے
 (۶۹) خیر مطلق کیلئے
 (۷۰) خیر مطلق کیلئے
 (۷۱) خیر مطلق کیلئے
 (۷۲) خیر مطلق کیلئے
 (۷۳) خیر مطلق کیلئے
 (۷۴) خیر مطلق کیلئے
 (۷۵) خیر مطلق کیلئے
 (۷۶) خیر مطلق کیلئے
 (۷۷) خیر مطلق کیلئے
 (۷۸) خیر مطلق کیلئے
 (۷۹) خیر مطلق کیلئے
 (۸۰) خیر مطلق کیلئے
 (۸۱) خیر مطلق کیلئے
 (۸۲) خیر مطلق کیلئے
 (۸۳) خیر مطلق کیلئے
 (۸۴) خیر مطلق کیلئے
 (۸۵) خیر مطلق کیلئے
 (۸۶) خیر مطلق کیلئے
 (۸۷) خیر مطلق کیلئے
 (۸۸) خیر مطلق کیلئے
 (۸۹) خیر مطلق کیلئے
 (۹۰) خیر مطلق کیلئے
 (۹۱) خیر مطلق کیلئے
 (۹۲) خیر مطلق کیلئے
 (۹۳) خیر مطلق کیلئے
 (۹۴) خیر مطلق کیلئے
 (۹۵) خیر مطلق کیلئے
 (۹۶) خیر مطلق کیلئے
 (۹۷) خیر مطلق کیلئے
 (۹۸) خیر مطلق کیلئے
 (۹۹) خیر مطلق کیلئے
 (۱۰۰) خیر مطلق کیلئے

الحمد لله

المصدقين

المصدقين

کمال پیدا کرے جسے اس کا جلال و انوار
بہشت میں آیت ان کو جلال و انوار
بہشت میں آیت ان کو جلال و انوار

تَقُولُونَ ۝ إِنَّ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

دریا بید ہر آئینہ مردان خیرات دہندہ و زنان خیرات دہندہ

وَأَقْرَبُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يَنْصِفُ لَهُمْ

و انانکہ قرض اوہ اند خدا کا قرض نیک و دھنڈ ان وادہ الشیخ

وَلَهُمْ أَجْرٌ كَثِيرٌ ۝ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ

وایش زاست خرد گرامی قدر و انانکہ ایمان آوردند بخدا

وَرَسُولِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ۝ وَالشَّاهِدَةُ

دینا بران اور انجاء ایشان صدیقان و شہدائے

عِنْدَ اللَّهِ يَوْمَ تَأْتِي سُلَيْمَانَ الْمَلَائِكَةُ

نزدیک پروردگار و شہدائے ایشان و نوران و انانکہ

كُفَرُوا ۝ وَلَدَعَا بَأْتِنَا ۝ وَلَئِكَ أَصْحَابُ

کافر شدند و دروغ شہادت مارا انجاء اہل

الْحَكِيمِ ۝ عَلِمُوا أَنَّمَا الْحَقُّ الدُّنْيَا الْعَبَسَ

دانشمندانند کہ زندگانی دنیا بازی است

وَدَفَعَ يَدَيْهِ لَوَيْلٍ جَانِ رَكْعَةٍ كَمَا جِئْتُمْ بِهِ كَاهِلٍ

۱۹

ع ۱۸

وَلَهُمْ أَزْوَاجٌ طَيِّبَاتٌ فِي الْأَرْضِ مِثْلُ مَا فِي السَّمَاءِ وَمِثْلَهُنَّ أَفْضَلُ لَا يُنكِحْنَ الْفَاسِقِينَ

الْأَمْوَالِ الْأُولَى كَيْفَ غَشِيَ عَمَلُهَا

مال و مستزندان مانند پانی کہ اشکفت آورد و بر اعصاب کا مال کی اور اولاد کی جیسی کہ ہوت ایک مہینہ کی خوش گھاسا ناز و

بَابُ تَرْغِيبِ الْفَتَاوَةِ مِنْ مَصْنَعِ التَّوَكُّلِ

رستنی از بار خشک شود پس ز روی مینی آنرا باز
 او سکا سخته اگر با هر زور بر آید نه بدست کسی زرد و سیاه

حُجَّتًا مَّا وُفِيَ الْأُخْرَىٰ عَذَابٌ شَدِيدٌ

در چشم شکسته گرد و در آحضرت عذاب سخت است و نیز
روندن اور کھلے کہرن سخت مارے اور

مَغْفِرَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا

امریکینوں نے از جانب خدا کو خوشنود کی ہے و نیست زندگانی دنیا
معاف از اس کے ان کے اور ضامنہ کی ہے و نیست زندگانی دنیا

الاستیعاب

مگر ہر کہ باعث فریاد شد سبقت کند سو امر شراز

وَبِذَلِكَ يُخَوِّدُ الْكَافِرِينَ

جانب خدا و استواری بهشتی که پنهانی او اند پنهانی آسمان زمین است

او پیشتر کوهسکا پهلوانان و اشرافان او را میزد

[Faint, illegible handwritten notes]

بسم الله الرحمن الرحيم

$\frac{1}{2}$ $\frac{1}{3}$ $\frac{1}{4}$ $\frac{1}{5}$ $\frac{1}{6}$

الحمد لله

أَعَدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ذَلِكَ
آماده کرده شد برای آنکه ایمان می آرند بخدا و پیغمبران او این است
که می آید و سبب اوست که جویندگان خدا را در راه رسالت و پیغمبر
فَضْلُ اللَّهِ بِقِيَّتِهِ مِنْ نِشَاءِ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ

فضل خدا بندگان را به هر که خواهد و خدا خداوند فضل
برای مومنان است و هر چه بخواهد و او را خداوند فضل

الْعَظِيمِ مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ

بزرگ است از سبب هیچ مصیبتی در زمین
بزرگ است که آفت نیست بر زمین ملک

وَلَا فِي السَّمَاءِ كُلِّهَا فِي رَجَبٍ مِنْ قَبْلِ

و نه در آسمان و نه در هر یک از ماه های قبل
و نه در آسمان و نه در هر یک از ماه های قبل

أَنْ نَبْرَأَ هَآؤُلَآئِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ لِكَيْلَا

از آنکه بیاوریم آن را بر آید این کار بر خدا آسانست خیر او به تمام
است که بیاورد این همه را در یک روز و او را آسانست خیر او به تمام

تَسْأَلُوا عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَقْرَعُوا بِمَا أَسْأَلْتُمُ اللَّهَ

از او نخواستید بر آنچه از دست شما افتاد و از او نخواستید بر آنچه از دست شما افتاد
از او نخواستید بر آنچه از دست شما افتاد و از او نخواستید بر آنچه از دست شما افتاد

لَا يَحِيطُ كُلُّ مَخَالٍ فِخْرِهِ الَّذِينَ يَمْجُرُونَ

دوست ندارد هر که بخواهد خیر او را دوست ندارد و او را دوست ندارد
دوست ندارد هر که بخواهد خیر او را دوست ندارد و او را دوست ندارد

و ده جواب نه دین

مکتبہ

۲۶

جَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النَّبِيَّ وَالْكِتَابَ فِيهِمْ

وہاں ہم نے در اولاد ایشان پیغمبر کے و کتاب میں بعض نشان رکھی و درون کی اولاد میں پیغمبر اور کتاب پہنچائی ان میں مہتدی و کثیر منہم فسقون

راہ یابند و سبک از ایشان بدکارانند باز فرستادیم راہ پرست اور بہت اون میں سب سے حکم میں پرستیم

اَنْزَلْنَاهُمْ رُسُلًا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَ

از ان نشان پیغمبران خود را آویزیم عیسیٰ پسر مریم را و اوس کے ہمراہی پر اپنے رسول و پیغمبر عیسیٰ مریم کا بیٹا اور

اٰتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ

دانش انجیل و ہم نے در دل اور اسکو دی انجیل اور کئی اوس کے ساتھ جینے والوں کو دین

اَتَّبِعُوا رَافِعَةً وَرَحْمَةً وَرَهَابَانِيَّةً ابْتَدَعُوا

نابھان اور ہرانی و بخشایش و گوشہ نشینی کہ خود پیدا کردہ بودند زنی اور بہر اور ایک دنیا چھوڑنا انہوں نے نیکو نکالا

مَا كُنْتُمْ عَلَيْكُمْ اِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ

مگر میں نے تم پر نہیں بلکہ لیکن اختراع کر دے طلب خوشنودی خدا سے اون پر نہ کہا تھا مگر چاہتے کہ رضامندی اللہ کی

فَمَارِعَوْهَا حَقَّ رِغَائِهَا فَاَتَيْنَا الَّذِينَ اٰمَنُوا

پس نگاہداشت اُن کو دزدی و نگاہداشت اُن پس عطا کردیم انہوں کو ایمان پھر نہ بنا یا اوسکو جیسا چاہا نہ بنا پھر دیا جسے اون کو جو اون ایمان آرا

رافعة

4/6

مكتبة علي بن محمد علي الدين علي
١٢٢٠ هـ

۱۲۴۰ هجری قمری

مِنْهُمْ أَجْرُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ۝

اور ایشان ہر روز ایشان و سبک از ایشان لے کر کارند ای
او کنگ اور بہت اؤن میں ہے حکم بن و لے
الذین آمنوا اتقوا الله وامنوا برسوله
اناکہ ایمان آور و نہ ترسید از خدا و ایمان آرید بپیغمبر او
ایمان والو اور در حق رسوله و در حق کتب و در حق اولو

كَفُلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ

دو ہفتہ اریست خود و بدیم سمسارا پور کے کہ راہ روزمان
و دبو ہے ابھی ہر کے اور کہہ دیکھ تم میں دشمنی جس کو لیتے ہو

وَيُفِيهِمْ لَهُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ
وَيَا أَيُّهَا الْمَرْءُ الْأَعْمَى لَا يَهْدِيكُمُ اللَّهُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ

اور نگو معاف کر دیے اور اللہ معاف کرے والدہ ماجدہ کی طرف سے

اهل الكسب الا يعيدون على سييهم
اهل كتاب که ایشان قادر نیستند بر چیزی از

باب در آنکه با همین گفته
فَضْلُ اللَّهِ وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ تَعَالَى

فضل خدا و بداند که فضل بدست خداست میدهد آنرا
الہ کا فضل اور ہمہ کہ بزرگوار اس کے ہاں ہے

مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ○

پہر کہ جواب دہذا صاحب فضل بزرگ است
مبکو چاہیے اور اللہ کا فضل ترا ہے

مجلس شورای اسلامی
کتابخانه مجلس شورای اسلامی
کتابخانه عمومی

وہی ہے جو کہ ہم نے پہلے ہی میں دیکھا ہے۔

1000

[illegible]

۱۸۸۸
 ۱۸۸۹
 ۱۸۹۰
 ۱۸۹۱
 ۱۸۹۲
 ۱۸۹۳
 ۱۸۹۴
 ۱۸۹۵
 ۱۸۹۶
 ۱۸۹۷
 ۱۸۹۸
 ۱۸۹۹
 ۱۹۰۰
 ۱۹۰۱
 ۱۹۰۲
 ۱۹۰۳
 ۱۹۰۴
 ۱۹۰۵
 ۱۹۰۶
 ۱۹۰۷
 ۱۹۰۸
 ۱۹۰۹
 ۱۹۱۰
 ۱۹۱۱
 ۱۹۱۲
 ۱۹۱۳
 ۱۹۱۴
 ۱۹۱۵
 ۱۹۱۶
 ۱۹۱۷
 ۱۹۱۸
 ۱۹۱۹
 ۱۹۲۰
 ۱۹۲۱
 ۱۹۲۲
 ۱۹۲۳
 ۱۹۲۴
 ۱۹۲۵
 ۱۹۲۶
 ۱۹۲۷
 ۱۹۲۸
 ۱۹۲۹
 ۱۹۳۰
 ۱۹۳۱
 ۱۹۳۲
 ۱۹۳۳
 ۱۹۳۴
 ۱۹۳۵
 ۱۹۳۶
 ۱۹۳۷
 ۱۹۳۸
 ۱۹۳۹
 ۱۹۴۰
 ۱۹۴۱
 ۱۹۴۲
 ۱۹۴۳
 ۱۹۴۴
 ۱۹۴۵
 ۱۹۴۶
 ۱۹۴۷
 ۱۹۴۸
 ۱۹۴۹
 ۱۹۵۰
 ۱۹۵۱
 ۱۹۵۲
 ۱۹۵۳
 ۱۹۵۴
 ۱۹۵۵
 ۱۹۵۶
 ۱۹۵۷
 ۱۹۵۸
 ۱۹۵۹
 ۱۹۶۰
 ۱۹۶۱
 ۱۹۶۲
 ۱۹۶۳
 ۱۹۶۴
 ۱۹۶۵
 ۱۹۶۶
 ۱۹۶۷
 ۱۹۶۸
 ۱۹۶۹
 ۱۹۷۰
 ۱۹۷۱
 ۱۹۷۲
 ۱۹۷۳
 ۱۹۷۴
 ۱۹۷۵
 ۱۹۷۶
 ۱۹۷۷
 ۱۹۷۸
 ۱۹۷۹
 ۱۹۸۰
 ۱۹۸۱
 ۱۹۸۲
 ۱۹۸۳
 ۱۹۸۴
 ۱۹۸۵
 ۱۹۸۶
 ۱۹۸۷
 ۱۹۸۸
 ۱۹۸۹
 ۱۹۹۰
 ۱۹۹۱
 ۱۹۹۲
 ۱۹۹۳
 ۱۹۹۴
 ۱۹۹۵
 ۱۹۹۶
 ۱۹۹۷
 ۱۹۹۸
 ۱۹۹۹
 ۲۰۰۰
 ۲۰۰۱
 ۲۰۰۲
 ۲۰۰۳
 ۲۰۰۴
 ۲۰۰۵
 ۲۰۰۶
 ۲۰۰۷
 ۲۰۰۸
 ۲۰۰۹
 ۲۰۱۰
 ۲۰۱۱
 ۲۰۱۲
 ۲۰۱۳
 ۲۰۱۴
 ۲۰۱۵
 ۲۰۱۶
 ۲۰۱۷
 ۲۰۱۸
 ۲۰۱۹
 ۲۰۲۰
 ۲۰۲۱
 ۲۰۲۲
 ۲۰۲۳
 ۲۰۲۴
 ۲۰۲۵
 ۲۰۲۶
 ۲۰۲۷
 ۲۰۲۸
 ۲۰۲۹
 ۲۰۳۰

سُبْحَانَكَ يَا مَنْ لَا يَكُونُ مِنْ شَيْءٍ وَلَا يَتَعَلَّقُ بِشَيْءٍ

ایمانیہ و کلیاتہ ۱۹۹۲ء و حروف و رکوعا ۱۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَدَسْمَعَا لِّلّٰهِ قَوْلَ الَّذِي يُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهِ

مہر اینہ شنیدہ حدیث کے معنی ان دن کہ گفتگو میکردا تو وہ پاس تو میری
میں لی اس کے پاس مہر کی جو جگہ گئی تھی وہیں سے اپنے خاوند پر

تَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَ كَلَامِ اللَّهِ

جہنم کی سب سے زیادہ آگ ہے اور اللہ سننے والا اور دیکھنے والا ہے۔

همین بصیرت ۱۰ الذین یظهرون منکم

سنتا و گیتا و جولوگ ماگه پینین

بازمان خود نیستند آن زمان و آن را ایشان نیستند و این را ایشان

اپنی عورتوں کو وہ نہیں ادا کی مائیں اور ان کی مائیں وہی جنہوں

67

117085

مجلس

انسان کے لئے

آرامگاه حضرت علی (ع)

حسن علی خان

١٠

التأمن من القسرة

42

دور از دسترس

گفتم که من

فصل فی بیان

بسم الله الرحمن الرحيم

سازمان امور اقتصادی و تأسیسات دولتی

سید ابی اسحاق

پاکستان

١٠٩٩

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

زادہ اندیشہ از او ہر آئینہ این دنیا و کفایت کان بگویند سخن با معقول و بیگویند
اون کو چہ او در وہ جو سب کے میں ایک ناپسند مات

روح و پیرائینه خدا غنی کننده امریزگار است و آنگاه

وَمِنْهُمْ مَن يَخُصُّكَ فِي الْوَيْلِ وَالْجَلَدِ

باز رجوع می کنند و در مخالفت این می کنند

ان یتما ساداتکم تو عطف

[illegible]

والله بما تعملون خبير

ن و خدا را بخیر بگویند خبردار است پس نباید بد را

اور اس کے بعد اس کے لئے جو کوئی نہ ہو

روزه و شهن دو ماه پیکر پی پیش از آنکه هر دو یکدیگر در میانند

روزہ دینے کا لکھتا ہے اس سے کہ اس میں جو کچھ ہے

بن کوی بیضی طعم و طعام سستیز می کشد
سایه که نشو اند این را ای بس طعام و این شصت

رجو کوئی نہ کر سکے تو کہاں دینا ساہتہ محتاج کا

فصل پنجم در بیان سبب کتب و کتب

[illegible]

ذٰلِكَ لَتُؤْمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ وَاِنَّكَ لَمِنَ الْمُسْلِمِيْنَ
 اے حکیم پر ایک ایسی بات کہ تم کو خدا اور اس کے رسول کا ایمان آجائے گا اور تم میں سے
 یہ ہوا ہے کہ حکیم کو انوار الہی کا اور اس کے رسول کا اور یہ ہیں
 اللّٰهُ وَلِلْكَافِرِيْنَ عَذَابٌ اَلِيْمٌ اِنَّ الَّذِيْنَ يَخْذُوْنَ
 خدا سے دشمنی اور کفر سے عذاب درد مند ہوا ہے ہر آئینہ ان کے مخالف ہے
 اللّٰهُ وَرَسُوْلُهُ كَيْتُوْا كَمَا كَيْتَ الَّذِيْنَ
 با خدا اور رسول اور خدا کردہ شدت الیسا زانچا کہ خوار کردہ شدت ان کے
 اللّٰهُ وَرَسُوْلُهُ كَيْتُوْا كَمَا كَيْتَ الَّذِيْنَ
 پیش آئے ہیں ہر آئینہ خود اور ہم آیت واضح و کافران را
 عَذَابٌ مُّهِينٌ يَوْمَ يَبْعَثُ اللّٰهُ جَمِيْعًا
 عذاب ہوا کہ خدا ہر روزی کہ ہر آئینہ زانچا خدا ہر
 فَيَنْبِذُهُمْ بِمَا عَمِلُوْا اَحْصٰهُ اللّٰهُ وَلَسُوْا لَهٗ
 میں خبر ہو الیسا کہ آجائے کہ ہر آئینہ زانچا خدا ہر
 وَاللّٰهُ عَلٰی كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ
 و خدا ہر شے پر مطلع ہے
 تو نے نہ دیکھا کہ خدا

تکون

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ
 میداند آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است یعنی باشد
 من جَعَلَنِي مُبَارَكًا مِّنْ جَعَلَنِي مُبَارَكًا مِّنْ جَعَلَنِي مُبَارَكًا مِّنْ جَعَلَنِي مُبَارَكًا
 باریکه را از کفایت شخص مگر خدا چه بدارم البتة نیست و نمی باشد هیچ شخص
 الا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا كَدِّي مِنْ ذَلِكْ وَلَا
 الا خدا ششم ایشانست و نه کد من از این مگر خدا آگاه است و نه
 اَكْثَرُ الْاَهْوَاءِ مِنْهُمْ اَيْنَ مَا كَانُوا اَتَمُّ يَدِينَهُمْ
 زیاده تر ازین بخواهند آگاه نیست هر جا باشند باز جزو ایشانند از ایشان
 عَمَّا يَعْلَمُ الْقَيُّومُ اِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ
 کرده اند او نهون می کیا قیام کند در پیشگاه او معلوم است
 الْمُرْتَدِّ اِلَى الَّذِينَ نَهَوْا عَنْ الْيَهُودِ
 ایانده ایست که آنکه منع کرده شد ایشانرا از اینکه برگردند از یهودیست
 لَمَّا نَهَوْا عَنْهُ وَيَتَنَجَّوْنَ بِالْاَثَرِ وَالْعُدَيْنِ
 در آنچه از آن منع کرده شد ایشانرا و بگریزند از اثر و عدین
 جو منع ہو چگاه در کان بن بائین گریست بین گنگی او ز یادنی کی

تکون

الکثر الکبر
فما جت

یلتجئون
فما جت

و انما یستعملونهم
در اینها و استعملونهم

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين
الطاهرين المعصومين أجمعين

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

تجلی
بایستی که ما را عذاب رسیده باشد
۱۲ ختم

وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَإِذَا أَمَّاؤُكُمُ الْفِتْنَةُ
فَإِنْ تَرَافِغُوا فَوَافِرُ السَّبِيلِ وَإِنْ
تَعَاوَنُوا فِي الْحَبْلِ ثَلَاثِينَ خِطًّا
فَإِنْ تَرَافِغُوا فَوَافِرُ السَّبِيلِ وَإِنْ
تَعَاوَنُوا فِي الْحَبْلِ ثَلَاثِينَ خِطًّا
فَإِنْ تَرَافِغُوا فَوَافِرُ السَّبِيلِ

وَرَأَيْدَ الْإِنجِلِيسِ بِدَجَانِيَّتِ دُونِخِ اِی
پیشین کیے اوسمین سو بڑی جگہ پہنچے وہاں
اَمَّا اِذَا اتَّجَعْتُمْ فَلَا تَتَّبِعُوا بِالْاَمْرِ وَالْعَدْلِ
مسلمانان چون بابکد بگرا ز گوئید پس باید کہ راز گوئید ابہ و تعدد
ایمان دالو جب کان مین بات کرو تو مت کرد بات گنہ کی اور نہ دینی
وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَتَتَّبِعُوا بِالْاَمْرِ وَالْعَدْلِ
و نامزدان پروردار کے پیغامبر و راز گوئید و باب نیکو کاری و پرہیز گاری
و رسول کی بجگی کی اور بات کرد احسان کی اور ادب کی
وَ اتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي اِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝ اِنَّمَا اتَّخَذُ
و تیر سیدان خدا کے تسوے کو و حشر کر دے خواہید شدہ اینست کہ رفتن
اور در پروردگار کے جسے حق باس جمع ہو سکے و یہ جو ہر کسی کا نام ہو

۲
کان مین بات کہنی کوئی سی
سورن مین سوچکار
پاکیے ۱۲ دھسا

مِنَ الشَّيْطَانِ يَحْزَنُ الَّذِينَ آمَنُوا وَكُفِرُوا

اگر شیطان ستاناند و کفر کند مسلمانان را و کفر کرے ایمان والوں کو اور یہ

بِضَارِهِمْ شَيْءًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ قَائِمُ

ایہ چیز ایمان رسالت ہا نشان مکر بارہ خدا و بر خدا باید کہ توکل کنند

الْمُؤْمِنُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قِيلَ

مسلمانان ای مسلمانان چون گفتہ شود

لَكُمْ تَقِيَّةٌ أَوْ جَمَلٌ فَقِيْلَ يَفْعَلُ اللَّهُ بِكُمْ

شمار اگر کشادہ بشیند و مجلسہا پس کشادہ کہد کہ انکذا کند خدا بر شما شکر و

إِذَا قِيلَ النَّارُ فَأَنْشَرُوا وَإِذَا قِيلَ الْحَبَشَةُ

چون گفتہ شود بر خیزد پس بر خیزند یا بلند کنند خدا متہم کہ انکذا ایمان

مِنْكُمْ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَلَّوْا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ

از شما و انانکہ عطا کردہ شدہ است ایشان علم و خدا

بِمَا تَعْمَلُونَ خَيْرٌ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا

بآنچه میکنید خیر است ای مسلمانان چون

خبر رکنا میسر کریتے ہوئے ای ایمان والو جب

صل مجلس بن و شغل کان بن بان
ازین نو دیسے دیکھو کہ تو کریتے
باز کرتے ہوئی ہو یہ پہلے کریتے
بن ۱۱ ص

الجمالیس

غیر ت
انکذا
غیر انکذا

وہ جو ایمان رکھتا ہے اور جو ایمان رکھتا ہے
اور جو ایمان رکھتا ہے اور جو ایمان رکھتا ہے
اور جو ایمان رکھتا ہے اور جو ایمان رکھتا ہے

الحی اوله

بسم الله الرحمن الرحیم
الحمد لله رب العالمین
والصلاة والسلام
على سيدنا محمد
النبی کریم

ناجيتكم الرسول فقد موأين يدي بكم
صدقہ ذاك خير لكم واظهر فان لم تجدوا

فان الله غفور رحيم
اشفقتم ان تجدوا

تكم بكم صدقت فاذا لم تفعلوا وانا
بينكم منكم

الله عليكم فاقبوا الصلوة واتقوا الزكوة
واطيعوا الله واطيعوا رسوله

الذين تولوا قوما غضب الله
عليهم

الذين تولوا قوما غضب الله
عليهم

الذين تولوا قوما غضب الله
عليهم

صلی اللہ علیہ وسلم
خبر سے کہ ان میں سے
کون سے لوگ
خبر سے کہ ان میں سے
کون سے لوگ
خبر سے کہ ان میں سے
کون سے لوگ

ع

بسم الله الرحمن الرحیم
الحمد لله رب العالمین
والصلاة والسلام
على سيدنا محمد
النبی کریم

۷۶
 خداوند تعالیٰ فرمود که این منافقان را از میان خود دور کنید و از ایشان بپرهیزید
 و از ایشان بپرهیزید و از ایشان بپرهیزید و از ایشان بپرهیزید
 و از ایشان بپرهیزید و از ایشان بپرهیزید و از ایشان بپرهیزید

عَلَيْكُمْ مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَخْلَفُونَ عَلَى
 الْكُذِبِ هُمْ يَعْلَمُونَ ۝ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا

در روز و ایشان می دانند اما در سانس است خدا را ایشان
 بهر جهت است بر او خبر است بهر جهت است بهر جهت است بهر جهت است
 شدیدی از عذاب است که آنرا می دانند

أَتُخَذُوا مِنْهُمْ جُزْءًا ضَلُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
 سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝ لَنْ تَغْنِي عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ

پس ایشانراست عذاب خدا را کنند دفع خواهد کرد ایشانراست عذاب خدا را کنند
 و او را ایشانراست عذاب خدا را کنند دفع خواهد کرد ایشانراست عذاب خدا را کنند

وَأُولَئِكَ هُمُ الْفٰسِقُونَ ۝ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ
 فِي سُلٰكٍ مَّيْمَنٍ ۝ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ فِي سُلٰكٍ مَّيْمَنٍ

و در روز و او را ایشانراست عذاب خدا را کنند دفع خواهد کرد ایشانراست عذاب خدا را کنند
 و او را ایشانراست عذاب خدا را کنند دفع خواهد کرد ایشانراست عذاب خدا را کنند

و در روز و او را ایشانراست عذاب خدا را کنند دفع خواهد کرد ایشانراست عذاب خدا را کنند
 و او را ایشانراست عذاب خدا را کنند دفع خواهد کرد ایشانراست عذاب خدا را کنند

جَمِيعًا فَيَقُولُونَ لَهُ مَا يَكْفُونُ لَكُمْ وَيَسْأَلُونَ

ہم کیا ہیں کہ ان کو خیر بخشنے اور خیر نہ کرنے کے خیر و شر کا دعویٰ ہمارے ہاں ہے
اور ہر قسم کے کلام اور کلام کے لیے کہا ہے کہ ہمارے ہاں ہے اور ہمارے ہاں ہے

أَنَّهُمْ عَلَى شَيْءٍ أَلَا تَعْلَمُونَ هُمُ الْكَذِبُونَ

کہ ان کے ہاں ہے ہر چیز کے لیے کہ وہ ہر چیز کے لیے ہمارے ہاں ہے اور ہمارے ہاں ہے
کہ وہ ہمارے ہاں ہے ہر چیز کے لیے کہ وہ ہمارے ہاں ہے اور ہمارے ہاں ہے

لَا تَحْزَنُوا عَلَيْهِمْ هُمُ الشَّيْطَانُ فَانْسِبْهُمْ ذِكْرًا

نہ ہر چیز کے لیے کہ وہ ہمارے ہاں ہے اور ہمارے ہاں ہے
نہ ہر چیز کے لیے کہ وہ ہمارے ہاں ہے اور ہمارے ہاں ہے

اللَّهُ أَوْلَىٰ لَكَ حَرْبُ الشَّيْطَانِ أَلَا تَحْزَنُ

خداوند تعالیٰ کے لیے کہ وہ ہمارے ہاں ہے اور ہمارے ہاں ہے
خداوند تعالیٰ کے لیے کہ وہ ہمارے ہاں ہے اور ہمارے ہاں ہے

الشَّيْطَانُ هُمُ الْخَيْرُونَ ۝ إِنَّ الَّذِي يَخْلُقُ

شہیدان کے لیے کہ وہ ہمارے ہاں ہے اور ہمارے ہاں ہے
شہیدان کے لیے کہ وہ ہمارے ہاں ہے اور ہمارے ہاں ہے

اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَوْلَىٰ لَكَ فِي الْأَدْلَىٰ ۝

ایک اور رسول کو اپنی جماعت اور جملہ خیر ترین مردم ان کے ہاں
ایک اور رسول کے لیے کہ وہ ہمارے ہاں ہے اور ہمارے ہاں ہے

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنزَلَ إِلَيْنَا الْكِتَابَ وَإِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ

کہ وہ ہمارے ہاں ہے اور ہمارے ہاں ہے
کہ وہ ہمارے ہاں ہے اور ہمارے ہاں ہے

وہ ہمارے ہاں ہے اور ہمارے ہاں ہے

عَزِيزٌ لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ

غالب است نخواهی یافت قومی که ایمان دارند بخدا و روز جزا

الْآخِرِ يُؤَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ

آخر این سفت که دوستی کنند با کسیکه خلاف کرده است پادشاه و رسول او را اگر

كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ

آنها باشند پدران ایشان یا پسران ایشان یا برادران ایشان یا

عَشِيرَتُهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْاِيمَانَ

خویشاوندان ایشان آن همان گمان و دوستی را نوشته است در دل ایشان ایمان را و خود داده

بِرُوحٍ مِّنْهُ وَبَايَعَهُمْ جَنَّتِ بَعْرِي مَرَّحَةً

بفیر غیبی از جانب خود و آر ایشان را پیمانها میروزی بر آن

أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

ایشانند لشکر خدا هر آنکه لشکر خدا این شد رستگاران

و دهین جمعی از خدا گشته است جو مهربان است خدا و همی مرا و گشته

و دهین جمعی از خدا گشته است جو مهربان است خدا و همی مرا و گشته

و انصار و نو کو خاندان و اوزار و کما
 و انصار و نو کو خاندان و اوزار و کما
 و انصار و نو کو خاندان و اوزار و کما

کلمہ شریف حضرت مولانا محمد رفیع الدین صاحب دہلی

مجلس جہاد و فتنہ میں شرکت
کے لیے ہر ایک کو دعا ہے
اور اللہ تعالیٰ ہر ایک کو
موفق فرمائے۔ آمین

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا قَدْ اَنۡزَلَ اللّٰهُ لَكُمُ الْكِتٰبَ الَّذِيْ فِيْهِ اٰيٰتٌ بَيِّنٰتٌ لِّمَنۡ هُوَ عَلٰى شَرِيْهِۦٓ

خالف کند با خدا پس بر آید خدا سخت کننده عقوبت است آنچه

مخالف ہو اللہ کے قواعد کی بارگاہ ہے

قَطَمۡتُمۡ مِّنۡ لَّيۡسَةِۙ اَوْ تَرۡكُمۡهَا قَاسِمَةً عَلٰى

برید از دست خدا یا گزشتید آنرا استاده

کات دالام نے جو رکاوٹ یا سیڑیاں

اَصۡوَالِۙ فَاِذۡنُ اللّٰهِ وَلِيۡعۡبَرٰىۙ الْفٰسِقِيۡنَ

خودش پس بفرمان خدا بودا خوار کنند بدکاران و فاسقین

اپنی جڑ پر سوا اللہ کے حکم سے اور تار سوا کر سب کے بی حکم کو

وَمَا اَفَاۤءَ اللّٰهُ عَلٰى رَسُوْلِهٖۙ مِنْهُمۡ قِتَالًاۙ اَوْ جَنۡدًا

و آنچه عائد گرداید خدا بر پیغمبر خود از اموال بنی انصاریں تا خدمت پروردگار

اور جو ہاتھ لگایا اللہ نے اپنے رسول کو ان کے خون و جانی

عَلَيْهِۙ مِنْ خِيَلٍ وَّلَا رِجَالٍۙ سَابِغَةَ اللّٰهِ

بر ان سپاہی و نہ ستر ہمارا و نہ شتر ہمارا و لیکن خدا

اوس پر گھوڑے نہ ارٹھ

يَسۡطُرُ رَسُوْلُهٗ عَلٰى اَمۡرٍۭٓ بَيِّنٍۭٓ وَّ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْۡءٍ

غالب ہو کر و اند پیغمبر خود بر ہم کہ خواہ و خدا بر ہر چیز

تبادلتا ہے اپنے خون کو جس پر چاہے اور اللہ سب چیز پر

قَدِيْرٌۭ ۙ لَّمَّا اَفَاۤءَ اللّٰهُ عَلٰى رَسُوْلِهٖۙ مِنْهُمۡ اَنْۡفُسًا

لواں است و آنچه عائد گرداید خدا بر پیغمبر خود از اموال و جان

پر سوا کتا ہے خدا جو ہاتھ لگادہ اللہ کے رسول کو

اللہ تعالیٰ ہر ایک کو
موفق فرمائے۔ آمین

فلا تفرحوا به

بیشک چلین اور اون سے بڑھ کر تیرا ہی سزا دلاؤں گا۔
وہ لوگ کہیں کہیں اور اون سے بڑھ کر تیرا ہی سزا دلاؤں گا۔
بیشک چلین اور اون سے بڑھ کر تیرا ہی سزا دلاؤں گا۔

الَّذِينَ سَبَقُوا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَحْزَنُوا قُلُوبُنَا

کے سبقت کرنے والے ایمان اور نہ ہونے کے سبب ہمارے دل غم میں

غَلَا لِلَّذِينَ آمَنُوا بِمَا آتَاكَ رُفُوحُ

بجائے کہ ان کے ایمان اور نہ ہونے کے سبب ہمارے دل غم میں

الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمْ

ان کے ایمان اور نہ ہونے کے سبب ہمارے دل غم میں

الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ

ان کے ایمان اور نہ ہونے کے سبب ہمارے دل غم میں

لَفِي جَهَنَّمَ لَمَنْ يُقَالُ أَتُطِيعُونَ أَحَدًا

ان کے ایمان اور نہ ہونے کے سبب ہمارے دل غم میں

وَأَنْ قَوْلَهُمْ لَقَدْ كَذَبَ اللَّهُ إِشْهَادُهُمْ

ان کے ایمان اور نہ ہونے کے سبب ہمارے دل غم میں

لَكُلِّ بَعْضٍ لَكُمْ مِنْ أَخْرَجُوا لَكُمْ

ان کے ایمان اور نہ ہونے کے سبب ہمارے دل غم میں

مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ

ان کے ایمان اور نہ ہونے کے سبب ہمارے دل غم میں

لَئِنْ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ كَفَرُوا

ان کے ایمان اور نہ ہونے کے سبب ہمارے دل غم میں

ان کے ایمان اور نہ ہونے کے سبب ہمارے دل غم میں

الحسن

۱۲

وَلَكِنْ قُولُوا أَلَيْسَ لَنَا بِمَدِينَةٍ مَّوَدَّةٌ وَأَلَيْسَ لَنَا بِمَدِينَةٍ مَّوَدَّةٌ وَهِيَ
 اگر جنگ کرده شود یا اهل آنجا نباشند و اینها را از او اگر بغض نفرمایند
 او را اگر او را می توانی بودی بهتر و در آن کی او کی او را کرد و در آن کی
 لَيْسَ لَنَا مَدِينَةٌ مَّوَدَّةٌ وَلَا لَنَا مَدِينَةٌ مَّوَدَّةٌ وَلَا لَنَا مَدِينَةٌ مَّوَدَّةٌ
 البته باز گردانند پشت خود را بعد از آن بدو کرد و نشو و نشان را بر ایشان
 تو به این کی بیت و یک که به این تو یار و یک البته بهار او و زاده
 رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا نَجِيمًا
 باری زید و خاطر ایشان از حد این بسیار است که ایشان خود شنیدند
 او را که دل من آمدی بهم اسیر کرده و لو

۱۳

لَا يَفْقَهُونَ ۚ لَا يَقْتُلُوكُمْ جَمِيعًا الْآفِي قَوْمٍ
 که نمی فهمند جنگ کنند با شما بجا شده که در ده سال
 و همه این کشته را نه سکنی که می بینید سبیل که در کشتن
 فَوْزَةً أَوْ مَنَورًا ۚ جَدِيدًا بِأَسْمَاءِ بَنِيهِمْ
 که بر آن حصار ساخته شدند یا از این بویا جنگ ایشان از میان
 کوکب من یا دیوار من کی اوک من او کی را می بین من نیست
 تَحْسَبُكُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّىٰ ذَٰلِكُمْ بِأَنَّهُمْ
 می شنید از ایشان بجا جمع شده و درها ایشان برگشته این بسیار است که
 تو جانی نه ای که من او را و آن کی او را و من به این بسیار است که
 قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ۚ كَذِبًا ۚ الَّذِينَ مِنْكُمْ قُلُوبُهُمْ شَتَّىٰ
 قومی هستند که در نمی آیند و در میان ایشان نیست که ایشان را و در
 لوگ عقل نہیں رکھتے جیسے کہاوت اور کی جو ہو چکے ہیں وہاں کسی

مکتبہ معینی از عدا سید محمد
 سید علی بن ابی طالب
 علامہ

جدار
 دح
 جدار
 ف

دار نظام
 دار نظام
 دار نظام

کتاب فی الجہنم
جلد اول
صفحہ ۱۸۷

تَعْمَلُونَ ۝ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ
 سیکند و بھاشید مانتہ آنکہ فراموش کردہ خدا
 کر سیتے ہو اور مت ہووے جسے جنہوں نے بھلایا اللہ کو
 فَوَقَعْنَا فِيهِمْ الْغَمَّ هُمْ فِيهِ لَكَ ۝ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ۝
 پھر ہم نے ان میں غم ڈال دیا وہ اس میں لے گئے ۝ اُولَٰئِكَ ہُمُ الْفَاسِقُونَ ۝
 وہ لوگ وہی ہیں جسے حکم فلا
 لَا يَكُنْ تَوَّابًا أَحِبَّ لِلنَّارِ وَأَحِبَّ الْجَنَّةَ
 براہین تیز اہل دوزخ کے و اہل بہشت کے
 براہین لو کہ دوزخ کے اور لو کہ بہشت کے
 أَحِبَّ الْجَنَّةَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ۝ لَوْ أَنزَلْنَا
 اہل بہشت پر ایسا تر بلابل رسدگان اگر فرودی دریم
 بہشت کے لو کہ ہمیں مراد کو پہنچے اگر ہم انہیں
 هٰذَا الْفَنَاءَ كُلَّ جَبَلٍ لَّرَأَيْبِهِ لُكُوفٌ ۝ فَاصْبِرْ
 ان قرآن پر کہ وہی ہر آئینہ دیدہ آرائش کو دہانہ
 بہ قرآن ایک پہاڑ تو تو دیکھتا وہ دب بآہستہ جاتا
 مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نُصْرًا ۝
 از خوف خدا و این دستاویز بیان می شود
 اللہ کے ڈر سے اور یہ کہانہ ہم سناتے ہیں
 لِلنَّاسِ كَمَا كُنْتُمْ كُرْهُنَ ۝ هُوَ اللَّهُ الْغَفُورُ
 آئینہ مردمان تا ایشان تامل کنند او سخت بخدا
 لوگوں کو شاید وہ وہ بیان کریں وہ اللہ کے

ابن کثیر نے کہا کہ یہ کلام حسن و بیان
 دب جاد کیا کہ یہ کلام حسن و بیان
 دینے کا ذوق بیکار نہیں

تلاوت

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ
الْحَكِيمُ ۝ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

مهرمان اوست اخذ که نیست هیچ معبود مگر او
رحم والا ده الله که سوا بندگی نہیں کسی ده

الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُحِیْمُنُ
الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ ۝ سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا

غالب خود اختیار بزرگوار پاک خدا است از
زبردست دبا و والا صاحب بڑائی پاک ہے خداوند

يُشْرِكُونَ ۝ هُوَ اللَّهُ الْخَلَّاقُ الْبَارِئُ
الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى ۝

نکند آریزه اور است از مباد نیک پاک یار میکند اورا
صورت کھینچتا اوسی سیکه میں نام خدایے او سکی پاک یار

مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۝ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
هر چه در آسمانها و زمین است و اوست غالب با حکمت

۲۲

۲۳

ع ۲۴

الْبَارِئُ الْبَارِئُ
بالله و بالاعمال و بالخلق

الْمُصَوِّرُ

سورة الممتحنة نزلت بالمدينة ثم النساء

ایاتھا وکلماتھا وحروفھا وکوعاتھا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخْذُوا عِدَّةً وَفُكُّمُ

أُولَئِكَ يَتْلُونَ إِلَيْكُمْ بِالْمَدِينَةِ قَدْ كَفَرُوا بِمَا

بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِمَا كَفَرُوا بِمَا كَفَرُوا بِمَا كَفَرُوا بِمَا

بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِمَا كَفَرُوا بِمَا كَفَرُوا بِمَا كَفَرُوا بِمَا

بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِمَا كَفَرُوا بِمَا كَفَرُوا بِمَا كَفَرُوا بِمَا

بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِمَا كَفَرُوا بِمَا كَفَرُوا بِمَا كَفَرُوا بِمَا

بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِمَا كَفَرُوا بِمَا كَفَرُوا بِمَا كَفَرُوا بِمَا

مفسرین نے فرمایا ہے کہ یہ سورہہ مدینہ منورہ میں نازل ہوئی ہے۔
اس کی ابتدا میں اللہ تعالیٰ کا نام ہے۔
پھر اللہ کے رحمن و رحیم کے نام ہیں۔
اس کے بعد اللہ تعالیٰ سے دعا ہے کہ جو لوگ ایمان لائے اور اللہ کی راہ میں لڑیں ان کے لیے اللہ کی رحمت سے بڑھ کر کوئی اور رحمت نہ ہو۔
اس کے بعد اللہ تعالیٰ سے دعا ہے کہ جو لوگ ایمان لائے اور اللہ کی راہ میں لڑیں ان کے لیے اللہ کی رحمت سے بڑھ کر کوئی اور رحمت نہ ہو۔

حضرت کو بیگم و اکبر
صلی اللہ علیہ وسلم کی خدمت میں
اس کی تلاوت فرمائی۔
اس کے بعد اللہ تعالیٰ سے دعا ہے کہ جو لوگ ایمان لائے اور اللہ کی راہ میں لڑیں ان کے لیے اللہ کی رحمت سے بڑھ کر کوئی اور رحمت نہ ہو۔
اس کے بعد اللہ تعالیٰ سے دعا ہے کہ جو لوگ ایمان لائے اور اللہ کی راہ میں لڑیں ان کے لیے اللہ کی رحمت سے بڑھ کر کوئی اور رحمت نہ ہو۔

اس کے بعد اللہ تعالیٰ سے دعا ہے کہ جو لوگ ایمان لائے اور اللہ کی راہ میں لڑیں ان کے لیے اللہ کی رحمت سے بڑھ کر کوئی اور رحمت نہ ہو۔
اس کے بعد اللہ تعالیٰ سے دعا ہے کہ جو لوگ ایمان لائے اور اللہ کی راہ میں لڑیں ان کے لیے اللہ کی رحمت سے بڑھ کر کوئی اور رحمت نہ ہو۔

فَسَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسْرِفُونَ عَلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ
 در راہ من و بطلب رضا من بہان می ترسیدہ سو ایسا بیجا مودت
 میرے راہ میں اور چاہ کر میری رضا مندی تم اوں کہ جسے پیغام خود دہی
 وَاَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْ
 دن میں انہم کہ انچہ نہان می کنید و انچہ آشکاری ناسید و ہر کدرا نہ کنید
 اور محکو خوب معلوم ہے جو چھپا ہائے اور جو کھولا ہے اور جو کوئی تم سے کہے
 مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ۝ اِنْ يَنْقُضْكُمْ
 ہر اینہ غلط کرد راہ ہموار را اگر کا زمان یا بند شمارا
 وہ بھولا سیدی راہ اگر تمکو وہ یادین
 يَكُونُوا اِلَيْكُمْ اَعْدَاءُ وَيَبْطُلُوا إِلَيْكُمْ اَيْدِيهِمْ
 دشمن بنند و ر حق تبار و بکشائند بسو کہ شمار دستہار خود را
 دشمن ہوں تہار اور جلا دین تم پر ہے ہاتھ
 وَالسَّيِّئُ السَّوْءُ ۝ وَوَدُّوا لَوْ تُكْفِرُونَ ۝
 و زبانتا خود باید از دوست دارند کہ کافر شوید
 اور ایسی زبانیں برای کفر اور حاکمین سبط تم تنکو مباد
 لِيُتَفَقَّعَكُمْ اَرْحَامُكُمْ وَلَا اُولَئِكَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
 سو و نحو ایند و شمار باخوش از ان تمام و نہ فرزند ان شمار و نہ فرزند
 ہرگز کام نہ آوین گے تمکو تہار کہ نسبتہ اور نہ تہاری اولاد و نہ فرزند
 يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهِ يَمَّا تَقْلَقُونَ بِصِيرٍ ۝ قَدْ كَانَتْ
 فیصل خواہد کرد خدا و میان شمار خدا با یکدیگر میکند نہایت ہر ایک
 وہ فیصلہ کرے گا تم میں اور خدا جو کرے ہو دیکھنا ہے

سابقہ
اولاد کے القیمہ

فیصل فیصل
 مفسر اول خلف ادب ک
 فیصل
 تفسیر مفسر اول
 کن اور ح ف

ہی کہو ایک ایسی قوم کی طرف پوچھو کہ ان کی ہمت کی کیا حالت ہے
ہی کہو ایک ایسی قوم کی طرف پوچھو کہ ان کی ہمت کی کیا حالت ہے
ہی کہو ایک ایسی قوم کی طرف پوچھو کہ ان کی ہمت کی کیا حالت ہے
۱۲ ص

المصير رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا

ہم کو ایسی قوم کی طرف نہ کرنا کہ ان کی ہمت کی کیا حالت ہے

وَاعْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الْكَرِيمُ

اور ہم کو بخش دے یا رب ہمارے لیے تو ہی غائب ہوتے ہو

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أَصْحَابُ حَسَنَةٍ لِّمَن كَانَ

ہر آئینہ ہست شمارا ہوا غنہ گورہ افتد او یک کسی را از شما

يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ

کے امیدوار مطلقا خدا اور روز آخرت سے ہر کہ روئے گردان شود پس

اللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ عَسَى اللَّهُ أَن يَجْعَلَ

خدا ہی غنی و بزرگوار است نزدیک است خدا از انکہ بد کند

بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَ يَلْعَنُ مِنْهُمْ مَوْءِدَةٌ

در میان شما و در میان انکہ دشمنی داشته اید باہم دوستی را

اللَّهُ قَدِيرٌ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ لَا يَنْفَعُكُمْ

خدا توانا است و خدا آمرزگار ہر آنست منع میکند خدا شما را

اللَّهُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ وَاللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ

یٰٰرَبِّ جَبَّارٍ
بِزَادَةِ لَافٍ
فِي الْاِسْمِ

یٰٰرَبِّ جَبَّارٍ
بِزَادَةِ لَافٍ
فِي الْاِسْمِ

یٰٰرَبِّ جَبَّارٍ
بِزَادَةِ لَافٍ
فِي الْاِسْمِ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد
النبی المصطفی وعلی آله الطیبین

المختار

عَنِ الَّذِينَ كَفَرُوا قَتَلُوا نَفْسَهُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوا نَفْسَهُمْ
 از مملکت انکه کشته اند خود را در دین و مقدّمه دین و بیرون کرده اند
 او را بجهنم بر سر بیست و نه دین بر او نکالا نهین مگو
 مِنْ دَرَكٍ اَنْ تَبْرُوهُمْ وَنَقِصُوا الْكَيْدَ اِنَّ اللَّهَ
 از خانه پادشاه منع نمیکند از آنکه احسان کند ایشان را نصیب کند از حق ایشان
 تمهید که بر دین می که او را بپهلای او را انصاف کاسول الله
 يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ اِنَّمَا يَنْصَحُكُمْ اللَّهُ فِي الدِّينِ
 دوست میدارد انصاف کنندگان را جز این نیست که منع میکند شما را از جور
 چاه پادشاه انصاف را لون کلا الله تو منع کرتا هست مگو او را بجهنم
 قَتَلُوا فِي الدِّينِ وَآخَرُ جَوَاحِرُ مِنْ دَرَكٍ وَظَاهِرُ
 جنگ کرده اند با شما در مقدّمه دین و بیرون کرده شما را از خانه پادشاه و حاکم
 از بیست و نه دین بر او نکالا مگو تمهید که بر دین می که او را بپهلای او را
 عَلَى اَخْرَجِكُمْ اَنْ تَقُولُوهُمْ وَمَنْ يَقُولْهُمْ
 در بر او دین شما منع میکند از آنکه دوستی دارد ایشان را و هر که دوستی دارد
 تمهید که بر دین می که او را بپهلای او را دوستی دارد و هر که دوستی دارد
 فَاُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 پس اینها عدا ایشانه شما را اند ای
 سو و ده لوگ و بیست و نه دین بر او نکالا مگو
 اَمَّا اِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ
 مسلمانان چون بیایند پیش شما زنان مسلمانان هجرت کرده پس امتحان کنید
 ایمان را و اگر واجب آید پس ایمان را الی عورتین طلق بگو و اگر نه آید

من اوست صلاح کیندن
 از مملکت انکه کشته اند خود را در دین و مقدّمه دین و بیرون کرده اند
 او را بجهنم بر سر بیست و نه دین بر او نکالا نهین مگو
 مِنْ دَرَكٍ اَنْ تَبْرُوهُمْ وَنَقِصُوا الْكَيْدَ اِنَّ اللَّهَ
 از خانه پادشاه منع نمیکند از آنکه احسان کند ایشان را نصیب کند از حق ایشان
 تمهید که بر دین می که او را بپهلای او را انصاف کاسول الله
 يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ اِنَّمَا يَنْصَحُكُمْ اللَّهُ فِي الدِّينِ
 دوست میدارد انصاف کنندگان را جز این نیست که منع میکند شما را از جور
 چاه پادشاه انصاف را لون کلا الله تو منع کرتا هست مگو او را بجهنم
 قَتَلُوا فِي الدِّينِ وَآخَرُ جَوَاحِرُ مِنْ دَرَكٍ وَظَاهِرُ
 جنگ کرده اند با شما در مقدّمه دین و بیرون کرده شما را از خانه پادشاه و حاکم
 از بیست و نه دین بر او نکالا مگو تمهید که بر دین می که او را بپهلای او را
 عَلَى اَخْرَجِكُمْ اَنْ تَقُولُوهُمْ وَمَنْ يَقُولْهُمْ
 در بر او دین شما منع میکند از آنکه دوستی دارد ایشان را و هر که دوستی دارد
 تمهید که بر دین می که او را بپهلای او را دوستی دارد و هر که دوستی دارد
 فَاُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 پس اینها عدا ایشانه شما را اند ای
 سو و ده لوگ و بیست و نه دین بر او نکالا مگو
 اَمَّا اِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ
 مسلمانان چون بیایند پیش شما زنان مسلمانان هجرت کرده پس امتحان کنید
 ایمان را و اگر واجب آید پس ایمان را الی عورتین طلق بگو و اگر نه آید

مترجم گوید در حدیثی است
 که در حدیثی است که در حدیثی است
 خداوند سبحان و تعالی
 و الله اعلم بالصواب

ناتوانی شوهران و نوزادان
 و نوزادان و نوزادان
 و نوزادان و نوزادان

کتاب تفسیر
از ابن عباس

در بیان معنی کفر و ایمان
و در بیان معنی کفر و ایمان

در بیان معنی کفر و ایمان
و در بیان معنی کفر و ایمان

در بیان معنی کفر و ایمان
و در بیان معنی کفر و ایمان

در بیان معنی کفر و ایمان
و در بیان معنی کفر و ایمان

شَيْءٌ مِنْ أَرْوَاحِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَمَا تَقُولُوا
کسی از زبان شما بطرف کفران پس عفو است یا نه
کونی متاری عوفین کافرون کی طرف کفران نود
الَّذِينَ ذَهَبُوا بِوُجُوهِهِمْ مِمَّا انْفَقَوْا
از آنکه رفتند بهشت از زبان ایشان مانند آنچه خرج کردند
اون کو تکی عوفین جانی بین جتا او هون
وَأَنْتُمْ أَتَى اللَّهُ الْكَافِرِينَ
و آنکه آمد به کافران
در تفسیر از خدا که شد او را باورد از زنده ای
اور در تفسیر از خدا که شد او را باورد از زنده ای
الَّذِينَ إِذَا جَاءَهُمُ الْمَوْعِدُ يُبَايِعُوكَ
پس اگر چه بیاورد نزدیک تو زمان مسلمان که بیعت کنند با تو
بنی جب آوین تیرگی پس مسلمان عوفین فرار کردی
عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِ
این شرط که شرک مقرر کنند بر خدا چیزی را و در تفسیر
سیر که شرک نه تیر این الله که شد او را باورد از زنده ای
وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ
و زن نمانند و نکشند اولاد خود را و پیش نیارند
اور در تفسیر از خدا که شد او را باورد از زنده ای
يُحْسِنُ يَحْتَرِفُ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلِهِمْ
سخن دروغ که بر بسته باشند از زبان سترگانش و در تفسیر
طوفان نه لاوین باده که شد او را باورد از زنده ای

در بیان معنی کفر و ایمان

در بیان معنی کفر و ایمان

در بیان معنی کفر و ایمان

در بیان معنی کفر و ایمان

در بیان معنی کفر و ایمان

در بیان معنی کفر و ایمان
و در بیان معنی کفر و ایمان

کسی بر او نهد و کسی درین کار نیست
که کسی بر او نهد و کسی درین کار نیست
که کسی بر او نهد و کسی درین کار نیست

مستم که با اوین کسی
مستم که با اوین کسی
مستم که با اوین کسی

وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ قَبَائِلُ عَصِيَّةٍ
و یغوائی انکسند بر او در کار نیک پس بعیت قبول کن از ایشان
اور نبری سبب عقلی نکردن کسی نه بلکه کام بین تو اوین قرار کرد اور
استغفر من الله ان الله غفور رحيم
طلب بر نش کرند از ایشان بر این خدا امرزگار بهر آن است و
معانی مانگ اوین که در سبب اندیشه بیشک اند بخشنه و الا بهر آن
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا قَوْلًا غَضَبَ
ای مسلمانان دوستی مدارید با گروهی که خشم گرفته است
ای ایمان داران دوستی کرد اوین گوی که غصه نوا
الله عَلَيْهِمْ قَوْلَهُ يَكْفُرُوا مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَبْشُرُونَ
خدا بر آنها انجاء نماند شده اند از ثواب آخرت خدایا آتشده
اسداون پرده اس تو را چک بین چکله گریه جسته آتش
الْكُفَّارِ مِنَ أَصْحَابِ الْقُبُورِ
ان کافران که از اهل گور اند
نکونین قبر والون سے
سورة الصف فات بالمدينة وقيل بالملك ثم الجمعة
ایاتها و کلماتها و حروفها و رکوعاتها
بسم الله الرحمن الرحيم

۱۵

ع ۳

کسی درین کار نیست
کسی درین کار نیست
کسی درین کار نیست

کسی درین کار نیست
کسی درین کار نیست
کسی درین کار نیست

الصف

صف

وینجا رسائی

وینجا رسائی

سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ

بیاکی یاد کرد خدا سبک را آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است و او است

الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ

غالب با حکمت است سلطان چسدا گوئید که

مَا لَا تَفْعَلُونَ ۝ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا

آنچه نمیکنید بزرگست در نزد خدا آنکه بگوئید

مَا لَا تَفْعَلُونَ ۝ إِنْ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقِيمُونَ

پیرایه که کند خدا دوست میدارد آنرا که ایستادند

فِي سَبِيلِهِ صَفَا كَانُوا يُحِبُّونَ ۝

در راه خدا صفا زدند که بایستادند عمارت است

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يُقِيمُونَ صَفَا كَانُوا يُحِبُّونَ

و یاد کن آنوقت موسی قوم خود را ایستادند صفا زدند که بایستادند

وَقَدْ تَقَرَّبُوا إِلَى اللَّهِ الْعَظِيمِ ۝

و هر آنکه نزدیک شدند به خدا بزرگوار

۹۰
مین من کرینے بہار رسول سے
اگر دود ہو گئے ۱۲ ص

رَاغِبًا إِلَىٰ رِزْقِ اللَّهِ وَلَمْ يَكُن لَّهُ يَهْدٍ

4

الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ۖ وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ

مَرْيَمُ ابْنَتِي إِسْرَءِيلَ أَتَىٰ رَسُوْلَ اللَّهِ الْكَرِيْمِ

•

مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْحِيدِ وَبَشِيرًا

یہ سہولت یا بی بی حضرت علیؑ اسد احمد فاضل
 سے بخاری ہے کہ اب بعد از من نام او احمد باشد علی السعد و سلمہ لرحمن

جاءهم بالبيت قالوا هذا سحر
 اندیش ایشان را میبخشید و میگفتند این سحر است

مبین ۵ ومن اظلم عن افتری علی الله
 وکیست ستمکار از ستمگر است بر خدا

فرکان

مجلس شورای اسلامی

الصف

ما بینہما با اذال کتاب
والون کا جو حضرت کی تہذیب
نہجہ را صفا

میتم نوک
اح کص
او ح فر

الکذب وهو يدعى آية الاسلام والله لا

دروغی را و او خوانده میشود بسوی اسلام و خدا
چوٹہہ اور او سکولایتے ہیں مسلمان ہوئے گو اور اللہ

يُهدي القوم الظالمين ۝ يريذون

راہنی ناید گروہ استمکارانرا میخوانند این کافران
راہ نہیں تابتے انصاف کو کون کو چاہتے ہیں کہ

ليطفوا نورا الله يا فوههم والله مست

کہ فروغ شاند نور خدا را بہین خوشی و خدا تمام کنند
بہا دین اللہ کی روشنی اپنے مونہ پر سے اور اللہ کو پوری کر

نورہ وكون كبر الكفرون ۝ هو الذي

نور خود است اگرچہ ناخوشدارند کافران اوست اللہ
اپنی روشنی اور پر طے برا مانیں شکر وہی ہے جسے

ارسل رسولا يهدي ودين الحق ليظهره

فرستاد پیغامبر خود را ہدایت دین راست تا غالب کنش
بہا دین رسول راہ کی سوچہ ہے کہ اور سجادین کہ او سکول اور کر

على الدين كله وكون كبر المشركون ۝

برادینان سہمہ اگرچہ ناخوشدارند مشرکان
دینوں سے سہمہ اور پر طے برا مانیں شریک دہا

يا ايها الذين امنوا اهل ادلكم على التجار

اے مسلمانان آباد لاگت کہم شراہان سوداگری
آئیے ایمان والو میں بتاؤں تمکو ایک سوداگری

تُجَنَّبُكَ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ۝ تَوَسَّوْا بِاللَّهِ

کہ برائے شمار از عذاب درد مندہ ایمان آری بجا و
کہ بجای یک نمک و ایک دہک کی تباری ایمان لاؤ اللہ سے
رسول اور و جہاد کنید در راہ خدا با سوال خود

وَأَنْفُسُكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ

و جان خود این بہتر است برکت شما
اور جان سے بہتر ہے تمہاری حق میں اگر تم

تَقْلُونَ ۝ يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ

میدانید اگر بخشنید یا مژدہ بر آستانگان مان شمار و در آرد شمار
تہمہ کہتے ہو بخشے تمہارے گناہ اور داخل کرے تمکو

جَنَّاتٍ جُزْئِيٍّ مِنْ جَنَّاتٍ الْأَنْثَرِ وَمَسْكَنِ

بوستا ہا میر و وزیران جو ہا
باغون میں جگے نیچے بہتی ہیں بہرین اور بہت گہری

طَيْبَةٍ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ۝ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ

پاکیزہ و بہشتا ہمیشہ بہشتیان این بہت فز و
سننے کے باغون میں یہ ہے بڑی مراد یعنی

الْعَظِيمُ ۝ وَآخِرَىٰ يُحِبُّونَهَا نَصْرًا مِنْ

بزرگ و بدہ نعمتی دیگر کہ دوست میدارید ان آن نعمت نصرا از
اور ایک اور بہتر و بے جسکو تم جاسستے ہو و

وَسَيُجَنَّبُكَ

۱۱

۱۲

انصار اللہ
ادح افند

انصاری
۱۱

حضرت عیسیٰ
وہابی

۱۳

اللہ وفتیہ قریب وکثیر المؤمنین

جانب خداست و فتیہ قریب الحصول است و مژدہ وہ مسلمانان را
اللہ کی طرف سے اور فتح شتاب اور خوشی سنا ایمان والوں کو

یا ایہا الذین آمنوا کونوا انصار اللہ کما

ایہ مسلمانان باشند نصرت و مژدہ خدا چنانکہ
ایہ ایمان والو تم ہو مددگار اللہ کے

قال عیسیٰ بن مریم للہواری بن کثر انصاری

گفت عیسیٰ سر مریم یارایان خاص ان کثیر نصرت کنندگان
کہا عیسیٰ مریم کے پیروں نے یاروں کو کون کون کر دیکھو

الی اللہ قال الہواریون من انصار اللہ

تسویک خدا متوجہ شدہ گفتند ان یارایان خاص ما ہم نصرت و مژدہ کنندگان
اللہ کی راہ میں ہونے یار ہم ہیں مددگار اللہ کے

فأمنت طائفة من بنی اسرائیل وکفرت

پس ایمان آوردند جمعی از بنی اسرائیل و کافر ماندند
پہر ایمان لایا ایک مرتبہ بنی اسرائیل میں اور منکر ہوا

طائفة فایدہ الذین آمنوا علی عدوہم

جمعی پس قوت دادیم مؤمنان را بر دشمنان شان
ایک فرقہ پہنچاورد یا سہنے اون کو جو یقین لائے تھے اون کے دشمنوں

فأصبحوا ظہیر بنی اسرائیل

پس غالب
پہر ہو رہے
غالب
غالب

ایں بت اون کا دین نشرو ہمارا
اون کے یاروں پر دینی جنت کی
اداس کے زیادہ کیا اسی
حضرت عیسیٰ بن مریم کی
حضرت عیسیٰ بن مریم کے

سورة الجمعة نزلت بالمدينة وقيل بمكة الثماني

آياتها وكمالاتها وحروفها وركوعاتها

بسم الله الرحمن الرحيم

يُسَبِّحُ اللَّهَ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

یا کی یاد میکند خدا را آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است

الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ هُوَ اللَّهُ

خدا که پادشاه نهایت پاک غالب حکمت است دوست که

ده بار شاه پاک ذات زبردست حکمت والا در پی

بَعَثَ فِي الْأُمَمِينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ

بر انگیزت و رواند اسکان پیغمبر از قوم ایشان بخواند بر ایشان

آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ

آیات او را پاک میکند ایشان را و می آموزد ایشان را کتاب

مفسر عربی

15.

فان من اجله

مفتی محمد رفیع الرحمن

[illegible]

التوبة
باب غم اسألني ان
بالتحلف ح

مکتبہ عربیہ اسلامیہ دار الفکر
لکھنؤ

وَأَمَّا حِكْمَةٌ وَإِذَا كُنَّا مِنْ فُتُكٍ

وہ آتش اور عقلمندی
اے شانِ بود و پیش ازین
اس سے پہلے کے ہیں

كَفَىٰ ضَلَالٌ مُّبِينٌ ۝ وَأَخْرَجْنَا مِنْهُمْ لَمَةً يَوْمَ الْقَوْمِ

وہ گمراہ ہے غلام و تیر مبعوت کرو ان میں سے جو روایا ابی کے لئے ہیں
صریح پہلا دیکھیں اور ایک درون کے واسطے اوسى میں ہیں

بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ ذَٰلِكَ فَضْلُ

باسمہ تعالیٰ اور وہی ہے جس نے زبردست حکمت والا ہے یہ ہر شے

اللَّهُ يَتِيَّتُهُ مِنْ نِيَّتِهِ وَاللَّهُ دَوَّالْمُضِلِّ
خَدَايَسِهِ بِرُكْحَةٍ خَوَّادِهِ إِذَا خَدَّاهُ فَضْلُهُ

اس کی باتیں دیتا ہے جس کو چاہیے اور اس کا فضل یہ

بزرگ است رستان آنرا که نهاده شد بر سر ایشان تورت

بڑا ہے کہ اس کاوت اورن کی جن پر لادے توراہ
میں کے چلے ہا کہ کشتا کے کار حمل

باز نبرد اشمنه آنرا
مانند دستان خیر است که بر دارم

اسفارا ابلس مثل القوم الذين كذبوا

کتابچہ بہت دستان قومی کہ در داغ می شمرد

کتابین بری لهاوت، اون لولون سی، جهون یه جهو بهلای

۲۱
قدسہ اللہ

کتاب بری اور دل میں
نہا ہوا ہے
کتاب بری اور دل میں
نہا ہوا ہے

بِأَيِّتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

آیات خدا را و خدا را ہدی نہاید
اللہ کی باتیں اور اللہ را ہدایت نہایت

قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ زَعَمْتُمْ أَنْكُمْ

کہو ایک یہود اگر گمان دارید کہ تمہارا

أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَمَتَّوِا الْمَوْتِ

دوستان خدا ایک سے بجز انسانوں میں آرزو کیند
کہ تم دوست ہو اللہ کے سب لوگوں کے سوا تو تمہارے

إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝ وَلَا يَتَمَنَّاهُ أَبَدًا

اگر سچیند راست گوین
اگر تم سچے ہو

بِمَا قَدْ مَاتَ آبَاؤُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

بسیب اپنے پیش فرستادہ است دشمنان و خدا اناست
میں اپنے آپ کے ہیج کے ہیں اور اللہ کو معلوم ہے

قُلْ إِنْ الْمَوْتِ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ

کہو ہر آئینہ مرگی کہ بگریزید
تو کہ موت وہ ہے جس سے تم بھاگتے ہو سو وہ

مَلَقَكُمْ ثُمَّ قَرَّبَكُمْ إِلَىٰ أَعْيُنِ النَّاسِ

سندہ است بشما باز جمع کردہ خواہد شد تمہارا
تم سے ملے گی پھر تمہارے جاؤ گے اس جہاں اور کلام خدا

فَمَتَّوِا
وَبَاغْتَفَ

مات
بما قدامت آبائهم
بما قدامت آبائهم
بما قدامت آبائهم

الحمد لله الذي جعل
العلم منتهى السعادة

میں
کیونکہ جماعت پر ہی یہ سب کاموں کا دار
جموعہ ایک ہی جگہ ہوتا تھا ہر کام کی
اس کی یاد رکھنا خطبہ کو اس سے دست بجاؤ
کہ خطبہ کیسے پڑھنا ۱۲ ہوں

افسوس کہ یہودیوں کے غلاموں کا دل
 ہفتہ ہفتہ سارے دن سو رہا ہے
 افسوس کہ یہودیوں کے غلاموں کا دل
 ہفتہ ہفتہ سارے دن سو رہا ہے

فِيكُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ يَا أَيُّهَا

پس خبر دہشتہارا با پنچہ سیکر دیہ
پر حقاویہ کا سنگ جو کرتے تھے وہ ایسے
الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ مَكَانٍ
مسلمان چون اذان دادر شود ہر کس نماز در روضہ

ایمان دالو جب اوزان ہونا زکی
اجمعۃ فاسمعوا للی ذکر اللہ و ذکر البیوم
جمعہ پس سنے کیندے ہو گئے یاد کرو خدا و بگذا رید غریزہ کرد
جمعہ کے تو ڈوڑو اللہ کی یاد کرو اور جہوش و بیخیا
ذاکم خیر لکم ان کنتم تعلمون ۝

این بهتر است شما اگر
 یه بهتر است من اگر

فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ

پیش چون تمام کرده شود نماز را متصرف شود و زمین
بهر حسب تمام ہو کے نماز تو پہلے پڑھو زمین میں
وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا

وطلب کنید از فضل خدا و یاد کنید خدا را بسیار
 اور فرمودند پس فضل الله کا اور یاد کرو اللہ کو بہت سا
 لعلہ تفضلہ و یاد آراؤ حق او

شاید بهتر است که از این مسلمانان چون پندیده کلاه شیرانی
شاید بهتر است که از این مسلمانان چون پندیده کلاه شیرانی

1946

سائتہ بارہ آدمی رہ گئے۔ پھر پھر پھر میں گئے۔ حضرت کے
 میں انجی کی کہتی تھی لوگ دور دورہ کہہ رہے تھے
 سائتہ بارہ آدمی رہ گئے۔ پھر پھر پھر میں گئے۔ حضرت کے
 میں انجی کی کہتی تھی لوگ دور دورہ کہہ رہے تھے

لَهُمْ أَفْضُولٌ إِلَيْهَا وَتَرَكَمُا قَائِمًا قُلُومًا

بہشت تماشائے جاوید اور سکی طرف اور بجو جہور جاوید گہرا تو کہہ دو

عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهِوِ وَمِنَ النَّارِ

نزدیک خداست بہتر ہے از باز ہے داز سودا گری
الہدیہ پاس ہے سو بہتر ہے تا شیوے اور سودا سے

والله اعلم
بیر المیزان

و هذا بہترین روزیہ و ہند گان است ۲

اور اللہ بہتر ہے روزی دیے والا اول
سورة المنفقہ نزلت بالمدينة ثم الى دولة

خود را به نام خداوند تعالی

یا تنہا و کلہا تنہا و حروفہا و رکوعہا ^{۱۸۰} ^{۷۷۶} ^۲

بسم الله الرحمن الرحيم

وَاللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ

ان بیایند پیش تو منافقان را گویند گواهی میدییم که تو

سب آدین شیریکے پاس منافق کہیں ہم قائل ہیں تو

14

31

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

بسم الله

۱۰
نام دہاویں اور اول بنی ہاشم
صلی اللہ علیہ وسلم

نشتیب
چند روز بعد
عن

اَللّٰهُمَّ كَاثِبُهُمْ شَبَّهَ سَنَةً لَا يَبْرُكُ فِيهَا
 بَشَرٌ اَوْ شَيْءٌ اَوْ بَيْتٌ اَوْ اَرْضٌ اَوْ مَالٌ اَوْ نَفْسٌ اَوْ
 اَوْ نَفْسٌ اَوْ بَيْتٌ اَوْ اَرْضٌ اَوْ مَالٌ اَوْ نَفْسٌ اَوْ
 كُلُّ شَيْءٍ عَلَيْهِمْ ثُمَّ الْعَلَمَةُ فَاحْذَرُوا
 ہر آواز تندرانی کی بر خود ایشانند و بنیان میں بزرگ ایشان
 ہم ہی بر بلا آئی
 قُلْ هُمُ اللّٰهُ اَنّٰی يُؤْفِكُوْنَ ۝ وَاِذَا قِيلَ
 انت کرد ایشانرا خدا انکار کردانیدہ میشود و چون گفته شود
 کہ روز قیامت انکو اللہ کہاں بھیجے گا چاہے میں ملک و حسب و نسب
 لَهُمْ تَعَالٰی اَلَيْسَ تَغْفِرْ لَكُمْ رَسُوْلُ اللّٰهِ لَوْ اَنَّ
 منافقان را بیائید تا طلب آمرزش کنند برایشما میفرماید خدا یہ بچانند
 اُون کو آری معاف کروا دے کہ رسول اللہ کا سب سے بہتر
 رُوْسُوْمُوْرَاۤیْتُمْ یَصْلَحْنَ وَهُمْ
 سر خود را و بر میں ایشانرا کہ برکے بیگوانند
 اُنہیں اور تو برکے کہتے ہیں اور
 مُسْتَکْبِرُوْنَ ۝ سَوَاءٌ عَلَیْهِمْ اَسْتَغْفَرْتَ
 تکبر کنان کیسے است و حق انجامہ کہ آمرزش کی
 غور کرتے ہیں برابر ہے اُون پر تو معافی چاہے
 لَهُمْ اَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ اَوْ لَمْ تَغْفِرْ لَہُمْ
 برائے ایشان یا آمرزش طلبی برائے ایشان نخواہد آفرید خدا ایشانرا
 اُون کی پانہ معافی چاہے ہرگز نہ معاف کرے گا اُون کو اللہ

لَوْ
بالتخفيف
ای

استغفرا
بالمد
بالتخلف

۲۱
قد سمعنا الله

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ

ای مسلمانان مشغول مگردانید شمارا اموال شمارا
ایسے ایمان والو نہ غافل کریں تمکو تمہارے مال اور
لَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ
فرزندتان شمارا زیادہ مگردانے خدا دہر کہ کہند
تمہاری اولاد اللہ کی یاد سے اور جو کوئی

ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ وَأَنْفِقُوا

4
این کار پسینہ خاندان بشاقت زیادہ بنکاران و خرچہ کنند
پہرہ کام کر کے تو وہی لوگ ہیں جو تھے میں ایسے اور خرچہ کر
مِنْ مَا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ
از انچہ عطا کردہ ایم شمارا پیش از آنکہ یا بد سر نہ سکی اینہما
کچھ بار او یا اس سے پہلے کہ پہنچے

الْمَوْتُ فَيَقُولُ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ

مرگ پس گوید ایک پروردگار میں کاش موقوف نہ گشتی مرا بد
موت تب کہے ایک بکون نہ ڈھیل دی مجھ کو ایک ہرگز بد
قَرِيبٍ فَأَصْدَقَ وَأَكْرَمَ مِنَ الصَّالِحِينَ
اندک تا صدقہ دادی بدست از صالحان
کہ میں خیرات کرتا اور ہوتا نیک لوگوں میں

وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا

دہر گز مہلت نیندہ خدا کیسں چون بیاید اجل او
اور ہرگز نہ ڈھیل دے گا اللہ کسی کو جب پہنچا اوسکا وعدہ

وَأَكُونُ
خاتم رود خدا

السفر

يعملون
ص

11

وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

خدا خبردار است آنچه می کنید
از آنکه خبری جو کریتے ہو

سورة التغابن بالمدينة وقيل مكة غيرنا ايها

الذين امنوا ان مزار واجكم ثلثا لثالث الضم والفتح

اياتها وكلما تها وحروفها وركوعاتها

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

پاکي یاد میکند خدا را آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است
پاکي بولتا ہے اللہ کی جو کچھ آسمانوں میں اور زمین میں
لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْإِسْلَامُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

اور است پادشاہ اور اسلام اور ہر شے پر
اوسیکاراج ہے اور اوس کی تعظیم اور وہ

قَدِيرٌ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَوْنٌ

توانا ہے اوست اللہ آفرینش را پس ہر شما کافر
کر سکتا ہے وہی ہے جس نے تم کو بنایا پھر کوئی تم میں نہ کر سکتا

۲۰۱
قدس سرور

وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ وَاللَّهُ يَمَّا تَقُولُ الْبَصِيرُ ۝

بعض از شما مؤمن است و خدا آنچه بگویند می بیند
اور کوئی تمین ایماندار اور اللہ جو کہ جسے ہر دور دیکھتا ہے

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ

آفرید آسمانها و زمین بتدبیر درست و صورت عبادت شما
ساخت آسمان اور زمین تدبیر کے اور صورت کے عبادت

فَأَخْسِرُ صُورَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ۝

پس بیک ساخت صورت تہا دشمارا و سوئی اوست از غنیمت
پہر اچھی بنائی نہاری صورت اور اوستی کی طرف پہر جاننا

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَآيَاتُ مَا

میداند آنچه در آسمانها و زمین است و دیداند آنچه
جاننا کہ جو کہہ ہے آسمانوں میں اور زمین میں اور جاننا جو

تُسِرُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ۝ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِدَانِ

پنهان میدارید و آنچه آشکار میکنید و خدا داناست بگوین
چہا کہ ہو اور جو کہہ لیتے ہو اور اللہ کو معلوم ہے

الْصُّدُورِ ۝ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُوءُ الَّذِي كَفَرُوا

سینہ کی بات تمنا پہنچا نہیں تیکو احوال اون لوگوں پہنچ کر
آنا یادہ است شما خبر آنا کہ کافر ہوئے ہیں

مِنْ قَبْلُ فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهمْ وَلَهُمْ

پیش ازین پس شیدند وبال کار خود و ابنا نراست
ہلے پہر چکی سزا اپنے کام کی اور اون کو

فلک سب جانور و انسان
کی خلقت اچھی ہے اور اچھی

عَذَابُ الْيَمِّ ذَلِكُ بَأْنُهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ
 عذاب درد دہندہ این عذاب بسبب آنست کہ می آمد بر ایشان
 و کہہ کی مار ہیے یہ سیر کہ لایستہ تھے اون پس
 رُسُلَهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَإِذَا بَشَرٌ يَتْلُو
 پیغامبران ایشان با بچہ ہا پس گفتند آیا از میان راہ نمایند
 اوست کہ رسول نشان پر کہتے کیا آدمی ہم کو راہ سہجہ و آسان
 فَكُفُّوا وَاوْتُوا وَاوْتُوا وَاسْتَغْنَى اللَّهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ
 پس کہ فرزند و روئے کرد ایند بوی نیازست خدا و خدا تو نگریست
 بہر شکرتیہ اور موندہ ہوڑا اور اللہ ہیے بے پروائی کی اور تیرا
 حَمِيدٌ زَعِمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُ لَنْ
 ستورہ ست پنداشتند کہ انرا نہ
 سب خوبیوں سرا را دعوی کریتے ہیں شکر کہ ہرگز
 يَمَعْتُوا قُلُوبِي وَرَبِّي كَتَبْتُمُوهَا
 بر انکھنے کو انہند کہو آری کہ تم نے ہر گاہ کہ لکھنے کو یاد دلاؤ وہ
 اون کو اوٹھا ناہن تو کہہ کیوں آئیں ہم کو سیر کی مگر وہ کہتے ہاں
 بِمَا عَلَّمْتُمْ وَذَلِكُ عَلَى اللَّهِ كَيْسٌ فَاذْكُرُوا اللَّهَ
 با بچہ سیکریدہ و این بر خدا آسان ست پس ایمان آرید بخدا
 جو چاہتے کیا اور یہ اللہ پر آسان ہے سو ایمان لاؤ اللہ پر
 وَرُسُلَهُ وَالنَّوَارِ الْيَمِّي أَنزَلْنَا وَاللَّهُ
 و رسول اور دہور کہ فرود شد ستارہ ایم و خدا
 اور او سیکرے رسول پر اور او س نور پر جو ہم نے آرا اور لکھو

یہ سبھی قرآن ۱۲۸

۲۸ قدسہ اللہ

ثلاثة اربع

بجملہ

تکلف

اک ال

تخلو

اک ال

ما تَعْمَلُونَ خَيْرٌ ۚ يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْحِسَابِ
 باجمہ نیکند خبردارست خبر دادہ و شماراؤنیکند ہم آرد شماراؤن زرا
 شمار کے کام کی خبر ہے جس دن نکو اکٹھا کرے گا جمع ہوئے گی ان
 ذَٰلِكَ يَوْمُ التَّفَافُنِ ۚ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَ
 از روز روز ظهور عین یعنی نسبت بعض شد و ہر کہ ایمان از خدا
 وہ دن ہے ہر صحت کا اور جو کوئی یقین لاویگا اور پر اور
 يَكُلُ حِلًّا يَكْفُرُ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْطِيهِ اللَّهُ
 کھند کار شایستہ دور کند از دوسرہا اورا دور آرد شہرہا اور
 کرے کام پہلا اوتارے اوس سے اور کی برائیاں اور داخل کرے
 جنت تجری من تجتہا الا نهر خلائق فیہا
 یوستا ہا سیر و وزیران جوہا جاویدان انجا
 باخون میں پیچے ہستی زندیان رہا کرین اون میں
 اَبَدًا ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
 ہمیشہ این است فیوز بزرگ و انکہ کافر شدند
 ہمیشہ ہمہ ہی بڑی مراد منی اور جو نکر ہوئے
 وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
 و بدروغ نسبت کردند آیات مارا انکاحہ اہل دوزخ اند
 اور جو پہلا میں ہماری اتین وہ میں دوزخ واسے
 خَلَاءٍ فِيهَا وَلَيْسَ الْمَصِيرُ ۚ مَا أَصَابَ
 جاویدان انجا و بدجاست دوزخ غیر
 رہا کرین اوس میں اور بڑی جگہ پہنچے وہاں نہیں پڑی

4

ع ۱۰

و دن ہر صحت کا اور جو کوئی یقین لاویگا اور پر اور
 باخون میں پیچے ہستی زندیان رہا کرین اون میں
 ہمیشہ این است فیوز بزرگ و انکہ کافر شدند
 ہمیشہ ہمہ ہی بڑی مراد منی اور جو نکر ہوئے
 و بدروغ نسبت کردند آیات مارا انکاحہ اہل دوزخ اند
 اور جو پہلا میں ہماری اتین وہ میں دوزخ واسے
 خلائق فیہا و لیس المصیر و ما اصاب
 جاویدان انجا و بدجاست دوزخ غیر
 رہا کرین اوس میں اور بڑی جگہ پہنچے وہاں نہیں پڑی

التقانی

۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰
۲۱
۲۲
۲۳
۲۴
۲۵
۲۶
۲۷
۲۸
۲۹
۳۰
۳۱
۳۲
۳۳
۳۴
۳۵
۳۶
۳۷
۳۸
۳۹
۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰
۵۱
۵۲
۵۳
۵۴
۵۵
۵۶
۵۷
۵۸
۵۹
۶۰
۶۱
۶۲
۶۳
۶۴
۶۵
۶۶
۶۷
۶۸
۶۹
۷۰
۷۱
۷۲
۷۳
۷۴
۷۵
۷۶
۷۷
۷۸
۷۹
۸۰
۸۱
۸۲
۸۳
۸۴
۸۵
۸۶
۸۷
۸۸
۸۹
۹۰
۹۱
۹۲
۹۳
۹۴
۹۵
۹۶
۹۷
۹۸
۹۹
۱۰۰

مِنْ مَّهْبِئَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمِنْ

ایہ نصبت کر حکم خدا کے اور جو کوئی یقین لائے

بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

بجدا راہ ناید دل اور خدا ہر چیز داناست

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ

فرمان بردار کیند خدا را و فرمان بردار کیند رسول را پس اگر

تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَىٰ رَسُولُنَا الْبَلَاءُ الْمُبِينُ

رو گردان شوید پس ہزارین نیست کہ برینا بیا پیغام رسانید کن آشکارا

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ

خدا ایہ معبود نیست مگر او خدا بایہ کہ توکل کیند

الْمُؤْمِنُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ

مومنان ایہ مسلمان ہر آئینہ

مِنْ أَرْوَاحِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ وَعَدُوِّكُمْ

بعض از دواں ہنشا و بعض اولاد ہنشا و دشمنانند در حق شما

بعض تمہاری جو روینا اور اولاد دشمن ہن تمہاری

الطلاق

۱۷

۱۸
ع ۱۴

وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ ۝ عَلِمَ الْغَيْبِ الشَّهَادَةُ
وَمِنْ قَدَرِ شَتَائِصِ بَرْدِ بَارِسْتِ وَأَسْنَدِ هَيْهَاتِ وَاسْتِغَارِ
أَوْرَاقِ قَدَرِ دَانِ بِمِثْلِ تَحْلُوقِ دَالِ جَانِبِ دَالِ بِمِثْلِ دَوْرِ كَيْدِ
الْفَرْيَادِ ۝

غالب زبردست
با حکمت
سُورَةُ الطَّلَاقِ نَزَلَتْ بِالْمَدِينَةِ ثُمَّ لَمْ يَكُنْ
آيَاتُهَا وَكَلَامَاتُهَا وَحَرُوفُهَا وَرُكُوعَاتُهَا
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ
أَيُّ بَيْنَا بَرِّكُمْ أَوَّلُ ارَّادَهُ كَيْدِ طَلَّاقِ وَأَوَّلُ نَسْ طَلَّاقِ وَتَبْدِ
بِكَيْ نَبِيِّ جَبِّ نَسْ طَلَّاقِ دُوْ غُورِ نُونِ كُوْ تُوْ أَوْنِ كُوْ طَلَّاقِ
لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ
وَرَأَوُلْ عِدَّتِ الْإِثْنَانِ دُشْمَارِ كَيْدِ عِدَّتِ رَاوُتْ سِيدِ اَزْ خَدَا اِزْ خَدَا
اَوْنِ كِي عِدَّتِ بَرِ اَوْرِ كَيْدِ رَهْمِ عِدَّتِ اَوْرِ دُوْ اَللَّهِ وَتَبْدِ
لَا تَخْرُجُوهُنَّ مِنْ بَيْوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ مِنْهَا
بِيْرُونِ كَيْدِ الْإِثْنَانِ اَزْ خَدَا اِثْنَانِ دُشْمَارِ كَيْدِ اِثْنَانِ
مَتِ نَخْلُو اَدْنُوْ اَدْنُوْ كُوْ اَدْنُوْ كُوْ اَدْنُوْ كُوْ اَدْنُوْ كُوْ

مَدِ بَعْدِ دُرِّ اَللَّهِ
سُورَةُ الطَّلَاقِ

الحمد لله

يَجْعَلُ لَهُ مَخْرَجًا وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا

يُحْسِبُ اَرْزُقُكَ اَوْ يَخْلُصُ وَرِزْقُ دِهَشِ اَزْ اَنْجَا كِه

وَهْ كَرْدِي اَوْ سَكَا كَدَا رَهْ اَوْ رَزْوِي سَكِي اَوْ سَكُو جِهَانِ يَهْ

يَكُنْ لَيْسَبُ وَمَنْ يَتَّقِ كُلَّ عَلَى اللَّهِ فَمَوْ

لِغْمَانِ بَدَارِ دِهْرَكِ تَوَكَّلْ كَنْدِ بِرِ خَطَرِ يَسْ

اَوْ سَكُو خِيَالِ نَهْ اَوْ رَجُو كُوِي بِهَرُوسْ سِيَّهْ اَلِدِرِ تَوَدَهْ

حَسْبُهُ اِنَّ اللَّهَ بِالْفِرَاقِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ

بِسْ سِتْ اَوْ رَا بِرَا يَهْ خَدَا سِرْ سَنَدَهْ سِتْ بِرَا وَخُودِ بِرَا يَهْ سَا خُصْمِ سِتْ

اَوْ سَكُو نَبَسْ اَلِدِرِ مَقْرَرِ پُورَا كَرِ لِيَا سِيَّهْ اِيَا كَامِ اَلِدِرِ كَرِ كِهَا يَهْ

لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا وَالْيَيْسُ مِنَ الْحَيْضِ

بِهَرِ چِيْزِ رَا اَنْدَا زَهْ دَا نَا كِهْ نُو مِيْدِ شَدَنْدِ اَزْ حَيْضِ

بِهَرِ چِيْزِ كِهْ اَنْدَا زَهْ اَوْ رَجُو عَوْرَتِيْنِ نَا يَهْ يَهْ يَهْ

مَرْيَسًا لَكُمْ اِنْ اُرْتَبْتُمْ فَعَدُوٌّ ثَلَاثَةٌ

اَزْ اِيْمَانِ زَنَانِ شَهَادَهْ اَكْرَشِيْهْ اِقْتَادَهْ اِيْهْ بِسْ عَدُوْ اِيْشَانِ سِيَّهْ يَهْ

شَهَادَتِيْ عَوْرَتِيْنِ يَهْ اَكْرَشِيْهْ شَهَادَهْ كِهَا تَوَاوُلِيْ عَدُوْ سِيَّهْ

اَشْهَادِيْ اَلْيَا لَمْ يَحْضَنْ وَاُولَا لَمْ يَحْضَالْ

اَهْ سِتْ دَا نَا كِهْ بِسْ حَيْضِ بِرْ سِيْدَهْ دِيْزِ عَدُوْ اِيْشَانِ سِيَّهْ خَدُوْ اَلْيَا

بَالْفِرَاقِ

بِهَرِ چِيْزِ اَزْ اِيْمَانِ سِيَّهْ

وَالْيَيْسُ

ح

عَدُوٌّ ثَلَاثَةٌ

بِهَرِ چِيْزِ اَزْ اِيْمَانِ سِيَّهْ

بِهَرِ چِيْزِ اَزْ اِيْمَانِ سِيَّهْ

کیا ہوگی؟ تو بہاؤ کی تین مہینوں کی عادت سے
موقوف ہوا اور اس کی عادت سے
بہت زیادہ بڑی عمر سے
اس شہید کا ہر ایک کو جی
میں تین جیوں کی عادت زیادہ

اللَّهُ يَجْعَلُ لَهُ مِنْ أَمْرِ يُسْرًا ۝ ذَٰلِكَ أَمْرُ

اللہ انزلہ الیکر ومن یتو اللہ یکفر عنه

خداست که فردا آورده آنرا بسوی شما هر که تبر بیدار خدا و در گذارد
 اندک آنرا جو آنرا از بهاری طرف او رجو کونی و در تار العبد اذنا و لسان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دوسری بات اور زیادہ دایدا اور امرو سائن کنندہ زمان مطلقہ را
اوسکی برائیان اور آزاد اوسکو نیکام و دادن گوشتی کو

حَبِيبٌ مَّا كُنْتُمْ مِنْ وَجْدِكُمْ وَلَا تَنْصَارُونَ

جہاں تک آپ رہو اپنے مقصد پر اور ایذا نہ چاہو انکی

لَتَضيقَنَّ الْعِلْمُ وَأَنْ كُنْ أُولَاتِ حُلْ

تا تنگ گیرید بر ایشان پرواگر باشند حیدر اوند مثل
تا تنگ گیرد اون کو اورا گر نه گفتی چون بیست من بچه

فَانْفِقُوا عَلَيَّ حَتَّى يَضَعَ جُلُوسُ قَوْمِي

پس خرج کنید برایشان تا آنکه بنهد حمل خود را پس اگر
توان بر خضر که رحمت یک جنین است سکا کجی بپراگد

ارْضَعْنِي لَكُمْ فَاَتَوْهُنَّ اَجْوَدُ هُنَّ

سشیر دهند بفرمان شما پس بدید ایشانرا مرد ایشان

[Handwritten signature]

الطیاری

ماں نیچے کا حق باپ کی شہادت
 میں نے تو اس کی ماکہ کھلا دینا ہے
 اور اگر اس کو دینا ہو کرے
 اور اگر اس کو دینا ہو کرے
 اور اگر اس کو دینا ہو کرے
 اور اگر اس کو دینا ہو کرے
 اور اگر اس کو دینا ہو کرے
 اور اگر اس کو دینا ہو کرے

وَأَتَمُّ قُلُوبِكُمْ مَعْرِفَتِ وَإِنْ تَعَاَسَىٰ تَمُّ

وہا کہ یکے کا فرما ہی کہندو میان خوشی تو چہ پسندیدہ پس اگر رضا بقدر کرو
 اور شکاؤ آپس میں نیکی ہے اور اگر آپس میں ضد کرو

فَسَتَرْجِعُ إِلَىٰ الْأُخْرَىٰ لَيْفَئِقُ ذُو سَعَةٍ مِّنْ

شیر خواہد داد و بفرمودہ دوزنی و مکر باید کہ خیر چہ گفتا صاحب است از
 تو دودہ کے رہے گی او سکی خاطر کوئی ہوگا چاہے سچے سچے کر گشتاں والا

سَعَةٍ وَمَنْ قُدِّرَ عَلَيْكَ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا

وسعت خود دے انکہ تنگ کردہ شے ہو کر رزق اور پس باید کہ خرچ کند از
 اپنی کثرت اور جسکو مہینہ ملی ہو اسکی روزی تو خرچ کرے عیسای

أَنَّهُ اللَّهُ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا أُتَتْ

عطا کردہ ہست اور خدا تکلیف نہ کند خدا کس کو کسب بخود وہ
 دیا او سکو اللہ کسی پر زور نہیں کرتا کثرت و ثناء جو اسکو دیا

سَيَجْعَلُ اللَّهُ لَكُمْ عَسْرًا لِّمَن رَّوَّاهُ

پیدا فرمادہ اور خدا بھلا از تنگ ستی آسانش را و بھلا
 آسان کرے گا اللہ کچھ سختی پیچھے آسانی اور کئی

مِنْ قُرْبَىٰ عَمَّتْ عَمَّا رَسَمًا وَرَسَمًا

وہ کہ تمنا و زکر از فرمان پر و کار خوشی و از فرمان غافل
 بنیان از چہل چلین اپنے سبب حکمیت اور حسن و قبح

فِي سَبْتِهَا حَسَابًا شَدِيدًا أَوْ عَفْوًا عَذَابًا

پس حساب کرویم با او حساب سخت و عفویت کرویم اور عفو
 پر حساب میں پائے اولیٰ کو سخت حساب میں اور آفت و دانی و

ع

فابسم الله

تنگرا

اصم

تنگرا ۱۰ فذاقت وبال امرها وكان عقبة

دشوار پس چنید سزار عمل خود و شد سر انجام
آن بکلی انت پر چھی سزا اپنے کام کی اور آخر

امرها خسر ۱۰ اعد الله لهم عذابا شديدا

کار از زبان کاری و ہیا کردہ است خدا اشتہا برای الشبان شد
اور کے کام میں ٹوٹا یا رکھی ایسے اللہ نے ان کے واسطے سخت مار

فانقوا الله يا ولي الاكبيب الذين امنوا

پس ترسید از خدا آخذ از ان چنید ای مسلمانان
سو ڈرتے رہو اللہ سے ایسے عقل والو جنکو نصیب

قد انزل الله اليكم ذكرا

ہو آیتہ فرود آورده است خدا اللہ کے شاہکار ابی فرستادہ ایضا
اللہ نے اناری سے تم پر بھیجی رسول بھیجے

يتلوا عليكم آيات الله مبينات

می خواند بر شما آیات خدا را واضح اندہ تا بردارو
جو پڑھتا ہے تم ایسے آیتیں اللہ کے کہی سنائی دے گی کہ کجا

الذين امنوا وعملوا الصالحات من الظلمات

انرا کہ ایمان اور نیکو کار کیا کیا شبانہ کردند از تاریکیا
انکو جو یقین لائے اور نیلے جملے کام اندھیروں سے

الى النور ومن يؤمن بالله ويعمل صالحا

بسو روشن و منی کہ ایمان از د بجا و بکنہ کار شبانہ
آجائے یں اور جو کوئی یقین لائے اللہ پر اور کرے کچھ نیکو

بتاؤ
بزمادہ ملافت

نصرت

نصرت
اک ال

يُدْخِلُهُ جَنَّتِ بَحْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ

در آردش بیستانهایم و در بران جوینا جاویدان
او سکودخل کر کے باغون میں نیچے بہتی ہوئی ہرگز بدل نہیں

فِيهَا أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا اللَّهُ الَّذِي

انجا ہمیشہ ہر اپنے بوجہ نیک ساختہ است خدا برا او رزق خدا
اون میں ہمیشہ البتہ خوبی الہی اسکی او سکودری اللہ وہ جس

خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَمِنْ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ

کہ افرید سہفت آسمان و افرید از زمین مانند آن
سے سات آسمان اور زمین کی سات

يَنْزِلُ الْأَمْثِلُ لَكُمْ لَعَلَّكُمْ أَنْ اللَّهُ عَلَى

نزودی ایہ اندیکار و در میان آسمانها و زمینہا بیان کردیم تا بیدار کند
او تر تا ہی حکم اون کی نیچے تا تم جانو کہ اللہ

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا

ہر چیز نو آہست و نیز بیدار کند اگر و آمدہ است ہر چیز را اعتبار علم
ہر چیز کر سکتا ہے اور اللہ کی خبر میں سہی ہے ہر چیز کی

سُورَةُ الْاَنْعَامِ نَزَّلَتْ بِالْمَدِينَةِ ثُمَّ الْجَمْعَةُ وَالْصَّف

اياتها وكلما تها و حروفها و در کو عا تھا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مگر ہم کو بیدار کند
اللہ تعالیٰ نے ہر چیز کو علم حاصل کیا ہے
انصرت حضرت علیؑ
اللہ علیہ وسلم
الانسان بالیہ را بر خود و عوام گردانید
و انصرت ہر شے را از اسرار خود و بعض
از و اج اظہار فرمود و در کائنات
ان مبالغہ کرد ان زود و بیادگی

ع

نزل سائنست و اللہ اعلم
نزل از و اج طاہرات و ہندوستان
و غائب فرمود خداوند سبحان
از و اج ان قصہ در بیان ہنارند
و افتاد ان تر مطلع شدند و ہنارند

کلمه یعنی حضرت علی مرتضیٰ علیه السلام
 دعا شده و الله استجیب دعای او
 یعنی حضرت علی مرتضیٰ علیه السلام
 و دعا شده و الله استجیب دعای او
 یعنی حضرت علی مرتضیٰ علیه السلام

هَذَا قَالَ نَبَايَ الْعَلَمِ الْخَيْرِ إِنَّ تَوْبَةً
 باین آیت از پیغمبر فرمود خیر و ادراک از دنیا خیر و از ای و دوزخ بدتر است
 که با مخلوق بیاورد پس خیر و ادراک از دنیا خیر و از ای و دوزخ بدتر است
 اِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَفَتْ قُلُوبُكُمْ وَأَنْ تَطَهَّرُوا
 بسوی خدا خوش باشد یعنی شده است دل شما در گناه مستغرق نشود
 توبه یک بار این دل تبارک و تعالی را اگر دو توبه بکنی
 عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَلَّى
 بر شما بندگان پیغمبر پس بر آید خدا کار سازاوست و جبریل و مرسل
 او سیر و نواهدی او شکار خنق و جبریل و مرسل
 الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَكُ لَهُ بَعْدَ ذَلِكَ
 از مسلمانان و نیز فرشتگان بعد ازین
 ايمان و ابرار و سیدین
 ظَهَرَ عَسَى رَبُّهُ أَنْ طَلَقَكَ أَنْ يَبْدَلَكَ
 در کار اند اگر طلاق دهد پیغمبرش را نزدیک است که در کار او عوض
 بد و گار من و این اگر نبی چه شود که تمام سب کو او سب بکنی
 أَنْ وَجَّاهُ خَيْرًا مِنْكَ مُسَلِّتٍ مُؤَمِّتٍ قَنْتَ
 زنمان دیگر بهتر از شما کردن نهادگان باور دارندگان و عاقلان
 عورتین تم سب بهتر حکم بردار یقین ز کتبتان غار من کین
 تَأْتِيَتْ عِبْدَاتٍ سَامِعَاتٍ تَبِيتُ أَبْكَارًا
 توبه نمایندگان عبادت بجا آرندگان روزه دارندگان و عاقلان
 توبه بکنی بندگان بجا آریان روزه و ایامیان و در کواران

باین آیت از پیغمبر فرمود خیر و ادراک از دنیا خیر و از ای و دوزخ بدتر است
 که با مخلوق بیاورد پس خیر و ادراک از دنیا خیر و از ای و دوزخ بدتر است
 اِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَفَتْ قُلُوبُكُمْ وَأَنْ تَطَهَّرُوا
 بسوی خدا خوش باشد یعنی شده است دل شما در گناه مستغرق نشود
 توبه یک بار این دل تبارک و تعالی را اگر دو توبه بکنی
 عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَلَّى
 بر شما بندگان پیغمبر پس بر آید خدا کار سازاوست و جبریل و مرسل
 او سیر و نواهدی او شکار خنق و جبریل و مرسل
 الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَكُ لَهُ بَعْدَ ذَلِكَ
 از مسلمانان و نیز فرشتگان بعد ازین
 ايمان و ابرار و سیدین
 ظَهَرَ عَسَى رَبُّهُ أَنْ طَلَقَكَ أَنْ يَبْدَلَكَ
 در کار اند اگر طلاق دهد پیغمبرش را نزدیک است که در کار او عوض
 بد و گار من و این اگر نبی چه شود که تمام سب کو او سب بکنی
 أَنْ وَجَّاهُ خَيْرًا مِنْكَ مُسَلِّتٍ مُؤَمِّتٍ قَنْتَ
 زنمان دیگر بهتر از شما کردن نهادگان باور دارندگان و عاقلان
 عورتین تم سب بهتر حکم بردار یقین ز کتبتان غار من کین
 تَأْتِيَتْ عِبْدَاتٍ سَامِعَاتٍ تَبِيتُ أَبْكَارًا
 توبه نمایندگان عبادت بجا آرندگان روزه دارندگان و عاقلان
 توبه بکنی بندگان بجا آریان روزه و ایامیان و در کواران

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ

ایک مسلمانان گناہ ارید خویش را و اہل خانہ خود را

نَارًا وَقَدْ هَمَّ النَّاسُ وَالْجَارَةُ عَلَيْهِ

از آتش کہ آتش آن مردمان بشند و سنگھانیز بر آتش

مَلَائِكَةُ غُلَّتْ شِدَادُهُ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا

فرشتگان درشت و سخت رو و فرمانی نمی کنند و فرشتگان

أَمْرُهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ يَا أَيُّهَا

فرموده است خدا ایشان را و میکنند ہر چہ حکم میشود ایشان را و ذکر کرم

الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَدُوا وَالْيَوْمَ تَكُونُونَ

آن کسان عذر پیش نیاید امروز حسد این نیست

مُجْرِمُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

کے جہاد اندہ میشود شمارا بحسب آنچه میکردید

أَمْوَا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَى

مسلمانان رجوع کنید بسوی خدا رجوع خالص امید است

ايمان والو توبہ کرو اللہ کی طرف صاف دل کی شاید

4

ع ۷

مسلمانان کو دین کی راہ پر لایا ہے
توبہ کرو اللہ کی طرف صاف دل کی شاید
ایمان والو توبہ کرو اللہ کی طرف صاف دل کی شاید

رَبِّكُمْ أَنْ يَكْفُرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ

از پروردگار شما که زایل کند از شما جرمها و شمارا در بارشمارا

جَنَّتِ تَحْتِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُدْخِلُكُمْ لَاحِقَتِي

پوستها را برود زیر بران جودها روزیکه رسوا کنند

اللَّهُ النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ

خداستعالی پیابا بر او نه آمارا که ایمان آورد و اندر همراه او روشن

رَبَّنَا آتِنَا نُورَنَا وَاعْفُ عَنَّا إِنَّكَ عَلَى

ای پروردگار ما نام ده بر که ما نور را بیاور از بار آینه نور بر تو

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ

هر چیز توانای ای پیابا بر جهاد کفران

وَالْمُنَافِقِينَ وَاعْلَظْ عَلَيْهِمْ وَمَا وَمُهُمْ جَاهِدُوا

و با منافقان نیز و درشت شو بر ایشان و جاگیر ایشان و دروغ ایشان

دل من پر خال و زخمی است
دل من پر خال و زخمی است
دل من پر خال و زخمی است
دل من پر خال و زخمی است

خداوند صاحب اورون کو فرما رہا ہے
 کہ ان کو فرمایا ہے کہ ان کو فرمایا ہے

وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ۝ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ ۖ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاغِبُونَ ۝

اور بشارت دے دو ان لوگوں کو جو صبر کرنے والے ہوں کہ جب کوئی مصیبت آئے تو کہیں کہ ہم اللہ کے ہیں اور ہمیں اللہ ہی سے رجوع ہے

كُفِّرُوا عَنْهُمْ أَسْرَافَتُهُمْ وَأَسْرَافَتُ نَوَاحٍ وَأَسْرَافَتُ لَوْطٍ ۖ كَانَتْ

ان کے گناہوں کو مٹا دے گا جو لوٹ اور نوح اور لوط کے گناہوں کی طرح تھے

تَحْتَ عِندِ بْنِ مَرْيَمَ ۖ نَاصِلِينَ ۖ فَانْتَهَوْا ۖ

ان کے لیے عید بن مریم کے پاس نجات دہندگان تھے لہذا روکنا

فَلَمَّا بَيَّنَّا لَهُم مِّنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ

ان کو کہ جب ان کو اللہ کی طرف سے کوئی شے دکھائی گئی تو

ادْخُلُوا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ ۖ وَضُرِبَ

ان کو اللہ کی طرف سے نارا دھوکے والوں کے ساتھ اور ان کو اللہ کی طرف سے

اِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا وَاجْعَلْ

جب کہ انہوں نے کہا کہ اے میرے رب مجھے اپنے پاس ایک گھر بنادے اور

ان کو اللہ کی طرف سے نارا دھوکے والوں کے ساتھ اور ان کو اللہ کی طرف سے

خداوند صاحب اورون کو فرمایا ہے
 کہ ان کو فرمایا ہے کہ ان کو فرمایا ہے
 کہ ان کو فرمایا ہے کہ ان کو فرمایا ہے

الملك

صفت مہدی کا اور چنانچہ
بالا اور ان کی صفات بیان کی
کچھ چیزیں آفرینہ و عجب
ہیں جن کی تائید قرآن و حدیث میں

کتبہ
ح ۶ صفحہ

مہدی صلی اللہ علیہ وسلم کی صفت
عیسیٰ اور محمد اکرم در آمد و خروج
اور اسم اعظم

وَنَجِّنِي مِنَ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ
وخلص کن مرا از فرعون و کارزار و خلاصی ده مرا از قوم
اور نجات بخش از بنحو فرعون سے اور اوسیکے کام سے اور نجات بخش
الظَّالِمِينَ ۝ وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي
ستمگران و مریم اور مریم بیٹی عمران کی جیسے
ظالموں کی سے اور مریم بیٹی عمران کی جیسے
أَحْصَيْتُ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا
گناہ داشت نسج خود را پس بیدم و رنج او روح خود را
روئی اپنی شہوت کی جگہ پرستیدہ پیکاری و سیر کی گئی
وَصَدَّقَتْ بِكَلِمَاتِهَا وَكُتِبَ
دباور داشت سخنان پروردگار خود را و گناہاں اور
اور سچ بانی اپنے رب کی باتیں اور اوسکی کتابیں
وَكُتِبَ لَهَا مِنَ الْقَاسِمَاتِ ۝
و بود انہی خدایان بردارند گمان
اور انہی بندگی کرے والوں میں
سُورَةُ الْمُلِكِ نَزَلَتْ بِمَكَّةَ ثَمَّ الْحَاقَّةُ
ایاتھا فی العدید کلماتھا حروفھا اَرْکوعا
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ع ۱۲

بسم الله الرحمن الرحيم

تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى

سید باریک است آن خدا که بدست اوست بادشاهی و او بر
 برتری برکت سپیدی او سبکی جسکی ما نه شایه راج او ده
 کل شیء قایلین الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ
 همه چیز توانست آن خدا که آفرید موت و حیات را
 سب چیز کر سکنایه جینے بنایا مرنا اور جینا

لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ غَافِلٌ
 تا بایز ماید شما را که کدام یک از شما نیکوتر است در عمل و اوست غافل
 که شکو جابینے کون تم میں اچھا کرتا ہے کام او وہ غافل
 الْغَفُولُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا
 آفرینگار آن خدا که آفرید هفت آسمان را تو بر تو
 نشینند و افلاک جینے سات آسمان تہ پیرتہ

مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفْوِيتٍ فَإِذْ جَعَلَ
 شے نمی ای بیستہ در آفرینش خدا هیچ بی ضابطگی پس از آن
 کیا دیکھتا ہے رحمن کے بنانے میں کوئی نقص پھر دیکھو اگر
 الْبَصَرُ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ ۝ ثُمَّ أَرْجَاهُمْ إِلَى
 چشم را آیا می بینی هیچ شکستگی پس باز گردان چشم را
 نگاه کر کہیں دیکھتا ہے راز و فن پھر دیکھو اگر نگاه

كَثِيرٍ يَنْفُلُكَ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ
 و بار بار باز آید چشم کراں تو
 رو و بار بار او لٹی آوے چشم تیرے پاس تیری نگاہ رہو کر

بسم الله الرحمن الرحيم

تَقْوِي
 ملا سب سے زیادہ پیرا
 کجا کام کا بد کہان نامور

خاصیگ
 اور لطف
 کجا کام کا بد کہان نامور

حَسِيرٌ ۝ وَقَدْ زَيَّيْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصِيرٍ ۝
 مانند گشته هر آینه زینت دادیم آسمان نزدیک را بچراغها
 تهنک کر اور همینه رونق دی در یک آسمان کو حیرت غور
 وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ
 و ساختیم آن چراغها را آلات حرب شیاطین و آماده کردیم برای
 اور آون که بپنیک بار شیطانان کی اور بر کبی آون
 عَذَابَ السَّعِيرِ ۝ وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ
 عذاب و دوزخ و بر آنکه کافر شدند پرو و کار خود
 عَذَابُ جَهَنَّمَ ۝ وَيَبْسُ الْمَصِيرِ ۝ إِذَا الْقُورُ
 عذاب و دوزخ است و آن بد جای است رفتی افکنده شود
 آون کو یس مار دوزخ کی اور بری جگه بیست و دوزخ
 فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورُ ۝ تَكَادُ
 ایشان از دوزخ بشنوند آوازه آون که مانند آواز خود آن دوزخ روشن
 سینه و اسکا و مارها آورده او چلتی می
 تَمِيزُ مِنَ الْغَيْظِ ۝ كَلَّا الْفِي فِيهَا فُجَارٌ ۝
 که باره باره شود از شرم هر گاه افکنده شود بد دوزخ گروهی را
 که بهشت بری جو شرم بر پڑا او همین ایکه دل
 سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ۝ قَالُوا
 سوال کنند از آن گروه نگاه بداران دوزخ آیا نمانده بود و نذر
 بوجها آون سینه او سینه که در خون گمانه پنهان نموده می در سنا و آله

شکاف و تفسیر
 هـ

آری که آمده بود و ما ترسانند پس در فرغ دست کشیم و گفتیم نه فرود آورده است
 کیون چنین هم که من بهمانها در سنایه الا بهر که کوه را میاید و با کوهی است
 الله من الله از ان شهر که فی فضل کبر
 خداوند بجز را نیستند شما که در گمراهی
 پس که چون می رسید

المنهج في معرفة الحقائق

وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا

وگویند اگر کامی شیندیم آیا تم فہمیدم فی شہدیم
اور بویہ اگر ہم بویہ سننے یا بویہ سننے

فَصَلِّ السُّبْحَ وَاعْتَرِفْ بِذُنُوبِهِمْ

و اهل دربر و اهل دولت و اهل امر و کار و دنیا و گناه و محبت
م و زنج و خونین سو قائل ہوئے ہے کہ گناہ ہے

فَسَقِلاً لِّأَصْحَابِ السَّعْدِ ۝ إِنَّ الدَّيْ

پس لغت با دامل دوزخ را
اب دوزخ ہوں دوزخ واسلے
ہر آئینہ زانکہ
جو لوگ

مُخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَعِينٌ

می ترسند از پروردگار خویش غائبانه ایشان است آفرینش
در پرتو این آینه رسیده بن دلیلی اودن کومعانی

وَأَجْرُكُمْ يُدْرِكُ ۖ وَأَسْرُؤُا تَقْدِيرُ ۖ أَوَاجْهًا

و مرد بزرگ و پنهان کینه سخن خود را با آشکارا گوید

فَسَيَكُونُ
جَوَاحِرُ خَلْقٍ عَنِ
ص ٧

۱۳ بِهٖ اِنَّهٗ عَلِيْمٌ بِذٰلِكَ الصُّدُوْرِ ۝ اَلَا يَعْلَمُ مَنْ
 آراہ بر آیت خدا داناست با چہ در سینہ باشد آماندہ کہ کہ
 وہ جانتا ہے جیون کے بہید پہلا وہ پہچانتے
 ۱۴ خَلَقَ وَهٗوَ اللّٰطِیْفُ الْخَبِرُ ۝ هُوَ الَّذِیْ
 آفریدہ دوست ہر ایک میں خبردار دوست انہ
 بنایا اور وہی ہے بہید جانتا خبردار وہی ہے جسے
 ۱۵ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ ذُلُوْا فَامْشُوا فِیْ مَنَاكِبِهَا
 رام ساخت ہر شہ زمین را تارہ وید در لہ آن زمین
 کیا بہار کے آگے زمین کویت اب پہرہ او کے کندہ
 وَكُلُوْا مِنْ رِّزْقِہٖ وَالِیْہِ الشُّكْرُ ۝ اَمْ اَنْتُمْ
 وکجوید از رزق خدا و سوئے اوست بر انگیزن آبا میں شکر
 اور کھاؤ کچھ روزی وی او کی اور اسی کی ہی او تھا کا
 ۱۶ مِنْ فِی السَّمٰوٰتِ اَنْ یَّخْفِیْ بِكُمْ الْاَرْضَ
 از یکہ و آسمانست از انکہ فرور در شہار زمین
 اوست جو آسمان میں ہے کہ وہ ہر ایک کو زمین میں
 فَاِذَا هِیَ مُوَدَّ ۝ اَمْ اَنْتُمْ مِنْ فِی السَّمٰوٰتِ
 پس ناگہان زمین جنبش کند آبا میں شدہ اید از یکہ در آسمان
 پہر دیکھو وہ لرزنی ہے یا نہ ہو سیکم اوست جو آسمان میں
 اَنْ یُّرْسِلَ عَلَیْكُمْ حَاصِبًا فَتَعْسَوْا
 از انکہ بفرستد بر شما باد سنگبار پس خواہید نہت
 کہ چھوڑ دے تم پر پھر او باد کا سوا اب جانو گے

عَمَّ اَمِنْتُمْ
 بابت الہم قرآن و کلام
 نے الوصل بالفہام سابق
 من و مستہیل التانیہ
 عنہ خلفا

بسم الله الرحمن الرحيم

نذیری
بہشت و جہنم
اور اللہ تعالیٰ

کَيْفَ نَذِيرٌ ۝ وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
چگونہ ہے نذر پہنچان دہر آئندہ دروغ و کذب انکے پیش ان کا
کس کے یہ اور کتا اور چوہا جیسے ہیں جو ان سے پہلے تھے
فَكَيْفَ كَانَ نَذِيرٌ ۝ اَوْ لَمْ يَرَوْا اَنَّ الظُّلُمَ
پس چگونہ ہو غفلت میں آبلندیدہ اندکسوں کے فرمان
پر کبھی میرا بکا اور کیا نہیں دیکھتے اور جانو
فَقَوْمٌ صَافٌ يَقْضِي مَا يُسْأَلُونَ ۝ اَمْ
بالا خود ان نذر بارویک دگاہ گاہ فراہم ہی آتا ہے
ہے اوپر پر کھوپے اور چھپتے اون کو کوئی نہیں تھامتا
الَّذِينَ كَفَرُوا ۝ اَمْ لَمْ يَرَوْا اَنَّ
خدا آئندہ اور پہلے ہی بات آیا ہے انکے
جہنم کے سوا کسی گاہ میں ہر چیز پہلا وہ کون ہے
هُوَ جَدُّ الْوَيْحِ ۝ كَمْ مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ
وہ شکر ہے برا کتنا نصرت میں ہمارا بجز خدا
فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمٍ يَكُونُ فِيهِ
اِنَّ الْكَافِرُونَ الْاِلَافِي عُرْوَةٍ ۝ اَمْ
بے شک انکے لئے ہزاروں تاروں کی
الَّذِي يَوْمَ تَكُونُ اَنْفُسٌ اَنْفُسٌ ۝ اَمْ
انکے روز کی وہ ہمارا اگر باز گیر خدا رزق خود رکھتا ہے
اور روزی دیکھتا کہ وہ رکھ چھوڑے اپنی روزی کو

نذیری
بہشت و جہنم
اور اللہ تعالیٰ

۱۷

۱۸

۱۹

۲۰

السلام

مستحق این مثل است که فرمود
را و السلام علیکم و علی آئمتکم

۲۱

عَتَوْا نَفْوًا ۝ اَمِنْ مَّيْمَنِي مَكِبًا عَلٰی وُجُوهِهِ

سرگشتی در میگردی ای کسی که بروی خود گویا شمار افتاده بروی خود
شرارت او را بدینچه بر بهلا یک جوی او ندانم آنچه میگوید

۲۲

اَهْدَىٰ اَمِنْ مَّيْمَنِي سَوِيًّا اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝

راه یافته ترستی ای کسی که میرو در است افتاده بر راه راست
و ده سیدی راه پا به پا و چه سیدی سیدی او بر

قُلْ هُوَ الَّذِي اَنْشَاَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ

گو اوست آنکه بنیاد شما را دید آورد و بر شما شنوا
تو که دهنی بایست شنو نکال کرد آید او را و بگوید کان

۲۳

وَالْاَبْصَارَ ۝ وَلَافْتَنَةً قَلِيلًا ۝ اَلَا تَشْكُرُوْنَ ۝

و دهن اند که شکر میکنند
و چشمها را که بین آورد و تهن من مانیته هو

قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَاَكُمْ فِي الْاَرْضِ فَلْيَكْفُرْ

گو اوست آنکه برانگزه ساخت شما را در زمین و بسوی او من
تو که دهنی بایست کفرت ای آنکه زمین زمین او را و من کی

۲۴

يُخْشِرُوْنَ ۝ وَيَقُولُوْنَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ ۝

بر آنکه خوار میشد و میگویند کافر آنکه شما را این وعده
ای که گفته که جان و سگ و سگ منی که میگویند وعده

۲۵

اِنَّكُمْ كُنْتُمْ عِندَ رَبِّي ۝ قُلْ اِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ

اگر است گواید
گو بسند این است که علم را و کتب
اگر تم سیدم هو تو که خبر و سید

کتابخانه عمومی سید الشهدا

~~SECRET~~

اللَّهُ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ۝ فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً

دین است و جز این نیست که من بر ستمند و شکام و انکسار کمین و کینه و کینه
اسدی پاد و دین نوی و ستم و الا یون کول کرید و بلین و کینه و کینه
سبیت و وجوه الذین کفرو او قیل من الذین
نابخش کرد و ستم و الا یون کول کرید و بلین و کینه و کینه
بریک بن و پاد و دین نوی و ستم و الا یون کول کرید و بلین و کینه و کینه

كُنْتُمْ بِهِ تَدْعُونَ ۝ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكْنِي

اور انہیں طلبید کہ جو آیا وہ یہ ہے اگر ہمارے کلمہ مرا
تم اسے دیتے ہو تو کہہ دو اور اگر نہیں دیتے ہو
اللہ و من معی اور حنا فمن یحذر الکفر

خدا دانا را کہ ہمراہ من اندازت کند را بہر تقدیر جلا دیہ کرا
 افسد اور یہیہ ساتھ والوں کو یا ہم پر ہر کسی پہرہ کون جو چاہے
 مِنْ عَذَابِ آئِمٍ ۝ قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ اَمْنَاهُ وَعَلَيْهِ

وَلَكِنَّا فَتَقَلُّوْنَ مِنْهُ وَهُوَ ضَلَّالٌ مُّبِينٌ

نوح و نوحیسم پس خوابید در آنست که گیسوت در کرای ظلمت بیاورد
هر دو با کسی است از اب جانان نویسنده کن بر آینه صرغ بهکاومین نوکبه پندار

ناجیه ما که غلام اقصا یا شکم بیاء معین

اگر شود آب آتش فروخته پخته پس که بار و بشه آب سرد و آن را
جوش گویند یا نههار خشک پیر کون میگویند و میگویند نههار

وہاں سے
میں نے اپنے
اک لڑکے کو
دیکھا

تَدْعُونِ أَهْلَكُنِي
فَرَأَيْتُمْ

فستعملون

۲۹

4

سَوْنُ لَيْكُ وَقِيلَ لِبَعْضِهَا لَيْكُ وَبَعْضُهَا لِلْآخَرِ
 اَيَاتُهَا وَكَلِمَاتُهَا وَحُرُوفُهَا وَرُكُوعَاتُهَا
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ن وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ۝ مَا أَنْتَ بِمُعْجِزٍ
 رَّبِّكَ يُجَبِّئُكَ ۝ وَأَزْلَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَبْنُونٍ ۝
 وَأَنْتَ لَعَلَى الْخُلُقِ عَظِيمٌ ۝ فَتَبَصَّرْ بِبَصَرٍ
 يَا أَيُّهَا الْمَفْتُونُ ۝ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَنْ
 ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْذَبِينَ ۝

یا ایها المفلون
 بیزیا و عاقلان
 تیرا روم

فلان سب سے بہتر ہے
 پسند کریں ۱۲ مئی
 ہلا کہ نودہ برتری باؤن کا

فَلَا تُطْعِمُوا الْكَافِرِينَ ۝ وَذُوالْقُرْدِ هُمْ

پس زمان ببر و دروغ دارند گار از و کردند کہ ملامت کنی

فِيكَ هُنَا ۝ وَلَا تُطْعِمُوا كَلَّ حَلْفِ مِثْلٍ

نما ایشان نیز ملامت کنند و زمان قبول اگرین بسیار سو گند خورده محفورا

هَٰذَا مِثْلُ مَا كَانَ يُغْنِيكَ اللَّهُ مِنَ الْأَمْوَالِ ۝

پس عیب کنندہ را پر روزه سخن چینی را بکل کنندہ مال از حد گوشت گند کا

عَمَلٍ بَعْدَ ذَلِكَ زَكِيًّا ۝ أَنْ كَانَ ذَا

چخت و بکرا بعد ازین ہمہ بر حق بقوم را از اصل الثبان

مَالٍ وَبَنِينَ ۝ إِذَا اشْتَلَّ عَلَيْكَ ابْنُكَ أَوْ ابْنَتُكَ

مال و فرزند ان کنید کرد چون خواندہ شود برو امانت ما گوشت

أَسْطَرَّ الْأَوَّلِينَ ۝ سَنَسِبُهُ عَلَىٰ خَطْوَةٍ

انسانہ پیشانی است ووغ خواہم نہاد او را بر بینی

أَنَا لَكُمْ نَوْءٌ كَمَا بَلَغْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذَا هُمْ

بر آئینہ ما آنرودم الشافز احسانکہ زبودہ بودیم خداوندان است

بِجَنَّتِهِمْ أَنَّا لَكُم مِثْلُ مَا كَانَ يُغْنِيكَ اللَّهُ مِنَ الْأَمْوَالِ ۝

ہمیشہ ان لوگوں کو با کما ہمیشہ با کما اوس مانع والو کو سب سے بہتر ہے

کرم بدو علی بن ابی طالب
 صفات زبیر بن عوف
 آن

بسم اللہ الرحمن الرحیم
 وادبہا الفات وبعثتہا
 صفا نام روی عنہم
 التسلل مع البد

میں نے اپنے پیغمبر کو
 از سرور کن و پیغمبر
 کا نام روی عنہم
 میں نے اپنے پیغمبر کو

میں نے اپنے پیغمبر کو
 از سرور کن و پیغمبر
 کا نام روی عنہم
 میں نے اپنے پیغمبر کو

میں نے اپنے پیغمبر کو
 از سرور کن و پیغمبر
 کا نام روی عنہم
 میں نے اپنے پیغمبر کو

تبارک و تعالیٰ

ما یغنی ربی بجز انکس از حق
 جانان کین اور جا سیکر پشیمان
 کز ہم سب نصیبین حق پشیمان

۲۷ بَلْ نَحْنُ مَحْشُورُونَ ۝ قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ

۲۸ لَكُمْ أَنْ تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ ۚ قَالُوا لَئِنْ رَجَعْنَا إِلَىٰ

۲۹ كُنَّا ظَالِمِينَ ۝ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ

۳۰ يَتَكَلَّمُونَ ۚ قَالُوا يَا بَنِي آدَمَ خُذُوا ظِعْمَكُمْ

۳۱ عَلَىٰ رِبَائِهِمْ ۚ فَاتَّبَعُوهُمْ حَتَّىٰ خَلَا بَيْنَهُمُ

۳۲ الْأَخْيَارُ ۚ فَذَرَوْهُم مَّا هُمْ ۚ قَالُوا هَٰؤُلَاءِ

۳۳ الَّذِينَ كَانُوا يَكْفُرُونَ ۚ فَأُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ

۳۴ مُنَادٍ يَدْعُو إِلَىٰ الْيَوْمِ آتٍ ۚ فَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ

۳۵ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۚ فَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ

۳۶ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۚ فَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ

۳۷ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۚ فَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ

۳۸ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۚ فَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ

۳۹ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۚ فَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ

۴۰ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۚ فَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ

۴۱ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۚ فَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ

۴۲ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۚ فَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ

۴۳ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۚ فَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ

۴۴ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۚ فَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ

۴۵ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۚ فَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ

ما یغنی ربی بجز انکس از حق
 سبکچیزیم بجز حق بجز انکس از حق
 نرسیده به حق بجز انکس از حق

یٰۤاٰیُّهَا
 اح ار

نبارک

۱۳۴
مذہب ان کے لئے ہے
مذہب حال اور علم

تیکشت

۴۱ صِدِّیقِينَ ۝ يَوْمَ يَكْتُفُ عَنِ سَائِرِ دُعَاةِ

راست گوئند روز کہ جبہ برداشته شود از ساق خوانندہ

۴۲ اِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ۝ خَشَعَتِ

سجود کے سجدہ پس تو آئند مگر نیایش ظاہر نہ

۴۳ اَبْصَرُهُمْ هَٰؤُلَاءِ ذُلُّهُ وَقَدْ كَانُوا يَدْعُونَ

بر چشمہای ایشان فرو گیر و ایش از خوار کی دہر آئند می شناسند

۴۴ اِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَلَامُونَ ۝ فَذَلَّلْنِي وَمِنْ

سجود حال آنکہ ایشان کے علت بودند پس گنہگار با کسی

۴۵ يَكْذِبُ بِهَٰذَا الْحَدِيثِ سَلَسْتُمْ جَهَنَّمَ مِنْ

دروغ می نمزد این سخن را یا یہ بادہ غویم کشیدن جامعہ

۴۶ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَامْلِي لَهُمَا اَكْبَدِي

از ان راہ کہ نمی دانند و بہلت خواہم داد ایشان را کہ آئند

۴۷ مَعِينِ ۝ اَمْ تَسْأَلُهُمْ اَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَقْرَمِ

جست آیا می طلبی از انجا کہ مزد کے پس ایشان از تو ان

۴۸ اَسْأَلُكُمْ اَنْ تَكُونُوا مَعَنَا ۝ اَمْ تَسْأَلُهُمْ اَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَقْرَمِ

۴۹ اَسْأَلُكُمْ اَنْ تَكُونُوا مَعَنَا ۝ اَمْ تَسْأَلُهُمْ اَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَقْرَمِ

۵۰ اَسْأَلُكُمْ اَنْ تَكُونُوا مَعَنَا ۝ اَمْ تَسْأَلُهُمْ اَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَقْرَمِ

۴۱ صِدِّیقِينَ ۝ يَوْمَ يَكْتُفُ عَنِ سَائِرِ دُعَاةِ
۴۲ اِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ۝ خَشَعَتِ
۴۳ اَبْصَرُهُمْ هَٰؤُلَاءِ ذُلُّهُ وَقَدْ كَانُوا يَدْعُونَ
۴۴ اِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَلَامُونَ ۝ فَذَلَّلْنِي وَمِنْ
۴۵ يَكْذِبُ بِهَٰذَا الْحَدِيثِ سَلَسْتُمْ جَهَنَّمَ مِنْ
۴۶ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَامْلِي لَهُمَا اَكْبَدِي
۴۷ مَعِينِ ۝ اَمْ تَسْأَلُهُمْ اَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَقْرَمِ
۴۸ اَسْأَلُكُمْ اَنْ تَكُونُوا مَعَنَا ۝ اَمْ تَسْأَلُهُمْ اَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَقْرَمِ
۴۹ اَسْأَلُكُمْ اَنْ تَكُونُوا مَعَنَا ۝ اَمْ تَسْأَلُهُمْ اَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَقْرَمِ
۵۰ اَسْأَلُكُمْ اَنْ تَكُونُوا مَعَنَا ۝ اَمْ تَسْأَلُهُمْ اَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَقْرَمِ

۱۳۵
مذہب ان کے لئے ہے
مذہب حال اور علم

کلمہ یعنی بوس علیہ السلام

کلمہ یعنی اس کا کلمہ
نویسندہ کا اور بوس کی طرح میں

نثار کہ

کلمہ یعنی کلمہ رحمت در سید
وید حال نشد ۱۲۰۰
حضرت شمس المومنین
کلمہ یعنی بوس علیہ السلام

لین لقیونک

کلمہ و این کلمہ است از حضرت
عزاد است

۲۴

۲۶

۲۸

۲۹

۵۰

مُثْقَلُونَ ۝ أَمْ عِنْدَ هُمْ الْغَيْبُ فَهُمْ

گران بارند آید نزد یک اینجا علم غیب است پس ایشان
بر چه پڑتی ہے کیا اون کے پاس خیر ہے غیب کی سودہ

يَكْتُمُونَ ۝ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ

می نوبند پس صبر کن انتظار حکم پروردگار خود و مباش
لکھ لایے ہیں اب تو ہر راہ دیکھ اپنے رب کے حکم کی ہوت ہو

كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ ۝

مانند صاحب مایہی مگر چون دعا کرد و او پر از غم شد بود
جیسے مچھلی والا جب پکارا اور وہ غصہ میں پرا تھا

لَوْلَا أَن تَدْرِكَهُ نَعْمَةٌ مِّنْ رَبِّهِ لَسُبَّكَ الْعَمَلُ

الکذاست کہ دریافت اورا حتی از جانب پروردگار او کثرت فرستاد
اگر نہ سبھاتا او کو احسان تیرے رب کا تو ہنس کا گائی

وَهُوَ مَذْمُومٌ ۝ فَاجْتَبِهْ رَبَّهُ فَقِمْلَهُ مِنْ

و او بد حال بود مگر پس برگزیدش پروردگار و پس ساخت و از
الزام کہا کہ بہر نواز او کو او سیکے رہے بہر کو یا او کو

الصَّالِحِينَ ۝ وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا

حدہ صالحان ہر آئند نزدیکند گمراہی میں
نیکوں میں مگر اور منکر تو

لَيَلْقَوْنَكَ بِأَبْصَارِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ

کہ بغیر آنکہ ترا چشمہا تیز خود چون شنیدند قرآن را
کہ دکا دین تجھ کو اپنی نگاہوں سے جب سنتے ہیں سمجھوت

شماره ۱۰۰

در بیان کلمات
که در کتب قدسیه
موجود است

ربیع

۵۱
۵۲

وَقَوْلُهُ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ
و میگویند بر آینه این بنیامردی است بحقیقت نیست این را بنده کلی
اورستے ہیں رہ باولا سیکھ اور یہ تو ہی سمجھتی اساتذہ کرام
سورة الحاقة نزلت بمكة ثم المعارج
ایاتھا کلماتھا حروفھا و رکوعاتها
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

در کتب قدسیه
که در کتب قدسیه
موجود است
چهارمین آیت این است
مطلع ساختن و آیه
نابت بعد از آن
که ششده بر بیان فرمود

الْحَاقَّةُ ۝ مَا الْحَاقَّةُ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا
قیامت چیست آن قیامت و چه چیز جزو از کردن آیه
و نه ثابت بود چکی که آیه و نه ثابت بود چکی که آیه
الْحَاقَّةُ ۝ کَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطُغْيَانِهِ وَاتَّخَذَ
آن قیامت بود دروغ شمر و تبخیر شود و عادی قیامت را
و نه ثابت بود چکی که آیه و نه ثابت بود چکی که آیه
فَأَمَّا ثَمُودُ فَاتَّخَذُوا آلَاطْنَجِ ۝ وَأَمَّا عَادُ
اما ثمود پس پاک کرده شد ایشانرا بنفره شد
سوده بودند و چکی که آیه و نه ثابت بود چکی که آیه
فَأَمَّا لُوطُ فَأَسْخَتْ عَلَيْهِ ۝ فَاسْجُرْهُمْ
پس پاک کرده شد ایشانرا سخت از حد گذشته خداوند گماشت ایشانرا
سو که بیا گئے گئے هندی ستمی کی باز کی لافون کلی عانی و نیک

در بیان قیامت

در بیان قیامت

عَلَيْكُمْ سَمِعَ كَيْسًا وَثَنِيَّةً أَيْ حَسْبًا

برعاد آهست شب و شبست روز نهانست

فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا مَضَىٰ ذُرِّيَّتَهُمْ أَتَدْرِي

پس دیدی بگفته آن قوم زمین افتاده گویا ایشان شده نازد

خَاوِيَةً فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ

از کهنگی برهم شده اند پس آیا می بینی ایشان را هیچ بقیه بجا آورد

فَرْعُونَ وَمُرْيُوكَهُ وَالْمُتَفَكِّهَاتِ وَالْخَاطِئَةِ

فرعون و آنکه پیش از او بود و اولی بستان تقصیر کنی

فَقَعَصُوا رُسُودَ رَبِّهِمْ فَاخَذَهُمْ آخِذَةٌ

پس فرمان برادر کردند فرستاده پروردگار خود ایشان گرفت آخچه در

رَأْيِيَةِ إِنْ أَلَا طَغَا الْمَاءُ حَمَلَكُمُ فِي

بر آینه تا وقتی که از حد گذشت آب سوار کردیم شما را بر

أَجَارِيَةٍ لِيَجْعَلَ لَكُمْ تَذَكُّرًا وَتُحْيَا أَرْسُلَ

کشتی روان تا کنیم پیغمبر را بر آب و یادآور از آتش

بهی تاوین ناکه پهن او سکو آتهار و یادآور گاری که او را پیغمبر او سکو کان

و قیل
ح س ح ح ح

اعية. فاذا انقضى في الصور نفخة واحدة

باور دارند پس چون میدهند و در صورت یکبار و میدان
سیستمی و الا هر چه بود که در سنگی بین ایکه بودک

وَجَعَلْنَا لَكَ ذِكْرًا

دبرداشتہ ہو رہیں و کوہپارا پس کوفہ شقو و ایشا نرا گیا کوٹ
اور اوٹھا نہ بین اور پھاڑ پھر ٹکے جاوین ایک سوٹ

فِي مِثْقَلِ وَقْتِ لَوَاقِعَةٍ ۝ وَانْشَقَّتِ السَّمَاءُ

پہر اس دن ہو پڑے ہو پڑے نوایے اور میٹ جاوے گھمان

فهي يومئذ رهيّة ۞ والملك على رجاها

نہروں اور سنسکرت اور ہندی اور کے گیارہویں

برو از تخت پروردگار ترا باادخوش آید و زشت کس

اور اوٹھا رہا میں سخت پریشان
وہ مسئلہ تعرضاً لایا کہ منکر ہے اور قیامت

از روز پیش آورد و شش و شش را اینها را غماز از حال شما هیچ خبری

کتاب من اوستی کتبه بمسند فقه

آنکه او را شنیدند نامش را در حال او بدست راست او ویدیدند

[Handwritten signature]

مجلس تفسیر کتب معصومین
در کتاب تفسیر

الحاق

الربیع

۱۹
۲۰
۲۱
۲۲
۲۳
۲۴
۲۵
۲۶
۲۷
۲۸

اَقْرَأْ كِتَابَهُ ۝ اِنِّي ظَنَنْتُ اَنِّي مُلِقٌ حِسَابَهُ
 بخوانید نامه اعمال هزارین من معتقد بودم که من هم بخوانم حساب خود
 بر شیو میرا کهلاف من بے خیال زکهار که محکوم مناسبت میرفت
 فَوَیْ عِیْشَةٍ رَّاضِیَةٍ ۝ فِی جَنَّةٍ عَالِیَةٍ ۝
 پس آن شخص در زندگان پسندیده باشد در بهشت بلند که
 سوو به گزران من من تاقی او به بلع من به
 قَطُوفُهَا ذَانِیَةٌ ۝ کُلُوا وَاشْرَبُوا هَنَسِیًا
 مسوه آن قریب الحصول است گفته شود بخور و بنوشید خور و بنوشید
 حَسْبُ سِوِیَ جَنَّتِ سَمِیْنِ ۝ کَلَّا وَارِیَ سِوِیَ
 بِنَا اسْلَفْتُمْ فِی الْاَیَّامِ الْخَالِیَةِ ۝ وَامَّا مَرَدُّ
 بسبب آنچه پیش فرستاده بودید در روز قیامت گذشته و اما آنکه
 بدلا و سکا جواسی بهیچان بهیچان و نونین او و سکو
 اَوْتِیَ کِتَابَهُ بِشَآءِ لَهِ فِیَقُولُ یٰلَیْسَ بَیْیَ کَرَامَتِ
 داده شدش نامه اعمال او بدست چپ او بدست راست او بدست چپ او بدست راست او
 ملا و سکا کله بالونین ماهه من ده کتا بهیچان کسی طرح محکوم من
 کِتَابَهُ ۝ وَکَلَّمَ اَدْرِمَا حِسَابَهُ ۝ یٰلَیْسَ بِهَا
 نامه اعمال من ایک کاش منی درسم حساب من ایک کاش منی
 میرا کهلاف او و محکوم بنزد منی کاش حساب من کسی طرح و منی
 کَانَتْ الْقَاضِیَةُ ۝ مَا اَغْنٰی عَنِّی مَالِیْهِ ۝
 آنکه کننده کار بودی هیچ نفع نکرد از من مال من
 نیر جانی کچه کام نه آیا محکوم مال میرا

۱۴۱
 اگر با نون ایامین یا نشان ہو اہل ہادی کا
 دیکھو تو نشان ہو اہل ہادی کا

10

هَكَكَ عَمِّي سُلْطَانِيَّةٌ خَلْفَ فَعْلَانِ

۲۱
۲۲

حکومت بری او کو کبر و دهر طوق و الی چ
 آج کل صافی (۱) فی سلسلہ ذریعہ
 ورنہ دامن کشیدن باز در زنجیر نیست که مساحت آن

72

آگ کے ڈھیر میں اسکو بیٹھا تو پھر ایک زخمیر میں حکام نے
 سب کو ذرا عافا سلکوا (ٹہکانا) انہ کان
 ہفتاد گر باشد در آبر پیش ہر آئینہ این شخص

93

لا ايق من بالله العظيم (٥) ولا يحض على الصلاة

۲۲

ایمان پیدا داشت بعد از بزرگ
یقین نه آتا الدیر خوب تیغ بر او تهاکید نه کرتا فقیر کے کہ اسے برا
لے سکیں ۛ فلیس کہ الیوم ہوا حیم
پس بیت این شخص امروز اینجا خوشاوندی کر

70

وَلَا طَعَامَ الْآمِنِ غَسَلِينَ لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا

1

بیت این مجلس را هیچ خطای مگر از زوایا که بخورند آنرا مگر
اور نه کچه کمانا مگر نمون کا دهنون کوئی نه کہاواوسکو
الخطون ۵ فلا اقسیمها تبصرون ۶

PL

گناہگار ان سبب سے مستحق پورے باپنے ہی ہیں نہ تو وہی گناہگار سو مشتم کہانا ہوں اور یہی وہی جو

1

الحاقہ

یٰۤاَیُّهَا
 دِل و دم باخلف
 روح

۳۹
 وَمَا لَا تُبْصِرُونَ ۝ اِنَّهٗ لَقَوْلُ رَسُوْلٍ كَرِيْمٍ
 واپس غی بسکند ہر آئینہ قرآن تلاوت فرشتہ زرگوں است
 اور جو چیزیں نہیں دیکھتے یہ کہا ہے ایک پیغام لایا گیا ہے
 ۴۱
 وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيْلًا مَّا تُؤْمِنُونَ
 نیست آن گفتار شاعر اند کے ایمان می آرید
 اور نہیں یہ کہا کسی شاعر کا تم تھوڑا یقین کرتے ہو
 ۴۲
 وَلَا يَقُوْلُ كَاٰهِنٍ قَلِيْلًا مَّا تَدْكُرُونَ
 نیست گفتار کاهن اندکی پند سے پند بربند
 اور نہ کہا برون واسیے کام تھوڑا دیہان کرتے ہو
 ۴۳
 تَنْزِيْلٌ مِّنْ رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝ وَلَوْ تَقَوَّلَ
 فرود آوردہ شدہ است از جانب پروردگار عالمہا و اگر می بست پیغام
 بہر اوتار ایک جهان بیک رب کا اور بنا لانا
 ۴۴
 عَلَيْنَا بَعْضُ الْاَقْوَالِ ۝ لَا خُذْنَا مِنْهٗ
 ہم پر بعض کوئی بات سخندارا ہر آئینہ تو ہم کریم اس کا
 ۴۵
 يٰۤاَيُّهَا الْاٰمِيْنَ ۝ ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهٗ الْوَتِيْنَ ۝ فَمَا
 دست راست اور بازمی بریدیم رگ دل اور اٹھ دست
 دایہا ہاتھ ہر کاٹ ڈالنے اس کی ناک
 ۴۶
 مِنْكُمْ مِّنْ اَحَدٍ عَنْهٗ جُحْرٌ ۝ وَاِنَّهٗ لَتَذْكُرٌ
 از شما میں کس از دایہ وارندہ یعنی حق پرست و آئینہ قرآن بند
 تم میں کوئی نہیں اس سے روکنے والا اور یہ تم سے پہچانی

مترجم کو کچھ عادت سیاق
 است دست راست اسیر راہزن
 خود بیکر دو پیشتر گردن اور الہ
 ہذا باین اسلوب گفتار راہزن

۱۲
 ایسا نہیں
 کہ جلاؤ اس کا دایہ ہاتھ
 مانتہ بیکر ہاتھ
 تو اول اس کا دشمن الہ ہو گا
 یعنی اگر چہ ہاتھ

لِّلْمُتَّقِينَ ۝ وَآتَاكَمُ اللَّهُ الْفَلَاحَ ۝ وَآتَاكَمُ اللَّهُ الْفَلَاحَ ۝
 پر ہمیں گارنزا و بر آئینہ مایہ بنیم کہ بعض شے در ذریعہ آئینہ ز
 در راہوں کو اور ہم کو معلوم ہو سکے کہ ہم میں بعضے ہو سکتے ہیں
 وَآتَاكَمُ اللَّهُ الْفَلَاحَ ۝ وَآتَاكَمُ اللَّهُ الْفَلَاحَ ۝
 و ہر آئینہ ترانہ صحت است بر کارنران و ہر آئینہ ترانہ صحت
 اور وہ جو سب سے بچا و اسے شکون پر اور وہ جو سب سے بچا
 اَلْمُتَّقِينَ ۝ بِسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ۝
 درست است پس پاکی یا دکن پروردگار بزرگ و بزرگوار سے
 یقین کرے کیے ہے اب ہول پاکی آپسب نام کی پست
 سورة المعارج نزلت بمكة ثم المنها
 آیاتھا و کلھا ۲۱۶ و حروفھا ۱۶۱ و رکوعا تھا
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۴۸
۴۹
۵۰
۵۱
۵۲

سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ۝ لِّلْكَافِرِينَ ۝
 طلب کرد طلب کنندہ عتقوتی بر کافران نرود آئندہ
 انگا ایک مائتینہ و اسے سب سے عذاب بزرگ و بزرگوار کے
 لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ۝ مِنَ اللَّهِ ۝ فِي الْمَعَارِجِ ۝
 نیست اور هیچ بازدارندہ و دافِع از عذاب خداوند و بزرگوار
 کوئی نہیں او کو بچا و اسے دافِع کی طرفت کا جو چاہے در چون کافران

سَأَلَ
۱
المعارج تعرج
۲
یا دغام الحیر فی النار
۳
او یا خاتمتہ

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على
 سيدنا محمد واله الطيبين
 الطاهرين

فصل سطر آقا و سید
 سید دوستی از شیعیان کیانی

بسم الله الرحمن الرحیم

وَأَخِيهِ ۝ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤَيِّدُ ۝ وَمَنْ

دور اور خود را و نیز قبیله که حمایت میدهند او را و نیز هر که

اور بهائی اور اینها که آنها را جاسمین رشتاها اور خستنی

فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ نَبْهِيهِ ۝ كَلَّا لَا تَتْلُو

در زمین است همه یکجا پس برانند این غرض را و نوحی از شیعیان

زَمِينَ ۝ وَمَنْ يَسِرَّكَ يَسِرَّكَ كَيْفَ يَسِرُّكَ ۝ وَمَنْ يَنْصُرْكَ

نزد کسی که در سر تو سر بر کشند میخواند هرگز اعراض کرد و در گردان

نَزَاةً لِلشَّيْءِ ۝ تَدْعُوا مَنْ أَدْبَرَ تَوْبًا ۝

پشت سر را برگشته میخواند هرگز اعراض کرد و در گردان

وَجَمْعٍ قَاوِعٍ ۝ إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا ۝

و جمع مال نمود پس راوند نگاه داشت بر آینه او آفریده شده است ناشکیبه

إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ۝ وَإِذَا مَسَّهُ

چون برسدش بسبب اضطراب گشته و چون برسدش

الْخَيْرُ مَنُوعًا ۝ إِلَّا الْمُصَلِّينَ ۝ الَّذِينَ

زنا هست بخل نمایند مگر نماز گذاران آنرا که

هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ۝ وَالَّذِينَ

ایشان بر نماز خویش همیشه باشند گانند و آنرا که

۱۲
۱۳

۱۴
۱۵

۱۶
۱۷

۱۸
۱۹

۲۰

۲۱
۲۲

۲۳

تَدْعُوا
 انما عاقلکم

صلواتهم
 بالالف ابتداء
 در رسم

۲۷
۲۵
فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ ۖ لِّلْمَسْكِينِ وَلِلْمَحْرُومِ

در اموال ایشان حصه است معلوم برای مسکین و محروم
مال میں حصہ ہوا رہا ہے مسکینوں کا اور محروم کے

۲۶
وَالَّذِينَ يَصِدَّقُونَ فِي يَوْمٍ مَّالِهِمْ ۖ وَالَّذِينَ

وہ مالک ہیں ان کے مال میں روز جزا کے دن کو
اور جو صدقہ کرتے ہیں ان کے مال میں دن کو

۲۷
هُمْ مِنْ عَذَابٍ بِهِمْ مُّشْفِقُونَ ۖ إِنَّ عَذَابَ

انہوں میں سے عذاب پر وہ ڈرتے ہیں کہ ان کے لیے عذاب ہے
انہوں میں سے عذاب پر وہ ڈرتے ہیں کہ ان کے لیے عذاب ہے

۲۸
رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ ۖ وَالَّذِينَ يَكْفُرُونَ

پروردگار انہیں جانست کر ان میں سے کفار ہیں
پروردگار انہیں جانست کر ان میں سے کفار ہیں

۲۹
حَافِظُونَ ۖ اِلَّا عَلَىٰ اَرْوَاحِهِمْ اَوْ مَا مَلَكَتْ

حفاظت کرنے والے ہیں مگر ان کے جانوں پر یا جو کچھ چاہے
حفاظت کرنے والے ہیں مگر ان کے جانوں پر یا جو کچھ چاہے

۳۰
اَيْمَانُهُمْ فَاِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ۖ فَمِنْ اَتَقِي

ان کے ایمان کے لیے تو انہیں مذکور نہیں ہے
ان کے ایمان کے لیے تو انہیں مذکور نہیں ہے

۳۱
وَرَأَيْتُ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمَكْدُونُ ۖ

میں نے اسے دیکھا تو ان کے لیے یہ ہے کہ ان کے لیے یہ ہے
میں نے اسے دیکھا تو ان کے لیے یہ ہے کہ ان کے لیے یہ ہے

۳۲
اِسْكِنُوا سَوَادِي سَوَادِي ۖ اِسْكِنُوا سَوَادِي سَوَادِي

بسم الله الرحمن الرحيم

وَالَّذِينَ هُمْ لَا يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِمْ وَعَصِدْتُمْ رُجُومًا

وَالَّذِينَ هُمْ لَا يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِمْ اور جو اپنے امانتدار خود را اور عہد ہائیکہ خود را رعایت نہ کرتے ہیں

وَالَّذِينَ هُمْ يَشْهَدُونَ قَائِمُونَ وَالَّذِينَ

وَالَّذِينَ ہُمْ یَشْہَدُونَ قَائِمُونَ (جو اہمیت ہائیکہ خود) مستعد ہوتے ہیں کہ وہ امانتدار

هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحْفَظُونَ ۝ اُولَٰئِكَ

ہُمْ عَلٰی صَلَاتِہِمۡ یُحْفَظُوْنَ ایشان بر نماز خود محافظت کنند گانند انجماء در

جَنَّتِ مَكْرَمُونَ ۝ فَمَالِ الَّذِي كَفَرُوا

جَنَّتِ مَكْرَمُونَ (جنت) مکرمانہ گرامی کردگان اند پس صحبت کافرانرا

قَبْلَكَ مُطْمَئِنِّ ۝ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشَّمَالِ

قَبْلَكَ مُطْمَئِنِّ (تو) تائبان از جانب راست و از جانب چپ

عَزِيزٍ ۝ اَيُّطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ اَنْ يَّخْلُ

عَزِيزٍ (عزیز) گردہ شدہ آیا طمع می کند ہر شخصے را از ایشان کہ وہ اور ہوتے ہوئے

جَنَّةٍ نَّعِيمٍ ۝ كَلَّا اِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِّمَّا يَكْمُلُونَ

جَنَّةٍ نَّعِيمٍ (جنت) نعمت نی نی ہر اینہ ما آفریدہ ایم ایشانرا از انکہ می در آفرین

نَفْسٍ كَيْفَ يَبْغِي بَاغٍ مِّنْ كُوْنٍ نَّهْنٍ سَمِعَ اَوْنَ كُوْنًا يَّأْتِي جَسَدًا

وَالَّذِينَ هُمْ لَا يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِمْ

وَالَّذِينَ هُمْ يَشْهَدُونَ قَائِمُونَ

يَكْخُلُ لَنْ

مِنْهُمْ اَنْ يَّخْلُ

بسم الله الرحمن الرحيم

المعارج

المشرق والمغرب

يَلْقَوْنَ

او

نَصَب

نَصَب

ع

فَلَا أُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ إِنَّا لَقَدِرُونَ
 پس قسم بخورم پروردگار مشرق و مغرب که سر آینه ما تو را نام
 سوین بشم که تا هنوز مشرق و مغرب کی مالک کی تم سکته
 علی ان تبدل خیرا منهم وما نحن بمسبوقین
 بر آنکه عرض آیم بهتر از ایشان و سبقت ما حاضر
 که بدل کریم آون و آن که بهتر اورم سبقت خودون
 فَنَدُّهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّى يُلْقُوا يَوْمَهُمُ
 پس گذار با محمد ایشانرا که بهودگی در آید و باز کنند تا آنکه روزند تا روز
 سوچودند آون کو با بن بنادین او که بدین حساب که هرین تا آون
 الَّذِي يُوْعَدُونَ ۝ يَوْمَ يَكُونُ جَهَنَّمُ خَيْرًا مِّنَ
 که وعده داده می شود ایشانرا روزی که بر آید از سر
 جک آن که وعده جسدن بدل برین سبقت
 الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَأَنَّهُمْ إِلَىٰ نُصَبٍ
 فور شدان فور شدان کسویک نشاند
 نزدن سبقت دور سبقت کسی نشاند
 يَوْمَ يَفْضَحُونَ ۝ خَائِبَةٌ أَبْصَرُوا قَوْمَهُمْ
 بدوند و در جایی بنی نیش خایب شده است بروردن ایشان را که
 روزی بنی آون کی آن بنی چری آون
 ذَلِكُمُ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ
 خوارک نیست آنروز که وعده داده شد ایشانرا
 ذلت بهر چه وعده دن جک آون که وعده سبقت

سورۃ النوح من ثلثات بمكة ثم سجدة ابراهيم
ایاتھا ۲۸ و کلماتھا ۲۲ و حروفھا ۱۵۹ و رکوعھا ۱
بسم الله الرحمن الرحیم

اِنَّا ارسلنا نوحا الی قومہ ان انذقکمْ
ہر آئینہ ما فرستادیم نوح را بسوی قوم او کہ خبرسان قوم خود را
چہ بچہ ہوجا نوح او بسوی قوم کی طرف کردہ را اپنی قوم کو
مِنْ قَبْلِ اَنْ يَّاتِيَهُمْ عَذَابُ الْيَمِّ ۝ وَاَنْ
پیش از آنکہ باید بدیشان عذوبی در دہندہ گفت
اس کے پہلے کہ پہنچے اون پر کہہ والی گفت ہوا
يَقَوْمِ اِنِّیْ لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ۝ اِنْ اَعْبَدُوا
اے قوم! میں تم پر آئینہ میں برا کی شمار شدہ ظاہر ہونے کی عبادت
اے قوم میرے میں مگو کہہ سننا ہوں کہوں کہ سننے کی کرد
الله وَ اتَّقَوْا وَ اطِيعُوْا ۝ يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ
خدا را و ترسید از فرمان من برد تا ما فرمودہ کی شمار
اللہ کی اور اس کے پروردار میرا کہما نوح کہ بچے تمکو چہ
ذُنُوبِكُمْ وَ يُخْرِجْکُمْ اِلٰی اَجَلٍ مُّسَمًّى ۝ اِنْ اَعْبَدُوا
گناہان شمار و موتوں دار و شمار انا و گنتی مقرر ہا آیت و دست شمار
گناہ شمار کی اور وہ ہل دیے مگو ایک ہر وعدہ تاکہ وہ وعدہ کہما

النفوس

۱. منی
 ۲. منی
 ۳. منی
 ۴. منی
 ۵. منی
 ۶. منی
 ۷. منی
 ۸. منی
 ۹. منی
 ۱۰. منی

۱. **اللَّهُ إِذَا اجْتَمَعَ الْأَيُّهُمُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ**
 خدا چون باید هرگز سوختن داشته نشود آنرا اگر میدانید
 ۲. **قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا**
 گفت ای پروردگار من برآیین من می خوانم تو هم خود را شب و روز
 ۳. **فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا**
 پس زیاد نکرد دعای من بر گریختن و فرار
 ۴. **كَلِمَاتٍ دَعَوْتُهُمْ لِيَتَغَفَّلُوا عَنْهُمْ**
 کلماتی که دعوت کردم ایشان را تا بفراموشی درآید
 ۵. **وَإِذَا نَهَيْتُهُمْ أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لَهُمْ**
 و چون نهی می نمودم که از استغفار بپا دارند
 ۶. **وَأَسْتَغْفِرُوا لَهُمْ**
 و استغفار می نمودند
 ۷. **وَأَسْتَغْفِرُوا لَهُمْ**
 و استغفار می نمودند
 ۸. **وَأَسْتَغْفِرُوا لَهُمْ**
 و استغفار می نمودند
 ۹. **وَأَسْتَغْفِرُوا لَهُمْ**
 و استغفار می نمودند
 ۱۰. **وَأَسْتَغْفِرُوا لَهُمْ**
 و استغفار می نمودند

۱. منی
 ۲. منی
 ۳. منی
 ۴. منی
 ۵. منی
 ۶. منی
 ۷. منی
 ۸. منی
 ۹. منی
 ۱۰. منی

شماره

لَهُمْ اسرارٌ اَفْضَلُ اسْتَغْفِرُوا لَهُمْ اِنَّهٗ
 اَنۡزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَآءً فَسَالٰ مِنْۢهُ نَخْلٌ وَنَخْلٌ
 كَاسٌ يُّسَالٰ اَفۡلَا تُعۡقِلُونَ
 كَانَ غَفَّارًا اَللّٰهُ يُرۡسِلُ السَّمَاءَ عَلَیْكُمْ مَدَدًا

ہست آمرزنده تا بفرستد بر شما کما را از آرزو
 بے بخشش والا چو در آسمان کی تم پر دہان
 و میزد کما را مال و زمین و میسر کما را
 دلی در بی و دشمنان او را از زمین و آسمان

وَجَعَلَ لَكُم مِّنۡهُ مَوَاقِدَ لِّلنَّارِ
 و یدار در کما را موقد آتش را
 و یدار در کما را موقد آتش را
 و یدار در کما را موقد آتش را

لِلّٰهِ وَقَارًا وَّ قَدْ خَلَقۡتُمۡ اَطۡلَافَ الْاُمۡرُوۡءِ
 بر آ خدا بزرگی را حال آنکہ آفریده است شمار بطور مختلف آنامی
 اندر بزرگی کی اور او سے تمکو بنایا طرح سے کیا تمہیں

كَيْفَ خَلَقَ اللّٰهُ سُبۡحٰنَ سَمٰوٰتِ طِبَاقًا وَّجَعَلَ
 چگونه خلق خدا ہفت آسمان را توہر توہر و ساخت
 کیسے بنائے اللہ سات آسمان تہ تہ

الْقَمَرَ فِیۡہِ نَوۡرًا وَّجَعَلَ الشَّمۡسُ سِرۡجًا وَّ اللّٰهُ اَنۡبَتَ
 ماہ را در میان آسمان نور و ساخت آفتاب چراغ و خدا رو بانی شمارا
 پند او بین او جلا اور کہا سورج چراغ جلا اور بانی او کا

۹

۱۱

۱۲

۱۳

۱۴

۱۵

۱۶

ملاحظہ فرمائیے کہ یہ کتب
 کتب قدیمہ و کتب جدیدہ
 کتب عربیہ و کتب فارسیہ
 کتب ہندیہ و کتب چینیہ
 کتب یونانیہ و کتب رومیہ
 کتب ہندیہ و کتب چینیہ
 کتب یونانیہ و کتب رومیہ

الحق

ملا بنی چپال اور کھا
نما اور اون کا مال اور لایا
نہیں اور اون کا جو کچھ تھا
سب دین مجھ کو

وَلَدٌ وَلَدٌ
محب فرات
محب کون

کبار
محب بخت کو پہنچا دیا
کہ اکی بات نہ مانو اور
وہ اس کی بیعت
کے

۱۷ مِّنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ۖ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ
از زمین کو پھل اور پائیدن پس پھر اور شمارا زمین میں پھر اور زمین
زمین سے جاکر پھر و دہرا کر کے گا نکلو اوس میں اور نکالے گا نکلو
۱۸ اخْرَاجًا ۚ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ سَاطِعًا
از طور کا پھرن اور نکلو خدا ساخت بر اے شما زمین میں پھر سے
باز اور اللہ نے بنا دی تمکو زمین پھر پھر
۱۹ تَتَسَلَّكُم مِّنْهَا سَبِيلًا ۖ قَالُوا تَفُوت
تا بروید دران زمین براہی گشادہ گفت فوج
ما کہ چلو اوس میں کشتہ درستی کہا فوج نے
۲۰ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْا وَعَصَوْا ۚ وَأَتَّبِعُوا مَن لَّمْ يَزِدْهُ
اے پروردگار من پر آئندہ ایسا عمر نہ بنائے کہ وہ پروردگار کو کسی کلمہ کو اور
اے رب میرے انہوں نے میرا کہنا مانا اور مانا ایسے کا جسکو
۲۱ مَالَهُ ۚ وَلَدَةٌ ۚ وَالْأَخْصَارُ ۚ وَمَكْرُومًا ۚ
مال کے و فرزند کے گزرا زراہ و بد سگالی کہہ دند زبان
اے مال اور اولاد سے اور برتاؤ سے اور بد ادب سے
۲۲ كِبَارًا ۚ وَقَالُوا لَا تَنْتَنُ أُمَّتَكُمْ وَلَا
عظیم گفتند ہرگز ترک نہ کیسے معبودان خود را و
بر او اکتا اور بوسے نہ چھوڑو اپنے پناہ کو اور
تنتن و دلا و لا سوا عا و لا یغوث و یعوق
ہرگز ترک نہ کند و دلا و لا سوا عا و لا یغوث و یعوق
چھوڑو و دلا کو اور نہ سوا عا کو اور نہ یغوث اور یعوق

بَارَكُ اللهُ

ایک بہت ہی اچھا اور عمدہ نسخہ ہے جس میں ہر طرح کے امراض کا علاج ہے اور جو ہر شخص کو چاہیے کہ اسے اپنے پاس رکھے۔

وَنَسُوا ۖ وَقَدْ آضَلُوا كَثِيرًا ۖ وَلَا تَزِدِ
 الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ۖ مِمَّا خَطَبْتُمْ أَهْلَ الْا
 فَاذْخُلُوا اِنَارًا ۖ فَلَمَّ يَكِيدُ الْا
 اَللّٰهُ اَنْصَارًا ۖ وَقَالَ نوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ
 عَلٰى الْاَرْضِ مِنَ الْاَكْفَرِيْنَ دِيَارًا ۚ اِنَّكَ
 اَنْتَ الْاَعْلٰى الْاَبْصَارِ ۚ اِنْ تَنْزِلْهُمْ فَيُضِلُّوْا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوْا اَحَدًا
 فَاصْرِفْهُمْ عَنْ مَّقَامِهِمْ هٰذَا ۚ وَتَبٰرَكَ الَّذِيْ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۚ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْاَكْبَرُ ۚ

۲۳

۲۸

۲۵

۲۶

۲۷

۶ و این کتابت بود و در هر صفحه
 خطی هم

بیت

بیت
غیر ق

نصف

۲۸
ع

وَلَمَّا دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
 وپھر کرا در آید بخانه من ایمان آورده و جمیع مؤمنین و مؤمنات
 اور جو آویس میرے گھر میں ایمان دار اور سب ایمان و آویس و کور و کور
 وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا
 و زیادہ نہ دے ستم گران را مگر تبارک
 اور گنہگاروں پر بھی بڑھتا رکھے بر باد ہونا
 سُوْرَةُ الْحَجِّ نَزَلَتْ بِمَكَّةَ ثُمَّ سُوْرَةُ يَس
 آیاتھا و کلماتھا و حروفھا و رکوعاتھا
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أُوْحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا
 گوئی فرستادہ شد کسی من کہ گوش شنیدند جامعہ از جن پس گفتند
 تو کہہ بجگو حکم آیا کہ شن کیے کہنے کو کہ جنون کے پیر کہا
 اِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ
 ہر آئینہ ما شنیدیم قرآن عجیبی کہ ولایت مبینہ بسورہ اہدایت
 ہمیں سنایا ایک قرآن عجب سو جہان نیک راہ
 فَاْمَنَّا بِهِ وَلَوْ نَشْرِكُ لَكُمْ بِهِ حُدًى وَاَنَّهُ كَقَدِ
 پس ایمان آوردیم بآن و شریک مقرر نہیں کروا رہے کہ گواہی دے کہ
 بہر ہم او سپر یقین لایا اور ہرگز نہ شریک وین کہے کہ کیوں اور کیوں

مخرج
 نے کل واقع فی مذہ السورۃ
 سوی انہ استمع و
 ان الساجد
 علیہ وسلم غازی الخضر صلی اللہ
 علیہ وسلم غازی بیرون کہ یوحنا مذ
 اور مذہ استماع کردہ ایمان
 گفتگوی ایشان با قوم خود در سبب خود او
 تا قولہ ان لو استقاموا و اسرا علم انهم
 فان سورۃ احکاف میں کہ را
 کہ حضرت نذیر صبح و شمس
 بن سبک
 ایمان لایا کیوں
 بہر ہم او سپر یقین لایا
 اور ہرگز نہ شریک وین کہے کہ کیوں اور کیوں

نقل
 بالافق
 غلام منہ نقظ
 زبان کہ ایمان لایا کیوں
 بہر ہم او سپر یقین لایا
 اور ہرگز نہ شریک وین کہے کہ کیوں اور کیوں

تبارک الله

۱۵۴

پیشین وہ جنوں میں نہیں لکھے گئے ہوں
میں نے اپنے ۱۲ صوفیوں کو ایمان دیوں میں

جَدِيدًا مَا اتَّخَذَ صِحْبَةً وَلَا وَلَدًا ۝ وَآلِهَ

نیز کی پروردگار نے اگر نئے دوست نہ لے لئے اور نہ فرزند لے لئے

كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا ۝ وَآلِهَ

اگر ہماری بے وفائی پر خدا کا عتاب اور عتاب اور یہ کہ

ظَنَنَّا أَنْ لَنْ يَقُولَ الْإِنْسُ وَأَلْحَنُ عَلَى

پنداشتیں کہ ہرگز نہ کہیں گے آدمی اور جن

اللَّهُ كَذِبًا ۝ وَآلِهَ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْإِنْسِ

خدا دشمنوں میں سے آدمی

يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِنَ الْإِنْسِ فَزَادُوا بِهِمُ

پناہ ہی کرتے ہیں آدمیوں سے اور ان کے لئے پناہ

رَهَقًا ۝ وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَنَّ

سرسختی را کہ آدمیوں کے گمان کرنے پناہ کے لئے گمان کر رہے ہیں

لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا ۝ وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ

ہرگز نہ کہیں گے خدا کو کسی ایک کو بھیجے گا

کہ ہرگز نہ اڑے گا اور یہ کہ ہم نے آسمان کو مس کیا تھا

وہ جس نے ہم میں جو دوست لے لئے

وہ ایسی باتیں کہیں گے کہ ہمیں

نہیں سمجھیں گے

وہ انہیں بتائے گا کہ وہ

بے خبری سے انہیں بتائے گا

انہیں بتائے گا کہ وہ

میں نے اپنے ۱۲ صوفیوں کو ایمان دیوں میں

هَرَبًا ۖ وَأَنَا لِمَا سَمِعْنَا الْهُدَىٰ مُتَّبِعُونَ

از جهت گریختن و آنکه ما چون شنیدیم هدایت را ایمان آوردیم و پیروی
میکنیم از راهی که سنی را که بابت حق میگویند

فَمَنْ يَوْمَئِذٍ يَخِفُّ فَإِنَّا بِالْأَمْرِ حَقَّاقُونَ

پس هر که ایمان آورد و پیروی در کار خود پس ترسد از این قصه و از این
پیرو گوئی نقیض نکند و آنچه بر سر خود در کار نقصان آورد و درستی

وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَمِنَ الْقَاسِطِينَ فَمَنْ

و آنکه جمعی از ما مسلمان اند و جمعی از ما گناهکارانند پس هر که
اورا بهر که گوئی پیروی کند و از این اورا گوئی بے انصاف شود

أَسْلَمَ فَأُولَٰئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا ۖ وَأَمَّا

مسلمانان شدند پس آنجا عهد قطع کردند راه راست را و اما
کلمه من ایستادند پس آنجا نیک راه

الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ۖ

گناهکاران پس شدند بهیضم برای دوزخ و نیز گوئی محمد
بے انصاف من و ده نویک دوزخ کاینده من

أَن لَّوِ اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقِينَهُمْ

که و بی نرسند و شده است بسوی من بی آدم اگر راست می آیند و بر راه راست
پیروی حکم آید که اگر لوگ سید را به راه پر تو هم پلاینه ان کو

مَاءً غَدَقًا ۖ لَنَقُتَنَّهُمْ فِيهِ ۖ وَمَنْ يُعْرِضْ

آب بسیار تا آنجا که نیم آید از آن و هر که اعراض کند
پانی بهر که که ان کو جانچین او سمین اورا جو گوئی موته مور

کتاب تفسیر القرآن مجید
نویسند و در این کتاب

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين

والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين

والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

عَزَّ وَجَلَّ كَرَّمَ وَجْهَهُ يَسْئَلُكَ عَذَابًا صَعِيدًا

از یاد کرد و پروردگار خود را از دشمنی عذاب سخت

وَأَنَّ الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا

و آنکه مسجد مخصوص برای خداست پس عبادت نکنید با خدا هیچ کس را

وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُوا

و آنکه چون ایستاد بنده خدا را میخواندند خدایان را از یک بودند

عَلَيْهِ لَبَّيْكَ قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا شِرْكَ لَهُ

بر او سر تسلیم فرمایم بگو که من تنها خدا را میخوانم و شریک ندارد

أَحَدًا قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا

هیچ کس را بگو که من نمی توانم در حق شما ضرر رسانم نه در گمراهی

إِنِّي أَعِزُّ الْفُقَرَاءَ وَرَحِيمٌ لِلذَّكَاءِ وَكَزَّاحٍ مَزْدُونَةٍ

من عزیزم فواید و مهربانم به فقر و زحمت کننده و زحمت کننده

مَلِكًا أَلْفَا مَزَالَهُ وَرَسُولُهُ وَمَنْ يَعْصِ أَمْرًا

پادشاهی که فرمان می دهد و کسی که اطاعت کند امری را

مَنْ يَعْصِ أَمْرًا مِمَّا نَهَى عَنْهُ فَإِنَّهُ لَفِي ضَلَالٍ

کسی که اطاعت کند امری را که نهی شده است پس او در گمراهی است

بسم الله الرحمن الرحيم

وَرَسُولُهُ فَإِنْ كَانَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا

وپیغامبر اور ایسے برآئینہ اور است کشتش و دوزخ جاویدان در اینجا

أَبَدًا حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَيَسْمَعُونَ

همیشه در غفلت خود باشند تا وقتی که بینند آنچه وعده داده ایشان را پس

مِنْ أَضْعَفُ نَاصِرًا وَقَلَّ عِدًّا ۖ قُلْ

کمتر تا توان ترا اعتبار نصرت و کمتر از روی شمار عوان گو

أَنْتَ أَقْرَبُ إِلَهُي أَمْ يُجْعَلُ لَهُ

نمیدانم آنگاه نزدیک است آنچه وعده داده میشود ایشان را یا مقربتر از او

نَبِيِّ أَمَدًا ۚ عَلَّمَ الْغَيْبَ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ

پرویزگارین معجز و آشکار نهانست پس مطلق نمی سازد بر علم غیب

أَحَدًا إِلَّا مَن رَّزَقَ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ

هیچ یک را مگر کسی که رسد کرد از امر او پیغامبرست پس پس

سَلَّكَ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَهُوَ خَلِيفَةُ رَسُولِهِ

روان میکند پیش رست و در پیش ایشانست و کفرش گان گناها

پلاها او سبک آید و در پیشه جو کی دارف

۲۲

۲۵

۲۴

۲۶

من انفسه رسول الله ونباه

نیکان بر جان او که گناها را

سازد و انفسه را از خطای

محرمی دولت کا یہ سہ ماہی

دوہم انسان ہونا اسی
حق ہے حضرت کریمؐ کی تہذیب

ناشیہ
ابو حنیفہ
وطاء
ح ۱
د ۱

ثُمَّ قَالَ إِنَّ لَكَ شَيْئَةً الْيَسْرَى أَشَدُّ وَجْهًا
وَسُورَةً هَرَّ أَشَدُّ قِيَامُ شَبِّ زِيَادَةً فِيهِ فَتَوَزَّيَالُ كَرْدَنَ مَحَبَّتِ
اَلْبَهَارِ يَابُوتَ السَّيِّدَةِ وَتُهَانَ رَاثَ كَاخْتِ رَوْنَدَ تَاهِيَةِ اَوْر
اَقْرَمَ قِيْلًا اِنَّكَ فِي اَنْهَارِ جَاكِيْلًا

وَاذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَيَّلْ إِلَيْهِ تَبْيِيلًا
و یاد کن نام پروردگار خود را و از همه چیز به او تغییر ده

رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْ
 بِرُودِ دُكَّانِ مَشْرِقٍ وَ مَغْرِبِ شَيْئًا مِمَّا يَنْبَغِي لَكَ أَوْ لِيكَ أَوْ لِمَنْ
 تَشَاءُ ۚ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۚ
 وَكَيْلًا ۝ وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاجْهَدْ

و صبر کن بر آنچه میگویند و ترک کن ایشانرا
 کاسم سونیا اور سہارا جو ہے رہن اور چوڑا و افک
هَجَّاجِيْلَا وَ ذَرْنِي وَالْمَكْذِبِينَ اول
 ترک کردن نیکو و بگذار مرا ای خداوند گان خداوند
 پہلی طرح چوڑا و افک اور چوڑا و افک و اول

النعمه و متوكلين قديلا ان كدينا انكا
 رانمست و مهابت هاليناندا انكا
 ارامين رانمست هاليناندا انكا

[illegible]

100

وَجِئًا ۚ وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ۚ
 و آتش افزونہ و طعام گلوگیر و غداہ و درد دہندہ
 و در آگ کا ڈھیر اور کھانا گئے بین اکٹھا اور وہ کہہ کی مار
 یَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتْ
 روز کے کہ بھیند زمین و کوہ ہا و شود
 جہن کا پے زمین اور پھاڑے اور ہر جا دین
 الْجِبَالُ كَثِبًا مَّهِيلًا ۚ إِنَّا أَرْسَلْنَا
 کوہ ہا مانند تل رنگ از ہم پاشیدہ شدہ بر آئینہ نافرستادیم
 بہار ریت بہشتی
 إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا
 بسوئے شما پیغامبر کے گواہی دہندہ بر شما چنانکہ فرستادہ ہوں
 بہا و ہدایت رسول بتائے والا ہمارا جیسے بھیجا
 إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا ۚ فَفَصَىٰ فِرْعَوْنُ
 بسوئے فرعون پیغامبر کے را پس نافرمان بردار کر فرعون
 فرعون باس رسول بہر کمانہ مانا اند خون پینے
 الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخَذًا وَبِيلًا ۚ فَاكْفُرْ
 آن پیغامبر را پس در گرفتیم اورا در گرفتن سخت پس کفر کر
 رسول کا بہر گیری ہم نے او کو کڑو بال کی بہر کیوں کر
 تَقُولُ إِنَّكَ فَرَقُّوهُ يَوْمَ يُجْعَلُ الْوِلْدُ
 در نہادہ شود از روز کے کہ اطفال را پیر گردانے
 بچہ سیکے اگر منکر ہو گئے اوس دن جو کردہ اسب کے لڑا کر

10

۱۹۲
 بادرازی سے اگر وہ بان جسے
 یمن و یسعی یمن کے جوت ای بان جسے
 کہ اس کے دور کا جو جان ۱۹۲

شَيْئًا إِنَّ السَّمَاءَ مَنْقُطِرَةٌ كَانَ وَعَسَى

آسمان شکافتہ باشند و آئینہ بہت و عدد خدا
بور باقی آسمان پہننا ہے اور زمین اپنے اوسکا وعدہ

مَقُولٌ ۝ اِنْ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُخَوِّضْ

البتہ کہ روئے ہر آئینہ این پسند است پس ہر کہ خواہد راہ بگیرد
بیونہا بیہودہ سے چھوڑ کر راستے پر جو کوئی چاہا کرے

لَا إِلَهَ إِلَّا سُبْحَانَ رَبِّكَ يُسَبِّحُكَ رَبُّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ

کبھی پروردگار خوشی ہر آئینہ پروردگار تو میداند کہ تو رخنہ زنی
ہستے رک کی طرف راہ افشاں است از جانتا ہے کہ تو اوشتا ہے

أَدْنَى مِنْ ثَلَاثَةِ أَيْلٍ وَنِصْفَهُ وَثَلَاثَهُ

نزدیک بد و نیک شب و نیک رات اور آدھی رات اور تہائی رات

وَطَائِفَةٌ مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَاللَّهُ يُقِيلُ

جامعہ عربیہ
لوگ شہر کے ساتھ ہیں اور اندازہ یہ ہے

الْيَوْمَ وَاللَّيْلَةَ عَلِمَ أَنَّ لَكَ مَحْصُومَ فَيَأْتِي

شب و روز را در نشتِ خدا کہ شب را حاطہ غریقو آئینہ کویم
رات کو اور دن کو اون نے جابا کہ تم اوںکو پورا نہ کر سکو ہرگز

عَلَيْكُمْ فَأَقْرُوا مَا تَكْسِرُونَ الْقُرْآنَ عَلَيْهِم

پس بخوانید آنچه آسان باشد از قرآن و نسبت خدا
سودمندتر و آسان تر قرآن حانا

تلقى
بضمه
فكشاه
ابن

اَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضًى وَآخَرُونَ يَضِلُّونَ
 كذا ہر روز بعض از شما بیماران و دیگران کہ سفر میکنند
 بر آگے ہوں گے تم میں سے بیمار اور کہتے اور ہوتے
 فِي الْاَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَآخَرُونَ
 در زمین طلب روزی نمایند از فضل خدا و دیگران
 ملک میں زمین پر ہوتے ہیں اللہ کے فضل اور کہتے اور
 يَقْتُلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَاَقْرَبُ مَا تَسْبِيحُ
 کہ کارزار میکنند در راہ خدا پس بخوانید اپنے آسان شدہ
 لڑتے اللہ کی راہ میں سو پڑھو جتنا آسان ہوادیں
 وَاَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاقْرِضُوا اللَّهَ
 و پرا دا رہ نماز را و بدہید زکوۃ را و وام دہید خدا را
 اور کیجئے رکعت نماز اور دیتے روز کوۃ اور قرض لے لو
 قَرْضًا حَسَنًا وَمَا تَقْدِرُوا لَا نَفْسَكُمْ مِنْ حَيْرٍ
 وام دوں نیک قرض و اپنے پیش سے نہ پھیراؤں تم کو
 یہی طرح قرض دینا ہے اس کے ہر قسم کے غم و غصہ سے
 بِحَوْلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَاعْتَصِمُوا
 انرا ہر خواہید یافت نزدیک خدا و ہر کچھ باعتماد
 اور کھڑا رہو اللہ کے پاس ہر اور ثواب میں زیادہ
 وَاسْتَعِينُوا بِاللَّهِ اِنَّ اللَّهَ شَعْبُورٌ
 و طلب فرمائے کہ خدا را بر آئینہ خدا آئینہ گاہ ہر باں آئینہ
 اور دعائی مانگو اللہ سے مدد را اور ہر کچھ سے و اللہ مہربان

ہر سبب صرف مال کینہ
 در ہر ہر دین حق ثواب آخرت و اس
 علم افہم

۲۰
 ع

نازل شدہ و اس میں ہر کچھ
 و اس میں ہر کچھ ہر کچھ
 و اس میں ہر کچھ ہر کچھ

بسم الله الرحمن الرحيم

سَوَّالْتُمْ نَزَلَتْ بِهَذِهِ الْقَفَاةِ وَقِيلَتْ
اَيَا نَهْهَا كَلِمَاتُهَا حُرُوفُهَا رُكُوعَاتُهَا
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الْمَدَنِيُّ قُمْ فَإِنِّدُكَ وَرَبِّكَ فَكَلِّمْ

ای مروطامه بخود و بگو که ای مدنی ای
ای که کافین است ای که ای که ای که ای که
و شایک فطوره و الرجز فاجعه و لا یمن
و بگو که ای که ای که ای که ای که ای که
و بگو که ای که ای که ای که ای که ای که

تَسْتَكْثِرُ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ فَإِذَا انْشَرَّتْ

زاید طلب کن و بگو که ای که ای که ای که
و بگو که ای که ای که ای که ای که ای که
و بگو که ای که ای که ای که ای که ای که

فَالنَّاقِدُ فَنَالِكَ يَوْمَئِذٍ عَسِيرٌ

و بگو که ای که ای که ای که ای که ای که
و بگو که ای که ای که ای که ای که ای که
و بگو که ای که ای که ای که ای که ای که

عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرَ لَيْسَ ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ

و بگو که ای که ای که ای که ای که ای که
و بگو که ای که ای که ای که ای که ای که
و بگو که ای که ای که ای که ای که ای که

بسم الله الرحمن الرحيم

ای مروطامه بخود و بگو که ای مدنی ای

تَسْتَكْثِرُ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ فَإِذَا انْشَرَّتْ

زاید طلب کن و بگو که ای که ای که ای که

فَالنَّاقِدُ فَنَالِكَ يَوْمَئِذٍ عَسِيرٌ

عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرَ لَيْسَ ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ

فصل پنجم در بیان
یک بابی که در کتاب
با کمالیقت من و بابی ۱۲ ص

الکثر

فصل پنجم در بیان
یک بابی که در کتاب
با کمالیقت من و بابی ۱۲ ص

فصل پنجم در بیان
یک بابی که در کتاب
با کمالیقت من و بابی ۱۲ ص

وَجِئَا ۖ وَجَلْتُ لَهُ مَا لَمْ يَدْعُ ۖ اَلْف ۱۱
 تنها ۱۱ دادم او را مال ۱۱
 بَنِينَ شَهْوَدًا ۖ وَمَهَّدْتُ لَهُ تَهْنِئَةً ۖ ۱۲
 فرزندان حاضر شونده مجلس و دست دادم او را دست داد باز
 يَطْمَعُ اَنْ اَزِيْدَ ۖ كَلَّا اِنَّهٗ كَانَ لَآيْتِنَا ۱۵
 طمع میکند که زیاد دهم نه بی بر آینه اوست آیات ما
 عَيْنًا ۖ سَا رَهْقَهُ صَعُودًا ۖ اِنَّهٗ فَكَّرَ ۱۴
 سیرتده ۱۴ تکلف خواهم داد او را بشقته و بر آینه وی تا بل
 وَقَدَرَهُ فَقِيلَ كَيْفَ قَدَرَهُ ۖ ثُمَّ قِيلَ ۱۸
 اندازه مقرر نمود پس گفت باد او را چگونه اندازه کرد باز در گرفت باز
 كَيْفَ قَدَرَهُ ۖ ثُمَّ نَظَرَ ۖ ثُمَّ عَبَسَ وَكَبِرَ ۱۹
 چگونه اندازه کرد باز در گرفت باز در و پیشش و پیشانی در شمشیر
 ثُمَّ اَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ۖ فَقَالَ اِنْ هٰذَا لَآ ۲۰
 باز پشت گردانید و کبر کرد گفت نیست این قرآن که
 هر چه پیش روی او غرور کیا ۲۰ هر بولا او را زمین نهد

ادری سیکہ پیرا پیرا ہر روز نماز پڑھنا
وہا جیسا لوہا دیکھتا ہے نماز پڑھنا

مترجم کو بحال کا فرما کہ حدیث سے
نفسنا دادہ ہونے والا ہے
نفسنا دادہ ہونے والا ہے
نفسنا دادہ ہونے والا ہے
نفسنا دادہ ہونے والا ہے

سَحْسَرُ يُؤْتِرُ ۖ اِنْ هٰذَا اَقْوَلُ الْبَشَرِ ۚ سَأَصْلِيْهِ
جادو کے اثر سے ان پر نقل کردہ یہ نیست این قرآن کرکلام او خواہم در او فرما
جاوید کے جلا آتا اور نہیں یہ کہا ہے آدمی کا رزق اسکو اولی
سَقَرًا ۚ وَمَا اَدْرَاكَ مَا سَقَرٌ ۚ لَا تُبْقِ
بدونخ چه چیز مطلع ساخت ترا کہ چیست دونخ بانی منکدر
آگ میں اور تو کیا بوجہ کیسی تیار کردہ آگ نہ بانی رسیہ
وَلَا تَذَرُ ۚ لَوْ اَنَّكَ لِلْبَشَرِ ۚ عَلَيْهِمُ الْقِسْعَةُ
دترک نمیکند سوزندہ است آدمیان را بدونخ نمیکند تو کہیں
نہ چھوڑے نظر آتی ہے پتلی پرول او سپر مفرین اولی
عَشْرًا ۚ وَمَا جَعَلْنَا اَصْحَابَ الْبَنَارِ اِلَّا
دنش خیم مکران کہے بدونخ مگر
شخص اور مینے جور کیے ہیں دونخ پر لوگ
مَلَائِكَةً ۚ وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ اِلَّا فِتْنَةً
مندیگانہ را دن ختمہ ام شمار ایشان را مگر بلا
نہشتہ ہیں اور اوتن کی جو گشتی رہی نہ ہا شے کو
لَا يَرْكَبُكَ ۚ فَرُّوا إِلَيْهِ يَتَّقِنَ الَّذِينَ اَوْثَقُوا
در حق کا فران تا یقین کنند کہین جنکو
منکرون کیے تا یقین کریں جنکو
الْكِتَابَ وَيَزِدُّ اَدَالَةَ الَّذِينَ اٰمَنُوا اِيْمَانًا وَلَا
کتاب دنا زیادہ شوند مسلمانان در ایمان خود دنا
کتاب اور بڑھے ایمان دار دکو ایمان اور

۱۴۵
۱۴۶
۱۴۷
۱۴۸
۱۴۹
۱۵۰

نَذِيرًا لِلْبَشَرِ ۚ لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ

ترساندہ مبنی آدم را ترسانندہ است براہی کہ خواهد از شما کہ سیرت را
دراوایمے بگوین کو جو کوئی چاہے تم میں کہ جسکے بڑے یا

یتاخر ۱۰ کل نفس بما کسبت رهنه ۱۰ الا

بہت سے لوگ اس کے بارے میں سوچ رہے تھے کہ یہ تو ایک عجیب و غریب بات ہے۔ لیکن جب اس نے اس کے بارے میں سچ سنا تو اس نے اس کے بارے میں سوچنا چھوڑ دیا۔

الحمد لله الذي جعل الدنيا دار فناء
والآخرة دار بقائه

الحمد لله الذي جعل في كل شيء
دروساً لمن يتفكر في خلقه

گناہگاروں کا انخوار تم کاشیے سے بڑے دوزخ میں دے دیتے

لَكَ مِنَ الْمُصَلِّينَ ۝ وَلَكَ مِنْكُمْ مُنَافِقُونَ

ہو دیکھ کر ہمارے دل میں کان و طعناں پیدا ہوئے اور ہم نے ہر ایک کو
 ہم نے اپنے بنائے ہوئے اور نہ ہی کہلائے محتاج کو
 قتل کیا

وہاں خصوصاً مخاصمین ۛ وہاں تلبیب
وہاں کاروری آدمیم باور آئید اگلان ووروغ مشیمیم

اور ہے بات میں دانتے ساتھ وٹنیے والوں اور ہے بتاتے

روزِ اجڑا را تا دھیکہ آدیا موت آنے پس

الانصارى و قوت

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين اجمعين

والسلام

۱۰۰

142

72

139

12.

41

NY

1/2

11

9

24

24

مستحق

ثُمَّ لَمْ يَكُنْ

مجلس ششمین

۱۰۰

المؤثر

فان كان شفاقتك بيني وبين شفاقتك
فان كان شفاقتك بيني وبين شفاقتك

مستغفرة
١٥١

ما جئناكم بغير حجة

فان كان شفاقتك بيني وبين شفاقتك

فان كان شفاقتك بيني وبين شفاقتك

ثلثة اربع

٢٨

٢٩

٥٠

٥١

٥٢

٥٣

٥٤

٥٥

٥٦

تَقْفَرُ شَفْعَةُ الشَّافِعِينَ ﴿٢٨﴾ فَاَلْهَمْنِي

سودیدہ ایثار شفاقت شفاقت کنندگان پس بیت ان شفاقت

التَّذَكُّرُ مَعْرُضِينَ ﴿٢٩﴾ كَانَهُمْ مُسْتَفْزِعُونَ ﴿٥٠﴾

بند روی گردان شدہ گویا ایشان خزان رسم کرده اند

فَرَّتْ مِنْ قَبْضِهِ ﴿٥١﴾ بَلْ يَرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمُ

گر غریب باشد از قبضہ بلکہ میخواہد ہر شخص از ایشان

أَنْ يُؤْتَىٰ مِنْ أَصْحَابِ الْمَنْشَرِ ﴿٥٢﴾ كَلَّا بَلْ لَّا يَخَافُونَ

کہ دادہ شود نامہ لا کتادہ ہر فی بلکہ فی ترسند

الْآخِرَةِ ﴿٥٣﴾ كَلَّا إِنَّهُ تَذَكُّرٌ ﴿٥٤﴾ فَمِنْ شَرِّ أَلْفَاظٍ

از آخرت ہے فی ہر آیت قرآن پیدت پس ہر کہ خواہد

ذِكْرٌ ﴿٥٥﴾ وَمَا يَذَّكَّرُونَ إِلَّا أَنْ يُشَاءَ

خواند آرا و یاد فی کنند بندگان گرد و تیکہ خواستہ باشد

اللَّهُمَّ أَهْلَ التَّقْوَىٰ وَأَهْلَ الْمَغْفِرَةِ ﴿٥٦﴾

خدا اوست سزاوارانکہ از و یک برسد و اوست سزاوارانکہ سزاوار

الدردہ جس سے ڈر جائے اور وہ ہے بخشنے کے لائق

ما الام ونبی
فان كان شفاقتك بيني وبين شفاقتك

10

سورة القية نزلت بمكة ثم اُعيدت في
اياتها كلها ١٤٥ خروفها ٤٥٢ ركوعاتها ٢
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا أَقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَمَةِ ۖ وَلَا أَقْسِمُ بِالنَّفْسِ
 شَتْمِمْ (بروزِ انبیاست) شتم بخوریم (شتم بخوریم) شتم بخوریم
 شتم بکھانا ہوں نہایت کے دن کی اور شتم بکھانا ہوں می کی
 اللّٰهُمَّ ۚ اَلْحَسِبُ الْاِنْسَانَ الْاَنْ يَجْمَعَ
 ملاست کنندہ قد امانی پندار دایے کہ جمع کنیم
 جو امانی پندار دایے کہ جمع کنیم
 عِظَمَهُ ۚ بَلَىٰ قَدْ دِنَ عَلٰی اَنْ تَسُوْكَ بِنَانِهِ ۚ
 استخواندار اور اریکے سیکھیں تو ناشدہ برا کہ ہو اسے شتم
 او سکی پڑیان کیوں نہیں شکتے ہن کہ شتم کریں اسکی پڑیان
 بَلٰی یُرِیدُ الْاِنْسَانُ لَیْفِیْہِ اِمَامَہُ ۚ یَسْعٰلُ یَاہُ
 بلکہ بخواید اریکے سعیت کند و زبانی کہ شتم کریں اسکی پڑیان
 بلکہ بخواید اریکے سعیت کند و زبانی کہ شتم کریں اسکی پڑیان
 یَوْمِ الْقِيَمَةِ ۚ فَاِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ ۚ
 روزِ انبیاست پس رفتیکہ خیرہ شود چشم و نہر گردد
 دنِ نباست کاہر جب خندہ لایے شتم لگے بخور اور گم جاوے

۲۴
۱۳۰۲

دوباره

۹
۱۰
۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰
۲۱
۲۲
۲۳
۲۴
۲۵
۲۶
۲۷
۲۸
۲۹
۳۰
۳۱
۳۲
۳۳
۳۴
۳۵
۳۶
۳۷
۳۸
۳۹
۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible]

۵۔ جسے آپ احوال میں بخیر
کر دیتے اور آپ کی رضا میں جا اور جو
کے لیے ہر گز بھی نہیں ہیں آپ کے ہاتھ میں ہر گز بھی

الْقَمْسُ وَجَمْعُ الشَّمْسِ وَالْقَمْسُ يَقُولُ
 ماہ کیا کردہ شود آفتاب و ماہ
 ماہ اور اس کے ہون سوج اور جاند کے گے
 الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ يَنْفِرُ كَلَّا لَا وَزَرَ
 آدی اوسدن کہان جاؤن یہاں کر کوئی نہیں کہیں نہ بجاو
 إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ يَتَّبِعُهُ الْإِنْسَانُ
 بسویکے پروردگار نشست امروز بہتر ارگاہ خبردارہ شود آدی
 يَوْمَئِذٍ يَمَاقُذِمُ وَآخِرُ بَلِ الْإِنْسَانُ
 امروز بقیست حال اچھے پیش فرستادہ بود پس گذشتہ لگے بہتر آدی
 عَلَىٰ نَفْسِهِ بِصِيقٍ وَلَوْ أَنَّ لِي مَعْدِيْرَةٌ
 اگرچہ در میان آرد عذر ہا خود را پس
 لَا أَكْرَهُ بِهِ لِسَانًا لِّتَعْمَلَ بِهِ إِنَّ عَلَيْنَا
 نہ چلا تو اسے بڑھنے پر اپنی زبان کہ نہشتہ اسکو سیکھ کہ وہ تو ہمارا آدمی
 جَمْعُهُ وَقُرْآنُهُ فَإِذَا قَرَأَهُ فَأَتَّبِعُهُ قُرْآنَهُ
 دسیہ جمع کردن قرآن اس کے پڑھنے پر اپنی زبان کہ نہشتہ آواز ناول خود پڑھنے والوں
 اسکو سمیٹ کر کہنا اور پڑھنا یہاں ہم پڑھنے لگے تو ساری آیتیں اس کے پڑھنے کے

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

2

ثم ان علينا بيانه كل اكل محبور الى النار

وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ ۖ وَجْهَ يَوْمَئِذٍ نَاضٍ
وہ ترک کرے گا پھر آخرت را دیکھدہ روئے آرزو نازہ ہند

اور چھوڑے یہودی راق کے لئے موندنا اور سن مارنے ہیں

إلى ربنا ناظره ٥ ووجه يومئذ باسرة

بسیار پروردگار خود نظر کنند و مانند یلغار در دنیا اندر و دنیا در هم کشیده
آنچه ب کی طرف دیکھتے ہیں اور تھپکتے ہوئے ہاتھوں سے دیکھتے ہیں اور اس میں

تَنْظُرُ أَنْ يَفْعَلَ بِهَا مَا قَرَأَ كَلَامًا إِذَا بَلَغَتْ

واقع کنند که در میان آورد و همیشه با ایشان میبایستی فی و قیاسیه رسید
خیال من این که اون یروم نمونده بین سینه که تو - نه کسی بایستی قیاسیه را

التَّزْكِيَّةُ وَقِيلَ مَسْرُوفٌ وَظَنَّ أَنَّ الْمَظْهَرَ

روح بجز گروں و گفته نشود کیست افسون کننده و یقیناً افسوسه شوقی است که
پایان نمک اور پوک، کپین کوئی کہ تہار طبع نے وال اوڑھ اسکا کہ اس کے

وَالْتَقَى لِسَانُ يَالِسَانِ إِلَى لِسَانِ يَالِسَانِ

و به چید کسان مستغیر با ساق دیگر که به خود و کارهای آن روز
روستای گم از دست می افتد

الاساق فلان ولد فلان

روان کردن سپس باور و شش تا دهم و نه نماز گذارد و یکبار در رفع نبرد

[illegible]14
E

41

14

YD

44
42

PA

100

84

1

10

6

1

وَتَقَالِ ۝ ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ يَمِطُ ۝
 وروئی گروان گشت بابرقت بسوی اہل خانہ خود خرامان شدہ و آہ
 اور موہندہ موٹرا پر گیا اپنے گھر کو اکرنا خرابی
 لَكَ فَأُولَىٰ ۝ ثُمَّ أُولَىٰ لَكَ فَأُولَىٰ ۝ أَيْحَسِبُ
 بر تو پس داکر تو بار دیگر میگویم داکر تو پس داکر تو ایامی سیدار
 تیری خرابی پر خرابی تیری بہر خرابی تیری خرابی پر خرابی تیری تیری
 الْأَنسُ أَنْ يَتْرَكَ سُدًى ۝ الْمَرْيُكَ نَطْفَةً
 آدمی کہ مہل گذاشتہ شود آبانور نطفہ
 آوی کہ چہو شمار ہیے گاہے قید بہلا نہ تھا ایک بوند
 مِنْ مِّنِّي يُمْنِي ۝ ثُمَّ كَانَ عِلْقَةً فَخَلَقَ
 از سنی کہ رنجشہ میشد در رحم باز بود خون بستہ پس بیا فرید خدا
 سنی کی جو چہو شمار ہیے گاہے قید بہلا نہ تھا ایک بوند
 فَسَوَىٰ ۝ فَعَمِلَ مِنْهُ الْوَجِينَ الذَّكَرَ الْأُنْثَىٰ
 پس دست اندام کرد پس ساخت از ان سنی دو قسم را مرد را و زن را
 اور شیک کر او تہا یا پر کیا او سہین جو را اور مادہ
 أَلَيْسَ ذَٰلِكَ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ ۝
 آیا نیست این خدا تو انابر انکہ زندہ کند مردگان را
 کتاب شخص نہیں سکتا کہ جلاوی مرد کے
 سَوْءَ الْإِنْسَانِ نَزَلَتْ بِمَكَّةَ وَقِيلَ الْمَدِينَةُ
 غیر اصبر لکم ربکم الذکریہ ثم الطلاق

سُدًى
 بالامار غا الوقت
 فمراوص
 بالکلف کن
 تُمْنِي
 غیر مع دل بالکلف
 روح ف والضمير للنفطه

ع

بسم الله الرحمن الرحيم

ایاتھا کلا تھا حرفوں کا رکوع تھا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

هَلْ اَنْتَ عَلَى الْاِیْنِ حَیْنٌ مِّنَ الدَّهْرِ

ہر آئینہ آمدہ ست بر آدمی مدبتے از زمان
بہی ہو ایسے انسان پر اکہ وقت زمانہ میں
لَمْ یَكُنْ شَيْئًا مَّذْکُورًا ۝ اِنَّا خَلَقْنَا الْاِیْنَ

کہ نہ ہو چیز کسیہ ذکر کردہ شدہ ہر آئینہ ما آدمی را
ہو نہ تھا پہلے چیز کو کار میں آن پہنچے بنایا آدمی

مِنْ نُّطْفَةٍ اَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيْهِ فَعَجَلْنٰهُ سَمِیْعًا

از یکبارہ مٹی در ہم آمیختہ از چند چیز مخلوق ساختیمش شنوا
ایک بارہ کے لیے سے آئینہ سے اوکو ہر کر دیا سننا

بَصِیْرًا ۝ اِنَّا هَدِیْنٰهُ السَّبِیْلَ اَمْ اَشَّاكُرًا

بینا ہر آئینہ ہدایت کر دیم آدمی را براہ خواہ شکر گویندہ
دیکھتا سمجھتا اوکو سبھا ہی راہ با حق مانتا

اَمْ اَكْفُورًا ۝ اِنَّا اَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِیْنَ سَلَیْلًا

بانا سب کوں از خود ہر آئینہ ما آمادہ ساختہ ایم بر ایسے کافران بیکرا
ناشکر پہنچے رہی نکلون کو از بخیرین

وَ اَغْلَاقًا وَّ سَعِیْرًا ۝ اِنَّ الْاَكْبَرَارَ کَثِیْرٌ مِّنْ

و طوطیا و آتش افروزہ ہر آئینہ نیکو کاران می باشند
اور طون اور آگ و آتش الیہ نیک لوگ چیتے ہیں

طریقہ نبوی ص
و می زن و خون جگر از خاک
حالی جگر از بندش ۱۲۸

سَلٰیلاً
بسم الله الرحمن الرحيم

سَلٰیلاً
اص کا دل با کلفت بالاد
بسم ص ص ع دی

مکمل

مکمل معنی جدولی از ان است
 که از این جدول و جدول دیگر
 که یک کتاب است که از ان
 که یک کتاب است که از ان
 که یک کتاب است که از ان
 که یک کتاب است که از ان
 که یک کتاب است که از ان
 که یک کتاب است که از ان
 که یک کتاب است که از ان

۵ **مِنْ كَاسٍ كَانَ مِنْ جِوَاهِرٍ كَافٍ اَعْيَا**
 از پیاله شراب که آئینش و آب چشمه کافور شده است و این
 پیاله جلی بر روی است کافور یک چشمه است
 ۴ **يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفِيكُ وَنَهَايَ خَيْرًا**
 که می آشامند از آن بندگان مغرب خدا روان کنند روان کردن
 جسی است این بندگان که جلی بر روی است کافور یک چشمه است
يُفَوِّنُ بِاللَّيْلِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَتْ
 و فایکند بندگان در شب و می ترسند از روزی که
 بوری کریمت این است و در شب این است
تُشْرَبُ مُسْتَقِيمًا وَطُيُورُ الطَّيَامِ عَلَى
 که شربت آن فاشل است و طعم
 که در آن است و طعم
حَبِّهِمْ مَسْكِينًا وَبَيْتًا وَاسِيًا اِنَّمَا نَطْعُكُمْ
 حبیب بآن نفیر را و بزم را و بزم را و بزم را
 و بزم را و بزم را و بزم را و بزم را
لَوْ جَاءَ اللَّهُ لَا نَزِيدُكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا
 اگر که ذات خدا فی اعلیٰ از شما قوی و نه شکر
 زیرا که او موندن جایی که نمی بیند جایی که نمی بیند
اِنَّا خَافُ مِنْ رَبِّنا يَوْمًا عَمَّا أَفْكُرْنَا
 هر آینه می ترسیم از پروردگار خود و ترسیدیم از او و ناهیت نیست
 هم و ترسیدیم از پروردگار خود و ترسیدیم از او و ناهیت نیست

الکسان

ما اسم کی سنی بانی
صاف بنیاد

تَقْدِيرًا ۝ وَلَيَسْقُونَ فِيهَا كَاسًا ۝

اندازہ کردنی و نوشائندہ مشورہ این را انجا جام شراب کے بہت اور اون کو فرمان پلائے ہیں پیار

مِنْ أَجْزَالٍ رَّحِيمًا ۝ عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا ۝

آئینہ بخش آن آب چشمہ رحیمیل کہ چشمہ است و بہشت کہ نام ان بہارہ سلسبیل جسکی معنی سونپہ ایک چشمہ ہے اور سین او سکون نام کہتے ہیں سلسبیل

وَيُطَوَّفُ عَلَيْهِمْ ۝ وَلَئِنْ تَخَلَّدُونَ إِذَا

و آمد و شد کنند برایشان (نوجوانان جاوید اور پہلے ہیں ان پس رشکے سدا رہنے کو ایک جب

رَأَيْتُمْ حَسْبَكُمْ لَوْلَا مَنَعُكَ ۝ وَإِذَا

بینی ایشان را نہار کے کہ ایشان مروارید اور شمشادہ چون نواہن کو دیکھنے خیال کرے مونی بھرے اور جب

رَأَيْتُمْ تَقَرُّ رَأَيْتُمْ نِعْمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا ۝

نگاہ کنی انجا یہی نعمت فراوان و پادشاہی بزرگ تو دیکھے وہاں تو دیکھے نعمت اور سلطنت بڑی

عَلَيْكُمْ ۝ ثِيَابٌ سَبْعُ مِائَاتٍ ۝ وَاسْتَبْرَقٌ

بالا ایشان کا باشد جاہا سبز از دیوانہ و تیر بالا ایشان پہاڑی اور کی پوشاک اون کے کہ بڑی ہیں باریک ریشم کے سبز اور گاہے

وَحُلَّةٌ ۝ اسودہ ہر فضیلت و سفید ہر ریشم شرباب زریور پوشائندہ خود ایشان را دستواہا از نقرہ و بنوشادہ ایشان از پیر و گاہ ایشان نقرہ

اور اون کو پہنائے ہیں گلن روئے کے اور پلائی او کو اون کے رب بزرگ

علیہم علیہم
اف اوائل

خضر
استبرق

استبرق
و استبرق

كُفُوًا ۖ اِنْ هٰذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ

نہایت پاک بر آئینہ این نعمت شمار جزا و اعمال و دست
جود کو دہو گئی یہ ہے تبار بدلا اور

سَعْيَكُمْ مُشْكُورًا ۖ اِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ

سعی شما قبول کردہ شدہ و ہر آئینہ ما فرود آور دیم ہر نو
کما می تباری نیک گئی یعنی اذکارا بخیر

الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ۚ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا

قرآنرا فرود آوردنی پس شکیبائی کن بر حکم پروردگار خود
قرآن سچ اقرارنا سو تو راہ دیکھہ اپنے حکم کی او

نَظْمٌ مِنْهُمْ اَنۡتَ اَوْ كَفُوۡرًا ۚ وَاذْكُرْ اِسۡمَ

نظم بر از مرہ ازم گناہگار یا ناسداریا و یاد کن نام
کہانہ مان اون بن کسی گناہگار یا شکوہ اور یاد کن نام

رَبِّكَ بَكْرَةً ۚ وَاَصِيلًا ۚ وَمِنَ الْبَلَدِ

پروردگار خود صبح و شام
سے رب کا صبح اور شام

فَاصْبِرْ لَهُ وَصَبِّحْهُ لَيۡلاً طَوِيلًا ۚ

نہاز گدار بر آئے او و بپائی یاد کن او را وقت دراز از شب
جستہ او کو او بپائی بول او کی بڑی رات تک

اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ لَیۡسَ یُحِبُّوۡنَ السَّاجِدَ ۚ وَیَذۡنُبُوۡنَ

ہ آئینہ این فرما نیست نیکتہ بدینا و ترک می کنند
یہ لوگ چہاں سے ہر نماز نیک و والی اور چہاں رکھا ہاں

۲۷ وَرَأَاهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا ۝ نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَ

پس ایشان را روز گرانوار ما آفریدیم ایشان را و

وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ ۝ وَإِذَا اشْتَبَاهَتْكَ

محکم کردیم رگ ایشان را و چون خواهیم عوض آریم قومی

مضبوط مانند ای او کی گره بندی او رجب هم چو این بدل آوین

۲۸ أَمْثَلُهُمْ ثَبِيلًا ۝ إِنْ هِيَ إِلَّا نَذِيرٌ لِّمَنْ

مانند ایشان بطریق بدل کردن بر آئینه این پند است پس بر

اون کی طرح کے لوگ بدل کر بیہوش سمجھتی ہیے ہر جو کوئی

۲۹ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۝ وَمَا تَشَاءُ

خواہد گیرد بسویر پروردگار خود را را و نیز خواہد

چاہے کرے اپنے بیک راہ اور تم نجات ہو گے

۳۰ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝

مگر وقتیکہ خواہد خدا بر آئینه خدا هست دانای با حکمت

مگر جو چاہے اللہ بیشک اللہ سب جانتا حکمت والا

۳۱ يَدْخُلُ مِنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالْظَّالِمِينَ ۝

داخل میکند بر کرا خواہد در رحمت خود در بر استغفار ان

داخل کرے جسکو چاہے اپنی مہربانی اور جو گنہگارین

۳۲ اَعْلَنَهُمْ ۝ ذَا بَأْسٍ أَلِيمًا ۝

آبادہ کردہ است عقوبتی وردہ کنندہ

رکھی آئیے اون کو دکھ کی مار

یشاؤون
میں سے
دور

سورة المرسلات ثلث بمكة ثم سورة
 اياتها كلها ثلثا حروفها ۸۱۶ ركوعاتها ۲
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

والمرسلات عرفاناً فالعصفت عصفافاً
 وسم بادامی فستاده شده بود به یک پشم باد که میزدند و بلبل
 و شتر می چلتی باون کمال کو خوش آتی بهر جهو که دینی و ایلان زور می
 و النیرات نشره فالفرقت فوقاً فاللقیت
 وسم بادامی بر دانه بزم آون پشم باد که میزدند و بلبل
 و شتر می چلتی باون کمال کو خوش آتی بهر جهو که دینی و ایلان زور می
 ذکر اعدا و نذرا انما توقع عذاباً
 وسم بادامی بر دانه بزم آون پشم باد که میزدند و بلبل
 و شتر می چلتی باون کمال کو خوش آتی بهر جهو که دینی و ایلان زور می
 و النیرات نشره فالفرقت فوقاً فاللقیت
 وسم بادامی بر دانه بزم آون پشم باد که میزدند و بلبل
 و شتر می چلتی باون کمال کو خوش آتی بهر جهو که دینی و ایلان زور می

۱
۲
۳
۴
۵
۶
۷
۸
۹
۱۰

فَالْمَقِيتُ ذِكْرًا

بالادغام ح
 وق بالتحذف

نذرا عذاباً

وسم بادامی بر دانه بزم آون پشم باد که میزدند و بلبل
 و شتر می چلتی باون کمال کو خوش آتی بهر جهو که دینی و ایلان زور می
 و النیرات نشره فالفرقت فوقاً فاللقیت
 وسم بادامی بر دانه بزم آون پشم باد که میزدند و بلبل
 و شتر می چلتی باون کمال کو خوش آتی بهر جهو که دینی و ایلان زور می

لا بد من اوصی

الحمد لله

وَقِيَّتْ وَقِيَّتْ
ح ب ف ر ب و ج
د ج م ل ف ت

فلان بنی است حساب
باری باری دنیا آخرت

اَقْبَتْ لَا يَوْمَ اَجَلَتْ لِيَوْمَ الْفَصْلِ
بیتا کے جمع کردہ تو تحقیق کرو پچھن کر اور ای کلام دنیا پر روز کو دیا
وعدہ ہر سیکل کس دن کی اون کو دیر ہائے اوس فیصلہ کن کی
وَمَا اَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الْفَصْلِ وَيْلَ لَوْ يَعْلَمُ
وچ خبر دادر کہ جیت بروز فیصلہ کردن واک آرزو
اور تو کیا بوجہا کیسا فیصلہ کا دن خدا ہی سہی اوس دن
لِلَّذِينَ كَفَرُوا اَلَمْ يَكُنْ هَٰؤُلَاءِ الْاَوَّلِينَ
دروغ سازندگان را آبا لاک کر دیم سخت تینارا
جو بد گمانی والوں کی ہم کہا نہیں چلے ایسے
ثُمَّ نَتَّبِعُهُمُ الْاٰخِرِينَ كَذٰلِكَ نَقْعِدُ
بعد ازان در پے ایشان کریم پس تینارا ہمچنین میکنیم
پھر اوز کے پیچھے چلتے ہیں وکیل ہم بھی چھوڑ کر گئے ہیں
وَيْلَ لَوْ يَعْلَمُ الْاَوَّلِينَ اَلَمْ يَكُنْ هَٰؤُلَاءِ الْاَوَّلِينَ
اگن ہنگامان واک آرزو دروغ سازندگان را آبا
گنہگاروں کے خرابی سہی اوس دن چھوڑا لینے والوں کی
نَخْلَقُكُمْ مِّنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ فَجَعَلْنَاهُ فِى قَرَارٍ
نیا فریدہ اہم شمارا از آب محقر پس نہادیم آب را در قرار
ہمنے نہیں بنایا تمکو ایک بے قدرانی سے پھر کیا اوس کو ایک
مَكِيْنٍ اَلَا قَدْ عَلِمْتُمْ فَقَدْ نَا فَعَم
مضبوط تا اندازہ معین پس اندازہ کر دیم ہم
پھر اوین ایک وعدہ مقرر تک پھر ہم کر سیکے تو کیا خوب

۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰
۲۱
۲۲

الْقُدْرُونَ ۝ وَبَلَّغْنَاهُ يَوْمَئِذٍ الْغَايَةَ ۝

اندازہ کنند گانیم و آب آرزو دروغ شمارند گانرا

سکت و آب بن خرابی ہے اوسدن جھوٹا ہونے والی

الْمَجْمَعِ الْأَرْضِ كِفَاتًا ۝ أَحْيَاءُ وَأَمْوَاتًا ۝

آپان خستہ ایم زمین را جمع کنندہ آدیان جمع کنند گانرا و مردگانرا

ہستہ نہیں انہی زمین سمیٹنے والی جیتون کو اور مردوں کو

وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوْسِيًّا شَجَاتٍ وَأَسْقَيْنَاكُمْ

و آفریدیم در زمین کوہا بلند و نوشانیدیم شمارا

اور رسی ہے اوسمین بوجہ کو بہار اوسے اور بلایا تمکو

مَاءً قَرَاتًا ۝ وَبَلَّغْنَاهُ يَوْمَئِذٍ الْغَايَةَ ۝

آب شیرین و آب آرزو دروغ شمارند گانرا

یانی بیٹھاپاس نہ بھانا خرابی ہے اوسدن جھوٹا ہونے والی

انْطَلِقُوا إِلَى مَا كُنْتُمْ تكَذِّبُونَ ۝ انْطَلِقُوا

گفتہ شود بروید بسو یک چیز کہ آرزو می نمودید گفتہ شود بروید

چلو و بکھو جو چیز تم جھوٹلا ستمے تھے

إِلَى الظِّلِّ ذِي ثَلَاثِ شُعَبٍ لَا ظَلِيلٌ وَلَا

بسو سایہ صاحب ستہ شعبہ نہ سایہ سرد باشد نہ

رکب چھا ٹوٹن خشکی میں بہا کیوں نہ گھن کی اور نہ

يَعْنِي مِنَ الْهَبِّ ۝ إِنَّهَا تَرْمِي بِشَرِّهَا لِقَصْرِ

نہایت کند از گرمی آتش بر آئینہ آنش می کند تیرنا مانند کونک

کام آری تیش کی رہ آگ پہنکتی ہے چنگار ان جیسے محل

۲۳
۲۴

۲۵
۲۶

۲۷
۲۸

۲۹

۳۰

۳۱
۳۲

انطلقوا

الذکر

۱۸۳

جملت

کتاب چنانچه کہ بن سید
نفسی چنانچه کہ بن سید
کرمی آنی سید اوصی

۳۳
۳۴

کانه جلت صفر و یل یومئذ لکذین

گویا آن شاره شتران دست و آرزو دروغ شمارند گنا
جیسے وہ اونٹ بن زرد خرابی ہے اوسدن جہو ہلاک الوی

۳۵

ہذا یوم لا یطعون ولا یؤذن لهم

این روز روک است کہ سخن گویند و نہ دستور می آرد شود ایشانرا
بہند وہ دن کہ نہ بولین کیے اور نہ اون کو حکم ہو

۳۶
۳۷

فیئذ یوم و یل یومئذ لکذین

تا عذر تقریر نمایند و اب آرزو دروغ شمارند گنا
کہ توبہ کرن خرابی ہے اوسدن جہو ہلاک الوی

۳۸

ہذا یوم الفصل جمعکم والا ولین

این روز روز فصل گردست جمع کردیم شمارا با پیشانیان
بہند دن ہے فیصلہ کا جمع کیا سیمتہ تمکو اور انکون کو

۳۹

فان کان ککم کید فکذین و یل

نیرا اگر شمارا کید ہے بسکالی کید و حق من و اب
پہر اگر کچھ را ہے شمارا تو چلاو مجھ پر خرابی ہے

۴۰

یومئذ لکذین ان التیقین فی یل و

آرزو دروغ شمارند گنا بر آئین متقیان در سایہ ہلاک شمار
اوسدن جہو ہلاک الوی کی جو دور آسے میں وہ چنانچہ

۴۱
۴۲

عیون و فواکہ میا یشتمون کما

در چشمہ و در میوہ از چشمنے کہ غبت کنند بگویم بخورید
ندون میں اور میوہ جسم کیے جی چاہے کہاؤ

ظاہر

وَلَا تَشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۚ إِنَّكُمْ كَذَلِكَ

دو نوشید خوردن و نوشیدین گوارا البیابین میگردید بر آئینه ما بحین

ادب و سبب سے بد لا اوسکا جو کر کے تھے ہم یون ہی

بِئْسَ يَوْمٌ لِلْحَسَنِينَ ۚ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ ۚ

جز امید ہم بنکو کارا نرا دیک آرزو دروغ شمارند کار نرا

وے ہیں بد لائیگی والون کو خرابی ہے اوسدن جھوٹا کار نرا

كُلُوا وَتَمَتُّوا قَلِيلًا ۚ إِنَّكُمْ مَجْرُمُونَ ۚ وَيْلٌ

ای دروغ شمارندگان خورد و بہرہ بخشید اندک آئینہ شمارندگان

کھا لو اور بہرہ لو بہرہ بخشید و تون تم مقرر کردہ کار ہو خرابی ہے

يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ ۚ وَإِذَا قِيلَ

آرزو دروغ شمارند کار نرا و چون گفتہ شود سر کہیے

اوسدن جھوٹا سنے والون کی اور جب کہیے

لَهُمْ أَزْكُوا لَا يَرْكَبُونَ ۚ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ

ایشان از نماز گذارید نماز نمی گذارند دیک آرزو

اون کو تود نہیں فرمیتے خرابی ہے اوسدن

لِلْكَافِرِينَ ۚ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَ

دروغ شمارند کار نرا پس کدام سخن بعد از قرآن

جھوٹا سنے والون کی اب کس بات پر اسکی بعد

يَوْمَئِذٍ

ایمان خواہند آورد
یقین لادین سبکی

النبا

الحجۃ
ثلاثون

عَمَّ
رَقَا

مردم را دعوت دین است
فلان کوئی نامش را گوئی مسکن
کوئی است که بدین آواز
آواز می دهد و بر فغانی اور غمناک
گازا

سُورَةُ النَّبَا نَزِلَتْ بِمَكَّةَ ثُمَّ وَالْثَارِغَاتِ
اِيَّانَهَا كَلَامَاتُهَا حُرُوفُهَا رُكُوعُهَا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ عَنْ نَبِيِّكَ الْعَظِيمِ

از چه چیز کافران باینکه بگویند سوال میکنند آری سوال میکنند از خبری بزرگی
که بابت او پرسش میکنند و او بزرگی خبر است
الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ ۖ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ

که ایشان در آن خلافت دارند و حرف می زنند و خواهند دانست
چون بین و نه گفته طرف هر دو می بیند یون چنین است این
ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ۖ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ۖ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ۖ

باز بگویم نی بپرس خواهند دانست آیات ساخته ایم زمین را
پیرانی یون چنین است این جان لین گفته چنین نبیا می زمین
مَهْلِكًا ۖ وَالْجِبَالُ أَوْتَادًا ۖ وَخَلَقْنَاكُمْ

ز سبزه و ساخته ایم کوهها را میخها
و زمینها را و دریاها را میخچین
أَزْوَاجًا ۖ وَجَعَلْنَا أَمْوَالَكُمْ سُبُلًا ۖ

نزداده و ما هستیم خواب شما را
در راه و در دنیا و آخرت
و در دنیا و آخرت

وَجَعَلْنَا الْيَلَّ لَيْلًا سَاكِنًا ۖ وَجَعَلْنَا النَّهَارَ

ایسا شیم شب را پرده و ساکنیم روز را
اور بنائی رات اور بنایا اور بنایا دن

مَعَاشًا ۖ وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ۖ

وقت طلب معیشت و بنا کر دیم بالا دشمنان سخت آسمان محکم
روزگار کو اور چنی تم کے او پر سات چنانچی مضبوط

وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا ۖ وَأَنزَلْنَا

و آفریدیم چراغی درخشندہ یعنی آفتاب و فرود آوردیم
اور بنایا ایک چراغ چمکتا اور اتارا

مِنَ الْمَعْرِضَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ۖ لِنُخْرِجَ بِهِ

از ابریا آب بریزان تا بر آیم بسبب آن آب
بخشند بدیون سے پانی نکارایا کہ نکالیں اوس سے

سَحَابًا مِّنَ الْبُقَاآتِ ۖ وَجِئْتِ الْفَافَا ۖ إِنَّ يَوْمَ

راز و گیارہ را دہو سنا ہمارے حمیدہ را بر آئینہ روز
اناج اور سبزہ اور باغ پتوں میں آیت رہے بیشک دن

الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا ۖ يَوْمَ يُنفَخُ فِي الصُّورِ

فصل کردن ہست وقتی حسین روئے کہ بید کہ شود در صور
نیصد کہ ہے ایک قست ہر را بدن یہو نکین رنگا

فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا ۖ وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ

پس یا نید گروہ گروہ کہند و شکافتہ شود آسمان پس شد
پہر پست آوج جوٹ جوٹ اور کھولا جاوے آسمان تو ہو جادین

ففتح

ادح

ادح

المبا

۱۴
۲۰

ابواباً وسیت الجبال فكانت سراباً

دوازده دروازه و روان کرده آید کو بهار ایس شدند مانند سراب در دایره اور چلا جاوین بهار تو به جاوین ریا

۲۱
۲۲

ان جهنم كانت مرصاداً للطغیان

بر آینه دوزخ بهشت انتظار کننده سرکش زیست بر جبهه شیک دوزخ بیسے ناک مین شریرون کا بیکانا

۲۳

لیثین فیها احقاد لا یدقون فیها برداً

در آینه بد دوزخ آفات کشندگان در انجا بد دوزخ نشیند انجا خلی را رشتی مین او مین قرون نه بیکمین دهان مزا شند یک کا

۲۴

ولا شرباً الا حمیماً وغساقاً جزاء

و نه هیچ آشامیدنی را مگر آب گرم را و زرد آب را جزا داده شد نه شربیه کیمیا کر کرم بانی کرم اوز مین بیت بد لایه

۲۵

وفاقاً انهم كانوا لایرجون حساباً

جواز فانی بر آینه ایشان توقع نداشتند حساب را پورا ده بهتے توقع نہ رہیتے حساب کی

۲۶

و کذبوا بآیتنا کذاباً وکل شئ احصینہ

و کذب میکردند آیات را بدوشینے و ہر چیز را ضبط کر دیم اور جہولہ تلمین ہماری آیتیں مکر کر اور ہر چیز نہیں گن سکتی

۲۷

کذاباً فذوقوا فکن نزدیکم الاعذاب

بظریہ نشین ایس کشید زیادہ نخواستیم داد شمارا مگر قیوت لکھو کہ ہم بڑا کیتے بجادین کے تم پر گرامہ

لیثین بالقصر
ف فاک
غساقاً
بالتحقیف
احص کص
ایح ف ر

فصل اولی در بیان
کتابت کرد ۱۲ ص

کتابت

ان المتقين مغانا حقائق واعنايا

بر آینه تقوا از طلب آید باشد بوستانها باشد و درختان گوناگون

و کما ساء ما قاتل

و زمان دشمنه هم مرا کشته و پیاله شراب پر کرده باشد

و کما ساء ما قاتل

و زمان دشمنه هم مرا کشته و پیاله شراب پر کرده باشد

و کما ساء ما قاتل

و زمان دشمنه هم مرا کشته و پیاله شراب پر کرده باشد

و کما ساء ما قاتل

و زمان دشمنه هم مرا کشته و پیاله شراب پر کرده باشد

و کما ساء ما قاتل

و زمان دشمنه هم مرا کشته و پیاله شراب پر کرده باشد

و کما ساء ما قاتل

و زمان دشمنه هم مرا کشته و پیاله شراب پر کرده باشد

و کما ساء ما قاتل

و زمان دشمنه هم مرا کشته و پیاله شراب پر کرده باشد

۳۱
۳۲

۳۳
۳۴

۳۵

۳۶

۳۷

کتابت
تجذیف الدال

رب
اصح ان

الرحمن
ادع من به

من دعا له
بجانب او
بجانب او
بجانب او

کتابت
تجذیف الدال

النبأ

مکہ پہنچ کر اسلئے ہر شے
میں اپنے بھائیوں سے
سلمان اسی کے دربار پہنچا

قریباً تب
ایسی ہی دھیری

یہاں پہنچ کر ہی یہ منادی نہ
بنا کہ اس حساب عذاب میں
گناہ ہوتا ۱۲ ص

يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مِنْ أَذْنٍ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ

سخن نہگو نہ سناؤ ان کو مگر کسی کی سٹوری داورا ہاں اور اذرا

صَوَابًا ۱۰۸ ذَٰلِكَ الْيَوْمَ الْكَوْنُ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ

صوابیست طرہ میں اس روز کون جو کوئی چاہے

إِلَىٰ رَيْبِهِ مَا بَأْسًا ۱۰۹ إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا

تسو کے پروردگار خود میں ہر آئینہ مارنا نہیں تمہارا از غنوت

قَرِيبًا ۱۱۰ يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَا

نزدیک کی بندہ راؤنگہ یہ سید آدمی اپنے پیشتر ہاتھوں

وَيَقُولُ الْكَافِرُ لَيْسَ بِي كُفْرًا ۱۱۱ وَقَدْ

وگو کہ کافر کے کاش میں خاک ہو رہے

سُورَةُ النَّازِعَاتِ نَزَلَتْ بِمَكَّةَ ثُمَّ انْفَطَرَتْ

ایاتہا ۱۱۲ حُرُوفُهَا وَرُكُوعَاتُهَا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مکتبہ اسلامی بنی بکرہ دہلی
اردو ۱۲
مکتبہ اسلامی بنی بکرہ دہلی

154

دوبارہ ایک سالانہ کی جان اور

اے میرے دوست! میری ساری زندگی
 اے میرے دوست! میری ساری زندگی
 اے میرے دوست! میری ساری زندگی

وَالزُّرْعَاتِ غَرَقًا ۝ وَالنَّشِيطَاتِ لَا هَلَكَ لَنَافَعِهِنَّ ۝

قسم ہجرات کر کے نہاں رہا کیلئے جو بھی قسم عجا غارستان پر میں نے یاد رکھی
قسم ہائے ہمہ گیر لاوا لون کی تو بکرا اور بندہ چوڑا اور والون کی کہوں کہ

وَالسَّيِّدَةُ سَيِّدَةٌ وَالسَّيِّدَةُ سَيِّدَةٌ

اور پیر والوں کی پیریت پر آگے بڑھتے دوڑ کر

پس قسم بیاغاں شنگارن کرد بکفیند هر را انکوشه بوی بود و ز کج بند حنیفه
نه کام ازین کس که است و لا حسن کاسه کاسه در ۱۵

نَتَّبِعُهَا الرَّادِفَةَ قُلُوبُ يَوْمَئِذٍ

[illegible]

و ايقظه ۵۰ ايضا ما خاشعده ۵۰ يقولون
زبان نهند بر ديو يا انجماعه خوار گويانده تا مي گويند

عَالَمِ دُودُونِ فِي الْكَافِرَةِ ۖ اِذَا كَانَا

آیا بازگردانده شوم بکالت نخستین
کسانم بنزد آدین سبزه آری یا نه

عِظَا شَجَرَةٍ ۖ قَالُوا يَا نَارُ كِذَاكَ وَلَيْسَ بِنَارٍ

پڑیاں کہو کہری بویکے تو تو یہ پہر آنا تو تیسرے

الشيخ محمد بن عبد الله

جہاں کہیں ہو یہاں کہیں ہو

جو این ملک سے

چنانچه در این کتاب آمده

الحکماء

ان مردمان

گوشتم کو با سینه

فیضانِ اقصیٰ

اِنَّا مَعَكُمْ

عَازِلًا إِذَا عَازِلًا رَاحًا
أَكْرَحَ

8/2/54

طکون

100

100

فلان آخرت میں بی عذاب ہوگا
اور دنیا میں بی عذاب پائے گا

فَقَالَ أَنَارَ لَكُمْ الْأَعْلَىٰ فَآخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ

پس گفت من پروردگار بزرگوار شما را پس آتش آید کرد اور اخذ عذاب شد

الْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ

آخرت و دنیا کے برآیند دین خبر

لَعِبْنٌ لِّمَن يَخْشَىٰ ۚ ۚ أَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا

بے شک بہت سزاوار کہ تیرے آباؤں کا حکم فرماید در آخرتیں

أَمْرَ السَّمَاءِ بِذُنُوبِهِمْ ۚ فَمَنْ سَمِعَ فَمِنْهُمْ

آسمان خدا کا کردار آسمان بندگان ساخت و نفاذ دار اور

وَأَعْطَيْنَ لِيْلَهَا وَآخِرُ جَزَائِهَا ۚ

دنایک کرد شب اور در بطور آور و در شبی روز و اور

الْأَرْضَ بَعْدَ ذَٰلِكَ دَحْيَاهَا ۚ ۚ أَخْرَجَ فِيهَا

زمین را بعد از آفریدن آسمان بمواد کرد و بر آورد از زمین

مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا ۚ وَأَجْبَالَ أَرْسَاهَا ۚ

آب اور در چو آگاه ادرا و کو سپار را اسند و نمود

وَسَكَّانِي ۚ ۚ وَأَرْجَاهَا ۚ ۚ وَأَرْجَاهَا ۚ ۚ

و سکایانی اور چار اور چار و سکایانی

و سکایانی اور چار اور چار و سکایانی

۲۴

۲۵

۲۶

۲۷

۲۸

۲۹

۳۰

۳۱

۳۲

دَحْيَاهَا
بالا اور
ف د ر ک ن

و سکایانی اور چار اور چار و سکایانی

و سکایانی اور چار اور چار و سکایانی

۳۳ مَنَعَالِكُمْ وَلَا تَمْلِكُوا فَاذِ اجَاءَتِ الطَّامَةُ

از بر آشفتن شما و چهار پايان شما و تقيده بايد قیامت
کام و کلايے کو تیار اور تیار جو باور کے پر جب آوے تو تیار ہوگا

۳۴ ۳۵ الْكِبْرَىٰ ۝ يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا كَانُ

روزی اگر یاد کند آدمی آنچه عمل کرده
جس دن یاد کرے آدمی جو کیا

۳۶ ۳۷ وَ زَيْتٍ الْحَكِيمِ ۝ فَاَمَّا مِنْ طَبَقٍ

و زیت و حکیم کے اور کدو و دمنج کے برکت و بخشش خواہد بود و طباق و کدو
اور کمال رکھی و دمنج جو چاہے دهنے سوچنے شرات کی ہے

۳۸ وَ أَتَى الْحَقُّ الدُّنْيَا ۝ فَاِنَّ الْحَكِيمَ هُمُ

ویر گزیده شد زندگانی این جهانی را پس بر آئینه روزی هانت
او بهتر سمجھا دنیا کا جینا سو روزی ہی ہے

۳۹ ۴۰ الْمَأْوَىٰ ۝ وَ اَمَّا مِنْ خَافٍ مَّقَامٍ رَبِّهِ وَ

جاک او و آنکے ترسیدہ باشد از استادن حضور و کجائی
نہکانا اور جو کوئی ڈرا ہے بر اس کھڑے ہوئے نہاد

۴۱ ۴۲ نَهَى النَّفْسَ عَزَّالَهَ ۝ فَاِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ

روکے دہشتہ باشد نفس از شہوت پس بر آئینہ بہشت هانت
روکے جی کو جاوے سو بہشت ہی ہے

۴۳ ۴۴ الْمَأْوَىٰ يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ

جاک او آدمی پرسند ترا از قیامت کی باشد
نہکانا تجھے پوچھتے ہن وہ گھڑی کب ہے

بسم الله الرحمن الرحيم

۱۴۰
ادبی تک به پنجاه و پنج سالگی
خبرین ۱۲ ص

مُسْلِمًا ۱۰ فِيمَا أَنْتَ مِنْ ذِكْرِنَا ۱۱ اِلَىٰ رَبِّكَ
 تحقیق آن در چه منزلی تو از علم آن بسوی پروردگارت
 پیرا و او را تو کس است من به او سبک و کوری پروردگارت
 مَسْتَهْجًا ۱۲ اِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ مِّنْ بَعْثِنَا ۱۳
 نهاده و علم آن جز این نیست که تو رساننده کسی را که برسد از
 بهیچ او کی است تو تو را رساننده کسی که او را بهیچ رساند
 كَانَهُمْ يَوْمَ يَرْوُفُهُمْ اَلْمُرِيدُ ۱۴ اَلْاَعْيُنُ ۱۵
 روزی که بر سر ایشان را پنداری که ایشان را نگه کرده بود و در دنیا میگردید
 این گویی که بسند و یکمین گویی که او را که در دنیا میگردید
 اَوْفَىٰ ۱۶
 ای کجاست منی که بیش از ایشان بود
 سَوْءَ عَذَابٍ لِّمَنْ لَّمْ يَأْتِ الْاِتِّمَامَ ۱۷ اَيُّهَا كَلَّا ۱۸ تَهْ ۱۹
 حُرُوفُهَا ۲۰ وَمِنْ هُنَا اِلَىٰ اٰخِرِهَا ۲۱ كُلُّ سُوْرَةٍ رَّكْعَةٌ ۲۲
 بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۲۳
 عَبَسَ وَتَوَلَّى ۲۴ اَنْ جَاءَهُ الْاَعْمٰی ۲۵ وَمَا
 روی ترشش کرد و اعراض نمود و بسبب آنکه پادشاه را پندار
 نیوری پنداری او زنده نه نور است پس که گویا او را پس از اینها در گردی

۲۲
۲۱۲

۲۲
۲۵

۲۴
ع

مُنْذِرٌ
 و استغفار شتاب یافته من
 تمام است و وقت معلوم بود که گریست
 شتاب ای ای من بر کعبه من گریست

و استغفار شتاب یافته من
 تمام است و وقت معلوم بود که گریست
 شتاب ای ای من بر کعبه من گریست

و استغفار شتاب یافته من
 تمام است و وقت معلوم بود که گریست
 شتاب ای ای من بر کعبه من گریست

فَتَنْفَعُهُ
غیر

تَصَدَّقْ
اداد

عَنْهُ تَكْفِي
کاف

وَلَا وَهَرَايَةِ السَّيِّئَاتِ
یہ کہ پیری مملکت پادشاہی پادشاہی
۱۲ ص

يُدْرِيكَ لَعَلَّه يَرْكَبُ ۝ اَوْ يَكْفُرُ فَتَنْفَعُهُ
خبردار کرو ترا شاید وہ یکا یک بشد ایسا نہ می شنید پس نفع پیدا
خبر ہے شاید کہ وہ شنوڑا باسوچا تو کام آنا اوس کے
الذِّكْرَى ۝ اَمَّا مَنْ اسْتَعْنَى ۝ فَاَنْتَ
آن بند شنیدن انا کیسے تو انکرست پس تو
سجھانا وہ جو پروا نہیں کرتا سو تو
لَهُ تَصَدَّقْ ۝ وَمَا عَلَيْكَ الْاَلَيْنَ ۝
بستو ہے او اتنا کمین زبان نیست بر تو در آنکہ پاک نشود
اوسکی نگرین سہیے اور بختہ پر گناہ نہیں کہ وہ نہیں ستور
وَاَمَّا مَنْ جَاءَكَ لِيَسْعَى ۝ وَهُوَ يَحْشَى ۝
و انا کیسے باہر پیش توستانان از خدا خود ترسان
اور وہ جو آتا ترسے پاس درویش اور وہ درویش ہے
فَاَنْتَ عَنْهُ تَكْفِي ۝ كَلَّا اِنَّهَا تَكْبَرُ ۝
پس تو از وی غفلت مکنی نانی برانہ این آیات قرآن عبادت
سو تو اس سے تغافل کرنا ہے بون بین بہت بھڑکی ہے
فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْ ۝ فِيْ صُحُفٍ مُّكْرَمَةٍ ۝
پس ہر کہ خواہ یاد کند قرآن اہر انہ آیات قرآن شک و شبہ کاری
بہر جو کوئی چاہے اسکو پڑھے کہی ہے ادب کے درخون میں
مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ ۝ يَا بَدِئَ الْيَوْمِ ۝
بلند قدر پاک کردہ شدہ بدست نویسنده ان کے
اوپر دہری ستہری ہاتھوں میں لکھنے والوں کے

۱۹۶
 فلا سیسہ فرشتہ اور کلمہ
 این ادس ہوائی دمی ہوائی
 می

فرشتہ

در دمی دشمنان از دلی یک
 ۱۷

فلا سیسہ ہائے بنو اسلوب
 سیکہ نہ کہ ایک بہت بڑا ایک
 جہو ۱۲ ص

فلا سیسہ ہائے بنو اسلوب
 سیکہ نہ کہ ایک بہت بڑا ایک
 جہو ۱۲ ص

لانا

ادج
 اوی
 لا سیسہ
 ہائے بنو اسلوب

کرام بررة ۱۴ قیل الایسن ما اکفرا ۱۵
 بزرگ شش نیکو گردا و لغت کرده شد آدمی راجد لانا سائل
 جو سردار این جنگ فلا مارا جانی آدمی کسانا شکر شہید
 میر ۱۰ شی خلقه ۱۸ من نطفه خلقت
 خدا از چیز آفریدش از نطفه دمی آفریدش
 کس چیز بنایا او سکو ایک بوند سے بنایا
 فقد ۱۹ ثم السبیل لیسن ۲۰ ثم اماته
 پس اندازہ معین کوش پانہ راہ بر آمد آسان کوش باز میر اندش
 بہر اندازہ رکھا او سکا پھر راہ آسان کردی او سکو پھر
 فاقبره ۲۱ ثم اذا شاء انبثره ۲۲
 پس در کور کوش باز دقتیکہ خواست زندہ شش آفری
 ہم زمین کہو یا بہر ب جیام او سکو او مہا نکالا نوک زمین
 یقضی امر ۲۳ فلینظر الایسن اطعامه ۲۴
 ہم بناد و راجد فر کوش پس باید کہ در گرد آدمی بسوی طعام خود
 پورا کیا جو او سکو فرمایا اب نگاہ کرے آدمی سیکہ کما ہے لگو
 انا صبینا الماء صبا ۲۵ ثم شققنا الارض
 سو کہ ما شق ہم آب را شقنے ما شق گاشتم زمین را
 کہ شقے ۲۶
 شققا ۲۷ ثم انزلنا من السماء ماء فاصبحنا
 شق گاشتم ۲۸
 پانہ کر پورا کیا ہم زمین را زمین اندر او انکور و
 پانہ کر پورا کیا ہم زمین را زمین اندر او انکور و

۱۴
 ۱۵

۱۸

۱۹
 ۲۰

۲۱
 ۲۲

۲۳
 ۲۴

۲۵

۲۶
 ۲۷

۲۸
۲۹
۳۰

قَضَاءٌ وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا وَحَدَائِقَ غُلَبًا

وسیت را وزیتون را ودرخت خرمارا و باغدارا کہ درختان بسیار
ترکاری اور زیتون اور کھجورن اور باغ گہن کے۳۱
۳۲

وَفُكَّةً وَأَبَاً مِّثْلًا لَّكُمْ وَلَا تَحْمِلُوا

دیسوہ را وعلف دوآب را برا کثفت تھما و جھارا یا ان شمشاد تنگیہ
اور سیوہ اور ووب کا کچلا کے کو تھما اور تھما چھاپوں کا جب

۳۳

جَاءَتْ لَصَاحَةٌ يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ

بیاد اور سخت روزیکہ اگر بزدل مرد از
آپنے وہ غل بدن بھاگے مرد۳۴
۳۵

أَخِيهِ وَامْرَأَتِهِ وَأَبْنَاهُ وَصَاحِبَتِهِ

برادر خود و از مادر خود و از پدر خود و از زن خود
اپنے بھائی اور گھانا پسر اور اپنی سانبہ والی کے۳۶
۳۷

وَبَنِيهِ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ

و از فرزند ان خود ہر مرد پر از ان شائن از روز تنگیت
اور بیٹوں کے ہر مرد کو اوسدن ایک ایک لگا ہوا۳۸
۳۹

لِيَعْنِيَهُ وَجْهٌ يَوْمَئِذٍ مُسْفِرٌ ضَاحِكٌ

کہ کفایت پیکر پیکرہ روئنا اور خوشن باشند خندان
جو اسکو لپٹا کر کھینچے اور کھینچے اور کھینچے۴۰
۴۱

مِنْ بَنِيهِ وَوَجْهٌ يَوْمَئِذٍ عَابِدٌ

و شانداران باشند ویکارہ واپس از ان
خوشن کر سببے اور سببے کوئہ اوسدن دن پر گزری

24

ترحمها قتلہ اولئک ہم الکفرۃ الفجرۃ
غالب آید برو تاریکی اینجا عہ آیشند کافران بدکاران
چہی آئی ہے اون پر سیاہی رہ لوگ وہی ہن جو سنگین شینہ
سورۃ کورت نزلت بمکہ ثم الا علی

ایاتھا ۲۹ وکلماتھا ۱۰۲ وحروفھا ۵۳۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ۝ وَإِذَا النُّجُومُ

واقفیکہ آفتاب پیچیدہ شود و قنیکہ ستمناں ہر شود
جب سورج کی دھوپ نہ ہو جاوے اور جب نایاب کیلئے ہر جان

وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ۝ وَإِذَا الْعِشَارُ

اور جب بہار چلا ہے جاوین اور جب بیانی اوٹھیاں

عَطَلَتْ ۝ وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ

چہاٹی بہرین ملک کے جانور دن میں زول پڑے

وَإِذَا النُّفُوسُ

بے جا دین و مال اور حب جہون کے

ماہنامہ سچیت
 دہلی
 دہلی

SECRET

الشمس والارض والسموات والارض
الشمس والارض والسموات والارض

الشمس والارض والسموات والارض
الشمس والارض والسموات والارض

الشمس والارض والسموات والارض
الشمس والارض والسموات والارض

الشمس والارض والسموات والارض
الشمس والارض والسموات والارض

الشمس والارض والسموات والارض
الشمس والارض والسموات والارض

الشمس والارض والسموات والارض
الشمس والارض والسموات والارض

۱ زُوْجَتْ ۝ وَ اِذَا الْمَوْءُودَةُ سُئِلَتْ ۝
 جمع کرده شود و وقتی که دختر بر آئینه در گور کرده بودند پرسیده شود
 ۲ بَايَ ذَنْبٍ قُلْتُ ۝ وَ اِذَا الصُّفُوفُ نُشِرَتْ ۝
 بگویم گناه بر ماری شد و وقتی که صفها را کشیده شود
 ۳ وَ اِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ۝ وَ اِذَا الْجِبَالُ ۝
 و وقتی که آسمان را پاره کنند شود و وقتی که کوهها را
 ۴ سُفِّتْ ۝ وَ اِذَا الْجَنَّةُ اُزْفِتْ ۝ عَلَيْكَ ۝
 برافروخته شود و وقتی که بهشت را نزدیک ساخته شود بداند
 ۵ نَفْسٌ مَّا احْضَرْتُ ۝ فَاَلَا اَقْسِمُ بِالْخَنَسِ ۝
 نفسی آنچه حاضر ساخته است قسم میخورم بستاره بار بارگزیده
 ۶ الْجَوَارِ الْكُنَاسِ ۝ وَ الْيَلِيلُ اِذَا عَسْهَسَ ۝
 سیربانانده غالب شونده و در قسم شب چون باز گردد
 ۷ وَ الصُّبُرُ اِذَا اتَّفَقَسَ ۝ اِنَّهٗ لَآلُؤْلُؤٌ ۝
 و صبرها وقتی که اتفاق افتد که آنرا گویند گوهرها
 ۸

فلان ہرگز کی صفت ہے

کَرِيمٌ ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٌ

سرکشیدہ صاحب توانائی با قوتار نزدیک خداوند عرش

مُطَّلِعٌ تَرَاهُ الْآمِينَ وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ

فرمان بردار کی کردہ شدہ در ملکوت سمان مشفقانست نیست این بار شما دیوانہ

وَلَقَدْ آهَ يَا لَافِئِ الْمُبِينِ وَمَا هُوَ

بر آیتہ بار شما مددہ بود آن فرشتہ را کہ از ظاہر سمان و نیست بار شما

عَلِ الْغَيْبِ بَصِيرِينَ وَمَا هُوَ

بر علم غیبان بخیل کنندہ و نیست قرار در غیب

شَيْطَانٌ رَجِيمٌ قَالِ يَا أَيُّهَا الْمَلَأَ الْأَعْيُنَ

کسی شیطان مردود کا پرہیز کہہ دیجئے جاہلے

وَمَا تَشَاءُونَ

وہی خواہیے

۱۹

۲۱

۲۳

۲۵

۲۷

۲۹

۳۱

بظنن
دخ
و ط ر

انفطرت

۲۹
ع
بع

اَلَا اِنْ شَاءَ اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَمِيْنَ
 گم و تنگه بخواب خدا پروردگار عالمها
 که بیا بیا الله جهان کا صاحب
 سَقَا نَفْطَرْتِ ثَلَاثَ مَكَّةَ ثُمَّ انْشَقَّتْ قِيلَ سَوَاءُ الرُّومِ
 اِيَاتُهَا وَكَلَامَاتُهَا وَحُرُوفُهَا
 بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ ۝ وَاِذَا الْكَوْكَبُ
 و تنگه آسمان شکافته شود و تنگه ستارگان
 جب آسمان چسب جلاویک اور جب ستارے
 انْشَقَّتْ ۝ وَاِذَا الْبِحَارُ رُفِجَتْ ۝ وَاِذَا
 از ستم بریزد و تنگه دریاها روان کرده شود و تنگه دریا
 چرخ بریزد اور جب دریا بہہ پڑیں و اور جب
 الْقُبُورُ بُعِثَتْ ۝ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قُلَّتْ
 گور ہلاک کافہ شود بداند ہر نفس اپنے پیش فرستادہ
 تیرن ادھائی جاوین جان کیوں بن جو ہے ہجرا
 وَاِذَا الْاَرْضُ مُدَّتْ ۝ اَيُّهَا الْاَشْرَارُ مَاعْلَمُ
 واکھ نہیں کہ آشتی بود ایک آدمی چیز فریضہ
 اور بے پیچھے چھوڑا ایک آدمی کا ہی سے بھکا

وفا
 سہذا کاپانی زمین پر
 زور کرے ۱۲ صوا

بسم الله الرحمن الرحيم

بَرِّكَ الْكَرِيمِ الَّذِي خَلَقَكَ

بروردگار بزرگوار تو
مخدا که بیافرید ترا

فَسَوِّكْ فَعْدَكَ فِي آيَةِ صَوْنِ مَا شَاءَ

پس درست اندام کرد ترا پس معند افتاد کرد ترا در هر صورتیکه خواست
بهر بگویند که هر بگویند برابر که یافت در صورت من چایا بگو

رَبِّكَ كُلَّ بَلْ تَكُونُ بِالْإِنِّ

ترک داد ترا فی فی بلکه دروغ می شود و خدا اعمال را
جور دنیا کو می نهین بریم جهوت با سیه هوا انسان دریا

وَأَنْ عَلَيْكُمْ كَفْظِينَ

و بر آینه بر شما گماشته شده اند بگویند
اورتم بر نگهبان مقررین سردار

كُتِبَ لَكُمْ مَا تَفْعَلُونَ

نویسد گمان میداند آنچه میکنید
مکنه و ای جاسنه بود و کر سینه بر آینه

وَأَنْ الْفَجَارِ كَفْ

بگویند آن در وقت باشند و بر آینه گمان در
نگار و گمان من در این از بیش گناه

وَأَنْ الْفَجَارِ كَفْ

بگویند آن در وقت باشند و بر آینه گمان در
نگار و گمان من در این از بیش گناه

فَعْدَكَ

انج ک
انج

هنگامیکه بیاورن من برابر
کیا خصلت من ۲۲ ص
بگویند آن در وقت باشند

الطائفین

عَنْهَا يَكْتُمُونَ ۝ وَمَا آذَنُكَ مَا يَوْمُ

۱۶

از اینجا غائب شده هر چه چیز مطلع ساخت ترا از آن روزی که

الدِّينِ ۝ ثُمَّ آذَنُكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ ۝

۱۷

۱۸

خدا باز میگویم هر چه چیز مطلع ساخت ترا که چیست روز جزا

۱۹

يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْئًا ۝ وَالَّذِينَ هُمْ

ع

روزیست که نتواند هیچکس برای هیچکس هیچ فائده رساند و آن روز خدا

سَوَاطِفِغِينَ نَزَلَتْ بِالْمَدِينَةِ وَقِيلَ انْخَرُوا

نزلت بر تو الفاتحه او البقره یا انما کلامها و حرفها

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَيَلِّ لِلطَّافِقِينَ ۝ الدِّينِ إِذَا كَالُوا عُلَا

وای حق مردم گاهند گاهرا آنکه چون بر آخور بر پیانند بر

الدِّينِ إِذَا كَالُوا عُلَا

از آن روزی که تمام کردند و چون خواهند که پیوده باشند

یوم
دع
رواد

عم غفر

اَوْ زَنَوْا حَسِرُونَ ۝ الْاَيْظُنْ اُولَٰئِكَ

با سنجیده بدهند ایشان از زمان رسانده آید انداخته انجم
یا زل زین تو کجاست کردن کجا خال نهین ز کجاست ده لوگ
انهم مبعوثون ۝ لیوم عظیم ۝ یوم
که ایشان بر انگیزه خواهند شد در روز بزرگ روزی که
که او نکو او نیکو است یک بزرگ بین جسدن

يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ كَلَّا اِنَّ

ایستاده شوند مردمان پیش بر در دگر عالمها دعا که بر آید
که بگوید رهن لوگ راه و گیت جهان بکس صاحب گویند

كِتَابُ الْفَخَارِ كَفِي سَجِّينَ ۝ وَمَا اَدْرَاكَ

نام اعمال گنا بکاران را اصل شود در سجین و نام ساخت
که گنا بکاران کا پیچانند یا خانه بین در سجین یا بزرگ

مَا سَجِّينَ ۝ كِتَابٌ مَّرْقُومٌ وَّيْلٌ يَوْمَئِذٍ

که بخت سجین کتابت نوشته شده آید بکس آرزو
کتاب بنوی خانه یک دفتر بکس کتاب بفرستد آن آردن

لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ۝ الَّذِي يَكْفُرُ

در دین ظالمان کافر
چو بگوید که کافر است

بِیَوْمٍ اَلَمْ يَكُنْ لَّيْلًا سَجَّيْنًا ۝ اَلَمْ يَكُنْ لَّيْلًا سَجَّيْنًا

روز آنکه در سجین
انسانه در سجین بود و سجین بود

در سجین بود و سجین بود
در سجین بود و سجین بود

المطهرین

ران
بالا
صوفی
کے نام

- ۱۲ **اَتَيْمٌ ۙ اِذَا شَتَّىٰ عَلَيْكَ اٰیٰتُنَا قَالِ اسْتَغْفِرُ**
گناہگار چون خواند دستور بر روی آیات ما گوید ان نماز
کنگار ہے جب سنا ہے اور کو ہماری آیتیں کہ تظلم ہے
- ۱۳ **اَلَا وَلٰیۡنٌ ۙ كَلَّا بَلْ رَانَ عَلٰی قُلُوْبِهِمْ**
پیشانیان است فی فی بکلمہ رنگہ سے است بر دل اینان
پہلوں کی کوئی نہیں پر رنگ ہو گیا ان کے دلوں پر
- ۱۴ **مَا كَانُوْا اٰیْکِسِبُوْنَ ۙ كَلَّا اِنَّهُمْ عَنِ رَبِّهِمْ**
انجہ میگردند نے فی پر آئینہ نشان از یاد اربوبت گویا
وہ جو کچھ کہاتے تھے کوئی نہیں وہ اپنے رب سے
- ۱۵ **یَوْمَیْنِ۾ لَّحٰجُوْنَ ۙ تَوَّابٌ ۙ اِنَّهُمْ لَمَّا اَلْحٰکِمُ**
آئندہ روز محبوب ہونگے تائب ہر آئینہ ان در آگاہ ہونگے
اردن روسیہ کے جان کے بہر مقررہ شہر سے واپس ہونگے
- ۱۶ **تَقٰیۡلَ ۙ هٰذَا الَّذِیۡ کُنْتُمْ یٰہُ تَدٰکِبُوْنَ ۙ**
ایکے دوسروں کو ایشا تراہیں است انجہ نشان آرا بر دخی می گرد
کے گاہے ہے جسکو تم جھوٹے جانتے تھے
- ۱۷ **کَلَّا اِنَّ کِتٰبَکَ لَا یَرٰۤیۡ اِلَّا کَفٰی عَلَیۡہِمْ**
حق پر آئینہ نامہ اعمال نیکو کاران و اعلیٰ خود در علین
کوئی نہیں کہا نیکون کا ہے او پر دالان میں
- ۱۸ **وَمَا اَدْرٰکُ مَا عَلَیۡہِمْ ۙ اِنَّہُمْ لَمَّا اَلْحٰکِمُ**
وہ جہر مطلع ساخت ترا کہ چیست علین کا لای است توشہ
اور تجھ کو کیا خبر ہے کیا ہیں او پر و

عمر بن الخطاب

تَشْرِكُهُ الْمُقَرَّبُونَ ۝ إِنَّ الْأَوَّلَ آسَافُ

که ما فرستاده نزدیک آن نزدیک کردگان خدا را آساف که آن در

نَفِيمٍ ۝ عَلَى الْأَرْكَانِ يَنْظُرُونَ ۝ تَعْرِفُ

نعمت بخت بر خفا نشسته نظر میکنند بهر جای بنای

فِي وَجْهِهِمْ نُصْرَةُ النَّعِيمِ ۝ لِيَقُولَ

در روی ایشان آنرا که نعمت نشانده شود ایشان را

مِنْ رَحِيْقٍ مُخْتَلَمٍ حَتَّىٰ يَمَسَّكَ وَبِئْسَ

از شراب خالص سر بهر جای موم هر او شک باشد بهین

ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ ۝ وَفَرَجَ

شراب آن باید که غنیمت کنند گشت گان و آخر بخشنی آن

مُرْتَشِدِينَ ۝ عَلَيْنَا يَشْرَبُ بِمَا الْمُقَرَّبُونَ ۝

از آن که شایسته است بر او بدام چشمه که می نوشند از آن نزدیک کردگان خدا

إِنَّ الَّذِينَ أُجِرُوا بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

بِئْسَ مَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

بِئْسَ مَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

۲۱

۲۲

۲۳

۲۴

۲۵

۲۶

۲۷

تَعْرِفُ نُصْرَةَ

حَتَّىٰ

بِئْسَ مَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

سوره انشعاب

سورة انشعفت نزلت بمكة ثم الشروع
ايتهيا وكلما نطقا وحروفها
بسم الله الرحمن الرحيم

اِذَا السَّمَاءُ انشَعَتْ ۝ وَاذِنتُ لِرَبِّهَا
وَقَتْلِكَ آسمان بشکافید و گوش کن فرمان پروردگار خود
بب آسمان بهت جبار و روشن بے حکم استغریب کا او
حَقَّتْ لَهَا اَلْاَرْضُ مَلَّتْ ۝ وَاَلْقَيْتُ مَا
آسمان سزاوار گوش کردن و نیکو زمین کشیده شود و بر تابد این
ای لای سمی او و حب زمین بهلای جبار و در حال و آیه جوین
فِيهَا وَتَخَلَّكِ ۝ وَاذِنتُ لِرَبِّهَا وَحَقَّتْ لَهَا
در آن بهت و جاکش و گوش کن فرمان پروردگار خود و در حال
از زمین بجا و در حال به جباریت و روشن بے حکم استغریب کا او
يَا أَيُّهَا الْاِنْسَانُ اِنَّكَ كَادِحٌ اِلَىٰ رَبِّكَ كَدًا
ای آدمی بجو بجناست استغریب یک ششتمین تیغ
فَلَقِيَهُ ۝ فَاَمَّا مَنْ اَوْتِيَ كِتَابًا بَيِّنَةً ۝
پس ملاقات خواهی کرد بر پروردگار خود اما هر که داد شد و در آن حال
پیدا است و از آن سو بگو ملاکها او کا است و آیه

۲

۵

۴

فان شئت استعانت
فوقین اصلا
و این آیه را
باید در آخر
و این آیه را
باید در آخر

تفسیر

اِذَا شَقَّ لَكَ رَبُّكَ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ ۝ فَا

چون تمام شود خواہد رسید بجای بعد حالی و این صفت
جب در ایستایم که هر شایسته کند بر کند بهر یکا چون
لَهُمْ لَا يَفْنَوْنَ ۝ وَ اِذَا قَرَأْتَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنَ
این کافران را که ایمان آید و چون خواند میشود در ایشان آزار
این کو یقین نہیں لایق اور جب پڑھے ان پاس قرآن پڑھ

لَا يَسْجُدُونَ ۝ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يَكْتُمُونَ

سجده نہیں کرتے بلکہ ان کافران دروغ می گویند
سجده نہیں کرتے اور بے شک جو شایسته
وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ۝ فَبَشِّرْهُمْ

و خداوند اعلم است با آنچه در دل خود گم می دانند پس خبر کن ایشان را
اور اللہ خوب جانتا ہے جو اندر ہر کہتے ہیں سو خوشی سننا اذکو

بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

بے عذاب دردمند لیکن آنانکہ ایمان آوردند و کردار
و کہہ والی مارکی مگر جو یقین لایق اودک

الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۝

شایسته کردند ایشانراست مزد دل نجات
بہلایان اودن کو نیک ہے بے انہا

سُورَةُ الْبُرُوجِ نَزِلَتْ بَعْدَ ثَمَرِ التِّينِ

ایات تنہا ۲۲ و کلالتھا ۱۰ و حرر قضاہ

و این بول صفت بعد از آن
سوال منکر و نکر و بعد از آن کشند
صاحب و فرد بر سر مایه و این
در رخ و اینشت و اسد اعلم
ج ۱۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ۝ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ۝

وَشَهَادَةِ شُهَدَائِهِ ۝ قُلْ أَصْحَابُ الْأُخُودِ ۝

النَّارِ ذَاتِ الْوُكُودِ ۝ إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قَائِمُونَ ۝

وَيُنَادِي أُولُو الْقُرْبَىٰ ۝

وَيُنَادِي أُولُو الْقُرْبَىٰ ۝

وَيُنَادِي أُولُو الْقُرْبَىٰ ۝

وَيُنَادِي أُولُو الْقُرْبَىٰ ۝

وَيُنَادِي أُولُو الْقُرْبَىٰ ۝

وَيُنَادِي أُولُو الْقُرْبَىٰ ۝

وَيُنَادِي أُولُو الْقُرْبَىٰ ۝

وَيُنَادِي أُولُو الْقُرْبَىٰ ۝

وَيُنَادِي أُولُو الْقُرْبَىٰ ۝

وَيُنَادِي أُولُو الْقُرْبَىٰ ۝

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ۝ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ۝

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ۝ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ۝

وَشَهَادَةِ شُهَدَائِهِ ۝ قُلْ أَصْحَابُ الْأُخُودِ ۝

النَّارِ ذَاتِ الْوُكُودِ ۝ إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قَائِمُونَ ۝

وَيُنَادِي أُولُو الْقُرْبَىٰ ۝

وَيُنَادِي أُولُو الْقُرْبَىٰ ۝

وَيُنَادِي أُولُو الْقُرْبَىٰ ۝

وَيُنَادِي أُولُو الْقُرْبَىٰ ۝

وَيُنَادِي أُولُو الْقُرْبَىٰ ۝

وَيُنَادِي أُولُو الْقُرْبَىٰ ۝

وَيُنَادِي أُولُو الْقُرْبَىٰ ۝

وَيُنَادِي أُولُو الْقُرْبَىٰ ۝

وَيُنَادِي أُولُو الْقُرْبَىٰ ۝

وَيُنَادِي أُولُو الْقُرْبَىٰ ۝

الطارق

الحمد
فما
كانت

محمود
اد

۱۵
 ۱۶
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

ایاتھا و کلماتھا و حروفھا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ۝

نسم آسمان و نسم طاریق و نسم آدراک ما الطاریق

بسم الله الرحمن الرحيم

ما تيسر من الدنيا من شيء
فلا تيسر من الدنيا من شيء
فلا تيسر من الدنيا من شيء

الْحَمْدُ لِلَّهِ الثَّاقِبِ ۝ اِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا

آن گشته در خشنود است به شخص مگر بر دست فرشته
و تیار بگذا کوی جی نہیں

حَافِظٌ ۝ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ۝ خَلَقَ

نگهبانی کننده است پیرایه که پسند آوی از چه چیز آفریده اند
یک نگهبان و آب و دیکه سیل آری کاسیت سیل بنا

مِنْ مَّاءٍ ذَاقِ ۝ يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ الْمَصْلَبُ ۝

از آب چهند که بر می آید از میان پشت مرد
یک او چهل پانی جو نکلا ہے

الْأَرْيَابِ ۝ إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ۝ يَوْمَ

استخوان پسندن هر آینه خدا بر دیگر بار آفریدن او توانا است روز که
جهانی کے بج سے قلمبشک وہ او سکو پہلا سا

تَبْلَى السَّامِئَاتِ ۝ فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نِجَاتٍ ۝

استخوان کرده شود صمیرا مردمان پس نباشد آوی را طاعتی و نجات
جاسی جادین پسید تو کچھ تھو گا او سکوزور نہ

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجَمِ ۝ وَالْأَرْضِ ذَاتِ

شمار آسمان خدا و ز باران و شمر زمین صاحب
شمر کیے آسمان چکر مارنے دے کی او زمین

الصَّدْعِ ۝ إِنَّهُ لَقَوْلُ فَضْلٍ ۝ وَ مَا هُوَ

شکستن چکر آینه قرآن سخن واضح است و نیست قرآن
درا کہای دلی کی بہ بات و دو ٹوک ہے اور نہیں بات

لما
فرکان ف
اکف یخلفا

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

۱۲
۱۵
۱۴
۱۳
ع

بِالْحَمْدِ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَكُونَا
لَهُ شَاكِرِينَ
سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا
كَتَبْنَا فَمَنْ لَكَ الْكَفَرُ مِنْ أَهْلِهَا
بِالْحَمْدِ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَكُونَا
لَهُ شَاكِرِينَ
سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا
كَتَبْنَا فَمَنْ لَكَ الْكَفَرُ مِنْ أَهْلِهَا
بِالْحَمْدِ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَكُونَا
لَهُ شَاكِرِينَ
سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا
كَتَبْنَا فَمَنْ لَكَ الْكَفَرُ مِنْ أَهْلِهَا

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا
كَتَبْنَا فَمَنْ لَكَ الْكَفَرُ مِنْ أَهْلِهَا
بِالْحَمْدِ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَكُونَا
لَهُ شَاكِرِينَ
سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا
كَتَبْنَا فَمَنْ لَكَ الْكَفَرُ مِنْ أَهْلِهَا
بِالْحَمْدِ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَكُونَا
لَهُ شَاكِرِينَ
سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا
كَتَبْنَا فَمَنْ لَكَ الْكَفَرُ مِنْ أَهْلِهَا

قله
یعنی جمع مخلوقات را
اندازه کرد بحسب آن اندازه در
مخلوقات تصرف نمود و ما را نصیب
داد و کار را پس این تصرف را بدست
تغییر نمود و ما را عظمی اعظم

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

و سے غزنی کی کتاب
لک ۱۲ ص

و لک ۱۲ ص
و لک ۱۲ ص

سُنُّكَ فَلَا تَنْسَى ۝ اَلَا مَا شَاءَ اللّٰهُ ۝ اِنَّهٗ
 قرآن تعلیم خواہم کرو ترا پس فراموش نہ رہی کہ دن مرا بخیر خدا خواستہ شد
 ہم پر تو ہونے کے بخیر ہو نہ ہو بے گناہ کر جو جاپے اللہ وہ
 يَعْلَمُ الْجَهْدَ وَمَا يَخْفَى ۝ وَيَسِرُ السَّيْرَ ۝
 میدان آفتکار و پنهان را اللہ و تو حق تو ہم و او را بہت
 جانتا ہے پکارا اور جو چہاٹ اور سچ سچ پہنچا دے ہم
 لِّلَّيْسَى ۝ فَذِكْرٌ اَنْ تَنْفَعْتَ الذِّكْرَ ۝
 آسان پس بندہ اگر سود کند و ادن
 آسان کی نفع اگر کام کرے سبھانا
 سَيَدَاكَ مِنْ يَحْيَى ۝ وَتَجْنِبُهَا الْاَشْقَى ۝
 بند خواہد گرفت ہر کہ می ترسد و کیسہ خواہد شد از ان بندہ
 سبھانا کا جو کہ ہوگا اور سرگ رہے گا و سبھانا
 الَّذِي يَصْلِي الْبَارَ الْكَبْرَى ۝
 اُنکے خواہد در آمد ہاتش بزرگ
 وہ جو پیشے گا بری آگ بن
 فِيهَا وَلَا يَحْيَى ۝ قَدْ اَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى ۝ وَذَكَرَ
 انجا و نہ زندہ باشد ہر آئینہ رنگار گشت ہر کہ پاک شد و یاد کرد
 او سبھان نہ جو بے گناہ ہو اا اسکا جو سنورا اور پڑا
 اَسْمَكَ بِهِ فَصَلِّ ۝ بَلْ تَوْثُرُونَ اَلْحَيَاةَ ۝
 نام پروردگار خود را پس گدازد بلکہ اختیار سگند زندگانی
 نام آپ بزرگ کا پھر نماز کی کوئی نہیں تم آگے رکھتے ہو دنیا کا دنیا

۴

۷

۸

۹

۱۰

۱۱

۱۲

۱۳

۱۴

۱۵

و سے غزنی کی کتاب
لک ۱۲ ص

و سے غزنی کی کتاب
لک ۱۲ ص

14
14

14

14

14

9.

الدُّنْيَا وَالْآخِرِ خَيْرٌ وَأَبْقَى ۚ إِنَّ هَذَا

این بازاری را بخت بهتر است و باید دانست

تفاح الحبيب الاول

حضرت ابراہیم و موسیٰ

کھانا، پیوے، درقون میں دن، ابراہیم ایسے اورسی

سورة الفاشيه نزلت بمكة ثم الكهف

ایاتھا بالا اتفاق و کلماتھا ۹۲ و حروفھا ۷۸۱

بسم الله الرحمن الرحيم

قَالَ الْمَلِكُ حَدِيثًا غَائِبِيَةً وَوَجَّهَ

ایمان و استقامت و شجاعت و کرم و سخاوت و...

بات اوس جیسا کہ والی کی لئے تھی

فوق حاشية

آنروز خوار شدند
کار که کردند و بخت که کردند و پادشاه
در آن روز

اور ان کو یہ نصیحت کر دینے سے کہ وہ

١٢٠

لا حياءى - لا حياءى - لا حياءى

2017.6

46

7

3.

6

5

11

۱۲ ص

۲۱۴
 مہر دہلی نام لکھا ہوا ہے

لَهُمْ طَعَامٌ أَكَلًا مِنْ ضَرِيعٍ ۝ لَا يَمِينُ وَلَا

اشارہ ہے اعلیٰ مگر از ضریع گزشتہ

يَهْبِي مِنْ جَوْعٍ ۝ وَجَوْعٌ يَوْمَئِذٍ نَاعِمَةٌ ۝

یعنی گزشتہ کی تھائی ہوئی چیزیں روزِ آخر تازہ ہوتی ہیں

لَسَعِيدًا رَاضِيَةً ۝ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۝ لَا

یعنی خود راضی ہوئی ہوئی چیزیں درجستہ عالی

تَسْمِعُ فِيهَا الْغَنَىٰ ۝ فِيهَا الْكَيْسُ جَارِيَةٌ ۝ وَفِيهَا

نہایت کی غنایت ہے اور کھیلنا جاری ہے اور

سَمَرٌ ۝ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ ۝ وَالْأَلْبَابُ مُنْفَتِحَةٌ ۝

تخت ہر چیز پر کھلا ہے اور دروازے کھلے ہیں

فَمَنْ مَصْفُوفَةٌ ۝ وَرَبِّ مَبْنُوتَةٍ ۝ أَفَلَا

پس ہر ایک کو اپنے جگہ پر رکھ دیا ہے اور ان کے لئے کھڑکیاں

يَنْظُرُونَ إِلَى الْأَيْلِ كَيْفَ خُلِقَ ۝

میں دیکھ رہے ہیں کہ ایل کیسے بنایا گیا ہے

۝

سبحان ربی

درجِ ہر

درجِ مختلف

لیکن

درجِ ہر

درجِ مختلف

الغاشیہ

۱۸ وَلَیْسَ السَّمَاءُ كُفً فُفِعَتْ ^{نفس} وَرَالِی الْجِبَالِ

وہو کے آسمان چگونہ برفروشتہ شدہ دہسویہ کو ہوا اور آسمان پر کیا بلند کیا ہے اور پہاڑوں پر

۱۹ كُفً نَصَبَتْ ^{نفس} وَرَالِی الْأَرْضِ كُفً

چگونہ برا برفروشتہ شدہ دہسویہ زمین چگونہ جسے کہتے ہیں اور زمین

۲۰ سَطَحَتْ ^{نفس} فَذَكِّرْنَا إِنْ مَّا أَنْتَ مُذَكَّرٌ لَسْتَ

پہن کر رہا ہے پس یاد دہراؤ کہ تو یاد دہندہ ہے نہایت بچھاؤ ہے سو تو سمجھاؤ کہ اگلی کے سمجھاؤ نہیں

۲۱ عَلَیْكَ عَصِیْطٌ ^{نفس} الْأَمِنْ تَوَلَّى وَكُفِرَ

برائشان گماشتہ شدہ لیکن ہر کہ روگرداندہ کافر خود ان پر داروندہ مگر جسے موندہ موڑا اور منکر ہوا

۲۲ فِی عَذَابِ اللَّهِ الْعَذَابُ الْأَكْبَرُ

عذاب گندیش خدا عذاب بزرگ تو عذاب کریں اور سکو اعداہ بڑا عذاب بیشک

۲۳ إِنْ مَّا أَنْتَ مُذَكَّرٌ ^{نفس} عَلَیْنَا حِسَابٌ

تو یاد دہندہ ہے ہمارے حساب پر آئینہ براست حساب ایشان ہم پاس ہوں کہ ہرانا پر بیشک ہمارا حساب ہوں کہ حساب

سورۃ الفجر نزلت بمکہ ثم اُنزلت

۱۵۶۶ اِنْ تَنْتَهِیْ وَكَلِمَاتُهَا وَجُرُفُهَا

بمصیطہ
بالشام من الصناد
والارض وختفان دین
نقذ عن زع م

ایا بہم
نصف

ایمان بندید و حق این را بپایان
خوبی و بدی و سبب اراکام الی الی

نعم و الطعام سبب است از برای
دنیای این صفت است که فیما ورا
حق این را می بیند و حق این را
بالا می بیند ۱۲

عَلَى طَعَامِ الْمُسْكِينِ ۝ وَتَأْكُلُونَ الذَّرَاثَ

بر طعام و اون نصیب
تاج کجی که کاشی که
وین خوردید مال برایش را

أَكَلًا لِّمَا وَتَحْبُونَ الْمَالَ حَبًّا كَلًّا

خوردن بسیار و دوست میدارید مال را دوست
سمیت کردار و در پیار کسبته بود مال کونی هر که کونی

إِذَا دَكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا وَتَنْجِبُكَ

چون بپست کرده شود زمین را و بپست کردن
جب بپست کرین زمین که کوفت کوفت کرد

رَبِّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ۝ وَتَنْجِبُكَ

بروردگار تو بسیار بپست بپست بپست
نیز از رب و از فرشتی قطار قطار

بِحَبِّكَ لَوْ أَنَّكَ تَعْلَمُ الْغَيْبُ

دو نیک را از روز باد کند
دو نیک که او صدن سوز سوز آدمی و در کمان سوز

لَهُ الذِّكْرَى ۝ يَقُولُ الْيَسْتَنِي قَدْ مَكَتَ

او را فتح آن دیگران گوید آی کاشین بر سر رستگار
او سکو سوچنا کس کسیدین بین کجی آسکس کسیدین

حَيَاتِي ۝ قِيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَنَّا

عزیز من را این کجا و در کجی
آسکس کسیدین بر او سوز کسیدین کسیدین

وَأَن تَكُونَ

۱۸

۱۹

۲۰

۲۱

۲۲

۲۳

۲۴

تَأْكُلُونَ
ح طور روی با خلف

يُجِبُونَ
ح طور روی با خلف

يُجِبُونَ
ح طور روی با خلف

وَجِيءَ
لاد طم و

بجای
بوزاده اداغ بین
الجم و الیاء و الیاء
مصلحت اهل الکلیه
سنة السرم

یُعَذِّبُ
ساح ف

الحمد لله
 محمد بنی نبی و خاتم الانبیاء
 علیهم السلام
 یوم النور
 ۱۳۰۴

۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

الحمد لله
 محمد بنی نبی و خاتم الانبیاء
 علیهم السلام
 یوم النور
 ۱۳۰۴

بسم الله الرحمن الرحيم

تلیہا طحہا
بالا مالہ صوفی سائر
روس آی بن السورۃ
ف س رک
ف بنی سیدہ و سیدہ
سائیکہ ۱۲ ص

بسم الله الرحمن الرحيم

وَالشَّمْسُ وَضُحَاهَا ۝ وَالْقَمَرُ إِذَا تَلَّهَا ۝
بسم آفتاب و روشنی او بسم بامہ چون آفتاب بامہ
بسم سورج کی اور او سکی و چو پیر کی اور چاند کی جب او مڑاں ہے
النَّهَارَ إِذَا جَلَّهَا ۝ وَاللَّيْلُ إِذَا أَقْبَسَهَا ۝
بروز چون نمایان کند آفتاب را و بسم شب چون بخت آفتاب
دن کی جب او سکور و شن کرے اور رات کی جب او سیا و تاریک ہو
وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا ۝ وَالْأَرْضُ وَمَا طَرَاهَا ۝
بسم آسمان و بنا کردن خدا اورا و بسم زمین و ہموار ساختن خدا اورا
اور آسمان کی اور سیا او سکونایا اور زمین کی اور جیسا او سکوپھلایا
وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ۝ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا
بسم نفس آدمی و استقام نمودن خدا او و بسم از رفتن خدا او و بسم از رفتن
اور قی کی اور سیا او سکونایا و بسم سیا او سکونایا و بسم سیا او سکونایا
وَتَقْوَاهَا ۝ قَدْ أَفْلَحَ مَن زَكَّاهَا ۝ وَقَدْ خَلَّاهَا ۝
و تہا بر آئینہ ستگار شد ہر کس پاک ساختن نفس و تہا بر آئینہ ستگار شد
اور زکی کی مراد کو پہنچا ہے او سکونایا اور زکی کی مراد کو پہنچا ہے
مَنْ دَسَّاهَا ۝ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا ۝
ہر کس باغفل را فلین آرا اور فوغ نمودند قوم ثمود بسبب ہر
ہے او سکونایا و بسم سیا او سکونایا و بسم سیا او سکونایا
إِذَا نَبَّهَتْ أَخْسَاهَا ۝ فَقَالَ لَهْوَ غَدَاهَا ۝
و تلیکہ بر خاست بد بخت ترین اقوام پس گفت ایش ترا بختا ہر
جب از تہہ کھڑا ہوا و بسم سیا او سکونایا و بسم سیا او سکونایا

تفسیر

فَاَمَّا مَنْ اَعْطٰ وَاتَّقٰ ۝ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنٰی ۝

و اما ہر کہ عطا کرد و پرہیز گاری نمود و باور داشت ملت نیک
سوئیے رہا اور ڈر رکھا اور سچ جانا پہلی بات کو

فَسَنِّيْهِمْ لِّلْیَسْرِ ۝ وَاَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنٰی ۝

پس توفیق دہیم اور راہی سیدیرائی کشیں و اما ہر کہ بخل کرد و خود را ثناء
نوا و سکو ہم پہنچانچہا میں آسانی میں اور جسے نہ دیا اور بے پروا رہا

وَكَذَّبَ بِالْحُسْنٰی ۝ فَسَنِّيْهِمْ لِّلْعُسْرِ ۝

و بدروغ نسبت کرو ملت نیک را پس توفیق دہیم اور راہی سیدیرائی کشیں
اور جھوٹ جانا پہلی بات کو سوا و سکو ہم پہنچانچہا میں سختی

وَمَا يَنْبَغِيْ عَنْهُ مَالٌ ۝ اِذَا تَرَدٰی ۝ اِنْ عَسٰی ۝

و بچ و نہ گندہ از روی مال او و لیکن گویا نہ ہر آئینہ بر آلام است
اور کام نہ آوے گا او سکو مال او سکا جب کہ شہسبے میں گرگیا ہمارا و نہ بچے

لَّهْدٰی ۝ وَاَرْسَلْنَا الْاٰخِرَ وَاَلٰوَلٰی ۝

راہ نمودن او و ہر آئینہ از آن راست آنجہاں و این جہاں
سو جہا دنیا اور تہا کہ آئینہ بچہاں اور پہلی

فَاَنْذَرْتَهُمْ نَارًا ۝ اَتَلْعَطٰی ۝ لَا يَصْلٰهَا اِلَّا الْاَشْقٰی ۝

پس ترسانیدم شمار از آتش کہ تعلقہ بنزد در دنیا یا کن آتش کو کہ غلبہ
نہمین سبب ساری سکو خبر ملت نیک کی او میں و تہا کا جہاں آتش

الَّذِيْ كَذَّبَ وَتَوَلٰی ۝ وَسَيُجَنَّبُهَا الْاَشْقٰی ۝

انکہ در زغ شمر و نہ بچے گا از آتش تہا بچہاں آتش کو کہ غلبہ
جسٹہ جہو بھلا یا اور سکو تہا راہی جہاں آتش کو کہ غلبہ

۵

۸

۱۰

۱۱

۱۲

۱۴

۱۵

نار آتلفی
در آتلفی

الذي يفتي بما له يتركي

خود تیا ہے اپنا مال دل پاں کر سب کو دینا چاہتا ہے

من مائة شجرة

اساتیس کا بدلہ دیے مگر چاہ کر سو نہ اپنے رجب کا

الاسمى وليه
بزرگوار خود
و آینه خود
خود را بدین

جسٹس ایچ آر آئی کے دوران ہی ہوگا

1964-1965

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

10

والله اعلم بالصواب

میں نے اپنے دوستوں کو بھی اس کی بات کہی اور ان کی بھی اس کی بات کہی

و لا یستحقون (و لا یستحقون) و لا یستحقون

مجلس شورای اسلامی

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

۶۲۶
 حضرت کا باب درج
 ۱۰۹۰ ہر سال ۱۲ ص

حضرت کا باب درج
 ۱۰۹۰ ہر سال ۱۲ ص

الاولیٰ ۱ و کسوف یعطیک ربک فدی
 والبتہ نعمت خواہ دادا پالاہہ ہر
 ۲ الیک یتیم فآوی ۳ و وجدک ضالاً
 آیتیم یتیم ترا پس ہائی دار و یافت ترارہ گم کردہ ہئی
 ۴ فهدی ۵ و وجدک عائلاً فاعفی ۶
 شریعت یتیم ترا نہ تو یافت ترا نگدست پس تو نگداشت
 ۷ فاما الیتیم فلا تقهر ۸ و اما السائل
 آیتیم را پس ستم مکن و اما سائل را
 ۹ فلا تنهر ۱۰ و اما ینعمۃ ربک فحدث ۱۱
 پس مانگ فرزن و اما نعمت پروردگار خوشی پس خبر دہ
 ۱۲ سوق الم نشرح نزلت بمکة ثم العصر
 ایاتھا ۸ و کلماتھا و حروفھا ۱۳
 بسم الله الرحمن الرحیم ۱۴

۵
۴
۳
۲
۱
۱۰
۱۱
۱۲
۱۳
۱۴

حضرت کا باب درج
 ۱۰۹۰ ہر سال ۱۲ ص

فحدث الله
 اکبر

منہ سے جو سنا دیا
میں نے اس کو اپنے دوست کا جیسے ایک
دور اور اسی

الکثر

منہ سے جو سنا دیا
میں نے اس کو اپنے دوست کا جیسے ایک
دور اور اسی

منہ سے جو سنا دیا
میں نے اس کو اپنے دوست کا جیسے ایک
دور اور اسی

منہ سے جو سنا دیا
میں نے اس کو اپنے دوست کا جیسے ایک
دور اور اسی

۱ الکثر شرح لك صدرك ۞ ووضعنا
 آیت کا وہ مکر وہ ایم برا کہ تو سید تھا دور کر دیم
 ہم نے نہیں بھول دیا ہر اس سے حق اور اوٹار رکھا
 ۲ عنك وزرك ۞ الذي انقض طورك
 از تو ہار ترا ان ہار کہ گران کردہ ہو دشت ترا
 جس سے بوجہ ترا جس نے کر کا فی پتہ ترا
 ۳ ورفيناك ذكرك ۞ فان مع العسر
 واپس آئیم را کہ تو تھا ترا زرا کہ ہر آیت فصل دشوار
 اور اونجا کہا مذکور ترا وہ سوائے شکل ساتھ
 ۴ يسرا ۞ ان مع العسر يسرا ۞ فاذا فرغت
 آسانی ہے البتہ سہل دشوار آسانی ہے دیکھ از کار و فارغ
 آسانی ہے البتہ شکل ساتھ آسانی ہے ہر چہ تو فارغ ہو
 ۵ فانصب ۞ والى ربك فارغب ۞
 در عبادت خدا متشغول رہو کہ پروہ کا خود تضرع مانا
 تو سخت کر اور اپنے رب کی طرف دل لگاؤ
 ۶ سورة التين نزلت بمكة ثم لايلاف
 سورۃ التین نزلت بمکہ ثم لا یلا ف

ایاتھا بالاتفاق وکلما تھا ۳ و سر و قفا
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سورة اقرأ نزلت بمكة ثم سورة القلم
ایاتھا وکلماتھا وحروفھا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ۝ خَلَقَ

نحوان پرکت نام پروردگار خود که آفریدگار است آفرید
پڑھ سپرب کینام سے جس نے بنایا

الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۝ اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ۝

آدمی را از خون پاره پاره بنیست نحوان و پروردگار تو بزرگوار است
آدمی کو ہوسے پھٹکی پڑھ اور تر از رب بڑا کریم ہے

الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ۝ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ۝

انکے علم آموخت بہتیا ربی قلم آموخت آدمی کو جو نہ جانتا تھا
جس نے علم سکھایا قلم سے سکھایا آدمی کو جو نہ جانتا تھا

كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِكَبِطٌ ۝ أَنْزَلْنَاهُ سَفَلًا ۝

خدا ہر آئینہ آدمی از حد میگدزد وقتیکہ می بند خود را تو گشتند
کوئی نہیں آدمی سرچر رہتا ہے اس کی کہ دیکھتے کہ بخیر نظر

أَرَأَيْتَ إِنْ رَجَعْنَاهُ ۝ أَرَأَيْتَ إِنْ رَجَعْنَاهُ ۝

بر آئینہ سبویکے پروردگار تو بہت رجوع آیا دیدی اشخض
بیشک ترسے رب کی طرف ہر جا آتا تو سینے دیکھا وہ

اول خیریت کہ بر خست صلی اللہ علیہ وسلم نازل شد یعنی از او پیچیدہ
برائی و بی قران و غلامان ان العجم

اول جبریل وی لایا
نوی یایا انین حضرت عیسیٰ علیہ السلام
پڑھانہ نہتا فرمایا کہ قلم سے کی علم آدمی
دیتا ہے کیوں بل آدمی را سکھایا

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰

۱
 ۲
 ۳
 ۴
 ۵
 ۶
 ۷
 ۸
 ۹
 ۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰

۱
 ۲
 ۳
 ۴
 ۵
 ۶
 ۷
 ۸
 ۹
 ۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰

۱
 ۲
 ۳
 ۴
 ۵
 ۶
 ۷
 ۸
 ۹
 ۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰

۱
 ۲
 ۳
 ۴
 ۵
 ۶
 ۷
 ۸
 ۹
 ۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰

۱
 ۲
 ۳
 ۴
 ۵
 ۶
 ۷
 ۸
 ۹
 ۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰

۱
 ۲
 ۳
 ۴
 ۵
 ۶
 ۷
 ۸
 ۹
 ۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰

۱۰۰

فرموده شد ایشان را مگر آنکه عیال خود را از آنجا ساختند و ای و پسرش را

وَصَلَاةٍ وَزَكَاةٍ وَصِيَالَةٍ

سنگ را در سیمین کی راه بر او رکعتی کمر بخاز او دین زکوة او

دَلِيلُ الْغَيْبِ أَنَّ الدِّينَ لَمَّا هُوَ

یہ ہے راہ مضبوط لوگوں کی وہ جو منکر ہو

و شکر کان در پیش و رنج باشند

اور سیرت کے ذریعہ فی الدین

چا ویدان انجا ایشانند بدترین خلق

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

آتش آملکہ ایسا بن آور وند دکار ہای شایستہ گردنڈ شایستہ

وہ لوگ جو یسین لانے اور کئے پہلے کام وہ لول ہیں

بہترین حسرت

برائے ایشیائی نژاد بزرگ سرور و گارڈین

[illegible]

جَنَّتْ عَدْنٌ يَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ

دستار بنام همیشه شدت و زیران جویها جاویدان

بِأَعْيُنِنَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ

انجا همیشه خوشنود شد از ایشان و خوشنود شدند از انجا

أَوْ عَمِيقٍ خَشْيَةَ رَبِّكَ

او عمیق همیشه استاد و راضی آورده اوست

ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ

از آن که بترسد از پروردگار خود

سَقَى الزَّلْزَالَ نَزَلَتْ بِالْمَدِينَةِ وَقِيلَ لِلنَّاسِ

ساقی زلزله نزلت بالمدينة و قيل للناس

آيَاتُهَا وَكَلَّمَ النَّاسَ وَحُرُوفُهَا

آیاتها و کلامها و حروفها

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم الله الرحمن الرحيم

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا وَأَخْرَجَتْ

اذا زلزلت الارض زلزلهها و اخرجت

الْأَرْضُ مَا فِيهَا أَوْ كَالْعِصْفِ الْمَعْفُوفِ

الارض ما فيها او كالعصف المعفوف

وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا هَـذَا

و قال الانسان ما هذا

وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا هَـذَا

و قال الانسان ما هذا

فان قايضه بغيره و بغيره بغيره
جوان سوار ما اسکے اندر و بکس
شب بکس و بکس و بکس

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم
 با شهادت الصادق
 فان رطوبت
 فانه ينجي من
 بخره من نار
 و هو

هو بسم الله الرحمن الرحيم
 ۱۲

۴
 ۵
 ۶
 ۷
 ۸
 ۹
 ۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

و القارعة
و القارعة
و القارعة

سورة القارعة نزلت بمكة ثم لم يكن
اياتها وكلماتها وحروفها
بسم الله الرحمن الرحيم

القارعة ۱ ما القارعة ۲ وما أدراك
قيامت چیست آن قیامت و چه چیز مطلع است
و که کبریا کیست و که کبریا کیست
ما القارعة ۳ يوم يكون الناس كالفرس
آن قیامت قیامت است و روزی که مردم مانند اسب
کیستی و کبریا کیستی
المبتوث ۴ وتكون الجبال كالعهن
برانگشته ساخته باشند کوهها مانند پشم زمین
اوره و زمین بهار است و زمین
المنفوش ۵ فاما من ثقلت موازينه ۶
معلق نموده پس آیا هر که سبک باشد از حسنات او
و سبکی بهاری زمین تو زمین
تسوي في عيشة راضية ۷ واما من خفت
پس در نظر از گذران پسندیده باشد و اما هر که سبک شد
تو او سبک گذران پس من مانتی او سبکی مکی زمین:

بسم الله الرحمن الرحيم

مُؤْمِنِينَ ۝ فَامْسِكْهُمْ فِي الْأَرْضِ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ
پس چنانچه بخواهی در زمین بمانند و بمانند و چه بخواهی

مَاهِيَةٍ ۝ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لِكَافِرِينَ
ماهی است و این است که خداوند برای کافران

سُودَةَ الْبُكَارِ نَزَلَتْ بِهَذِهِ تَرْسُودُ الْمَاءِ
سودۀ بکران نازل شد باینکه تریسد آب

آيَاتُهَا بِالْإِتِّفَاقِ وَكَلَامُهَا وَحُرُوفُهَا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْهَيْكَلُ الْبُكَارِ ۝ حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ۝
الهیکل بکران ۝ تا زمانی که بروید قبرستانها یعنی مدفن

كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ
کلا سوف تعلمون ۝ پس کلا سوف تعلمون

كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ ۝ لَتَرَوُنَّ
کلا لو تعلمون علم الیقین ۝ لتروون

بِأَنفُسِكُمْ أَفَلَا تُعْقِلُونَ ۝
باینفوسیکم افلا تعقلون ۝

ماهی
بی ایام است
نبت و صلا و وفا
دل بخدای
ف ح

لَتَرَوُنَّ
ک

والمصير

۴

الْحَجِيمُ ۝ ثُمَّ لَتَرْوُنَهَا عَيْنَ الْيَقِينِ ۝

دو نزع را باز البته خواهید دید و نزع را دیدن ظاهر بی شبهه
و نزع بهر دو یکسان است یعنی کی آنکس

۶۷

ثُمَّ لَتَسْئَلَنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّفْسِ ۝

باز البته سوال کرده خواهید شد آنوقت یعنی در مقابل آن شکر کرد و بگوید

سُورَةُ وَالْعَصْرِ ۝ بِمَكَّةَ وَقِيلَ الْبَيْتِ ثُمَّ الْقَادِسَاتِ

ایاتها و کلماتها و حروفها ۱۴۸

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

۱

وَالْعَصْرِ ۝ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ۝

بر خیز آدمی در زیان است
مگر از آنکه آن کی مقرر آن شود

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ۝

آنانکه ایمان آوردند و عملهای شایسته کردند و

۳۸

تَقَا صَوَابَ الْحَقِّ ۝ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ۝

یکدیگر را وصیت کردند بر حق و یکدیگر را وصیت کردند بر صبر
آپسین تقیت کیا چه این که و آپسین تقیت کیا سوار کا

بالحق
آیه نهم و یکم

در تفسیر

سورة الممتحنة نزلت بمكة ثم والممتحنة

ایاتها بالاتفاق کلماتها و حرفها

بسم الله الرحمن الرحيم

وَلِلَّهِ كُلُّ حُمْرَةٍ مُّحَرَّمَةٌ ۖ اَلَّذِي جَمَعَ مَا سَمَا

دانی بر عیب گفتند و عیب گویند و آنکه آنست که او را مال

غزالی است بر طعنه در بسبب کی جن می بینا مال اور

وَعَدَّةٌ ۖ لَّيُحْسَبُ اَنْ مَّالَهُ اخْلُكَةً ۖ

و نگارند آنرا می پندارند که مال زندگی جاوید و پیش

کین گن رکبا نیال رکبا می که او میکا مال سدا میکا او میکا

كَلَّا لَيَنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ ۖ وَمَا أَدْرَاكَ

نی نهی البتة انداخته خواهد شد بخله و چه چیز مطلع ساخت

که ای نمین او که بینداند و من نهی دالین او تو کیا بو جا

مَا الْحُطَمَةُ ۖ نَارُ اَللّٰهِ الْمَوْجِدَةُ الَّتِي تَطْلُمُ

که چیست بخله آتش نندار آفر و نه شد که غالب شود

کون بجه و نه دالین او که بینداند و من نهی دالین او تو کیا بو جا

عَلَى الْاَفْئِدَةِ ۖ اِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّصَدِّدَةٌ ۖ

و لایا بر آتش نندار آفر و نه شد که غالب شود

و لایا بر آتش نندار آفر و نه شد که غالب شود

و لایا بر آتش نندار آفر و نه شد که غالب شود

و لایا بر آتش نندار آفر و نه شد که غالب شود

جمع
عده
ای کون

کین بندان

در تفسیر

در تفسیر

فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ ۝

سورة الفيل نزلت بمكة تسعة الفلق اياتها
 كل ايتها يسو الله الرحمن الرحيم حروفها
 الهم تركيف فعل ربك يا صاحب الفيل الهم
 يجعل كيدهم في حيلهم الهم
 طيرا ابييل ۝ ترضيهم محجرا ۝
 فجعلهم كعصفار ۝
 اياتها كلها تسعة الفلق حروفها

عَمَدٍ
 صَفَر
 كَن وَفِيهِ
 كَمَكْر وَفِيهِ
 كَمَكْر وَفِيهِ
 كَمَكْر وَفِيهِ

صَل
 كَمَكْر وَفِيهِ
 كَمَكْر وَفِيهِ
 كَمَكْر وَفِيهِ
 كَمَكْر وَفِيهِ
 كَمَكْر وَفِيهِ

كَمَكْر وَفِيهِ
 كَمَكْر وَفِيهِ
 كَمَكْر وَفِيهِ
 كَمَكْر وَفِيهِ
 كَمَكْر وَفِيهِ

مستحق

لَيْلٍ لَيْلٍ
بجذب الفهم بعد فساد

ألفهم

بجذب الياء

لَيْلٍ لَيْلٍ أَلْفَهُمْ رَحْلَةَ الشَّتَاءِ وَ

برای فصل الفتنه ازین فصل الفتنه را درین ایامان بفرستند

الصَّيْفِ فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ

تابستان بید که عبادت کنند بر درگاه این خانه را

الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَأَمَّنَّهُمْ مِنْ خَوْفٍ

بلکه طعام داد ایشان را از بیزاری که گرسنه بودند و امن از ترس که بترسیدند

سَوْءَ الْمَأْكُونِ تَزَلُّكُهُ غَيْرَ لِلْمَصْلُحِ بِأَمَلٍ

بسیار از کوه که نازد با بهر کسین اورا من و با زمین و فساد

أَيُّهَا كَلَامُ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ حُرُوفُهَا

أَرَأَيْتَ الَّذِي يَكْتُمُ بِالْإِيمَانِ فَذَاكَ الَّذِي يُكَلِّمُ

آری ای آن کس که پنهان کند ایمان را و آنست که با او سخن گوید

الْإِيمَانِ وَلَا يَخْضَعُ كُلُّ لِقَامِ الْمُسْكِينِ فَوْلاً

ایمان را و درخت نمی خرد بر طعام دادن فقیری را

و اورا سخن نگوید که محتاج است به پیر خدایی

يَدْعُ

ف

ع

س

ه

و

ز

ح

ط

ي

مستحق

ہاں یہ ہے خدا کا نام
 لا انا عبد ولا ابن عبد
 لا انا عبد ولا ابن عبد

مَا تَعْبُدُونَ ۚ وَلَا اَنْتُمْ عَابِدُوْا مَا اَعْبُدُوْنَ

اور تم کو کون سے بتائے گا کہ تم کون سے عبادت کرتے ہو؟ اور تم کون سے عبادت کرتے ہو؟
 وَلَا اَنَا عَابِدُ مَا عَابَدُوْا ۚ وَلَا اَنْتُمْ عَابِدُوْا

مَآ اَعْبُدُوْنَ ۚ لَكُمْ دِيْنٌ مِّمَّكَوْنِيْ دِيْنٍ
 اور تم کو کون سے بتائے گا کہ تم کون سے عبادت کرتے ہو؟ اور تم کون سے عبادت کرتے ہو؟

سُوْرَةُ النِّصْرِ بِاَمْرِ نَبِيِّكُمْ قَبْلَ اَنْ يَّخْرُجَ اِلَيْكُمْ
 اور تم کو کون سے بتائے گا کہ تم کون سے عبادت کرتے ہو؟ اور تم کون سے عبادت کرتے ہو؟

اِذَا جَاءَ نَصْرُ اللّٰهِ وَالْفَتْحُ ۚ وَرَاَيْتَ
 اور تم کو کون سے بتائے گا کہ تم کون سے عبادت کرتے ہو؟ اور تم کون سے عبادت کرتے ہو؟

النَّاسَ يَدْخُلُوْنَ فِيْ دِيْنِ اللّٰهِ اَفْوَاجًا ۚ
 اور تم کو کون سے بتائے گا کہ تم کون سے عبادت کرتے ہو؟ اور تم کون سے عبادت کرتے ہو؟

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ ۚ اَسْتَغْفِرُكَ اِنَّكَ كَاذِبًا
 اور تم کو کون سے بتائے گا کہ تم کون سے عبادت کرتے ہو؟ اور تم کون سے عبادت کرتے ہو؟

اور تم کو کون سے بتائے گا کہ تم کون سے عبادت کرتے ہو؟ اور تم کون سے عبادت کرتے ہو؟

عابد

بالا

دینی ولی

نہاں میں غیر الی

مختلف

میں نے اپنے رب سے دعا کی ہے کہ وہ تم کو
 اپنے رب سے دعا کی ہے کہ وہ تم کو
 اپنے رب سے دعا کی ہے کہ وہ تم کو
 اپنے رب سے دعا کی ہے کہ وہ تم کو
 اپنے رب سے دعا کی ہے کہ وہ تم کو

اور تم کو کون سے بتائے گا کہ تم کون سے عبادت کرتے ہو؟ اور تم کون سے عبادت کرتے ہو؟

نہ کسی سے جہا اور بہن اور سے بھور کا لونی

۲۴۴

مکتبہ اسلامیہ

سَوَّاهُ الْفَلَاقَ نَزَلَ بِالْمَلَكِ وَقِيلَ بِكَ تَسْوَاهُ الْفَلَاقَ

اَيَاتُهَا بِالْاِتِّفَاقِ وَكَلِمَاتُهَا وَحُرُوفُهَا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَاقِ

وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ اِذَا وَقَبَ

وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ

وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ اِذَا حَسَدَ

وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ اِذَا حَسَدَ

النَّفَثَاتِ النَّفَثَاتِ

مکتبہ اسلامیہ

مکتبہ اسلامیہ

34

سورة النازعات

آيَاتُهَا وَكَلَامَاتُهَا وَحُرُوفُهَا ١٠

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ اَعْمَدُوا بِرَبِّ النَّاسِ ۝ مَلِكِ النَّاسِ ۝

۱۔ مَنَافِعُ النَّاسِ ۲۔ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ

موسو مردمان از شر و سوسه اندازنده
 یونان کی یو کی بدی سے اور کی جو سوسہ سے
 الخناس الذی یوحی موس فی صدر الناس

من الجنة والناس

و شیطان گناہ پرست و فریب
از آسہ غفلت و استغناء

ان سطور میں ان کے لیے
 دعا نہیں کیا جا سکتی
 ۲۲ خضر

صحیح نامہ قرآن مجید

صفحہ	سطر	غلط	صحیح	صفحہ	سطر	غلط	صحیح	صفحہ	سطر	غلط	صحیح
۱	۷	الموال	الموال	۶۱	۷	حکما	حکما	۹۸	۷	انصرنی	انصرنی
۲	۷	یکون	یکون	۶۲	۱	داود	داود	۱۰۰	۱	مبارک	مبارک
۵	۲۷	تحتها	تحتها	۶۳	۶	يعملون	يعملون	۵	۵	تفوت	تفوت
۹	۳	ياست	ياست	۶۳	۶	الصلحين	الصلحين	۱۰۲	۲	فجعلهم	فجعلهم
۱۱	۷	نبياً	نبياً	۶۴	۳	ربه	ربه	۱۰۳	۷	واوينهم	واوينهم
۱۳	۱	النبيين	النبيين	۶۷	۵	يوم	يوم	۱۰۴	۳	ربكم	ربكم
۱۵	۱	نذر	نذر	۷۱	۶	يحيى	يحيى	۷	۷	الخيرات	الخيرات
۱۷	۷	جهنم	جهنم	۷۲	۵	ذلك	ذلك	۱۰۶	۳	لا تحذوا	لا تحذوا
۱۸	۷	المجرمين	المجرمين	۷۳	۷	اطمئن	اطمئن	۱۰۸	۱	بالاخرة	بالاخرة
۱۹	۲	جهنم	جهنم	۷۳	۶	عملوا	عملوا	۱۰۹	۷	الا	الا
۲۰	۱	كل	كل	۷۴	۷	من	من	۲۰۲	۳	يحضرون	يحضرون
۲۱	۷	تخرج	تخرج	۷۴	۶	الجوار	الجوار	۲۰۵	۷	رب	رب
۲۲	۱	غير	غير	۷۵	۷	رؤسهم	رؤسهم	۲۰۸	۲	فان	فان
۲۳	۶	امرئ	امرئ	۷۵	۶	يحلون	يحلون	۲۱۰	۳	ازواجهم	ازواجهم
۲۶	۲	اسرائيل	اسرائيل	۷۶	۳	مشركين	مشركين	۲۱۰	۱	كبيرة	كبيرة
۲۷	۶	القرون	القرون	۸۰	۲	هميمة	هميمة	۲۱۱	۷	جاءو	جاءو
۲۸	۵	بعذاب	بعذاب	۸۱	۷	الله	الله	۲۱۱	۵	بعضكم	بعضكم
۲۹	۷	حسابهم	حسابهم	۸۳	۱	بالمعروف	بالمعروف	۲۱۲	۷	رؤوف	رؤوف
۳۰	۷	ذكركم	ذكركم	۸۴	۵	كن	كن	۲۱۳	۵	ون	ون
۳۱	۷	العرش	العرش	۸۶	۱	الذين	الذين	۲۱۷	۶	المومنت	المومنت
۳۵	۶	عذاب	عذاب	۸۷	۲	كفى	كفى	۲۱۷	۶	الاربة	الاربة
۳۶	۱	تظلم	تظلم	۸۷	۳	باياتنا	باياتنا	۲۱۷	۶	يضرين	يضرين
۳۸	۴	قالوا	قالوا	۸۸	۶	السماء	السماء	۲۱۹	۳	من بعد	من بعد
۳۹	۷	انكم	انكم	۹۱	۷	ذالكم	ذالكم	۲۲۰	۱	الزجاجة	الزجاجة
۴۰	۷	رؤسهم	رؤسهم	۹۲	۷	واعيدوا	واعيدوا	۲۲۰	۲	مباركة	مباركة
۴۱	۷	رؤسهم	رؤسهم	۹۴	۷	ليتقون	ليتقون	۲۲۲	۷	يرنوا	يرنوا

صفحہ	طر	غلط	صحیح	صفحہ	طر	غلط	صحیح
۲۱۶	۱	اولئک	اولئک	۳۰۸	۲	خزائی	خزائی
۲۱۷	۲	وَعَلَّ	وَعَلَّ	۳۰۹	۴	تَقْتَلُوْهُ	تَقْتَلُوْهُ
۲۱۸	۲	تَحْسِبِ	تَحْسِبِ	۳۱۱	۴	اَکْ	اَکْ
۲۱۹	۵	اَعْمَجْ	اَعْمَجْ	۳۱۲	۴	رَبِّیْ	رَبِّیْ
۲۲۰	۲	اَعْمَلْ	اَعْمَلْ	۳۱۳	۴	یَا بَیْ	یَا بَیْ
۲۲۱	۲	جَاؤْ	جَاؤْ	۳۱۴	۱	اَیْ	اَیْ
۲۲۲	۴	الَّذِیْ	الَّذِیْ	۳۱۵	۱	اَیْ	اَیْ
۲۲۳	۵	زَفِیْرًا	زَفِیْرًا	۳۱۶	۳	یَا بَیْ	یَا بَیْ
۲۲۴	۶	یَنْبَغِیْ	یَنْبَغِیْ	۳۱۷	۲	اَجْعَلْ	اَجْعَلْ
۲۲۵	۱	نَذِیْرًا	نَذِیْرًا	۳۱۸	۱	عِنْدَ	عِنْدَ
۲۲۶	۶	یُسَیِّتُوْکَ	یُسَیِّتُوْکَ	۳۱۹	۴	اَلْاَوَّلِیْنَ	اَلْاَوَّلِیْنَ
۲۲۷	۴	الرَّحِیْمِ	الرَّحِیْمِ	۳۲۰	۳	اَلْاَوَّلِیْنَ	اَلْاَوَّلِیْنَ
۲۲۸	۴	مَعْنَا	مَعْنَا	۳۲۱	۴	اَلْاَوَّلِیْنَ	اَلْاَوَّلِیْنَ
۲۲۹	۱	تَعْبِلَانِ	تَعْبِلَانِ	۳۲۲	۴	اَلْاَوَّلِیْنَ	اَلْاَوَّلِیْنَ
۲۳۰	۲	خَطِیْبِیْ	خَطِیْبِیْ	۳۲۳	۲	مَرْجُوْا	مَرْجُوْا
۲۳۱	۵	جَنَّةِ	جَنَّةِ	۳۲۴	۲	اَلْاَوَّلِیْنَ	اَلْاَوَّلِیْنَ
۲۳۲	۴	فَا فَمَ	فَا فَمَ	۳۲۵	۳	اَلْاَوَّلِیْنَ	اَلْاَوَّلِیْنَ
۲۳۳	۴	اَجْعَلْ	اَجْعَلْ	۳۲۶	۱	اَلْاَوَّلِیْنَ	اَلْاَوَّلِیْنَ
۲۳۴	۵	مَآخِیْ	مَآخِیْ	۳۲۷	۲	اَلْاَوَّلِیْنَ	اَلْاَوَّلِیْنَ
۲۳۵	۴	اَلْقَبْرِ	اَلْقَبْرِ	۳۲۸	۴	اَلْاَوَّلِیْنَ	اَلْاَوَّلِیْنَ
۲۳۶	۳	وَلَنْ	وَلَنْ	۳۲۹	۴	وَلَنْ	وَلَنْ
۲۳۷	۴	اَلْقَضَاءِ	اَلْقَضَاءِ	۳۳۰	۴	وَلَنْ	وَلَنْ
۲۳۸	۴	اَلْقَضَاءِ	اَلْقَضَاءِ	۳۳۱	۱	اَلْقَضَاءِ	اَلْقَضَاءِ
۲۳۹	۵	بِرَحْمَتِ	بِرَحْمَتِ	۳۳۲	۴	بِرَحْمَتِ	بِرَحْمَتِ
۲۴۰	۴	صَرْخِیْ	صَرْخِیْ	۳۳۳	۵	صَرْخِیْ	صَرْخِیْ
۲۴۱	۳	قَدْ تَوَلَّیْ	قَدْ تَوَلَّیْ	۳۳۴	۴	قَدْ تَوَلَّیْ	قَدْ تَوَلَّیْ
۲۴۲	۴	اَلْقَبْرِ	اَلْقَبْرِ	۳۳۵	۳	اَلْقَبْرِ	اَلْقَبْرِ
۲۴۳	۲	اَلْقَبْرِ	اَلْقَبْرِ	۳۳۶	۴	اَلْقَبْرِ	اَلْقَبْرِ
۲۴۴	۲	تَقَعْلُوْا	تَقَعْلُوْا	۳۳۷	۴	تَقَعْلُوْا	تَقَعْلُوْا
۲۴۵	۲	لِیَسْخِیْ	لِیَسْخِیْ	۳۳۸	۴	لِیَسْخِیْ	لِیَسْخِیْ

صفحة	سطر	غلط	صحیح	صفحة	سطر	غلط	صحیح
٢٠٣	٢	تظوُّها	جنَّت	٢٠٤	٢	جنَّت	جنَّت
٢٠٤	٢	التقيت	بميتين	٢٠٥	٤	بميتين	بميتين
=	٢	و	سجدتي	٢٠٦	٥	سجدتي	سجدتي
=	٤	اتين	تقفون	٢٠٧	٤	تقفون	تقفون
=	٤	عنكم	عليه	٢٠٨	٢	عليه	عليه
٢٠٤	٤	فوجهم	الاخري	٢٠٩	١	الاخري	الاخري
٢١٠	٢	الا الله	الربك	٢١٠	١٣	الربك	الربك
=	٢	النبيين	وانا	٢١١	١	وانا	وانا
٢١٢	١	بالله	يستعملون	٢١٢	١	يستعملون	يستعملون
٢١٢	٢	كلهت	كذب	٢١٣	٢	كذب	كذب
٢٢٥	٤	داؤد	ان هذا	٢١٤	٢	ان هذا	ان هذا
٢٢٤	١	داؤد	داؤد	٢١٥	١	داؤد	داؤد
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢١٦	٤	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	ان	٢١٧	٢	ان	ان
٢٢٨	٢	جنه تين	داؤد	٢١٨	٢	داؤد	داؤد
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢١٩	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٢٠	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٢١	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٢٢	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٢٣	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٢٤	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٢٥	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٢٦	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٢٧	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٢٨	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٢٩	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٣٠	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٣١	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٣٢	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٣٣	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٣٤	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٣٥	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٣٦	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٣٧	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٣٨	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٣٩	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٤٠	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٤١	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٤٢	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٤٣	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٤٤	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٤٥	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٤٦	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٤٧	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٤٨	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٤٩	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٥٠	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٥١	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٥٢	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٥٣	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٥٤	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٥٥	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٥٦	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٥٧	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٥٨	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٥٩	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٦٠	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٦١	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٦٢	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٦٣	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٦٤	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٦٥	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٦٦	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٦٧	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٦٨	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٦٩	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٧٠	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٧١	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٧٢	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٧٣	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٧٤	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٧٥	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٧٦	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٧٧	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٧٨	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٧٩	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٨٠	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٨١	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٨٢	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٨٣	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٨٤	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٨٥	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٨٦	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٨٧	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٨٨	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٨٩	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٩٠	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٩١	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٩٢	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٩٣	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٩٤	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٩٥	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٩٦	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٩٧	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٩٨	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢٩٩	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٠٠	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٠١	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٠٢	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٠٣	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٠٤	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٠٥	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٠٦	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٠٧	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٠٨	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٠٩	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣١٠	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣١١	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣١٢	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣١٣	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣١٤	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣١٥	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣١٦	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣١٧	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣١٨	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣١٩	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٢٠	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٢١	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٢٢	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٢٣	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٢٤	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٢٥	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٢٦	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٢٧	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٢٨	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٢٩	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٣٠	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٣١	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٣٢	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٣٣	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٣٤	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٣٥	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٣٦	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٣٧	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٣٨	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٣٩	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٤٠	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٤١	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٤٢	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٤٣	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٤٤	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٤٥	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٤٦	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٤٧	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٤٨	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٤٩	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٥٠	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٥١	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٥٢	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٥٣	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٥٤	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٥٥	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٥٦	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٥٧	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٥٨	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٥٩	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٦٠	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٦١	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٦٢	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٦٣	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٦٤	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٦٥	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٦٦	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٦٧	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٦٨	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٦٩	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٧٠	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٧١	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٧٢	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٧٣	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٧٤	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٧٥	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٧٦	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٧٧	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٧٨	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٧٩	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٨٠	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٨١	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٨٢	٢	=	=
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٣٨٣	٢	=	=
٢							

[illegible]

صحة	سطر	غلط	صحيح	صحة	سطر	غلط	صحيح	صحة	سطر	غلط	صحيح
٨٣	٤	جاؤ	والذين	١٢٥	٢	والذين	١٢٥	٨٣	٤	جاؤ	والذين
٨٤	٥	خالد	و	١٥٠	٥	و	١٥٠	٨٤	٥	خالد	و
=	<	و	والله	١٥١	٢	والله	١٥١	=	<	و	والله
٩٠	١	زاغوا	و	=	٥	و	=	٩٠	١	زاغوا	و
٩٢	<	والله	و	=	٤	و	=	٩٢	<	والله	و
٩٣	٣	حارث	ولا	١٥٢	١	ولا	١٥٢	٩٣	٣	حارث	ولا
٩٤	٤	الامين	مما	=	٢	مما	=	٩٤	٤	الامين	مما
٩٩	<	وان	و	=	٢	و	=	٩٩	<	وان	و
١٠٥	٥	لشعون	رب	=	<	رب	=	١٠٥	٥	لشعون	رب
١٠٦	٢	من	شططا	١٥٣	٢	شططا	١٥٣	١٠٦	٢	من	شططا
=	=	بحري	سفيها	=	=	سفيها	=	=	=	بحري	سفيها
١٠٨	٢	اطيعوا	كما	=	٤	كما	=	١٠٨	٢	اطيعوا	كما
١١١	٢	بلغن	واما	١٥٤	٢	واما	١٥٤	١١١	٢	بلغن	واما
=	<	الاخر	ولن	١٥٥	٢	ولن	١٥٥	=	<	الاخر	ولن
١١٢	٢	والي	واصبر	١٤٠	٥	واصبر	١٤٠	١١٢	٢	والي	واصبر
١١٣	٢	والذي	وذري	=	٤	وذري	=	١١٣	٢	والذي	وذري
=	٥	ما	وما	١٤٣	٥	وما	١٤٣	=	٥	ما	وما
١٢٢	١	و	يخافون	١٤٩	٢	يخافون	١٤٩	١٢٢	١	و	يخافون
=	<	خزنتها	القمر	١٤١	١	القمر	١٤١	=	<	خزنتها	القمر
١٢٥	<	و	راق	١٤٢	٥	راق	١٤٢	١٢٥	<	و	راق
١٣١	٢	و	حروفها	١٤٣	١	حروفها	١٤٣	١٣١	٢	و	حروفها
١٣٢	<	اضالوا	وجزائهم	١٤٤	٢	وجزائهم	١٤٤	١٣٢	<	اضالوا	وجزائهم
١٣٤	١	سبع	ودانية	=	٢	ودانية	=	١٣٤	١	سبع	ودانية
١٣٨	٤	يومئذ	ويطاف	=	٤	ويطاف	=	١٣٨	٤	يومئذ	ويطاف
١٣٩	٤	يبصرون	ويطوف	١٤٥	٣	ويطوف	١٤٥	١٣٩	٤	يبصرون	ويطوف
١٣٢	٤	الذين	وملكا	=	٥	وملكا	=	١٣٢	٤	الذين	وملكا

تمت

... و ...

مَصِلٌ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ يَعْدُ مَا فِي جَمِيعِ الْقُرْآنِ حَرْفًا وَبَعْدَ دِكْرِ حَرْفِ الْكَا الْفَا

ملا علی قاری در شرح عین العلم گفته که قاری روزی بعد ملا و قسطنطین بنی خواهند

اللَّهُمَّ ارْحَمْنِي بِالْقُرْآنِ وَاجْعَلْهُ لِي إِمَامًا وَتَوْفِيرًا وَهْدًى وَرَحْمَةً أَلْهَمَ دِكْرًا مِنْهُ مَا نَسِيتُ وَعَلِمَ مِنْهُ مَا جَهِلْتُ
وَارْزُقْنِي ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَاجْعَلْهُ حِجَّةً لِي يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ

عاشي ختم قرآن صدق الله العلي العظيم صدق رسول الله الكريم ونحن على ذلك من الشاهدين

بسم الله الرحمن الرحيم اذ قنا بكل حرف من القرا حلا وة ويك حرج جواء اللهم اذ قنا بالالف لفة وباء بركة وباء قوبة وباء

[illegible]

الشَّيْخُ شَيْخَاءُ وَبِالْعَهْدِ صِدْقًا وَبِالنَّصْرِ ضِيَاءًا وَبِالْإِطَاعِ طَرَفًا وَبِالْوَالِدِينَ عِلْمًا وَبِالْأَزْوَاجِ غِنًى وَبِالْأَوْلَادِ

[illegible]

وَالْبَاقِيْنَ اَللّٰهُمَّ اَنْعِمْ بِالْقُدْرَةِ الْعَظِيْمَةِ وَارْزُقْنَا بِالْاَمَانَةِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيْمِ وَارْقُتْ لَنَا مِنْ اَعْيُنِ الْاَعْدَاءِ وَارْحَمْنَا بِرَحْمَتِكَ الْوَدَّاعَةِ

بِإِذْنِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

[illegible]

قَوِّفْ أَوْ ائْتِغَامِ بَعْدَ مُدْغِمٍ أَوْ أَظْهَرِ بَعْدَ تَمَكِّنٍ أَوْ مَدَّ أَوْ تَشَدَّدَ أَوْ هَمَزَ أَوْ جَزَمَ أَوْ أَوَّعَ أَوْ بَعَثَ مَا كَانَتْ أَوَّلُ قَلْبِهِ وَتَدَبَّرَ

الحمد لله الذي جعل القرآن الكريم منبرا للعلماء والفقهاء
والشيوخ والطلاب في كل زمان ومكان

آيَاتِ لَرَجَاءِ الْعَذَابِ فَاعْرِضْ لَنَا رَبَّنَا وَكُتِبْنَا مَعَهُ لَشَاهِدٍ بِالْأَمْرِ نَفِي قُلُوبِنَا يَا قُرْآنُ السَّيِّئَاتِ

يا و بجا من النار يا القرآن واخبرنا في الجنة يا القرآن اللهم اجعل القرآن لنا في الدنيا قريبا وفي الآخرة نصيبا

عَلَى الصِّرَاطِ نَهْدًا أَوْ فِي الْجَمَّةِ رَفِيقًا وَهَذَا الشَّارِبُ : أَوْ حِجَابًا وَالْأَحْمَرُ كَلَامٌ دَلِيلًا فَانْشَبْنَا

عَلَيْهِ السَّلَامُ وَارْزُقْنَا أَدَاءَ قَلْبِكَ لِلْمَسَارِقِ سُبْحَانَ سَعَادَةِ الْبَشَارَةِ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى

الحمد لله الذي جعل في كل شيء حكمة

10

[illegible]

ق ۲۲ و ع
۱۳

DUE DATE

~~۱۳~~
۱۹۴۱

--	--	--	--

